

بازدید شد
۱۳۸۴

کتابخانه مجلس شورای اسلامی	
کتاب	زاد المعاد
مؤلف	علامه آقا محمد باقر مجلسی
مترجم	
موضوع	
شماره قفسه	۱۱۴۱۴
جمهوری اسلامی ایران	
شماره ثبت کتاب	
۸۹۵۵۲	

۱۱۴۱۴

کتابخانه مجلس شورای اسلامی	خطی
۱۱۴۱۴	

کتاب زاد المعاد

بسم الله الذي جعل العباد سبيلا لئلا يغفلوا
 على سبيل الوحي محمد وعترته ائمة الهدى **انا محمد بنده**
 باقر بن محمد تقی عفی الله عنهما بر الواسع والواسع
 ايمان وخلافة روحاني سينكاره چون جناب مقدس
 شانه برای هدایت کم گشتگان بوابی جهالت وضلال
 وصلوات ودعوات عبادات که اشرف وافرق طرق نبل سعا
 مقترن گردانیده و از حضرت رسول خدا و ائمه هدی صد
 علیه علیهم اجمعین ادعیه و اعمال بسیار منقول کرده
 مشحونست از انعام و این خادم اخبار ائمه اطهار علیهم صلوات
 اکثر آنها در کتاب بحار الانوار ابراد غوده ام و اکثر خلق را با
 بانواع اشتغال دنیوی و غیرها تحصیل آنها و عمل بجمع آنها

خطی
 ۱۱۴۱۶

چون است منتفی از اعمال سال و فضایل ايام و لیالی شریفه و اعمال آنها که
 باید محصیه و معتبره وارد شد است در این رساله ابراد غایم که عالم
 خلق از بركات آنها محروم نباشند و شاید این بنده غاصی را بدعا میفکرت
 یا دعا کند و سعی کویا بیدم از این ابراد المعاد عسی الله ان یهدینا و یا ایا هم
 الی سبیل الرشاد و چون اتمام این رساله و آغاز و انجام این عجلاله در
 دولت عدالت بنمروا و ان سلطنت سعادت انرا علی حضرت سید
 صلاحین زمان و سرور خواجین دوران شیرازه اوراق ملت و دین
 نقاوة احفاد سید المرسلین اب و ذلک کلستان مصطفوی چشم
 و سراج دودمان مرتضوی سلطان جم خدام و خاقان فرشته
 حشر شجاعت نژادی که شیخ اب دارش برای سرهای کتاف فرشت
 بسوی دایره و حسام آتش بارش برای خرمن حیات مخالفان و
 معاندان صدوقه بر سر علیک شواله و نزل دستهای ذریه
 من در محبت شان در استان رفیع البیان با کف الخضرید هدایت
 و عروش صوفیان صفوت نشان بزم مدد عای خلود دولت
 ابد قوامان با عنده لیان اغصان سدره المنتهی هد ستار هم که
 شیخ خلاق از نیام کین بر کشید چون بیدر خود بلزید و هر که چنان
 اینه اتفاق در بر کشید صورت مرث خود دران دید که جبین قرش
 عقد مدعی ای کره های کار بستگان کشادگی که در اوراق الشیخ
 مزارع الحقایق بر مردگان مؤمنان قواعد ملت و دین مروج
 شریعت ابای ظاهرین حیاض مباحث درگاه خلایق پناه من انقبیل
 اده سالطین زمان لبریز و خواجین دوران در صرح محمد عزت

و جلالت و بزرگوارى بندهاى قدسنا الضرائف العزیز اعلى الاموال
 الاعظم و الخافان لاعدائنا الاكرم ملجا الاكاسرة و ملاذ الخ
 محبى مراسم الشریعة العزراء و مشید قواعد الملة البیضاء السلطان
 بن السلطان و الخافان بن الخافان الشاه **سلطان حسین الموشوى**
 الحسینى الصفوى بهادر خان لازالت رایات در اشته مرآت
 و هجمات اعدائه و مقبوعه میسر گردید تحفه ان بارگاه خلائی
 تملک گاه گردانید امید که مقبول طبع اشرف گردد و ان علی حضر
 از نوایان منتفع گردند محمد و اله الظاهرین و الله الموفق و
 المعین و ان مشتمل است بر چهارده باب و خاتمه **باب اول**
 در فضایل و اعمال ماه مبارک رجب است و ان مشتمل بر پنج
 فصل است **فصل اول** در بیان فضایل این ماه و عبادات است
 بدانکه این ماه و ماه شعبان و از رمضان بهترین ماههای سال
 و از حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و اله منقولست که هر
 که حرمت ماه رجب و ماه شعبان را بداند و وصل نماید روزی
 انهار بر روزه ماه مبارک رمضان این ماههای مبارک در روز
 قیامت گواهان او باشند نزد حق تعالی در آن روز منادی از فوق
 اعلی ندا کند که ای رجب و شعبان و ماه رمضان چگونه بوده است
 عمل این بنده در شماها و طاعت او از برای خدا همان ماهها
 گویند که این بنده توشه گرفت در ماههای اری بر طاعت تو
 استمداد فضل و رحمت از تو نمود و سعی بسیار در طلب خشنودی
 تو کرد و تا توانست اهتمام در تحصیل محبت تو نمود پس گو

خطی
 مجلس
 ۱۱۴۱۴

دهند ملائکه مؤکلند بر این ماهها که ما را فایده این بنده را مکر
 طلب کنند طاعت و خشنودی تو و امیدوار رحمت و الوارث
 تو و آنچه را نهی کرده بودی بسوی آنها مسارعت نمود و
 روزه کامل از برای تو داشت و شکم و فرج و گوش و چشم
 و سایر جوارح او از آنچه بر او حرام کرده بودی اجتناب کردند
 و روزها را با تشنگی بشب رسانید و در شهرها خوراک
 انداخت برای بنده کی تو و تصدق بفقر او و مساکین بسیار
 داد و احسان بسیار نسبت به بنده کان تو نمود و این ماهها
 مصالحیت نیکو کرد و چون از اینها جدا شد و داع نیکو کرد
 و بعد از آنها پیرامون محرمات تو نکردید و نیکو بند بود این
 پسر حق تعالی میفرماید که هر یک از این بنده بسوی محبت و استقامت
 کند او را سال که خدا بخت او را که امتها و اولادش و شران و مسمان
 نورسوار کنند و میرند بسوی نعمتی که هرگز نوال ندارد و خانه
 که فانی نمیشود و سرانی که جوانانش پیر نمیشوند و بنادری
 و خوشحالی ان نوال ندارد هرگز ایشان از تعب نغی باشد و از غل
 ایمن میگردند و مشقت حساب از برای ایشان نیست
 و ایضا از آنحضرت منقولست که ماه رجب ماه بزرگ خداست
 و ماهی در حرمت و فضیلت بان غیر رسد و قتال با کافران
 در این ماه حرام است و رجب ماه خداست و شعبان ماه
 منست و ماه رمضان ماه منست کسی که در این روز از نماز
 رجب روزه بدارد مستوجب خشنودی بنده خدا گردد

و غضب الهی از او در کرد و در بی از درهای جهنم بر روی بسته
کرد و بسند معتبر از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام منقولست
که هر که یک روز از ماه رجب را روزه دارد آتش جهنم یکساله از او
دور گردد و هر که سه روز از آن روزه دارد هشتاد و او واجب گردد و ایضا
فرمود که رجب نام فرسیت در هشت از شیر سفید تر و از غسل شیرین
هر که یک روز از رجب روزه دارد البته از آن نهر بیاشامد و بسند معتبر
از حضرت صادق علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله
علیه و آله فرمود که ماه رجب ماه استغفار است مر است پس بسیار
در این ماه طلب آمرزش کنید که خدا آمرزنده و مهربانست و رجب را صبر
میکویند زیرا که رحمت خدا در این ماه بر امت من بسیار ریخته میشود
پس بسیار بگوید استغفر الله و استسئل الله التوبة و بسند معتبر از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که هر که سه روز از ماه رجب روزه بدارد
بهر روز ثواب روزه یکساله برای او بنویسند و هر که هفت روز از آن
روزه بدارد هفت درجه جهنم بر او بسته گردد و هر که هشت روز از آن
روزه بدارد در هشت بر روی او گشوده شود و هر که یازده روز از آن
روزه بدارد خدا او را حشا اسان بکند و هر که جمیع ماه رجب را روزه
بدارد حق تعالی او را خشنودی خود را برای او بنویسد و هر که خدا بخشنود
خود را برای او بنویسد هرگز او را عذاب نکند و این بابویر رحمة الله
بسند معتبر از سالم روایت کرده است که گفت رفتم بخدمت حضرت
صادق علیه السلام در او آخر ماه رجب که چند روز از آن مانده بود چون
نظرمبارک انحضرت بر من افتاد پرسید که ایاروزه گرفته در این ماه

و غضب الهی از او در کرد و در بی از درهای جهنم بر روی بسته
کرد و بسند معتبر از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام منقولست
که هر که یک روز از ماه رجب را روزه دارد آتش جهنم یکساله از او
دور گردد و هر که سه روز از آن روزه دارد هشتاد و او واجب گردد و ایضا
فرمود که رجب نام فرسیت در هشت از شیر سفید تر و از غسل شیرین
هر که یک روز از رجب روزه دارد البته از آن نهر بیاشامد و بسند معتبر
از حضرت صادق علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله
علیه و آله فرمود که ماه رجب ماه استغفار است مر است پس بسیار
در این ماه طلب آمرزش کنید که خدا آمرزنده و مهربانست و رجب را صبر
میکویند زیرا که رحمت خدا در این ماه بر امت من بسیار ریخته میشود
پس بسیار بگوید استغفر الله و استسئل الله التوبة و بسند معتبر از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که هر که سه روز از ماه رجب روزه بدارد
بهر روز ثواب روزه یکساله برای او بنویسند و هر که هفت روز از آن
روزه بدارد هفت درجه جهنم بر او بسته گردد و هر که هشت روز از آن
روزه بدارد در هشت بر روی او گشوده شود و هر که یازده روز از آن
روزه بدارد خدا او را حشا اسان بکند و هر که جمیع ماه رجب را روزه
بدارد حق تعالی او را خشنودی خود را برای او بنویسد و هر که خدا بخشنود
خود را برای او بنویسد هرگز او را عذاب نکند و این بابویر رحمة الله
بسند معتبر از سالم روایت کرده است که گفت رفتم بخدمت حضرت
صادق علیه السلام در او آخر ماه رجب که چند روز از آن مانده بود چون
نظرمبارک انحضرت بر من افتاد پرسید که ایاروزه گرفته در این ماه

و غضب الهی از او در کرد و در بی از درهای جهنم بر روی بسته
کرد و بسند معتبر از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام منقولست
که هر که یک روز از ماه رجب را روزه دارد آتش جهنم یکساله از او
دور گردد و هر که سه روز از آن روزه دارد هشتاد و او واجب گردد و ایضا
فرمود که رجب نام فرسیت در هشت از شیر سفید تر و از غسل شیرین
هر که یک روز از رجب روزه دارد البته از آن نهر بیاشامد و بسند معتبر
از حضرت صادق علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله
علیه و آله فرمود که ماه رجب ماه استغفار است مر است پس بسیار
در این ماه طلب آمرزش کنید که خدا آمرزنده و مهربانست و رجب را صبر
میکویند زیرا که رحمت خدا در این ماه بر امت من بسیار ریخته میشود
پس بسیار بگوید استغفر الله و استسئل الله التوبة و بسند معتبر از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که هر که سه روز از ماه رجب روزه بدارد
بهر روز ثواب روزه یکساله برای او بنویسند و هر که هفت روز از آن
روزه بدارد هفت درجه جهنم بر او بسته گردد و هر که هشت روز از آن
روزه بدارد در هشت بر روی او گشوده شود و هر که یازده روز از آن
روزه بدارد خدا او را حشا اسان بکند و هر که جمیع ماه رجب را روزه
بدارد حق تعالی او را خشنودی خود را برای او بنویسد و هر که خدا بخشنود
خود را برای او بنویسد هرگز او را عذاب نکند و این بابویر رحمة الله
بسند معتبر از سالم روایت کرده است که گفت رفتم بخدمت حضرت
صادق علیه السلام در او آخر ماه رجب که چند روز از آن مانده بود چون
نظرمبارک انحضرت بر من افتاد پرسید که ایاروزه گرفته در این ماه

گفتم نه و الهی فرزند رسول خدا فرمود انقدر از ثواب زو فو ت شده است
که قدر از اغیر از خدا تمیداند بدرستی که این ماهیست که خدا انرا
بر ماههای دیگر فضیلت داده است و حومت انرا عظیم گردانیده است
و برای روزه داشتن را بر خود واجب گردانیده پس گفتم یا بن رسول الله
گو بانی مانند این ماه روزه بدارم یا بعضی از ثواب روزه داران فایز
میکردم فرمود که ای سالم هر که یک روز از آخر این ماه روزه بدارد خدا او را
ایمن گرداند از شدت سكرات مرگ و از هول بعد از مرگ و از عذاب قبر
و هر که دو روز از آخر این ماه روزه بدارد بر صراط باسانی بگذرد و هر که
سه روز از آخر این ماه را روزه بدارد از قبر بزرگ روز قیامت و از
شدت ها و هول های آن روز بزرگت بیزاری آتش جهنم رها و عطا کنند
و ایضا از حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه روایت کرده است که
هر که یک روز از اول ماه رجب یا از وسط آن یا از آخر آن روز بدارد
کنا هان گذشته اش آمرزیده شود و هر که سه روز از اول یا میان یا آخر
ماه رجب روزه بدارد کنا هان گذشته و آینده اش آمرزیده گردد و هر
یک شب از این ماه را احیا کند حق تعالی او را از آتش جهنم آزاد گرداند و قبول
کند شفاعت او را در هفتاد و یک گناه کار و هر که در این ماه صدق زبانی
خدا بکند خداوند غفار در هشت تنقی چند باو عطا فرماید که گنجشوی
ندیده باشد و کوشی نشنیده باشد و بر خاطر کسی خطور نکرده باشد
و ایضا بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که چون
روز قیامت شود منادی از میان عرش ندا کند که گجایند رجیون پس
گروهی برخیزند که نور روهای ایشان جمیع محشر را روشن گرداند و

و غضب الهی از او در کرد و در بی از درهای جهنم بر روی بسته
کرد و بسند معتبر از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام منقولست
که هر که یک روز از ماه رجب را روزه دارد آتش جهنم یکساله از او
دور گردد و هر که سه روز از آن روزه دارد هشتاد و او واجب گردد و ایضا
فرمود که رجب نام فرسیت در هشت از شیر سفید تر و از غسل شیرین
هر که یک روز از رجب روزه دارد البته از آن نهر بیاشامد و بسند معتبر
از حضرت صادق علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله
علیه و آله فرمود که ماه رجب ماه استغفار است مر است پس بسیار
در این ماه طلب آمرزش کنید که خدا آمرزنده و مهربانست و رجب را صبر
میکویند زیرا که رحمت خدا در این ماه بر امت من بسیار ریخته میشود
پس بسیار بگوید استغفر الله و استسئل الله التوبة و بسند معتبر از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که هر که سه روز از ماه رجب روزه بدارد
بهر روز ثواب روزه یکساله برای او بنویسند و هر که هفت روز از آن
روزه بدارد هفت درجه جهنم بر او بسته گردد و هر که هشت روز از آن
روزه بدارد در هشت بر روی او گشوده شود و هر که یازده روز از آن
روزه بدارد خدا او را حشا اسان بکند و هر که جمیع ماه رجب را روزه
بدارد حق تعالی او را خشنودی خود را برای او بنویسد و هر که خدا بخشنود
خود را برای او بنویسد هرگز او را عذاب نکند و این بابویر رحمة الله
بسند معتبر از سالم روایت کرده است که گفت رفتم بخدمت حضرت
صادق علیه السلام در او آخر ماه رجب که چند روز از آن مانده بود چون
نظرمبارک انحضرت بر من افتاد پرسید که ایاروزه گرفته در این ماه

[illegible]

وهر که تمام ماه را روزه بدارد از گناهان بیرون آید مانند روزی که از یاد
متولد شده باشد و از آتش جهنم آزاد گردد و داخل بهشت گردد بابر کمال
و نیکو کاران و احادیث در این باب بسیار است و این رساله گنجایش
ذکر آنها ندارد **فصل دوم در بیان اعمالیست که کسی که از روزه غایب**
باشد یا بر او دشوار باشد بعوض آن بعمل آورد و در بعضی از روایات معتبر
وارد شده است که بدل روزه مستحب یک درهم تصدق کند که
موافق زوهای این زمانها تقریباً هفتاد دینار بوده باشد و بر روایت
دیگر عوض روزه یک مد کند یا جو وارد شده است و احوط در مد
صدرم شاست و ظاهر آنکه صدرم گندم کاف باشد و در روایتی
در خصوص روزه ماه مبارک رجب یک کوفه نان نیز وارد شده است
اگر قادر بر روزه نباشد و حل کرده اند بر کسی که پریشان باشد و قادر
بر درهم و مد نباشد و ایضا در خصوص ماه رجب آنحضرت رسول
صلی الله علیه و آله وارد شده است که بعوض روزه اگر قادر بر آن
هر روز صد مرتبه این تسبیحات را بخواند تا ثواب روزه را نیابد
سُبْحَانَ إِلَهِ الْجَلِيلِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَنْبَغِي التَّسْبِيحُ إِلَا لَهُ سُبْحَانَ
الْأَعَزِّ الْأَكْرَمِ سُبْحَانَ مَنْ لَيْسَ أَعَزُّ وَهُوَ لَهُ أَهْلٌ وَدَعَوَات
معتبر وارد شده که هر که بمنزل برادره مؤمن خود وارد شود و قصد
روزه سنت کرده باشد و اطعمانی حاضر سازد و او را تکلیف کند و آنرا
اختیار کردن زیاده از ثواب روزه داشتن است هفتاد برابر و اگر اطفال را نکند
که روزه ام ثوابش بیشتر است و برابر یک سال روزه است و زن و نوزاد
سنت داشتن بر خصمت شوهر و غلام و کنیز را بر خصمت مالک

[illegible]

رخصت پدر باطل است و احوط آنست که بدون اذن پدر رخصت
 و زه سنت ندارد و در روز سنت مهمان بدون رخصت مهمان
 نیز خلاف است و احوط آنست که مهمان و مهمان دار هیچیک رخصت
 دیگری روزه مستحب ندارد اگر چه ظاهر آنست که مکرر و هست
 فصل سیم در بیان اعمال هر شب و هر روز است بسند معتبر
 منقولست که حضرت امام زین العابدین علیه السلام در روز اول ماه
 جمادین دعا خواندند و علما ذکر کرده اند که در هر روز سنت است
 خواندن یا مَنْ يَمْلِكُ حَوَائِجَ السَّائِلِينَ وَيَعْلَمُ صَغِيرَ الضَّالِّينَ لِكُلِّ
 سَأَلَةٍ مِنْكَ مَعَ حَاضِرٍ وَجَوَابُ عَتِيدِ الْكَلَمِ وَوَعَايِدُكَ الصَّادِقَةِ
 يَا ذَاكَ الْفَاضِلَةِ وَرَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ فَأَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقْضِيَ حَوَائِجِي لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 بسند معتبر منقولست که حضرت صادق علیه السلام هر روز نما
 جمادین دعا میخواندند خاب الوافون علی غیرک و خیر الموعون
 لا لک و صناع المکون الا لیک و لبذب المنحون الا من اتبع فضلك
 لک مغفور الزاغین و خیرک مبدول للظالمین و فضلك مباح

[illegible]

اعمال و نزد سپید کردن اعمال در میان و نزد صراط بر آورد و او را در دنیا
 عرش خود جادهد و حساب کند و احساب اسان و هفتاد هزار
 ملک او را مشایعت کند تا داخل بهشت شود و باو عطا کند آنچه
 هیچ چشمی ندیده باشد و گوشتی نچشیده باشد **فصل چهارم**
 در بیان فضایل و اعمال شب و روز و است تار و پازدهم در شب
 اول ماه غسل سنت است و منقولست که هر که در شب اول ماه
 رجب و شب پانزدهم و شب آخر غسل کند از گناهان پیروان آید
 مانند روزی که از مادر متولد شده است و در وقت دیدن ماه
 دعای خفیه کامله را بخواند که بهترین دعاهاست و هفت مرتبه
 سوره حمد را بخواند تا از در چشمه امین گردد و در هر ماهی این سنت
 و منقولست که چون ماه رجب را ببیند بگوید اللهم اهله علينا
 بالامن والایمان والسلامة الاسلام ربی وربک الله عزوجل
 و در شب اول و روز اول زیارت حضرت امام حسین صلوات الله
 علیه فضیلت بسیار دارد و در حدیث معتبر وارد شده است
 که هر که در اول رجب آنحضرت را زیارت کند هشتاد و چهار
 شود البته و احیای شب اول سنتست و از حضرت صادق علیه السلام
 منقولست که تا توانی محافظت نما بر احیای شب عید ماه رمضان
 عید قربان و شب اول محرم و شب عاشورا و شب اول رجب و شب
 نیمه شعبان و در این شبها دعا و نماز و تلاوت قرآن بسیار بکن
 و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که
 در شب اول رجب بعد از نماز عشا این دعا بخوان اللهم انی استلک

بالت ملک و انک علی کل شیء مقتدر و انک مانشاء من امر
 یکن اللهم انی اوجه الیک بیدت محمد بنی الرحمة صلواتک
 علیه و آله یا محمد یا رسول الله انی اوجه الی الله ربی و ربک
 لیخرج لی طلبتی اللهم بیدت محمد و آله الائمة من اهل بیت
 الخ طلبتی پس حاجات خود را طلب نماید و بیست رکعت نماز واد
 شده است در هر دو رکعت بیست رکعت سلام و در هر رکعت حمل و کبر
 سوره قل هو الله احد بخواند تا از بلاهای دنیا و عذاب آخرت امین
 گردد و شیخ دیگران بسند معتبر روایت کرده اند که حضرت اما
 موسی علیه السلام در شب اول ماه رجب بعد از آنکه از نماز شب فارغ
 میشدند این دعا را در سجده میخواندند لک الحمد ارا طاعتک و لک
 الحجة ان عیبتک لا صنع لی ولا لیغیر فی فی احسان الایمان یا کافرا
 قبل کل شیء و یا مکنون کل شیء انک علی کل شیء قلیر اللهم انی
 اعوذ بک من العذیبة عند الموت و من شر المرجع فی القبور و من
 التذامیر یوم الازفة فاستلک ان فضلی علی محمد و آله و ان تجعل
 عیبتی عیبة نقیة و منیبتی مینة سوية و منقلبتی منقلبا کریم
 غیر خیر و لا فایض اللهم صل علی محمد و آله الائمة یا بیع الحکمة
 و اولی النعمه و معادین العصمة و اعصم من یریم من کل سوء و لا یجحد
 علی غرة و لا عقلة و لا تجعل عواقب اعمالی حسرة و ارض عیبتی فان
 مغفرتک للظالمین و انام الظالمین اللهم اغفر لی ما لا یتصور
 و اعطنی ما لا ینقض فانک الوسیع رحمة البذیع حکمته
 و اعطنی السعة والدعة و الامن و الصحة و النجوة و القنوع و

یا کافر

عیبتی

وَالسَّالِمِينَ

وَاللَّيْلِ

وَالشُّكْرَ وَالْعَافَاةَ وَالصَّبْرَ وَالصَّدْقَ عَلَيْكَ وَعَلَى أَوْلِيَانِكَ وَالنَّيْثَ
 وَالشُّكْرَ وَأَعْنِي بِذَلِكَ يَا رَبِّ أَهْلِي وَوَلَدِي وَأَخَوَانِي فَيْتَ وَمَنْ
 أَحَبَّتْ وَوَلَدَاتِ وَوَلَدِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
 يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ وَايضاً بعد معتبر منقولست که مستحب است که
 بعد از سلام گفتن از نماز و ترجیح آنکه نشسته است این دعا را بخواند الحمد
 لله الذي لا تشقى خرائجه ولا يخاف منه رب ان تكتب المعاصي
 فذلك ثقة بكرمك انك تقبل التوبة عر عبيدك وتعفو عر سيئاتهم
 وتعفو الال لل فانك يحبب لدا عيتك ومنه وبي فانك ثابت اليك
 من الخطايا واغيب اليك في توفيق حظي من العطايا يا خالق البرايا يا
 منقذي من كل شد يدك يا مجبري من كل محدور وقو على السور
 واكفني شر عواقب الامور فانك الله على نعمائك وجزيل عطائك شكرك
 ولكل خير مندخور وايضاً ارخصه امام علي بن ابي طالب عليه السلام منقولست
 که بعد از نماز و تران دعائش بخواند يا نور يا نور يا نور يا مجري البحور
 يا باعث من في القبور يا كافي حين يعين المذاهب وكنز في بحر النكا
 وورثي جن جنون الابعاد وملك الاقارب ومنزهي عن محاسن اوليائه
 ومرافقة اجنائه في رايضه وساق بواستيه في ممر حياضه ورافعي
 مجاور من رطة الذنوب الى ربة التقريب ومبدل بولائه عزة عطاء
 من ذلة الخطايا استلك يا مولاي يا فخر والقبال العشر والشفيع والوتر
 والليل ذا وير وما جرى به قلم الاقلام بغير كرم ولا انهام وباسمائك
 العظام وحججك على جميع الانام عليهم منك افضل السلام وبما استحققتهم
 من انما لك الكرام ان تصل وترحماني شهرنا هذا وما بعد من الشهور

صل

وَالْأَيَّامَ وَأَنْتَ بَعْدَ شَهْرِ الصِّيَامِ فِي غَايَةِ هَذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ يَا ذَا الْجَلَالِ
 وَالْأَكْرَامِ وَالْمِيزَانِ الْحِجْلَامِ وَعَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ مِنْهُ أَفْضَلُ السَّلَامِ وَأَعْمَالِ
 وَادعية اير شب بسیار است وروزه روز اول فضیلت بسیار دارد و
 از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که در روز اول ماه رجب
 حضرت نوح علیه السلام یکشتی سوار شد و امر کرد جمیع جن را بشمار
 بالودر کشتی بودند که روزه بدارند و هر که انروز روزه بدارد تا شصت
 یکساله راه از او دور گردد و از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست
 که هر که روزه بدارد روز اول ماه رجب را از برای رغبت در توبه بدارد
 او را واجب شود و هر که یکروز از وسط اینماه را روزه بدارد حقها بدارد
 او را قبول نماید در مانند برعه و مصر که در قبیل عظیمند از قبایل عرب
 و هر که یکروز از آخر اینماه را روزه بدارد حقها بدارد او را از پادشاهان
 بهشت گرداند و قبول کند شفاعت او را در حق پدر و مادر و دختر و پسر و برادر
 و خواهر و عم و عمت و خالو و خاله او و جمیع همسایگان و اشنایان او و هر
 چند مستوجب جهنم شد باشد و شیخ طوسی و دیگران از سلمان
 فارسی رحمه الله روایت کرده اند که گفت در او اخر روز جمادی الاثنیه
 رفتم بخدمت حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله حضرت فوفود
 ای سلمان توا اهل بدی پس فرمود که هر مرد مؤمن یا زن مؤمنه که در ماه
 رجب سی رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت یک مرتبه سوره حمد و سوره
 سوره قل هو الله احد و سه مرتبه سوره قل یا ایها الکافرون بخواند البته
 حجتاً محکماً کند از نامه علی و هر که این را که در کودکی و بزرگی کرده باشد
 و خدا عطا کند با و ثواب کثیری را که تمام ان ماه را روزه گرفته باشد و سالی

آیند حق تعالی او را از نماز گذارند گمان بنویسد و در هر روز از آن ماه ثواب
 شهیدی از شهدای جنگ بدر برای او باسمان ببرند و هر روزی که
 در آن ماه روزه بدارد عبادت یکساله در آن ماه عمل او بنویسد و هر روزی که
 در بهشت از برای او بلند کنند و اگر تمام ماه را روزه بدارد خدا او را از اثر
 جهنم نجات بدهد و بهشت را از برای او واجب گرداند ای سیدنا جبرئیل
 این نماز را برای من آورد و گفت یا محمد بن محمد علامت نیست میان شما و من
 زیرا که منافقان این نماز را نمیکنند گفت یا رسول الله چگونه این نماز را بکنم
 و در چه وقت بخوانم فرمود که در روز اول ماه ده رکعت بخوانی و در شب
 یعنی هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت یک مرتبه سوره حمد و سه
 مرتبه قل هو الله احد و سه مرتبه سوره قل یا ایها الکافرون میخوانی
 و بعد از سلام دست بسوی آسمان بلند کن و بگو لا اله الا الله وحده لا
 شریک له له الملك وله الحمد یحیی و یمیت و هو حی لا یموت سیدنا خیر
 و هو علی کل شیء قذیر قل الله لا مال لکم فیما نعطیت و لا معطى لکم من
 ولا یففع ذالجد منک الجحد پس دستها را بروی خود میکشی و در روز
 وسط ماه یعنی پانزدهم ده رکعت بهمان نحو بخوانی و بعد از هر سلام
 دستها را بسوی آسمان بر میداری و میگویی لا اله الا الله وحده لا شریک
 له له الملك وله الحمد یحیی و یمیت و هو حی لا یموت سیدنا خیر
 و هو علی کل شیء قذیر قل الله لا مال لکم فیما نعطیت و لا معطى لکم من
 ولا یففع ذالجد منک الجحد پس دستها را بروی خود میکشی و در روز آخر ماه پانزده رکعت
 بهمان نحو میکنی و بعد از هر سلام دست بر میداری و میگویی لا
 اله الا الله وحده لا شریک له له الملك وله الحمد یحیی و یمیت

این نماز را در هر روز از آن ماه بخواند
 و در هر رکعت یک مرتبه سوره حمد و سه
 مرتبه قل هو الله احد و سه مرتبه سوره قل یا ایها الکافرون
 بخواند و بعد از سلام دست را بسوی آسمان بلند کند و بگوید
 لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملك وله الحمد یحیی و یمیت
 و هو حی لا یموت سیدنا خیر و هو علی کل شیء قذیر

و هو حی لا یموت سیدنا خیر و هو علی کل شیء قذیر و صلی الله علی
 محمد و آله الطاهین و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم پس
 دستها را بروی خود بمال و حاجت خود را بطلب که البته برآورده
 و حق تعالی میان تو و جهنم هفت خندق قرار میدهد که عرض هر خندقی
 بقدر مایهین آسمان و زمین بوده باشد و بعد از هر رکعت ثواب هزار
 هزار رکعت در نامه عمل تو مینویسد و برات پانزدهی از جهنم و گذشتن
 صراط برای تو مینویسد و منقولست که هر که در روزه ماه رجب صد
 مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند حق تعالی در قیامت باو نوری عطا کند
 که بان نور داخل بهشت گردد و در حدیث معتبر وارد شده است که حضرت
 امام محمد باقر علیه السلام در روزه ماه رجب متولد شده و موجب زیاده
 شرف این روز گردید و در روایتی وارد شده است که ولادت حضرت
 امام علی نقی در روز دوم ماه رجب واقع شد و روایت دیگر در روز سیم
 ماه رجب واقع شد و روایت برهیم بن هاشم وفات حضرت در روز سیم
 واقع شده است و ابن عباس گفته است که ولادت حضرت در پنجم این
 واقع شده است و ولادت امام محمد تقی علیه السلام در دهم این ماه شده است
 و بعضی از روایات در فضیلت خصوص دهم وارد شده است و در فضیلت
 ایام الپض ماه رجب حدیث معتبر وارد شده است یعنی سیزدهم
 و چهاردهم و پانزدهم و بسند معتبر از امام جعفر صادق علیه السلام
 منقولست که حق تعالی فضیلت سه ماه را باین امت داده است که ماه رجب
 از امتهای گذشته نداده است ماه رجب و ماه شعبان و ماه رمضان و
 شب باین امت داده است که بامتهای دیگر نداده است شب سیزدهم

و شب چهاردهم و شب پانزدهم و سه سوره باین امت داده است که
 مثل آنها بامت های پیش نداده است سوره یس و سوره تبارک الذی یبد
 الملک و سوره قل هو الله احد پس هر که جمع کند میان این سه فضیلت جمع
 فضایل این است را جمع کرده خواهد بود پس سیدند که چگونه جمع کند و من
 که در شب سیزدهم هر یک از این سه ماه دو رکعت نماز بگذارد در هر رکعت بعد از
 سوره این سه سوره را بخواند و در شب چهاردهم چهار رکعت بگذارد بدو
 سلام و در هر رکعت بعد از سوره حمد این سه سوره را بخواند و در شب پانزدهم
 شش رکعت بخواند و در سه سلام و در هر رکعت بعد از حمد این سه سوره را
 بخواند تا جمیع فضیلت این سه ماه را بیاورد و جمیع گناهانش از زمین شود
 بغیر از شرک بخدا و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که ایام
 ایض ماه رجب را و روزه دارد حق تعالی هر روزی عبادت روزه یکساله
 برای او بنویسد و در قیامت او را در محل ایمان باز دارد که هیچ بیم و خوف
 نداشته باشد و مشهور است که ولادت با سعادت حضرت امیرالمؤمنین
 صلوات الله علیه در میان کعبه معظمه در روز سیزدهم ماه رجب بود و در
 سال قبل از مبعوث شدن حضرت رسول صلی الله علیه و آله گفته است
 که ولادت حضرت امام علی نقی علیه السلام نیز در روز سیزدهم ماه رجب بود
 در سال دودیت و چهارده از هجرت و شب پانزدهم از لیالی مبرکه است
 و غسل در آن سنت است و احیای آن عبادت فضیلت بسیار دارد و از حضرت
 رسول صلی الله علیه و آله منقولست که در شب نهم رجب جوئی که امر
 میکند ملائکه را که هر کس را که در دیوان اعمال مؤمنان باشد محو کند و انیضا
 از آن حضرت منقولست که هر که روز سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم ماه رجب را

و علی بن ابی طالب

روزی بگذارد و در شب های آنها مشغول عبادت باشد از دنیا نبرد و باقیه
 نصوص و بهر روزی که روزه داشته هفتاد گناه کبیره او از زمین شود
 و هفتاد حاجت او برآورده شود و در وقتی که از قبر بیرون بیاید و نزد
 و نزد صراط و چنان باشد که هفتاد بنده از فرزندان اسمعیل آزاد کرده
 باشد و شفاعت او را قبول کنند در هفتاد نفر از اهل بیت و خویشان
 او که مستحق جهنم شدن باشد و حق تعالی آنها را کند از برای او در جنات
 فردوس هفتاد هزار شهر و در هر شهر هفتاد هزار قصر بوده باشد
 و در قصری هزار حوریه باشد و هر حوریه هفتاد هزار خادم داشته
 باشد و شیخ طوسی علیه الرحمه بسند صحیح از حضرت صادق
 علیه السلام روایت کرده است که در شب نصف رجب دوازده
 رکعت بخوانی و رپی یعنی پیشش سلام با حمد و هر سوره که خواهی
 و چون فارغ شوی هر یک از سوره حمد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ
 برب الناس قل هو الله احد و آیه الکرسی را چهار مرتبه بخوانی پس چهار
 مرتبه میگوید سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر پس
 میگوید الله ربی لا اشرک به شیئا ما شاء الله لا قوة الا بالله و
 در شب و روز زیارت حضرت امام حسین علیه السلام سنت مؤکد است
 و بسند صحیح از ابن ابی نصر منقولست که از حضرت امام رضا علیه السلام
 سؤال کرد که زیارت امام حسین علیه السلام در کدام وقت بهتر است
 فرمود که در نیمه شعبان و در روز پانزدهم نماز سلمان را میباید کرد
 بکیفیتی که گذشت و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام
 منقولست که حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام در این روز چهار

رکت نماز کرد و دستهای خود را کشود و این دعا را بخواند پس فرمود
 که هر که بشدت و غمی مبتلا گردد و این دعا بخواند البته کرب و شدت
 او زایل میگردد و این چهار رکعت را بد و سلام می کند و هر سو
 که خواهد میخواند و دعا اینست اللهم یا مدد کل جبار و معز
 المؤمنین أنت کهفی حين تعین المذاهب وانت یاری خلقی رحمة
 بی وقد کنت عن خلقی غنیاً ولولا رحمتک لکنت بالیاً لکن
 فانت مؤتدی بالضر علی اعدان ولولا ضرک ایای لکنت من
 المفضوحین یا حریک الرحمة رب معادینها و مکیفی البرکة من ظلمها
 یا من حض بالتمویج والرفعة فاولیاء بعزیه یعز زون یا مضع
 له الملوک نیر المدد لک علی اعناقها فتم من سطوات خافون
 استلک یکنون بیک التي استنقتهما من کرب یانک واستلک
 یکن یانک التي استنقتهما من عزیاتک واستلک بعزیک التي استنق
 بها عزیاتک فخلقت بها جمیع خلقک فتم لک مد عنون ان
 نصلی علی محمد واهل بکته پس حاجات خود را از حوائج طلب نماید
 و بدانکه عمد اعمال نصف رجب دعای ام داود است که این بابویه
 و شیخ طوسی و سید ابن طاووس رضی الله عنهم بسند های معتبر
 روایت کرده اند و برای بر آمدن حاجات و کشف کربات و دفع ظلم
 ظالمان مجرب است و مجمل روایاتش آنست که فاطمه مادر داود بن الحسن
 پسر زاده حسن مجتبی علیه السلام ذایه حضرت امام جعفر صادق
 صلوات الله علیه بود و پیش داود انحضرت را بشیر داده بود چون
 محمد بن عبدالله الحسن در مدینه خروج کرد و منصور و ابی لشکر

المقحوبین و

علی

فرستاد و او را گشتند و ابرهیم برادر عمدا نیز شهید کردند و بعد
 الحسن و اوجعی از سادات حسنی را با غل و بجز از مدینه بقرق
 بردند و داود نیز در میان آنها بود ام داود گفت چون مدتی از حبس
 فرزند من گذشت و از اجزای بربن رسید پیوسته دعا و تضرع میکرد
 و از صلوات و نیکان و برادران مؤمن استدعا میخوادم و ایشان تقصیر
 نمیکردند و مطلقاً اثر استجابت نمی یافتیم و گاهی خبر میرسید که
 داود را گشتند و گاه می گفتند که او را با پسران عم او در زیر عمارت زند
 گذاشتند و روز بروز مصیبت من عظیم تر و اندوه من بیشتر میشد
 تا آنکه از غم کد ختم و پیر شدم و از ملاقات او نا امید گردیدم تا آنکه
 روزی شنیدم که حضرت صادق علیه السلام را علی غار ضریح است
 بعبادت انحضرت رفتم چون احوال گرفتم و دعا کردم و خواستم برگردم
 حضرت فرمود که از داود چه خبر داری و مریش داود را با انحضرت
 داده بودم چون نام داود را شنیدم گریستم و گفتم فدای تو شوم که
 داود را در عراق محبوس است و من از ملاقات او قطع امید کردم و از
 القاس میگویم که او را دعا کنید و برادر رضای شماست حضرت فرمود
 که چرا غافل از دعای استفتاح و دعای اجابت و بخاح و از دعای نیست
 که درهای آسمان برای آن گشوده میشود و ملئکه استقبال میکنند
 خوانند و از و بشارت میدهند و از اجابت و آن دعای نیست که انجی
 الدعوا محجوب نمیکردد و خوانند و از انوائی نیست بغیر از هشت
 ام داود گفت ای فرزند طاهرین و راست گویان چگونه است از دعا
 حضرت فرمود که ای مادر داود ماه محرم یعنی ماه رجب نزدیک

در تیر پای خود دید پس از دهشت بیدار شد و از کرده خود پشیمان
 گردید و توراتها گرد **و اما کیفیت این عمل شریف** ام داود گفت که حضرت
 صادق علیه السلام فرمود که در ماه رجب روز سیزدهم و چهاردهم
 و پانزدهم را روزه بدار و در روز پانزدهم در وقت زوال غسل بکن و
 بروایت دیگر نوزد یک بزوال غسل بکن و چون زوال معلوم شود یا
 گریزین جامه های خود را بپوش و بخانه خلوتی برو و سعی کن که کسی
 بنزد تو نیاید که تو را مشغول گرداند و با تو سخن بگوید و هشت کوفته
 زوال را بعل اور و رکوع و سجود آنها را خوب بعل اور پس نماز ظهر را
 باذاب و شرایط بعل اور و بعد از نماز فیضه ظهر دو رکعت نماز بکن
 هر سه کوفته و بعد از آن صدر مرتبه بگوید یا قاضی حوائج الطالبین
 پس هشت رکعت نافله عصر را با ادب بجا آوری و در بعضی روایا
 وارد شده است که در هر رکعت از نافله عصر بعد از صد مرتبه سو
 قل هو الله احد و یک مرتبه سورة انا اعطیناک الکونین بخوان پس منشا
 عصر را با خستوع و ادب بجا آور و در روایتی وارد شده است که بر رو
 حصیر یا کوزه بنشین پس صد مرتبه سورة حمد و صد مرتبه سورة قل
 هو الله احد و ده مرتبه آیه الکرسی بخوان پس هر یک از این سورهای کثیر
 بخوان سورة انعام و بنی اسرائیل و هکف و لقمان و یس و الصافات و حم مجذ
 و حمسق و حم دخان و انا فتحنا و اذا وقعت و تبارک الذی بین الملک
 و رب القلم و اذا السماء انشقت تا آخر قرآن و اگر نتوانی این سورهارا از
 روی مصحف درست بخوانی بعضی همه هزار مرتبه سورة قل هو الله
 احد بخوان و شیخ مفید علیه الرحمه گفته است که اگر ندانی یا نتوانی

این سورهای مخصوص را بخوان صد مرتبه سورة حمد و ده مرتبه
 آیه الکرسی و هزار مرتبه سورة قل هو الله احد بخوان و این حوطا
 و در روایت دیگر وارد شدن است که پیش از حمد صد مرتبه بگوید
 سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر و بعد از آیه الکرسی
 صد مرتبه بگوید اللهم صل علی محمد و آل محمد و اگر آیه الکرسی را
 بنزد درست نتواند صد مرتبه سورة حمد و هزار مرتبه قل هو الله احد
 بخواند پس دعا را بخواند و آیه الکرسی را بهتر است که تا همه فیها
 خالذون بخواند **و اما اینست** بسم الله الرحمن الرحیم صد و الله العظیم
 الذی لا اله الا هو المخی القیوم ذو الجلال و الاکرام الرحمن
 الرحیم الخلیم الکریم الذی لیس له کمثله شیء و هو السميع
 البصیر العظیم الخیر شهد الله انه لا اله الا هو و الملائکة
 و اولو العلم قائما بالقسط لا اله الا هو العزیز الحکیم و بقیت
 رساله الاکرام و انا علی ذلک من الشاهدين اللهم لك الحمد و لك
 الحمد و لك العز و لك الفخر و لك النعم و لك العظمة
 و لك الرحمة و لك المهابة و لك السلطان و لك البهاء و لك الامینة
 و لك التسبیح و لك التقديس و لك التعلیل و لك التكبر و لك
 ما یری و لك ما لا یرى و لك ما فوق السموات العلی و لك ما تحت
 الثرى و لك الارض و الشفلی و لك الاخرة و الاولی و لك ما یخفى
 به من الشاء و الحمد و الشکر و النعم اللهم صل علی جبرئیل
 امینک علی وحیک و القوی علی امرک و المطاع فی سمواتک و ارضک
 کراماتک المخیل لک ما یرى و لا یرى و لا یتصور و لا یعد انک

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى نَبِيِّكَ نَبِيِّكَ الْمَلِكِ رَحْمَتِكَ وَالْمَخْلُوقِ لِرَفْعَتِكَ
 وَالْمُسْتَغْفِرِ الْمُعِينِ لِأَهْلِ طَاعَتِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِ الْإِسْلَامِ
 حَامِلِ عَرْشِكَ وَصَاحِبِ الصُّورِ الْمُنْتَظَرِ لِأَمْرِكَ وَالْوَجَلِ الشَّهِيقِ
 مِنْ خِفَتِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عِزِّ رَأْسِكَ قَائِمِ أَفْئَادِ جَمِيعِ خَلْقِكَ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى حَمَلَةِ الْعَرْشِ الظَّاهِرِينَ وَعَلَى مَلَائِكَةِ الذِّكْرِ وَعَلَى
 دُعَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَعَلَى السَّقْفِ الْكَرَامِ الْبَرَّةِ الطَّيِّبِينَ وَعَلَى مَلَائِكَةِ
 الْكَرَامِ الْكَارِبِينَ وَعَلَى مَلَائِكَةِ الْجَنَانِ وَخَزَنَةِ النِّهَارِ وَمَلَائِكَةِ
 الْمَوْتِ وَالْأَعْوَانِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَبِي بَكْرٍ
 أَدَمَ بَدِيعِ فِطْرَتِكَ الَّذِي كَرَّمْتَهُ بِسُجُودِ مَلَائِكَتِكَ وَاجْتَبَيْتَهُ جَنَّتِكَ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَمِينِ أَخَوَاءِ الْمُطَهَّرِينَ مِنَ الرِّجْسِ الْمَصْفَاتِ مِنَ الدُّنْيَا
 الْمُفَضَّلَةِ مِنَ الْإِنْسِ الْمُرْتَدِّينَ حَالِ الْقُدْسِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى هَارِلَ
 وَشَيْبٍ وَذُرَيْسٍ وَنُوحٍ وَهُودٍ وَصَالِحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَنِمْجِيلَ وَنَحْيٍ
 وَيَعْقُوبَ وَيُوسُفَ وَسَاطَ وَلُوطٍ وَشُعَيْبٍ وَيُؤْتَبَ وَمُوسَى وَهَارُونَ
 وَيُوشَعَ وَمِيثَا وَالْحُضَيْرَ وَذِي الْقَرْنَيْنِ وَيُونُسَ وَإِلْيَاسَ وَالْيَسَعَ
 وَذِي الْكِفْلِ وَطَالُوتَ وَدَاوُدَ وَسَلَمَانَ وَذَكَرْنَا وَشُعَبًا
 وَجَبْرِيَّ وَتُورَخَ وَمَتَّى وَارْمِيَا وَحِفْقُوقَ وَدَانِيَالَ وَعِزْرِيَّ وَعِيسَى
 وَشَمْعُونَ وَجُوحَيْسَ وَالْحَوَارِيْنَ وَالْأَتْبَاعَ وَخَالِدٍ وَحَظْلَةَ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآرْتَمِ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَرَحِمْتَ وَبَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ
 أَنْتَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَوْصِيَاءِ وَالسُّعَدَاءِ وَالشُّهَدَاءِ
 وَآئِمَّةِ الْهُدَى اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَبْدَالِ وَالْأَوْتَادِ وَالشِّيَاحِ

عزرك و
أهل التائبين

من اللين ول

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل في خلقه
دلائل على عظمته وجلاله
وآياته على عباده

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل في خلقه
دلائل على عظمته وجلاله
وآياته على عباده

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل في خلقه
دلائل على عظمته وجلاله
وآياته على عباده

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل في خلقه
دلائل على عظمته وجلاله
وآياته على عباده

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل في خلقه
دلائل على عظمته وجلاله
وآياته على عباده

وَالْعَبَادَ وَالْمُخْلِصِينَ وَالرَّهْمَانِ وَأَهْلَ الْجِدِّ وَالْجَنَّةِ وَأَهْلَ
 مُحَمَّدًا وَأَهْلَ بَيْتِهِ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَأَجْزَلِ أَرْكَامَاتِكَ وَبَلِّغْ
 رُوحَهُ وَجَسَدَهُ مَنَى نَحْيَةٍ وَسَلَامًا وَزِيْدَهُ فَضْلًا وَشَرَفًا وَكَرَمًا
 حَتَّى تَبْلُغَهُ أَعْلَى دَرَجَاتِ أَهْلِ الشَّرَفِ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ
 وَالْأَفَاضِلِ الْمُقَرَّبِينَ اللَّهُمَّ وَصِّلْ عَلَى مَنْ بَيَّنَّتُ وَمَنْ لَمْ يَنْبَيِّنْكَ
 وَأَنْبَيَّاؤَكَ وَرُسُلَكَ وَأَهْلَ طَاعَتِكَ وَأَوْصِلْ صَلَوَاتِي إِلَى إِبْرَاهِيمَ
 وَإِلَى إِبْرَاهِيمَ وَاجْعَلْهُمْ أَخَوَانِي فِيكَ وَعَاوَانِي عَلَى دُعَائِكَ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَشْفِعُ بِكَ إِلَيْكَ وَبِكِرَمِكَ إِلَيَّ كَرَمِكَ وَيُجُودِكَ
 إِلَيَّ جُودِكَ وَبِرَحْمَتِكَ إِلَيَّ رَحْمَتِكَ وَأَهْلَ طَاعَتِكَ إِلَيْكَ وَسَأَلْتُكَ
 اللَّهُمَّ بِكُلِّ مَا سَأَلْتُكَ بِهِ أَحَدًا مِنْ مُسْأَلَةٍ شَرْفِيَةٍ غَيْرَ مُرَدٍّ وَدَعَا
 دَعَاؤِكَ بِهِ مِنْ دَعْوَةٍ مُجَابَةٍ غَيْرَ مُخَيَّبَةٍ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا جَلِيلُ
 يَا كَرِيمُ يَا عَظِيمُ يَا جَلِيلُ يَا مُنِيلُ يَا جَمِيلُ يَا كَمِيلُ يَا مُقْبِلُ
 يَا مُجِيرُ يَا خَيْرُ يَا مُنِيرُ يَا مُبِيرُ يَا مُنِيعُ يَا مُدِيلُ يَا مُجِيلُ يَا كَبِيرُ يَا قَابِلُ
 يَا بَصِيرُ يَا شَكُورُ يَا بَرُّ يَا ظَهِرُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا سَاطِرُ
 يَا خَاطِرُ يَا مُقْتَدِرُ يَا حَفِيطُ يَا مُجِيرُ يَا قَرِيبُ يَا وَدُودُ يَا حَمِيدُ يَا جَمِيدُ
 يَا مُبْدِيُ يَا مُعْبِدُ يَا شَهِيدُ يَا مُحْسِنُ يَا مُجِيلُ يَا مُنِيعُ يَا مُفْضِلُ يَا قَابِلُ
 يَا بَاسِطُ يَا هَادِيُ يَا مُرْسِلُ يَا مُرْسِدُ يَا مُسَدِّدُ يَا مُعْطِيُ يَا مُنِيعُ يَا دَافِعُ
 يَا رَافِعُ يَا بَاقِيُ يَا وَاقِيُ يَا خَالِقُ يَا وَهَّابُ يَا قَابِلُ يَا فَتَّاحُ يَا فَتَّاحُ يَا فَتَّاحُ
 يَا مُرْسِيُ كُلِّ مِفْتَاحٍ يَا نَفَّاعُ يَا رُفُوفُ يَا عَظُوفُ يَا شَافِيُ يَا مُغْنِيُ
 يَا مُكَافِيُ يَا وَفِيُ يَا مُهَيِّمُ يَا عَزِيزُ يَا جَبَّارُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا سَلَامُ يَا مُؤْمِنُ
 يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا قُدُّوسُ يَا قُدُّوسُ يَا قُدُّوسُ يَا قُدُّوسُ يَا قُدُّوسُ

باجزله

اللهم صل على
محبك

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل في خلقه
دلائل على عظمته وجلاله
وآياته على عباده

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل في خلقه
دلائل على عظمته وجلاله
وآياته على عباده

سر مکی بوده باشد که این علامت اجابت دعاست و در روایت
 دیگر وارد شده است که در سجده این دعا بخواند اللهم لك
 سجدت وبك امنت فارحم ذنبي وخشوعي بين يديك وفقري
 وفاقتي اليك وارحم انفرادي وخشوعي واجتهادي بين يديك
 وتوكل على عليك اللهم بك استنقذ وبك استنجح وبك عبدك
 وسؤلك واليه اتوجه اليك اللهم سهل لي كل حروية وكل
 كل صعوبة واعطني من الخير اكثر مما ارجو وعافني من الشر واصرف
 عني السوء و بروایت دیگر صد مرتبه در سجده بگوید یا قاضی حاجج
 الظالمین اقص حاجتی یا طفلی یا خفی الاکواف و در روایتی
 وارد شده است که مادر داود بن حضرت عوض کرد که ای سید و اقای
 من این دعا را در غیر ماه رجب میتوان خواند حضرت فرمود بلی در روز
 میتوان خواند و اگر موافق افتد که روز جمعه باشد صاحبش فایز شود
 مگر آنکه خدا او را می آموزد و در هر ماه که باشد اگر ایام البیض باشد
 روزه بدارد و در روز پانزدهم این دعا بخواند بخوبی که کردم حاجتش
 برآورده میشود و در روایت دیگر وارد است که حضرت فرمود که
 در روز عرفه و هر روز که این دعا بخواند برآورده میشود **موفق**
 که از این احادیث ظاهر میشود که در هر ماه که ایام البیض از این
 سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم را روزه بدارد و در روز پانزدهم این
 عمل را بجا آورد بطالب فایز میگردد و دور نیست اگر در روز عرفه
 و جمعه و سایر ایام متبرکه که نیز این عمل را بدون روزه بعمل آورد خوب
 باشد و اگر در غیر شهر حرم که ذی القعدة و ذی الحجه و محرم و ماه رجب

این دعا را خواند بجای حرمة هذا الشهر الحرام بگوید حرمة
 الشهر الحرام وهذا یبیدارد بهتر باشد **فصل پنجم** در کتب
 فضایل و اعمال نصف آخر ماه رجب است شیخ طوسی و دیگران
 رحمة الله علیهم گفته اند که در روز هیجدهم این ماه ابرهیم سپهر
 رسول خدا صلی الله علیه و آله از دنیا رفت پس حزن و اندوه
 و لعن بر آنها که در این مصیبت شامت کردند خصوصاً عایشه
 علیها اللعنه و ابن عباس که یکی از محدثان شیعه است گفته
 که حضرت فاطمه زهرا صلوات الله علیها در روز بیست و یکم
 ماه رجب بعالم قدس رتال نموده اگر چه خلاف مشهور است
 اما لعن بر قاتلان و ظالمان جبرگوشه حضرت رسالت که
 عمد آنها عمر بن الخطاب علیه اللعنه و العذاب است و زیارت
 آنحضرت احتیاطاً مناسبست بخوبی که مذکور خواهد شد انشاء
 و شیخ مفید رحمة الله علیه گفته است که در بیست و دوم
 این ماه معاویه علیه اللعنه بجهنم واصل شده است مستحبست
 که این روز را روزه بدارند بشکر این نعمت و در روز بیست و سیم
 این ماه خارجیان خنجر زهرالودین بران مبارک امام حسن مجتبی
 صلوات الله علیه زدند زیارت آنحضرت و لعن بر قاتلان و ظالمان
 آنحضرت مناسبست و در روز بیست و چهارم ایماه فتح خیر
 بردست معجز نمای اسد الله الغالب علی بن ابی طالب جاری شد
 و مرجب یهودی بردست آنحضرت گشته شد گفته اند که
 روزه آن روز بشکر این نعمت و زیارت آنحضرت مستحبست

و شیخ علیه الرحمه ذکر کرده است که شهادت حضرت امام موسی
کاظم صلوات الله علیه در روز پست و پنجم ماه رجب واقع شد
اما احادیث بسیار در فضیلت این روز و ثواب روزه اش وارد
شده است و روایتی نقل کرده اند از ابن بابویه و غیر او که حضرت
رسول صلی الله علیه و آله در روز پست و پنجم رجب مبعوث
برسالت شد و این مخالف مشهور و احادیث بسیار است که بعد
این منکر خواهد شد اما در فضیلت روزه اش شکی نیست
چنانچه از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که روزش
کفاره دو بیست سال کناهست و بسند بسیار معتبر از حضرت
امام رضا علیه السلام مرویست که هر که روز پست و پنجم
ماه رجب را روزه بدارد حق تعالی روزه او را کفاره هفتاد سال کناه
گرداند و ایضا از آنحضرت علیه السلام منقولست که هر که روز پست
و ششم ماه رجب را روزه بدارد حق تعالی روزه او را کفاره هشتاد
سال کناه گرداند و روز پست و هفتم این ماه از جمله اعیاد عظیمه
و روزیست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در آن روز رسالت
بر امت مبعوث گردید و جبرئیل علیه السلام به پیغمبری بر آنحضرت
نازل شد و شبش نیز شب بسیار مبارک است و بسندهای معتبر از حضرت
امام محمد تقی علیه السلام منقولست که در ماه رجب شبی هست که
بهتر است از برای مردم از آنچه افتاب بر او میتابد و آن شب پست و هفتم
این ماه است و در صبح آن شب حضرت رسول صلی الله علیه و آله رسالت
مبعوث شد و کسی که عبادت کند در شب را مثل شصت سال عبادت

خدا با و عطا میفرماید پرسیدند که عمل اشب چیست فرمود که
چون نماز خفتن کردی بخواب و هر وقت از شب که بیدار شوی
خواه پیش از نصف و خواه بعد از آن برخیز و دو روزه رکعت نماز کن
و بعد از هر دو رکعت سلام بگو و در هر رکعت بعد از حمد یکسوره
از سوره های کوچک بعد از ایلین را بخوان و چون از همه فارغ شوی
چنانکه بنشسته سوره حمد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس
و قل هو الله احد و قل لا اله الا الله و قل لا اله الا الله و قل لا اله الا الله
و آیه الکرسی هر یک را هفت مرتبه بخوان پس این دعا را بخوان الحمد
لله الذی لم یخذلک و لک الحمد و لا یکن لک شریک فی المملک و لک الحمد
له و لی من الذل و کبره و کثیر الکبیر اللهم انی تسألك بمعافیه عنک
علی از کان عرشک و منتهی الرحمه من کلمات و باسمک الاعظم
الاعظم الاعظم و ذکر لا اله الا علی و یکلمناک انما مات کلها
ان نصل علی محمد و آل محمد و ان یفعل فی ما انت اهله پس هر حاجت
که خواهی بطلب که هر چه بطلبی مستجاب میشود مگر آنکه حرامی
بطلبی یا قطع رحمی یا هلاک جمعی از مؤمنان را طلب کنی و روزش را
روزه بدار که از برای تو حشنا میشود بروزه یکسال و بسند معتبر
دیگر از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام منقولست که در شب
پست و هفتم رجب هر وقت شب بیدار شد و دو روزه رکعت بجا آورد
در هر رکعت بعد از سوره حمد چهار مرتبه سوره قل اعوذ برب الفلق
و قل اعوذ برب الناس و قل هو الله احد بخوان و چون از دو روزه رکعت
فارغ شوی در همان مکان چهار مرتبه بگو لا اله الا الله و الله اکبر

وَأَحْمَدُ لِلَّهِ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ بِسْمِ
 حَاجَتِكَ خَوَاهِي بَطْلِبُ **مَدَامُ كُنْتُ** كَهَرَبَاتٍ زَيْنِ دُورِ رَوَايَتِ كِهْ عَمَلِ كِهْ
 خُوبِست وَاكْرَهْدُورِ بَكِنْدِ بَهْتَرِ است وَاكْرَهْمَازِشِبِ نَصَفِ حُوبِ
 كِهْ بَسِنْدِ صَحِيحِ مَنْدُ كُورِشِدِ دَرِ اِيْرِشِبِ بَجَا اُورْدِ خُوبِست وُدَرِ رَوَايَتِ
 وَاُورْدِشِدِ است كِهْ دَرِ اِيْرِشِبِ نِيْزِ بَجَا اُورْدِ وِشِيْخِ طُوبِئِي كَهْتِهْ است
 كِهْ غَسَلِ دَرِ اِيْرِشِبِ مَسِيْحِيْجِ است وِزِيَارَتِ حَضْرَتِ رَسُوْلِ حَضْرَتِ
 اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمَا دَرِ اِيْرِشِبِ مَنَاسِبِست وَاِيْرِغَايِيْزِ
 وَاُورْدِشِدِ است كِهْ دَرِ اِيْرِشِبِ بَخَوَانْدِ اللَّهُمَّ اِنِّيْ اَسْتَسْكِلُ بِاَلْحَمْدِ اَلْعَظِيْمِ
 فِيْ هَذِهِ اللَّيْلَةِ مِنَ الشَّهْرِ الْمُكَرَّمِ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَتُغْفِرَ لَنَا
 مَا اَنْتَ بِهِ مِنَّا اَعْلَمُ يَا مَنْ لَا يَعْزُفُ وَلَا يَنْقُصُ اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيْ
 لَيْلَتِنَا هَذِهِ الَّتِي يَنْتَهِيْ فِيْهَا رِسَالَةُ فَضْلَتِهَا وَبِكْرَامَتِهَا اَجْلَالُهَا
 وَبِاَلْحَمْدِ الشَّرِيفِ اَحْمَدُهَا اللَّهُمَّ فَاِنَّا نَسْتَسْكِلُ بِالْمَبْعَثِ الشَّرِيفِ
 وَالسَّنَدِ اللَّطِيْفِ وَالْعَصْرِ الْعَقِيْبِ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 وَتَنْجِيْعَ اَعْمَالِنَا فِيْ هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِيْ سَائِرِ اللَّيَالِيْ مَقْبُوْلَةً
 وَذُنُوْبِنَا مَغْفُوْرَةً وَحَسَنَاتِنَا مُشْكُوْرَةً وَسَيِّئَاتِنَا مَسْكُوْرَةً وَقُلُوْبِنَا
 بِحَسَنِ الْقَوْلِ مَسْرُوْرَةً وَارْزَاقِنَا مِنْ لَدُنْكَ بِالْيُسْرِ مَدْرُوْرَةً اللَّهُمَّ
 اِيْلَكَ تَرَى وَلَا تَرَى وَاَنْتَ بِالْمَنْظَرِ اَعْلَى وَارْزَاقِكَ الرَّجْحَى وَ
 الْمُنْتَهَى وَاَنْ لَكَ الْمَنَاتِ وَالْحَيَا وَاَنْ لَكَ الْاٰخِرَةَ وَالْاَوَّلَى اللَّهُمَّ
 اِنَّا نَعُوْذُ بِكَ اَنْ نَذِلَّ وَنُخْزَى وَاَنْ نَأْتِيَ بِمَا عَنَدَهُ نَهْنَى اللَّهُمَّ
 اِنَّا نَسْتَسْكِلُ اِلْحَقَّ بِرَحْمَتِكَ وَنَسْتَعِيْذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ فَاَعِزَّنَا
 مِنْهَا بِعُذْرَتِكَ وَنَسْتَسْكِلُ مِنَ الْخَوْرِ الْعَيْنِ فَارْزُقْنَا بِعِزَّتِكَ وَاجْعَلْ

بِالْحَمْدِ
 الْعَظِيمِ وَالْمُبَارَكِ

فَانْقِذْنَا

اَوْسَعِ ارْزَاقِنَا عِنْدَكَ كِبَرِ سَيِّدِنَا وَاحْسَنِ اَعْمَالِنَا عِنْدَ اقْرَابِ اَجْلَالِنَا
 وَاَطْلُ فِيْ طَاعَتِكَ وَمَا يَقْرِبُ إِلَيْكَ وَيَحْطِيْ عِنْدَكَ وَيُرْلِفُ
 لَدُنْكَ اَعْمَارَنَا وَاحْسِنِ فِيْ جَمِيْعِ اَحْوَالِنَا وَاُمُوْرِنَا مَعْرِفَتِنَا وَلَا تَكْلِفْنَا
 اَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ فِيمَنْ عَلَيْنَا وَتُفَضَّلْ عَلَيْنَا بِجَمِيْعِ حَوَائِجِنَا اَللَّهُمَّ
 وَالْاٰخِرَةَ وَاَبْدًا بِاَبَانِنَا وَجَمِيْعِ اِخْوَانِنَا الْمُؤْمِنِيْنَ فِيْ جَمِيْعِ مَاسَاَلِنَا
 لَا تُفَسِّدْنَا يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ اَللَّهُمَّ اِنَّا نَسْتَسْكِلُ بِاَيْمَانِكَ الْعَظِيْمِ
 مُلْكِكَ الْقَدِيْمِ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتُغْفِرَ لَنَا الذَّنْبَ
 الْعَظِيْمَ قَائِمَةً لَا يَغْفِرُ الْعَظِيْمُ اِلَّا الْعَظِيْمُ اَللَّهُمَّ وَهَذَا رَجَا الْمُكْرَمِ
 الَّذِيْ اَكْرَمْتَنِيْ بِهِ اَوَّلَ اَشْهُرِ الْحَرَمِ اَكْرَمْتَنِيْ بِهِ مِنْ بَيْنِ اَلْاُمَمِ فَلَا
 اَحْمَدُ يَا ذَا الْجُودِ وَالْكَرَمِ فَاسْتَسْكِلُ بِهٖ وَبِاَيْمَانِكَ اَلْعَظِيْمِ اَلَا
 اَلْعَظِيْمُ اَجَلُ الْاَكْرَمِ الَّذِيْ خَلَقْتَهُ فَاسْتَعِيْزُ فِيْ ظِلِّكَ فَلَا
 يَخْرُجُ مِنْكَ اِلَّا غَيْرُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتُغْفِرَ لَنَا
 وَتَجْعَلَ لَنَا مِنَ الْعَامِلِيْنَ فِيْهِ بِطَاعَتِكَ وَالْاَمَلِيْنَ فِيْهِ اَشْفِقْنَا
 اَللَّهُمَّ اِهْدِنَا اِلَى سَوَابِ السَّبِيْلِ وَاجْعَلْ مَقِيْلَنَا عِنْدَكَ اَشْجَرَ
 مَقِيْلٍ فِيْ ظِلِّ ظَلِيْلِ وَمَلِكٍ جَزِيْلِ فَاِنَّكَ حَسْبُنَا وَنِعْمَ الْوَكِيْلُ
 اَللَّهُمَّ مُفْلِحِيْنَ مُنْجِيْنَ غَيْرِ مُعْضُوْبٍ عَلَيْنَا وَلَا ضَالِّيْنَ بِرَحْمَتِكَ
 يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ اَللَّهُمَّ اِنِّيْ اَسْتَسْكِلُ بِعِزَّتِكَ مَعْفِرَتِكَ وَتَوْفِيْقِكَ
 رَحْمَتِكَ السَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ اَشْيٍ وَالْغَنِيْمَةَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَالْقُوَّةَ
 بِالْجَنَّةِ وَالْجَنَّةَ مِنَ الشَّقَا اَللَّهُمَّ دَعَاكَ الدَّاعُوْنَ وَدَعْوَتَكَ
 وَسُؤْلَكَ السَّأِلُوْنَ وَسُؤْلَكَ وَطَلَبَ لِيْكَ الظَّالِمُوْنَ وَطَلَبَتِ
 لِيْكَ اَللَّهُمَّ اَنْتَ الشَّقَّةُ وَالرَّجَاءُ اِلَيْكَ مُنْتَهَى الرَّغْبَةِ وَالرَّغَا

وَأَمَّا نَا وَلَبَّائِنَا

الذَّنْبَ

عَظِيْمِ
 فِيْ مُلْكِكَ وَر

اَقْلَيْنَا

اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَإِلَيْهِ وَاجْعَلْ الْيَقِينِ فِي قَلْبِي وَالتَّوَكُّلِ فِي
بَصَرِي وَالتَّوَكُّلِ فِي صَدْرِي وَذِكْرَكَ فِي لَيْلٍ وَالنَّهْيَ عَلَى لِسَانِي
وَزَيْلًا وَأَسْعَا غَيْرَ مَمْنُونٍ وَلَا مَحْظُورٍ فَارْزُقْنِي وَبَارِكْ لِي فِيهِمَا رِزْقِي
وَاجْعَلْ غِنَايَ فِي نَفْسِي وَرَغْبَتِي فِيمَا عِنْدَكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
پس بسم الله رو بگو الحمد لله الذي هدانا لهذا لم كنا لنهتدي لولا
يُؤَلِّينَهُ وَوَقَفْنَا اطاعته پس بگو شکر اشكر الله صديقه پس بگو
سجده برادر بگو اللهم اني قصدتك بحاجتي واعتمدت عليك
بمسئلتك وقسمت اليك بامتي وسادتي اللهم انفعنا بحجرتك وورث
موردهم وارزقنا ما افقتهم وادخلنا الجنة في زميرهم برحمتك
يا ارحم الراحمين ودر روز پيست و هفتم غسل سنت است و روز آخر
فضيلت بسيار دارد و بسند هاي معتبر از حضرت صادق عليه السلام
منقولست كه روزه اش برابر است با روزه هفتاد سال و بوايت ديگر
شصت سال و ايضا منقولست كه حسن بن راشد از حضرت صادق
عليه السلام سوال كرد كه يا غير عيد هاي مشهور عيدي هست حضرت
فرمود بلي شريفتر و فاضل تر از همه روزيست كه حضرت رسول صلى
عليه واله بر سالت مبعوث گردیده است و از پيست و هفتم و ما
رجب است بايد كه روزه بداري و صلوات بر محمد و آل محمد بسيار بفرستي
و زيارت حضرت رسول و حضرت امير المؤمنين صلوات الله عليها
در اين روز منقولست و نماز اين روز بطرق مختلفه وارد شده است
و اكثر گفته اند كه پيش از زوال بايد كرد و از اكثر احاديث ظاهر ميشود
كه در هر وقت روزه كه بگردد خوبست و بسند معتبر از ائمه بن الصلت

منقولست كه چون حضرت امام محمد تقى صلوات الله عليه بعد از
تشریف آوردند در روز نصف رجب و روز پيست و هفتم روزه
داشتند و جميع ملازمان و اصحاب خود را امر فرمودند كه اين روز را
روزي بدانند و در هر يك دو اذنه ركعت نماز كنند يعني هر دو ركعت
بيك سلام و هر ركعت را بجمد و هر سوره كه خواهند بگفتند
و چون از همه فارغ شوند سوره حمد و قل هو الله احد و قل اعوذ ب
الفلق و قل اعوذ برب الناس هر يك را چهار مرتبه بخوانند پس چنانچه
مرتبه بگويند لا اله الا الله والله اكبر و سبحان الله و الحمد لله ولا
حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم پس چهار مرتبه بگويا الله
الله ربي لا اشرك به شيئا **چهار مرتبه** لا اشرك برب احد و بسند
معتبر ديگر از حضرت صاحب الامر صلوات الله عليه منقولست
كه در اين روز دو اذنه ركعت بجا آيي و در هر ركعت بعد از
حمد هر سوره كه ميغريشود ميخواني و بعد از هر دو ركعت سلام
ميگويي و اين دعا را ميخواني الحمد لله الذي لم يخذلك و لم يكن
له شريك في الملك و لم يكن له ولي من الدن و اكثره و كنسيرا
يا عذتي و مندي يا صاحبي و شدي يا وليي يا نعمي يا غياثي
يا رغبتي يا حاجتي يا حاجتي يا حاجتي يا حاجتي يا كافيي
و حدي يا نعمي يا رغبتي انت السائر عورتي فللك الحمد و انت
المقبل عترتي فللك الحمد و انت المنعش صرعتي فللك الحمد صل
على محمد و آل محمد و اسر عورتي و امين و عبي و اقلبي عترتي
واضع عن جرمي و تجاوز عرستاتي في اصحاب الجنة و عدا

الذی کانوا یؤعدون و چون از نماز فارغ شوی سوره حمد و قل الله
 احد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل یا ایها
 الکافرون و انا انزلناه و آتیه الکرمی هربک راهفت مرتبه بخوان
 پس هفت مرتبه میگوید لا اله الا الله و الله اکبر و سبحان الله
 و الحمد لله و لا حول و لا قوة الا بالله پس هفت مرتبه میگوید الله
 الله ربی و لا اشرك به شیئ پس آنچه خواهی از خدا بطلب و بسند
 معتبر دیگر از حضرت موسی بر جعفر علیه السلام منقولست
 که سنت است که این دعا را در روز مبعث بخواند یا من امر بالعرفو
 و النجا وین ضمن نفس العفو و النجا و یا من عفی و نجا و یا کرم الله
 و قد اکرى الظلم و اعیت الحيلة و المذهب و درست الامال و قطع
 الرجاء الا امینک و حدک لا شریک لک اللهم انی اجد انک مشرعة
 و مناهل الرجا لک لک من رعة و ابواب الدعاء لمزدک مفعلة و لا یغنا
 لم استعان بک مباحة و اعلم انک لدا عین بموضع اجابة و الاضاح
 الیک بر صد اغاث و انت فی اللقیف فی جودک و الضمان بعدک
 عوضا من منیع الباخلین و من دوحه عفاف یدی الستارین و انک
 لا تحب عو خلقک الا ان تحبهم الا اعمال دوتک و قد علمت ان افضل
 زاد الراحیل الیک عزم ارادة و قد ناجاک بعزم الارادة و قلبی فاستک
 بکل دعوة دعاک فیها راج بکفته امله او صایخ الیک اعنت صرته
 او ماهوف مکروب و فحبت عرق قلبه او مذنب خاطی عقرت له
 او معافا امتت نعمتک علیه او فقیرا اهدیت غناک الیه و لیک
 الدعوة عات حق و عندک منزلة الاصلیت علی محمد و آله و صحبه

وضمن علی نفس
 سبیل المطالب

حوائج الدنیا و الآخرة و هذا رجب المرحب المکرم الذی اکرمت به
 اول شهر المحرم و اکرمت به من بین الایم یاذ الجود و المکرم فاستک
 به و یا نعمک الاعظم الاعظم الاعظم الوجل المکرم الذی خلقته
 فاستقر فی ظلمک فلا یخرج منک الی غیرک ان یصلی علی محمد و آله
 بنیه الظاهرین و یجعلنا من العالمین فی ذی بطاعتک و الامین
 فی دلیفنا عتک الکف و اهدنا الی سوا السبیل و اجعل مقبلا
 عندک خیر مقبیل فی ظل ظلیل فانک حسبنا و نعم الوکیل و السلام
 علی عبادک المصطفین و صلواتک علیهم اجمعین اللهم و بارک لایضا
 یومنا هذا الذی فضلت و بکر امتک جلالت و بالینزل العظیم منک
 انزلته و صل علی من فی الی عبادک ارسلته و بالیحیال کبر کلک
 اللهم صل علیه صلوة دائمة تكون لک شکرا و کنا ذخر او اجعل
 لنا فی امرنا شیئا و اخیتم کنا ما لنعاد و الی منتهی اجالنا و قد قبلت الیسیر
 من اعمالنا و یغنا برحمتک افضل اما لانا انک علی کل شیء قدیر و صلی
 علی سیدنا محمد و آله و سلم و بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه
 السلام منقولست که هر که روز بیست هشتم ماه رجب را روزه بدارد
 کفاره نود ساله کنا او کرد و هر که روز بیست و نهم را روزه بدارد کفاره
 صد سال کنا او باشد و هر که سی ام این ماه را روزه دارد حق تعالی آنرا
 گذشته و آید او را بیاورد و در روز آخر نماز سلیمان است و بخوبی
 که در اول مذکور شد و اگر احتمال نقصان ماه باشد در روز بیست
 و نهم نیز احتیاطا بکند و در کتب دعوات از برای هر شب ایفاء غار و غصو
 ذکر کرده اند چون سند معتبر بنظر نرسید خواهستم ایراد نماید و چون

مشهور است برادر میفایم بر سبیل اجمال و اگر کسی بقصد آنکه مطلق
 صلوٰه خوبست بکند بد نیست **شاقول** بی رکعت در هر رکعت بعد از
 حمد سه مرتبه محمد یعنی قل یا ایها الکافرون و سه مرتبه توحید یعنی
 قل هو الله احد **در هر رکعت** با حمد و سجده **ششم** ده رکعت با حمد و سجده
 مرتبه سوره اذا جاء نصر الله در هر رکعت **چهار** صد رکعت در هر رکعت
 در اقل بعد از حمد قل اعوذ برب الفلق و در دویم بعد از حمد قل اعوذ برب
 الناس **ششم** شش رکعت در هر رکعت بعد از حمد پست و پنج مرتبه
 توحید **ششم** دو رکعت در هر رکعت بعد از حمد هفت نوبت آیه الکرسی
هفتم چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد توحید و معوذتین هر یک سه
 مرتبه و بعد از نماز ده مرتبه صلوات و ده مرتبه تسبیحات اربع **هشتم**
 پست رکعت در هر رکعت یک حمد و هر یک از چهار قل سه مرتبه **نهم**
 دو رکعت سجده و پنج نوبت الهیکم الشکاک **دهم** دوازده رکعت بعد از معوذ
 با حمد و سه مرتبه توحید **یازدهم** دوازده رکعت با حمد و دوازده مرتبه
 آیه الکرسی **دو رکعت** با حمد و آیه امین الرسول ده مرتبه **سیزدهم** ده رکعت
 در هر دو رکعت در رکعت اول بعد از حمد سوره و العادیات و در دویم
 الهیکم الشکاک **چهار** بی رکعت در هر رکعت بعد از حمد سوره توحید
 و آیه قل انما ابشر بسلام تا آخر سوره **پانزدهم** شانزدهم **هفدهم** بی رکعت بعد
 و ده مرتبه سوره توحید در هر رکعت **هجدهم** دو رکعت در هر رکعت بعد از
 حمد سوره توحید و معوذتین هر یک ده مرتبه **وز** چهار رکعت در هر رکعت
 بعد از حمد پانزده مرتبه توحید و آیه الکرسی **بیستم** دو رکعت در هر رکعت
 سوره حمد و پنج مرتبه انا انزلناه **پنجاه** شش رکعت در هر رکعت بعد از

دوازدهم

حمد ده مرتبه انا اعطینا ان الکون و ده مرتبه توحید **بیست و یکم**
 هشت رکعت در هر رکعت یک مرتبه سوره حمد و هفت مرتبه قل
 یا ایها الکافرون و بعد از فارغ شدن ده مرتبه صلوات بر محمد و آل
 محمد و ده مرتبه استغفار **بیست و یکم** دو رکعت در هر رکعت بعد از حمد
 پنج مرتبه سوره و الضحیٰ چهل رکعت در هر رکعت بعد از حمد و آیه
 امین الرسول و توحید یک مرتبه **بیست و یکم** پست رکعت در میان نماز
 شام و خفتن در هر رکعت حمد و آیه امین الرسول و سوره توحید یک
بیست و یکم دوازده رکعت و در هر رکعت بعد از حمد چهل مرتبه توحید
و هفتم **و بیستم** **و بیست و یکم** دوازده رکعت در هر رکعت بعد از حمد صد
 مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد ده مرتبه سوره اعلی و ده مرتبه
 انا انزلناه و بعد از تمام کردن در رکعات صد مرتبه صلوات بر محمد و آل
 محمد صد مرتبه استغفار **سی و یکم** ده رکعت در هر رکعت بعد از حمد ده
 مرتبه توحید و در هر یک از این نماز ثوابهای بسیار مذکور است و
 بنا بر عدم اعتماد بر سند ذکر نکردم و جمیع نوافل که مذکور میشود
 هر دو رکعت بیک سلام است و بعضی که طولی دارد و میان نماز
 شام و خفتن واقع شده است و باید بعد از داخل شدن وقت خفتن
 واقع شود کردنش خالی از اشکالی نیست لهذا نماز مشهور شب
 رغائب را در این رساله ایراد ننمودم بآنکه از طریق عامه نقل شده است
 و معتبر نیست **باب بیستم** در بیان فضایل و اعمال ماه مبارک شعبان
 و ایام و لیلای آنست و در آن نیز پنج فضیلت **فصل اول** در بیان فضیلت
 این ماه است و ثواب روزه اش بدانکه فضل ماه شعبان زیاده از ثواب

و چنانچه

رجب است و منسوبست بحضرت سید انبیا صلی الله علیه و آله و آله چنان
منقولست از حضرت صادق علیه السلام که چون حضرت رسول صلی الله
علیه و آله ماه شعبان را مشاهده مینمود امر میفرمودند تا کندن را که
نکند در میان مردم که ای اهل مدینه من رسول از جانب رسول خدا بسو
شما و میفرماید که شعبان ماه منست خدا رحمت کند کسی را که یاری کند
مراد ماه من پس حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه فرمود که از روزی
که ندای منادی از حضرت راستیندم روزه شعبان را ترک نکردم و تا ندایم
برگشت بخوابم کرد انشاء الله تعالی و فرمود که روزه ماه شعبان و ماه رمضان
توبه است از جانب خدا برای جمیع کناهان و ایضا منقولست از امام سید که
حضرت رسول صلی الله علیه و آله هیچ ماه را تمام روزه نمیداشت مگر ماه
شعبان که از او صل میگردید ماه رمضان و ایضا منقولست که از آنحضرت رسول
کردند که کدام روزه از روزهای سنت افضلست و فرمود که روزه شعبان
برای تعظیم ماه رمضان و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که حضرت
رسول صلی الله علیه و آله شعبان را روزه میداشت و وصل میکرد بمهر ماه رمضان
و میفرمود که هر دو ماه خداست و روزه هر دو کفاره کناهان گذشته است
و آئین است و ایضا از حضرت باقر علیه السلام منقولست که هر که ماه شعبان
را روزه دارد او پاک کند از هر لغزشی و از قسمهای در وقت غضب و از
حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله منقولست که شعبان ماهیست
شریف و آن ماه منست و حاملان عرش الهی از آن تعظیم مینمایند و حق و حرمت
از آن میشناسند و از ماهیست که زیاده میشود در آن روزهای بندگاران
برای ماه رمضان و زیادت میکند چنان هشت هزار و از آن شعبان نام کرده اند بر آن

آنکه متشعب و بسیار میگردان روزهای مؤمنان و حسنه در آن
میکردند هفتاد برابر و کناه در آن هفت میگرد و امر زید میشود و عمار
خیر در آن مقبول میکرد و خداوند جبار نظر میکند بسوی روزه
داران و عبادت کنندگان این ماه پس مباحات میکند بایشان با حلال و غیر
پیر در فضیلت روزه هر روز این ماه انقدر فرمود که ذکرش موجب تطویل
کلامست و پسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که روزه
شعبان ذخیره بنده است از برای روز قیامت و هر چند که در شعبان روزه
بسیار بگیرد البته حق تعالی امر معیشت او را با صلاح آورد و کفایت کند
شر دشمنان او را و کمتر توانی که بروزه دار و روزه از شعبان میدهند البته
که هشت از برای او واجب گردد و پسند های معتبر از آنحضرت منقولست
که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که شعبان ماه منست و رمضان
ماه خداست پس هر یک روز از ماه من روزه بدارد من شفیع او باشم در قیامت
و هر که دو روز از ماه من روزه بدارد کناهان گذشته او امر زید کرد
و هر که سه روز از ماه من روزه بدارد او را نکند که عمل را از سر گیرد
یعنی هیچ کناه نداری و پسند عالی از حضرت امام رضا علیه السلام
منقولست که هر که یک روز از شعبان را از برای خدا روزه بدارد داخل
بهشت شود و هر که در یک روز از شعبان هفتاد مرتبه استغفار کند
در قیامت در زمره حضرت رسول صلی الله علیه و آله محسوب شود و
کرامی داشتن خدا او را واجب گردد و هر که در شعبان تصدق بکند
اگر چه نصف دان خرما باشد خدا بدن او را بر آتش جهنم حرام گرداند
و هر که سه روز از آخر شعبان روزه دارد و وصل کند بمهر ماه رمضان

خدا ثواب و ماه متصل برای او بنویسد و این بابویر روایت کرده است
 که از اسامه پرسیدند که کدام ماه را حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 زیاده از ماههای دیگر روزه میکرد گفت ماه شعبان و میفرمود که مردم
 از آن غافلند و از ماه نیست که در آن ماه عملها بسوی خدا بالا میرود و دوست
 میدارم که عمل من بالا رود و وقتی که روزه باشم و ایضا روایت کرده است
 که از آنحضرت پرسندند از روزه رجب فرمود که چرا غافلید از روزه شعبان
 یعنی افضلست از آن و ایضا روایت کرده است پسند معتبر از حضرت
 خیر البشر که فرمود شعبان ماه منست هر که از ماه من یک روز روزه دارد
 در قیامت از رفیقان پیغمبران و صدیقان باشد و هر که تمام ماه را
 روزه دارد و پیوند کند بماء رمضان توبه او باشد از هر گناه کوچک و
 بزرگی هر چند داخل خون حرام شد باشد که او را نفع میدهد و بسند
 صحیح از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که هر که سه روزه
 از ماه شعبان روزه دارد بهشت او را واجب گردد و رسول خدا شفیع
 او باشد در قیامت و ایضا بسند بسیار معتبر از حضرت صادق علیه السلام
 روایت کرده است که چون ماه شعبان داخل میشد حضرت امام زین العابدین
 علیه السلام احتضار خود را جمع مینمود و میفرمود ای گروه اصحاب من بیدارید
 ای چه ماهیست این ماه شعبان است و حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 میفرمود شعبان ماه منست پس روزه بدارید در این ماه از برای محبت پیغمبر خدا
 و برای تقرب بسوی پروردگار خود بحق آن خداوندی که جان علی بن الحسین
 بدست اوست سوگند یاد میکنم که شنیدم از پدرم حسین بن علی که گفت
 شنیدم از امیر المؤمنین صلوات الله علیه که هر که روزه دارد شعبان

از برای محبت پیغمبر خدا و از برای تقرب بخدا او را دوست دارد و نزدیک
 گرداند بکر امت خود در روز قیامت و بهشت را از برای او واجب گرداند و ایضا
 از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام روایت کرده است که حضرت رسول صلی الله
 علیه و آله فرمود که شعبان ماه منست و رمضان ماه خدا پس هر که ماه مرا روزه
 بدارد من شفاعت کنم او را در قیامت و هر که روزه بدارد ماه خدا را حق تعالی
 مؤمن او گردد در وحشت قبر او را تنها نگذارد و از قبر بیرون آید در قیامت با وی
 سفید نورانی و نامه عمل او را بدست راست او دهند و نامه بخدا بود در
 بهشت را بدست چپ او دهند تا آنکه او را نزد عرش الهی حاضر سازند پس
 حق تعالی او را ندا کند که ای بنده من او بگوید لیتک ای خداوند من پس خدا
 فرماید که روزه داشتی از برای من گوید بلی ای قایم خداوند جلیل ندا کند
 ملک که را که بگریزد دست بنده مرا و بپای بند پیغمبر من پس بپای بند او را
 بنزد من من با او بگویم ماه مرا روزه داشتی او بگوید بلی من بگویم با او که من
 امروز شفاعت میکنم پس حق تعالی فرماید که من حقوق خود را ببند خود
 بخشیدم اما حقوق خلق من هر که از او عفو کند مرا بقدر عفو باو بدهم که
 او را ضعیف شود پس من دست او را بگیرم و بپایورم بنزد صراط پس بدین که صراط
 لغزنده است و من لرزد پای کنا همکاران بران بند نمیشود پس دست او را
 ملک که موکلت بر صراط گوید کیست این مرد من گویم این فلان کس است
 از امت من که در دنیا ماه مرا روزه گرفته است بامید شفاعت من و ماه خدا
 روزه گرفته است از برای طلب وعده خدا پس او را از صراط بگذرانم بعفو خدا
 تا آنکه او را بدر بهشت برسانم پس رضوان گوید امروز روزیست که در آنجا
 است تو میکشایم و او را داخل بهشت کنم پس حضرت امیر المؤمنین علیه السلام

[illegible]

قوله لا يفتها ثنية للابره وهي
ذات الحجرة السودم

فَاسْأَلْهُ

مشهور روز ولادت حضرت امام حسین صلوات الله علیه است و از صاحب الامر صلوات الله علیه فرمان برود مکه در روز سیم ماه شعبان روز ولادت امام حسین علیه السلام است پس روزه بدارید و ایراد عار بخوانید اللهم انی استلک بحق المولود فی هذا الیوم الموعود بنبأته قبل استهلاله و ولادته بکته السماء و من فیها و الارض و من علیها و لما یطأ لایتهما قبل العبره و سید الاشره الممدود بالفضه یوم الکرمه المعوض من قتله ان الاعداء من بنیه و الشقاء فی تربته و لقود معه فی ویتة و الاوصیاء من عترته بعد قاعهم و عیبتة حتی یدکون الکنار و یثاروا النار و یرضوا الجبار و ینکونوا خیر انصار رعل الله علیهم مع اجتناف اللیل و النهار اللهم فحجهم الیک اوسل سؤل مقدره و معترف مسعی الی نفسه بما فرط فی یومه و امسه یسئلک العصمه الی محل مسیه اللهم صل علی محمد و عترته و احسننا فی زمرته و یونا معه دار الکرامه و محل الإقامه اللهم و کما اکرمنا بمعرفته فاکرمنا بزلفته و ارتقنا مرافقه و ساقبته و اجعلنا من یسئلک لایم و ینکر الصلوه علیه عند ذکره و جمیع اوصیائه و اهله اطفاة المکذوبین منک بالعدد الاثنی عشر الجرم الزهره و الحجج علی جمیع البشر اللهم و هب لنا فی هذا الیوم خیر موهبه و انج کنا فیہ کل طلبه کما و هبت الحسن علی بن حبه و عاذ و طرس بیهده فخر جلاله و بقین من بعد لشهد تربته و ننظر اوبته امین رب العالمین و یدار یحضر و غسل زیارت در این روز مستحب است و کیفیت زیارت بعد از این مذکور خواهد شد انشاء الله تعالی و شیخ طوسی رحمہ الله روایت نقل

کتاب

سغبان

کرده است که حضرت امام حسین علیه السلام در روز پنجم ایامه متولد شد
 اگر احتیاطاً دو روز آخرت بدارند و اعمال را در این روز نیز بعمل آورند
 خصوصاً زیارت بهتراست و ایضاً شیخ بسند معتبر از حضرت صادق علیه
 السلام روایت کرده است که حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه در روز
 هفتم ماه شعبان متولد شده است اگر چه خلاف مشهور است چنانچه
 در ماه رجب مذکور شد اما بر وفق این روایت اگر روزه و زیارت آنحضرت
 و سایر اعمال خیر را در این روز بعمل آورند مناسبست **فصل چهارم**
 در اعمال ایام الپض ماه شعبان است یعنی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم و ششم
 در اعمال ماه رجب مذکور شد سنت است شب سیزدهم دو رکعت و در شب
 چهاردهم چهار رکعت و در شب پانزدهم شش رکعت بجا آورند و در هر رکعت
 بعد از حمد سوره یس و تبارک الذی بیک الملك و قل هو الله احد بخوانند
 و در غایت سنت سوره که از حفظ نتوانند خوانند از روی قرآن میتوان
 خواند و روزه هر سه روز سنت است و فضایل و اعمال شب پانزدهم
 زیاده از آنست که در این رساله احصا توان نمود و اکفای می نمایم باینچ صیغ
 تراست از حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه منقولست که حضرت رسول
 صلی الله علیه و آله فرمود که چون شب نصف شعبان شود شبش را بعبادت
 بایستید و روزش را روزه بدارید بد رستی که از اول تا آخر شب از عبادت
 حواشی اندام میرسد که ایا استغفار کننده هست که طلب آمرزش کداز کند از انما
 خود را کنا همان روز ایا آمرزیده ای کسی هست که از ما طلب روزی کند
 ما رقی و او را فراخ گردانیم و غسل در این شب سنت است و از حضرت صادق
 علیه السلام منقولست که روزه بدارید ماه شعبان را و در شب نهیمه را غسل

کنید که باعث تخفیف گناهان شما باشد و رحمت الهی شما را در یابد و از جمله اعمال از شب زیارت حضرت امام حسین صلوات الله علیه است و در حضور امام زین العابدین علیه السلام منقولست که هر که خواهد با وضو صافه کند روح صد و بیست و چهار هزار پیغمبر پس زیارت کند حضرت امام حسین علیه السلام و در شب نصف شعبان زیر آنکه ملائکه و پیغمبران در این شب از خدا رخصت میطلبند که زیارت آنحضرت بیایند و رخصت مییابند پس خوشحال گشتی که این بزرگواران با وضو صافه کنند و از جمله ایشانند پنج پیغمبر اولی العزم نوح و ابرهیم و موسی و عیسی و محمد صلوات الله علیهم اجمعین که مبعوث گردیده اند بمشرق و مغرب زمین و جنیان و آدمیان و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که در شب نیمه شعبان امر زند جمیع گناهان کنی و اگر زیارت آنحضرت کند در آن شب و اقل زیارت آنحضرت است که بیا یا بصبح کشته در آید و بجانب راست آسمان و بجانب چپ و بیالای سر نظر کند پس باندکشت اشاره کند بجانب راست قبله و بگوید السلام عليك يا ابا عبد الله السلام عليك يا ابن رسول الله السلام عليك ورحمة الله وبركاته و اگر یکی از زیارات مبسوطه را بعمل آورد بهتر است و از جمله آنها اینست السلام عليك يا وارث آدم صفوة الله السلام عليك يا وارث نوح بنی الله السلام عليك يا وارث موسی کلیم الله السلام عليك يا وارث عیسی روح الله السلام عليك يا وارث محمد حبیب الله السلام عليك يا وارث امیر المؤمنین و آل الله السلام عليك يا ابن محمد المصطفی السلام عليك يا ابن علی المرتضی السلام عليك يا ابن فاطمة الزهراء السلام عليك يا ابن خدیجه الکبری السلام عليك يا نازک الله و ابن ناره و ابو المودود شهدائك فداک الصلوة و ایتة

السلام عليك يا وارث
السلام عليك يا ابن محمد

بِسْمِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الزَّكِيِّ النَّكِيِّ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ يَا بَنِي أَنْتُمْ وَأَبْنَى طَيْبَتُمْ وَمَطَابِتِ الْأَرْضِ الَّتِي
فِيهَا دُفِنْتُمْ وَوُفِّقْتُمْ قُرْآنًا عَظِيمًا يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكُمْ فَأَقْرَبَكُمْ وَدَرَسْتُ
أَوَّلَ مَا يَزِدُّهُمْ مَاءَ رَجَبٍ وَدَرَسِيمَ وَبُحْمَ مَاءِ شَعْبَانَ وَشَهَائِ مَاءِ مَبَارَكٍ مُضًا
وَشَهَائِ أَعْمَدَ وَسَائِرِ أَيَّامٍ كَمَا زَارَتْ أَنْخَضَتْ مُسْتَقْبَلُ سَبِّهِمْ بِمِثْنِ طَرَفِ زَيْلٍ
مِثْوَانِ كَرْدِ وَزِيَارَاتِ مَبْسُوطَةٍ وَمَخْصُوصَةِ زَادِ كِتَابِ خُفَّةِ الزَّيْرِ ذِكْرُ
كُودِهِ أَمْ هَرَكُ خَوَاهِدِ بَانَ كِتَابِ رَجُوعِ غَايِدٍ وَازْجَلَّةِ بَرَكَاتِ أَرِشِبِ أَنْتِ
كَهْ وَوَلَدَتْ وَأَفْرَ السَّعَادَةِ حَضْرَتِ صَاحِبِ الْأَمْرُ صَوَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِ دَرِيشِبِ
وَأَحْشَدِ وَبَايَرِ سَبَبِ سُنْتِ اسْتَكْرَامِ دَرِيشِبِ بَحْوَ أَنْتِ كَمَا مَنَزَلُهُ
نَايَرِ أَنْخَضَتْ الْكَلَامُ بَحْوَ لَيْتَنِي هَذِهِ وَوَلَوْ دَهَا وَحُجَّتِكَ وَمَوْعِدُهَا اللَّهُ
قَرَنْتِ إِلَى فَضْلِهِمَا فَضْلًا فَهَمَّتْ كَلِمَتُكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا يُبَدِّلُ لِكَلِمَاتِكَ
وَلَا يُعَقِّبُ لِأَيَّامِكَ نُورُكَ الْمُنَاقِقَ وَضِيَاءُكَ الْمَشْرِقَ وَالْعِلْمَ الْنُورَ وَالطَّحْنِي
الدَّجُورَ الْعَارِبَ الْمُسَوِّرَ بِجُلُودِكَ وَكُومَ تَحْتَهُ وَالْمَلَائِكَةَ شَهَنَاءَ وَاللَّهُ
نَاصِرُهُ وَمُؤَيِّدُهُ إِذَا أَنْ مِيعَادُهُ وَالْمَلَائِكَةَ أَمْدَادُهُ سَيْفُ اللَّهِ الَّذِي لَا يُبَوِّأُ
وَنُورُهُ الْفَتَى الَّذِي لَا يَخْشَوْنَ ذُو الْإِلْهِمُ الَّذِي لَا يَصْبُؤُ مَدَارَ الدَّهْرِ وَفَوَائِدُ
الْعَصْرِ وَوَلَاةُ الْأَمْرِ وَالْمُنْزَلُ عَلَيْهِمْ مَا يُنْزِلُ فِي الْمَلَائِكَةِ الْقَدَرُ وَأَصَابَ الْحَشْرَ
وَالنَّشِيرَ تَرَايَجَةً وَخِيَمَهُ وَوَلَاةُ أَمِيرِهِ وَتَمِيمَهُ اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَى خَائِمِهِمْ وَفَوَائِدِهِمْ
الْمُسْتَوِيرَ عَنْ عَوَالِمِهِمْ وَادْرِكْ بِأَيَّامِهِ وَظُهُورَهُ وَفِيَامَهُ وَاجْعَلْ نَارَ أَضْيَاقِهِمْ وَفَوْقَ
نَارِ نَائِيَارِهِ وَاكْتَبْ فِي عَوَالِمِهِ وَخَلَصَائِمِهِ وَأَحْيَا فِي دَوْلَتِهِ نَاعِمِينَ وَبُصْبَحِيهِ عَنَّا
وَبِحَقِّهِ فَأَعِينِ مِنَ السُّورِ سَالِحِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا مُحَمَّدَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الصَّادِقِينَ وَغَيْرِهِمُ النَّاطِقِينَ

الذِّكْرُ وَهُوَ

وَالْعَن جَمِيعَ الْفَالِطِينَ وَالْحَكَمَ بَيْنَهُمْ وَلَا حَكَمَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَزَيْدٌ شَهِيدٌ رَوَى
 كَرْدَه است که پدرم امام زین العابدین علیه السلام ماهی را در شب نیمه شعبا
 نزد خود جمع میکرد و شب را سه حصه میکرد و در ثلث اول نماز میکرد و در ثلث
 دوم دعا میکرد و ما امین میکردیم بر دعای او و ثلث آخر را استغفار و طلب
 امرزش میکردند و ما نیز استغفار میکردیم تا صبح طالع میشد یعنی بعد از نماز
 شب و نمازهای این شب بسیار است و از جمله آنها چهار رکعت است در هر
 رکعت بیست سلام و بیست نغز از صاحب حضرت صادق علیه السلام این نماز را از
 آنحضرت روایت کرده اند و در هر رکعت بعد از حمد صد مرتبه سوره قل هو الله
 احد بخواند و بعد از نماز این دعا بخواند اللَّهُمَّ إِنِّي إِلَيْكَ فَقِيرٌ وَمِنْ عَذَابِكَ
 خَائِفٌ وَبِكَ مُسْتَجِيرٌ رَبِّ لَا تَبْدِلْ أَسْمِي وَلَا تَغَيِّرْ حَسَبِي رَبِّ لَا تَجْعَلْ لِي
 نَبِيًّا لَا أَشْتُمُ بَنِي عَدْنِي أَعُوذُ بِعَفْوِكَ مِنْ عَذَابِكَ وَأَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ تَحْطُّكِ
 وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ جَلَّ تَعَاوُكَ أَنْتَ كَمَا أَتَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ وَفَوْقَ مَا يَقُولُ
 الْقَائِلُونَ فَبِكَ وَبِرَوَايَتِ دِيكَرٍ بَارِزٍ هَارِ رُكْعَاتِ اسْتِ بَدُو سَلَامٍ وَدَرْ هَرُ
 بَعْدَ از حمد و دست و پنجه مرتبه قل هو الله احد یا صد مرتبه یا پنجاه مرتبه بخواند
 و بعد از نماز این دعا بخواند اللَّهُمَّ إِنِّي إِلَيْكَ فَقِيرٌ وَإِنِّي مِنْ عَذَابِكَ خَائِفٌ
 وَبِكَ مُسْتَجِيرٌ رَبِّ لَا تَبْدِلْ أَسْمِي وَلَا تَغَيِّرْ حَسَبِي رَبِّ لَا تَجْعَلْ لِي
 نَبِيًّا لَا أَشْتُمُ بَنِي عَدْنِي أَعُوذُ بِعَفْوِكَ مِنْ عَذَابِكَ وَأَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ تَحْطُّكِ
 وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ جَلَّ تَعَاوُكَ أَنْتَ كَمَا أَتَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ وَفَوْقَ مَا يَقُولُ الْقَائِلُونَ
 رَبِّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا وَجَبَّاهُ وَافْعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا
 حاجات خود را یاد کند و اگر این نماز را یا پنجاه مرتبه قل هو الله بعمل آورد

اللَّيْلَةَ مِنْ نَظَرَاتِي إِلَيْكَ فَرَحِمْتَ دُعَاءَ فَاجِبِهِ وَعَلِمْتَ أَسْفَالَهُ
فَأَقْلَقَهُ وَتَجَاوَزْتَ عَنْ سَالِفِ خَطِيئَتِهِ وَعَظِيمِ حَرِيرَتِهِ فَقَدْ اسْتَجَرْتُ بِكَ
مِنْ ذُنُوبِي وَكَلِمَاتُكَ إِلَيْكَ فِي شَرِّ عِيُونِي اللَّهُمَّ قَدْ عَلَيَّ مَكْرَمُكَ وَفَضْلُكَ
وَاحْطُطْ خَطَايَايَ بِمَحْلُوكِ وَعَقُوقِ وَتَعَمَّدَنِي فِي مَدِينِ اللَّيْلَةِ بِسَابِغِ
كَرَامَتِكَ وَاجْعَلْنِي فِيهَا مِنْ أَوْلِيَاكَ الَّذِينَ اجْتَبَيْتَهُمْ لِطَاعَتِكَ وَخَشَعَتِ
لِعِبَادَتِكَ وَجَعَلْتَهُمْ خَالِصَاتِكَ وَصَفْوَتِكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ سَبْعَةِ جُلُجُلٍ
وَتُورٍ مِنْ خَيْرِ أَرْبَاقِ حَظِّهِ وَاجْعَلْنِي مِنْ سَلَمٍ وَنَعَمٍ وَفَارِغَةٍ وَكَافِيَةٍ شَرِّ السَّلَفِ
وَاعِصْنِي مِنَ الْإِزْدِيَادِي مَعْصِيَتِكَ وَحَبِّبْ إِلَيَّ طَاعَتَكَ وَمَا يَنْتَهِجُ
مِنْكَ وَتَرَفِّعْنِي عِنْدَكَ سَيِّدِي إِلَيْكَ مَلْجَأَ الْهَارِبِ مِنْكَ مُتَمَرِّطِ الظَّالِمِ
وَعَلَى كَرَمِكَ يَقُولُ الْمُسْتَقْبِلُ الثَّانِي سَادَتِ عِبَادَكَ بِالْكَرَمِ وَأَنْتَ أَكْرَمُ
الْأَكْرَمِينَ وَأَمَرْتَ بِالْعَفْوِ عِبَادَكَ وَأَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ اللَّهُمَّ فَلَا تَحْرِمْ نِيَّامِي
بَعُوثَ مَرْكَرَمِكَ وَلَا تَوَيْسْنِي مِنْ سَابِغِ نِعَمِكَ وَلَا تَحْبِثْنِي مِنْ جَنَابِ قِسْمِكَ
وَهَبْ لِي اللَّيْلَةَ لِأَهْلِ طَاعَتِكَ وَاجْعَلْنِي فِي جَنَّةٍ مِنْ شَرَارِ بَرِيَّتِكَ رَبِّ ارْزُقْ
أَكْرَمَ أَهْلِ ذَلِكَ فَانْتَ أَهْلُ الْكَرَمِ وَالْعَفْوِ وَالْمَغْفِرَةِ وَجِدْ عَلَيَّ يَا أَتْلُهُ
لَا يُمَا اسْتَحِقُّهُ فَقَدْ حَسَنَ ظَنِّي بِكَ وَتَحَقَّقَ رَجَائِي لَكَ وَعَلَّقْتُ نَفْسِي بِكَرَمِكَ
وَأَنْتَ رَحْمَ الْوَارِثِينَ وَأَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ اللَّهُمَّ وَأَخْصُصْنِي مِنْ كَرَمِكَ بِخَيْرِ
قِسْمِكَ وَأَعِزَّنِي بِعَفْوِكَ مِنْ عَفْوَتِكَ وَاغْفِرْ لِي الذَّنْبَ الَّذِي يَجْلِسُ عَلَى
الْحَقِّ وَيَضِيقُ عَلَى الرِّزْقِ حَتَّى أَقُومَ بِصَالِحِ رِضَاكَ وَأَنْعَمَ بِخَيْرِ عَطَايِكَ
وَأَسْعِدْ بِسَابِغِ نِعْمَانِكَ فَقَدْ لَوْتُ بِحَرَمِكَ وَتَعَرَّضْتُ لِكُرَمِكَ وَاسْتَعَدْتُ
بِعَفْوِكَ مِنْ عَفْوَتِكَ وَبِحَبْلِكَ مِنْ غَضَبِكَ قَدْ لَبِثْتُ عِيسَاءَ لَتَاكَ وَأَلَمْتُ أَلَمَتِ
مِنْكَ أَسْأَلُكَ يَا لَيْسَ بِأَعْظَمَ مِنْكَ لَيْسَ بِبُحْدٍ مِنْكَ لَيْسَ بِمَكْرُوبٍ مِنْكَ

و موافق میشود با نماز حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام و در فضیلت این دعا
بسیار است و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست
که شب نیمه شعبان بهترین شبهاست بعد از شب قدر و حق تعالی افضل خود را
در این شب ببندگان عطا مینماید و با حسن خود کماها از ایشان را میفرمزد پس
کنید در عبادت در این شب و این شب است که حق تعالی بذات مقدس خود رسد
یاد کرده است که سالی را از درگاه خود رو نکند مگر آنکه معصیتی از خدا طلب
نماید و این شب را خدا برای ما اهل بیت قرآن داده است بازای شب قدر
از برای پیغمبر ما قرار داده است پس اهتمام نمائید در این شب در دعا خواندن
بر خدا بدستی که هر که در این شب صد مرتبه سبحان الله و صد مرتبه الحمد لله
و صد مرتبه الله اکبر و صد مرتبه لا اله الا الله بگوید حق تعالی گناهان
گذشته او را بپا مرزد و حاجتها دنیا و آخرت او را برآورده خواهد نمود
و خواه طلب نماید راوی برسد که بهترین دعاها در این شب گذارست
فرمود که بعد از نماز خفتن دو رکعت نماز بکن و در رکعت اول بعد از حمد
سوره قل یا ایها الکافرون و در رکعت دوم سوره قل هو الله احد بخوان
بعد از سلام سی و سه مرتبه سبحان الله و سی و سه مرتبه الحمد لله و سی و سه
مرجه الله اکبر بگوید و اگر بترتیب تسبیح حضرت فاطمه صلوات الله
علیها بخواند ظاهر خوبی باشد پس این دعا بخوان یا مَن لِّلَّهِ يَلْجَأُ الْغِبَّاءُ
فِي الْمُهِمَّاتِ وَالْيَهُ يَفْرُغُ الْخَلْقُ فِي الْمَلَكَاتِ يَا عَلِيمُ الْجَهْرِ وَالْخَفِيَّاتِ
يَا مَن لَا يَخْفَى عَلَيْهِ خَوَاطِرُ الْأَوْهَامِ وَتَصَرُّفَاتِ الْخَطَرَاتِ يَا رَبَّ الْخَلَائِقِ
وَالْكَرَامَاتِ يَا مَزِيدَ مَلَكُوتِ الْأَرْضِينَ وَالسَّمَوَاتِ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
أَنْتَ أَمْتُ إِلَيْكَ يَا إِلَهَ الْإِنْسَانِ يَا إِلَهَ الْإِنْسَانِ يَا إِلَهَ الْإِنْسَانِ يَا إِلَهَ الْإِنْسَانِ

أَمَّنْتُ بِكَ ذر

پست مرتبه یا الله هفت مرتبه ماشاء الله لا قوة الا بالله ده مرتبه لا قوة
 الا بالله ده مرتبه پس صلوات بر محمد و آل محمد بفرست این دعا را و حتما
 خود را از خدا بطلب و بخدا سوگند که اگر بعد از قطرات باران حاجت بطلبی
 حق تعالی تو را با ما میرساند بکرم و فضل خود و بروایت دیگر بعد از هفت مرتبه
 یا الله هفت مرتبه بگوید یا رب محمد و شیخ گفته است پس بگو اللهم تعزتك
 و فقهك لليلة المعصون و صدك القاصدون و ائمتك فضلك و معروفتك
 الظالمون و لك في هذا الليل فحات فوائد و عطايا و مواهب ممن بها علم من
 تشاء من عبادك و تمنعها من كل تنقي له العناية منك و هاتذا عبدك
 الفقير اليك المومئيل فضلك و معروفتك فان كنت يا مولاي تفضلت في هذه
 الليلة على احد من خلقك و عدت عليه بعبادته من عطفك فصيل على محمد
 و آله الطيبين الطاهرين المختارين الفاضلين و جد علي بطولك و معروفتك يا رب
 العالمين فصل على محمد خاتمة النبيين و آله الطاهرين و سلم تسليما از الله
 حميد مجيد اللهم اني ادعوك كما امرت فاستجب كما وعدت انك لا تخلف
 الميعاد **نکته** که این دعا بسیار خوب است و از دعا های این شب است
 و اما ظاهر از آن عمل سابق نیست و این بابویر از حضرت امام حسن مجتبی
 علیه السلام روایت کرده است که جبرئیل بر حضرت رسول صلی الله علیه
 و آله نازل شد و گفت یا محمد امت خود را مکن که در شب نیمه شعبان در
 نماز بکنند در هر رکعت بیک سلام در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه
 سورة قل هو الله احد بخوانند پس بسم روند و در سجده بگویند اللهم
 لك سجد سوادى و خيالى و بياحقى يا عظيم الغفور ذنبى العظیم فانى لا يغفره
 غيرك يا عظيم پس هر که این عمل را بجا آورد محو کند حوائج از او هفتاد و دو

عظیم کل

گناه را و مثل ارجسند در نامه عمل او بنویسد و محو کند از پدر و مادر هفت
 هزار گناه را و نماز دیگر نماز نیست که عامه و خاصه از حضرت رسول صلی الله
 علیه و آله روایت کرده اند که حضرت فرمود که در شب نیمه شعبان در خواب
 بودم جبرئیل علیه السلام بر من نازل شد و گفت ای محمد یا بخواب میروی در این
 شب که نیم چه شب است گفت شب نیمه شعبان است پس برخیز امید مرا و برو بسوی
 قبرستان بقیع و گفت سر بلند کن بسوی آسمان بدرستی که این شب پست که
 درهای آسمان در این شب گشوده میشود یعنی درهای رحمت و درهای بخشش
 خدا و درهای امرزش گناهان و درهای فضل و احسان درگاه توبه و درگاه نعمت
 و درگاه جود و بخشش و می امرزد حوائج از بندگان در این شب بعد از مواجعا
 چهار پادشاه و پشیمای ایشان ای محمد هر که احیا کند این شب را بکفرت الله اکبر
 و سبحان الله و لا اله الا الله و نماز کردن و قرآن خواندن و طلب امرزش کردن
 و استغفار نمودن بهشت در آخرت جای او باشد و گناهان گذشته او بگذرد
 او امرزیده شود ای محمد هر که در این شب صد رکعت نماز بکند در هر رکعت
 بیک سلام و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سورة قل هو الله احد بخواند و چون
 از همه فارغ شود ده مرتبه ایت الکرسی و ده مرتبه سورة حمد بخواند و صد مرتبه
 سبحان الله بگوید حوائج صد گناه کبیره هلاک کنند او را بیاورد و بعد
 هر سورة و تسبیحی قهری در بهشت باو عطا کند و شفاعت او را قبول کند
 در حد نفق از اهل خانه او و خویشان او و شریک گرداند او در ثواب و شهادت
 و ثواب روزه داران از نماز و عبادت کنندگان از نماز و عطا کند و ثواب
 از ثواب نمازگزارانی که شود بر احیان شب را ای محمد و امر کن امت خود را که
 احیا کنند از او و تقریر بگویند بسوی خدا بعبادت آن بدرستی که این شب

بسیار شریف یا محمد من چون بنزد تو می آمدم جمیع ملائکه اسمائیه
خود را صف کرده بودند نزد خدا بعبادت مشغول بودند و بعضی ایستاده
بودند و بعضی در سجود بودند و بعضی در سجود و بعضی مشغول بودند بدعا
و بعضی بتکبیر و بعضی بتسبیح و بعضی باستغفار یا محمد بدرستی که حق تعالی
در این شب نظر رحمت بسوی بندگان می افکند و فی امر زهره مؤمنان که
بنماز ایستاده باشد یا نشسته مشغول تسبیح باشد یا در رکوع و سجود
باشد یا مشغول یا خدا باشد و این تسبیح است که هر که دعا کند البته دعا
مستجاب میشود و هر که سوال کند باو عطا کرده میشود و هر که استغفار
کند امر زین میشود و هر که توبه کند توبه اش مقبول میگردد و محروم گشت
که از خیر این شب محروم گردد و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست
که هر که در شب نیمه شعبان صد رکعت نماز بکند یا هزار مرتبه قل هو الله
یعنی در هر رکعت ده مرتبه بخواند غیر دول و در روزی که در نماز زین
مرده باشد و غیر ذلک صد ملک را ببیند که او را این بگوید که در این
از عذاب الهی بی نغزایشان بشارت دهند او را بهشت و بی نغز از آنها بشارت
که در دنیا او را از شر شیطان نگاه میدارند و بی نغز از آنها باشند
که در شب و روز برای او استغفار میگردند در ساعت شب و روز و
نفره او را حفظ میگردند از شر دشمنان و منقولست که حضرت رسول
صلی الله علیه و آله در این شب این دعا میخواندند اللهم اقمه لنا من
خشيتك ما يحول بيننا وبين معصيتك و من طاعتك ما تبليغنا به
رضوانك و من يقين ما يهون علينا به مصيبت الدنيا اللهم امنعنا
يا اسماعنا و ابصارنا و قوتنا ما احببنا و اجعلها الوارث منا و اجعل

نارنا علی مر ظلمنا و انصرنا علی من عادانا و لا تجعل مصيبتنا في ديننا و لا
تجعل الدنيا اكبر همنا و لا مبلغ علمنا و لا تسلط علينا من لا يرحمنا
برحمتك يا ارحم الراحمين و این دعا جامع کاملست و مضمون جمیع مطا
دینا و آخرت هست و چون دعا کیل بن زیاد که از خواص اصحاب حضرت امیر
المؤمنین صلوات الله علیه است بهتر از دعاهاست و از دعاها این شبست
و در اوقات دیگر نیز میتوان خواندن یا ترجمه در اینجا ایراد نمیداد که در وقت خواندن
متذکر معافی از باشند تا فایده اش تمام شود و تا او را عظیم تر باشد بدانکه سید
جلیل ابن طاووس در کتاب اقبال روایت کرده است که کیل بن زیاد گفت رؤی
باو لای خود حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه در مسجد بصره نشسته
بودم شب نیمه شعبان مذکور شد حضرت فرمود که هر چند که از شب را بعبادت
احیا کند دعا حضرت خضر علیه السلام در آن شب بخواند البته دعا ای
مستجاب گردد چون حضرت بمنزل مراجعت نمود شب بخلافت او رفتم چون برآمد
پرسید که بچه کار آمدن ای کیل گفت یا امیر المؤمنین بطلب دعا حضرت علیه السلام
آمد ام فرمود که بنشین ای کیل چون این دعا را حفظ نمایی در هر شب جمعه
یا در هر یک یک مرتبه یا در سالی یک مرتبه یا در عمری یک مرتبه بخوان تا کفایت شتر
دشمنان از تو بشود و یاری کرده شوی و روزی داده شوی و البته امر زین شود
ای کیل طول صحبت و خدمت تو موجب انشد که تو را بچنین نعمتی و کرامتی
ممتاز و سرافراز گردانم پس گفت **وَعَالَيْكَ** **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**
بنویس و دعا را تلفظ کن مر بخود
اللهم اني اسئلك برحمتك التي وسعت كل شيء و بقوتك

خداوند من و تو را که مرا از هر دشمنی و دشمنی که مرا از تو دور کند و از هر دشمنی که مرا از تو دور کند و از هر دشمنی که مرا از تو دور کند

وَلَا لِقَابِي سَائِرًا وَلَا لِسَيِّئٍ مِنْ عَمَلِي الْقَبِيحِ بِالْحَسَنِ مُبَدَّلًا

و در باره شیخ خود بگویند که او را چه چیز از علم شیخ غنی بخوبی بداند که کند و آن

غَيْرِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ ظَلَمْتُ نَفْسِي وَ

عزیزان تو نیست خدای مجزئ تو بیادک: و بکنیم تو و بخدمت مشغولم وستم که ام غفر کفر را

تَجَرَّاتٌ يَجْهَلِي وَسَكَنْتُ إِلَى قَدِيمِ ذِكْرِكَ وَمَنْكَ

جرات که هم بنا و نه خود و همتا و کرد و نام بر آنکه میوست بر آنکه نه و انعام گذر

عَلَى اللَّهِ مَوْلَايَ كُمْ مِنْ قِيَحٍ سَتَرْتَهُ وَكَمْ مِنْ فَارِجٍ

بجز خداوند آفریننده چه بپاید قبیح در پوست نه را آنرا و چه بپاید کرکتم از باطن

مِنْ الْبَلَاءِ قُلْتُمْ وَمَنْ مِنْكُمْ مُتْرَكًا يَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ أَيْنَ شَاءَ اللَّهُ يَكْفُلْكُمْ اللَّهُ يَتَوَكَّلُ الْمُؤْمِنُونَ

از جمله این که در این کتاب آمده است و در آخر آن

دفعه دو کم مرثله جمیل است اهلا له سكرته

[illegible]

اللهم عظم بلائي وافظ بي سوء حالي وقصر عي عمالي

هذا هو البراءة المستدل بها وان وجدته من غير العلم والبرهان

و معدن بی علائی و حیسنی عربی بعد امانی و خدعتی

الحمد لله الذي جعل القرآن الكريم منارة للهدى

الدنيا بعروها ونفسى بجيا سها ومطالى سیدای

وَلَا يَخَافُ الْعَذَابَ

رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم ان لا يحجب عنك دعاء سواد عيني

وَقِيلَ اُولَٰئِكَ نَفْضُحَنّٰ بِحُجَّتِكَ مَا اَظْلَمْتَ عَلَيْهِ مِنْ بَيْرُبٍ وَلَا اُعِجْلَ فِي

و اگر در این دو رساله که مندرج است در این کتابچه مطبوع شده بر آن درازا زمین و درازا دیگر

بِالْعُقُوبَةِ عَلَى مَا عَمِلَتْهُ فِي خَلْقَانِي مِنْ سُوءٍ فَعَلِي وَأَسْأَلُكَ

بصفت خود بر اینچه کرده ام ان شاء خداوند بخشنده و بخشنده

وَدَوَامِ تَفَرُّطِي وَجَهَانِي وَكَثْرَةِ شَهَوَاتِي وَغَفْلَتِي وَكُنْ

و در این ایام تقصیر خواهد و آن روز خود و بیبا، سرش را بر زمین گذاشت و گفت بخدا و پادشاه

اللَّهُمَّ بَعِثْ لِي فِي أَحْوَالِ كُلِّهَا رُفًا وَعَلِيًّا فِي جَمِيعِ

خداوند بخیرت خدا برایتی در احوال هم نشنیده و بر من از همه امور

الامور عطفوا الى الحق ربى من غيرك اسئل كشف

ایمان ارضا اندم و داور دیکه از غیبت ترا که از سوال کم استخوان

صُرِّيَ وَالنَّظَرَ فِي أَمْرِ يَلِيهِ وَمَوْلَايَ جَرِيَتْ عَلَيَّ حَكْمًا اتَّبَعْتُ

مذخره خود را و نظم کردن که هر روز از آن استفاده می‌کنیم و این را در جیب خودمان حمل می‌کنیم

فِيهِ هُوَ تَعَالَى وَلَا أَحَدٌ مِثْلُهُ مِنْ رَبِّهِ عَالَمٌ

والمعصية

بما هو وسعد على ذلك نصا فيما جرت به

شَدِّ ذُلَالٍ لِّعَفْوَ مُؤْمِدٍ ۚ نَزَّالَتِ الْبُحْرُ الْبَالِ ۚ اِنَّ الْفَالِ

بعض خلودن و حاکف بعض او میرک فاک

الحمد لله في جميع ذلك ولا تحنة لي فيها، وعلى فله

فقد كانت ورجاء في هذه احوال وفت محتررا برامه الكفاية والبرهان

نَقْضُ نَفْخِ

قَضَاؤُكَ وَالرَّحْمَتِي حَكَمَكَ وَبَلَاؤُكَ وَقَدَاتِكَ يَا إِلَهِي الْعَبْدَ
 تَقْصِيرِي وَأَسْرَائِي عَلَى نَفْسِي مُعْتَدِرًا فَاذِمًا مُتَكَسِّرًا
 مُسْتَقْبِلًا مُسْتَعْفِرًا مُنْذِبًا مُقْتِرًا مُدْعِيًا مُعْتَرِفًا لِأَجْدِ
 مَقَرِّ إِيْمَانِي وَلَا مَفْزَعًا أَتَوَجَّهُ إِلَيْهِ فِي أَمْرِي عَسِيرٍ
 قَبُولِكَ عَذْرَبِي وَإِدْخَالِكَ إِيَّائِي فِي سَعَةِ مِرْحَمَتِكَ الْكَرِيمِ
 فَاقْبَلْ عَذْرَبِي وَارْحَمْ شِدَّةَ ضَرْبِي وَفُكْنِي مِنْ شِدَّةِ وَتَشَا
 يَارَبِّ ارْحَمْ ضَعْفَ بَدَنِي وَرِقَّةَ جِلْدِي وَدِقَّةَ عَظْمِي مِنْ
 بَدَا خَلْقِي وَدَقَّ كَرِيمِي وَتَرَبُّبِي وَتَعْدِي بِي لِيَأْتِيَنَّ
 كَرَمِكَ وَسَالِفِي بِرِكَ يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي وَرَبِّي أَتَرَاكَ مُعْتَدِرًا
 بِبَارِكَ بَعْدَ تَوْجِيدِكَ وَتَعْبُدُ مَا أَنْطَوَى عَلَيْهِ قَلْبِي وَمُعْتَرِفًا
 بِتَقْصِيرِي وَأَسْرَائِي عَلَى نَفْسِي مُعْتَدِرًا فَاذِمًا مُتَكَسِّرًا
 مُسْتَقْبِلًا مُسْتَعْفِرًا مُنْذِبًا مُقْتِرًا مُدْعِيًا مُعْتَرِفًا لِأَجْدِ

وَلَا تَزِدْ لِي فِي عَذَابِي وَلَا تَقْصُرْ عَنِّي رَحْمَتَكَ يَا إِلَهِي
 تَقْصِيرِي وَأَسْرَائِي عَلَى نَفْسِي مُعْتَدِرًا فَاذِمًا مُتَكَسِّرًا
 مُسْتَقْبِلًا مُسْتَعْفِرًا مُنْذِبًا مُقْتِرًا مُدْعِيًا مُعْتَرِفًا لِأَجْدِ
 مَقَرِّ إِيْمَانِي وَلَا مَفْزَعًا أَتَوَجَّهُ إِلَيْهِ فِي أَمْرِي عَسِيرٍ
 قَبُولِكَ عَذْرَبِي وَإِدْخَالِكَ إِيَّائِي فِي سَعَةِ مِرْحَمَتِكَ الْكَرِيمِ
 فَاقْبَلْ عَذْرَبِي وَارْحَمْ شِدَّةَ ضَرْبِي وَفُكْنِي مِنْ شِدَّةِ وَتَشَا
 يَارَبِّ ارْحَمْ ضَعْفَ بَدَنِي وَرِقَّةَ جِلْدِي وَدِقَّةَ عَظْمِي مِنْ
 بَدَا خَلْقِي وَدَقَّ كَرِيمِي وَتَرَبُّبِي وَتَعْدِي بِي لِيَأْتِيَنَّ
 كَرَمِكَ وَسَالِفِي بِرِكَ يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي وَرَبِّي أَتَرَاكَ مُعْتَدِرًا
 بِبَارِكَ بَعْدَ تَوْجِيدِكَ وَتَعْبُدُ مَا أَنْطَوَى عَلَيْهِ قَلْبِي وَمُعْتَرِفًا
 بِتَقْصِيرِي وَأَسْرَائِي عَلَى نَفْسِي مُعْتَدِرًا فَاذِمًا مُتَكَسِّرًا
 مُسْتَقْبِلًا مُسْتَعْفِرًا مُنْذِبًا مُقْتِرًا مُدْعِيًا مُعْتَرِفًا لِأَجْدِ

وَلِيَّ لِسَانِي مِنْ ذِكْرِكَ وَاعْتَقَدُ خَيْرِي مِنْ حُبِّكَ
 وَبَعْدَ صِدْقِ اعْتِرَافِي وَدُعَائِي خَاضِعًا لِرُبُوبِيَّتِكَ هَيَّئْ لِي
 أَنْتَ أَكْرَمُ مَنْ أَنْ تَضِيْعَ مِنْ رَبِّيَّةٍ أَوْ تَبْعِدَ مِنْ رَيْبَةٍ
 أَوْ تُشْرِدَ مِنْ رَأْيَةٍ أَوْ تُسَلِّمَ إِلَى الْبَلَاءِ مِنْ كَيْفِيَّةٍ وَرَحْمَةٍ
 وَلَيْتَ شِعْرِي يَا سَيِّدِي وَالْهَى وَمَوْلَايَ أَسْلَطَ النَّادِ عَلَيَّ
 وَجُودَ خَرَّتْ لِعَظَمَتِكَ سَاجِدًا وَعَلَى أَلْسِنٍ نَطَقَتْ
 بِتَوْجِيدِكَ صَادِقَةً وَبِشِكْرِكَ مَادِحَةً وَعَلَى قُلُوبٍ اعْتَرَفَتْ
 بِإِهْتِيَاكِ حَقِيقَةً وَعَلَى صَمَائِرِ حَوْتٍ مِنَ الْعَالَمِ يَكُ حَتَّى
 صَارَتْ خَاشِعَةً وَعَلَى جَوَارِحٍ سَعَتْ إِلَى أَوْطَانِ تَعْبُدِكَ
 طَائِعَةً وَكَاشَارَتْ بِأَسْتِغْفَارِكَ مُدْعِيَةً مَا هَكَذَا الظَّنُّ
 بِالطَّوْعِ وَغَيْبِ الْوَالِ لَا كَرْدَمِ الْطَبْعِ نَفْسِي تَوَازَعُ مِنْ خَشْيَتِكَ الْوَالِ

وَلَا تَزِدْ لِي فِي عَذَابِي وَلَا تَقْصُرْ عَنِّي رَحْمَتَكَ يَا إِلَهِي
 تَقْصِيرِي وَأَسْرَائِي عَلَى نَفْسِي مُعْتَدِرًا فَاذِمًا مُتَكَسِّرًا
 مُسْتَقْبِلًا مُسْتَعْفِرًا مُنْذِبًا مُقْتِرًا مُدْعِيًا مُعْتَرِفًا لِأَجْدِ
 مَقَرِّ إِيْمَانِي وَلَا مَفْزَعًا أَتَوَجَّهُ إِلَيْهِ فِي أَمْرِي عَسِيرٍ
 قَبُولِكَ عَذْرَبِي وَإِدْخَالِكَ إِيَّائِي فِي سَعَةِ مِرْحَمَتِكَ الْكَرِيمِ
 فَاقْبَلْ عَذْرَبِي وَارْحَمْ شِدَّةَ ضَرْبِي وَفُكْنِي مِنْ شِدَّةِ وَتَشَا
 يَارَبِّ ارْحَمْ ضَعْفَ بَدَنِي وَرِقَّةَ جِلْدِي وَدِقَّةَ عَظْمِي مِنْ
 بَدَا خَلْقِي وَدَقَّ كَرِيمِي وَتَرَبُّبِي وَتَعْدِي بِي لِيَأْتِيَنَّ
 كَرَمِكَ وَسَالِفِي بِرِكَ يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي وَرَبِّي أَتَرَاكَ مُعْتَدِرًا
 بِبَارِكَ بَعْدَ تَوْجِيدِكَ وَتَعْبُدُ مَا أَنْطَوَى عَلَيْهِ قَلْبِي وَمُعْتَرِفًا
 بِتَقْصِيرِي وَأَسْرَائِي عَلَى نَفْسِي مُعْتَدِرًا فَاذِمًا مُتَكَسِّرًا
 مُسْتَقْبِلًا مُسْتَعْفِرًا مُنْذِبًا مُقْتِرًا مُدْعِيًا مُعْتَرِفًا لِأَجْدِ

بِكَ وَلَا اخْتَرْنَا بِفَضْلِكَ عَنْكَ يَا كَرِيمُ يَا رَبِّ وَانْتَ تَعْلَمُ

ضعفی عن قلیل من بلاد الدنيا وعقوباتها وما یجر فیها

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ إِنَّكَ أَهْلُهَا
مُصْبِرٌ

از تو که در دلت بر این گزیند تا از تو که در دلت بر این گزیند
مکنه یسیر بقاؤه قصیر مدته و کیفاحتمال

بَلَاءُ الْآخِرَةِ وَجَلِيلٌ وَقَوِعُ الْمَكَاةِ فِيهَا وَهُوَ بَلَاءُ

بدو را از آن بزرگ واقع شدن، فخرش به دران و آن بلامنت
تَطُولُ مُدْنَةُ وَيَكُونُ مَقَامُهُ وَلَا يُخَفَّفُ عَنْ أَهْلِهَا لَأَنَّهُ

که طواعت مدت کم و در امت اقامت آن و سبک نشیند از منزل وزیر کهنه

بیشتر مکر از غضب تو و انتقام کشیدن تو و خشم تو و چنین
 مَا لَا تَقُومُ لَهُ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ يَا سَيِّدِي فَكَيْفَ فِي

مَنْ تَوَلَّاهُ يَتَّبِعْهُ ذَرْبُ اللَّهِ وَذِينَ الرَّاغِبِينَ إِلَيْهِ يَكُونُونَ فِيهِ نَافِلِينَ
وَأَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ الْذَلِيلُ الْحَقِيقُ الْمُسْكِرُ الْمُسْتَعِزُّ بِاللَّهِ

وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْخَيْرَ وَبِعْدَ ذَلِكَ سَتَكُنُّهُ نِعْمَ الرَّحْمَنُ
وَرَبِّي وَسَيَكُونُ لِي فِي الْأُمُورِ إِلَيْكَ شُكْرًا

و پیرود کا عرف و اقارب و بہتر مراد را کہ ام یک از امور و بر تو شکوہ کنم و

66

شعبان

مِنْهَا اِخْجِ وَأَنْبِى لَأَكِيْمِ الْعَذَابِ وَشَدَّتْهُ اُولُوْطُ الْبَلَاءِ وَمَنْ

وَرَأَى كَلَامَ يَحْيَىٰ وَنَسَمَ الْكَرِيمَ لَمَّا بَرَأَ عَذَابَ دَعْوَتِ وَغُلَّانِ يَا بَرَأَى دَارِ بِلَدِ وَفَدَا
فَلَيْنَ صَيَّرْتَنِي فِي الْعُقُوبَاتِ مَعَ أَعدَائِكَ وَجَعَلْتَ بَيْنِي وَبَيْنَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 اَهْلُ بَلَدِكَ وَفَرَّقَ بَيْنِي وَبَيْنَ اِجْنَابِكَ وَاَوْلِيَايِكَ فَهَبْنِي

یا اَلْهِیَ وَ سَیِّدَا وَ مَوْلَایَ وَ رَبِّیْ صَبْرَتِ عَلٰی عَذَابِیْ وَ کَیْفَ

اصبر على فراقت وهبني صبرك على حزنك فكيف اصبر

میر کلم بر مغفرت تو و کرمتم جبر کشدم و کرم آشت تو پیر صفویه جبر کشم
عیر انظر الى كرامتك ام كيف اسكن في النار ورجاني عفوكم

از نظر عبور کر از رشتن تو تا بکنده کنگر سوم در شهر و حال آنکه ایستاده اند

لَا فَخْرَ إِلَيْكَ يَنْ أَهْلَهَا ضُجَيْعَ الْأَيْلِينَ وَلَا صَرْحَنَ إِلَيْكَ

هذه نسخة من قول الله عز وجل
صُرَّاخُ الْمُسْتَظَرِّينَ وَلَا يَكُنْ عَلَيْكَ بُكَاؤُ الْفَاقِدِينَ وَ

لَا نَادِيكَ أَيُّكَتْ يَا وَكِي الْمُؤْمِنِينَ يَا غَايَةَ أَمَلِ الْعَالَمِينَ

والله فربا لكم واكم كذا تو ارحمت المؤمنين ارحمت ارحمت ارحمت

سجده

يَا غِيَاثَ الْمُتَحَنِّينَ يَا حَبِيبَ قُلُوبِ الصَّادِقِينَ وَيَا إِلَهَ
 الْعَالَمِينَ أَفَرَأَيْتَ لَكَ سُبْحَانَكَ يَا إِلَهِي وَبِحَدِّكَ تَسْمَعُ فِيهَا صَوْتَ
 عَبْدٍ مُسْلِمٍ سَجَنَ فِيهَا بِخَالِفَتِهِ وَذَا قَطْعَهُ عَذَابُهَا
 بِعَصِيَّتِهِ وَجَلِيسَ بَيْنَ أَطْبَاقِهَا بِجُزْمِهِ وَجَرِيَّتِهِ
 تَوَحِيدِكَ وَيَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِرَبُّو بَيْتِكَ يَا مُوَلَّاءَ قِيَامِكَ
 وَخَرَجْتَ أَمَ كَيْفَ تَوَلَّاهُ النَّارُ وَهُوَ يَأْمُلُ فَضْلَكَ وَتَحْتَكُ
 أَمَ كَيْفَ يَحْمِلُهُ لَهَا وَأَنْتَ تَسْمَعُ صَوْتَهُ وَتَرَى مَكَانَهُ أَمَ كَيْفَ
 يَشْتَمِلُ عَلَيْهِ وَزَفِيرُهَا وَأَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفَهُ أَمَ كَيْفَ تَقْلُقُ
 مَشَقَّتَهُ وَرَأَى نَارَهَا وَتَوَلَّاهُ أَوْ لَا يَكُونُ مَضْطَرِبًا

بَيْنَ أَطْبَاقِهَا وَأَنْتَ تَعْلَمُ صِدْقَهُ أَمَ كَيْفَ تَزَجُّهُ رَأْيَانَهُ
 وَهُوَ يُنَادِيكَ يَا رَبُّ أَمَ كَيْفَ يَرْجُو فَضْلَكَ فِي عَتَقِهِ
 مِنْهَا فَتَرْكُهُ فِيهَا هَيْهَاتَ مَا ذَلِكَ لَأَطْنُ بَيْتِكَ وَلَا الْمَعْرُوفُ
 مِنْ فَضْلِكَ وَلَا مُشِيئَةُ مَا عَامَلْتَ بِهِ الْمُؤَخِّدِينَ مِنْ بَرِّكَ وَ
 إِحْسَانِكَ فَبِالْيَقِينِ أَقْطَعُ لَوْ لَا مَا حَكَمْتَ بِهِ مِنْ تَعْدِيبِ
 جُلَّادِيكَ وَفَضَيْتَ بِهِ مِنْ إِخْلَادِ مُعَانِدِيكَ لَجَعَلْتَ النَّارَ
 كَلْهَابًا يَرُدُّ أَوْ سَلَامًا وَمَا كَانَتْ لِأَحَدٍ فِيهَا مَقَرٌّ وَلَا مَقَرًّا
 لَكِنَّكَ تَقْدَسَتْ أَسْمَاؤُكَ أَقْسَمْتَ أَنْ تَمْلَأَهَا مِنْ أَلْكَافِرِينَ
 مِنَ الْبُحْنَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ وَأَنْ تَحْلِلَ فِيهَا الْمُعَانِدِينَ وَأَنْتَ
 جَلَّ شَأْنُكَ قُلْتَ مُبْتَدَأًا وَتَطَوَّلْتَ بِالْإِنْعَامِ مُتَكْرِمًا أَفَرَأَيْتَ
 كَيْفَ تَقْلُقُ مَشَقَّتَهُ وَرَأَى نَارَهَا وَتَوَلَّاهُ أَوْ لَا يَكُونُ مَضْطَرِبًا

مُؤْمِنًا كَمَا كَانَ فَاسْقًا لَا يَسْتَوِي الْإِلَهِي وَسَيَدِي فَاسْكَاكَ
 مؤمن باشد مانند کسی که ستمگر باشد و ستمگر را با حق و الهی
 مَا الْقُدْرَةُ الَّتِي قَدَّرْتَهَا وَبِالْقَضِيَةِ الَّتِي حَقَّقْتَهَا وَحَكَمْتَهَا
 بقدرت تو که مقدر کرده ای و با قضیه ای که حاکم کرده ای و حکمت
 وَعَلَيْتَ مِنْ عَلَيْهَا أَجْرَهَا أَنْ تَهْبِكَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذِهِ
 و علی تو بر سر آن علم را چه کرده ای که بخندی در این شب و در این
 السَّاعَةِ كُلِّ جَرْمٍ أَجْرُهُ وَكُلِّ ذَنْبٍ أَذْنُهُ وَكُلِّ قَتْلٍ
 ساعت هر گناه که گناه است و هر کس که کشته شده است و هر کس که
 اسْرَقُهُ وَكُلِّ جَهْلٍ عِلْمُهُ كَمْ تَعْلَمُ أَوْ كَمْ تَخْفِي
 پنهان کرده ای و هر کس که سرقت کرده است و هر کس که
 أَوَّاهُ تَعْلَمُ وَكُلِّ سَيِّئَةٍ أَمَرْتُ بِإِثْبَاتِهَا الْكَرَامَ الْكَاتِبِينَ
 و خوانده ای و هر کس که بدی کرده است و هر کس که
 الَّذِينَ كَتَبْتُمْ بِحِفْظِ مَا يَكُونُ مِنِّي وَجَعَلْتُمْ شَهُودًا عَلَيَّ
 که مقرر کردید و هر کس که از من است و هر کس که
 مَعَ جَوَارِحِي وَكُنْتُمْ أَنْتَ الرَّقِيبُ عَلَيَّ مِنْ وَرَائِهِمْ وَالْمُهَيِّئُ
 با جوارح من و شما هستید که حاضر هستید و هر کس که
 لِمَا خَفِيَ عَنْهُمْ وَبِرَحْمَتِكَ أَخْفَيْتَهُ وَبِفَضْلِكَ سَتَرْتَهُ وَلَنْ تَقُورَ
 بر آنچه پنهان است از آنها و بر رحمت تو که پنهان کرده ای و بر فضل تو که
 حَقْلِي مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تَنْزِلُهُ أَوْ أَحْسِبَانِ تَفْضُلُهُ أَوْ يَرِثُ تَنْشُرُهُ
 حقل من را از هر خیری که نازل کنی یا اگر حساب کنم فضل تو را یا اگر میراث
 بخواهم بگویم میراث تو را هر چه که تو بخواهی بفرستی

قَبُولُ

أَوْ رِزْقٍ تَبْسُطُهُ أَوْ ذَنْبٍ تَغْفِرُهُ أَوْ خَطِيئَةٍ تَسْتُرُهُ يَا رَبِّ
 یا رب من را که روزی بپاشی یا گناه را که میبخشی یا خطیئه ای که پنهان کنی
 يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا إِلَهِي وَسَيَدِي وَمَوْلَايَ وَمَالِكِ رَيْبِي لَا يَمِينُ
 یا رب من را یا رب من را یا خدا من را یا خدا من را یا مولای من یا مالک من
 سَيِّدِي مَا صَيَّبْتَنِي يَا عَلِيمًا بِضُرِّي وَمَسْكِنَتِي يَا خَيْرَ الْفُقَرَى
 سید من را که صیاب کردی من را یا علیم من را که بداند من را و مسکن من را
 وَفَاقَتِي يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اسْأَلُكَ بِحَقِّكَ وَقَدْرَتِكَ
 و فاق من را یا رب من را یا رب من را یا رب من را سوال میکنم از تو بابت حق تو و قدرت تو
 وَأَعْظَمَ حِفْظَاتِكَ وَأَسْمَاءِكَ أَنْ تَجْعَلَ أَوْ قَاتِي فِي اللَّيْلِ
 و بزرگترین حفاظت تو و نام تو را که بخواهی بفرستی و در وقت مرگ من
 وَالتَّهَارِيدِ بِكَ مَعْمُورَةٍ وَتَجِدَ مَتِكَ مَوْصُولَةً
 و روزی که بیاد من در نزد تو باشد و بدستی تو بیوشد
 وَأَعْمَالِي عِنْدَكَ مَقْبُولَةً حَتَّى تَكُونَ أَعْمَالِي وَأَوْرَادِي كُلُّهَا
 و اعمال من نزد تو پذیرفته شده تا آنکه بخواهی بفرستی و ورود من همه
 وَرَدًا وَاحِدًا وَحَالِي فِي خِدْمَتِكَ سَرْمَدًا يَا سَيِّدِي يَا مَنْ
 یک دور و حال من در خدمت تو بیوشد یا سید من یا آنکه
 عَلَيْكَ مَعُولِي يَا مَنْ إِلَيْكَ شَكْوَتُ أَحْوَالِي يَا رَبِّ يَا رَبِّ
 بر او است معول من یا آنکه بر او شکایت من است یا رب من یا رب من
 يَا رَبِّ قُوِّ عَلَى خِدْمَتِكَ جَوَارِحِي وَاشْدُدْ عَلَى الْعَزْمَةِ جَوَارِحِي
 یا رب من را قوی کن بر خدمت تو جوارح من را و شدید کن بر عزم من جوارح من را

خارج استخوانها در دست است
 که در طایفه است و آنها
 میل احاطه کرده اند که
 تخیل از آنها بیرون آید

توانا که بزرگست خود را بفرستد و سخت کند بر عزم من که نذر آن

وَهَبْ لِي الْحَدَّ فِي خَشْيَتِكَ وَالِدَوَامَ فِي الْإِصْطِلَاجِ بِخِدْمَتِكَ

بخدمت خود

حَتَّى اسْرَحَ فِي مَيَادِينِ السَّائِفِينَ كَأَسْرَعَ إِلَيْكَ فِي الْمَبَادِينِ

و چون نمود بفرستد و میدادند به پسر روان و نذر دم بفرستد در پیش کینه

وَأَشْأَقِي قُرْبِي فِي الْمَشْتَاقِينَ وَأَدْعُوكَ دُعَا الْخَالِصِينَ

و نفوس سوم بی شک و نفوس سوم بی شک و نفوس سوم بی شک

وَأَخَافُ مُحَاذَةَ الْمُؤْمِنِينَ وَاجْتِمَاعَ فِي جَوَارِكٍ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ

برسم او و رسید صاحب بیان و پرداختم در هیکل قرب نوبه مومنان

و من رادی سیوه فارید و من کادی و کید

الحَوْلَةُ مِنْ لَحَةٍ عَالِيَةً إِلَى أَسْفَلَةٍ أَوْ مِنْ أَسْفَلَةٍ إِلَى أَعْلَى

نورانی مرآت علی قلوب خدایان خود را در این نورانی مرآت

نَزَلَتْ مِنْكَ وَاحْصَةً زُلْفَةً لَكَ ذِكْرًا فَإِنَّهُ لَأَمَّا ذَلِكَ

منزلت است تو و مخصوص بیکر است این دو فیه نو ذله که می توان رسید به غیرت

لَا يَفْضُلُكَ وَجَدُنِي بِجُودِكَ وَأَعْطَفَ عَلَيَّ بِمَحَبَّتِكَ أَحَقُّنِي

بفقد تو و بخشش کن مرا من بگو خود و مهر بجز روح به نذر تو از خود نگاه دار

تَحْمِيكَ وَاجْعَلْ لِّسَانِي يَذْكُرُكَ لَهْجًا وَقَلْبِي يُجَنِّدُ مِثْمًا

مت خود و بگردان نهد بیاد خفه کوی درل مراد است جز بقیاب

مَنْ عَلَىٰ حَسَنِ اجَابَتِكَ وَأَقْلَبَنِي عَثْرَتِي وَاعْفِرْ لِي فَإِنَّكَ

نستند و علم بر تکلیف اجابت نمودند که در آیه توشیح و دیگر آیه ها را که توشیح

119

قَضَيْتَ عَلَى عِبَادِكَ عِبَادَتَكَ وَأَمَرْتَهُمْ بِدُعَائِكَ وَصَفَيْتَ

کلم کرده به بندگان خرد به بندگ تو و اگر کلاه پیشانی بخوانند خرد و ضلالت

لَهُمُ الْإِجَابَةُ فَأَلِيكَ يَا رَبِّ نَضَبْتُ وَجْهِي فَاِلَيْكَ يَا رَبِّ

سندہ از اسرار اجتناب پس سعادت پروردگار را بدست آورند و در خود را بدور دنیا

مدد یدی و معزتک استیجیب دعا و بلیغنی مکن

سید ام رستم خرد اسیر بغوت تو گویند که سبقت منم و عالمی و بران مرا اندر تو

ولا تقطع من فضلك رجائي واكفني شر ايجن ولا يس

و قطع منقح او فصل خود را بپیشتر اندک و در بعضی از دم بر ششها و اول ریه ها

مِنْ أَعْدَائِي يَا سَبِيحَ الرِّصَالِ عَفِّرْ مِنْ لَا يَمْلِكُ لَا الدُّعَاءَ فَإِنَّكَ

فَإِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زَلَزَةً وَاحِدَةً

و در کتب سنی و در کتب شیعی

عَنْ رَحِمَةِ مَرْيَمَ أَسْأَلُ مَالَهُ الْخَالِ وَوَسْلَاهُ الْبُكَاءُ

سب نواکھریت دم گنز کجہ را کہ نہ رشتہ رسد است و غیر ہنر گزہ است

يَا سَابِغَ النِّعَمِ يَا دَافِعَ النِّقَمِ يَا نُورَ الْمُسْتَوْحِشِينَ فِي الظُّلَمِ

از صاحب قلمت از رفیع کشفه غدا را از خوشنویسان در کمال

يَا عَلِيَّ لَا يُعْلَمُ صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ

روان و با صفت آنکه در روز غصه است برده و آنکه و کبر و غصه و است

وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى رَسُوْلِهِ وَالْاٰمِيّٰتِ مِنْ اِيْمٍ وَسَلَّمَ تَسْلِيْمًا

و در فرستادند از سرور و در خواست صاحب شیب اراک و او را

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some minor creases and discoloration, characteristic of old paper. There is no text or other markings on the page.

تو اجماعت دارد و عملهای شهادت و دعای شهادت مستجاب است پس
سوال کنید از پیروید کار خود نیتهای رست و دلهای پاکیزه از گناهان و صفات
ذمیه که توفیق دهد شمار برای روزه داشتن آن تلاوت کردن قرآن در آن
بدرستی که شقی و بد عاقبت کس است که محروم گردد از امرش خدا در این ماه
عظیم و یاد کنید بکسکی و تشنگی شهادت این ماه کسکی و تشنگی روز قیامت
و تصدق کنید برفیقان و مسکینان خود و تعظیم نمائید پیران خود را و محرم کنید
گودکان خود و نوازش نمائید خویشان خود را و نگاهدارید زبانهای خود را
از آنچه نباید گفت و پوشید دیدهای خود را از آنچه حلال نیست شمارا
نظر کردن بسوی آن و باز دارید گوشهای خود را از آنچه حلال نیست شمارا
شنیدن آن مهربانی کنید با یتیمان مردم تا مهر بانی کنند بعد از شما با یتیمان
شما و باز گشت کنید بسوی خدا از گناهان خود بلند کنید بسوی خدا دستها
خود را بعد از اوقات نمازهای خود زیرا که وقت نمازها بمنابرین ساعتهاست
نظر میکند حق تعالی در این اوقات بر حمت بسوی بندگان خود و جواب میدهد
ایشان را هرگاه او را مناجات کنند و اینک میگوید ایشان را هرگاه او را
دعا کنند ای گروه مردمان بدستی که حاجتهای شما در گردنهای شماست
پس از گردید را و دید جالب امرش از خدا و نیتهای شما اگر آن بار است از گناهان
شما پس سبک گردانید آنها را بطول دادن سجدهها و بدین حد حق تعالی
سو کند یاد کرده است بعزت خود که عذاب نکند نماز گذارندگان و سبحان
گفتند کان را و نترساند ایشان را باقی جهنم در روز قیامت آنها را پس
هر که از شما افطار نماید روزه دار مؤمنی یاد در این ماه از برای او خواهد
بود تر خدا تو این بند ازاد کردن و امرش گناهان گذشته پس بعضی از شما

گفت یا رسول الله همه ما قدرت بر این نداریم حضرت فرمود که بپرهیزید
از آتش جهنم با افطار فرمودن روزه داران اگر چه بنصف دانند خرم باشد
اگر چه بیک شربت آب باشد بدرستی که خدا این ثواب میدهد کسی که
چنین کند اگر قادر بر زیاده از این نباشد اینها الناس هر که خلق خود را در
این ماه نیکو گرداند بر صراط بگذرد در روزی که قدمها بران لغزد و هر که
سبک گرداند در این ماه خدمت غلام و کنیز خود را حق تعالی در قیامت
حسن او را انسان گرداند و هر که در این ماه شتر خود را از مردم باز دارد حق
غضب خود را در قیامت از او باز دارد و هر که در این ماه یتیم بیاید و اگر
دارد حق تعالی او را در قیامت کرامت دهد و هر که در این ماه صله و احسان کند
با خویشان خود خدا وصل کند او را بر حمت خود در قیامت و هر که در این ماه
قطع احسان خود از خویشان خود بکند خدای عز و جل در قیامت قطع عز
خود از او بکند و هر که غنا سنتی در این ماه بکند حق تعالی او را ثواب بدهد
از آتش جهنم بنویسد و هر که در این ماه غنا و احسان او را کند خدا عطا کند
با و ثواب هفتاد نماز واجب که در ماههای دیگر کرده شود و هر که در این ماه
بسیار صلوات فرستد بر من و آل من خدا سنگین گرداند ترازوی عمل او را
در روزی که ترازوهای اعمال سبک باشد و کسی که یک نیت از قرآن در این ماه
بخواند ثواب کثیری داشته باشد که در ماههای دیگر ختم قرآن کرده باشد
اینها الناس بدرستی که در روزههای این ماه کشته شده است پس
سوال کنید از پیروید کار خود که بر روی شما نبندد و دردهای جهنم در این
ماه بسته است از خدا سوال کنید که بر شما نکشاید و شیاطین در این ماه
غل میکنند پس سوال کنید از خدا که هر که بر شما مسلط نکند و از حضرت

میشود و در آن شب می آموزد مثل آنچه در جمیع ماه امروزیه است و ایضا
 فرمود که هر که ماه رمضان را روزه بدارد و نفس خود را از چیزها که خدا حرام
 کرده است نگاه دارد بهشت البته او را واجب کرد و هر که در این ماه روزه دار
 و در هیچ شب از شبهای آن حرام افطار نکند البته داخل بهشت شود پس
 حضرت امیر فرمود که شنیدم از سید انبیا که فرمود که بهترین اوصیا پیغمبران
 در بهشت نیز ماهها شهید خواهند شد گفتم بهترین ماهها کدام است و بهترین
 اوصیا کیست فرمود که بهترین ماهها رمضان است و بهترین اوصیا تو ^{ایضا} علی
 گفتم یا رسول الله این البته خواهد شد و فرمود بلی بخیر و در کارم بدستی که
 بر آن کینه میشود بدینجترین امت من جفت بی گناه قاصح و صریح
 بر سر تو خواهد زد که در پیش تو از خون سرت خضاب شود پس مردم شروع
 بگریه و فغان کردند و حضرت از منبر نیز آمد و از حضرت رسول صلی الله
 علیه و آله منقولست بسندهای معتبر که فرمود اینها الناس هر که روزه شود
 بر او ماه رمضان پس روزه دارد روز آن را و بایستد نماز و عبادت قدر و قدر
 از شب آن را و نمازها را در اوقات فضیلت بجا آورد و مبارک کند نماز جمعه
 آن و بامداد نماز عید آن حاضر شود پس در یافتن خواهد بود ثواب شب قدر
 و فایز میگردد بجایزها و بخششهای خدا مانند بخششها ^{بزرگ}
 بندگان نیست **فصل قدیم** در بیان حقیقت روزه است و آنچه در آن
 معتبر است بدانکه روزه باز داشتن خود است از چیزی چند که روزه را
 می شکند از طلوع صبح تا بر طرف شدن سرخی از جانب مشرق و سیاه
 مشهور یا بنهان شدن قرص افتاب یعنی بر طرف شدن شعاع آن زوایا
 و غایتهای مرتفعه و قول اول حوط است باینکه روزه پس باید که بنا

آن چیزها را تا نیت تواند کرد و چون میان علما اختلاف بسیار هست از آن
 اگر قصد کند ترک همه را از برای رضای خدا ظاهر کافی باشد اما بهتر
 آنست که آنچه میبغزد یا قصد و موجب ترک آنها قصد ترک آنها کند بعنوان
 آنچه خلافی باشد ترک آنها کند احتیاطا و آنچه بی رغبتی مکروه باشد
 قصد ترک آنها کند مستحبا و اگر قصد ترک جمیع محرمات را ضم کند بهتر است
 و اما آنها که واجبست ترک آنها کردن **اول و قدیم** چیزی خوردن و چیزی
 آشامیدنست و چیزی که خوردن و آشامیدن متعارف و معتاد باشد
 در آن خلافی نیست که مبطل صوم است و موجب قضا و كفاره هر دو میشود
 اگر بعنوان معتاد بخورد و اگر بغیر معتاد باشد مانند آنکه در دماغ یا گوش
 بچکاند چیزی یا بخورد داخل شود محل خلافت و همچنین خلافت در خوردن
 و آشامیدن چیزی چند که معتاد مردم نباشد خوردن و آشامیدن آنها
 مانند سنک و چون خاک و کیهامها و آب فشرده شده از کیهامهای غیر معتاد
 و اظهم آنست که اگر بعنوان معتاد باشد اجتناب از آن واجبست و احوط
 آنست که اگر بکند قضا و كفاره بعمل آورد **سیم** جماع کردن در قبل زنیست
 مطلقا خواه انزال بشود و خواه نه و فعل آن موجب قضا و كفاره میشود بی
 خلاف و جماع کردن در دبر زن هرگاه انزال نشود و روزه را باطل میکند و قضا
 و كفاره لازم میشود و مشهور آنست که جماع در دبر بدون انزال نیز مبطل صوم
 و موجب قضا و كفاره است و بعضی مبطل نمیدانند و **اول قوی است چهارم**
 باقی ماندن است بر جنابت تا صبح و اشهر و اقوی آنست که مبطل است و موجب
 قضا و كفاره است و بعضی مبطل ندانسته اند و بعضی قضا تنها واجب دانسته
 و احوط آنست که اگر زن حیض پاک شود پیش از صبح غسل بکند و اگر نکند

احوط است که غسل کند بعد از صبح و آن روز را روزه بدارد و قضای آن بکند
 و اگر جنب را غسل متعدد باشد احوط آنست که تیمم بکند و تیمم را نشکند تا
 صبح شود و خواب اول بعد از جنابت در حالیکه نیت غسل کردن داشته باشد
 و احتمال پیدایش دهد جایز است و مشهور آنست که اگر تا صبح بیدار نشود
 قضای آن روز بر او واجب نیست و بعضی واجب دانسته اند و آن احوط است
 و مشهور آنست که اگر بخوابد تا صبح و نیت غسل نداشته باشد بر او قضا
 و كفارة لازمست و این احوط است اگر چه در دلیلش سختی هست و مشهور
 در خواب دوم و وجوب قضا است و این قول قوی است بلکه خلافی در آن ظاهر
 نیست و جمعی از اصحاب اعتقاد آنست که در خواب سیم جنب هرگاه بصبح
 رسد قضا و كفارة هر دو واجبست و اقوی عدم وجوب كفارة است و بعضی
 از متأخران اعتقاد آنست که خواب بعد از پیدایش شدن از احتلام حکم خواب
 دوم دارد چنانچه والدهرحوم فقیر اختیار نموده و این احوط است و خالی از
 قوی نیست و بدانکه در روزه های دیگر غیر ماه مبارک روزه ای خلافست
 که ایاباید صبح را پاک در یابد یا نه و حق آنست که در قضای ماه رمضان نیت
 صبح جنب نباشد و در غیر قضا احوط آنست که اگر جنب ظاهر نباشد و واجب
 معین نباشد آن روز را روزه ندارد و اگر معین باشد آن روز را بدارد
 و قضای آن بکند اما اگر عدا کرده باشد و در نیست که كفارة دیگر نباشد
 و اگر بدهد احوط است و در روزه سدن اگر بر جنابت عمل نماید تا صبح و پیش از
 زوال غسل و نیت روزه بکند بکمال فقیر روزه اش صحیح است و در واجب
 معین اگر عمل نیت را ترک کند و پیش از زوال نیت کند مشهور آنست که
 روزه اش باطلست و قضا میکند و كفارة واجب نمیشود و اگر از روی فراموشی

نیت را ترک کند تا زوال نیت میتواند کرد و در واجب غیر معین تا زوال نیت
 میتواند کرد اگر چه قضای ماه رمضان باشد و در روزه سنت خلافی نیست
 اگر در شب نیت نکرده باشد و تا زوال مفطر به عمل نیاموده باشد تا اول زوال
 نیت میتواند کرد و بعد از زوال خلافست بعضی گفته اند تا نزدیک به شام نیت
 میتواند کرد و جمعی از محققین علمای این قایلند و نزد فقیر احوطست و بعضی
 گفته اند بعد از زوال نیت نمیتواند کرد و بعضی گفته اند که اگر پیش از زوال
 نیت کند ثواب روزه تمام روز می یابد و اگر بعد از زوال نیت کند ثواب روزه
 بعد از نیت تا شام را می یابد **پنجم** رسانیدن بخار غلیظ است بحلق
 و بعضی از اموجیب قضا و كفارة میدانند و بعضی قضای آنها را بکافیه
 مبطل نیست و احوط رعایت مشهور است و بعضی از متأخرین ملحق میکنند
 بخار غلیظ و در غلیظ و بخار غلیظ را که از آن اجزا منفصل شود چون دود
 تور و بخار دیک و اظہر عدم بطلانست و احوط اجتنابست حتی از وقت تا کو
 استمناس است یعنی طلب نزول می کردن با حصول آن و موجب قضا و كفارة است
 و مشهور آنست که هرگاه ملائسه و ملاعبه کند و انزال شود روزه او باطل
 میشود و قضا و كفارة لازمست و بعضی در این تأمل نموده اند خصوصاً وقتی
 که نسبت بجلال خود باشد و عادت انزال نباشد و احوط بلکه اقوی وجوب
 قضا و كفارة است مطلقاً و در نظر کردن بزین حلال یا حرام یا صدای از شنیدن
 یا تحیال خود در آوردن هرگاه باعث آمدن منی شود و قصد انزال نداشته
 باشد و یا من معاند نباشد خلافست و اظہر عدم وجوب قضا و كفارة است
 فی کردنست عدا و اگر موجب قضای آنها میدانند و بعضی قضا و كفارة
 هر دو را واجب میدانند و بعضی هیچیک را واجب نمیدانند و مسئله مشکلا

و وجوب قضای آنها خالی از قوتی نیست و مشهور است که هرگاه قیاسی
 بر او قضائی نیست و بعضی قضا را واجب دانسته اند و این قول ضعیف است
مسئله است و بعضی موجب قضا و كفاره هر دو دانسته اند و بعضی موجب
 قضا تنها و بعضی حرام دانسته اند و موجب هیچکدام ندانسته اند و بعضی گفته
 مایع را موجب قضا دانسته اند و حقیقه جامد را مانند شیاف مکروه دانسته اند
 و بعضی مطلقا مکروه دانسته اند و این قول قوی است و احوط آنست که
 بدون ضرورت حقیقه بمایع نگیرد و اگر بکند قضا بکند و اشهر و اقوی است
 که چنانچه در او در گوش موجب فساد صوم نمیشود و معوط در بینی هرگاه
 تعدی بحلق نکند ایضا اقوی است که جایز است و بعضی موجب قضا
 و كفاره دانسته اند و اگر بحلق رسد احوط اجتناب است **مسئله** دروغ
 گفتن بر خدا و رسول خدا و ائمه هدی صلوات الله علیهم است بآنکه حدیث
 دروغی نقل کند یا مسئله خلاف واقع بگوید بلکه کسی که اهلیت مسئله
 گفتن نداشته باشد مسئله بگوید در حرمت آن شک نیست و بعضی دروغ
 موجب قضا و كفاره میدانند و بعضی میگویند موجب فساد صوم نمیشود
 و خالی از قوتی نیست و احوط آنست که اگر بکند قضا کند و كفاره بدهد **مسئله**
 سر فرو بردن در آبست و جمعی آنرا موجب قضا و كفاره میدانند و بعضی موجب
 قضا تنها میدانند و بعضی حرام میدانند و موجب هیچکدام نمیدانند و بعضی
 مکروه میدانند و ظاهر هر مست و عدم وجوب قضا و كفاره و بعضی گفته اند
 که اگر سر را با آب فرو برد تا گردن و بدن بیرون آب باشد باز حکم ارتعاش
 داخل و ایراجوط است و بعضی گفته اند که اگر فرو برد منافذ سر را دفعه هر چند
 منابت مو بیرون نماند باز حکم ارتعاش داخل و این ایراجوط است و احوط آنست

که در روزه سنت نیز سر را با آب فرو برد و بعضی تجویز کرده اند و احوط
 ترک است **یازدهم** بالغی که از سینه بر آید یا از دماغ فرو آید در فرو بردن
 آن علما را سه قول است **اول** جواز ابتلاع آنچه بیرون می آید از سینه مادام
 که از دهن منفصل نشود و عدم جواز آن قسم دیگر **دوم** جواز ابتلاع هر چیزی
 مادام که بدنه بیرون رسد و تحریک ابتلاع هر دو هرگاه بدنه بیرون رسد **سوم** جواز
 کشیدن از سینه و سر و جواز فرو بردن مادام که از دهن جدا نشود و جمعی که
 حکم بفساد کرده اند بعضی بقضای آنها قایل شده اند و بعضی كفاره را برین
 واجب میدانند و بعضی بكفاره جمع قایل شده اند و گفته اند که هیچکدام
 لازم نمیشود اما احتیاط آنست که بعد از آنکه بقضا دهن بیاید فرو نبرد
یازدهم مشهور میان علما آنست که مکروه است زن روزه دارد و سیاه
 آب بنشیند و بعضی گفته اند هرگاه تا اگر در آب بنشیند قضا بر او لازم نیست
 و بعضی كفاره را نیز لازم دانسته اند و اول ظاهر است و در خائیدن قدری
 و مصططی که این را فرو برد بعضی حرام دانسته اند و بعضی موجب قضا
 دانسته اند و ظاهر جواز است و مشهور میان علما آنست که اگر کسی که آنرا داشته
 باشد که شب با قیست بلکه شک هم داشته باشد جایز است خوردن و آشامیدن
 تا صبح مشخص شود و اگر معلوم شود که صبح بوده آن وقت که خورده و آشامیده
 اگر ملاحظه کرده باشد و خورده باشد قضا واجب نیست و اگر ملاحظه
 نکرده خورده باشد قضا واجب است و كفاره واجب نیست و اگر کسی مضطرب
 کند جهت وضوی نماز واجب واجب اختیار بحلق آورد و قضا بر او واجب
 نیست و اگر جهت نماز نافله باشد بعضی گفته اند قضا بر او واجب است
 و اگر عیب مضطرب کند واجب بحلقش بود و جمعی قضا را واجب دانسته اند

و این احوط است و ظاهر علم و جواب است مطلقا و در روایتی وارد شده است
 که بعد از وضوء سه مرتبه آب دهان را بپندارد و این احوط است **فصل**
 در سنتها و آداب روزه است مکروه است روزه دار را بوسیدن زن و زن
 بازی کردن با ایشان و اقربا نیست که گرا هیت مخصوص بصورت است که
 آنها محرم شہوت و باشد و خوف وقوع در جماع داشته باشد و مکروه است
 بچشم کشیدن چیزی که از اطعمی باشد که محلق برسد یا در آن مشک باشد
 و مستهوکرا هیت بیرون آوردن خون نیست از بدن که باعث ضعف شود و در
 احتیاط بیشتر باید کرد و همچنین داخل شدن حمام که موضع باشد و مکروه
 بوییدن کلمه مخصوصا گنجر و بهتر است که مشک را هم نبوید و سایر بوها
 خوش مکروه نیست بلکه سنت است و از حضرت صادق علیه السلام منقول است
 طیب تحفه ضایع است و احوط افشتن که بوی خوش ساید که بدماغ بالا
 نبوید چنانچه در روایتی وارد شده است و اشهر و اقوی افشتن که بوییدن رایحه
 غلیظ و فطر نیست و بعضی گفته اند که بوییدن رایحه غلیظ که بخوف رسد
 موجب قضا و کفاره میشود و فرمود که هر روزه دار که در اول روز خود را شست
 کند عقاش زایل نکرد و مکروه است که ضایع جامه که ملاصق بدن است بشوید
 و مکروه است زن صائم را که در آب نشیند چنانچه گذشت و از حضرت صادق
 علیه السلام منقول است که هرگاه روزه داری میاید که روزه باشد که شستن
 تو موئی تو و پوست تو و جمیع اعضای تو یعنی از محرمات بلکه از مکروهات
 و فرمود که باید که روز روزه نماز افطار تو نباشد و ایضا از حضرت علیه
 السلام منقول است که فرمود که روزه نه همین از خوردن و آشامیدن است تنها
 بلکه باید که در روز روزه نگاه داری زبان خود را از دروغ و بیوشانیدن دهان

و در سنت این
 مالیدن

خود را از حرام و یا یکدیگر نزاع مکیند و حسیه برید و غیبت مکیند و مجادله
 مکیند و سوگند دروغ بخورد بلکه سوگند راست نیز و دشنام میدهد و فحش
 مگویند و ستم مکیند و پرخوری مکیند و در لسانک نشوید و غافل نشوید از دنیا
 خدا و از نماز و خاموش باشید از آنچه نباید گفت و صبر کنید و راست گو باشید
 و در بوی کردن از اهل شر و اجتناب کنید از گفتار بد و دروغ و افترا و خصومت کردن
 با مردم و کباب بردن و غیبت کردن و سخن چینی کردن و خود را مشرف بر آخرت
 و منتظر فرج و ظهور قائم آل محمد صلی الله علیه و آله باشید و از زومند و ثوابها
 آخرت نباشید و توشه اعمال صالحه برای سفر آخرت بردارید و پریشان با دارا و اهل
 تر و خضوع و خشوع و شکستگی و مذلت بند که از آقای خود ترسان باشد از عذاب
 خدا و امیدوار باشید رحمت او را و باید پاک باشد از روزه دار دل تواضعها
 و باطن تواضعها و مکرها و پاکیزه باشد بدن تواضعها و پزیری بخوبی بگوید
 خدا از آنچه غیر اوست و در روزه ولایت خود را داخل گردانی ز برای او و خاموش
 باشی از آنچه حق تعالی کرده است و در ادراک شکار و پنهان و بترسی از خداوند قهار
 و آنچه سر او را ترسیدن اوست در پنهان و آشکار و بخشش روح و بدن خود را بخدا
 عز وجل در ایام روزه خود و فارغ گردانی دل خود از برای محبت او و یاد او و بدو
 بکار فرمائی در آنچه خدا تورا امر کرده است بان خوانده است بسوی آن اگر میانه
 بعمل آوری و آنچه سر او را روزه داشت است بعمل آورده و فرموده خدا را اطاعت کرده
 و آنچه کم کنی از آنها که بیان کردم از برای تو بقدر آن روزه تو کم میشود از فضل آن
 و ثوابان و بدستی که پدرم گفت که از رسول خدا صلی الله علیه و آله شنیدم که
 نفی در روز روزه جاریه خود را دشنام داد حضرت طعامی طلبید و آن زن گفت
 بخور زن گفت من روزه ام حضرت فرمود چگونه روزه جاریه خود را دشنام داد

روژه از خوردن و آشامیدن تنها نیست بدرستی که حق تعالی روزه را جماعی
 گردانیده است از سبای امور قیسه از کردار بد و گفتار بد چه بسیار کند روزه دارا
 و بسیارند که سبکی گشتندگان و حضرت امیر المؤمنین صوات الله علیه فرمود
 چه بسیار روزه دار که بفرقه نیست و از روزه بغیر نشنکی و کسبکی و چه بسیار
 عبادت کننده که نیست و از بهر از عبادت بغیر بعبای خوشا خوانی بر کار
 که بغیر از پنداری و عبادت احسانست و خوشا افطار کردن زیر کان که بغیر از
 روز داشتن بخیر دانست زیرا که خواب قریب چون نیت صحیح و قیام طاهر
 واقع میشود از جمله عبادات ایشانست بلکه اقواح ایشان در عالم قدس
 با ارواح انبیا و اوصیا و خالص مؤمنان محشور میگردد و بر سر اربعین و یوم
 صادق مطلع میگردد و نورانی از راههای قرب ایشانست و افطار خوردن
 چون از روی دانا نیست و بوجهی که حق تعالی خواسته افطار مینماید بهتر است
 از روزها احمقان که روزه را دستگاه خود فروشی خود کرده اند و بر این عجب
 میگویند و بشیر بطی صوم عمل نمیکند **مصلحت چهارم** در بیان آن
 دخول ماه مبارک رمضانست سنت است طلب هلال ماه رمضان و بعضی
 واجب دانسته اند و از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که چون
 هلال ماه رمضان دیدی اشاره هلال کن و رو بقبله کن و دست همارا بسوی خدا
 بلند کن و خطاب کن ماه را و بگو ربی وربنا الله الیه المصطفی علیه السلام و الایمان
 و الاسلام و الاسلام و السلام و الایمان و الاسلام و الایمان و الاسلام و الایمان و الاسلام
 لنا فی شهرنا و اربعنا خیره و عونیه و اصراف غناضه و شره و بلاه و وقتیه
 و هبتریز دعاها دعای صحیفه کامله است و ابرای عقیل رحم الله اید دعا را
 در وقت رویت هلال ماه مبارک واجب دانسته الحمد لله الذی خلقنا و خلق

الخ

و قد رمازلک و جعلک مواثیق للناس الیه المصطفی علیه السلام و الایمان و الاسلام
 و الاسلام و الایمان و الاسلام و الایمان و الاسلام و الایمان و الاسلام و الایمان و الاسلام
 و التوفیق لما تحب و ترخصی و در شب اول ماه جماع با حلال خود سنت است
 و غسل اول سنت است و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که
 غسل کند در شب اول ماه رمضان در شهر جاری و بی گناه بر سر بر پا طهارت
 معنوی باشد تا ماه رمضان آید و در حدیث دیگر فرمود که هر که در شب اول ماه
 رمضان غسل کند غارش بدن در آن سال با و نرسد و ایضا منقولست که چو روزه
 رمضان داخل میشود حضرت صادق علیه السلام فرزند آن خود را وصیت میفرمود
 که اهتمام کن و سعی نمایند در این ماه در عبادت که در این ماه روزها قیامت میشود
 و اجلها و عمرها نوشته میشود و حاجت در این ماه مقدر میشود و در این ماه
 شبی هست که بهتر است از هزار ماه و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست
 که بر شما باد در ماه رمضان با استغفار و دعا بدستی که دعا دفع میکند بلا را از شما
 و استغفار محو میکند گناهان شما را و زیارت حضرت امام حسین علیه السلام
 در شب اول ماه سنت است و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که
 در شب اول ماه رمضان یا شب میان یا شب آخر زیارت آنحضرت بکند گناهان
 از او ببرد و مانند برکت از درختان و از گناه پروان آید مانند روزی که از مادر متولد
 شده است و ثواب حج و عمره خدا او را عطا کند و ایضا از آنحضرت منقولست که در
 هر که در شب این ماه سورۃ انا فتحنا فی رمضان فانه بخواند در آن سال از بلا محفوظ
 گردد و بر روایت دیگر از آنحضرت منقولست که هر که در شب اول ماه رمضان
 نماز بخواند و در هر رکعت بعد از حمد سورۃ انعام بخواند و سؤال کند که حق تعالی
 از گناهات شریک بکند خدا او را گناهات کند از آنچه میترسد در این ماه و حفظ

اود از آنچه میرسد و از بهار بهار و در دهها و نماند انشسته میتوان کرد و سوره را
از روی قرآن میتوان خواند و اگر در شب اول ماه نیت روزه تمام ماه را بکند
و باز هر شب نیت کند بهتر است و چنین نیت میکند که قصد میکند که فردا
روزه ماه رمضان میذارم واجب قریه الی الله و در روز اول ماه سنت است که غسل
کند در آب جاری و سی کف آب بر سر بریزد و از حضرت صادق علیه السلام منقولست
که چون در اول سال چنین کند از جمیع دردها و بیماریها در تمام سال ایمن باشد
و ایضا از حضرت علیه السلام منقولست که هر که در روز اول این ماه کف از کلاب
بر روی نهد و خوری و پریشانی بخان یابد و اگر هر روز بکند در آن روز از این بلاها
ایمن گردد و هر که یک کفش از کلاب در روز اول ماه بر سر بریزد در آن سال از موشها
ایمن گردد و بسند معتبر از حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقولست که هر که در
هروماه دو رکعت نماز بکند و در رکعت اول بعد از حمد سی مرتبه قل هو الله احد و در
دویم بعد از حمد سی مرتبه انا انزلناه بخواند و بعد از نماز صدقه کند پانجه میشود
سلامتی از شاه را خرید است و در روز اول از دعائست است اللهم قد حضر شهر
رمضان وقد افرحت علينا صيامه وانزلت فيه القرآن هدى للناس و بينات
من الهدى والفرقان اللهم اغنا عني صيامه و تقبله منا و تسلمه منا و سبلنا
في صير منك و عافية لك على كل شيء قديم و ايضا از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که چون ماه مبارک داخل میشد حضرت رسول صلی الله علیه و آله
این دعا میخواند اللهم ان الله قد دخل شهر رمضان اللهم رب شهر رمضان
انزلت فيه القرآن و جعلته بينات من الهدى والفرقان اللهم فارز لنا في شهر
رمضان و اغنا عني صيامه و تقبله منا و تسلمه منا و سبلنا و ايضا بسند معتبر از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که هر که نزد داخل شدن ماه رمضان یعنی در روز

اول یا شب اول دو رکعت نماز بکند و در رکعت اول بعد از حمد سوره انا
فتحنا اینخواند و در رکعت دویم هر سوره که خواهد خواند جمیع بدیها را در
سال از او دور گرداند و در حفظ خدا باشد تا سال آینده و در شب اول یا روز
اول دعای صحیفه کامله را بخواند که بهترین دعاهاست و کلیبی و شیخی
طوسی و دیگران رحمهم الله بسند صحیح روایت کرده اند که حضرت امام موسی
کاظم علیه السلام فرمود که در ماه مبارک رمضان در اول سال یعنی در اول
ماه چنانچه علم افهمید انداز دعا را بخوان و فرمود که هر که این دعا را از برای
رضای خود بخواند و بی شایبه اغراض فاسد و ریایخواند در آن سال با و نرسد
فتنه و کراهی و نفاق که ضرر رساند بدین و یا بدین او و حجت او را حفظ
کند از شر آنچه در آن سال واقع میشود از بلاها و **دعا اینست** اللهم
اِنِّ اسئلك باسمك الذي دارك كل شيء و برحمتك التي وسعت كل شيء
و بعظمتك التي توضع لها كل شيء و بعزتك التي مهت كل شيء و بقوتك
التي خضع لها كل شيء و بحجرتك التي غلبت كل شيء و بعلمك الذي احاط
بكل شيء و يا باي بعد كل شيء يا الله يا رحمن صل على محمد و آل محمد
و اغفر لي الذنوب التي تغفر النعمة و اغفر لي الذنوب التي تنزل العقاب
و اغفر لي الذنوب التي تقطع الرجاء و اغفر لي الذنوب التي تدل الاعمال و اغفر
لي الذنوب التي تروى الدعاء و اغفر لي الذنوب التي تستحق لها نزول السكينة
و اغفر لي الذنوب التي تحبس عني السماء و اغفر لي الذنوب التي تكسب
العطاء و اغفر لي الذنوب التي تعجل العناء و اغفر لي الذنوب التي تورث
النعم و اغفر لي الذنوب التي تهلك النعم و اغفر لي الذنوب التي تحصد
التي لا تؤام و عافني من شر ما الحاذر بالليل و النهار و مستقبل سبقي

یا ایها الذی یقوت
یا ایها الذی یقوت
یا ایها الذی یقوت

یا ایها الذی یقوت
یا ایها الذی یقوت
یا ایها الذی یقوت

هَذِهِ اللَّهْمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبَّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ
وَمَا بَيْنَهُنَّ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَرَبَّ السَّبْعِ الْمَثَانِ وَالْعُرَانِ الْعَظِيمِ
وَرَبَّ الْأَنْبِيَاءِ وَمَنْ كَانِيكَ وَجِبْرِيلَ وَرَبَّ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَخَاتَمِ النَّبِيِّينَ اسْأَلُكَ بِكَ وَبِمَا سَمَّيْتَ بِهَا عَظِيمَ الْبَرَكَةِ
مَنْ بِالْعَظِيمِ وَتَدْفَعُ كُلَّ عَدُوٍّ وَيُعْطِي كُلَّ جَزِيلٍ وَتَضَاعِفُ مَرْحَمَتَنَا
بِالْقَلِيلِ وَالْكَثِيرِ وَتَفْعَلُ مَا تَشَاءُ يَا قَهْرُ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآهِلِ بَيْتِهِ وَالْكَسْبُ فِي مُسْتَقْبَلِ سَنَتِي هَذِهِ سِتْرَكَ وَتَضَرَّجِي بِرُؤُوكَ
وَاجِبِي بِحَبْلِكَ وَبَلِّغِي رِضْوَانَكَ وَشَرِيفَ كَرَامَتِكَ وَجَسِيمَ عَطْفِكَ
وَأَعْطِنِي مِنْ خَيْرِ مَا عِنْدَكَ وَمِنْ خَيْرِ مَا أَنْتَ مُعْطِيهِ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ
وَالْيَسْبُغُ مَعَ ذَلِكَ عَافِيَتَكَ يَا مُوَضِّعَ كُلِّ شَيْءٍ يَا شَامِدَ كُلِّ نَجْوٍ يَا مُنْجِي
كُلِّ خَافِيَةٍ وَيَا دَافِعَ مَا تَشَاءُ مِنْ بَلَاءٍ يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ الْجَاوِزِ تَوَقَّيْ
عَلَى مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ وَفَطْرَتِهِ وَعَلَى دِينِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسُنَّتِهِ وَعَلَى
خَيْرِ الْوَفَا تَوَقَّيْ مُوَالِيًا لِأَوْلِيَانِكَ وَمُعَادِيًا لِأَعْدَانِكَ اللَّهُمَّ وَجِّبْنِي
فِي هَذِهِ السَّنَةِ كُلَّ عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ يُبَاعِدُنِي مِنْكَ وَاجْلِبْنِي إِلَى كُلِّ
عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ يَقْرِبُنِي مِنْكَ فِي هَذِهِ السَّنَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
وَأَمْنَعُنِي مِنْ كُلِّ عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ يَكُونُ فِيهِ آخَافُ صَرَعَاتِهِ وَأَعْيَا
مَقَاتِلَ آيَاتِهِ حَذَرًا أَنْ تَصْرِفَ وَجْهَكَ الْكَرِيمَ عَنِّي فَاسْتَوْجِبْ لِي
نَقْصًا مِنْ حُظِّي عِنْدَكَ يَا رَوْفُ يَا رَحِيمُ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي مُسْتَقْبَلِ سَنَتِي
فِيهِ وَحِفْظِكَ وَفِي جَوَارِكَ وَوَكْفِكَ وَجَلْبِي سِتْرَ عَافِيَتِكَ وَهَبْ لَكَ
عَزَّ جَارَكَ وَجَلَّ شَأْنُكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي تَابِعًا لِصَالِحِ مَرْبُوعٍ وَوَالِيًا
وَأَخِيصِي بِهِمْ وَاجْعَلْنِي مُسْلِمًا لِقَوْلِ مَا صَدَقَ عَلَيْكَ وَأَعُوذُ بِكَ اللَّهُمَّ

سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ يَا

مُضَرَّةٌ وَرَدَّ

شَرَفٌ دَرَّ

بِأَعْوَدُ

قَوْلُهُ

أَرْحَمَ الْخَطِيئَةِ وَظَلَمِي وَإِيْرَافِي عَلَى نَفْسِي وَإِيْرَافِي لِهَوَايَ وَأَشْفَعُنَا
لِشَهَوَاتِي فَيَجْعَلَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَ رَحْمَتِكَ وَرِضْوَانِكَ فَأَكُونُ مِنْهُمْ غِنْدًا
مُسْتَعْرِضًا لِحُطَّتِكَ وَتَقْوَمَتِكَ اللَّهُمَّ وَفَقْنِي لِكُلِّ عَمَلٍ صَالِحٍ تَرْضَاهُ بِرَحْمَتِي
وَقَرْنِي إِلَيْكَ زُلْفَى اللَّهْمَّ كَأَنْتَ بَيْنَكَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ هَوْلَ
عَدُوِّهِ قَرَحَتْ قَهْمَهُ وَكُثِفَتْ غَمَّهُ وَصَدَفَتْهُ وَعَدَكَ وَانْجَزْتَ لَهُ عَهْدَكَ
اللَّهُمَّ فَبِذَلِكَ فَكُنْ هَوْلَ هَذِهِ السَّنَةِ وَأَفَاتَهَا وَأَسْفَاهَا وَفِتْنَتَهَا وَشُرُوبَهَا
وَكَوْنَانَهَا وَصَبَقَ الْمَعَارِشِ فِيهَا وَبَلِّغْنِي بِرَحْمَتِكَ كَالْعَافِيَةِ بِتِمَامِ دَوَامِ
النِّعْمَةِ عِنْدَكَ إِلَى شَهْمِي أَجَلِ اسْأَلُكَ سُؤَالَ مَرَاتٍ وَظَلَمَ وَأَسْكَانَ وَاعْتَرَفَ
وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَغْفِرَ لِي مَا مَضَى مِنْ الذُّنُوبِ الَّتِي حَصَرْتُهَا حِفْظَتَكَ وَاحْتَصَنْتَهَا
كَرَامًا لِمَا لَكَ عَلَيْكَ عَلَيَّ وَأَنْ تَعْصِمَنِي مِنَ الذُّنُوبِ الَّتِي فُتِنْتُ بِهَا مِنْ عَمَلِي
مُشْهَمِي أَجَلِي يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهِلِ بَيْتِهِ وَتَقَبَّلْ كُلَّ مَا
سَأَلْتُكَ وَرَغِبْتُ إِلَيْكَ فِيهِ فَإِنَّكَ أَمَرْتَنِي بِالْإِعَادَةِ وَتَكَفَّلْتَ لِي بِالْإِحَابَةِ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **فصل في تحريم** در اعمال هر شب و هر روز ماه مبارك و تقا
از حضرت صادق و كاظم صلوات الله عليهم ما منقولست كه بعد از هر نماز در ماه مبارك
مبارك راين دعا بخوانند يا اعلی يا عظیم يا عفو يا رحیم انت الرب العظیم الذي
ليس كشيء شيء وهو السميع البصير وهذا شهر عظمتك وكرمتك وشرفك
وقصلتك على الشهور الذي وضعت ضيامة على وهو شهر رمضان الذي
انزلت فيه القرآن هدى للناس وبينات من الهدى والفرقان وجعلت
فيه ليلة القدر وجعلتها خير من ألف شهر فإنا المرن ولا يمن عليك
من على نيكائك ربي من النار من علك وادخلني الجنة برحمتك يا ارحم
الراحمين ودعا بسيار خويست و اقلا شي بكرتبه خودست خواند شود و

وَقَوْلُهُ

نَهَمْتُ

اللهم ادخل علي القبور

اللهم اغفر لكل قبيح
اللهم اغفر لكل قبيح
اللهم اغفر لكل قبيح
اللهم اغفر لكل قبيح
اللهم اغفر لكل قبيح
اللهم اغفر لكل قبيح
اللهم اغفر لكل قبيح
اللهم اغفر لكل قبيح
اللهم اغفر لكل قبيح
اللهم اغفر لكل قبيح

صحیح منقولست که هر که در هر شب از ماه مبارک رمضان بخواند که چهل
ساله او فرزند شود اللهم رب شهر رمضان الذي اوتيت فيه الفلك فافتحت
علي عبادك الصيام صل علي محمد وآل محمد واذهبني حج بكتك الحرام وعباد
هذا وفي كل عام واغفر لي تلك الذنوب العظام فانك لا تغفرها غيرك
يا رحمن يا علام وايضا هر شب هزار مرتبه سورة انا انزلناه سنت اخوان
و صد مرتبه سورة دخان اگر ميت شود و سحر خوردن در هر شب ماه مبارك
مستحب است و از حضرت رسول صلى الله عليه وآله منقولست که ترك نکند امت
خامناس الغفر انك علي كل شئ من سحر خوردن را که چه بیک دان خرمای زبون باشد و ايضا از حضرت منقولست
که هر که صلاه و ملائکه صلوات میفرستند بر آنها که استغفار میکنند در سحرها
و سحر میخورند پس سحر بخورد اگر چه بیک شربت آبلش و بهتر بر سحر خور
و خوما و ايضا فرمود که سحر بخورد اگر چه بجرعه آب باشد و خدا صلوات و رحمت
میفرستد بر سحر خورند کان و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سوخته
انا انزلناه در وقت سحر و در وقت افطار بخواند در مابین این دو حالت ثواب کبیر
داشته باشد که در راه خدا شهید شده باشد و در خون خود غلطیده باشد
و گفته اند که اگر نیت روزه را بعد از سحر بکند بهتر است و از اول شب تا آخر
شب نیت میتوان کرد و همین که میداند و قصد دارد که فردا روزه بگیرد و نیز
خدا میگیرد بر است و دعاها در سحر ماه مبارك بسیار است **واما اداب**
افطار سنت است که اول نماز شام را بکند و بعد از آن افطار کند مگر آنکه
جمعی انتظار و کشتن تا آنکه کرسنک و تشنگی بر او غالب باشد و مانع حضور
قلب او باشد در نماز که در این دو صورت افطار را مقدم داشتن بهتر است
و در وقت افطار سورة انا انزلناه خواندن سنت است چنانچه دانستی

اللهم اغفر لي
اللهم اغفر لي
اللهم اغفر لي
اللهم اغفر لي
اللهم اغفر لي
اللهم اغفر لي
اللهم اغفر لي
اللهم اغفر لي
اللهم اغفر لي
اللهم اغفر لي

و الله اعلم

اللهم اغفر لي
اللهم اغفر لي
اللهم اغفر لي
اللهم اغفر لي
اللهم اغفر لي
اللهم اغفر لي
اللهم اغفر لي
اللهم اغفر لي
اللهم اغفر لي
اللهم اغفر لي

و از حضرت رسول صلى الله عليه وآله منقولست که هر که در وقت
افطار بگوید يا عظيم يا عظيم انت الهی لا اله الا انت اغفر لي الذنوب
العظيم انه لا يغفر الذنوب العظيم الا العظيم ان كانا من بدو روزه
مانند روزی که از مادر متولد شده است و از حضرت امام حسن عسکری
عليه السلام منقولست که هر روزه داری را در وقت افطار دعای مستحب
هست پس باید در لقمه اول بگوید بسم الله الرحمن الرحيم يا واسع المغفرة
اغفر لي و در حدیث معتبر دیگر از حضرت امام موسی علیه السلام منقولست
که در وقت افطار بگوید اللهم لك صمت و علي رزقك افطرت و عليك
توكلت تا خدا عطا کند بتو ثواب هر کس را که در این روز روزه داشته است
و در روایت دیگر منقولست که حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه در وقت
افطار بدو زانو می نشسته و چون خوانا میکند آشفته می گفتند اللهم
لك صمتا و علي رزقك افطرتا فاقبله منا انك انت السميع العليم
و در حدیث معتبر وارد شده است که حضرت رسالت پناه صلى الله عليه
وآله افطار میکردند بر خرمای آب یا ربط و آب و در حدیث دیگر منقولست
که از حضرت در وقت افطار ابتدا بخورند و اگر غنی یافتند بنا بر اینند
یا خرمای افطار میکردند و اگر فقیر نبود آب نیم گرم افطار میکردند که آب نیم
گرم پاک میکند معد را و قوت میدهد حدقه را و پنهانی را زیاد میکند
و کنا همان را میشوید و عرق را ساکن میکردند و صفرا را غالب را فرو میشوید
و قطع میکند باغم را و اطفای حرارت میکند و صداع را بر طرف میکند
و ايضا از حضرت رسول صلى الله عليه وآله منقولست که هر که بر خرمای
حلای افطار کند ثواب نمازش چهار صد برابر مضاعف گردد و از حضرت

يا عظيم يا عظيم
يا رحمن يا رحمن
يا رحمن يا رحمن
يا رحمن يا رحمن
يا رحمن يا رحمن
يا رحمن يا رحمن
يا رحمن يا رحمن
يا رحمن يا رحمن
يا رحمن يا رحمن
يا رحمن يا رحمن

و میفرمودند

صادق علیه السلام منقولست که افطار کردن باب کناهان دوازده می شود
 و در حدیث دیگر فرمود که حضرت امیرالمومنین علیه السلام دوست داشت
 که افطار فرماید بشیر و آن حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که هر که
 در وقت افطار یک کرده ناری بصدقه کند بر مسکین خدا کناهان دوازده می شود
 و ثواب یک بند ازاد کردن از فرزندان اسمعیل در نامه عمل او نوشته شود
 و بهترین اعمال در روزها و شبها ماه مبارک رمضان ثلاث و قرانت و بیای
 باید خواند چون قرآن در این ماه نازل شده است و در حدیث است که هر چه را
 بهار است و بهار قرآن ماه رمضان است و در ماههای دیگر در میان ختم
 سنت است و اقلش شش روز است و در ماه مبارک رمضان هر سه روز
 یک ختم سنت است و اگر هر روز یک ختم تواند کرد خوبست و در حدیث است
 که بعضی از ائمه علیهم السلام در این ماه چهل ختم و زیاده میکردند و هر ختمی
 را تا پیش از بروح مقدس امانی از ائمه علیهم السلام و رسول خدا و ائمه
 زهر اصلوات الله علیهم می کردند تا پیش از مضاعف میکرد و صلوات
 بر محمد و آل او بسیار باید فرستاد و استغفار بسیار باید کرد و لا اله الا الله
 بسیار باید گفت و نافله ای شب و روز ترک نباید کرد و در شبها طاعت و ماه
 مبارک غسل سنت است خصوصا شب اول و یازدهم و نوزدهم و بیست و یکم
 و بیست و سه و درده آخر در شبها جفت نیز غسل سنت است خصوصا
 شب آخر و در وایتی وارد شده است که در جمیع ماه در هر شب غسل سنت است
 و بسند معتبر از حضرت صاحب الامر علیه السلام منقولست که بشیر بیان نوشتند
 که در هر شب ماه مبارک این دعا را بخوانید که دعای این ماه را ملائکه میشنوند
 و برای صاحبش استغفار میکنند **و قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ أَخْرَجَهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ**

بِحَبْلِكَ وَآتَىكَ مِصْرَ دُحُلُوبٍ عَمَّكَ وَأَنْتَ تَعْلَمُ أَنَّكَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ
 فِي مَوْضِعِ الْعَفْوِ الرَّحْمَةِ وَأَشَدُّ الْمُعَاقِبِينَ فِي مَوْضِعِ التَّكَلُّفِ وَالنَّفَقَةِ
 وَأَعْظَمُ الْمُتَجَرَّبِينَ فِي مَوْضِعِ الْكِبَرِ وَالْعِظَمَةِ اللَّهُمَّ أَزَلْتُ لِي دُعَايَكَ
 وَمَسَلْتُكَ فَأَسْمَعْ يَا سَمِيعُ مِذْحَجِي وَاجِبِ يَا جَمُّ دَعْوِي وَأَقِلْ يَا غَفُورُ
 عَثْرَتِي فَكَمْ يَا إِلَهِي مِنْ كَرَمَةٍ قَدْ فَرَجْتَهَا وَهَمُومٍ قَدْ كَشَفْتَهَا وَرَحْمَةٍ قَدْ نَشَرْتَهَا
 وَحَلَقَةٍ بَلَّغْتَ فَكَمْ كَمَتَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَخْجَدْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ
 لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلٌ مِنَ الدُّنْيَا وَكَرِهَ تَكْبِيرَ الْحَمْدِ لِلَّهِ
 بِجَمِيعِ حَامِدِينَ كَلَّمَا عَلَى جَمِيعِ نِعَمِهِ كَلَّمَا الْحَمْدُ لِلَّهِ لَا مُضَادَّ لَهُ فِي مُلْكِهِ
 وَلَا مَانِعَ لَهُ فِي أَمْرِ الْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي لَا شَرِيكَ لَهُ فِي خَلْقِهِ وَلَا مِثْلَ لَهُ
 فِي حُكْمِهِ وَلَا شَيْءَ لَهُ فِي عَظَمَتِهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْغَاشِي فِي الْخَلْقِ أَمْرَهُ وَحَدُّهُ
 الظَّاهِرُ بِالْكَرَمِ عَجَلُ الْبَارِئِ بِالْجُودِ الَّذِي لَا تَنْقُصُ خَزَائِنُهُ وَلَا تَزِيدُ
 كَثْرَةُ الْعَطَلِ الْإِخْوَادُ وَكَرَمُ الْإِنْفَةِ هُوَ الْعَزِيزُ الْوَاقِبُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ تَقْلِيلَ
 مِرْكَبِي مَعَ حَاجَةِ إِلَهِي عَظَمَتِهِ وَغِنَاكَ عَنْهُ قَدِيمٍ وَهُوَ عِنْدَكَ كَثِيرٌ
 وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ يَسِيرٌ اللَّهُمَّ إِنْ عَفَوْتَ عَنِّي نِعَمٌ وَتَجَاوَزْتَ عَجْظِي نِعَمٌ
 وَصَفَحْتَ عَنِّي ظُلْمِي وَسَتَرْتَ عَلَيَّ قَبِيحِي وَحَلَلْتَ عَرَجِي جِرْمِي غِنَاكَ
 مِنْ خَطِيئِي وَعَمَلِي وَأَطْعَمْتَنِي فِي أَنْ أَسْأَلُكَ مَا لَا اسْتَوْجِبُهُ مِنْكَ الَّذِي
 رَزَقْتَنِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَأَرَيْتَنِي مِنْ قُدْرَتِكَ وَعَزَّمْتَنِي مِنْ جَبَابَتِكَ فَصِرْتُ أَدْعُوكَ
 أَيْمَنُ وَأَسْأَلُكَ مُسَانِنًا لِأَخَائِفِي وَأَوْجِلًا مِدَى لَعَالِيكَ فَمَا قَصَدْتُ فِيهِ
 إِلَيْكَ فَإِنْ أَطَاعَنِي عَبْتُ بِجَهْلِي عَلَيْكَ وَلَعَلَّ الَّذِي أَطَاعَنِي هُوَ يَخْبِرُنِي
 نِعَايَةِ الْأُمُورِ فَلَمْ أَرْمَوْكُ كَرِيمًا أَصْبَرَ عَلَى عَبْدٍ لَيْتَمُ مِنْكَ عَلَى بَابِ الْإِنِّ
 تَدْعُونِي فَأُولَى عَنكَ وَتُحِبُّونَنِي فَأَتَبَغُّضُ إِلَيْكَ وَتَقُودُونَنِي فَلَا أَكُلُ مِنْكَ

این دعا را در هر روز بخواند و در هر شب غسل کند و در هر روز صدقه بدهد و در هر شب دعا بخواند که در هر شب ماه مبارک این دعا را بخوانید که دعای این ماه را ملائکه میشنوند و برای صاحبش استغفار میکنند

كَلِمَةُ اللَّهِ إِنْ أَسْأَلُكَ يَا كَبِيرَهَا وَكُلَّ أَسْمَائِكَ كَبِيرَةً اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِأَسْمَائِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَزَّتِكَ بِأَعْزِّهَا وَكُلِّ عِزَّتِكَ عَزِيزَةً
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَشِيَّتِكَ بِأَمْسَا
 وَكُلِّ مَشِيَّتِكَ مَا ضَيَّكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عَشِيَّتَكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ بِالْقُدْرَةِ الَّتِي اسْتَطَلَّتْ بِهَا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكُلِّ قُدْرَتِكَ
 مَسْطِطِلَةً اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عَنْ عِلْمِكَ
 بِإِنْفِذِهِ وَكُلِّ عِلْمِكَ نَافِذُ اللَّهِمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِلْمِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 مِنْ قَوْلِكَ بِأَرْصَاهُ وَكُلِّ قَوْلِكَ رَضَى اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقَوْلِكَ كُلِّهِ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ سَائِلَاتِكَ بِأَحْسَنِهَا إِلَيْكَ وَكُلِّهَا إِلَيْكَ حَبِيبَةَ اللَّهِمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ بِسَائِلَاتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ شَرِّكَ بِأَشْرَفِهِ
 وَكُلِّ شَرِّكَ شَرِيفِ اللَّهِمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِشَرِّكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 مِنْ سَيِّئَاتِكَ بِأَدْوَمِهِ وَكُلِّ سَيِّئَاتِكَ دَائِمِ اللَّهِمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِسَيِّئَاتِكَ
 كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مُلْكِكَ بِأَفْخَرِهِ وَكُلِّ مُلْكِكَ فَخْرِ اللَّهِمَّ إِنِّي
 أَسْأَلُكَ بِمُلْكِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِلْوِكَ بِأَعْلَاهُ وَكُلِّ عِلْوِكَ
 عَالِ اللَّهِمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِلْوِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَنَلِكَ بِأَقْدَرِهِ
 وَكُلِّ مَنَلِكَ قَدِيرِ اللَّهِمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَنَلِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ رِزْقِكَ
 يَا كَرِيمَهَا وَكُلِّ رِزْقِكَ كَرِيمَةِ اللَّهِمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرِزْقِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَسْأَلُكَ بِمَا أَنْتَ فِيهِ مِنَ الشَّانِ وَالْجَبَرُوتِ وَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ شَيْءٍ وَجَدْتَ
 وَجَبَرُوتٍ وَجَدَ مَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا جَعَلْتَنِي حِينَ أَسْأَلُكَ فَاجْعَلْنِي
 مَا اللَّهُ بِسُوءِ حَاجَتِكَ خَوَافِ دَارِ حُجَّتِكَ بِطَلَبِكَ الْبَشَرِ وَرُودِهِ أَيْتِ
 فَاتِحِ الْبَابِ وَتَحْمِيلِ الْمَوْتِ لَا يَسْكُنُ فِيهَا الْبَشَرُ

مِنْ قُدْرَتِكَ

وَكُلِّ سَائِلَاتِكَ مِنْهُ

أَزْوَاجُهُ ثَمَالِي رَوَيْتُ كَرَمَهُ أَنْدَكُ حَضْرَتِ مَامُ زِيَرِ الْعَالَمِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 دَرَسَتْهَا مَاهُ مَبَارَكُ رِضْوَانِ كَرِشَبِ رَانَا لَمْ يَكُنْ دُونَهُ وَجُونَ سَمِيعِ شَيْءٍ
 إِنْ دَعَا رَامِيخُونَ دَعَا لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ
 الْخَيْرُ يَا رَبِّ وَلَا يُوْجَدُ إِلَّا مِنْ عِنْدِكَ وَمِنْ أَيْدِي النِّجَاءِ وَلَا يَسْتَطَاعُ إِلَّا بِكَ
 لَا الَّذِي أَحْسَنَ اسْتَعْنَى عَنْ عَوْنِكَ وَرَحْمَتِكَ وَلَا الَّذِي سَاءَ وَخَيْرُهُ
 عَلَيْكَ وَلَمْ يَرْضَ حَرَجَ عَرَفَتْ رَيْكَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ الْقُدْرَةُ كَيْفَ تَقْدِرُ
 عَرَفْتُكَ وَأَنْتَ دَلَّيْتَنِي عَلَيْكَ وَدَعَوْتَنِي إِلَيْكَ وَلَوْلَا أَنْتَ لَمْ أَرِ مَا أَنْتَ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَدْعُوهُ فَجَعَلَنِي وَارِثَتُ بَطِيئًا حِينَ يَدْعُونِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَسْأَلُهُ فَيُعْطِينِي
 الَّذِي نَادَيْتُهُ كَلِمًا ارْتَفَعَتْ حَاجَتِي وَأَخْلَوِي حَيْثُ شَدْتُ لِسْرَتِي بِعَيْنِهِ
 شَفِيعَ فَيَقْضِي حَاجَتِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَدْعُوهُ وَلَا أَدْعُوهُ غَيْرُهُ وَوَدَّعَوْتُ
 غَيْرَهُ لَمْ يَسْتَجِبْ لِدَعَائِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَجُودُ وَلَا أَجُودُ غَيْرُهُ وَوَرَجُوتُ غَيْرُهُ
 لَا خَلْفَ رَجَائِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَكَلَّنِي إِلَيْهِ فَأَكْرَمَنِي وَلَمْ يَكِلْنِي إِلَى الْغَايِبِ
 فَيَهِينُونِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي حَبَّبَ إِلَيَّ وَهَوَّغَنِي عَنِّي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ
 عَنِّي حَتَّى كَأَنِّي لَا أَدْرِي فَرَى أَحَدٌ شَيْءٍ عِنْدِي وَلَحْنُ يَحْمَدِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَحَدُ
 سُبُلِ مَطَالِبِ إِلَيْكَ مُسْرَعَةً وَمَنَاقِلَ الرِّجَاءِ إِلَيْكَ مُتَرَعِّدَةً وَالْإِسْتِعَانَةَ
 بِفَضْلِكَ مِنْ أَمْلِكَ مَبَاحَةَ وَأَبْوَابِ الدُّعَاءِ إِلَيْكَ لِلصَّارِخِينَ مَفْوُوحَةً
 وَأَعْلَمُ أَنَّكَ لِلزَّاجِحِ بِمَوْضِعِ جَانِبِهِ وَلِلْمُؤْمِنِ بِمَوْضِعِ غَائِثِهِ وَأَجِزُ فِي الْهَيْفِ
 إِلَى جُودِكَ وَالرِّضَا بِشَانِكَ عَوْضًا لِمَنْعِ الْبَاخِلِينَ وَمَنْدُوحَةً عَمَّا
 فِي أَيْدِي الْمُسْتَأْذِنِينَ وَكُنْ الرَّاحِلَ إِلَيْكَ قَرِيبَ الْمَسَافِرِ وَأَنْتَ لَا تَحْجِرُ
 عَنْ خَلْقِكَ إِلَّا أَنْ تَحْبِبَهُمْ وَأَنْتَ لَا تَحْبِبُ إِلَّا أَمَالَ دُونَكَ وَقَدْ قَصَدْتُ
 إِلَيْكَ بِطَلَبِي وَتَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِحَاجَتِي وَجَعَلْتَ بَيْنَ اسْتِعَانَتِي

تَوْجِيهِنِي

بِرَحْمَتِكَ

لَدَيْكَ

حِينَ تَدْعُو

إِلَيْكَ

الْأَمَانَةَ

وَبَدْعَانِكَ تَوَسَّلِي مِنْ غَيْرِ اسْتِعْظَاقٍ لِاسْتِغَاثِكَ مِنِّي وَلَا اسْتِجَابٍ لِعَفْوِكَ
عَنِّي لِقَتِي بِكَرَمِكَ وَسَكُونِي إِلَى صِدْقِ وَعْدِكَ وَجَانِي إِلَى لَيْثَانِ يَوْجِكَ
وَيَقِينِي بِمَحَبَّتِكَ مِنِّي أَلَا يَكُنْ غَيْرُكَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ
الْأَلَهِيَّةُ أَنْتَ الْغَانِي وَالْقَائِلُ وَقَوْلُكَ حَقٌّ وَوَعْدُكَ صِدْقٌ وَأَسْأَلُكَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ الْإِلَهِيِّ
كَانَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَكِنَّ مِنْ صِفَاتِكَ يَا سَيِّدُكَ أَنْ تَأْمُرَ مَا يَسْأَلُ وَتَمْنَعُ الْعَطِيَّةَ
وَأَنْتَ الْمُسْتَأْنَنُ بِالْعَطِيَّاتِ عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِكَ وَالْعَانِدُ عَلَيْهِمْ بِمَحَبَّتِكَ
رَافِعُكَ إِلَى مَنْزِلَتِكَ فِي مَعَالِيكَ وَاحْسَانُكَ صَغِيرٌ وَتَوَقُّعُكَ بِاسْمِي كَبِيرٌ
فَيَا مَنْزِلَتِي فِي الدُّنْيَا يَا حَسَنًا وَتَفَضُّلِي وَنِعْمِي وَأَشَارَتِي فِي الْآخِرَةِ الْغُفْوَةِ
وَكَرَمِي مَعْرِفَتِي بِأَمْرِي دَلَّتْنِي عَلَيْكَ وَحُبِّي لَكَ شَفِيعَتِي إِلَيْكَ وَأَنَا
وَأَنْتَ مِنْ دُونِي يَدُكَ إِلَيْكَ وَسَاكِنٌ مِنْ شَفِيعَتِي إِلَى شَفَاعَتِكَ أَدْعُوكَ يَا سَيِّدُكَ
يَلِيَانِ قَدْ أَخْرَسَتْ دُنْيَاكَ رَبَّنَا حَيْثُ تَقْلِبُ قَلْبًا وَبَقَا جُودُكَ أَدْعُوكَ
يَا رَبِّ رَاهِبًا رَاحِبًا رَاجِيًا خَائِفًا إِذَا رَأَيْتَ بِأَمْرِي قُرْعَةً وَإِذَا رَأَيْتَ كَرَمَكَ
طَهَّرْتُ فَإِنْ عَفَوْتَ فَخَيْرٌ رَاحِمًا وَإِنْ عَذَّبْتَ فَخَيْرٌ ظَالِمًا حُجَّتِي يَا إِلَهَ فِي جِرَائِي
عَلَى مُسْتَلْقَاتِكَ مَعَ إِيثَانِي مَا تَكُنْ جُودُكَ وَكَرَمُكَ وَعَذَابُكَ وَتَشَدُّدُكَ مَعَ قَلْبِي
حَيَاتِي وَأَقْلَابِي وَرَحْمَتِكَ وَقَدْ رَجَوْتُ أَنْ لَا تُخَيِّبَ كَرَمِي وَدِينِي مِنْدِي خَفَوْتُ خُفَا
وَأَسْمَعُ دُعَائِي يَا خَيْرَ مَنْ دَعَا دَاعٍ وَأَفْضَلَ مَنْ رَجَا رَاجٍ عَظِيمُ بِاسْتِغَاثَتِي إِلَيْكَ وَتَنَا
عَمَلِي فَأَعْطِنِي مِنْ عَفْوِكَ عَقْدًا رَامِكُمْ وَلَا تُؤْخِذْنِي بِأَسْوَأِ عَمَلِي فَإِنْ كَرَمَكَ
يَجْلُجْزَاؤُ الْمَذْنُونِ وَحِلْمِكَ بِكِبَرِ عَمَلِي كَأَنْتَ الْمُفَوِّقُ وَأَنَا يَا سَيِّدُكَ
عَائِدٌ بِفَضْلِكَ هَارِبٌ مِنْكَ إِلَيْكَ مُتَجَرِّعٌ مَا وَعَدْتَ مِنَ الصَّغِيرِ عَمَلِي لِحَسَنِ
يَاكَ ظَنًّا وَمَا أَنَا يَا رَبِّ وَمَا خَطَرِي هَبْنِي بِفَضْلِكَ وَتَصَدَّقْ عَلَى عَفْوِكَ
أَيُّ دِينٍ جَلَّتْ سِتْرَتُكَ وَاعْفُ عَنْ تَوْبَتِي بِكَرَمِ وَجْهِكَ فَلَوْ أَلْعَمَ الْيَوْمَ

تَقِيَّتِي دُرِّ

فِي الْبَلَاءِ

عَفْوَتُكَ

عَفْوَتُكَ

سَمْعِي

سَمْعِي

عَلَى ذَنْبِي غَيْرُكَ مَا فَعَلْتَهُ وَلَوْ خِفْتُ تَعْجِيلَ الْعُقُوبَةِ لِأَجَلَتْنِي لَهُ
لَا لِأَنَّكَ تَهْوَنُ الْمُنَاطَرِينَ وَاحْفَظْ الْمُنَاطَرِينَ بَلْ لِأَنَّكَ يَا رَبِّ تَجْزِي النَّاسَ
وَأَحْكُمُ الْخَائِكِينَ وَكَرَمُكَ أَلَا كَرَمِينَ سَتَارَ الْعُيُوبِ غَفَارَ الذُّنُوبِ عَلَامُ
الْعُيُوبِ تَسْتُرُ الذَّنْبَ بِكَرَمِكَ وَتُخْرِجُ الْعُقُوبَةَ بِحِلْمِكَ فَالْحَمْدُ عَلَيْكَ
حِلْمِكَ بَعْدَ عِلْمِكَ وَعَلَى عَفْوِكَ بَعْدَ قُدْرَتِكَ وَبِحِلْمَتِي وَبِحِرْفَتِي عَلَيْكَ
مَعَصِدَتِكَ حِلْمِكَ عَنِّي وَبِدَعْوَتِي إِلَى قَلْبِي أُمِّيَّةً سَتَرْتَ عَلَى وَسِيرَتِي
إِلَى التَّوْبَةِ عَلَى خَارِيَّتِكَ مَعْرِفَتِي بِسَعَةِ رَحْمَتِكَ وَعَظِيمِ عَفْوِكَ يَا حَلِيمُ
يَا كَرِيمُ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا غَافِرَ الذَّنْبِ يَا قَابِلَ التَّوْبَةِ يَا عَظِيمَ الْمَنِّ يَا قَدِيمَ
الْإِحْسَانِ يَا سَتَرَكَ أَنْجِيْلِي أَيْ عَفْوِكَ الْجَلِيلِ أَيْنَ فَرَجُكَ الْفَرَسِيبِ
أَيْنَ غِيَاثُكَ السَّيْرِ أَيْنَ رَحْمَتُكَ الْوَاسِعَةِ أَيْنَ عَطَايَاكَ الْفَاضِلَةِ أَيْنَ
مَوَاهِبُكَ الْهَبِيئَةِ أَيْنَ حُسْنُ عَيْنِكَ لِسِتْرَتِهِ أَيْنَ فَضْلُكَ الْعَظِيمِ أَيْنَ
مَنْكَ الْجَسِيمِ أَيْنَ رَحْمَتُكَ الْقَدِيمِ أَيْنَ كَرَمُكَ يَا كَرِيمُ وَبِحَمْدِكَ يَا مُجْمَدُ
فَأَسْتَغْفِرُكَ وَبِرَحْمَتِكَ فَخَالَصْنِي يَا خَيْرَ مُجْلٍ يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ
لَسْتُ أَتُكَلِّمُكَ فِي الْحَاجَةِ مِنْ عَفْوِكَ عَلَى أَعْمَالِي أَيْبَلُ بِفَضْلِكَ عَلَيْنَا لِأَنَّكَ أَهْلُ
النُّقُوتِ وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ بِنُدَى بِالْإِحْسَانِ نَعْمًا وَتَعَفُّوْعِنَ الذَّنْبِ كَرَمًا
فَمَا تَدْرِي مَا تَشْكُرُ أَجْمَلُ مَا تَنْشُرُ أَمْ قَبِيحُ مَا تَسْتُرُ أَمْ عَظِيمُ مَا أَلَيْتَ
وَأَوْلَيْتَ أَكْثَرُ مَا مَنَنْتَ بِحَيَّتٍ وَعَافَيْتَ يَا حَسْبُكَ مِنْ حَسْبِ إِلَيْكَ وَيَا قُوَّةَ
عَيْنٍ مِنْ لَدُنْكَ وَانْقَطَعَ إِلَيْكَ نَتُّ الْحَسَنِ وَخَرُّ الْمُسِيئِينَ فَتَجَاوَزْنَا
عَنْ قَبِيحِ مَا عَمِدْنَا بِأَجْمَلِ مَا عَمِدْتَ وَإِنِّي جَهْلٌ يَا رَبِّ لَا يَسَعُهُ جُودُكَ
أَوْ إِنِّي زَمَانٌ أَطُولُ مِنْ أَثَانِكَ وَمَا قَدَّرَ أَعْمَالِي فِي جَنْبِ نِعْمَتِكَ وَكَيْفَ
تَشْكُرُ أَعْمَالًا لَا تُفْعَلُ بِالْكَرَمِ بَلْ كَيْفَ يَصْبِقُ عَلَى الْمَذْنُونِ مَا وَسَعَهُ

إِنْ هُوَ عَلَى

يَا جَلِيلُ

يَا

لَسْنَا نَسْتَغْفِرُكَ

وَسَمِعْتُ أَوْلِيَاءَ يَهْدِيهِمْ

من رحمتك يا واسع المغفرة يا باسط اليدين بالرحمة فغفرتك يا سيد
لو تهترق ما برحت من بابك ولا كففت عن غفلك لما انتهى الى المغفرة
يخودك وكرمك وانت الفاعل لما شاء تعذب من شاء بما شاء كيف
شاء ورحم من شاء بما شاء كيف شاء ولا تسئل عر ضلك ولا تزعج
ملكك ولا تشارك في امرك ولا تضاد في حكمك ولا تعترض عليك احد
في تدبيرك لك الخلق والامر تبارك الله رب العالمين يارب هذا مقام من
لا ذنب واستجارك بكرمك والفاضل احسانك وكرمك وانت الجواد الذي
لا يضيغ عفوك ولا ينقص فضلك ولا تغفل رحمتك وقد وثقتك منك
بالضيق القديس والفضل العظيم والرحمة الواسعة افرات يارب خلقت
ظنوننا او غيب اما لنا كلاً يا كريم فليس هذا ظننا باب ولا هذا فيك
طبعنا يارب ازلت فيك املاً كثيراً طويلاً ازلت فيك جلاء عظيماً عظيمنا
وعن رجوان لا نستطيع لنا تحقيق رجائنا امو لا نافذ علينا ما نستوجب
بلعنا ولكن غمك فينا وعلنا بانك لا تقهر منا عنك حسنا على الرغبة
اليك وارزقنا غير مستوجبين لرحمتك فانت اهل ان تجود علينا وعلى
المكربين بفضل سعيتك فامنر علينا يا انا الله وسند علينا فانا غنا
الملك يا غفار ينورك هتدينا وبفضلك استغينا وبكرمك اجبنا
وامسكنا ذو بنائين يديك نستغفر لك اللهم منها وتوب اليك شحبت
اينا بالنعيم وتعارضت بالثوب خيمك اينا نازل وشربنا اليك صاعد
ولم نزل ولا نزال سلك كرسيم ما بينك عنا في كل يوم بكل فحش فلا يمتنعك
ذلك من ان نعوطن ابعثك وتفضل علينا يا لانك فسمناك ما اطعمك
واعظمك واكرمك مبدينا ومعيدنا فقد ست اسأوك وجعلنا ذك

ان تستر علينا ونعوونك ونحن نعوون

وكرم حنا فلك وقولك انت الهى اوسع فضلك واعظم حنا من ان
يفعل وخطيتي فالعفو العفو سيدي سيدي سيدي
اللهم اشغلنا بذكرك واعيدنا من سخطك واخرنا من عذابك وارزقنا
من مواهبك وانعم علينا من فضلك وارزقنا حج بيتك وزيارة قبر
نبيك صلواتك ومغفرتك ورحمتك ورضوانك عليه وعلى اهل
بيته اناك قريب مجيب وارزقنا عملاً يطاعك وتوفيقاً على مباتك وتوفيقاً
نبيك صلى الله عليه واله اللهم اغفر لي ولوالدي وارحمهما كما ربياني
صغيراً واخرهما يا ارحم الراحمين انا والسائر غفرانا اللهم اغفر للمؤمنين
والمؤمنات الاحياء منهم والاموات وابع بيتنا يا خير ارباب اللهم اغفر محبتنا
وميتنا وشفاهنا وغيثنا ذكرنا وانا صغیرنا وكبيرنا وحرنا ومملوكنا كاذب
العاذرون بالله وضكوا اضلاً لا بعهداً وخبروا خيراً تا مبدئاً اللهم صل على
محمد وآل محمد واختم لي خيراً واكفني ما اهتمني من امر دنيائي واخروني
ولا تسلط علي من لا يرحمني واجعل علي منك واقية باقية ولا
تسلبي صالح ما انعمت به علي وارزقني من فضلك رزقاً واسعاً حلالاً
طيباً اللهم واخرسني تجرأستك واحفظني بحفظك واكلاً في بكائك
وارزقني حج بيتك الحرام في عامنا هذا وفي كل عام وزيارة قبر نبيك
والآخرة عليهم السلام ولا تخلي يارب من تلك المشاهدة الشريفة ولو ان
الكريم اللهم تب علي حتى لا اعصيك والهيبي الخير والعلير وحشيتك
بالليل والنهار ابد اما اقبلي يارب العالمين اللهم اذكر كمالنا قد
هيات وتعبات وقت الصلوة بآية يدك وناجيتك القيت على فستنا
اذا انا صليت وسلبتني مناجاةك اذ انا ناجيتك مالي كلما فلت

وبينهم

انا نشاء

قد صليت من ربّي وقرب من جلال النورين جلّس عرّضت لي بك أن أرى
 قد مرّ وحالت بيني وبين خدمتك سيّدك لعلك عن بابك لم تدعني
 تخيّل أو لعلك رأيتني مستحقاً لحقك فأقصيتني أو لعلك رأيتني
 عنك فقلّيتني أو لعلك وجدتني في مقام الكاذبين وقصّيتني أو لعلك
 رأيتني غير شاكر لنعمايك فحرمتني أو لعلك فتدتني من جلال العباد
 أو لعلك رأيتني في الغافلين فربحتني أو لعلك رأيتني اليأس
 جلال الباطل فيك وبديهم خلّيتني أو لعلك كنت تحب أن تسمع دعوتنا
 فباعدتني أو لعلك تجرّمني وحرّيتني كافيتني أو لعلك بقلة حياتي منك
 جازيتني فإن عفوت يارب فطال ما عفوت عن المذنبين قبل أن تترك
 أي ربّ تجلّ عرّضك فان المقصود أن كانا غايدي بفضلك هارب منك إليك
 متجّهما وعدت من الضمير عن أحسن بك ظنّ الهوى أنت أوسع فضلنا
 جلالنا أنفاسي يعلّمني أو أن تسترّني بحظّك وما أنا يا سيّدك وما حظري
 هبني بفضلك يا سيّدك وتصدّق على يعفوك وسليبي سيّرك واعف
 عن توحيي بكرم وجهك سيّدك أنا الضعيف الذي ربّيتك وأنا الجاهل الذي
 علمته وأنا الضال الذي هديته وأنا الوضيع الذي رفّعتني وأنا الشاكر
 الذي منّته وأنا الجائع الذي شبعته والعطش الذي رويته والعاثر
 الذي كسوته والفقير الذي أغنيته والضعيف الذي قويته والدليل
 الذي عزّزته والمستقيم الذي شقيته والسائل الذي أعطيته والمذنب
 الذي سترته والخاطي الذي قلّته وأنا القليل الذي كثرته والمستضعف
 الذي نصرته وأنا الظنّ الذي أوتيته أنا يا ربّ الذي أوتيته أنا يا ربّ الذي
 لم استعجلك في الخلاء ولم أرايتك في الملاء أنا صاحب الدعاء العظمي أنا

قد صليت من ربّي وقرب من جلال النورين

الذي على سيّد اجترى أنا الذي عصيت جبار السما وأنا أعطيت على
 معاصي الجليل الرئي أنا الذي حين بقرت بها خرجت إليها سعي أنا الذي
 املّيتني فما رعويت وسرّرت عليّ فما استعجيت وعلمت بالوعدنا
 فقدّيت وأسقطتني من عينك فما باليت فيهلك مهلتني وسيرتني
 سترتني حتى كأنك اغفلتني ومن عفو بارنا معاصي جبتني حتى كأنك
 استعجيتني الهوى فما عصيت حين عصيتك وأنا ربّ يوبيتك جاحد ولا يترك
 مستحق ولا يعفوك معرّض ولا يوعيدك مهابون ولكن خطيئة
 عرّضت وسوّكت لي نفسي وعلّيتي هواي وأعاني عليها شقوق وعزّيتني
 سيّرتك المرحي على فقد عصيتك وخالفك بجهدك فالآن من عذابك
 مرّيتني قدني ومن يدي الخصماء عدداً من يخلصني ويحبّل من اتصل إليك
 قطع حبلك عني أو أسوأنا على ما احصى كينالك من على الذي لو لا ما جوب
 من كرمك وسعة رحمتك ونهيك إياي عن الفتور لقد ظفرت عند ما
 اندكروها يا خير من دواء داء وأفضل من رجا راج اللهم بذقته الأبرار أوتيتك
 إليك وبجودته القرآن أعفوك عليك وبجيّ للتي لا تبي القربى لها شيم العرب
 التهامي المكي المدني رجو الزلفه لكديك فلا توجر انتدنا سرانما ذوق لا
 تجعل ثواب من عبدك يواك فإن قوماً آمنوا بالسيّد ثم لم يحقوا إليه ديارهم
 فأذكروا ما آمنوا وأما أنا يا ربّ بالسيّدنا وألوينا لتعفو عنا وأما أنا
 وبنت رجائك في صدورنا ولا ترغ قلوبنا بعد إذ هديتنا وهب كنار ليلنا
 رحمة إنك أنت الوهاب وعرّيتك لو أنتم مني ما برحت من بابك ولا كففت
 عن عطفك لما ألهم قلبني من المعرف بكرمك وسعة رحمتك إلى من عرفت
 العبد لا إلى مولاه وإلى من يلجئ المخلوق الخلق الهوى لو قرّنته بالوصفا

المعاصي جليل

قد صليت من ربّي

الهوى

وكتبه

شاهي

القدر والمنة

بكره

منك

وَمَنْعَتِي سَيْدَتِكَ مِنْ بَيْنِ الْأَشْهُادِ وَدَلَّكَ عَلَى قَضَائِي غَيْرُ الْعَالِيَةِ وَأَمَرْتِ
 إِلَى النَّارِ وَخَلَّتْ بَيْنِي وَبَيْنَ الْأَبْرَارِ مَا قَطَعْتَ رَجَائِي مِنْكَ وَمَا صَرَفْتَ تَائِبِي
 لِلْعَفْوِ عَنْكَ وَلَا مَخْرَجَ خَلَّتْ عَنْ قَلْبِي أَنَا لَا أَتَى إِلَيْكَ عِنْدِي وَسَيَّرَكَ عَلَيَّ
 فِي دَارِ الدُّنْيَا يَا سَيِّدَتِي صَلِّ عَلَى عَمَلِي وَالْحَمْدُ وَأَخْرِجْ حَبْلَ الدُّنْيَا مِنْ قَلْبِي وَاجْمَعْ بَيْنِي
 وَبَيْنَ الْخَطِيئَةِ وَاللَّهِ حَيْزُكَ مِنْ جَلْفِكَ وَخَاتَمُ النَّبِيِّينَ عَمَلِي صَلِّ اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 وَاتَّقَانِي إِلَى دَرَجَةِ التَّوْبَةِ إِلَيْكَ وَاعْنِي بِالْبَكَاءِ عَلَى نَفْسِي فَتَدْفِنْتُهَا بِالْغُفْرِ
 وَالْأَمَالِ عَمْرِي وَقَدْ نَزَلَتْ مِنْزِلَةُ الْأَيُّوبِ مِنْ خَيْرِي فَمِنْ كَيْفَ كُنْ سَوَّحَاكَا
 بَعْنِي إِنْ أَنْتَ تَقْبَلُ عَلَى مِثْلِ جَانِي إِلَى قَبْرِ أُمِّهِدُ لِرَفْقَةٍ وَمَا أَوْفَتْ بِالْعَمَلِ الصَّالِحِ
 لِضَبْعَتِي وَمَالِي لَا أَبْكِي وَلَا أَدْرِي إِلَى مَا يَكُونُ مَصِيرِي وَأَرَى نَفْسِي تُقَادُ عَنِّي
 وَأَيَّامِي تُخَالِفُنِي وَقَدْ خَفَقَتْ عِنْدَ رَأْسِي أَجْمَعَةُ الْمَوْتِ قَالِي لَا أَبْكِي أَبْكِي خُزْجِي
 نَفْسِي لِيَكُنْ لُظْلَمَةً قَبْرِي أَبْكِي لِضَبْعَتِي أَبْكِي لِسُؤَالِ مُنْكَرٍ وَكَبِيرٍ أَيَّامِي أَبْكِي
 لِحُزْنِي مِنْ قَبْرِي عَرَبَانَا ذَلِيلًا كَامِلًا أَثْقَلُ عَلَى ظَهْرِي أَنْظُرْ مَرَّةً عَنْ عَيْنِي وَآخِرِي
 عَنْ شِمَالِي وَالْخَلْقُ وَشَرَّانَ غَيْرِ شَرَّانِ لِيَكُنْ لِي مَرِيضَةٌ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنُ الْغَيْبِ
 وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مَسْفُوفٌ ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ تَرْفَعُهَا
 قَرَّةٌ وَقَدْ لَكُنَّ سَيِّدَةً عَلَيْكَ مَعُولٌ وَمُعْتَمِدٌ وَرَجَائِي وَتَوَكَّلْ عَلَى رَحْمَتِكَ تَعَلَّقْ
 بِرَحْمَتِكَ تَعَلَّقْ بِرَحْمَتِكَ بِرَحْمَتِكَ مِنْ شَاءَ وَتَهْدَأُ بِرَحْمَتِكَ بِرَحْمَتِكَ
 فَلَا تَحْمَدُ عَلَى مَا نَفَيْتَ مِنَ الشَّرِّ قَلْبِي وَلَكِنْ تَحْمَدُ عَلَى بَسْطِ لِسَانِي وَإِكْسَانِي
 هَذَا كَالِ اشْكُرْتُ أَمْ بَغَايَةِ جَهْدِي وَعَلَى رَضِيكَ وَمَا قَدَّرَ لِسَانِي لِي
 فِي حَبْلِ شُكْرِكَ وَمَا قَدَّرَ عَلَيَّ فِي حَبْلِ نِعَمِكَ وَاجْسَانِكَ إِلَى إِنْ أَنْ جُودَكَ
 لَبَّطَ أَهْلِي وَشُكْرَكَ قَبْلَ عَلَيَّ سَيِّدَتِي إِلَيْكَ رَغْبَتِي وَإِلَيْكَ رَهْبَتِي وَإِلَيْكَ
 تَائِبِي وَقَدْ سَأَفَى إِلَيْكَ أَهْلِي وَعَلَيْكَ يَا وَاحِدِي عَكَفْتُ هَمَّتِي فِيمَا عِنْدَكَ

بسم الله

صلى على محمد وآله

ولا

أَنْبَسْتُ رَغْبَتِي وَلَكِنْ خَالِصُ رَجَائِي وَخَوْفِي وَبِكَ أَنْبَسْتُ حُبَّتِي وَإِلَيْكَ
 الْقَبِيحُ يَتَكَلَّمُ وَيَجْعَلُ طَاعَتِكَ مَدَدَتِ رَهْبَتِي يَا مَوْلَايَ بِدُرِّكَ عَاشَ قَلْبِي
 وَمِنْهَا جَانَتُكَ بِرَدَّتْ أَلَمَ عَيْنِي يَا مَوْلَايَ وَيَا مَوْمِلِي وَيَا مُنْتَهَى سُؤْلِي وَفَرْجَ بَيْنِي
 وَبَيْنَ قَبِيحِي الْمَالِجِ مِنْ زُؤَمِ طَاعَتِكَ فَأَيُّمَا اسْتَأْذَنَ لِقَائِهِمُ الرَّجُلَ فِيكَ وَخَوْفِي إِلَيْكَ
 وَعَظِيمُ الطَّمَعِ مِنْكَ لَدُنِي وَجِبَتْهُ عَلَى نَفْسِيكَ مِنْ لَزَافَةِ الرَّحْمَةِ وَالْأَمْرُ لَكَ
 وَحَدَّثَكَ لَأَشْرِيكَ لَكَ وَالْخَلْقُ كُلُّهُمْ عِيَالُكَ وَفِي قُبُضَتِكَ وَكُلُّ شَيْءٍ خَائِفٌ
 لَكَ تَبَارَكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ أَرْحَمَنِي إِذَا انْقَطَعَتْ حُبَّتِي وَكُلَّ عَنْ بَوَالِيكُمَا
 وَطَاشَ عِنْدَ سُؤَالِي أَيَّامِي يَا مَوْلَايَ عَظِيمُ رَجَائِي وَلَا تَجْعَلْنِي إِذَا اشْتَدَّتْ فَاقَتُكَ
 وَلَا تَرُدَّنِي لِحَبْلِي وَلَا تَمْنَعْنِي لِقَائَكَ صَبْرِي عَظِيمٌ لِقَائِكَ وَارْحَمْنِي لِضَعْفِي سَيِّدَتِي
 عَلَيْكَ مُعْتَمِدِي وَمَعُولِي وَتَوَكَّلْ وَبِرَحْمَتِكَ تَعَلَّقْ وَبِعَيْنَاكَ احْظُ
 رَحْمَتِي وَجُودَكَ أَقْصِدْ طَلِبَتِي وَبِكْرَمِكَ أَيُّ رَبِّ اسْتَفِجْ دُعَائِي وَلَدُنَاكَ رَجُو
 فَاقَتِي وَبِعَيْنَاكَ احْظُ رَحْمَتِي وَجُودَكَ أَقْصِدْ طَلِبَتِي وَبِكْرَمِكَ أَيُّ رَبِّ اسْتَفِجْ دُعَائِي وَلَدُنَاكَ رَجُو
 أَرْفَعُ بَصْرِي وَإِلَى مَعْرِفَتِكَ دُنِيهِ نَظَرِي فَلَا تُخْرِقْنِي مِنَ النَّارِ وَأَنْتَ مُوَضِّعُ أَهْلِي
 وَلَا تُشَكِّبْنِي لَهَا وَبِعَيْنَاكَ احْظُ رَحْمَتِي وَجُودَكَ أَقْصِدْ طَلِبَتِي وَبِكْرَمِكَ أَيُّ رَبِّ اسْتَفِجْ دُعَائِي وَلَدُنَاكَ رَجُو
 فَاقَتِي وَبِعَيْنَاكَ احْظُ رَحْمَتِي وَجُودَكَ أَقْصِدْ طَلِبَتِي وَبِكْرَمِكَ أَيُّ رَبِّ اسْتَفِجْ دُعَائِي وَلَدُنَاكَ رَجُو
 قَدْ دَنَا أَهْلِي وَلَمْ يَفْرِقْ بَيْنِي مِنْكَ عَلَيَّ فَهَذَا جَعَلْتَ لِأَعْرَافِي إِلَيْكَ يَدْنِي وَسَائِلَ
 عَلَيَّ إِلَهُ أَنْ عَفَوْتَ مَرَّائِي مِنْكَ بِالْعَفْوِ وَارْحَمْتِ قُرْبَانِي أَعْدَلُ مِنْكَ فِي
 الْحُكْمِ أَرْحَمُ مِنْ هَذِهِ الدُّنْيَا غَرْبِي وَعِنْدَ الْمَوْتِ كَرَمِي وَفِي الْقَبْرِ وَحْدَتِي وَالْكَفَرِ
 وَحَشَشْتِي وَإِذَا اشْتَرَيْتُ الْحِسَابَ بِرَبِّكَ ذَلِكَ مَوْفِقِي وَاعْفُ عَنِّي مَا حَقَّقَ عَلَيَّ
 الْأَدَمِيَّةَ مِنْ عَمَلِي وَأَرَادَ لِي مَا يَسِّرُنِي وَارْحَمْنِي صَرِيحًا عَلَى الْغُفْرِ وَارْحَمْنِي
 أَيْدِي حَبَّتِي وَتَفَضَّلْ عَلَيَّ مَدَدًا عَلَى الْمُغْتَسِلِ يُغْسِلُنِي صَاحِبُ خَيْرَاتِي

على محمول لا قد تناول الاقرباء اطراف جناتك وجده على منقولك فذكرت بك
وجيداً في حفرتي وارحم في ذلك البيت المجدد غير اني حتى لا استأثر بغيرك
يا سيدك فانك ان وكلتني الى نفسي هلكك يا سيدك فمما استغيت ان اقبلني
عزتي والي من فرغ ازفقدت عنايتك في ضجعتي والي من انعمت ان لم تنفرت
كربي سيدك مني ومن يرحمني ان لم يرحمني وفضل من اوتيل ان عذبتك
يوم فاقني والي من افرار من الذنوب اذا تقصى اجل سيدي لا تغدني وانا
ارجوك اللهم حقق رجائي وامن حوفي فانك شئت ذنوبي لا ارجو فيها الا
عفوكم سيدك اسئلك ما لا استحق وانت اهل التقوى واهل العفوة
فاغفر لي والبسم من نظرت ثوباً يعطى على التبعات ^{التي} وتغفرها لي ولا اطلب
بها انك ذو من قديم وصفي عظيم ونجا وزكريم الهى انت الذي تفيض
سبيلك على من يسئلك وعلى الجاهدين بربوبيتك وكيف سيدك من
سئلك وايقن ان اخلق لك الامر اليك تباركت وتعاليت يا رب العالمين
الهي وسيدك عبدك بياك اقامته الخاصة بين يديك يفرح بها
احسانك بدعايد ويسعطف جميل نظرك بمكون رجاء فلا تعرض
بوجهك الكريم عني وامتلئ مني ما اقول فقد دعوتك بهذا الدعاء وانا
ارجو ان لا تردني معرفة مني برفقتك ورحمتك الهى انت الذي لا يحفظك
سائل ولا ينفصك نايل انت كما تقول ووق ما نقول اللهم اني اسئلك
صبراً جميلاً فوجاً قريباً وقولاً صادقاً واجراً عظيماً اسئلك يا رب ^{الرحمن}
كلية ما عقلت منه وما لم اعلم اسئلك اللهم من جبر ما سئلك منه
عبادك الصالحون يا خير من يسئل واجود من اعطى ^{الذي} شئ في نفسه ^{الذي}
والذي واهل حوائقي واخواني فيك وانغدي عيشي واظهر مؤثري واصلح

جميع احوالي واجعلني بمن اطلقت عمن وحسنت عملك واقمت عليك نعمتك
ورضيت عنه واحيت حيوه طيبة في اديم السرور واسمع الكرامة
وامر العيش انك تفعل ما تشاء غيرك اللهم وحصني منك بخاصه
ذكرتك ولا تجعل شيئاً مما اقرب اليه في ناء الليل واطراف النهار رياء
ولا سمعه ولا اشراً ولا بطراً واجعلني لك من الخاشعين اللهم اعطني
السعة في الرزق والامن في الوطن وقرة العين في الاهل والمال والولد
والمقام بعمك عندي والصحة في الجسم والقوة في البدن والسلامة
في الدين واستعيني بطاعتك وطاعة رسلك محمد واهل بيته صلى الله
عليه واله ابدماً استعمرتني واجعلني من اوفري عبادك نصيباً في كل
خير انزلته ونزلته في شهر رمضان في ليلة القدر وما انت منزله
في كل سنة من رحمة تنشرها وعافية تلبسها وبكبة تدفعها وحسناً
تقبلها وسيئات تباعد عنها وارزقي حج بيتك الحرام في عامنا هذا وفي
كل عام وارزقي زكواً واسعاً من فضلك الواسع واحص عني يا سيدك
الاسوء واقض عني الدين والظلمات حتى لا اناذي بشئ منه وحط عني
باسماع واصطاد اعدائي وخصادي والباعين علي وانصرتي عليهم وقرة
عيني وفرح قلبي واجعلني من همتي وكربي فوجاً ومخرجاً واجعل من اعدائي
يسوء من جميع خلقك نعت قديمي واكفني شر الشياطين وشر الساطان
وسيات عملي وطهرني من الذنوب كلها واجري من النار بعفوك
واذخني الجنة برحمتك وادخني من حور العين بفضلك والحقني
باوليائك الصالحين محمد واله الا برار الطيبين الظاهرين ^{الذين} الاحياء
صلوات الله عليهم وعلى ارحمهم واجسادهم ورحمة الله وبركاته

ولا يفعل ما يشاء

من

وحيث

الهم وسيتك وعزتك وجلالك ليربط البقي بذنوبي لا طائفتك بركمك
ولئن أدخلتني النار لأخبرن أهل النار بحبي لك الهم وسيتك اكننت
لا تقهر الا ولا تذل ولا تذل طاعتك فلي من يفرغ المديون وان كنت
لا تكرم الا اهل الوفاء بك فبمن يستغيب المسكين الخ ان دخلتني النار
ففي ذلك سرور ببيتك وانا والله اعلم سرور ببيتك واحب اليك من
سرور عدوك اللهم اني اسئلك ان تملأ قلبي حبك وخشية منك
وتصديقا بكتابك واثمانا بك وفرقا منك وشوقا اليك يا ذا الجلال
والاكرام حبيب لي لقاءك واحب لقلبي واجعل لي في لقاءك الراحة
والفرج والكرامة اللهم احققني بصالح من مضى واجعلني من صالح من
يقي وخذي سبيل الصالحين واعني على نفسي بما تعين به الصالحين
على انفسهم واختم علي باحسنه واجعل ثوابي منه الجنة برحمتك يارب
العالمين واعني على صالح ما اعطينتني وثبتني يارب ولا تردني في سوء
استغفرتني منه اللهم اني اسئلك انما لا اجد له دولا لقلبي احبي
ما احببتني عليه وتوفيتني اذا توفيتني عليه وابغيتني اذا بغيتني عليه
واقر قلبي من الرزق والشك والتمتع ودينك حتى يكون علي خالصا
لك اللهم اعطني بصيرة في دينك ومهما في حكمك وفهماني عليك
وكفاني من رجمتك وورعنا بحزن عن معصيتك وبيض وجهي بنورك
واجعل رغبتي فيما عندك وتوفيتني في سبيلك وعلى ملة رسولك صلى الله
عليه واله اللهم اني اعوذ بك من الكسل والفشل والهزيمة والخبث والخل
والغفلة والعسوة والذلالة والمسكنة والفقر والفاقة وكل بلية
والفواحش ما ظهر منها وما بطن واعوذ بك من نفس لا تقنع وطمع لا يشبع

سورة البقرة
سورة البقرة
سورة البقرة

توفي ذلك سرور عدوك
وان ادخلتني الجنة

ما ارحم الراحمين

ابناء

وقلب لا يشبع ودعاء لا يسمع وعمل لا ينفع وصلوات لا ترفع واعوذ بك يارب
على نفسي ودينني ومالي وعلى جميع ما ردفتني من الشيطان الرجيم انك انت
الجميع العديم اللهم اني لا اجد في منك احدا ولا اجد من دونك ملتجدا
فلا تجعل نفسي في شئ من عذابك ولا تردني هلكة ولا تردني بعذاب
الويل اللهم تقبل مني واعل ذكري وارفع درجتي وحط وزيدي ولا تترك
بخطيئتي واجعل ثواب مجلسي وثواب من طيعني وثواب دعائي رضاك واجبه
واعطيني يارب جميع ما سالتك وزدني من فضلك اني اليك راغب نايب
العالمين اللهم انك انزلت في كتابك العفو والعفو عن ظلماتنا وظلماتنا
انفسنا فاعف عنا فانك اولى بذلك منا وامرنا ان لا نرد سائلا عن ابوابنا
وقد جئتك سائلا فلا تردني الا بقضاء حاجتي وامرنا بالاحسان الى
ما ملكت ايماننا ونحن ارقاؤك فاعف رقايتنا من النار يا مفرغ عني عند كربتي
ويا غوثي عند شدتي اليك فرغت وبك استغثت ولذت لا اود يسوك
ولا اطلب الفرج الا منك فاعشني وفرج عني يا من يقبل اليسير ويعفو
عن الكثير اقبل مني اليسير واعف عني الكثير انك انت الرحيم الغفور
اللهم اني اسئلك انما انا باشر به قلبي ويقيننا صادقا حتى اعلم انه لا يصيبني
الا ما كتبت لي ورضيتني من العيش بما قسمت لي يا ارحم الراحمين **مختصر**
دعائي يا مفرغ عني عند كربتي يا غوثي عند شدتي اليك فرغت
وبك استغثت هلك لذت لا اود يسواك ولا اطلب الفرج الا منك فاعشني
وفرج عني يا من يقبل اليسير ويعفو عن الكثير انك انت الرحيم الغفور
اللهم اني اسئلك انما انا باشر به قلبي ويقيننا حتى اعلم انه لا يصيبني الا ما
كتبته ورضيتني من العيش بما قسمت لي يا ارحم الراحمين يا غوثي

وولدي

وامرنا

عني الكثير

دعائي المختصر

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنَا فِي شَهْرِنَا هَذَا الْإِحْسَانَ وَالْقُوَّةَ
وَالنَّشَاطَ وَمَا عَرِبَ وَتَرْضَى اللَّهُمَّ رَبَّ الْخَيْرِ وَكَأَنَّ عَشْرَ الشَّفَعِ وَالْوَثْرِ
وَرَبَّ شَهْرِ رِضَا وَمَا تَزَلَّتْ فِيهِ مِنَ الْبُخَارِ وَرَبَّ جَبْرِئِيلَ وَمِيكَائِيلَ
وَإِسْرَافِيلَ وَجَمِيعِ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَرَبَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَرَبَّ مُوسَى وَعِيسَى وَجَمِيعِ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَرَبَّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ
صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَاسْأَلْكَ بِحَقِّهِمْ عَلَيْكَ وَجَمِيعِ الْعَالَمِينَ
عَلَيْهِمْ لِمَا صَلَّيْتَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَنَظَرْتَ إِلَى نَظَرَةِ رَحْمَتِكَ تَرَوْهُ
يُحَاسِنُ رَحْمَةً لَا تَنْقُصُ عَلَى عَبْدِكَ أَبَدًا وَأَعْطَيْتَنِي جَمِيعَ سُؤلي وَرَغْبَتِي وَمُنْتَفَى
وَأَرَادَتِي وَصَرَفْتَ عَنِّي مَا أَكُنْ وَأَحْذَرُوا خَافَ عَلَى نَفْسِي وَمَا لَا أَخَافُ
وَعَنْ أَهْلِي وَمَالِي وَأَهْوَايَ وَذُرِّيَّتِي اللَّهُمَّ إِلَيْكَ قُرْبَانِي ذُنُوبِي فَأَوْزِنَا
تَائِبِينَ وَتُبْ عَلَيْنَا مُسْتَغْفِرِينَ وَاعْفُفْ لَنَا مُعْذِرِينَ وَاعْزِزْنَا مُسْتَجِرِينَ
وَاجْرِزْنَا مُسْتَسْلِمِينَ وَلَا تَحْذُلْنَا رَاهِبِينَ وَابْسُاطْ رَاغِبِينَ وَشَفِّعْنَا سَائِلِينَ
وَأَعْظِمْ أُنْكَ سَمِيعَ الدُّعَاءِ قَرِيبَ حُجُبِ اللَّهِ أَنْتَ رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ
وَاحِدٌ مَرْسَلُ الْعَبْدِ رَبِّهِ وَلَمْ يَسْأَلِ الْعِبَادَ مِثْلَكَ كَرَمًا وَجُودًا يَنْصَحُ
شَكْوَى السَّائِلِينَ وَيَأْتِيهِ حَاجَةُ الرَّاغِبِينَ وَيَاغِيَاثُ الْمُسْتَغِيثِينَ ذِي
دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ وَيَا مُجِيبَ الْهَارِبِينَ وَيَا صَرِيحَ الْمُسْتَخْرَجِينَ وَيَا رَبَّ
الْمُسْتَغْفِرِينَ وَيَا كَاشِفَ الْكُرُوبِ وَيَا فَارِجَ هَمِّ الْمُتَوَسِّلِينَ
يَا كَاشِفَ الْكُرْبِ الْعَظِيمِ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا رَحْمَنَ الرَّاحِمِينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْفُفْ ذُنُوبِي وَعِوِيَّ وَإِسَاءَتِي وَظُلْمِي وَجُرْحِي وَإِسْرَافِي عَلَى
نَفْسِي وَارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ فَإِنَّهُ لَا يَمْلِكُهَا غَيْرُكَ وَاعْفُ
عَنِّي غَيْرِي كُلِّ مَا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِي وَاعْصِمْنِي فِيمَا بَقِيَ مِنْ عَمْرِي وَابْسُ

وَأَعِزَّنِي

عَلَى وَكَأَنَّ الْإِدَى وَكَأَنَّ الْقُرْبَى وَأَهْلَ خِرَافَتِي وَمَنْ كَانَ مِنْ بَيْتِي
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَأَرْزُقْكَ كُلَّهُ بِبَيْدِكَ وَأَنْتَ
وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ فَلَا تُخَيِّبْنِي بِمَا سَأَلْتُكَ وَلَا تَرُدُّ عَنِّي وَلَا تَرُدُّ يَدِي إِلَى خَيْرِي
حَتَّى تَفْعَلَ ذَلِكَ بِي وَتَسْتَجِيبَ لِي جَمِيعَ مَا سَأَلْتُكَ وَتَزِيدَنِي مِنْ فَضْلِكَ
فَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَخَلِّ إِلَيْكَ رَاغِبُونَ اللَّهُمَّ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى
وَالْأَسْمَاءُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ اسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَنْتَ قَضَيْتَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ تَنْزِيلَ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ فِيهَا أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُجْعَلَ اسْمِي فِي السُّعْدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَأَجْسَادِي فِي
عِلِّيِّينَ وَإِسْرَافِيَّ مَغْفُورَةً وَأَنْ تُكَلِّبَ يَقِينًا تَابِثًا بِرَبِّ قَلْبِي وَأَيَّامًا لَا يَنْوِبُهُ
سُكُوتٌ وَرِطَاءٌ بِمَا قَسَمْتَ وَأَنْتَ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَفِي
عَذَابِ النَّارِ وَإِنْ لَمْ تُكُنْ قَضَيْتَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ تَنْزِيلَ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ فِيهَا
فَأَخْرِجْنِي ذَلِكَ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَطَاعَتَكَ وَحُسْرَى عِبَادَتِكَ
فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ يَا رَحْمَنَ الرَّاحِمِينَ يَا أَحَدِيَا صَمَدِي
مُحَمَّدٌ اغْضَبِ الْيَوْمَ مُحَمَّدًا وَلَا يُزَالُ عَتَبَتُهُ وَأَقْتُلْ أَعْدَاءَ مُحَمَّدٍ ذَا وَاجِضِهِمْ
عَدَاوَةً وَلَا تَدَعْ عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ مِنْهُمْ أَحَدًا وَلَا تَغْفِرْ لَهُمْ أَبَدًا يَا حَسْبَ الصَّغِيرَةِ
يَا خَلِيفَةَ النَّبِيِّينَ أَنْتَ رَاحِمُ الرَّاحِمِينَ الْبَدِيءُ الْمَبْدُوعُ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ
شَيْءٌ وَالَّذِي غَيْرُ الْغَائِلِ وَالْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ أَنْتَ كُلُّ يَوْمٍ فِي شَأْنِكَ
خَلِيفَةُ مُحَمَّدٍ وَنَاحِيَةُ مُحَمَّدٍ وَمُفْضِلُ مُحَمَّدٍ اسْأَلُكَ أَنْ تُصَرِّحَ مُحَمَّدًا وَخَلِيفَتَهُ
مُحَمَّدًا وَالْقَائِمَ الْقَاسِمَ مِنْ وَصِيَّاهُ مُحَمَّدًا صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَغْفِظْ
عَلَيْهِمْ بِفَضْلِكَ يَا إِلَهَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بِحَقِّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاجْعَلْنِي مَعَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاجْعَلْ غَافَةً أَمْرِي إِلَى عَفْوِكَ وَارْزُقْ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنَا فِي شَهْرِنَا هَذَا الْإِحْسَانَ وَالْقُوَّةَ وَالنَّشَاطَ وَمَا عَرِبَ وَتَرْضَى اللَّهُمَّ رَبَّ الْخَيْرِ وَكَأَنَّ عَشْرَ الشَّفَعِ وَالْوَثْرِ وَرَبَّ شَهْرِ رِضَا وَمَا تَزَلَّتْ فِيهِ مِنَ الْبُخَارِ وَرَبَّ جَبْرِئِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَجَمِيعِ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَرَبَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَرَبَّ مُوسَى وَعِيسَى وَجَمِيعِ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَرَبَّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَاسْأَلْكَ بِحَقِّهِمْ عَلَيْكَ وَجَمِيعِ الْعَالَمِينَ عَلَيْهِمْ لِمَا صَلَّيْتَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَنَظَرْتَ إِلَى نَظَرَةِ رَحْمَتِكَ تَرَوْهُ يُحَاسِنُ رَحْمَةً لَا تَنْقُصُ عَلَى عَبْدِكَ أَبَدًا وَأَعْطَيْتَنِي جَمِيعَ سُؤلي وَرَغْبَتِي وَمُنْتَفَى وَأَرَادَتِي وَصَرَفْتَ عَنِّي مَا أَكُنْ وَأَحْذَرُوا خَافَ عَلَى نَفْسِي وَمَا لَا أَخَافُ وَعَنْ أَهْلِي وَمَالِي وَأَهْوَايَ وَذُرِّيَّتِي اللَّهُمَّ إِلَيْكَ قُرْبَانِي ذُنُوبِي فَأَوْزِنَا تَائِبِينَ وَتُبْ عَلَيْنَا مُسْتَغْفِرِينَ وَاعْفُفْ لَنَا مُعْذِرِينَ وَاعْزِزْنَا مُسْتَجِرِينَ وَاجْرِزْنَا مُسْتَسْلِمِينَ وَلَا تَحْذُلْنَا رَاهِبِينَ وَابْسُاطْ رَاغِبِينَ وَشَفِّعْنَا سَائِلِينَ وَأَعْظِمْ أُنْكَ سَمِيعَ الدُّعَاءِ قَرِيبَ حُجُبِ اللَّهِ أَنْتَ رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ وَاحِدٌ مَرْسَلُ الْعَبْدِ رَبِّهِ وَلَمْ يَسْأَلِ الْعِبَادَ مِثْلَكَ كَرَمًا وَجُودًا يَنْصَحُ شَكْوَى السَّائِلِينَ وَيَأْتِيهِ حَاجَةُ الرَّاغِبِينَ وَيَاغِيَاثُ الْمُسْتَغِيثِينَ ذِي دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ وَيَا مُجِيبَ الْهَارِبِينَ وَيَا صَرِيحَ الْمُسْتَخْرَجِينَ وَيَا رَبَّ الْمُسْتَغْفِرِينَ وَيَا كَاشِفَ الْكُرُوبِ وَيَا فَارِجَ هَمِّ الْمُتَوَسِّلِينَ يَا كَاشِفَ الْكُرْبِ الْعَظِيمِ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا رَحْمَنَ الرَّاحِمِينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْفُفْ ذُنُوبِي وَعِوِيَّ وَإِسَاءَتِي وَظُلْمِي وَجُرْحِي وَإِسْرَافِي عَلَى نَفْسِي وَارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ فَإِنَّهُ لَا يَمْلِكُهَا غَيْرُكَ وَاعْفُ عَنِّي غَيْرِي كُلِّ مَا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِي وَاعْصِمْنِي فِيمَا بَقِيَ مِنْ عَمْرِي وَابْسُ

وَأَعِزَّنِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنَا فِي شَهْرِنَا هَذَا الْإِحْسَانَ وَالْقُوَّةَ وَالنَّشَاطَ وَمَا عَرِبَ وَتَرْضَى اللَّهُمَّ رَبَّ الْخَيْرِ وَكَأَنَّ عَشْرَ الشَّفَعِ وَالْوَثْرِ وَرَبَّ شَهْرِ رِضَا وَمَا تَزَلَّتْ فِيهِ مِنَ الْبُخَارِ وَرَبَّ جَبْرِئِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَجَمِيعِ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَرَبَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَرَبَّ مُوسَى وَعِيسَى وَجَمِيعِ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَرَبَّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَاسْأَلْكَ بِحَقِّهِمْ عَلَيْكَ وَجَمِيعِ الْعَالَمِينَ عَلَيْهِمْ لِمَا صَلَّيْتَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَنَظَرْتَ إِلَى نَظَرَةِ رَحْمَتِكَ تَرَوْهُ يُحَاسِنُ رَحْمَةً لَا تَنْقُصُ عَلَى عَبْدِكَ أَبَدًا وَأَعْطَيْتَنِي جَمِيعَ سُؤلي وَرَغْبَتِي وَمُنْتَفَى وَأَرَادَتِي وَصَرَفْتَ عَنِّي مَا أَكُنْ وَأَحْذَرُوا خَافَ عَلَى نَفْسِي وَمَا لَا أَخَافُ وَعَنْ أَهْلِي وَمَالِي وَأَهْوَايَ وَذُرِّيَّتِي اللَّهُمَّ إِلَيْكَ قُرْبَانِي ذُنُوبِي فَأَوْزِنَا تَائِبِينَ وَتُبْ عَلَيْنَا مُسْتَغْفِرِينَ وَاعْفُفْ لَنَا مُعْذِرِينَ وَاعْزِزْنَا مُسْتَجِرِينَ وَاجْرِزْنَا مُسْتَسْلِمِينَ وَلَا تَحْذُلْنَا رَاهِبِينَ وَابْسُاطْ رَاغِبِينَ وَشَفِّعْنَا سَائِلِينَ وَأَعْظِمْ أُنْكَ سَمِيعَ الدُّعَاءِ قَرِيبَ حُجُبِ اللَّهِ أَنْتَ رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ وَاحِدٌ مَرْسَلُ الْعَبْدِ رَبِّهِ وَلَمْ يَسْأَلِ الْعِبَادَ مِثْلَكَ كَرَمًا وَجُودًا يَنْصَحُ شَكْوَى السَّائِلِينَ وَيَأْتِيهِ حَاجَةُ الرَّاغِبِينَ وَيَاغِيَاثُ الْمُسْتَغِيثِينَ ذِي دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ وَيَا مُجِيبَ الْهَارِبِينَ وَيَا صَرِيحَ الْمُسْتَخْرَجِينَ وَيَا رَبَّ الْمُسْتَغْفِرِينَ وَيَا كَاشِفَ الْكُرُوبِ وَيَا فَارِجَ هَمِّ الْمُتَوَسِّلِينَ يَا كَاشِفَ الْكُرْبِ الْعَظِيمِ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا رَحْمَنَ الرَّاحِمِينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْفُفْ ذُنُوبِي وَعِوِيَّ وَإِسَاءَتِي وَظُلْمِي وَجُرْحِي وَإِسْرَافِي عَلَى نَفْسِي وَارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ فَإِنَّهُ لَا يَمْلِكُهَا غَيْرُكَ وَاعْفُ عَنِّي غَيْرِي كُلِّ مَا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِي وَاعْصِمْنِي فِيمَا بَقِيَ مِنْ عَمْرِي وَابْسُ

يا ارحم الراحمين وكذلك نسبت نفسك يا سيدي باللطيف بلى انك
لطيف فصل على محمد وآل محمد والطقت انك لطيف لما نشاء اللهم
صل على محمد وآل محمد وانزفني الحج والعمرة في عامي هذا وفي كل عام
وتطول على جميع حاجتي للدين والدنيا والآخرة **بسم الله** استغفر الله ربّي وأتوب
إليه أنت قريب مجيب استغفر الله ربّي وأتوب إليه أنت قريب مجيب ودود
استغفر الله ربّي وأتوب إليه أنت غفار اللهم اغفر لي ذنبي ارحم الراحمين
ربّي في عملك سوء وظلمت نفسي فاغفر لي لا تغفر الذنوب الا انت
استغفر الله الذي لا اله الا هو الحي القيوم العظيم العظيم الكريم
العفو الغفار للذنوب العظيم وأتوب إليه استغفر الله ان الله كان عفوا رحما
سورة التوبة يا ايها الذين آمنوا ان تصلي على محمد وآل محمد وان تجعلها تقضى
وتقضى من الامر العظيم المحموم في ليلة القدر من القضاء الذي لا يرد ولا يبدل
ان تكتبني من حجاج بيتك الحرام المبرور بحجهم المشكور سعيهم المغفور ذنوبهم
المكفر عنهم سيئاتهم وان تجعلها تقضى وتقضى ان تطيل عمري وتوسع
رزقي وتؤدّي عني ما بيني وبين ربّي لعالمين اللهم اجعل لي قوما وعرجا
وانزفني من حيث احسب ومن حيث لا احسب واحسن لي حيث احسب ومن حيث
لا احسب وصل الله على محمد وآله وسلم كثيرا **اول بيتنا بيتك** يسند معتبر
ان حضرت صادق عليه السلام منقولست كدر هر روز نماز خواند سبحان الله
باري التسم سبحان الله المصور سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله
فالق الحجب والنوى سبحان الله خالق كل شيء سبحان الله خالق ما يرى وما
لا يرى سبحان الله مداد كلمات سبحان الله رب العالمين سبحان الله السميع
الذي ليس شيء اسمع منه يسمع من فوق عرشه ما تحت سبع ارضين ويسمع

اول

الذي

ما في ظلمات البر والبحر ويسمع الايتين والشكوى وتسمع السر واخفى
وتسمع مساوئ الصدور ولا يسمع سمعه صوت **سبحان الله** بارئ السمسم سبحان الله
سبحان الله المصور سبحان الله خالق الازواج كلها سبحان الله جاعل الظلمات
والنور سبحان الله خالق كل شيء سبحان الله خالق ما يرى وما لا يرى
سبحان الله مداد كلمات سبحان الله رب العالمين سبحان الله البصير
الذي ليس شيء ابصر منه يبر من فوق عرشه ما تحت سبع ارضين
ويصير ما في ظلمات البر والبحر لا تتركه الابصار وهو يدرك الابصار
وهو اللطيف الخبير لا تغيب بصره الظلمة ولا يستتر منه شيء ولا يورث
منه جدار ولا يغيب عنه نور ولا بحر ولا يكون منه جبل ما في ارضه ولا قلب
ما فيه ولا حجب ما في قلبه ولا يستتر منه صغير ولا كبير ولا يخفى عليه
شي في الارض ولا في السماء هو الذي يصوركم في الارحام كيف يشاء
لا اله الا هو العزيز الحكيم سبحان الله بارئ السمسم سبحان الله المصور
سبحان الله خالق الازواج كلها سبحان الله فالق الحجب والنوى سبحان الله
خالق كل شيء سبحان الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحان الله مداد كلمات
سبحان الله رب العالمين سبحان الله الذي ينشئ الغمام الثقيل وينشئ الرعد
يحمي والملائكة من جفنه ويرسل الصواعق فيضرب بها من يشاء ويومئ
الرياح بشرايدي صوته ويرسل المائ من السماء بكلمته وينبت الاشجار
يبد ربه ويسقط الورق بعلمه سبحان الله الذي لا تغرب عنه شمعة
ذرة في الارض ولا في السماء ولا اصغر من ذلك ولا اكبر الا في حقنا ربين
سبحان الله بارئ السمسم سبحان الله المصور سبحان الله خالق الازواج كلها
سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله فالق الحجب والنوى سبحان الله

سبحان الله

سبحان الله

سبحان الله فالق الحجب والنوى

خالق كل شيء سبحانه الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحانه الله مداد كل شيء
سبحان الله رب العالمين سبحانه الله الذي يعلم ما نعمل كل انثى وما يقدر
الا حكام وما تزداد وكل شيء عنده بمقدار عاظم الغيب والشهادة الكبير
المستعار سواء منكم من استر القول ومن جهر به وهو مستخفي بالليل ونسنا
بالنهار له معيات من بين يديه ومن خلفه يحفظون من امر الله سبحانه
الذي يبيد الاحياء ويحيي الموتى ويعلم ما تنقص الارض منهم ويفر في الارواح
ما يشاء الى اجل مسمى سبحانه الله باري السموات والارضين والارضين
خالق الارواح كلها سبحانه الله جاعل الظلمات والنور سبحانه الله خالق
كل شيء سبحانه الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحانه الله مداد كل شيء سبحانه الله
رب العالمين سبحانه الله مالك الملك توفي الملك من يشاء وتزرع الملك
من يشاء وتغير من يشاء وتذل من يشاء بيدك الخير انك على كل شيء قدير
توفي الليل في النهار وتوفي النهار في الليل وتخرج الحي من الميت وتخرج
الميت من الحي وتزرع من يشاء بغير حساب سبحانه الله باري السموات والارضين
المصور سبحانه الله خالق الارواح كلها سبحانه الله جاعل الظلمات والنور
سبحان الله خالق الحب والنوى سبحانه الله خالق كل شيء سبحانه الله خالق
كل شيء سبحانه الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحانه الله رب العالمين سبحانه الله
الذي عنده مفاتيح الغيب لا يعلمها الا هو ويعلم ما في البر والبحر وما تسقط
من ورقه من السماء ولا حبة في ظلمات الارض ولا رطب ولا يابس الا في كتاب
مبين سبحانه الله باري السموات والارضين المصور سبحانه الله خالق الارواح
كلها سبحانه الله جاعل الظلمات والنور سبحانه الله خالق الحب والنوى
سبحان الله خالق كل شيء سبحانه الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحانه الله

بجسم

الحق سبحانه الله خالق

ششم

في ان الله لا يدرى

هفتم

مداد كل شيء سبحانه الله رب العالمين سبحانه الله الذي لا يحصى مدحه الفان
ولا يحصى لانه الشاكرون والعابدون وهو كمال فوق ما نقول والله
سبحانه كما انني على نفسي ولا يحيطون بشيء من علمه الا بما شاء وسيع
كريمه السموات والارض ولا يؤده حفظهما وهو العلي العظيم
سبحان الله باري السموات والارض المصور سبحانه الله خالق الارواح
كلها سبحانه الله جاعل الظلمات والنور سبحانه الله خالق الحب والنوى
سبحان الله خالق كل شيء سبحانه الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحانه الله
مداد كل شيء سبحانه الله رب العالمين سبحانه الله الذي يعلم ما ينج في
الارض وما يخرج منها وما ينزل من السماء وما يعرج فيها ولا يشعل في
ما ينج في الارض وما يخرج منها وما ينزل من السماء وما يعرج فيها ولا يشعل في
ما ينزل من السماء وما يعرج فيها عما ينج في الارض وما يخرج منها ولا يشعل في
علم شيء عن علم شيء ولا يشعل في خلق شيء ولا يحفظ شيء عن حفظ
شيء ولا يساوي شيء ولا يعبد له شيء ليس كمثله شيء وهو السميع العليم
سبحان الله باري السموات والارض المصور سبحانه الله خالق الارواح كلها
سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحانه الله خالق الحب والنوى سبحانه الله
خالق كل شيء سبحانه الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحانه الله مداد كل شيء سبحانه
رب العالمين سبحانه الله فاطر السموات والارض جاعل الملكة ورسلا
اولى احياءه شيء وتلك ورباع يري في خلق ما يشاء ان الله على كل شيء قدير
ما يفتح الله للثلاث من رحمة فلا تمسك لها وما يمستك فلا مرسل له من بعده
وهو العزيز الحكيم سبحانه الله باري السموات والارض المصور سبحانه الله
خالق الارواح كلها سبحانه الله جاعل الظلمات والنور سبحانه الله خالق

هشتم

نهم

احب والذى سبحان الله خالو كل شئ سبحان الله خالو ما يرى وما لا يرى
 سبحان الله مبداء كل ان شبحان الله رب العالمين سبحان الله الذى بعثكم
 ما فى السموات وما فى الارض ما يكون من نوحى ثلثة الالهة واربهم ولا خمسة
 الالهة سادسهم ولا اذى من ذلك ولا اكثر الالهة معهم انما كانوا يفتنهم
 بما عملوا يوم القيمة ان الله ركب كل شئ علمهم **وايضاً مستحب** ان يركبوا
 درهم وروياه مبارك ودرهم وروجهما درهمان سال بخوانند ان الله وملكه
 يصلون على النبي يا ايها الذين امنوا صلوا عليه وسلموا تسليماً لبنيك
 يا رب سبحانك اللهم صل على محمد وآل محمد وبارك على محمد وآل محمد
 كما صليت وباركت على ابراهيم وآل ابراهيم انك حميد مجيد اللهم انهم
 محمد وآل محمد كما رحمت ابراهيم وآل ابراهيم انك حميد مجيد اللهم صل على محمد
 وآل محمد كما سلمت على نوح في العالمين اللهم امنن على محمد وآل محمد
 كما مننت على موسى وهرون اللهم صل على محمد وآل محمد كما هديت نبيك
 اللهم صل على محمد وآل محمد وابعدنا عن ما يحسدنا ويغبطه به الاكبر والآخر
 على محمد وآل محمد السلام كلما طلعت شمس او غربت على محمد وآل محمد السلام كلما
 طرقت عين او برقت على محمد وآل محمد السلام كلما فرت عين او ذرفت على محمد
 وآل محمد السلام كلما ذكر السلام على محمد وآل محمد السلام على محمد وآل محمد
 في الاخيرين السلام على محمد وآل محمد في الدنيا والاخرة السلام على محمد وآل محمد
 ورحمة الله وبركاته اللهم ربنا اسلنا الحرام وربنا الرزق والمقام وربنا الحبل
 والحرام ابلغ نبيك محمد وآل محمد عنا السلام اللهم اعط محمد وآل محمد
 والشهداء والنسوة والكرامة والخطة والوسيلة والمزلة والمقام
 شرف والرفعة والشفاعة عندك يوم القيمة افضل ما تعطى احد

درم ورويه
 محمد بن ابي
 محمد بن ابي

وسمكيات

السلام على ابيهم الله ملك
 وقد سمع الله محمد
 لا يرون السلام على محمد

من جعلت واعط محمد فوق ما تعطى الخلق من الخير اضعافاً كثيرة
 لا تحصى ما غيرك اللهم صل على محمد وآل محمد طيب واطهر واكبر
 واتمى وافضل ما صليت على احد من الاولين والآخرين وعلى احد خلقك
 يا ارحم الراحمين اللهم صل على امير المؤمنين واولاده وعادته
 وضاعف العذاب على من يترك فدومه اللهم صل على فاطمة بنت نبيك
 محمد وآل السلام والعن من اذى نبيك فيها اللهم صل على الحسين
 والحسين وابيهم المسلمين واول من والاهما وعادتهما وضاعف
 العذاب على من يترك فدومه اللهم صل على علي بن الحسين امير
 المسلمين واول من والاه وعادته وضاعف العذاب على من ظلمه اللهم
 صل على محمد بن علي امير المسلمين واول من والاه وعادته وضاعف
 العذاب على من ظلمه اللهم صل على جعفر بن محمد امير المسلمين واول من
 والاه وعادته وضاعف العذاب على من ظلمه اللهم صل على موسى بن جعفر
 امير المسلمين واول من والاه وعادته وضاعف العذاب على من ظلمه
 في دمه اللهم صل على علي بن موسى امير المسلمين واول من والاه وعادته
 العذاب على من يترك فدومه اللهم صل على محمد بن علي امير المسلمين
 واول من والاه وعادته وضاعف العذاب على من ظلمه اللهم صل على
 علي بن محمد امير المسلمين واول من والاه وعادته وضاعف العذاب
 على من ظلمه اللهم صل على الحسن بن علي امير المسلمين واول من والاه
 وعادته وضاعف العذاب على من ظلمه اللهم صل على الخلفاء بعد
 امير المسلمين واول من والاه وعادته وضاعف العذاب على من ظلمه
 القاسم والظاهر نبيك اللهم صل على رقية بنت نبيك والعن من

عليه

وعادته

والله اعلم
بما في
الغيب

تبتك فيها اللهم صل على ام كلثوم بنت نبيك فيها اللهم صل على زهراء
نبيك اللهم اخلف نبيك في اهل بيته اللهم مكن لهم في الارض اللهم
اجعلنا من عديهم ومقدمهم وانصارهم على الحق في الدنيا والدار الآخرة
اطلب بديهم وورثهم وديارهم وكف عتسائهم وعز كل مؤمن ومؤمنة
باس كل باغ وطاغ وكل دابة انت اخذ بناصيتها انك انت اشد باسا واشد
تكميلا ورد قبال بعض نفعها يدكر دعا ان حضرت علي بن الحسين ناخضر
امام حسبي علىهم السلام عاى وظلته فخير است على من شرك في دينه
وارجمه دعاهاى هر روز صاى مبارك رمضان دعايىست كه سيدين طاوس فضيل
بسيار از جهات ان روايت كرده است و در استجاب دعوات مجربست و بر مضامين
عاليه مشتمل است **دعايىست** اللهم انى ادعوك كما امرتني فاستجب كما وعدتني
سنة تبارك اللهم انى استاك من جنانك بائها وكل هانك فبى اللهم انى
استاك بهائك كله اللهم انى استاك من جلالك باجاء وكل جلالك جليل
اللهم انى استاك جلالك كله اللهم انى استاك من جلالك باجاء
وكل جلالك جليل اللهم انى استاك جلالك كله **سنة تبارك** اللهم انى
ادعوك كما امرتني فاستجب كما وعدتني **سنة تبارك** اللهم انى استاك من عظمتك
باعتظمتها وكل عظمتك عظمتك اللهم انى استاك بعظمتك كلها اللهم
انى استاك من نورك بانوره وكل نورك نورك اللهم انى استاك بنورك كله
اللهم انى استاك من رحمتك باوسعها وكل رحمتك واسعة اللهم انى استاك
برحمتك كلها **سنة تبارك** اللهم انى ادعوك كما امرتني فاستجب
كما وعدتني **سنة تبارك** اللهم انى استاك من كمالك باكله وكل كمالك كامل
اللهم انى استاك بكمالك كله اللهم انى استاك من كمالك بائها وكل

الحمد لله

والله اعلم
بما في
الغيب

كلماتك تامة اللهم انى استاك بك كمالك كلها اللهم انى استاك
من اسمائك باكرها وكل اسمائك كبرها اللهم انى استاك باسمائك
كلها **سنة تبارك** اللهم انى ادعوك كما امرتني فاستجب كما وعدتني
سنة تبارك اللهم انى استاك من مستيتك باوضاها وكل مستيتك ما
حيه اللهم انى استاك بمشيتك كلها اللهم انى استاك بمشيتك
التي استطقت بها على كل شئ وكل قدرتك مستطيلة اللهم انى
استاك بقدرتك كلها **سنة تبارك** اللهم انى ادعوك كما امرتني
فاستجب كما وعدتني **سنة تبارك** اللهم انى استاك من غلبك
بأنفك وكل غلبك نافذ اللهم انى استاك بعلمك كله اللهم انى استاك من قولك
بارضاء وكل قولك رضى اللهم انى استاك بعقولك كله اللهم انى استاك
من سائلك باجها اليك وكل سائلك حبيبك اليك اللهم انى استاك
بمسائلك كلها **سنة تبارك** اللهم انى ادعوك كما امرتني فاستجب كما
وعدتني **سنة تبارك** اللهم انى استاك من شرفك باشرف وكل شرفك شريف
اللهم انى استاك بشرفك كله اللهم انى استاك من سلطانك باوهم
وكل سلطانك دائم اللهم انى استاك بسلطانك كله اللهم انى استاك
بملكك باخبره وكل ملكك فاخر اللهم انى استاك بملكك كله
سنة تبارك اللهم انى ادعوك كما امرتني فاستجب كما وعدتني **سنة تبارك**
اللهم انى اسالك من علائك باعلاء وكل علائك عال اللهم انى استاك
بعلائك كله اللهم انى استاك من ريتك باقدمه وكل ريتك قدس
اللهم انى استاك برفك كله اللهم انى استاك من ايانك باعجبها وكل
ايانك عجيبة اللهم انى استاك بايانك كلها **سنة تبارك** اللهم انى

اِنِّي ادْعُوكَ كَمَا امْتَرَقْتَنِي فَاسْتَجِبْ كَا وَعَدْتَنِي **بِسْمِ اللَّهِ** اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ
 مِنْ فَضْلِكَ بِأَفْضَلِهِ وَكُلِّ فَضْلِكَ فَأَحْضِلْ اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ كُلَّ
 اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ مِنْ رِزْقِكَ بِأَعَزِّهِ وَكُلِّ رِزْقِكَ عَامَ اللَّهُمَّ اِنِّي
 اسْأَلُكَ مِنْ رِزْقِكَ كُلَّهُ اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ مِنْ عَطَاكَ بِأَعَزِّهِ وَكُلِّ
 عَطَاكَ هَبْنِي اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِكَ بِأَحْسَنِهِ وَكُلِّ خَيْرِكَ
 عَاجِلُ اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ بِخَيْرِكَ كُلَّهُ اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ بِأَحْسَنِهِ
 وَكُلِّ أَحْسَنِهِ حَسَنُ اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ بِأَحْسَنِهِ كُلَّهُ
 اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ بِأَحْسَنِهِ خَيْرِ دَعْوَةٍ فَاجِبْنِي يَا اللَّهُ نَعْمَ دَعْوَتُكَ
 يَا اللَّهُ اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ بِمَا أَنْتَ فِيهِ مِنَ الشُّرُونِ وَالْجَبَرُوتِ اللَّهُمَّ
 اِنِّي اسْأَلُكَ بِكُلِّ شَيْءٍ وَجَبَرُوتِ اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ بِشَيْءٍ وَجَبَرُوتِ
 كُلِّهَا اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ بِمَا أَجِبْنِي بِهِ رَحِمَنُ اسْأَلُكَ بِهِ فَاجِبْنِي يَا اللَّهُ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِمَرَجَاتِ كَرَامَتِهِ دَارِي طَلَبِ **بِسْمِ اللَّهِ** اللَّهُمَّ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَابْعَثْنِي عَلَى الْإِيمَانِ بِكَ وَالتَّصَدِيقِ بِرَسُولِكَ وَلَوْلَا
 لَعَلِّي نَزَلْتُ طَائِبٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَأَهْلِيهِمْ بِالْإِيمَانِ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ وَالْبَرَاءَةِ
 مِنْ أَعْدَائِهِمْ فَإِنِّي قَدْ صَنَيْتُ بِذَلِكَ يَا رَبِّ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَاسْأَلُكَ خَيْرَ خَيْرِ رُجُوعَاتِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ الشَّرِّ سَمْعُكَ وَالشَّامِ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاحْفَظْنِي مِنْ كُلِّ غَفْوَةٍ وَمِنْ كُلِّ فِتْنَةٍ
 وَمِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَمِنْ كُلِّ شَرٍّ وَمِنْ كُلِّ مَكْرٍ وَخَيْرُ كُلِّ حَبِيبَةٍ لِلْمُؤْمِنِ
 كُلِّهَا فَانْزِلْ مِنْ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذِهِ
 اللَّيْلَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِهِ مِنْ كُلِّ سُرُورٍ وَمِنْ كُلِّ نَجْدٍ وَمِنْ كُلِّ نَيْقَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ مَرَجٍ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

فضلك

صبيحة ومن كل
 ليلة ومن كل

الله

انظر

وَمِنْ كُلِّ عَافِيَةٍ وَمِنْ كُلِّ سَلَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ كَرَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ رِزْقٍ وَاسِعٍ
 حَلَالٍ طَيِّبٍ وَمِنْ كُلِّ نِعْمَةٍ وَمِنْ كُلِّ حَسَنَةٍ نَزَلَتْ أَوْ تَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى
 الْأَرْضِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ
 وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ مِنْ رِزْقِكَ بِأَعَزِّهِ وَكُلِّ رِزْقِكَ عَامَ اللَّهُمَّ اِنِّي
 اسْأَلُكَ مِنْ رِزْقِكَ كُلَّهُ اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ مِنْ عَطَاكَ بِأَعَزِّهِ وَكُلِّ
 عَطَاكَ هَبْنِي اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِكَ بِأَحْسَنِهِ وَكُلِّ خَيْرِكَ
 عَاجِلُ اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ بِخَيْرِكَ كُلَّهُ اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ بِأَحْسَنِهِ
 وَكُلِّ أَحْسَنِهِ حَسَنُ اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ بِأَحْسَنِهِ كُلَّهُ
 اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ بِمَا أَجِبْنِي بِهِ رَحِمَنُ اسْأَلُكَ بِهِ فَاجِبْنِي يَا اللَّهُ نَعْمَ دَعْوَتُكَ
 يَا اللَّهُ اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ بِمَا أَنْتَ فِيهِ مِنَ الشُّرُونِ وَالْجَبَرُوتِ اللَّهُمَّ
 اِنِّي اسْأَلُكَ بِكُلِّ شَيْءٍ وَجَبَرُوتِ اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ بِشَيْءٍ وَجَبَرُوتِ
 كُلِّهَا اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ بِمَا أَجِبْنِي بِهِ رَحِمَنُ اسْأَلُكَ بِهِ فَاجِبْنِي يَا اللَّهُ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِمَرَجَاتِ كَرَامَتِهِ دَارِي طَلَبِ **بِسْمِ اللَّهِ** اللَّهُمَّ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَابْعَثْنِي عَلَى الْإِيمَانِ بِكَ وَالتَّصَدِيقِ بِرَسُولِكَ وَلَوْلَا
 لَعَلِّي نَزَلْتُ طَائِبٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَأَهْلِيهِمْ بِالْإِيمَانِ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ وَالْبَرَاءَةِ
 مِنْ أَعْدَائِهِمْ فَإِنِّي قَدْ صَنَيْتُ بِذَلِكَ يَا رَبِّ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَاسْأَلُكَ خَيْرَ خَيْرِ رُجُوعَاتِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ الشَّرِّ سَمْعُكَ وَالشَّامِ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاحْفَظْنِي مِنْ كُلِّ غَفْوَةٍ وَمِنْ كُلِّ فِتْنَةٍ
 وَمِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَمِنْ كُلِّ شَرٍّ وَمِنْ كُلِّ مَكْرٍ وَخَيْرُ كُلِّ حَبِيبَةٍ لِلْمُؤْمِنِ
 كُلِّهَا فَانْزِلْ مِنْ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذِهِ
 اللَّيْلَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِهِ مِنْ كُلِّ سُرُورٍ وَمِنْ كُلِّ نَجْدٍ وَمِنْ كُلِّ نَيْقَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ مَرَجٍ

امين

عت

لا اله الا انت

لا اله الا انت

لا اله الا انت

لا اله الا انت

لا اله الا انت

لا اله الا انت

لا اله الا انت

والعز من ادى
تبتك

تبتك فيها اللهم صل على ام كلثوم بنت نبيك فيها اللهم صل على ذرية
نبيك اللهم اخلف نبيك في اهل بيته اللهم مكن لهم في ارضيهم
اجعلنا من عديهم ومكدرهم وانصارهم على الحق والبر والعلانية اللهم
اطلب بدينهم وقرهم ودمهم وكف عنتهم وعزهم وكل مؤمن ومؤمنة
باسم كل باغ وطاغ وكل ذابة انت اخذ بنا صيتها انت اشد باسا واشد
تنكيلا ودراقبال بعضي شخهاى ديكر دعا ان حضرت علي بن الحسين لمحض
امام حسن عسكى عليهم السلام عاى وظلة هجرت است على من شرك في دينه
واذله دعاهاى هر روز ما مبارك رمضان دعايىست كه سيد بن طاووس فضيل
بسيار از جهت ان روايت كرده است و در استجاب دعوات مجربست و بر وضامين
عاليه مشتمل است **دعايىست** اللهم انى ادعوك كما امرتني فاستجب كما وعدتني
سنة اللهم انى استسلك من ههناك باهها وكل ههناك في اللهم اخبرني
استسلك بههناك كلمة اللهم انى استسلك من جلالك باجابه وكل جلالك جليل
اللهم انى استسلك جلالك كلمة اللهم انى استسلك من جلالك باجابه
وكل جلالك جليل اللهم انى استسلك بجلالك كلمة **سنة** اللهم انى
ادعوك كما امرتني فاستجب كما وعدتني **سنة** اللهم انى استسلك من عظمتك
بالعظيمة وكل عظمتك عظيمة اللهم انى استسلك بعظمتك كلها اللهم
انى استسلك من نورك بانوره وكل نورك نور اللهم انى استسلك بنورك كله
اللهم انى استسلك من رحمتك باوسعها وكل رحمتك واسعة اللهم انى استسلك
برحمتك كلها **سنة** اللهم انى ادعوك كما امرتني فاستجب كما وعدتني
كلمة **سنة** اللهم انى استسلك من كمالك بالكله وكل كمالك كامل
اللهم انى استسلك بجلالك كلمة اللهم انى استسلك من كمالك باجمعها وكل

الحمد لله

الحمد لله الذي جعل في كل شيء
لنا حكمة

كلمة لك تامة اللهم انى استسلك بك لما انك كلها اللهم انى استسلك
من اسمائك يا كبرها وكل اسمائك كثيرة اللهم انى استسلك باسمائك
كلمة **سنة** اللهم انى ادعوك كما امرتني فاستجب كما وعدتني
سنة اللهم انى استسلك من مستيتك باوضاها وكل مستيتك ما
ضية اللهم انى استسلك بمسيتك كلمة اللهم انى استسلك بمسيتك
التي استسلك بها على كل شيء وكل قد تركت مسطمة اللهم انى
استسلك بمسيتك كلمة **سنة** اللهم انى ادعوك كما امرتني
فاستجب كما وعدتني **سنة** اللهم انى استسلك من عليك باقتدره وكل
عليك نافذ اللهم انى استسلك بعليك كلمة اللهم انى استسلك من قولك
بارضاء وكل قولك رضى اللهم انى استسلك بقولك كلمة اللهم انى استسلك
من سائلك باجابه اليك وكل سائلك حبيب اليك كلمة اللهم انى استسلك
بسائلك كلمة **سنة** اللهم انى ادعوك كما امرتني فاستجب كما
وعدتني **سنة** اللهم انى استسلك من شرفك باشرفه وكل شرفك شريف
اللهم انى استسلك بشرفك كلمة اللهم انى استسلك من سلطانك باوقعه
وكل سلطانك دائم اللهم انى استسلك بسلطانك كلمة اللهم انى استسلك
بملكك بافخره وكل ملكك فاخر اللهم انى استسلك بملكك كلمة
سنة اللهم انى ادعوك كما امرتني فاستجب كما وعدتني **سنة** اللهم
انى استسلك من علائك باعلاه وكل علائك عالي اللهم انى استسلك
بعلائك كلمة اللهم انى استسلك من مرتبتك باقدمه وكل مرتبة قدسه
اللهم انى استسلك بمرتبتك كلمة اللهم انى استسلك من ايانك باعجبها وكل
اياتك عجيبة اللهم انى استسلك باياتك كلمة **سنة** اللهم انى استسلك

اِنِّي ادْعُوكَ كَمَا امْتَرَقَنِي فَاسْتَجِبْ كَمَا وَعَدْتَنِي **يَا كُنْ** يَا اللَّهُمَّ اِنِّ اسْأَلُكَ
 مِنْ فَضْلِكَ بِافْضَالِهِ وَكُلُّ فَضْلِكَ فَاضِلٌ اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ كُلَّ
 اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ مِنْ رِزْقِكَ بِأَعْرَجِهِ وَكُلُّ رِزْقِكَ عَاجِلٌ اللَّهُمَّ اِنِّي
 اسْأَلُكَ مِنْ رِزْقِكَ كُلَّهُ اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ مِنْ عَطَاكَ بِأَهْلِيَّاهُ وَكُلُّ
 عَطَاكَ هَبْنِي اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِكَ بِأَعْمَلِهِ وَكُلُّ خَيْرِكَ
 عَاجِلٌ اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ بِخَيْرِكَ كُلَّهُ اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ مِنْ رَاحَتِكَ
 بِأَحْسَنِهَا وَكُلُّ إِحْسَانِكَ حَسَنٌ اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ بِإِحْسَانِكَ كُلَّهُ
 اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ بِمَا تُجِيبُنِي حِينَ ادْعُوكَ فَاجِبْنِي يَا اللَّهُ نِعْمَ دُعَاؤُكَ
 يَا اللَّهُ اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ بِمَا أَنْتَ فِيهِ مِنَ الشُّوْنِ وَالْخَيْرِ رُبَّ اللَّهُمَّ
 اِنِّي اسْأَلُكَ بِكُلِّ شَيْءٍ وَجَبَرُوتٍ لَأَتَمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ بِشَانِكَ وَجَبَرُوتِكَ
 كُلِّهَا اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ بِمَا تُجِيبُنِي بِهِ حِينَ اسْأَلُكَ بِهِ فَاجِبْنِي يَا اللَّهُ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِمُحَاجَاتِ كَرْدَارِي طَالِبِ **يَا كُنْ** اللَّهُمَّ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي عَلَى الْإِيمَانِ بِكَ وَالْتَصِدُّ بِرِسْوَكَ وَلَوْلَا
 لِعَلِّي نَزَلْتُ طَالِبُ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالْإِيمَانُ بِالْإِمَامَةِ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ وَالْبِرَارَةُ
 مِنْ أَعْلَانِهِمْ فَإِنِّي قَدْ صَدَّقْتُ بِذَلِكَ يَا رَبِّ الْأَنْبِيَاءِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَاسْأَلُكَ خَيْرَ الْخَيْرِ رِضْوَانِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ الشَّرِّ سَخَطِكَ وَالْثَمَانِ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاحْفَظْنِي مِنْ كُلِّ عَقُوبَةٍ وَمِنْ كُلِّ فِتْنَةٍ
 وَمِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَمِنْ كُلِّ شَرٍّ وَمِنْ كُلِّ مَكْرٍ وَمِنْ كُلِّ ضَلَالٍ صَنِيعَةٍ وَمِنْ
 كُلِّ أَفٍّ نَزَلَتْ أَوْ نَزَلَتْ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذِهِ
 اللَّيْلَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِهِ مِنْ كُلِّ سُرُورٍ وَمِنْ كُلِّ فَحْشٍ وَمِنْ كُلِّ اسْتِقَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ فَوَاحِشٍ

مُتَّفِقٌ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَاجْعَلْنِي عَلَى الْإِيمَانِ بِكَ وَالْتَصِدُّ بِرِسْوَكَ

مَعِينٌ وَمِنْ كُلِّ
 ضَلَالَةٍ وَمِنْ كُلِّ

اللَّهُمَّ

الْأَرْضِ

وَمِنْ كُلِّ عَافِيَةٍ وَمِنْ كُلِّ سَلَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ كَرَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ رِزْقٍ وَاسِعٍ
 حَلَالٍ طَيِّبٍ وَمِنْ كُلِّ نِعْمَةٍ وَمِنْ كُلِّ حَسَنَةٍ نَزَلَتْ أَوْ نَزَلَتْ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى
 الْأَرْضِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ
 وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ اللَّهُمَّ اِنْكَانْتَ ذُنُوبِي قَدْ خَلَقْتَ وَجَّهِي عِنْدَكَ وَحَا
 بَيْتِي وَبَيْتَكَ وَغَيَّرْتَ حَالِي عِنْدَكَ فَإِنِّي اسْأَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ
 الَّذِي لَمْ يَطْفَأْ وَبِوَجْهِكَ حَبِيبِكَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى وَبِوَجْهِكَ وَلِيِّكَ عَلَى الْمُرْتَضَى
 وَبِحَقِّ أَوْلِيَانِكَ الَّذِينَ أَنْجَبْتَهُمْ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتُغْفِرَ لِي وَلِوَالِدِي
 وَمَا وَلَدَا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَمَا تَوَلَّى الدُّوَا ذُنُوبَنَا كُلَّهَا صَغِيرَهَا وَكَبِيرَهَا
 وَأَنْتَ خَيْرُ لَنَا مِنْ أَصْحَابِنَا وَأَنْتَ تَقْضِي لَنَا الْحَاجَاتِ وَالْمُهْتَمَاتِ وَصَالِحِ الدُّعَاءِ
 وَالْمَسَالِكِ فَاسْتَجِبْ لِنَاجِيٍّ عَمْدٍ وَإِلَيْهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ آمِينَ آمِينَ
 مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعَزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ
 وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ بِرُسْمَتِهَا لِجَانِبِ سَمَاءِ
 بَلَدِكُنْ وَمِلَادِهِ كَرْدَشْتِ رَاسِ بُوِي دُوشَرْهَبِ خُودُوكِرْدِيَكُنْ وَكَوْنِيَا دُخُودَا
 بَكْرِ بَرْدَارِي بِكَوْنِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اسْأَلُكَ بِحَقِّكَ عَظِيمٍ بِكَ
 إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اسْأَلُكَ بِهَلَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اسْأَلُكَ بِحَلَالِ
 بِكَالِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اسْأَلُكَ بِعَظَمَةِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اسْأَلُكَ بِقَوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اسْأَلُكَ بِشَرِّ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اسْأَلُكَ بِعَلَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اسْأَلُكَ بِمَا تَوَلَّى دُخُودَا بَكْرِ بَرْدَارِي بِكَوْنِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 وَفَاكُنْ **يَا كُنْ** بِرُحْمَانِ حَالَتِي كَمَا بُوْدُ كَرْدُنْ كَمَا كَرْدَ بَسُوِي دُوشَرْهَبِ خُودُوكِرْدِيَكُنْ

أَمِينٌ

يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اسْأَلُكَ
 بِكَالِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

اللَّهُمَّ

يَا سَيِّدِي بِسْمِ اللَّهِ يَا رَبَّاهُ انْفِدِرْ كَمَا يَنْفِدُ الْوَيْلُ
يَا مَوْلَاهُ يَا غِيَاثَاهُ يَا مَلْجَأَاهُ يَا مَسْتَهِيَ غَايَةَ رَغْبَتَاهُ يَا رَحِمَ الرَّاحِمِينَ اسْأَلُكَ
بِكُلِّ شَيْءٍ اسْأَلُكَ بِكُلِّ هَوَاةٍ مُسْتَجَابَةٍ دَعَا لَهَا بَنِي مُرْسَلٍ
أَوْ مَلَكٍ مُقَرَّبٍ أَوْ عَبْدًا مُؤَمَّرًا أَسْتَحْفَتُ قَلْبَهُ لِلْإِيمَانِ وَأَسْتَجِيتُ دَعْوَتَهُ
مِنْهُ وَأَتَوَجَّهَ إِلَيْكَ بِمَحْدِ نَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ وَأَقْدِمْهُ بَيْنَ يَدَيَّ حَوَاجِي مُجِيبًا
يَا رَسُولَ اللَّهِ يَا بَنِي أَنْتَ وَأُمِّي أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ إِلَهُ رَبِّكَ وَرَبِّي وَأَقْدِمْهُ بَيْنَ يَدَيَّ
حَوَاجِي يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ اسْأَلُكَ بِكَ فَلَيْسَ كَمِثْلِكَ شَيْءٌ وَأَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ
بِمَحْدِ حَبِيبِكَ وَبِعِزَّتِهِ الْهَادِيَةِ وَأَقْدِمْهُ بَيْنَ يَدَيَّ حَوَاجِي وَاسْأَلُكَ اللَّهُمَّ
بِحُجَايَاكَ الَّتِي لَا تَمُوتُ وَبِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي لَا يَطْفَأُ وَبِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ
وَاسْأَلُكَ بِحُجَّتِكَ عَظِيمَةٍ عَلَيْكَ عَظِيمَةٍ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى عَمَلِكِ الْعَمَلِ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ
وَتَعْدُ كُلَّ شَيْءٍ وَعَدُّ كُلِّ شَيْءٍ وَزِنَةَ كُلِّ شَيْءٍ وَمَا كُلُّ شَيْءٍ إِلَّا اللَّهُمَّ إِنِّي اسْأَلُكَ
أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى عَمَلِكَ الْمُصْطَفَى وَرَسُولِكَ الْمُرْتَضَى وَأَسْأَلُكَ الْمُصْطَفَى
وَبِحَبِيبِكَ دُونَ خَلْقِكَ وَحَبِيبِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ أَجْمَعِينَ الشَّهِيرِ
الْبَشِيرِ الشَّرَاحِ الْمُبِيرِ وَعَلَى هَدْيِهِ الطَّيِّبِينَ الظَّاهِرِينَ الْمُطَهَّرِينَ الْأَخْيَارِ
الْأَبْرَارِ وَعَلَى مَلَائِكَتِكَ الَّذِينَ اسْتَخْلَصْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَحُجَّتِهِمْ عَنْ خَلْقِكَ
وَعَلَى أَنْبِيَائِكَ الَّذِينَ يُبَيِّنُونَ بِالْحَقِّ دَعْوَتَكَ وَعَلَى عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ
الَّذِينَ أَدَّيْتَهُمْ فِي رَحْمَتِكَ الْأَمَّةِ الْمُفْتَخِرِينَ الَّذِينَ أَمَّا الْمُطَهَّرِينَ وَوَعَلَى
جَبْرِئِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَمَلَائِكَةِ الْمَوْتِ وَرُضْوَانَ خَازِنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ
خَازِنَ النَّارِ وَالرُّوحَ الْقُدُسَ وَحَمَلَةَ الْعَرْشِ وَمَنْكُورَ وَنَكِيرَ وَعَلَى الْمَلَائِكَةِ
الْمُافِظِينَ عَلَى مَا صَلَّوْهُ الَّتِي تُحِبُّ أَنْ تُصَلِّيَ بِهَا عَلَيْهِمْ صَلَوةً كَثِيرَةً
طَيِّبَةً مُبَارَكَةً رَازِكَةً نَامِيَةً طَاهِرَةً شَرِيفَةً فَاضِلَةً تَبِينُ بِهَا فَضْلُهُمْ

في زمره

عَلَى الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي اسْأَلُكَ أَنْ تَسْمَعَ صَوْتِي وَتُجِيبَ دَعْوِي
وَتَغْفِرَ ذُنُوبِي وَتُجِيبَ طَلِبَتِي وَتَقْضِيَ حَاجَاتِي وَتَقْبَلَ قَضِيَّتِي وَتُجِيبَ
مَا وَعَدْتَنِي وَتُقِيلَ عَزْزِي وَتُجَاوِزَ عَنِّي خَطِيئَتِي وَتَصْفَحَ عَنِّي ظُلُومِي وَتَقْفُو
عَنِّي جُرْحِي وَتُقِيلَ عَلَيَّ وَلَا تُعْرِضَ عَنِّي وَتَرْحَمَنِي وَلَا تُعَذِّبَنِي وَتُعَافِيَنِي
وَلَا تُبْتَلِيَنِي وَتَرْزُقَنِي مِنْ طَيِّبِ الرِّزْقِ وَأَوْسَعِهِ وَأَهْلَانِهِ وَأَمْرَهُ وَسَبْعِهِ
وَأَكْبَرَهُ وَلَا تُخْزِنِي يَا رَبِّ النَّظَرَ لِي وَجْهَكَ الْكَرِيمَ وَالْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَ
الْعَوْنَ مِنَ النَّارِ وَأَقْضِ عَنِّي يَا رَبِّ دِينِي وَأَمَانَتِي وَصَلِّ عَنِّي وَزِدْنِي وَتُحِبَّنِي
مَا لَاطَاقَتِي يَا مَوْلَايَ وَأَدْخِلْنِي فِي كُلِّ خَيْرٍ دَخَلَتْ فِيهِ عُمَدٌ وَأَلْعَدِي
وَأَخْرِجْنِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ أَخْرَجْتَهُمْ مِنْهُ وَلَا تُفَرِّقْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ طَرَفَةَ عَيْنٍ أَيْدِي
وَالدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** اللَّهُمَّ إِنِّي اسْأَلُكَ قَلِيلًا لِمَنْ كَثِيرٌ مَعَ حَاجَةٍ إِلَى
عَظَمَةٍ وَغَنًا عَنْهُ قَلِيمٌ وَهُوَ عِنْدِي كَثِيرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ لَيْسَ
فَاسْتَنْ يَهْ عَلَى أَنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ بَرِّحْنِي فِي الصَّالِحِينَ
فَادْخُلْنَا فِي عِلِّيِّينَ فَارْعَنَّا وَيَكَايِسْ مِنْ مَعِينٍ مِنْ عَيْنٍ سَلَسِيئًا فَاسْتَقْنَا
وَمِنْ الْحَوَارِ الْعِزِينَ بِرَحْمَتِكَ فَزَوَّجْنَا وَمِنْ وَلَدَانِ تَحْلَدِينَ كَانَهُمْ لَوْلَوْهُمُ مَكُونٌ
فَاخْدُرْنَا وَمِنْ ثَمَارِ الْجَنَّةِ وَخُورِ الطَّيْرِ فَاطْعَمْنَا وَمِنْ ثِيَابِ السُّنْدُرِ
وَالْحَبِيرِ وَالْأَيْتِ بِرَقِ قَالِيسْنَا وَلِيْلَةَ الْقَدْرِ وَحُجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ وَقَدْ شَدَّ
فِي سَبِيلِكَ مَعَ وَلِيِّكَ فَوْقَ قُلُوبِنَا وَصَاحِجِ الدُّعَاءِ وَالْمَسْأَلَةِ فَاسْتَجِبْ لَنَا
يَا خَالِقَنَا ائْتَمِعْ وَاسْتَجِبْ لَنَا وَإِذَا جُمِعَتِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَاقْتَنَّا
وَبَرَاءَةً مِنَ النَّارِ وَلَمَّا نَامِرُ الْعَذَابِ فَكُتِبَ لَنَا فِي جِهَتِهِمْ فَلَا يَجْعَلُنَا
وَمَعَ الشَّيَاطِينِ فِي النَّارِ فَلَا تَقْرَبْنَا فِي هَوَانِكَ وَعَذَابِكَ فَلَا تَقْتُلْنَا

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَكَفَيْتُ الْمُهْرَةَ مِنْ أَمْرِي بِمَا سَأَلْتُ وَكَفَيْتُ شِدَّتَ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ أَنْتَ قُلْتَ لِي نَبِيَّكَ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ يُعْطِيكَ رَبِّكَ فَتَرْضَى اللَّهُمَّ أَرِنِي نَبِيَّكَ وَرَسُولَكَ
وَحَبِيبَكَ وَخَيْرَكَ مِنْ خَلْقِكَ لَا يُرْصِي بَيْنَ نَعْتَابِ أَحَدٍ مِنْ أُمَّتِكَ ذَلِكَ
عِلْوُ الْأَمْرِ وَمَوْلَا الْأَمَّةِ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ وَأَرْكَانِ مَدَنِيَا خَاطِئَاتِي نَادِ
جَهَنَّمَ وَعَذَابُهَا وَهَبْنِي لِحُبِّكَ وَالْعَمَلِ بِالْإِسْلَامِ الرَّاحِمِينَ يَا جَاهِلِيَّاتِ أَهْلِ
الْجَنَّةِ عَلَى تَأْلُفٍ مِنَ الْقُلُوبِ وَشِدَّةِ الْحُبِّ وَنَارِ عِلْوِ الْغُلَامِ مِنْ صُدُورِهِمْ
وَجَاهِلِيَّاتِ إِخْوَانَا عَلَى سِرِّ مُتَقَابِلِينَ يَا جَاهِلِيَّاتِ أَهْلِ طَاعَتِهِ وَبَيْنَ مَنْ
خَلَقَهَا لَهُ وَيَا مُفَرِّجِ حُزْنِ كُلِّ حَزِينٍ وَيَا مُهْلِكِ كُلِّ غَرِيبٍ يَا رَاحِمِي فَرَقِي
وَفِي كُلِّ أَحْوَالٍ بِحُسْنِ الْحِفْظِ وَالْكَفَالَةِ فِي يَامُفَرِّجِ مَا بَيْنَ الْأَصْبُورِ وَالْمُتَوَكِّلِ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَ أَحِبَّتِي وَقَادِ بَيْنِي وَسَادَتِي وَصَلِّ
وَمَوْلَانِي يَا مُوَلِّقًا بَيْنَ الْأَحْيَاءِ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَهْجِنِي بِأَيَّةِ طَاعَتِكَ
مُحَمَّدُ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَنِّي وَلَا بِأَيَّةِ طَاعَتِ رُؤُوسِي عَنْهُمْ فِي كُلِّ مَسْأَلَةٍ يَا رَبِّ ارْتَعَوْ
الْحَقَّ فَاسْتَجِبْ دُعَائِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَيَّةِ طَاعَتِكَ
حُجَّتِي وَوَجُوبِ حُجَّتِكَ أَنْ تَغْفِرَ لِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ خُرْبِي يَوْمَ الْحُجْرِ
وَمِنْ شَرِّ مَا بَيْنِي بَيْنَ لَدُنِّكَ وَمِنْ شَرِّ الْأَعْدَاءِ وَصَغِيرِ الْقَنَاءِ وَغَضَائِ الدَّاءِ وَ
حَسْبَةِ الرَّجَاءِ وَرَوْالِ الْبَغْيَةِ وَجَاءُوا النِّقْمَةَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي قَلْبًا يَنْتَشِرُ
كَأَنَّكَ بَرَأْتَ إِلَى يَوْمِ يَلْقَاكَ وَدَوْرِيَسْتَ كَدَرِ أَوْقَاتٍ دُبُرِهَا كَاهِنُ شَدِّ
رُودِهَا بِأَحَاجَتِ ضُرُورِي وَرَسْدِهَا بِدَعَائِي وَأَنْتَ خَانِدُ **فصل ششم**
در اعمال مختصه شبها و روزهای مخصوص این ماه مبارک است و در روایتی
وارد شده است که انجیل بر حضرت عیسی علیه السلام در سیم بر می آید

نازل شد و بر روایت دیگر در ششم و بر روایت معتبر دیگر در دوازدهم
و شیخ مفید علیه الرحمه نقل کرده است که در نوزدهم این ماه مامون
خاین ملعون با حضرت امام رضا صلوات الله علیه بیعت کرد و روایت
شده است که هر که در آن روز دو رکعت نماز بکند در هر رکعت بعد از حمد
پست و پنج مرتبه قل هو الله احد بخواند شکر نعمت ظاهر شدن حقان
حضرت را ادا کرده خواهد بود و بر روایت معتبر از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که در شب سیزدهم دو رکعت نماز بکند از هر رکعت بعد
حمد سوره یس و تبارک الذي بيده الملك و قل هو الله احد و در شب چهاردهم
چهار رکعت بدو سلام باین صفت و در شب پانزدهم شش رکعت بسه سلام
همین کیفیت و شب شانزدهم از لیا لی متبرکه است و غسل و زیارت حضرت
امام حسین علیه السلام مستحب است در آن چنانچه مذکور شد و در شب
معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله
علیه و آله فرمود که هر که در شب نیمه ماه مبارک رمضان صد رکعت نماز
بکند یعنی هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سُبْحَانَ
قل هو الله احد بخواند حق تعالی ده ملک فرو فرستد بسوی او که دفع کنند
از او ضرر دشمنان و از آنجانبیان و ادنیان و در هنگام مرگ اوستی ملک
بفرستد که او را بشارت دهند بهشت و بی ملک که او را امان گردانند
از جهنم و ایضا از حضرت منقولست که هر که در شب نصف ماه رمضان
زیارت حضرت امام حسین علیه السلام بکند و بعد از آن عشاء ده رکعت
نماز در قبر آنحضرت بکند و در هر رکعت سوره حمد و ده مرتبه سُبْحَانَ
هو الله احد بخواند غیر دعا و غواب بهیند ملکی چند را که بشارت دهند

اول بهشت و ملکی چند را که ایمن گردانند و از جهت شش و شش هفت هم
 نیز شب بسیار مبارک است و در آن شب لشکر حضرت رسول صلی الله
 علیه و آله بالشکر که هزار قریش ملاقات کردند در بدر و در روز جنت
 بدر شد و حق تعالی لشکر حضرت را بر آن کافران ظفر داد و آن را عظم فتوحات
 اسلام بود و غسل و عبادت در آن شب فضیلت عظیم دارد **شبه هفتم**
 اول شبها قدر است و حق تعالی میفرماید انا انزلناه فی لیلة القدر یعنی
 ما فرستادیم قرآن را در شب قدر یعنی شبی که نزد حق تعالی قدر و منزلت عظیم
 دارد با تقدیر امور سال در این شب میشود و از میر بنات میشود از بسیاری
 نزول ملک و ما ادبیک ما لیکلة القدر و وجه چیز نور اعلام کرده است
 که چه چیز است شب قدر لیکلة القدر و خیر من القدر شهر شب قدر بهتر است
 از هزار ماه یعنی عبادت در آن بهتر است از عبادت در هزار ماه انزل الملائكة
 والروح فیها فودمی آیند ملک و روح که از همه ملائکه اعظم است
 در این شب باذن ربهم بر خست پروردگار ایشان **مرکب** امیر بسبب تقدیر
 هر امری احادیث بسیار وارد شده است که ملک و روح در این شب بر ملا
 زمان نازل میشوند و آنچه از برای هر کس در این شب مقدر شده است بر ملا
 علیه السلام عرض میکنند سلام می حق مطلع الفجر یعنی سلام نیست
 این شب از جمیع بدنها تا طلوع صبح و میار بین و شیعه در شب قدر و لا
 بسیار هست بعضی از سنن آن گفته اند که شب قدر در زمان حضرت
 رسول صلی الله علیه و آله بود و بعد از آن حضرت بر طرف شد و اگر ایشان
 گفته اند که تا روز قیامت باقیست پس بعضی گفته اند تمام سال پنهان
 و در همه شبها عبادت باید کرد تا فضیلت شب قدر را دریابند و بعضی

نویسند

گفته اند در ماه شعبان و ماه رمضان پنهان است و بعضی گفته اند شب نهم
 و بعضی شب هفدهم و بعضی بیست و یکم و بعضی بیست و سیم و بعضی بیست
 و نهم و بعضی شب آخر گفته اند و اکثر سنن آن در این زمان اتفاق کرده اند
 بر شب بیست و هفتم و علی شیعیه امامیه اجماع کرده اند بر آنکه از شب
 نوزدهم و بیست و یکم و بیست و سیم و بیرون نیست و بعضی مرد و میا شب
 بیست و یکم و بیست و سیم میدانند و بسیاری از احادیث معتبره و دلالت
 میکند بر آنکه از این شب بیرون نیست و این شب شب یعنی نوزدهم
 و بیست و یکم و بیست و سیم را احیا باید کرد تا فضیلت شب قدر را دریابند
 و در بعضی احادیث معتبره تعیین نیست و یکم و بیست و سیم شده است
 و در بعضی تعیین خصوص بیست و سیم واقع شده است و منقول است که
 آن شب جهنمی است و آن عراقی بود بحضرت رسول صلی الله علیه و آله عرض
 کرد که منزل من و راست از مدینه به نحو اهم شبی را از برای من تعیین کنی که
 بهترین شبها باشد که در آن شب بخدمت تو برسم حضرت شب بیست و یکم
 برای او تعیین فرمود و او پیوسته در آن شب با خیل و اهل و خدم و حشم
 خود داخل مدینه میشد و چون صبح میشد بر میگشت و از بعضی از احادیث
 ظاهر میشود که هر سه شب قدرند و در شب اول تقدیر امور میشود و در شب
 دوم بکثرت دعا و عبادت ممکن است بعضی تغییر بیاید و در شب سیم هم
 میشود و تغییر نمی باید یا بسیار کم تغییر نمی باید بلاشبته مانند تمام یاد
 شایان که اول تعلیق میشود و تغییر تراست و بعد از آن نیست
 دفاتر میشود تغییر تراست اما تمام هم را از زمین نکرده و ممکن است
 تغییر بیاید و چون بمهر اشرف رسید بمنزله حتم است و تغییر ترا در غایت

و بعضی گفته اند شب اول ماه رجب
 و بعضی گفته اند که شب بیست و یکم

قال الشيخ ابو جعفر طراد و اسمعيل بن
 عبد الله بن ابي اسحاق النخعي

و حق تعالی حکمتها در اینهاست بعضی از امور هست مانند اسم اعظم الهی که بر کثر
مردم مشتبه است و نماز وسطی که بهترین نمازهاست و ساعات استجاب
در هر شب و روز جمعه و عمل مقبول در میان اعمال و امثال اینها و بایست حکمت
در بینم ساختن اینها است که بر همه اسمای مقدسه الهی مواظبت نمایند
و اهتمام در همه نمازها بکنند و در همه ساعات شب و روز جمعه دعا
بکنند و سعی در همه اعمال خیر بکنند شاید یکی مقبول گردد و همچنین
در شب قدر شبهای که احتمال آن دارد همه را احیا کنند و حکمت
دیگر در بعضی از اینها میتواند بود مثل آنکه اگر اسم اعظم را همه کس بدانند
گاه باشد بعضی از نفوس شریره از او سیئه حصول مطالب دینه کنند
چنانچه از بلم نقل کرده اند و همچنین شب قدر و ساعات استجاب اگر مخصوص
انها را بدانند ممکنست که امور غیر شرعی و یا ضررها عظیم نسبت ببعض
از مسلمانان است دعا کنند و اگر مخصوص دانند باید البته مستجاب گردد
و دیگر آنکه مغرور با اعمال خود نگردند و حکمتهای دیگر بسیار است که این
رساله کفایتش ذکر آنها ندارد و پیرایه و من این سه شب را احیا کنند و هم
در عبادت و دعا بکنند تا فضیلت شب قدر را دریابند و در دو شب آخر
اهتمام بیشتر بکنند و در شب بیست و سیم که احادیث معتبر بسیار
در تخصیص از او شده است که شب قدر است سعی بیشتر بکنند و قویا
عبادت شب قدر بسیار است از جمله آنکه چون عبادت شب قدر را در دنیا
بض قران زیاده از ثواب عبادت هزار ماه که زیاده از هشتاد سال است از برای
او مقرری فرمایند دیگر آنکه چون تقدیرات جمیع امور از عمر و مال و فرزندان
و عزت و صحت و توفیق اعمال خیر و سایر امور در این شب میشود و صلاح

احوال تمام سال خود را در این شب کرده خواهد بود و ممکنست که نام او در دنیا
اشیا نوشته باشد و در این شب تغییر یابد و از هزاره سعادت بندان نوشته
شود چنانچه این مضمون در اکثر دعاها و احادیث معتبره وارد شده است دیگر
آنکه چون او نام حضرت صاحب صلوات الله علیه در تمام این شب با عمل کند
مقرین محشور است و فرج هر چه بخت او می آید و بر او سلام میکنند
و تقدیرات که از برای او و سایر خلق شده است بر او عرض میکنند سزاوارت
که در چنین شبی تانقی با نام خود نکند و بغفلت بپردازد و از حضرت رسول
صلی الله علیه و آله منقولست که چون شب قدر میشود فرو می آیند ملک
که در سدره المنتهی ساکن اند و از جمله ایشان جبرئیل علیه السلام است
و جبرئیل با خود علمهای او و در یک علم را بر قبر منور بصب میکند و یکی را
بر بیت المقدس و یکی را در مسجد الحرام و یکی را در طور سینا و نمیکذارند
مرد مؤمن و در مؤمنه را مگر آنکه بر او سلام میکنند و ایضا از حضرت رسول
صلی الله علیه و آله منقولست که هشتاد و نه سال از برای داخل شدن
ماه مبارک رمضان زینت می کنند چون شب اول ماه میشود شبی از نورش
میوزد که انرا میوه میگویند و بعد از آنی او در درختان و حلقه های دره های
بهشت را پس بنغمه از آن میشنوند که هرگز شنوندگان از آن خوش آیند بنغمه
نشنیدند اند پس حوریان از غرقهای بهشت پرور می آیند و ندای میکنند که ایها
کسی هست که ما را خواستگاری کند از خدا با اعمال صالحه خود پس از رضوان
خانز بهشت می پرسند که این چه شب است رضوان میگوید که لیلای تو
و این این شب اول ماه رمضان است درهای بهشت گشوده شدن است بر او
روزه داران است بخت پس حق تعالی میفرماید که ای رضوان بکش دره ها

هشت رالی مالک ببندد و بجا جهنم را از روزه داران امت محمدی جبرئیل
بر وی بوی زمین و درختنیز کن شیاطین مقمور را و غلغلای در کردن ایشان
کنار ایشان از درجه های دنیا ببندد تا فاسد نگردد اند بر امت حبیب محمد
روزهای ایشان از حضرت فرمود که حق تعالی در هر شب از شب ماه رمضان
سه مرتبه ندا میفرماید که ای سوال کننده هست که سوال کن در اعطاء
ایا تو بکننده هست که توبه و اقبال کن ای استغفار کننده هست که
کنایهش بیا مژم کیست که قرض دهد جدا و ند مال داری که هرگز پیشا
نمیشود وفا کننده است بودها خودستم نمیکند و فرمود که در آخر هر روز از
روزهای ماه رمضان در وقت فطار حق تعالی هزار هزار کس را از آتش جهنم
ازاد میکند و چون شب جمعه و روز جمعه میشود در هر ساعتی هزار هزار
کس را از آتش جهنم ازاد میکند که هر یک مستوجب عذاب شده باشند
و در شب آخر روز آخر ماه بعد از آنکه در تمام ماه ازاد کرده است ازاد میکند
و چون شب قدر میشود حق تعالی امر میکند جبرئیل را که بر زمین میاید با لشکر
عظیمی از ملائکه و با خود علم سیری می آورد و بنا لای کعبه معظمه نصیب میکند
و او ششصد بال دارد و دو بالش را نمیکشاید مگر در شب قدر و چون در
قدر آن دو بال را نمیکشاید از مشرق و مغرب میگذرند و پهن میکند جبرئیل
آن ملائکه را در این شب در اطراف زمین پس سلام میکنند بر هر انبیا شده
و نشسته که مشغول نماز و ذکر خدا باشند و با ایشان مصافحه میکنند
و چون ایشان دعا میکنند ملائکه امین میگویند و پیوسته مشغول ایستادند
تا طلوع صبح پس چون طلوع میشود ندا میکند جبرئیل که ای گروه ملائکه روانه
جانب آسمان شوید پس ملائکه میگویند ای جبرئیل خدا چه کرد و جوابی

مؤمنان از امت محمد صلی الله علیه و اله جبرئیل میگوید خدا کناهان همه را
امرزد مگر کسب که همیشه شراب خورد یا عاق بدو ماند یا باشد
یا قطع رحم کند یا با مؤمنان عداوت کند و چون شب عید فطر میشود و آنرا
شب جوانی میگویند خدا مزد میدهد عمل کنندگان ماه رمضان را پختن و چون
با نداد روز عید میشود حق تعالی ملائکه بسیار در جمیع شهرها میفرستد که
بر زمین میگردند و بر سر کوچها و بازارها و راههای ایستند و میگویند ای
محمد پیروز روید بسوی درگاه پروردگار که عطاهای بزرگ منبجشد
و کناهان عظیم را بخی امرزد پس چون بمصلی میروند برای نماز عید حق تعالی ملائکه
میگوید ای ملائکه من چیست جزای نزد درگاه عمل خود را بکنند ملائکه میگویند
ای خداوند ما و اقای ما جزای او انست که مزدش تمام داده شود حق تعالی میفرماید
ای ملائکه من شما را گواه میگیرم که ثواب ایشان از روزه روزها ماه رمضان
و عبادت شبها آن عطا کردم که از ایشان را بخی شدیم و کناهان ایشان را امرزدیم
پس ندا میفرماید مؤمنان این را که در آن مجمع حاضر شده اند که ای بندگان من هر چه
خواهید از من سوال کنید بعزت و جلال خود سوگند یاد میکنم که در این مجمع
شما هر حاجت که برای آخرت و دنیاى خود سوال کنید البته عطا میکنم و عیبها
شما را بخی پوشانم تا از من روگردان نشوید و مزدگناهان شما را مضاعف میدهم
و شما را در میان گناهکاران رسوا نمیکردم برگردید از مصلی امرزدید و بدستیکه
خوش بود گردانید بد مرا خشت و دشمن از شما پس ملائکه مسرور و شاد میشوند
و یکدیگر را مبارک باد میگویند با آنکه حق تعالی بامت محمد صلی الله علیه و اله
عطا کرد و در حدیث معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که
هر که احیا کند شب قدر را کناهان او امرزدید شود هر چند بعد از ستاره ها

اعتكاف در مساجد جامعیه مستثناست و در همه استجاب دعاست و پسند
بسیار معتبر از حضرت امام موسی علیه السلام منقولست که در شب پست و یکم
و پست و سیم صد رکعت نماز بکن و در هر رکعت در تبه سوره قل هو الله
احد بخوان و در حدیث معتبر دیگر منقولست که حضرت امام محمد باقر علیه السلام
ایر و شب را احیا میکرد و در روضه اول مشغول دعا میشد و در نصف آخر
مشغول نماز و پسند و ثقیل از حضرت صادق علیه السلام روایت که اگر تو افش
پست و یکم و پست و سیم ماه رمضان در هر یک صد رکعت نماز بکن بعیر
سیزده رکعت نماز شب و نافله صبح و ناصبح پیدار باش و مستحب است که مشغول
نماز و دعا و تضرع باشی بدستی که امید شب قدر در یکی از اینهاست و
قد بهتر است از هزار ماه فرمود یعنی بهتر است از عمل در هزار ماه و هر از که
در آن سال واقع میشود در شب قدر مقدّم میگردد و دعا این شب در ضمن دعاها
دهه آخر مذکور خواهد شد انشاء الله **و اما شب یکم** کثر احادیث معتبره
دلالت میکند بر آنکه این شب قدر است و در آن دو غسل سنتست یک در اول
شب و دیگری در آخر شب و حضرت صادق علیه السلام فرمود که شب پست و سیم
شب جهنمیست و در آن شب جمیع امور بر وفق حکمت تقدیر میگردد و در آن شب
مقدّر میشود مرگها و بلاها و اجلها و روزیها و قضاها و آنچه در آن سال واقع
میشود و ثواب قدر آینه پر خوشحال بند که احیا کند این شب را و پیدار باشد
بعبادت و گاه در رکوع باشد و گاه در سجود و گاه در رکعت خود را در برابر پندهای خود
مثل کند و بر آنها بگریزد چون چنان کند امید دارم که از فضیلت شب قدر بهره
نبرد انشاء الله و فرمود که حق تعالی امر میکند ملک را که ندا میکند در هر روز و
رضاء در هوا که بشارت باد شما را ای بندهکان من که بخشیدم گناهان گذشته

شما را و در شب قدر شفاعت شما را در حق یکدیگر قبول میکنم و دعاهای شما را
در حق یکدیگر مستجاب میکردانم مگر گنجی که روزی را افشا کند برست
کنند یا گنجینه مؤمنی را در دل داشته باشد و پسند معتبر از حضرت صادق
علیه السلام منقولست که هر که سوره عنکبوت و روم را در شب پست و سیم
بخواند و الله که او را اهل بهشت است و استغنا عینکم در آن احدی را و غیر ترسم
که خدا در این سوکتد بر من گناهی بپوشد و این دو سوره را نزد حق تعالی مترک عظیم
و ایضا از حضرت پسند معتبر منقولست که هر که در شب پست و سیم
ماه مبارک هزار مرتبه سوره انا انزلناه بخواند صبح کند یا یقین شدید باعتراف
با آنچه مخصوص ما است از گناهات در این شب بسبب آنچه در خواب ببیند و سوره
حمد در آن روز سنت است که در این شب بخواند و از حضرت امام محمد تقی علیه
السلام منقولست که هر که زیارت کند حضرت امام حسین علیه السلام را
در شب پست و سیم که امید شب قدر در آن هست و در آن هر امری مقدّر
میشود و مصلحه کند با او روح صد و پست و چهار هزار پیغمبر که همه
در این شب رخصت میطلبند از حق تعالی در زیارت از حضرت و پسند معتبر
از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که احیا کند شب پست
و سیم ماه مبارک را و صد رکعت نماز بکند حق تعالی روزی او را فراخ گرداند
در دنیا و شرف و ثمن آنرا از او کفایت کند و پناه دهد او را از غرق شدن و غم
بر سرش خراب شدن و لقمه در گلو گرفتن و از شر درندگان و دفع کند از او
منکر و نکیر را و از قبر پر و ناید و او را نورانی باشد که روشنی بخشد اهل
محشر را و نامه اش را بدست راست او دهند و بنویسند برای او بر آن
پیزش از آتش جهنم را و کشتن بر صراط را و اعیان از عذاب را و اهل بهشت

فاستلكت بوجهك الكريم وكلما تلتك الثامنة اركان بقي على ذنب المذنب
 او تريد ان تغفر لي عليه او تغفروا لي ان يطالع في هذه الليلة او يصوم
 هذا الشهر الا وقد غفرت له لي يا ارحم الراحمين اللهم لك الحمد بحمدك
 كلها اوكها واخرها ما قلت لنفسك منها وما قال لك الخلق انما يدون
 المحمديون المعدون الموثرون في ذكرك والشكر لك الذين اعنتهم على اداء
 حقك من اصناف خلقك من الملائكة المقربين والنبين والمرسلين
 واصناف الساطقين المستبحين لك من جميع العالمين على انك قد بعثتنا
 شهر رمضان وعلمتنا بفضلك وعيننا من جبريل فيك واجسادنا
 وظاهرنا من انك بك انتهي الحمد لنا ليدلنا الى اركان الخصال التي
 الذي لا ينفد طول الا ليدلنا على ثناءك اعنتنا عليه حتى قضيت عنا صلاتنا
 وقيامتنا من صلوة وما كان ثناء فيه من بر او شكر او ذكر اللهم فقبله منا
 يا احسن قبولك وتجاوزك وعفوك وصحفك وعفوانك وحيث بقدرنا
 حتى نظفرنا فيه بكل خير مطلوب وجبريل عطا موهوب وتوفيتنا فيه بكل
 امر موهوب وذنبتنا سيول اللهم اني استسلك بعظيم ما استسلك احد خلقك
 من كرم اسمائك وجبريل ثناءك وخاصة دعائنا ان تصلي على محمد وال محمد
 وان تجعل شهرنا هذا اعظم شهر رمضان من علمنا منذ انزلنا الى الدنيا
 بركة في عصمة ديني وخلاتي نفسي وقضائي حاجتي وتشفيعي في مسالمتي
 وتسلم النعمة على وصوتي استودعني ولباس العافية وان تجعلني برحمتك
 من حزنك له ليلة القدر وجعلتها خير من الف شهر في اعظم الامور
 الزخر وطول العمر وخير الشكر وودام اليسر اللهم واسئلك برحمتك
 وطولك وعفوك وتعاونك وجلالك وقديم احسانك وامتنانك اني

اللهم اني استسلك بعظيم ما استسلك احد خلقك من كرم اسمائك وجبريل ثناءك وخاصة دعائنا ان تصلي على محمد وال محمد

وتشفيعي

اخر العهد من الشهر رمضان حتى تبلغناه من قابل على احسن حال ونفرض
 ههنا مع الناظرين اليك والمعتبرين له في عفتي عافيتك واتم نعمتك
 واسمع رحمتك واخرزل فتملك اللهم يا رب الذي ليس لي رب غيره
 لا يكون هذا الوداع عني وداع فناء ولا اخر العهد من الدنيا حتى يتركه
 من قابل في اسبغ النعمه وافضل الرخاء وانا لك على احسن اوفاء وانت
 سمع الدعاء اللهم اسمع دعائي وارحم تضرعتي وتذكر لك واستكافيتي
 لك وتوكل على عليك وانا لك مسلم لا ارجو انجاها ولا معافاة ولا تشفيعا
 ولا تبليغا الا بك ومنك فامن على جمل ثناءك وتقدست اسماءك
 يدبليغي شهر رمضان وانا معافا من كل كره وحزن ومن جميع البواب
 الحمد لله الذي اعاننا على صيام هذا الشهر وقيامته حتى تبلغنا اخر ليلة
 منه اللهم اني استسلك باحسب ما دعيت به وارضى ما رضيت به عن محمد
 وال محمد صلى الله عليه واله ان تصلي على محمد وال محمد ولا تجعل وداع
 شهر رمضان وداع خروجي من الدنيا وداع اخر عبادتك فيه ولا اترك
 صومك وارزقني العود فيه ثم العود فيه برحمتك يا وكي المؤمنين
 ووفقي فيه ليلة القدر وجعلها لي خيرا من الف شهر رب الليل
 والنهار والجمال والبار والظلم والافلاك والارض والسماء يا باريا يا مكرم
 يا حنان يا منان يا الله يا رحمن يا رحيم يا قيوم يا بدیع السموات والارض
 الحسن في الامثال العلى والكبرياء والالا استسلك باسمك يا رحيم الله
 الرحمن الرحيم ان تصلي على محمد وال محمد وان تجعل اسمي في هذه الليلة في
 السعداء وروحي مع الشهداء واجتنبني عيبين واسألك مغفورة
 وانسب لي يقيننا ثباتا شره قلبنا لا يشوبه شك وضاعبا

سئل

يا حي

قَمَّةً وَأَنْ تُوَفَّقَ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَأَنْ تَقْبَلَ عَذَابَ
النَّارِ الْحَرِيقِ اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِيهَا تَقْضَى وَتَقْدَرُ مِنْ أَمْرِ الْمُخْتَوَمِ وَفِيهَا تَقْرَأُ
مِنْ أَمْرِ الْحَكِيمِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يَرُدُّ وَلَا يَبْدُلُ وَلَا يَغْيِرُ
أَنْ تَكْتَلِبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمُبَرُّورِ حُجَّتَهُمُ الشُّكُورِ سَعْيُهُمُ الْعَفْوَ وَبِهِمْ
الْمَكْفَرَةُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَاجْعَلْ فِيهَا تَقْضَى وَتَقْدَرُ أَنْ تُطِيلَ عُمْرِي وَأَنْ تُغْنِيَ
رَقَبَتِي مِنَ الشَّارِبِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ أَنْ تَسْتَلِ الْعِبَادَ مِثْلَكَ
جُودًا وَكَرَمًا وَارْغَبَ إِلَيْكَ وَلَمْ يَرْغَبِ إِلَّا إِلَيْكَ أَنْتَ مَوْضِعُ مَسْأَلَةِ السَّائِلِينَ
وَمُنْتَهَى رَغْبَةِ الرَّاعِبِينَ أَسْأَلُكَ بِأَعْظَمِ السَّائِلِ كُلِّهَا وَأَفْضَلِهَا وَأَجْمَلِهَا
يَتَّبَعُ لِلْعِبَادِ أَنْ يَسْأَلُوكَ بِهَا يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ مَا عَلِمْتَ مِنْهَا وَمَا أَعْلَمَ
وَيَا سَمَاءَ بَيْتِكَ الْحَرَامِ وَمَا لَكَ الْعِلْمَ وَبِعَمَلِكَ لِي لَأَخْضِيَ وَبِأَكْرَمِ أَسْمَائِكَ
عَلَيْكَ وَاحْتِمَا إِلَيْكَ وَأَشْرَفِهَا عِنْدَكَ مَنَزَلَةً وَأَقْرَبِهَا مِنْكَ وَسَبِيلَةً وَكَلِمَةً
مِنْكَ تَوَابًا وَأَسْرَعَهَا لَدَيْكَ إِبْرَاءَةً وَيَا سَمَاءَ الْمَكُونِ الْخَزُونِ الْحَيِّ الْقَيُّومِ الْكَبِيرِ
الْأَجَلِ الَّذِي فَجَّهَ وَهَوَاهُ وَتَرْضَى بِهِ عِزَّكَ يَا رَحِيمُ وَتَسْتَجِيبُ لَهُ دُعَاءَهُ وَتُجِيبُكَ
الْأَخْيُوتُ سَائِلُكَ وَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ
وَالْفُرْقَانِ وَبِكُلِّ اسْمٍ دَعَاكَ بِهِ عَرَشُكَ وَمَلَائِكَتُهُ وَمَوَائِدُكَ وَجَمِيعِ صِفَاتِكَ
مِنْ جَلَّتْكَ مِنْ شَيْءٍ أَوْ صَدِيقٍ أَوْ شَهِيدٍ وَجِئْتُكَ يَا رَحِيمُ إِلَيْكَ الْفَرِيقَيْنِ
مِنْكَ الْمُتَعَفِّينَ بِكَ وَبِحَقِّ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ حُجَّاجًا وَمُعْتَمِرِينَ وَمُعْتَمِدِينَ
وَالْحَاجِّينَ فِي سَبِيلِكَ وَبِحَقِّ كُلِّ عَبْدٍ مُتَعَبِّدٍ لَكَ فِي بَرٍّ أَوْ بَحْرٍ أَوْ سَهْلٍ
أَوْ جَبَلٍ دَعَاكَ مِنْ قَدْ شَدَّدْتَ فَاغْتَهُ وَكَثُرَتْ ذُنُوبُهُ وَعَظُمَ جُرْمُهُ
وَضَعُفَ كَدُّهُ دَعَاكَ مِنْ لَا يَجِدُ لِنَفْسِهِ سَادًا وَلَا لِإِصْغَفِهِ مُقَوِّيًا وَلَا لِلدُّنْيَةِ
غَافِرًا لِعَمَلِكَ هَارِبًا إِلَيْكَ مُتَعَوِّذًا بِكَ مُعْتَمِدًا لَكَ غَيْرَ مُسْتَكْبِرٍ وَلَا مُسْتَكْبَرٍ

وَالْقُرْآنِ وَ

وَمُقَرَّبِينَ وَ

الحج في العمل المكتسب سعي في الدعاء
شرا او شراف

خَائِفًا بِأَيْدِيهِ فَقَبَّلَ رَأْسَكَ يَا رَحِيمُ أَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ وَعَظَمَتِكَ وَجَبَرُوتِكَ
وَسُلْطَانِكَ وَبِكَلَمِكَ وَبِعِبَادِكَ وَبِجُودِكَ وَكَرَمِكَ وَيَا لَأَنْكَ وَحُسْنِكَ
وَجَمَالَكَ وَبِقُوَّتِكَ عَلَى مَا أَرَدْتَ مِنْ خَلْقِكَ أَدْعُوكَ يَا رَبِّ خَوْفًا وَطَمَعًا
وَرَهْبَةً وَرَغْبَةً وَخَشَعَةً وَتَعَلُّقًا وَتَضَرُّعًا وَاتِّخَافًا وَاتِّخَافًا خَاضِعًا لَكَ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ يَا قُدُّوسُ يَا قُدُّوسُ يَا قُدُّوسُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ
يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ يَا رَبُّ يَا رَبُّ أَعُوذُ بِكَ
يَا اللَّهُ الْوَاحِدَ الْوَحِيدَ الصَّمَدَ الْوَحِيدَ الْمُسْتَكِرَّ الْمُتَعَالِ وَأَسْأَلُكَ بِجَمِيعِ مَا دَعَاكَ
بِهِ وَيَا سَمَاءَ بَيْتِكَ الْحَرَامِ كَلِمَةً أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَغْفِرَ لِي
وَارْحَمَنِي وَأَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ وَتَقَبَّلْ مِنِّي شَهْرَ رَمَضَانَ وَصِيَامَهُ
وَقِيَامَهُ وَفَرَصَهُ وَتَوَافُكِهِ وَتَغْفِرَ لِي وَارْحَمَنِي وَأَعْفَ عَنِّي وَلَا تَجْعَلْهُ لِي شَرًّا
صَمَدًا لَكَ وَعَبْدًا لَكَ فِيهِ وَلَا تَجْعَلْ دُعَائِي يَاءُ وَدَاعٍ حَرْجِي مِنَ الدُّنْيَا الْكَافِرَةِ
أَوْ حَبْلٍ مِنْ حَبْلَتِكَ وَمَغْفِرَتِكَ وَرِضْوَانِكَ وَخَشْيَتِكَ أَفْضَلَ مَا أَعْطَيْتَ لِحَدٍّ
مِنْ عَبْدِكَ فِيهِ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلَنِي أَحْسَرَ مِنْ سَائِلِكَ فِيهِ وَاجْعَلْنِي مِنْ أَعْظَمَتِهِ
فِي هَذَا الشَّهْرِ مِنَ الشَّارِبِ وَغَفِرْتَ لَكَ مَا قَدَّمَ مِنْ ذُنُوبِهِ وَمَا أَخَّرَ وَأَوْجِبْتَ لَكَ أَفْضَلَ
مَا جَاءَكَ وَأَمَلْ مِنْكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ أَنْزِلْ فِي الْعُودِ وَفِي صِيَامِهِ لَكَ
وَعِبَادَتِكَ فِيهِ وَاجْعَلْنِي مِنْ كَرِيمَتِكَ فِي هَذَا الشَّهْرِ مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمُبَرُّورِ
حُجَّتَهُمُ الشُّكُورِ سَعْيُهُمُ الْعَفْوَ وَبِهِمْ الْمَكْفَرَةُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ الْمُتَعَفِّينَ بِكَ وَبِحَقِّ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ حُجَّاجًا وَمُعْتَمِرِينَ وَمُعْتَمِدِينَ
وَالْحَاجِّينَ فِي سَبِيلِكَ وَبِحَقِّ كُلِّ عَبْدٍ مُتَعَبِّدٍ لَكَ فِي بَرٍّ أَوْ بَحْرٍ أَوْ سَهْلٍ
أَوْ جَبَلٍ دَعَاكَ مِنْ قَدْ شَدَّدْتَ فَاغْتَهُ وَكَثُرَتْ ذُنُوبُهُ وَعَظُمَ جُرْمُهُ
وَضَعُفَ كَدُّهُ دَعَاكَ مِنْ لَا يَجِدُ لِنَفْسِهِ سَادًا وَلَا لِإِصْغَفِهِ مُقَوِّيًا وَلَا لِلدُّنْيَةِ
غَافِرًا لِعَمَلِكَ هَارِبًا إِلَيْكَ مُتَعَوِّذًا بِكَ مُعْتَمِدًا لَكَ غَيْرَ مُسْتَكْبِرٍ وَلَا مُسْتَكْبَرٍ

وَبِهَائِكَ وَر

الرّاحمين اللهم لا ترفع قلوبنا بعد اذ هديتنا ولا تزلنا بعد اذ عززتنا
 ولا تضعنا بعد اذ رفعتنا ولا تهتنا بعد اذ اكرمنا ولا تشقنا بعد اذ اغنتنا ولا
 تمنعنا بعد اذ اعطينتنا ولا تحرمنا بعد اذ رزقنا ولا تغرب سبيلنا من نعمك علينا
 واحسانك لينا اي شيء كان من ذنوبنا ولا يلهو كلنا من امانتنا فيك وعقوبك
 وفضلك سعة المغفرة دوننا فاغفر لنا ونجاوز عنا ولا تغافلنا عليها يا ارحم
 الرّاحمين اللهم اكرمني في عليي هذا كرامة لا تهبني بعدها ابدا واخرني عزرا
 لا تزلني بعدها ابدا وعافني عافية لا تبليني بعدها ابدا وارغبني رغبة لا تضعني
 بعدها ابدا واصرف عني شر كل شيطان مرید وشر كل جبار عنيد وشر كل قريب
 او بعيد وشر كل صغير او كبير وشر كل دابة انت اخذ بنا صيدها ان ربي على

من لغز اشروط وحوال وشرط
 وشرط
 ان تصلي على محمد وآله

در این روز بخواند بیکی ارد وخصلت نیکو ظفر یابد یا بر سیدن ماه رمضان
 آید یا با مرزش خدا و رحمت آنها و بسند معتبر از حضرت صادق علیه
 السلام منقولست که هر که در شب آخر ماه رمضان این دعا بخواند اللهم لا تجعله
 اخر العهد من صياحي لستبر رمضان واعوذ بك ان يطالع فجر هذه الليلة الا
 وقد غفرت حقنعا بيش از صبح او را بیا مرزد و او را توبه و انابت روزی کند
 و ایضا سنت است که این دعا بخواند اللهم اني استسلك باحيت ما دعيت
 به وارضي ما رضيت به عن محمد وعن اهل بيته محمد عليه وعليهم السلام
 ان تصلي عليهم ولا تجعل وداع شهر هذا وداع خروجي من الدنيا
 ولا وداع اخر عبادك ووفقتي فيه لليلة القدر واجعلها لي خيرا من غير
 شهر مع تضاعف الاجر والاجابة والعفو عن الذنوب برضى الرب وان جعلها لي
 كه سنت است در شب آخر ازاد کردن بند هاست زیرا که شبی است که حق
 تعالی بسیار از آتش جهنم ازاد میگرداند هرگاه بنده ضعیف و فرمایند بنده
 از قید رقت ازاد کند امید هست که خداوند قادر بی زوال با ان وسعت
 و کمال او را از آتش جهنم ازاد گرداند و نام او را انجرا بد غاصیا محمدا یید چنانچه
 منقولست که حضرت امام زین العابدین صلوات الله علیه بندها که در عرض
 سال تحصیل سینمود تا بیست نفر و یاده و کم در شب آخر ماه رمضان ازاد میبود
 و میفرمود که شمارا ازاد کردم بامید آنکه خداوند رحیم از تقصیرات من درگذرد
 و مرا از عذاب جهنم ازاد گرداند و چون روز عید میشد جایزه های عظیم
 بایشان می بخشید که ایشان بی نیاز باشند از سوال کردن از مردم و سبک است
 حق تعالی در هر شب ماه رمضان در هنگام افطار هفتاد هزار هزار گز را ازاد
 میکند از آنها که مستوجب جهنم شده باشند و در شب آخر مثل این دعا

ما انا اذ كرهه است زاد ميكند و حضرت هيج غلام و كينيز از زاده از كس سال
خداست نفرمود و در روز عرفه در عرفات نيز بيد ما خود را ازاد مي فرمود و نوا
وارد شده است كه سنت است كه در شب آخر سوره انعام و كهف و يس بخواند
و صد مرتبه بگويد استغفر الله و اتوب اليه **فصل هفتم** در دعاها
مخصوص در ماه اخير ماه مباركست پسند معتبر از حضرت صادق عليه السلام
منقولست كه از حضرت در هر شب از شب هاي دهه اخير دعا مي خواندند اللهم
انك قلت في كتابك شهر رمضان الذي انزل فيه القرآن هدا للناس و بينا
يراهنك و الفراقان عظمت حرمة شهر رمضان بما اتركت فيه القرآن و حصته
بالسنة القدريه جعلتها خيرا من الف شهر الف سنة و هذه ايام شهر رمضان قد انقضت
و ليلته قد نضرت و قد حضرت يا الهي منه الى ما انت اعلم برمي و احصى
لعدوه من الخلق اجمعين فاسئلك بما سئلك به ملائكتك المبركون و
انبيائك المرسلون و عبادك الصالحون ان تصلي على محمد و آل محمد و ان تصلي
رقيبتي من النار و تدخلي الجنة برحمتك و ان تفضل علي بالامرين يوم الحزن
من كل مول اعدته ليوم القيمة الهي و اعوذ بوجهك الكريم و بجلالك
العظيم ان ينقضي ايام شهر رمضان و ليلته و لك قبلي شجرة اودنت و اخذت
به او خطيئة فريد ان تقصها مني لم تغفرها لي سيد سيد سائلك
لا اله الا انت اذ لا اله الا انت اركضت رصيت عني في هذا الشهر فاندعني
رضي و ان لم تكن رصيت عني و ان لا فارض عني يا ارحم الراحمين يا الله يا احد
يا صمد يا من لم يلد و لم يولد و لم يكن له كفوا احد و **كيسا** يكفت يا مدين
الحديد يا ود عليه السلام يا كاشف الضر و الكرب و اعظم عن توب عبد السلام
اي فرج همه يعقوب عليه السلام يوسف عليه السلام صل على محمد و آل

محمد كما انت له ان تصلي عليهم اجمعين و افعلي ما انت اهله و لا تفعل في
ما انا اهله و پسند معتبر ديكر از حضرت عليه السلام منقولست كه در هر شب
دهه اخير دعا بخواند اعوذ بجلالك و وجهك الكريم ان ينقضي عني شهر رمضان
او يطالع الفجر من ليالي هذه و يقبلك عندي عزة اودنت تعذبي عليه يوم
القائك و پسند هاي معتبر در هر شب از دهه اخير دعاي مخصوصي از حضرت صادق
عليه السلام وارد شده است و بر و طالب دنيا و آخرت مشتمل است **دعاي شب**
پيشه يا موع الليل في النهار يا موع النهار في الليل و يخرج الميت من الميت
و يخرج الميت من الحي يا ارحم الراحمين يا الله يا رحيم
يا الله يا الله يا الله لك الاسماء الحسنى و الامثال العليا و الكبرياء و الالهة
ان تصلي على محمد و آل محمد و ان تجعل اسمي في هذه الليلة في السعد و روي مع الشهد
و احسن في علي بن و اسماء في معفورة و في بكتي بكتي انا شرير قلبي و انا اذ يذهب
الشك عني و ترضيني بما قسمك و اتينا في الدنيا حسنة و في الآخرة حسنة
و في عذاب النار المحرق و اندعني فيما ذكرتك و شكرتك و الرتبة اليك و الالهة
و التوبة و التوفيق لما وفقك له محمد و آل محمد عليه و عليهم السلام **دعاي شب**
پيشه يا سائح النهار من الليل فاذا نحن مطبلون و تجري الشمس مستقرها
يتقديرك يا عزيز يا عليم و مقدر القمر سنارل حتى عادلك العرجون القديم يا نور
كل نور و شمس كل رغبة و في كل نعمة يا الله يا رحمن يا الله يا قدوس يا اسديا و
يا قويا يا الله يا الله لك الاسماء الحسنى و الامثال العليا و الكبرياء و الالهة
استملك ان تصلي على محمد و آل محمد و ان تجعل اسمي في هذه الليلة في السعد
و روي مع الشهد و احسن في علي بن و اسماء في معفورة و اذهب بكتي بكتي
ناشر شر قلبي و انا اذ يذهب الشك عني و ترضيني بما قسمك و اتينا في الدنيا

و من
يا الله يا الله يا الله يا الله

حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَمْدُ يَا رَبِّ ارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ
وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالْتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ
وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ **فصل في تيسير** يَا رَبِّ لَيْلَةَ الْقَدْرِ جَمَاعَةً خَيْرَ أُمَّةٍ أَلْفَ شَهْرِ
وَرَبِّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْجِبَالِ وَالْبَحَارِ وَالنَّظْمِ وَالْأَنْوَارِ وَالْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ بِأَرْحَمِيَا
مُصَوِّرِي آجَانٍ يَا مَنَانُ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا اللَّهُ يَا قَيُّوْمُ يَا اللَّهُ يَا بَدِيعُ مَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ
لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ اسْتَغْلِظْ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْتَ جَعَلْتَ سَمِيَّ هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السَّعَادَةِ وَوُجَّهِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَخَلَّصْتَ
فِي عِلِّيِّينَ وَأَسَانِي مَغْفُورَةً وَأَنْتَ بَقِيَّةُ تَبَاشِيرِي قَلْبِي وَإِنَّمَا نَذِيرُكَ هَبْ الشَّكَّ
عَنِّي وَتَرْضِي عَمَّا قَسَمْتُ وَأَتَيْنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ
النَّارِ الْحَمْدُ يَا رَبِّ ارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالْتَّوْبَةَ
وَالْتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ **دعاء في شب**
نوحا يَا قَلْبُ لَا تَضِياعَ وَلَا جَاعِلَ اللَّيْلِ سَكَنًا وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ حُبًّا يَا عَزِيزُ
يَا عَظِيمُ يَا ذَا الْمُنَّ وَالطُّوْلِ وَالْقُوَّةِ وَالْحَوْلِ وَالْفَضْلِ وَالْإِنْعَامِ يَا ذَا الْجَلَالِ
وَالْإِكْرَامِ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا قُدُّوسُ يَا قَرِيبُ يَا غَايِبُ يَا بَاطِنُ يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا
أَنْتَ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ اسْتَغْلِظْ عَلَى
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْتَ جَعَلْتَ سَمِيَّ هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السَّعَادَةِ وَوُجَّهِي مَعَ الشُّهَدَاءِ
وَأَخْلَصْتَ عِلِّيِّينَ وَأَسَانِي مَغْفُورَةً وَأَنْتَ بَقِيَّةُ تَبَاشِيرِي قَلْبِي وَإِنَّمَا نَذِيرُكَ
يَذْهَبُ الشَّكَّ عَنِّي عَمَّا قَسَمْتُ وَأَتَيْنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً
وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَمْدُ يَا رَبِّ ارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ
وَالْتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ **دعاء**
في شب يَا جَاعِلَ اللَّيْلِ لِيَأْسَا وَالنَّهَارِ مَعَاشًا وَالْأَرْضِ مِهَادًا وَ

الْجِبَالِ أَوْثَانًا يَا اللَّهُ يَا قَاهِرًا يَا جَبَّارًا يَا اللَّهُ يَا سَمِيعُ يَا اللَّهُ يَا قَرِيبُ يَا اللَّهُ
يَا حَبِيبُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ
وَالْأَلَاءُ اسْتَغْلِظْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْتَ جَعَلْتَ سَمِيَّ هَذِهِ
اللَّيْلَةِ فِي السَّعَادَةِ وَوُجَّهِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَأَخْلَصْتَ عِلِّيِّينَ وَأَسَانِي
مَغْفُورَةً وَأَنْتَ بَقِيَّةُ تَبَاشِيرِي قَلْبِي وَإِنَّمَا نَذِيرُكَ هَبْ الشَّكَّ عَنِّي وَرَضَا
عَمَّا قَسَمْتُ وَأَتَيْنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ
الْحَمْدُ يَا رَبِّ ارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالْتَّوْبَةَ
وَالْتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ **دعاء في شب**
يَا جَاعِلَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ يَا مَنَانُ يَا مَنَ خَالِيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْتَ لِيَا لَيْلًا وَمُبَصَّرَةً
لِيَبْتَغُوا أَفْضَالَ مَنِّهِ وَرَضُوا نَا بِأَفْضَلِ كُلِّ شَيْءٍ تَقْصِيلًا يَا اللَّهُ يَا جَاعِلَ
يَا وَهَّابُ يَا اللَّهُ يَا جَوَادُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ
الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ اسْتَغْلِظْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْتَ جَعَلْتَ سَمِيَّ
هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السَّعَادَةِ وَوُجَّهِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَأَخْلَصْتَ عِلِّيِّينَ وَأَسَانِي
مَغْفُورَةً وَأَنْتَ بَقِيَّةُ تَبَاشِيرِي قَلْبِي وَإِنَّمَا نَذِيرُكَ هَبْ الشَّكَّ عَنِّي وَرَضَا
عَمَّا قَسَمْتُ وَأَتَيْنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ
الْحَمْدُ يَا رَبِّ ارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالْتَّوْبَةَ
وَالْتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ **دعاء في شب**
يَا مَادَّ الظِّلِّ وَكَوْشِ الشَّجَرِ لَجَعَلْتَ سَاكِنًا وَجَعَلْتَ الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا
تَمَّ قَبْضَتَهُ إِلَيْكَ قَبْضًا يَسِيرًا يَا ذَا الْحَوْلِ وَالطُّوْلِ وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ يَا رَحْمَنُ الرَّحِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا
قُدُّوسُ يَا سَلَامُ يَا مُؤْمِنُ يَا مَحْيِيْنُ يَا عَزِيزُ يَا جَبَّارُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا اللَّهُ يَا خَالِقُ

والتوبة

الكرام بطولك يا ملجأ الاملين **والمسلم** اللهم اجعل في فيه نصيبا من جنتك
الواسعة واهدني فيه ليراهميك الساطعة وحذ مناصبي الى موطئك
الجامعة بحجبتك يا امل المستأقن **والمسلم** اللهم اجعلني فيه من المؤمنين
عليك واجعلني فيه من الغانين لذكرك واجعلني من المقربين اليك يا رحيم
يا غايه الظالمين **والمسلم** اللهم حبب الي فيه الاحسان وكرة الى فيه
الفوق والعصيان وحرم على فيه التخط والنيران بعونك يا عايش
المستغنين **والمسلم** اللهم زمني فيه بالستر والعفاف واسترني
بالباطن فيه القنوع والكفاف واجعلني فيه على العدل والاضاف وامني
فيه من كل ما اخاف بعصمتك يا عصمة الياقنين **والمسلم** اللهم
طهرني فيه من الدنس والافسار ووقني فيه للشقي وصحبه الامم يا رب
يا قرة عيون المساكين **والمسلم** اللهم لا تؤخذني فيه بالعثرات واقبلني
فيه من الخطايا والحقوات ولا تجعلني فيه محررا للبلايا والافات بعزتك
يا عز المسلمين **والمسلم** اللهم ان رغبني فيه طاعة الخاشعين واشرح في صدر
يا نائبة الخشيتن يا مانك يا امان الخافقين **والمسلم** اللهم وقني فيه من موافقة
الافسار وحشيتني فيه من موافقة الاشهاد واوون فيه برحمتك الى دار القرب
يا هيئتك يا له العالمين **والمسلم** اللهم اهدني فيه اصلاح الاعمال ووقني
فيه من الخواص والامال يا من لا يحتاج الى التقدير والسؤال يا عالميا يا من لا
صنود العالمين **والمسلم** اللهم تنهني فيه من كثر الشارة وتوطيني فيه
من كثرة الفواره وحذ بك كل اعصابي الى اتباع انارهم بنورك يا منور قلوب العارفين
يا منور قلوب الخاشعين **والمسلم** اللهم وفرني حضي من بركاته وسهل سبيلي الى خيرته ولا تخونني
قبول حسناته يا هادي الياقنين **والمسلم** اللهم افرح في فيه بواب الجنان

بالحق
والمسلم
يا منور قلوب الخاشعين

المسلم
يا منور قلوب الخاشعين

وانلق عني فيه اواب النيران ووقني فيه من لافسار القرآن يا منور قلوب الخاشعين
يا منور قلوب المؤمنين **والمسلم** اللهم اجعل في فيه الى مرضاتك دليل ولا
تجعل للشيطان على سبيل ولا تجعل الجنة لي منزلا ومقيلا يا فاضلي حوائج
الظالمين **والمسلم** اللهم افرح في فيه ابواب فضلك وانزل على فيه
بركائك ووقني فيه من لافسار مرضاتك واسكنني فيه بحجوات جنتك
يا محب دعوة المضطرين **والمسلم** اللهم اغسلني فيه من الذنوب وطهرني
فيه من العيوب واتحن في فيه بقوى القلوب يا منور قلوب المؤمنين **والمسلم**
والمسلم اللهم ان اسئلك فيه ما يرضيك واعوذ بك مما يؤذيك واسئلك
التوفيق فيه لان اطيعك ولا اعصيك يا احوال السائلين **والمسلم** اللهم
اجعلني فيه غنيا لا اولى لك ومعاديا لا عد لك مسددا سنة خاتم النبيا لك
يا عاظم قلوب النبيين **والمسلم** اللهم اجعل سعدي فيه شكورا ودينني فيه
فضل ليلتك القدير وصير اموري فيه من العسر الى اليسر واقبل عبادتي
وحط عني الوزر يا روف يا روف الصالحين **والمسلم** اللهم وفر حظي من القوا
واكرمني فيه باحصار المسائل وقرب وتيسر لي اليك من بين الوسايل يا من
لا يستعجل الخلق المجتدين **والمسلم** اللهم عظم في فيه بالرحمة فانه في فيه
التوفيق والعصمة وطهر قلبي من غشايب التهمة يا رحيم يا رحيم المؤمنين
والمسلم اللهم اجعل صيافي فيه بالشكر والقبول على ما رضاه ورضاه الرسول
عظمة فروعه بالاصول بحسنه يا محمد والي الطاهرين واحمد لله رب العالمين
والمسلم اللهم قد تقديم وتأخير دعاها وعبارات هريك دركتب دعوات
مختلف ذكره اند وجون روايتش را معتبر عند من معتض ذكرها ان شاء الله
ودعاي ليست وهفتم را كنعني در بيت ونهم ذكر کرده است وموافق

المسلم
يا منور قلوب الخاشعين

المسلم
يا منور قلوب الخاشعين

المسلم
يا منور قلوب الخاشعين

المسلم
يا منور قلوب الخاشعين

المسلم
يا منور قلوب الخاشعين

المسلم
يا منور قلوب الخاشعين

مذهب شیعه در روز بیست و سیم خواندن دو رکعت که انشب باشد
والله یعلم **باب چهارم** در اعمال لیالی و ایام متبرکه ماه شوال و ماه ذی القعدة
فصل ایام متبرکه ماه شوال روز عید فطر است و شبش از جملة لیالی شریفه است
و در فضیلت و ثواب عبادت و احیاناً احادیث بسیار است و از حضرت رسول
صلی الله علیه و اله منقولست که هر که احیا کند شب عید را بمیرد دل او
در روزی که دلها از ترس بمیرد و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام مرویست
که گفت پدرم علی بن الحسین شب عید را احیا میکرد بنماز صبح و در تمام
ارشیب در مسجد نماند و میگفت ای فرزندم شب کمتر از شب قدر نیست عید
در این شب سنت است و شخصی عیدت حضرت صادق علیه السلام عرض
کرد که مردم میگویند که امرزش نازل میشود بر کشته روزه دارد ماه مضاعفا
در شب قدر حضرت فرمود که کارگرمزدش پانصد هفتصد هفتصد هفتصد هفتصد
انکار و از شب عید است راوی گفت چه کار سر او راست که در این شب بکیم
فرمود که چون افتاب غروب کند غسل بکن و چون فوضه مغرب و نافله انرا
بجا آوری دستها بسوی آسمان بلند کن و بگو یا ذا المین و القول یا ذا الجود یا
مُصْطَفَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْفِرْ لِكُلِّ ذَنْبٍ احْصَيْتَهُ
وَهُوَ عِنْدَكَ ثَمَنٌ كِتَابٌ بَيْنَ يَدَيْهِ پس بسجود برو و صد مرتبه در سجده بگو الله اکبر
الله پس هر حاجت که داری از حق تعالی طلب کن که انشاء الله برآورده است پسند
معتبر منقولست که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در شب عید فطر دو رکعت
نماز میکردند و در رکعت اول بعد از حمد هزار مرتبه یا سوره قل هو الله و در رکعت
دوم یک مرتبه میخواندند پس بر کوع و سجود میرفتند و بعد از سلام بسجده میفتادند
و صد مرتبه میگفتند اَللّهُمَّ اِنِّی اَسْأَلُکَ بِرَبِّکَ یَا ذَا الْمَلَنِ وَالْجُودِ یَا ذَا الْمَلَنِ

و الْقَوْلُ یَا مُصْطَفَى مُحَمَّدٍ صَلِّ اللهُ عَلَیْکَ وَآلِکَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ پس
حاجات خود را از خدا می طلبیدند پس سر از سجود بر میداشتند و میفرمودند
بجوش خورشیدی که حاتم بدست قدرت اوست هر که این نماز را بکند
هر حاجت که از حق تعالی بطلبد البته او را عطا کند و اگر بعد در یک کس
بسیار بانه گناه داشته باشد خدا بیا مرزد و بعد از نماز سنت است که این
دعا بخواند یا الله یا الله یا الله یا الرحمن یا الله یا مملک یا الله یا قدوس یا الله
یا سلام یا الله یا مؤمن یا الله یا مهیم یا الله یا عزیز یا الله یا جبار یا الله یا متکبر
یا الله یا خالق یا الله یا باری یا الله یا مصور یا الله یا عالم یا الله یا عظیم یا الله
یا کریم یا الله یا جلیل یا الله یا حکیم یا الله یا سمیع یا الله یا بصیر یا الله یا قریب یا الله
یا نجیب یا الله یا جواد یا الله یا واحد یا الله یا وافی یا الله یا مؤمن یا الله یا مؤمن
یا الله یا قاضی یا الله یا سریع یا الله یا شدید یا الله یا رؤوف یا الله یا رقیب
یا الله یا نجیب یا الله یا جواد یا الله یا ماحد یا الله یا علی یا الله یا حفیظ یا الله
یا محیط یا الله یا سبک است ادان یا الله یا اول یا الله یا آخر یا الله یا ظاهر یا الله
یا باطن یا الله یا قاهر یا الله یا قاهر یا الله یا زبانه یا الله یا زبانه یا الله
یا زبانه یا الله یا زبانه یا الله یا ودود یا الله یا نور یا الله یا دافع یا الله یا مانع یا الله
یا فاتح یا الله یا نافع یا الله یا جلیل یا الله یا جلیل یا الله یا شهید یا الله یا شهید
یا الله یا حبیب یا الله یا ظاهر یا الله یا مطهر یا الله یا مملک یا الله یا مقتدر
یا الله یا قاضی یا الله یا باسط یا الله یا مخفی یا الله یا غیب یا الله یا نجیب یا الله
یا باعث یا الله یا معطي یا الله یا مفضل یا الله یا مؤمن یا الله یا جواد یا الله یا
مبین یا الله یا طیب یا الله یا محسن یا الله یا مبدی یا الله یا معید یا الله
یا باری یا الله یا مدبر یا الله یا مهادی یا الله یا کافی یا الله یا شافی یا الله

میابند و باید که غنی اخراج فطره کند از خود و از هر کس که واجب التفقّه
او باشد بشرط آنکه عیال دیگری نباشند در شب فطر که اگر عیال دیگری
شدن باشد بر او واجبست و همچنین باید بدهد از هر کس که در خانه او باشد
از همان و غیران که آخر روز آخر ماه رمضان پیش از شام در آن خانه باشد
و افطار کند و اگر بعد از شام داخل شود و افطار کند یا نکند واجب نیست
بر صاحب خانه و اگر پیش از شام داخل شود و افطار را زمال و نکند احوط است
که هر دو بدهند یا یکی از ایشان باذن دیگری بمسئولی بدهد قریه الی الله و اگر
شخصی عیال او نباشد اما نفقه و کسوه او را دهد و در خانه دیگری باشد
زکوة او بر معطلی نیست و همچنین اگر در شب عید پیش از شام از جهت عیال
طعامی بفرستد یا فقیری را چیزی بدهد یا شخصی در ماه رمضان مهمان باشد
و در شب عید جای دیگر افطار کند یا بعد از شام عید افطار کرده بخانه اواید
یا چیزی نخورده باشد و بعد از شام بیاید زکوة بر او واجب نیست و احوط
است که در صورت اخیر هر دو بدهند بلکه مطلق مهمان اگر غنی باشد
خود نیز بدهد بهتر است و وقت بیرون کردن فطره موافق مشهور شام
شب عید است تا ظهر روز عید و بعضی گفته اند تا شام روز عید و احوط است
که در شب جدا کند و پیش از نماز عید بدهد و اگر در صبح جدا کند نیز خوبست
و اگر پیش از نماز جدا کند و بعد از نماز در آن روز یا روز دیگر برای حاضر نبودن
مستحق یا عذر دیگر تاخیر کند قصور ندارد و اگر جدا نکند تا ظهر روز عید
احوط است که تا شام قضا را او قضا نکند و اگر از روز عید بگذرد بقصد
قریب بدهد و قصد خصوص فطره نکند یا آنکه قصد کند که این را امیندهم
که اگر قضا فطره بر من واجب باشد فطره باشد و الا تصدق باشد و باید

و مادر و جد و جد و فرزندان و فرزندان هرگاه فقیر باشند نفقه
ایشان بر او واجب است پس اگر نفقه او را خورند فطره بر اوست و اگر عیال
شخصی دیگر باشند بر آن شخص دیگر است و اگر عیال دیگری نیز نباشند
اشهر و احوط است که او فطره ایشان را بدهد و اما مجلس فطره مشهور است
که هر چه قوت غالب و باشد میتوان داد و احوط است که جو یا گندم یا خرما
یا مویز یا گشت بدهد و بهتر است که خرما بدهد و بعد از آن مویز است و بعد
آن هر چه قوت غالب باشد چنانچه مردم شهر چون غالب قوت ایشان نان گندم
بهتر است که گندم بدهند و مردم دهات که غالباً نان جو بخورند جو بدهند
و در حدیث است که اگر یک صاع خرما در فطره بدیست دوست بر میدارم از آنکه
یک صاع طلا بدهم و اما مقدار فطره از هر شخصی یک صاع باید داد و صاع موافق
حساب شهر و ظاهر این که تبریز و چهارم و ربع مثقال و ربع مثقال است و احوط
است که یک و نیم تبریز بدهند و نهایت احتیاط است که یک شاة بدهند
و باید یکی بدهند که قوت سالیان از خود و عیال خود نداشته باشد و سایر
بکف نباشد و احوط است که متظاهر بقسوق نباشد و صالح باشد و احوط
است که در زمان غیبت امام علیه السلام بجهت جامع الشرائط عادل بدهند
که او بمسئقین برساند چون مصارف او بهتر میداند و بعضی از علما این را واجب
دانسته اند و احوط است که فقیری را کمتر از یک صاع ندهند و بیک کس چند
میتوان داد و فطره بواجب التفقّه نمیتوان داد و همچنین غیر واجب التفقّه
داد بهتر است و بعد از آن به مساکین بر ایشان و بعد از آن بکسانی که فاضل
تر و صالح تر و پریشان تر باشند فطره غیر سید را بسید نمیتوان داد و فطره
سید را بسید و غیر سید هر دو میتوان داد و سنت است که در روز عید پیش

نماز عید در اول روز افطار کنند و سنت است بر خورما افطار کنند و غسل بوز
عید سنت مؤکد است و بعضی واجب دانسته اند و از حضرت صادق
علیه السلام منقولست که غسل را در زیر سقفی بکن و در زیر آسمان مکن و پیش
از غسل بگو اللهم انما نأبک و تصدقنا بک ایاک و اتبعنا سنت نبیک
صلی الله علیه و آله پس بسم الله بگو و غسل بکن و چون از غسل فارغ شو
بگو اللهم اجعله كفارة لذنوبی و طهر دینی اللهم اذهب عني الدنس
و زیارت حضرت امام حسین علیه السلام در روز عید سنت مؤکد است
و ثواب بسیار در آن وارد شده است و نماز عید در زمان حضور امام علیه
واجبت و در زمان غیبت امام اکثر علماء سنت میدانند و جماعت کردن را
سنت میدانند و میگویند تنها نمیتوان کردن و بیکان فقیر واجبست که
جماعت بکنند و بنماز مجتهد عادل حاضر شوند و اگر نتوانند حاضر شد
تنها کردن سنت است و نماز عید و در رکعت است و در رکعت اول بعد از
قرآن پنج تکبیر میگوید و بعد از هر تکبیر یک قنوت میخواند و در رکعت دوم
صبح اسم ربکم در رکعت بعد از قنوت چهار تکبیر و چهار قنوت میخواند و قنوت مخصوص دارد و گویند
انرا ندانند آنچه در قنوت نمازهای دیگر میخوانند بخوانند و هرگاه جماعت کنند
پیش نماز و خطبه بعد از نماز میخواند و قنوت مخصوص نماز عید اینست
اللهم اهل الکبریا و العظما و اهل الجود و الخیر و اهل العفو و الرحمة
و اهل التقوی و المغفرة استلک بحق هذا اليوم الذی جعلت لیسان
کرانه و شرفا عید و لحکم صلی الله علیه و آله ذخرا و مزیدا ان تصلی علی محمد و آل محمد
و ان تدخلنی فی کل خیر دخلت فیہ محمد و آل محمد و ان تخرجنی من کل سوء
اخرجت منه محمد و آل محمد صلوٰتک علیه و علی جمیعنا اللهم انی

و افضل البیت کر در رکعت اول
صبح اسم ربکم در رکعت
در هر رکعت
و در هر رکعت
و در هر رکعت
و در هر رکعت

استلک خیر ما سألک به عبادک الصالحون و أعوذ بک بما استعاضون به
عبادک الصالحون و بعد از نماز عید دعا بسیار می وارد شده است و بهترین
دعاها دعا صحیفه کامله است و بسند صحیح از حضرت امام محمد باقر علیه
السلام منقولست که در روز جمعه و عید فطر و عید قربان در هنگام غروب
مهیترفتن بسوی نماز جمعه و عید میشت و طینند غار میخوانی اللهم من هیئتک
فی هذا اليوم أو تعبأ أو أعد و استعد لو فادیه الی مخلوق رجاء رفیق و ثوابه
و قواضیه و عطا یا ه فان الیک یا سیدنا یغنی عنی و اعدادی آجا رفیق و ثوابه
و قواضیک و جوائزک و قواضیک و قضا نیک و عطا یا ک و قد غدت الی
عید من اجماع ائمة نبیک محمد صلوٰت الله علیه و آله و لم افد الیک اليوم
بعمل صالح اقرب قد مته و لا توجهت بمخلوق مکنته و لکن انیتک خاوعا
مقربا بذنوبی و اسأمت الی یسعی فیما عظیم یا عظیم اغفر لی العظیم من ذنوبی
فانه لا تغفر الذنوب الا عظام الا انت یا الله الا انت یا ارحم الراحمین
و در حدیث معتبر از حضرت صاحب الامر صلوٰت الله علیه منقولست
که بعد از نماز صبح روز فطر این دعا بخواند اللهم انی توجهت الیک بمحمد
آمانی و علی من خلفی و عن یمینی و ایمینی عزیبا فی استیشیر من عبدک
و اقترت الیک زلفی لا اجد احدا اقرب الیک منهم فهم ائمتی فامین بهم
خوفی من عقابک فخطک و ادخلنی برحمتک فی عبادک الصالحین الصالحین
یا الله مؤمنا محاصرا علی ذری محمد و سنته و علی ذری علی و سنته و علی ذری
دین الا و صیاء و سنتهم است یسریهم و علی ائمتهم و ارجع الی الله فیما رغب
منه الیه محمد و علی و الاوصیاء و لا حول و لا قوة الا بالله و لا عزه و لا معونه
و لا سلطان الا بالله الواحد القهار العزیز الجبار یوکتک علی الله و ان

المخلصون

و استعدا

نک

مؤقنا

يُؤَكِّدُ عَلَى أَنَّهُ هُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أُرِيدُكَ فَارِدِي وَأُطْلُبُ
 مَا عِنْدَكَ فَتَسِّرْهُ لِي وَأَقْضِ لِي حَوَائِجِي فَإِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ وَقَوْلِكَ
 الْحَقُّ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى
 وَالْفُرْقَانِ فَعَظَمْتَ حُرْمَةَ شَهْرِ رَمَضَانَ بِمَا أُنْزِلَتْ فِيهِ مِنَ الْقُرْآنِ وَخَصَّصْتَهُ
 وَعَظَمْتَهُ بِتَصْدِيرِكَ فِيهِ لِكَلِمَةِ الْقَدْرِ قُلْتَ لِكَلِمَةِ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنَ الْخَيْرِ شَهْرٍ
 تَنْزَلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ
 الْفَجْرِ اللَّهُمَّ وَهَذِهِ أَيَّامُ شَهْرِ رَمَضَانَ قَدْ انْقَضَتْ وَلِيَ إِلَيْهِ قَدْ انْقَضَتْ مَتَّ
 وَقَدِّحَتْ مِنْهُ يَا إِلَهِي لِي مَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي وَأَخْصَى بَعْدِي مِنْ عِبَادِي
 فَاسْأَلُكَ يَا إِلَهِي بِمَا سَأَلْتُكَ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَأَنْ تَقْبَلَ مِنِّي مَا تَقَرَّبْتُ بِهِ إِلَيْكَ وَتَنْفُضَ عَنِّي بِضْعَتِي عَلَى وَقُولِ تَقَبَّلْهُ وَوَبَّحْ
 وَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَهَبْ لِي مِنْكَ عِشْقَ رَقِيقِي مِنَ النَّارِ وَمَنْ عَلَيَّ بِالْقَوْلِ بِالْجَنَّةِ وَالْإِيمَانِ
 يَوْمَ الْخَوْفِ مِنْ كُلِّ فَوْجٍ وَمَنْ كُلِّ هَوْلٍ عَدَدَتْهُ لِيَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعُوذُ بِحُرْمَةِ وَجْهِكَ
 الْكَرِيمِ وَحُرْمَةِ مَدِينَتِكَ وَحُرْمَةِ الصَّلَاحِينَ أَنْ تَحْرِمَ هَذَا الْيَوْمَ وَلَكَ فِيهِ تَبَعٌ مُرِيدُ
 أَنْ تُوَلِّدَنِي بِهَا أَوْ تَبْنِي بِهَا أَنْ تَقْبَلَ مِنِّي وَتَقْضِي لِي بِأَوْخَصِيَّتِهِ تَرْبِيدُ
 أَنْ تَقْبَلَ مِنِّي بِهَا وَتَقْضِي لَهَا عَمَلِي لَمْ تَغْفِرْهَا وَأَسْأَلُكَ بِحُرْمَةِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ
 النِّعَالِ لِمَا يُرِيدُ الَّذِي يَقُولُ لِلشَّيْءِ كَيْفَ كَوْنٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِالْإِلَهِ إِلَّا أَنْتَ أَرَنْتَ رَضِيَتْ عَنِّي فِي هَذَا الشَّهْرِ أَنْ تَزِيدَ فِيهِ لِقَائِي مِنْ غَيْرِي رَحِمًا
 وَأَرَنْتَ لَمْ تَرْضَ عَنِّي فِي هَذَا الشَّهْرِ أَنْ لَأَنْ فَارَضَ عَنِّي السَّاعَةَ السَّاعَةَ السَّاعَةَ
 وَاجْعَلْ لِي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ فِي هَذَا الْجَلِيسِ مِنْ عَمَلِيكَ مِنَ النَّارِ وَطَقَاتِكَ مِنْ جَهَنَّمَ
 وَسَعْلًا خَلْقًا بِمَغْفِرَتِكَ وَرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِحُرْمَةِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ أَنْ تَجْعَلَ شَهْرِي هَذَا خَيْرَ شَهْرٍ رَّضَاكَ عَبْدُكَ فِيهِ

أَيَّامُهُ
وَالْعَمَلِ

لَكَ وَصَحَّتْهُ وَتَقَرَّبْتُ إِلَيْكَ مِنْذُ اسْكَنْتَنِي فِيهِ اعْظِمْهُ أَجْرًا وَائْتِمِ بِغَمَّةٍ وَأَعْتِمِ
 مَغْفِرَةً وَأَكْمَلْهُ رِضْوَانًا وَأَقْرِبْهُ إِلَيَّ مَا حَبَّبْتَ وَتَرْضَى اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ إِخْرَ شَهْرٍ
 رَمَضَانَ حَمَلَتْهُ لَكَ وَأَرِزْنِي الْعُودَ فِيهِ ثُمَّ الْعُودَ حَتَّى تَرْضَى وَبَعْدَ الرِّضَا وَحَتَّى
 تُخْرِجَنِي مِنَ الدُّنْيَا سَالِمًا وَأَنْتَ عَنِّي رَاضٍ وَأَنَا لَكَ مَُرْضَى اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِيهِمَا
 تَقْضِي وَتَقْدِيرَ مَنْ لَا مَرَّ لِحَقْوَمِ الَّذِي لَا يَرُدُّ وَلَا يَسُدُّ أَنْ تَكْتَلِبَنِي مِنْ حَاجِجِ بَيْتِكَ
 الْخَرَامِ فِي هَذَا الْعَامِ وَفِي كُلِّ عَامٍ الشُّكُورَ سِعِيهِمْ الْمَبْرُورَ بِحُجَّتِهِمُ الْمَغْفُورَ
 ذُنُوبَهُمْ الْمُتَقَبَّلَ سُنَائِهِمُ الْمُعَافِينَ عَلَى اسْفَارِهِمُ الْمُقْبِلِينَ عَلَى سُكُومِهِ
 الْحَفُوظِينَ فِي أَنْفُسِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ وَذُرَارِيهِمْ وَكُلِّ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيْهِمُ اللَّهُمَّ أَقْلِبْنِي
 مِنْ جَلِيسِي هَذَا فِي شَهْرِي هَذَا فِي يَوْمِي هَذَا فِي سَاعَتِي هَذِهِ بِقَوْلِكَ أَسْتَجِابًا
 لِي مَغْفُورًا ذَنْبِي مُعَافَاً مِنَ النَّارِ وَمُعْتَقًا مِنْهَا عَقْدًا لِأَرْقَ بَعْدَ أَبَدٍ وَلَا رَهْبَةَ
 يَأْتِبُ لَأَرْبَابِ اللَّهِ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ فِيهِ أَسْمِيَّتَ وَأَرْدَتَ وَقَضِيَّتَ وَ
 قَدَرَتَ وَحَمَّتَ وَانْقَضَتَ أَنْ تُطِيلَ عَمْرِي وَتُنْشِئَ لِي أَجَلِي وَأَنْ تُقَوِّى ضِعْفِي
 وَأَنْ تُغْنِي فَقْرِي وَأَنْ تُجَبِّرَ قَافِيَّتِي وَأَنْ تَرْحِمَ مَسْكِنَتِي وَأَنْ تُغْنِي دُنْيِي وَأَنْ تَرْفَعَ
 ضَعْفِي وَأَنْ تُغْنِي عَائِلَتِي وَأَنْ تُؤَلِّسَ وَحْشَتِي وَأَنْ تُكْثِرَ قَلْبِي وَأَنْ تُدْرِكَ قِيَّتِي
 عَافِيَةً وَيُسِّرَ وَخَفِضَ وَأَنْ تُكْفِيَنِي مَا أَهْمَنِي مِنْ أَمْرِ دُنْيَا وَآخِرَةٍ وَلَا تُكَلِّبْنِي إِلَّا الْفَقْرَ
 فَارْحَمْ عَنْهَا وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا قُدُّوسُ وَأَنْ تُعَافِيَنِي فِي دِينِي وَجَسَدِي وَرُوحِي
 وَوَلَدِي وَأَهْلِي وَأَهْلَ مَوْلَدِي وَأَخَوَانِي وَجِيرَانِي مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
 وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ وَأَنْ تُنْصَلَ عَلَيَّ بِالْإِيمَانِ وَالْإِيمَانِ
 مَا أَبْقَيْتَنِي فَأَتَكَ وَلِيٍّ وَمَوْلَايَ وَتَقِيٍّ وَرَجَائِي وَمَعْدُنِي سَائِلِي وَمَوْضِعَ
 شُكَايَ وَمُنْتَهَى رَغْبَتِي فَلَا تُخَيِّبْنِي فِي رَجَائِي يَا سَيِّدَ وَمَوْلَايَ وَلَا تُبْطِلْ لِي
 وَرَجَائِي فَقَدْ وَجَّهْتُ إِلَيْكَ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَقَدَّمْتُهُمْ إِلَيْكَ أَمَانِي وَأَمْسَا

وَدِينِي

حَاجَتِي وَطَلَبَتِي وَفَضْرَتِي وَمَسَالَتِي فَأَجْعَلْنِي فِيهِمْ وَجْهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَزَيْنَ
 الْمَقْبُورِينَ فَإِنَّكَ مَنَّتَ عَلَىَّ بِهَذَا خَيْرِي بِالْإِسْعَادَةِ وَالْإِسْلَامَةِ وَالْإِكْرَامِ وَالْإِحْسَانِ
 وَالْمَغْفِرَةِ وَالرِّضْوَانِ وَالسَّعَادَةِ وَالْخَفَافَةَ يَا اللَّهُ أَنْتَ لِكُلِّ حَاجَةٍ أَنْفَضِلْ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَعَافِنَا وَلَا تَشَاطِرْ عَلَيْنَا أَحَدًا مِنْ جَلْفِكَ لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَكَفِينَا
 بِكُلِّ أَمْرٍ مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَرَحَّمْ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَسَلِّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَافُضِلَ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ
 وَتَحَنَّنْتَ عَلَى الْيُوهَيْمِ وَالْإِبْرَاهِيمِ أَنْتَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ وَاسْتَجَابَ رُزْنَهُ دَاشْتَن
 شش روز بعد از عید در بعضی از روایات وارد شده است و همچنین در روزگار و روزگار
 و ظاهر روز دشتن محمول بر تفتیه است چنانکه در میان سنیان مشهور است
 و ترکش بهتر است و همچنین کراهت نکاح کردن در میان عید فطر و عید قربان
 اصلی ندارد و شاید اصلش از عامه بوده باشد و در ماه شوال چون عقد عایشه
 در آن واقع شده است و اکثر مفاسد اسلام بر آن مترتب شد و از بعضی روایات
 کراهت مستفاد میشود اگر در خصوص شوال احترام زن کنند بهتر است و اما ماه
شاذی القعدة بدانکه اول ماهها حرامست که حق تعالی در قرآن یاد فرمود است
 و انها ذوالقعدة و ذوالحجة و ماه رجب است و در این ماههای ابتدای قتل
 با کافران نباید کرد و شیخ مفید رحمه الله و غیر او از حضرت رسول صلی الله علیه
 و آله روایت کرده اند که هر که در یکی از ماههای حرام نجسند و جمعه و شب
 متوالی روزه بدارد ثواب نهصد سال عبادت برای او نوشته شود و در
 از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که در شب پانزدهم روزه
 حوائج ابوی بندهکان مؤمن نظر رحمت میکند کسی که از شب راجعاً بدست
 بسر آورد ثواب صد عابد با و عطا کنند که در یک چشم زدن معصیت خدا نکند

باشند چون نصف شب بگذرد شروع که عبادت و نماز و حاجات خود را از حق
 تقاضا طلب کن که هر حاجت که طلب کنی مستجاب میگردد و بعضی از علما گفته اند
 که در روز پست و نیم ماه ذی القعدة زیارت حضرت امام رضا علیه السلام
 از نزد ملک و در سنت است و در روز پست و نیم ذی القعدة روزه بخواند
 یعنی پس شدن زمین از کعبه بروی آب و روز بسیار بارگشت و کلیکی
 از محمد بن عبدالله روایت کرده است که حضرت امام رضا علیه السلام در شهر مرو
 در روز پست و نیم ذی القعدة پیرون آمدند و فرمودند که امروز دوازده بدر ازید
 که من نیز روزه ام هتیم فداي قوشویم این چه روزیست فرمود که روزیست که رحمت
 در این روز منتشر گردیده است و زمین در این روز پهن شده است و کعبه در این
 روز نصب شده است و حضرت آدم علیه السلام در این روز زمین فرو آمده است
 و ابن بابویه رحمه الله روایت کرده است از حسن و شاکه گفت ما و پدرم در خدمت
 حضرت امام رضا علیه السلام شام خوردیم در شب پست و نیم ذی القعدة پس
 فرمود که امشب حضرت ابراهیم علیه السلام و حضرت عیسی علیه السلام متولد
 شده اند و زمین از زیر کعبه پهن شده است پس هر که روزه دوازده بدر بخواند
 که شخصت ما از روزه داشته باشد و حضرت قائم علیه السلام در این روز ظاهر شود
 شد و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که حق تعالی رحمت خود را بر
 در این روز فرستاده است و روزه اش مثل روزه هفتاد سال است و روایت دیگر
 رحمت از آسمان در این شب نازل شده است و تعظیم کعبه بر آدم علیه السلام
 در این روز نازل شده هر که این روز دوازده بدر هر چه در میان آسمان و زمین است بر
 او استغفار کنند و طلب آمرزش نمایند و از حضرت امیر المؤمنین صلوات الله
 علیه مرویست که اول رحمتی که از آسمان بسوی زمین نازل شد در شب پست

وینیم ماه ذی القعدة بود هر که این روز را روزه دارد و شب او را عبادت بایستد از برکت
او عبادت صد سال نوشته شود که روزها را روزه داشته باشد و شبها را عبادت
بسر آورده باشد و هر جماعتی که در این روز جمع شوند برای ذکر پروردگار خود بیشتر
آنکه متفرق کردند حاجت ایشان برآورده شود و در این روز هزار هزار رحمت
از جانب حق تعالی بر بندگان نازل میگردد و در این رحمت از آنها مخصوص جمعی است
که مجتمع کردند و بند کربلا مشغول کردند و روزش با روزه بدارند و شبش را عبادت
کنند و در روایتی وارد شده است که مستحب است که در این روز در وقت چاشت دو رکعت
نماز بخواند و در هر رکعت بعد از سوره حمد پنج مرتبه سوره الشرح بخواند و بعد از آن
ایستد و بگوید لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم یا مقبل العزیزات قلنی عترتی
یا محبب الدعوات یا حبی یا سامع الدعوات اسمع صوکی و از منجی و ناجی و زرع
سیاقی یا ذی الجلال و الاکرام و شیخ طوسی علیه الرحمة گفته است که مستحب است
که در این روز از بند عاری بخواند اللهم ذری الکعبة و فالوا الحبة و صابوا الذریر و
کاشف کل کربة است ملک فی هذا الیوم من انامک الی اعظمت حقها و اقدس
سبقها و جعلها عند المؤمنین و دبیعة و الیک ذبیعة و رجحتک الوسیعة
انضج علی محمد عبدک المنجی فی المیناق القریب یوم التلاق فائق کل رقی و دخی
الی کل حق و علی اهل بیته الاظهار الهداة المنار دعای الجبار و ولادة اهل الجنة
و التاروا اعطانی یومینا هذان عطاک الخیر غیر مقطوع و لا منون جمع لنا
به التوبة و حسن الادب یا خیر مدعو و اکرم مرجو یا کفی یا وفی یا من اطفاه حق
الطغ یا طیفک و اسعدنی بعفوک و ابدنی بنصرتک و لا تشنی کریم ذکرک
یولاه امرک و حفظک و تبرک احفظنی من شوائب الدهر الی یوم الحشر و النشر
واشهدنی اولیائک عند خروج نفسی و حلول ربی و انقطاع عمای و انقضاء

اجل الله و اذکری علی طول الی الی اوحلت بین اخطای و الذری و فی الثانی
من الوری و احلانی دار المقامة و یوفی منزل الکرامه و اجعلنی من مرافقه
اولیائک و اهل جنانک و احفظناک و بارک فی لقائک و اذکری حسن
العمل قبل حلول الاجل من انزل و سور الخطی اللهم و ابدنی حوض
نبیک محمد صلی الله علیه و آله و اسقنی منه مشربا و یاسا یغایبنا هبتا لا یظلم
بعث ولا احل و یده لا عنه افاذ و اجعله فی خیر زاد و اوفی ميعاد یوم یقوم
الاشهاد اللهم و العن جبارة الاولین و الاخرین و محقوق اولیائک المستأثرین
اللهم و اقصم دعاؤهم و اهلك اشیاءهم و علمهم و عجل ما لکم و اسلبهم
لوعال کهم و صیق علیهم مساکلهم و اعن مساکلهم و مشارکهم اللهم
و عجل فرج اولیائک و ابد علیهم مظالمهم و اظهر باحق قائمهم و اجعله لیدک
منتصر و یا قهرک فی اعدائک مؤمن اللهم احفقه بملایکة النصیر و یا القیت
الیهم من الاخر فی لیکة القدر منتقیا لک حق رضی و یعود دینک به و علی یدیه
جديد اغضا و یخص الحق محض و یرفض الباطل رفضا اللهم صل علیه و آله
و علی جمیع ابائهم و اجعلنا من خجبه و امنه و ابعثنا فی کرمه حقن نکلنا
من اعوانه اللهم ادرک بنا فی امانه و اشهدنا امانه و صل علیه و ابد الیکنا
سلامه و السلام علیهم و رحمة الله و بركاته **باب پنجم** در بیان فضایل
و اعمال ماه مبارک ذی الحجة و در آن پنج فصل است **فصل اول** در بیان فضایل
ماه ذی الحجة و در ماه اول و اعمال آنست یام این دهه هم در نهایت فضیلت
و برکت اند و حق تعالی میفرماید و اذکروا الله فی ايام معلولات یعنی یاد کنید
خدا را در روزی چند شمرده شد یعنی که روزان فرموده است و یادگوارانم الله
فی ايام معلولات علی ما ذکرهم من بسمه الا تغلام یعنی اعلام کن مرد مرا که

بیایند بچ نماند که بیا بند منفعتهای دنیا و آخرت و یاد کنند خدا را در روزی
 چند معلوم برای آنکه روزی که دست ایشان از گوشت چهارپایان که کلاو
 و شتر و کوسفند و نر است و احادیث معتبره از ائمه صلوات الله علیهم منقولست
 که ایام معلومات در روز اول ماه ذی الحجه است و ایام معدومات روز دهم
 و یازدهم و دوازدهم و سیزدهم فاذی الحجه و انحضرت رسول صلی الله علیه و آله
 منقولست که عمل خیر و عبادت در هیچ ایامی نزیحتر از حق تعالی بخوبی نیست از روز
 اول ذی الحجه و چون این ماه داخل میشد صلی صلاه و با عبادان اهتمام عظیم در عبادت
 میکردند و بسند معتبر منقولست از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام که پدرم
 محمد باقر علیه السلام با من گفت ای فرزند کز ای البته در هر شب دهمه اول ذی الحجه
 دو رکعت نماز بجا آورده در میان نماز شام و خفتن و در هر رکعت یک مرتبه سوره حمد
 و سوره قل هو الله احد و این را بخوان و بعد از آن موسی بن جعفر بن لکله و اکسمنا هابشیر
 قتمه منقبات ربی اربعین لکله و قال موسی و جیه هرون اختلف فی شوقی و ارجلی ولا
 تتبع سبیل المفسدین حورچین کنی با حاجیان در ثواب حج شریک خواهی بود
 بچ نرو و روز اول ذی الحجه روزه مبارکست و روایتی وارد شده است که حضرت
 ابرهیم خلیل علیه السلام در این روز متولد شده است و در این روز حق تعالی حضرت ابرهیم
 خلیل خود را ایند و بسند معتبر از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام منقولست
 که هر که اول روز ذی الحجه را روزه بدارد حق تعالی او ثواب ششاد ماه روزه بنویسد
 و از حضرت امام موسی علیه السلام منقولست که هر که در روز اول ماه ذی الحجه را روزه
 بدارد حق تعالی ثواب روزه تمام عمر او را بپوشد و شیخ طوسی علیه السلام گفته است
 که از روز اول ذی الحجه تا روز نهم روزه مستحب است و اگر نتواند روز اول را روزه بدارد
 و در روز اول حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله حضرت فاطمه صلی الله علیه

بحضرت امیر المؤمنین علیه السلام ترویج نمود و روایت دیگر در روز ششم
 ترویج نمود و بدانکه روزه قضای ماه مبارک رمضان از اول ماه تا روز عرفه و یثوا
 گرفت چنانچه علم گفته اند و احادیث صحیح بران دلالت دارد و بعضی از روایات
 که بر منع وارد شده است سند آنها معتبر نیست و محمولند بر تقیه چنانکه
 در کتب مبسوطه دلایل از این ایراد کرده ام و باز شیخ رحمه الله گفته است که
 مستحب است که در روز اول نماز حضرت فاطمه علیهم السلام را بجا آورد و روایت
 شده است که آن چهار رکعت است مثل نماز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
 بعد از سلام و در هر رکعت بعد از سوره حمد پناه مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند
 و بعد از سلام تسبیح حضرت فاطمه علیهم السلام را بخواند و تسبیح اینست
 سبحان ذی العرش الشامخ المنیف سبحان ذی الجلال الباقع العظیم سبحان
 ذی الملک الفاعل القدیم سبحان من یرى اثر القلم فی الصفح سبحان من یسیر
 وقع الطیر فی الهواء سبحان من هو ملکنا و لا هکذا غیره **و روایت** که بعد از این
 انشاء الله مذکور خواهد شد که نماز حضرت فاطمه علیهم السلام دو رکعت است
 و در رکعت اول بعد از حمد صد مرتبه انا انزلناه است و در رکعت دوم بعد از حمد
 صد مرتبه قل هو الله و اگر هر دو را بعل آورد و آن دعا را بعد از هر یک بخواند **مستحب**
 و اگر بعد از سلام اول تسبیح مشهور حضرت فاطمه را بخواند و بعد از این
 دعا را شاید بهتر باشد و در بعضی از روایات وارد شده است که مستحب است
 که در روز اول نسیاست پیش از نوال دو رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت بعد از
 حمد صد مرتبه سوره توحید و صد مرتبه ایا الکرسی و صد مرتبه انا انزلناه بخواند
 و در روایت دیگر وارد شده است که هر که از ظالمی بترسد و در روز اول ذی الحجه
 بگوید **حسبى حسبى حسبى** من سؤالی علیک بحالی حق تعالی کفایت شر آنرا

از وی بگفت و شیخ و تلعبی و سیدان طاوس پسندند معتبر روایت کرده
که حضرت صادق علیه السلام در روز اول ذی الحجه تا روز عرفه هر روز بعد از صبح
و در وقت غروب فاتحه بخواند و این دعا را بخواند اللهم هذه الايام التي
فضلتها على غيري هاهنا لا ايام وشرتها وقد بلغت بها عتقتك ورحمتك فانزل
علينا من بركانك واسبح علينا فيها من نعمائك اللهم اني استأثرت ان تصلي
على محمد وآل محمد فيها وان تصلي فيها سبيل الهدى وترزقنا فيها التقوى
والعفاف والعز والعلف فيها يا محب وترضى اللهم في استأثرت يا موضح كل شك
ويا سامع كل نجوى ويا شاهد كل مكر ويا عالم كل خفية ان تصلي على محمد وآل
محمد وان تكشف عنا فيها البلاء وتنجيب لنا فيها الدعاء وتوفينا فيها
ويعيننا وتوفقنا فيها لما يحب ربنا وترضى عنه ما افترضت علينا من طاعتك
وطاعة رسوله واهل بيته اللهم اني استأثرت ان ارحم الراحمين ان تصلي
على محمد وآل محمد وان تصلي لنا فيها الرضا انك سمع الدعاء ولا تخبر منا فيها خبر
ما نزل فيها من السماء وطهرنا من الذنوب يا عالم الغيوب يا واجب لنا فيها اكرام
الله صل على محمد وآل محمد ولا تزل لنا فيها ذلنا الا غفرته ولا همنا الا فوته
ولا ديننا الا قضيته ولا غايانا الا اديته ولا حاجة من حاجج الدنيا والاخرة الا
سهلها ونيسرتها انك على كل شئ قدير اللهم يا عالم الحفريات يا ارحم
العبرات يا محب الدعوات يا رب الارضين يا من لا تشابه عليه الاوصات
صل على محمد وآل محمد واجعلنا فيها من عتقائك وطاعتك من الثار والعارين
يحييتك لنا حين برحمتك يا ارحم الراحمين وصل الله على محمد وآله اجمعين
وسلم تسليما وشيخ مفيد وسيدان طاوس پسندند عمر از امام محمد باقر عليه
روایت کرده اند که جبرئیل از جانب خداوند جلیل برای حضرت عیسی بنج دعا را

بسمه اوبد و گفت یا عیسی بنج دعا را در دهه اول ماه ذی الحجه بخوان بدستی که
هیچ عبادتی نزد حق محبوبتر نیست از عبادت کردن در این دهه الحمد اشهد
ان لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملك وله الحمد سید الحق وهو على كل
شئ قدير الحمد اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له احدا صمدا لم یجد
صاحبه ولا ولدا سید اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له احدا صمدا
لم یولد ولم یولد ولم یکن له کفو احد سید اشهد ان لا اله الا الله وحده
لا شریک له له الملك وله الحمد الحق ويحييت وهو حي لا يموت سید الحق وهو
على كل شئ قدير سید حسبي الله وكفى بجمع الله من دعا ليس وراء الله منتهى
اشهد لله بما دعاي وانه برئ من بترى وان الله الاخرة والاولى پس حاربا
گفتند یا روح الله چه ثواب دارد کسی که این کلمات را بگوید حضرت عیسی گفت
که هر که دعای او را صد مرتبه بخواند عمل هیچیک از اهل زمین بهتر از عمل او نباشد
در این روز و در روز قیامت حسنا او زیاده از همه کسی باشد و هر که دعای دوم را صد
مرتبه بخواند چنان باشد که دوازده مرتبه توبه و انجیل بخواند باشد و ثواب
انها را بگوید هند حضرت عیسی گفت ای جبرئیل ثواب خواندن توبه و انجیل
چيست گفت طاقت برداشتن یک حرف توبه و انجیل نداشت هر که در آسمانها
هفت کا است از مغفله تا آنکه مبعوث شد من و اسرافیل زیرا که اسرافیل
اول بند بود که گفت لا حول ولا قوة الا بالله سید و که تسبیح را صد مرتبه بخواند حق تعالی
بنویسد از برای او دین ده هزار حسنه و محو کند از او ده هزار گناه
و بلند کند از برای او در بهشت ده هزار هزار درجه و فرود آید از آسمان هفتاد هزار
ملک که دستها برداشته باشند و صلوات فرستند بر کسی که این کلمات را این
عد بخواند است پر عیسی علیه السلام گفت ای جبرئیل یا ملائکه صلوات

بفرستند بر غیر پیغمبران جبرئیل گفت که هر که ایمان آورد با نجه پیغمبران از شما
 خدا آورده اند و تعیین کردند شریعت ایشان را حق تعالی ثواب پیغمبران با وعطا
 میفرماید و هر که دعای چهارصد مرتبه بخواند ان دعا را استقبال نماید
 ملکی و بالا برد بسوی حق تعالی پس خدا نظر کند بسوی گویند این دعا بر حمت و مهر
 خدا نظر رحمت بر او کند هر که شقی و بد عاقبت نشود پس حضرت عیسی گفت
 یا جبرئیل ثواب دعا پنجم چیست جبرئیل گفت آن دعا منست و حق تعالی از حضرت
 نداده است که ثواب آن را بگویم **مؤلف** که اگر هر روز هفتاد و نه دعا را در روز
 بخواند و در نیست که عمل باین روایت کرده باشد و اگر هر روز یکصد مرتبه
 بخواند بهتر خواهد بود و شیخ ابن بابویه و سید ابن طاووس رضی الله عنهما از حضرت
 امیر المؤمنین صلوات الله علیه روایت کرده اند که هر که در هر روز از اول و آخر
 این تهلیل را ده مرتبه بخواند حق تعالی او را هفتاد و نه درجه در بهشت از
 مرور دهد و یا قوت و ارمیان هر درجه تا درجه دیگر صد سال راه باشد بر فساد
 سوابی که تیان در هر درجه شهر بوده باشد و در آن شهر قصری باشد
 از یکوه که فصلی نباشد و در هر شهری از آن شهرها از انواع جوهر و غیره
 و خاضا و فرشته ها و کرسی ها و تخت ها و حوریان و نهال ها و متکاها و خوانها و
 و درختها و نهرها و زیورها و حلقها بوده باشد که وصف کنند قادر بر وصف
 آنها نباشد و چون از قبر بیرون آید از هر موی بدن او نوری ساطع باشد و مبادت
 نمایند بسوی او هفتاد هزار ملک و از پیش رو و جانب راست و چپ او روند
 تا او را بد بهشت برسانند و چون داخل بهشت شود او را مقدم دارند و از آنکه
 از عقب او روند تا آنکه بشیری برسد که پیرویش از قوت سرخ باشد و اندوشت
 از نبرد سبز و در آن شهر بوده باشد هر نهقی که حق تعالی در بهشت خلقت کرده

پس با او گویند که ای دوست خدا میدانی این شهر چیست گویند و شما کیستید گویند
 ما ملکیم چندیم که حاضر بودیم در هنگامی که توان تهلیل را میخواندی و در دنیا
 و این شهر و آنچه در آن هست از نعمتهای الهی یکو ثواب تو است بر خواندن این تهلیل
 و بشارت باد تو را بهترین ثوابها و پیوسته در جوار رحمت حق تعالی خواهی بود در دار
 السلام که بلائی و غمی و مکر و موی در آن نباشد و نعمتهای و رحمتها و خدای هر روز تو
 منقطع نیکو کرد **تهلیل** انیس لا اله الا الله عدد الایالی والذمهور لا اله
 الا الله عدد امواج الجور لا اله الا الله ورحمة خیر مما یجمعون لا اله الا الله
 عدد الشوک والشجر لا اله الا الله عدد الشعر والوبر لا اله الا الله عدد البحر
 والمدیر لا اله الا الله عدد حج العیون لا اله الا الله فی اللیل انا عسر والضحی
 انا تنفس لا اله الا الله عدد الزیاح فی البراری والضحی لا اله الا الله فی یوم
 الی یوم یفرح فی الصور و از بعضی روایات مستفاد میشود که بیک مرتبه نیز گفتا
 میتوان کرد و الله تعالی **فصل** در اعمال روز ترویبه و روز عرفه است روز ترویبه
 روز هشتم ذی الحجه است و روز یازدهم است و این بابویه از حضرت امام موسی علیه
 السلام روایت کرده است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که حق تعالی
 برگزیده است از روزها چهار روز را روز جمعه و روز ترویبه و روز عرفه و روز عید
 قربان و ایضا از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که روز ترویبه
 هزاره شصت سال کنامست و شب عرفه از لیلای مقبره است و از حضرت
 رسول صلی الله علیه و آله منقولست که در شب عرفه دعا مستجابست و کسی که
 آن شب را عبادت بپراورد و در صد و هفتاد سال عبادت دارد و از آن شب حاجات باقی
 الحاجات است و هر که در آن شب توبه کند توبه اش مقبولست و از حضرت صادق علیه السلام
 منقولست که هر که در شب عرفه یا در شبها جمعه یا در شبها کافران را

روز ترویبه روز هشتم ذی الحجه است
 که حاجات آن شب برسد
 و در آن شب که در شب عرفه است
 روز دیگر عبادت روز ترویبه است
 عرفه است که مسلم از آن روز است
 بود که شبانه در آن روز است
 عبادت الله که در آن شب است
 و این روز است که در آن شب است
 از شبانه و در آن شب است
 در آن شب که در آن شب است
 من الوافقین مع فایات حق تعالی

در آن شب

بیاورد الله يا شاهد كل حي وموضع كل شكوى وعالم كل خبيثة ومنتهى
كل حاجة يا مبتلي العالمين على العباد يا كريم العفو يا حسن النجا ويا جواد يا ذا الجلال
فيه ليل الالام والنجو عجاج ولا تسماء ذات ابراج ولا ظلم ذات ارباب يا من الظلم عند
ضياء اسالك بوبر وجهك الكريم الذي عجلت به لي ليل جعلت دكا وحز
موسى صديقا وابراهيم الذي رفعت به السموات بلا عمد **و** يا ارض على
وجه ماء جدد وابراهيم المخزون المكنون المكنون الظاهر الذي اذا غيبت به اجبت
واذا اسالت به اعطيت وابراهيم السجود القدوس البرهان الذي هو نور على
كل نور ونور من نور يضي منه كل نور اذا بلغ الارض انشقت واذا بلغ السموات
فتحت واذا بلغ العرش اهتز وابراهيم الذي ترعده منه قواصم كائنات
واسئلك بحق جبرئيل وميكائيل واسرائيل وبحق محمد المصطفى صلى الله
عليه واله وعلى جميع الانبياء وجميع الملائكة والائمة التي غنى بها عن كل
الماء كاشفى به على جدد الارض وابراهيم الذي خلقت به البحر موسى واعقبت
به فرعون وقومه واجبت به موسى بن عمران ومريمه وابراهيم الذي دعاك به
موسى من جانب لظهور الايمان فاستجبت له والقيت عليه حبة منك **و** يا
الذي احبني به عيسى بن مريم النور وتكلم في المهد صبيا وازاء الالام والافس
يا ذاك وابراهيم الذي دعاك به جملة عرشك وجبرئيل وميكائيل واسرائيل
وجبرئيل محمد صلى الله عليه واله وملائكتك المقربون وانبياءك والرسلك
وعبادك الصالحون من اهل السموات والارضين وابراهيم الذي دعاك
به ذو النور اذهب مغاضبا فظن ان لن نقدر عليه فنادى في الظلمات ان
لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الظالمين فاستجبت له واجبت له من العزم
وكذلك بحق المؤمنين وابراهيم العظيم الذي دعاك به داود وخزلك حنك

سبحته

وتوبه

الفريضة للحم الزباد
الحلقة الكفت
شبهه فقه بعض الزاد
در حجاب ازان

فغفرت له ذنبه وابراهيم الذي دعاك به اسية امرأة فرعون اذا كنت رب
ابراهيم عندك بيتا في الجنة ونجني من فرعون وعمله ونجني من القوم الظالمين
فاستجبت لها دعائها وابراهيم الذي دعاك به ياقوب ارحم البلاء فعاقت
وانتبه اهله ومثلهم معهم رحمة من عندك وذكرى للعالمين وابراهيم الذي
دعاك به يعقوب فرددت عليه بصره وفرة عينه يوسف وجمعت سبله
وابراهيم الذي دعاك به سليمان فوهبت له ملكا لا ينبغي لاحد من عبدي
انك انت الوهاب وابراهيم الذي تحرت به البراق لمحمد صلى الله عليه واله اذا قال الله
تعالى سبحان الذي اشرى عبده ليل الامن المسجد الحرام الى المسجد الاقصى **و**
باركنا وقوله سبحان الذي سخر لنا هذا وما كنا له مقرنين واننا الى ربنا لمنقلبون
وابراهيم الذي تنزل به جبرئيل على محمد صلى الله عليه واله وابراهيم الذي دعاك
به ادم فغفرت له ذنبه واسكنته جنتك واسالك بحق القرآن العظيم وبحق محمد
خاتم النبيين وبحق ابراهيم وبحق فضل يوم القضاء وبحق الموازين وبحق النجاة
والصفحة اذا انشئت وبحق القلم وما جرى والروح وما احصى وبحق الاسم
الذي كتبت على سراج العرش قبل خلقك الخلق والذينا والشمس والقمر
يا لفي عام واشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له وان محمدا صلى الله عليه
واله عبده ورسوله واسالك يا ابراهيم المخزون في خزانة الذي استأثرت
به في علم الغيب عندك لا يظهر عليه احد من خلقك لملك مقرب ولا نبي
مرسل ولا عبد مصطفى واسئلك يا ابراهيم الذي شققت به السماوات
في الجبال واختلف به الليل والنهار وبحق السبع المثاني والقران العظيم
وبحق الكرام الكاتبين وبحق طه ويس وكهيعص وحم عسق وبحق تور وزيور
واخييل عيسى وقران محمد صلى الله عليه واله وعلى جميع الرسل واهبنا

شَهِيدًا لَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ نِعَمِكَ الْمُنَاجَاةَ الَّتِي كُنْتَ بِهَا مَوْجِبًا
 عِزِّي قَوْلَ جَبَلٍ طَوْرٍ سِينَا وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي عَلَّمْتَهُ مَلَكَ الْمَوْتِ لِقَبْضِ
 الْأَرْوَاحِ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي كُتِبَ عَلَى وَرَقِ الرُّتُونِ فَخَضَعْتَ لِي بِرَأْسِ
 لِسَانِكَ الْوَرَقَ فَقُلْتَ يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي كُتِبَتْ
 عَلَى سَازِدِ الْجِدِّ وَالْكَرَامَةِ يَا مَنْ لَا يُخْجِبُهُ سَائِلٌ وَلَا يَنْقُصُهُ نَائِلٌ يَا مَنْ
 يُتَعَاثُ وَالْيَدِ يُلْجَأُ أَسْأَلُكَ بِعَاقِبَةِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمَنْهَى الرَّجْمَةِ مِنْ كُرْسِيِّكَ
 وَبِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ وَجَلَّتْ الْأَعْلَى وَكَلَّمَكَ الشَّائِدَاتِ عَلَى اللَّهِ رَبِّ الرِّجَاحِ
 وَمَا دَرْتَ وَالسَّمَاءُ وَمَا أَظْلَتِ وَالْأَرْضُ وَمَا أَقْلَتِ وَالشَّيَاطِينُ وَمَا أَصْلَتِ
 وَالْحَارُ وَمَا جَرَتْ وَبِحَقِّ كُلِّ شَيْءٍ مُوَعَّلِكَ حَقِّي وَبِحَقِّ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ
 وَالرُّوحَانِيِّينَ وَالْكَرُوبِيِّينَ وَالْمُسَجِّينَ لَكَ يَا لَيْلِي وَالنَّهَارَ لَا يَفُتُّونَ
 وَبِحَقِّ أَرْهَمِي خَلْقِكَ وَبِحَقِّ كُلِّ دَيْنٍ يَأْتِيكَ بِرِضَاكَ وَالْمَرْءُ وَنِسْبَتُهُ إِلَيْكَ
 دُعَاءُ يَا مُجِيبُ أَسْأَلُكَ هَذِهِ الْأَسْمَاءَ وَبِهَذِهِ الدَّعَوَاتِ أَنْ تُعْفِرَ لَنَا مَا أَلْهَمْنَا
 وَمَا أَخْرَجْنَا وَمَا أَسْرَجْنَا وَمَا أَهْلَلْنَا وَمَا أَبْهَرْنَا وَمَا أَحْقَبْنَا وَمَا أَمَلْنَا بِمُنَا إِلَيْكَ
 عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا حَافِظَ كُلِّ غَرِيبٍ يَا مُؤَيِّنَ
 كُلِّ وَجِيدٍ يَا قُوَّةَ كُلِّ ضَعِيفٍ يَا نَاصِرَ كُلِّ ظَلُومٍ يَا دَارِ كُلِّ مَحْرُومٍ يَا مُؤَيِّنَ
 كُلِّ مُسْتَوْجِبٍ يَا صَاحِبَ كُلِّ سَأَلٍ يَا عِمَادَ كُلِّ حَاضِرٍ يَا غَاوِيَّ كُلِّ ذَنْبٍ وَخَطِيئَةٍ
 يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا صَرْحَ الْمُسْتَضْرِّحِينَ يَا كَاشِفَ كُلِّ مَكْرُومٍ يَا رَاحِ
 مَةَ الْمُهْمُومِينَ يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ يَا مُنْتَهَى غَايَةِ الظَّالِمِينَ يَا مُجِيبَ
 دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ يَا دِيَانَ يَوْمِ الدِّينِ يَا جُودَ الْإِيمَانِ
 يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ يَا أَسْمَعَ السَّمَاعِينَ يَا أَبْصَرَ النَّظَائِرِينَ يَا أَقْدَرَ الْقَادِرِينَ
 اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُعْزِرُ النِّعَمَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُؤِيرُ النِّعَمَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ

الَّتِي تُؤِيرُ النِّعَمَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُهْتِكُ الْعِصَمَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي
 تَرُكُ الدُّعَاءَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُخْطِئُ قَطْرَ السَّمَاءِ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُجْلِ
 الْفَنَاءَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُجْلِبُ الشَّقَاءَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُظْلِمُ الْهُدَى
 وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُكْثِفُ الْغَطَاءَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي لَا يُغْفِرُهَا
 غَيْرُكَ يَا اللَّهُ وَاحْمِلْ عَنِّي كُلَّ تَبِعَةٍ لِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَاجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِكَ
 قُرْبًا وَمَحْرَجًا وَسِرًّا وَأَنْزِلْ نِقْمَتَكَ فِي صَدْرِي وَرَحْمَتَكَ فِي قَلْبِي حَتَّى لَا أَرْجُو
 غَيْرَكَ اللَّهُمَّ احْفَظْنِي وَعَافْنِي وَمُطَاعْنِي وَاصْبِرْ لِي فِي أَمْرِي وَنَهَارِي وَمِنْ بَيْنِ
 يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي وَمِنْ تَحْتِي وَمِنْ قَوْفِي وَبَسِّرْ لِي السَّبِيلَ
 وَاصْبِرْ لِي التَّكْسِيرَ وَلَا تُخْلِنِي فِي الْعُسْرِ وَاهْدِنِي بِأَحْسَنِ دَلِيلٍ وَلَا تُكَلِّبْنِي إِلَيْكَ
 نَفْسِي فِي الْأُمُورِ وَالْقَضَى كُلِّ شَيْءٍ وَارْتُدَّ قَلْبِي إِلَى الْإِسْلَامِ وَالْجَنَاحِ مَحْبُورًا
 فِي الْعَاجِلِ وَالْآجِلِ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَارْتُدَّ قَلْبِي مِنْ فَضْلِكَ وَأَوْسِعْ عَلَيَّ
 مِنْ طَبِيعَاتِ رِزْقِكَ وَأَسْتَعِظُكَ فِي طَاعَتِكَ وَأَجْرِي مِنْ عَذَابِكَ وَنَارِكَ وَأَقْلِبْ لِي
 إِذَا تَوَقَّيْتُ إِلَى جَنْبِكَ بِرَحْمَتِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ وَمِنْ
 تَحْوِيلِ عَافِيَتِكَ وَمِنْ خُلُوقِ نِقْمَتِكَ وَمِنْ تَرْوِيلِ عَذَابِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ
 الْبَلَاءِ وَدَرَكِ الشَّقَاءِ وَمِنْ سَوِّدِ الْقَضَاءِ وَشِمَاتِ الْأَعْدَاءِ وَمِنْ تَرْوِيلِ نِقْمَتِكَ الشَّيْءِ
 وَمِنْ شَرِّ رِجَالِ الْكِتَابِ الْمُنْزَلِ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْنِي مِنَ الْأَشْرَارِ وَلَا مِنَ أَصْحَابِ الشَّارِ
 وَلَا تَجْعَلْنِي مِنْ حَبِيبَةِ الْأَخْيَارِ وَاحْيِي حَيَاةَ طَيْبَةٍ وَتَوَفَّنِي وَفَاةَ طَيْبَةٍ تُلْحِقُنِي
 بِالْأَكْبَرِ وَارْتُدَّ قَلْبِي مِنْ فَضْلِكَ الْإِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ مَكِيلِكَ مُقْتَدِرِ الْكَلَمَةِ
 لَكَ الْحَمْدُ عَلَى حُسْنِ بِلَادِكَ وَصُنْعِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى أَسْلِحَتِكَ وَالسَّنَةِ يَا رَبِّ كَمَا
 هَدَيْتَهُمْ لِي بِكَ وَعَلَّمْتَهُمْ كِتَابَكَ فَأَهْدِنَا وَاعْلَمْنَا وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى حُسْنِ بِلَادِكَ
 وَصُنْعِكَ عِنْدِي خَاصَّةً كَمَا خَلَقْتَنِي فَاحْسَنْتَ خَلْقِي وَعَلَّمْتَنِي فَاحْسَنْتَ

اللهم اغفر لي الذنوب التي
 تترك الدعاء و اغفر لي
 الذنوب التي تخطف قطرة
 السماء و اغفر لي الذنوب
 التي تجلب الشقاء و اغفر
 لي الذنوب التي تظلم الهدى
 و اغفر لي الذنوب التي تكثف
 الغطاء و اغفر لي الذنوب
 التي لا يغفرها غيرك يا
 الله و احمل عني كل تبعة
 لاحد من خلقك و اجعل لي
 من امرك قربا و محرجا و
 سريا و انزل نعمة في
 صدري و رحمة في قلبي
 حتى لا ارجو غيرك اللهم
 احفظني و عافني و مطاعني
 و اصبر لي في امري و نهاري
 و من بين يدي و من خلفي
 و عن يميني و عن شمالي و
 من تحتي و من قوفي و بسّر لي
 السبيل و اصبر لي التفسير و
 لا تخلني في العسر و اهديني
 بأحسن دليل و لا تكلبني
 اليك نفسي في الامور و
 القضا كل شيء و ارتد قلب
 لي الى الاسلام و الجناح
 محبورا في العاجل و الاجل
 انت على كل شيء قدير و
 ارتد قلبي من فضلك و اوسع
 علي من طبعات رزقك و استعظك
 في طاعتك و اجر من عذابك
 و نارك و اقلب لي اذا
 توقيتني الى جنبك برحمتك
 اللهم اني اعوذ بك من زوال
 نعمتك و من تحويل عافيتك
 و من خلوق نعمة و من ترويل
 عذابك و اعد لي من جهد
 البلاء و درك الشقاء و من
 سويد القضاء و شيمات
 الاعداء و من ترويل نعمة
 الشئ و من شر رجال الكتاب
 المنزل اللهم لا تجعلني من
 الاشرا و من اصحاب الشار
 و لا تجعلني من حبيبة
 الاخيار و احيي حياة طيبة
 و توفني وفاة طيبة تليقني
 بالاكبر و ارتد قلبي من
 فضلك الانبياء و مقعد صدق
 عند ملكك مقتدر الكلمة
 لك الحمد على حسن بلادك
 و صنعك و لك الحمد على
 اسلحتك و السنة يا رب كما
 هديتهم لبيك و علمتهم
 كتابك فاهدنا و علمنا و لك
 الحمد على حسن بلادك و
 صنعك عندك خاصة كما
 خلقتني فاحسن خلقي و علمتني
 فاحسن علمي

تَعَالَى وَهَدَانِي فَأَحْسَنْتَ هِدَايَتِي قَالَتْ أَلَمْ نَكُنْ عَلَىٰ أَعْيُنِكَ عَلَىٰ الْفَنَاءِ وَحَدَّثْنَا
 فَكَمْ مَكْرِبَ يَأْسِيْدِي قَدْ فَجَبْتَهُ وَكَمْ مَكْرِبَ يَأْسِيْدِي قَدْ فَجَبْتَهُ وَكَمْ مَكْرِبَ
 يَأْسِيْدِي قَدْ فَجَبْتَهُ وَكَمْ مَكْرِبَ يَأْسِيْدِي قَدْ فَجَبْتَهُ وَكَمْ مَكْرِبَ يَأْسِيْدِي
 قَدْ فَجَبْتَهُ قَالَتْ أَلَمْ نَكُنْ عَلَىٰ كُلِّ مَكْرِبٍ وَكَمْ مَكْرِبٍ وَكَمْ مَكْرِبٍ وَكَمْ مَكْرِبٍ
 وَعَلَىٰ هَذِهِ أَسْمَاءُ وَكُلُّ خَالٍ أَلَمْ نَكُنْ عَلَىٰ كُلِّ مَكْرِبٍ وَكَمْ مَكْرِبٍ وَكَمْ مَكْرِبٍ
 الْيَوْمَ مِنْ حَبِيبٍ تَقِيْمُهُ أَوْفَرَ تَقِيْمُهُ أَوْفَرَ تَقِيْمُهُ أَوْفَرَ تَقِيْمُهُ أَوْفَرَ تَقِيْمُهُ
 أَوْفَرَ تَقِيْمُهُ أَوْفَرَ تَقِيْمُهُ أَوْفَرَ تَقِيْمُهُ أَوْفَرَ تَقِيْمُهُ أَوْفَرَ تَقِيْمُهُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكُنْتَ أَوَّلَ الْكَرِيمِ الْمُعْطَى الَّذِي لَا يَزِدُّ سَائِلُهُ وَلَا يَحْبِبُ
 أَيْلُهُ وَلَا يَنْقُصُ نَائِلُهُ وَلَا يَنْقُصُ مَا عِنْدَكَ بَلْ يَزِدُّكَ كَرَمًا وَعَطَاءً وَجُودًا
 وَأَنْتَ قُنِي مِنْ غُرَائِيكَ أَلَمْ نَكُنْ عَلَىٰ كُلِّ مَكْرِبٍ وَكَمْ مَكْرِبٍ وَكَمْ مَكْرِبٍ وَكَمْ مَكْرِبٍ
 مَحْظُورًا وَكَمْ مَكْرِبٍ وَكَمْ مَكْرِبٍ وَكَمْ مَكْرِبٍ وَكَمْ مَكْرِبٍ وَكَمْ مَكْرِبٍ
 زِيَارَتِ حَضْرَتِ إِمَامِ حُسَيْنٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ دُشَبُورُ وَدُشَبُورُ وَدُشَبُورُ
 زِيَارَتِ نَزْدِيكَوَادِ كِتَابِ حَقِّهِ الزَّائِرُ إِيْرَادِ كَرَمِهِ وَزِيَارَتِ دُورِ انْشَاءِ اللَّهِ بَعْدَ ذَلِكَ
 مَذْكُورٌ وَهَذَا شِدُو بَيْتِ زِيَارَتِ الْحَضْرَةِ مَذْكُورٌ وَهَذَا شِدُو بَيْتِ زِيَارَتِ الْحَضْرَةِ
 عَظِيمٌ أَيْ وَكُنِي أَنْ تُوَفِّقَ بِأَنْ تَذْكُرَ عَرَفَاتِ مَا شَدَّ عَلَيْهِ وَأَعْمَالِ بَسِيْرًا دَانِدِ
 وَفِيهِ تَنْزِيلُ عَمَالِ دَرِيْنِ رُؤُودِ عَاسْتِ حَقِّ مَسْتَحَابِ كَيْ جَمْعُ كُنْتُمْ مِيَانِ نَمَازِ ظَهْرِ
 وَعَصْرِ دَرِ اَوَّلِ وَقْتِ وَقَالُوا إِذَا زَانِ عَصْرًا قَطْمِ شُورُ وَبَعْدَ نَمَازِ عَصْرِ مَشْغُولُ
 دَعَا بَالِدِ شَدُ تَأْشَامُ وَدَعَا زِيَارَتِ إِيْرَادِ مَوْثِقِ أَنْ تَذْكُرَ مَرْدِ بَسِيْرًا بَالِدِ كَرَمِ
 چنانچه در حدیث صحیح منقولست که ابراهیم بن هاشم گفت من عبد الله بن جعفر را
 دیدم در موقف عرفات و حال آنکه هیچ کس را از او بهتر ندیده پیوسته دستها
 خود را بر وی استمال میکرد و در جواب دیدارش بر دوش جانی بود تا زمین میزد

چون مردم فارغ شدند گفتیم و قوف هیچ کس را بهتر از او قوف نوندیدم گفت
 بخدا سوگند که دعا نکردم مگر برای برادران مؤمن خود زیرا که از حضرت
 امام موسی علیه السلام شنیدم که هر که دعا کند از برای برادران مؤمن خود غنیمت
 اواز عرش خدا باورسد که از برای تو صد هزار برابر او باری من خواستم که دست
 بر دارم از صد هزار برابر دعا صلت که الله مستجابست برای یکدای خود
 که عین دایم مستجاب خواهد شد بانه و اگر کسی توفیق یابد که در روز عرفه در محبت
 قبه مقدسه حضرت امام حسین صلوات الله علیه باشد ثوابش کمتر نیست
 از کسی که در عرفات باشد بلکه زیاده است چنانکه از حضرت صادق علیه السلام
 منقولست که هر که در روز عرفه زیارت آنحضرت برود حق او را شناسد و او را
 امام واجب الاطاعه دانند بنویسد حق تعالی برای او ثواب دو هزار حج و دو هزار
 عمره مقبول و هزار جهاد که با پیغمبر بر سرلی باشد یا امام عادل بر وی گفت که
 کجاست ثواب و قوف عرفات حضرت زیدوی غضب بسوی او نظر کرد و فرمود که
 بدستی که بندایش چون در روز عرفه نزد قبر آنحضرت حاضر شود و در هر فرات
 غسل کند و متوجه زیارت شود و هر گاه که بر میدارد ثواب یکج و عمره برای او پیوسته
 و در روایت دیگر فرمود که در روز عرفه حق تعالی اول نظر رحمت بسوی زوار حضرت
 امام حسین علیه السلام میکند و گناهان ایشان را برمی آرد و بعد از آن متوجه
 اهل عرفات میکند زیرا که در میان زوار آنحضرت حرام زاده و فرزندان نیست
 و در میان اهل عرفات هست و کسی که توفیق هیچیک از اینها را نیافته باشد باید
 که در سایر بلاد غسل بکند و در جمیع مؤمنان حاضر شود و زیارت آنحضرت بکند
 و اگر در بام بلند بنی یا حصری کشته باشد بهتر است پس مشغول دعا شوند
 و تا شام مشغول ذکر و دعا باشد تا در ثواب آنها شریک گردند چنانچه از حضرت

نماز و دعا جات ایشان

صادق علیه السلام منقولست و احادیث در باب روزه روز عرفه مختلفست و اکثر
 علما جمع میان حدیث باین روش کرده اند که اگر اشتباهی در ماه نباشد و در
 اردا کردن ضعیف نکند و اندست است و آله و کوهست یعنی نوازش کمتر است
 و در دوایتی واقع شده است که روزه روز عرفه برابر است با روزه یکسال و اگر
 اشتباه در ماه باشد یا روزه از دعا ضعیف شود و روزه نگیرد بهتر است
 و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در روز عرفه پیش از آنکه متوجه
 دعا شود دو رکعت نماز بخواند و در زیر آسمان و اعتراش کند نزد خدا بکنایه از خود
 و اقرار کند بخطاهای خود فایز گردد بواب اهل عرفات و کناهایان گذشته و آینه
 از نیکه کرد و شیخ مفید رحمه الله علیه این نماز را بعد از عصر ذکر کرده است
 و گفته است که این نماز مخصوص جمعیتست که در اطراف باشند و در عرفات
 نباشند و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که چون خوا
 مشغول دعا شود اول صد مرتبه الله اکبر و صد مرتبه الحمد لله و صد مرتبه سبحان الله
 و صد مرتبه لا اله الا الله و صد مرتبه قل هو الله احد و صد مرتبه سورة انا انزلناه
 بخواند و در روایت دیگر فرمود که صد مرتبه ایت الکرسی بخواند و صد مرتبه لا حول
 ولا قوة الا بالله بگوید و صد مرتبه اللهم صل علی محمد و آل محمد بگوید پس مشغول
 دعا شود و بهترین دعاها دعاى صحیفه کامله است از ابا خشموع و خشموع و ثانی
 ورق بخواند که شتم است بر جمیع مطالب دنیا و آخرت و شیخ طوسی رحمه الله
 بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که حضرت رسول صلی
 علیه و آله حضرت امیر المؤمنین علیه السلام هفت میخوای تورا علیه کتم دعاى
 روز عرفه را و آن دعاى پیغمبران پیش از من است میگوید لا اله الا الله و احد
 لا شریک له له المملک و له الحمد یحیی و یمیت و هو حی لا یموت سیده الخیر

و هو علی کل شیء قدير اللهم لك الحمد كما لا اله الا انت و حقیر اما نقول و قو ما نقول و قو ما
 يقول القائلون اللهم لك صلوات و نسکی و محیای و ممان و لك برأ و ذنبك
 حول کینک تموتی اللهم انی اعوذ بک من الفقر و من و سوائ الصد و من شتات
 الامر و من جلاب القبر اللهم انی استلک خیر الزیاح و اعوذ بک من شر ما یحیی به
 الزیاح و استلک خیر اللیل و خیر النهار اللهم اجعل فی قلبی نوراً و فی سمعی
 نوراً و فی بصری نوراً و فی دخی و عظامی و عروقی و مقامی و مقعدی
 و مدخلی و مخرجی نوراً و اعظم فی النور یا رب یوم القاتلک لیک علی کل شیء قدير
 و از حضرت امیر رضا علیه السلام منقولست که این دعا را در روز عرفه بخواند
 اللهم کاسرت علی ما لم اعلم فاعف عني ما تعلم و کما وسیعنی عیالک فلیسعنی
 عفوک و کما بداتی بالاحسان فایم نعمتک بالعرفان و کما امرتني بعرفک فالتزم
 بعفویک و کما عرفتني وحدانیتک فاکرمنی بطاعتک و کما عصمتني عما لم اکن
 اعتصم منه الا بعفویتک فاعف عني ما لو شئت عصمتني منه یا جواد یا کریم
 یا ذا الجلال و الاکرام و از حضرت امام موسی علیه السلام این دعا منقولست
 اللهم انی عبدک و ابن عبدک ان تعذبني فاعذب عني و ایا موری قد سکت منی و انا بین
 یدیک بری منی و ان تعف عني فاهل العفو انت یا اهل العفو یا ارحم الراحمین
 و لاخوانی و از جمله دعاهاى مشهور روز عرفه دعاى حضرت سید الشهداء اما
 حسین صلوات الله علیه است بشرویش بران غالباً سببی روایت کرده اند
 که پسین روز عرفه در عرفات در خدمت آنحضرت بودیم پس از خیمه خود
 بیرون آمدند با کرمی از اهل بیت و فرزندان و شیعیان خود با آنها
 تذلل و خشوع پس در جانب چپ کوه ایستادند و روی مبارک را بسوی کعبه
 گردانیدند و دستهارا برپا برداشتند مانند سسکینی که طعام طلبد و این

و سایر روز

از کسر العظام از باب صحیح

دعا واخوانه **والتسبيح** **سبح** الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله الذي ليس لقضائه دافع ولا لعطاياه مانع ولا كصنعه صنيع
 وهو اجود الواسع فطر جناس البدايع وانقر بحجته الصنائع ولا يحفى عليه
 الظلال ولا تضيق عنده الودائع جاني كل صنيع ولا يش كل قانع وراحم كل ضائع
 ومنزل المنايع والكتاب الجامع بالبور الساطع وهو للدعوات سامع والظعير
 نافع وللدعوات رافع وللكرات دافع وللجبابرة قانع وراحم عبدة كل صنيع
 ورافع صرعة كل صنيع فلا اله غيره ولا شئ يعده له وليس كمشابه شئ وهو
 التميع الجبير اللطيف الخبير وهو على كل شئ قدير اللهم اني ارجو
 اليك واشهد بالربوبية لك مقرا بانك رب وان اليك مردى ابتدائي
 بنعمتك قبل ان اكون شيئا مذكورا وحلقتي من التراب ثم اسكنتني الاضلاع
 امرا لرب السموات والارضين لذكوريك اذل طاعنا من جليل ربح في مقام
 الايام الماضية والقرون الخالية لم يخرجني لرافتك بي ولطفك لي و
 احسانك لي في دولة ايام الكفرة الذين نقصوا عهدك وكذبوا رسلك
 لكنك اخرجتني رافة منك وتحننا على الذي سبق لي اهدى الذي
 يسرتني وفيه استأبني ويري قبل ذلك روفت بي بجميل صنعك وسوايع
 نعمتك فاستدعت خلفي من مني عني ثم اسكنتني في ظلمات ثلاث بين
 ثم وجلي ودم وكم تنهني عن عيني ولم تجعل لي شيئا من مري ثم اخرجتني
 الى الدنيا تاسوبا وحفظتني في الهدى طفلا صبيبا ودرتني من الغدائرين
 طرنا وعطفت على قلوب الحواصن وهككتي الالهات الرخايم وكلابتي
 من طوارق الجان وسلمتني من الزيادة والنقصان فتعاليت يا رحيم يا رحمن
 حتى اذا استهلكت ناطقا بالكلية اتممت على سوايع الانعام وربيتني

التراب الصدوق اطهر
 واحل حاله ق

ط

زائدا في كل عام حتى اذا اكلت فطرتي واعتدلت سريري اوجبت علي محبتك
 بان الهمتي بغير فتك ودعيتي لعياب فطرتي وانطقني لما اذنت في سنانك
 واصبك من بدايع خلقك وبنعتي لذكرك وشكرك وواجب طاعتك و
 عبادتك وفهمتني ما جات به رسلك وبيرتني بقبل رضائك فمذنت علي
 بجميع ذلك يعونك ولطفك ثم اذ خلقتني من خري التري لم ترضك يا الهني
 بنعمتي وقد خري ودرتني من انواع المعاش وصنوف الرزاق ثم ايتك العظم
 علي واحسانك لغيري الي حتى اذا اتممت علي جميع النعم وصرفت عني كل
 النعم لم تمنعك جهلي وجراني عليك ان دللتني على ما يقربني اليك ووقفتني
 لما لا يغني لذكرك فان دعوتك اجبتني وان سالتك اعطينتني والاطعتك
 شكرتني وارتك كرتك وتنتي كل ذلك كما لا لا تمك علي واحسانك لي
 فسميتك سبحانك مبدئي محمد مجيد تقديست اسماءك وعظمت اسماءك
 فاي فخر يا الهني احصى عدا اودكر اتم اني عطيتك قوم بها شكر او هي لا رب كثر
 من احصى بها العادون وسيلع علماء بها الحافظون ثم ما درأت وصرفت عني الكرم
 من الخبز والضرأ اكثر مما ظهر من العافية والشرأوا واشهدك يا الهني حقيقة
 ايماني وعقد عزمي بقيني وخالص صريح توحيدني وباطن سكوني ضميري
 وعلا في عبادي نور بصري واساير صفاتي جيني وخرق مسارب نفسي وخبائ
 ما رين عيني ومسارب جوارح سمعي وما ضمت واطبقت شفتاي وحركات
 لفظ لسان ومقرز حجابي وفي مسارب اذراسي ويلوح جبال بارع عيني
 وسامع اكلتي وشعري وجمال ادم راسي وجلل مائل جلي وتبني وما اشمع علي
 تانور صدري ونياط حجاب قلبي واغلاذ حواسي كيدي وما حوت شرابي
 اصلاحي وحشاق مفاصل واطراف انا ملي وقص عواملي ودم شعري وشعر

د

وعصبي وقصبي وعظامي ونحني وعروفي وجميع جوارحي وما انسج على ذلك
ايام رضاعي وما اقلت الارض مني ونفسي وبفتطي وسكوني وحركتي وسوكتي
وكوعبي ونحوذي ان لو حاولت واجتهدت مدى الاعضاء والاحقاد لو علمت
ان اودي شكر واحد من نعمك ما استطعت ذلك الا بميثاق الموحى فذكر
انما جديك بظرافة عيدا اجل ولو حرصت والعادون من فانيك ان تحصى عدد
انعامك ساقية وانفة كما حصرناه عددا ولا احصيناه عددا ابداهمها
لقد ذكرك وانت الخبير عن نفسك في كتابك لناطوق والنبأ الصادق
ان نعم الله لا تحصى وما صدق كما بانك للهمة وبناؤك وبلغت نبيا ذلك
ورسلتك ما ازلت عليهم من وحيت وشرعت لهم دينك غير اني يا الهى شهد
بجدي وجهدي ومبالغ طافتي ووسعي واقول موقنا مؤمنا الحمد لله الذي
لم يخذل ولا يترك مؤمنا ولم يكن له شريك في الملك فصاذه فيما ابتدع
ولا وري من الدن في رده فيما صنع سبحانه سبحانه لو كان فيهما الهة
الا الله لفسدنا ونفطرنا فبما ان الله الواحد الحق الاحد الصمد الذي لم يلد ولم
يولد ولم يكن له كفوا احد الحمد لله حمد عديل حمد ملائكته المقربين وانبيائه
المرسلين وصلى الله على خيرته من خلقه محمد خاتم النبيين واليه الظاهرين والخلقين
بين شريع فرمود ان حضرت در سوال واهتمام محمود در دعا وكتاب زبدة الهى ما اكثر
جاري بود پس گفت اللهم اجعلني احشاك كان اراك واسعدني يتقواك
ولا تشقني بمعصيتك وخرني في قضائك وبارك لي في قدرتك حتى لا احب
تجمل ما احرت ولا تاخير ما عجلت اللهم اجعل غشاي في نفسي واليقين
في قلبي والاخلاص في علي والنوف في بصري والبصيرة في ديني وميعني
بجوارحي واجعل سمعي وبصري الوارثين مني وانصني على من ظلمني وانقضي

فيه ما ربي وثاري واقر بذلك عيني اللهم اكشف كربي واستر عورتي وعفوري
خطيئتي واحسن شيطاني وفكر رهاني واجعل لي يا الهى الذبحة العليا
في الآخرة والاولى اللهم لك الحمد كما خلقتني فجعلتني سميعا بصيرا ولك الحمد
كما خلقتني فجعلتني حيا سوا رحمتي وكنت عن خلقي غنيا رب يا بارئ
صعدت فطرتي رب يا انشائي فحسنت صورتي يا رب يا احسن ذوقني
ففتني عافيتي رب يا نعمت علي هديتي رب يا اوتيتي ومبرك كل خير
اتيتني واعطيتني رب يا اطعنتي وسقيتني رب يا اغنيتني واغنيتني رب يا
اغنيتني وعزيتني رب يا البستني من ذنوبي الصافي وليس لك من صنعك
الكافي صل على محمد وال محمد واعني على نوافل الدهر وصوره الايام والليالي
وتجني من اهل الدنيا وكرهايا الآخرة واكفني شوما يعمل الظالمون في الارض
اللهم ما اظاف واكفني وما احدث ففتني وفي نفسي وفي فحري وفي سري
فاحفظني وفي اهل ووالي وولدي فاحفظني وفيما رزقتني فبارك لي وفي نفسي
فذلني وفي اعيان الناس فمظمني ومن ايجن والانس فسلني ويدني فلا تقصني
وكسريري فلا تحزنني ويعمل فلا يبتليني والى غيرك فلا تكليني الى غيرك فطعن
ام الى البعيد فحسني ام الى المستضعفين لي وانت ربني ومليك امرى اشكو
اليك غرتي وبعد داري وهواني على مملكتك امري اللهم فلا تحل عيشك
فان لم تكن غصبت علي فلا ابالي سواك غير ان عافيتك وسع فاكسلك
بؤس وجهلك الذي اشرق له الارض والسموات وانكسفت به الظلمات
وصلح عليه امر الاولين والآخرين ان لا يمليني على عصبك ولا تزلني
من عطفك لك العبي حتى رضى قبل ذلك لا اله الا انت رب البكيا المحرم
والشعر الحرم والبيت العتيق الذي احلته البركة وجعلته للناس امسا

رب يا كلاتي ووفقتني

وكانت ملائكتي
تسبني

تسبني

يا من عني عظم من الذنوب عظمه يا من اسبغ النعمة بفضله يا من اعطى
 الجزيل بكميه يا عذبي في شدة يا صاحبي في وحدتي يا غياثي في كربتي
 يا مونسني في حنرتي يا وليي في شغبي يا اله اله ابائي برهميم وارسعيل واسحق و
 ورب جبرئيل وميكائيل واسرافيل ورب محمد خاتم النبيين واله المتخفين
 ومنزل التوراة والانجيل والزبور والفرقان ومنزل كل عص وطه ولس والفرار
 الحكيم انت كهي حين تعينني المذاهب سبعه والوقفي على الارض برحمتها
 ولو لا رحمتك لكنت من الهالكين وانت مفيد عثرتي ولو لا سترك ايتنا
 لكثر من القربوحين وانت مؤيدني بالخير على الاعداء ولو لا نصرتك ايتنا
 لكثر من المغلوبين يا من خص نفسه بالسمو والرفعة فاولياؤه يعزيمون
 يا من جعلت له الملوك نير المذلة على اعناقهم هم من بطوانه خافون يعلم
 خائفة الاعين وما تخفي الصدور وعيب ما تاتي الارمان والتهور يا من لا
 يعلم كيف هو الا هو يا من لا يعلم ما يعلم الا هو يا من كسب الارض على المساء
 وسد الهواء بالسماء يا من له اكرم الاسماء يا ذا المعروف الذي لا ينقطع ابدا
 يا مقبض الزكيات يوسف في البلاء القفر ومخرجه من الحب وجعله بعد العبودية
 ملكا يا ذا يوسف على يعقوب بعد ارجعت عيناه من الحزن فهو كظيم بالكرامة
 الطير والبلاء عن يونس يا منك اللهم من الذي عن ابنه بعد ان كبر سنه وفي
 غمزه يا من استجاب لركي يا قوهب له يحيى ولم يدعه فردا وحيدا يا من احسج
 يونس من بطن الحوت يا من قاتل البحر لبي اسرائيل فاجبهم وجعل في عون وجوه
 من المعرفين يا من ارسل الرياح مبشرين بين يدي رحمتيه يا من لا يعمل على
 مرعصه من خلفه يا من استنفذ الشجرة من بعد طول الحبور وقد غدا في
 نعيمه ما يكون رزقه ويعبدون غيره وقد خادوه واددوه وكذبوا رسلك يا الله

يا من

يا من

يا من لا بد لك يا ذا لا تغفل عنك يا حي الموتي يا من هو قائم على كل نفس
 يا كسبت يا من قل له شكري فلم يحرمني وعطيت عني خطيتي فامحطني
 ولاني على المعاصي فلم تحذني يا من حفظني في صغري يا من رزقني في صغري
 يا من ياديه عندي لا تحصى يا من نعمة عندي لا تحصى يا من عارضني بالخير
 والاحسان وعارضته بالاساءة والعصيان يا من هداي بالايان قبل ان
 اعرف شكرا لا ايتنا يا من دعوته مريضا فتشافي وعزانا فاكثاني وبارئنا
 فاطمعتي فاشبعني وعطشنا فاكثروا واني وذليل فاعزني وجاهل فافقني وحيثما
 كذرتني وغايبا فزدني ومغلا فافغانني وسحرافضني وغياثا فامسليني واكثرتني
 عن جميع ذلك فابتداني فلك الحمد يا من اقال عثرتي ونفس كربتي واجاب دعوتي
 وستر عورتي وغفر ذنوبي وبلغني طلبتي ونصرتني على علمي وان عذبتك
 ومنيتك وكرام محبتك لا تحصى يا مولاي انت الذي نعمت انت الذي
 احسنت انت الذي احسنت انت الذي فضلت انت الذي مننت انت الذي
 اكملت انت الذي رزقت انت الذي اعطيت انت الذي اعنت انت الذي فقت
 انت الذي اويت انت الذي كهنت انت الذي هديت انت الذي عصمت انت
 الذي سترت انت الذي غفرت انت الذي اقلت انت الذي مكنت انت الذي
 اعززت انت الذي اعنت انت الذي عضدت انت الذي ايدت انت الذي
 نصرت انت الذي شفيت انت الذي عافيت انت الذي اكرمته بباركته
 وعلالت فلك الحمد دائما ولك الشكر اوجبا شرة انا اله المعترف بدوني
 فاغفر واني انا الذي اسأت انا الذي اخطأت انا الذي اغفلت انا الذي
 جهلت انا الذي فهمت انا الذي سهوت انا الذي اعتمدت انا الذي
 نعمت انا الذي وعدت انا الذي حلفت انا الذي تكنت انا الذي اقررت

وقفت انت الذي

يا من

أَنَا يَا إِلَهِي اعترف بضعفك عندي وأبوء بذنوبي فأغفر لي يا من نصرته ذنوب
عبيده وهو الغني عن طاعتهم والموفق من علك منهم صالحا يعصونه وذكرك
فلن الحمد يا إلهي امرتني بقصيتك وهديتني فأرتكبت هيئت فأصحت لأذا
براءة فأعند ولا ذنوب فأنت خير مني شيء أستقبلك يا مولاي ألتجئ إليك أم
بصرى أم بلساني أم بيدي أم برجلي أليس كلها نعمك عندي وبكلماتها عصيتك
يا مولاي فلنك النجاة والسبيل على يا من سترتني من الأباة والآفات ان يبرحوا
ومن العساير والأخوان أن يعزوني ومن السلاطين أن يعاقبوني ولو أظلموا
يا مولاي على ما أظلمت عليه مني إذا ما انظروني وكبر فضوني وقطعوني فيها
أنذا أمين يدلك يا سيدي خاضعا ذليلا أخصيرا لا ذنوب ليرة فأعند ولا ذنوب
فأنت خير ولا حجة لي فأحج بها ولا قائل لم أجترح ولم أكمل سورة وما عسى أن أجود
لو جئت يا مولاي بيقيني فكيف وأنت ذلك وجواري كلها شاهدين
على بما قد علمت يقيننا غير ذنبك أنك سألني عن عظامي الأمور وأنت
الحكيم العدل الذي لا يجوز وعدك مهلكي ومير كل عدلك مهزلة فأن
تعدني بقدوني يا إلهي بعد حجتيك على وأزعم عني فحلت وجودك وذكرك
لا إله إلا أنت سبحانك في كنت من الظالمين لا إله إلا أنت سبحانك
إن كنت من المستغفرين لا إله إلا أنت سبحانك في كنت من الموحدين لا إله
إلا أنت سبحانك في كنت من الخائفين لا إله إلا أنت سبحانك في كنت
من الوجلين لا إله إلا أنت سبحانك في كنت من السائلين لا إله إلا أنت سبحانك
إن كنت من الراغبين الراغبين لا إله إلا أنت سبحانك في كنت من المهلكين
المستحيين لا إله إلا أنت رب رب الأوابين لا إله إلا أنت سبحانك في كنت من
والخالصين لا إله إلا أنت رب رب الأوابين لا إله إلا أنت سبحانك في كنت من
والخالصين لا إله إلا أنت رب رب الأوابين لا إله إلا أنت سبحانك في كنت من

وغيره

الحمد

لكنزتها وسبوعها وتظاهرها وتقاديرها إلى جاديت مالم نزلت من عندك سبحانك
مذخلقتي وبراقتي يا أولي الغرر والأعلاء بعد الفقر وكشف الضر وتب
الكبير ودفع الضر وتفرج الكرب والعافية في البدن والسلامة في الدين
ولو قد كنت على قدر ذكرك لعلك على جميع العالمين من الأوابين والأخبرين
لما قدرت ولا هم على لك تقدست وتعاليت من رب عظيم كريم رحيم ولا
تخصي الأولك ولا تبلغ شأوك ولا تكافى نعماتك صل على محمد وآل محمد
وأتم علينا نعمك وأسعدنا بطاعتك سبحانك لا إله إلا أنت الكلمة
أنك تحب دعوة المضطرين إذا دعاك وتكشف السوء وتغيث المكروب
وتشفي السقيم وتغني الفقير وتجبر الكبير وتريح الصغير وتغني الكبير
وليس دونك ظهير ولا قوفك قدير وأنت العلي الكبير يا مطلق المكمل
الأمين يا زوق الطفل الصغير يا عصمة الخائف المستجير يا من لا شريك له
ولا دبير صل على محمد وآل محمد وأعطني في هذه العشيبة أفضل ما أعطيت
وأنت أحكام عبادك من نعمة تؤليها والإيجادها وبليتها تصرفها وكبريتها
تكشفها ودعوة سمعها وحسنه تقبلها وسبقه تغفرها أنت لطيف
خبير وعلى كل شيء قدير اللهم أنك قريب من دعي وكسر عرجي وأكرم
من عني وأوسع من أعطى وأسمع من يستل يا رحمن الدنيا والآخرة ورحمه
ليس كذلك مسؤل ولا سواك مأمول ودعوتك فأجبتني وسئلتك
فأعطيتني ورغبت إليك فرحمتني ووفقت بك فحيتني وفرحت إليك
فكفيتني اللهم فصل على محمد عبدك ورسولك ونبينا وعلى آل الطيبين
الظاهرين أجمعين ونعم لنا نعماتك وهبتنا عظامنا وأجعلنا لك شاكرون
ولا لغيرك ذاكرين آمين آمين يا رب العالمين اللهم يا من سلك فقد ودعه

فَقَهَرُوهُ عَصِي قَسْرًا وَسَعَفَرُ فَعَفَرُوا غَالِيَةً رَغَبَةً الرَّاحِمِينَ وَمَسْهُى امِل الرَّاحِمِينَ
يَا مَنْ حَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا وَوَسَّعَ السَّمْعَ قَبْلَيْنِ رَأْفَةً وَحَلَا الْكَلِمَةَ نَامُوجَةً إِلَيْكَ
فِي هَذِهِ الْعَشِيَّةِ الَّتِي شَرَفْتَهَا وَعَظَّمْتَهَا بِمُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَرَسُولِكَ وَحَبْرَتِكَ بِطَبَقَتِكَ
وَأَمِينِكَ عَلَى وَحْيِكَ الْكَلِمَةَ فَصَلِّ عَلَى النَّبِيِّ الرَّاحِمِ الْمُبَارَكِ الَّذِي أَمَّتَ
بِهِ عَلَى السَّالِكِينَ وَجَعَلْتَهُ رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ الْكَلِمَةَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَمَا مُحَمَّدٌ
أَهْلُ ذَلِكَ يَا عَظِيمَ صَلِّ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ الْمُتَجَبِّينَ الظَّاهِرِينَ الظَّاهِرِينَ الْجَمْعِينَ
وَتَعَدُّنَا بِغُفْرَانِكَ عَنَّا فَالْيَا كَيْتَ عَجَّتْ لَاصَوَاتُ بَصُوفِ اللَّغَاتِ وَاجْعَلْ لَنَا
فِي هَذِهِ الْعَشِيَّةِ نَصِيحًا وَكُلَّ حَيْثُ نَقِصْمُهُ وَنُورَ قَدِيدٍ وَرَحْمَةً تَنْشُرُهَا وَطَاءُ
تُجِلُّهَا وَبَرَكَةً تَنْزِلُهَا وَبِرِّقٍ تَبْسُطُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ الْكَلِمَةَ فَلْيَسَّ فِي هَذَا الْوَقْتُ
مُتَجَبِّينَ مَرْفُوعِينَ غَائِبِينَ وَلَا تَجْعَلْنَا مِنَ الْغَائِبِينَ وَلَا تَجْعَلْنَا مِنَ مَطْرُودِينَ وَلَا تَجْعَلْنَا
وَلَا تَجْعَلْنَا مِمَّا نُوَلِّهِ مِنْ فَضْلِكَ وَلَا تَزِدْ نَاخِائِينَ وَلَا تَزِدْ نَابِلَ مَطْرُودِينَ وَلَا تَجْعَلْنَا
مِنْ رَحْمَتِكَ مَحْرُومِينَ وَلَا لِفَضْلِكَ مَانُومِلُهُ مِنْ عَطَايِكَ فَارْطِبْ يَا أَحْوَدَ الْأَحْوَدِينَ
وَالْأَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ إِلَيْكَ قَبْلَنَا مُؤْمِنِينَ وَلِيَدَيْكَ أَحْرَامَ اثْنَيْنِ فَاصْبِرْ يَا عَجَّتْ
عَلَى مَسْكِنَا وَاجْعَلْ لَنَا حِجَّتَنَا وَاعْفُ الْكَلِمَةَ عَنَّا وَاعْفُ مَا قَدْ مَدَدْنَا إِلَيْكَ يَدَيْنَا
وَقَدْ بَدَلْنَا الْأَخْيَارَ مِنْ مَوْسُومَةِ الْكَلِمَةِ فَاعْظِمْنَا فِي هَذِهِ الْعَشِيَّةِ مَا سَأَلْنَاكَ
وَأَكْفِنَا مَا اسْتَكْفَيْنَاكَ فَلَا كُفْرَ لَنَا بِوَالِدِكَ وَلَا رَيْبَ لَنَا بِغَيْرِكَ نَاوِدُ فِينَا حُكْمَكَ
مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ عَدْلُ فِينَا قَضَاؤَكَ أَقْبِلْ لَنَا الْخَيْرَ وَاجْعَلْنَا مِنَ أَهْلِ الْخَيْرِ الْكَلِمَةَ
أَوْحِبْ لَنَا الْخَيْرَ عَظِيمَ الْأَكْرَمِ وَكَرِيمَ الْخَيْرِ وَدَامَ الْبَسْرُ وَاعْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا الْجَمْعِينَ
وَلَا تَهْلِكْ لَنَا مَعَ الْهَالِكِينَ وَلَا تَقْرِفْ عَنَّا دَاغَاتِكَ وَرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
الْكَلِمَةَ اجْعَلْنَا فِي هَذَا الْوَقْتِ مِنْ سُلْطَانِكَ فَاعْظِمْنَا وَشَكَرَكَ فَرَزْنَهُ وَنَابِلَ إِلَيْكَ
فَقَبْلَتَهُ وَصَلِّ إِلَيْكَ مِنْ ذُنُوبِهِ فَعَفُوهُ لَهْ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ الْكَلِمَةَ وَفِينَا

وَسَدِّدْنَا وَاعْظِمْنَا وَاقْبَلْ خَيْرَنَا الْخَيْرَ مِنْ سُلْطَانِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ لَا يَخْفَى
عَلَيْهِ إِغْضَاءُ الْجَفُونِ وَلَا مَحْطُ الْعُيُونِ وَلَا مَا اسْتَعْفَى فِي الْمَكُونِ وَلَا مَا انْطَوَتْ
عَلَيْهِ مَضْمَرَاتُ الْقُلُوبِ لَا كُلَّ ذَلِكَ قَدْ أَحْصَاهُ عِلْمُكَ وَوَسَّعَهُ حِلْمُكَ سُبْحَانَكَ
وَتَعَالَيْتَ عَمَّا يَقُولُ الظَّالِمُونَ عَلَوْكَ كِبَرُ السَّمْعِ لَكَ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ
وَمَنْ فِيهَا مِنْ قَوْمٍ فَتَى إِلَّا لِيَسْبَحَ بِحَمْدِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ وَالْجَدُّ وَعَلَى الْجَدِّ يَا ذَا الْجَلَالِ
وَالْأَكْرَامِ وَالْفَضْلِ وَالْإِفْخَامِ وَالْإِيَادِي الْحَسَامِ وَأَنْتَ أَحْوَدُ الْأَحْوَدِ الْكَرِيمِ الْكَرِيمِ
الرَّحِيمِ أَوْسَعُ عَلَى مَنْ دَفَعْتَ وَعَافَيْتَ فِي بَدَنِي وَدِينِي وَأَمْرِي وَخَوَافِي وَاعْفُ رَقَبَتِي
مِنْ الشَّارِ الْكَلِمَةَ لَا تَمْكُرْ بِي وَلَا تَسْتَكْ بِرَحْمَتِي وَلَا تَخْذَلْنِي وَادْرَأ عَنِّي سَهْرَ
مُسْقُوتِ الْخَيْرِ وَالْإِسْرَافِ مِنْ سِرِّهِ وَدِينِ خُودِ أَنْبَايَ سَمَاوَاتِكَ كَرِيمًا وَتَذِيذَ هَسَا
مُبَارَكِشَ آبِ مِهْنَتِكَ مَا تَسْتَدُ وَوَشَكَتَ وَبَصْدَايَ بِلَدِكَ كَهْتُ يَا أَسْمَعَ السَّمَاعِينَ
وَيَا أَبْصَرَ الشَّاطِرِينَ وَيَا أَسْرَعَ الْحَالِسِينَ وَيَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاسْأَلْكَ الْكَلِمَةَ حَاجَتِي إِلَيْكَ أَرَا عَطِيَّتَيْهِمَا لَمْ يَصْرِفْ مَا مَنَعْتَنِي وَأَرَا عَطِيَّتَيْهِمَا
لَمْ يَنْفَعْنِي مَا أَعْطَيْتَنِي أَسْأَلُكَ فَكُلَّ رَقَبَتِي مِنْ الشَّارِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ
لَا شَرِيكَ لَكَ لَكَ الْمُلْكُ وَلَكَ الْحَمْدُ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
بِسْمِكَ كَرَّمَكَ يَا رَبِّ وَصَلِّ عَلَى كَرِيمِكَ يَا رَبِّ شَدِّدْ وَبَارِكْ وَرَوِّانْ جَانِبَ شَعْرِ الْحَمْدِ
شَدِّدْ وَسَيِّدُ الْبَرِّ طَاوَسُ رَضَى اللَّهُ عَنْهُ بِسْمِكَ مَعْتَبَرُ رَوَايَتِ كَرِيمَةٍ اسْتَخَضَرْتُ
إِمَامَ جَعْفَرٍ صَادِقٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ كَهْ دُرُوزُ عَرَفُوهُ زَوَالِ شَمْسِ يَشُودُ غَاظُ ظَهْرِهِ
وَعَصْرُ رَاكِبِينَ بِرُوحِ جَلِّ وَقُوفِ وَصَدْرُ رَبِّهِ اللَّهُ كَبِيرٌ وَصَدْرُ رَبِّهِ الْحَمْدُ فِيهِ وَصَدْرُ
سُبْحَانَ اللَّهِ وَصَدْرُ رَبِّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَصَدْرُ رَبِّهِ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ وَصَدْرُ رَبِّهِ
سُورَةُ أَنْتَ لَنَا نَجْوَانُ بِرَأْسِ عَارِجَانِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَكِيمُ الْكَرِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا

السَّادَةُ الْكَلِمَاتُ

فِيهِمْ وَمَا بَيْنَهُمْ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ
إِنَّا نَعْبُدُكَ وَإِنَّا نَسْتَعِينُكَ اللَّهُمَّ إِنَّا نُبِيدُكَ إِنَّا نُبِيدُكَ إِنَّا نُبِيدُكَ وَمَا عَسَى أَنْ يَبْلُغَ
مُرِيدُكَ مَعَ قَلْبِهِ عَلَى قُصْرِ رَأْيِهِ وَأَنْتَ خَالِقُ وَأَنَا الْمَخْلُوقُ وَأَنَا الْمَلَكُ وَأَنَا
الْمَلَكُ وَأَنْتَ الرَّبُّ وَأَنَا الْعَبْدُ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ وَأَنَا الدَّلِيلُ وَأَنْتَ الْعَوِيُّ وَأَنَا
الضَّعِيفُ وَأَنْتَ الْغَنِيُّ وَأَنَا الْفَقِيرُ وَأَنْتَ الْمُعْطَى وَأَنَا السَّائِلُ وَأَنْتَ الْعَفْوُ وَأَنَا
الْخَطِيئُ وَأَنْتَ الْحَيُّ وَالَّذِي لَا يَمُوتُ وَأَنَا خَلْقُ أَمُوتُ لِلْهَيْمَةِ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
رَبُّ الْعَالَمِينَ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَفْوُ الرَّحِيمُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
مَا لَكَ يَوْمَ الدِّينِ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مِنْكَ بَدَأُ الْخَلْقَ وَإِلَيْكَ يَعُودُ لَوْ تَوَلَّى
وَلَا تَزَالُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَالِقُ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
خَالِقُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الْفَرْدُ الصَّمَدُ لَا يُدْرِكُهُ
وَلَا يَكُنْ لَكَ كُفُوًا أَحَدٌ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالنَّهْشِ
الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ أَلَمْ يَكُنْ لَكَ الْهَيْمَةُ الْعَزِيزُ
الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَالِقُ الْبَارِئِ الْخَلْقِ
لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى السُّبْحُ لَكَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَأَنْتَ
اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ وَالْكَرِيمُ الرَّؤُوفُ اللَّهُمَّ أَنْتَ سَالِمُ الْعَمَاءِ
حَسَنُ الْبَلَاءِ جَبِيلُ الْعَطَاءِ مَقْشُطُ الْقَضَاءِ بَاسِطُ الْيَدَيْنِ بَارِحَةُ نَفَاغِ الْخَيْرَاتِ
كَاشِفُ الْكُرْبَاتِ رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ مُنْزِلُ الْآيَاتِ مَنْ فَوْقَ سَبْعِ سَمَوَاتٍ عَظِيمُ الْبَرَكَاتِ
مُخْرِجُ مَنْ فِي الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ سُبْحَانَ الْبَرَكَاتِ حَسَنَاتٍ وَجَاعِلُ الْحَسَنَاتِ وَجَاعِلُ
اللَّهُمَّ أَنْتَ دَنُوتُ فِي مَلُوكٍ وَعَلُوتُ فِي دُنُوتٍ فَدُنُوتُ فَلَيْسَ دُنُوتُكَ شَيْءٌ وَ
ارْتَفَعْتَ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ تَرَى وَلَا تُرَى وَأَنْتَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى فَالْوَالِجُ وَالنَّوْجُ

لَكَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكَ كِبَرُ بَرَاءَةٍ فِي الْأَخِرَةِ وَالْأُولَى اللَّهُمَّ أَنْتَ الْغَفُورُ
الَّذِي شَدِيدُ الْعِقَابِ ذُو الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَيْكَ الْمَصِيرُ وَسِعَتْ رَحْمَتُكَ
كُلَّ شَيْءٍ وَبَلَغَتْ حُجَّتُكَ وَلَا مَعْقُوبَ لِحُكْمِكَ وَأَنْتَ لَا تُخَيِّبُ سَائِلَكَ أَنْتَ الَّذِي
لَا رَافِعَ لِمَا وَضَعْتَ وَلَا وَاضِعَ لِمَا رَفَعْتَ أَنْتَ الَّذِي أَثَبْتَ كُلَّ شَيْءٍ بِحُكْمِكَ وَحَصَيْتَ
كُلَّ شَيْءٍ بِعِلْمِكَ وَبَرَأْتَ كُلَّ شَيْءٍ بِحُكْمِكَ وَلَا يَقُوتُكَ شَيْءٌ بِعِلْمِكَ وَلَا يَمْتَنِعُ
عَنْكَ شَيْءٌ أَنْتَ الَّذِي لَا يَعْجُزُكَ مَا رُبَّكَ وَلَا يَنْفَعُكَ صَرْبُكَ وَلَا يَخِيْبُكَ مَهْلَكَ
أَنْتَ عَلُوتُ فَفُهِمْتَ وَمَلَكْتَ فَقَدَرْتَ وَبَطَنْتَ فَجَبَرْتَ وَعَلَى كُلِّ شَيْءٍ
ظَهَرْتَ عَلِمْتَ خَاتَمَ الْأَعْيُنِ وَمَا خَفِيَ الصُّدُورُ وَتَعَلَّمَ مَا خَلَّ كُلُّ شَيْءٍ وَمَا خُفِيَ
وَمَا تَغْنِصُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزِدُّهُ كُلُّ شَيْءٍ عِنْدَكَ بِفِعْلِكَ أَنْتَ الَّذِي لَا تَمُوتُ لَوْ كُنْتَ
وَلَا تَضَيِّعُ وَدَائِعُكَ مَنْ تَوَكَّلَ عَلَيْكَ أَنْتَ الَّذِي لَا يَسْتَغْنَى عَنْكَ شَيْءٌ
فِي جَوْهَرِكَ وَلَا يَسْتَغْنَى عَنْكَ شَيْءٌ فِي جَوْهَرِهِ وَأَنْتَ الَّذِي تَعَزَّيْتَ
فِي مَلَكُوتِكَ وَلَمْ يَشْرِكْ أَحَدٌ فِي جَبَرُوتِكَ أَنْتَ الَّذِي عَلَا كُلُّ شَيْءٍ مَلَكُوتِكَ وَسَلَكَ
كُلُّ شَيْءٍ أَمْرَكَ أَنْتَ الَّذِي مَلَكْتَ الْمُلُوكَ بِقُدْرَتِكَ وَأَسْتَعْبَدْتَ الْأَرْبَابَ بِجُودِكَ
وَأَنْتَ الَّذِي فَهَرْتَ كُلَّ شَيْءٍ بِقُدْرَتِكَ وَعَلُوتُ كُلِّ شَيْءٍ بِفَضْلِكَ أَنْتَ الَّذِي لَا يَسْتَغْنَى
عَنْكَ شَيْءٌ وَصِفَتُكَ وَلَا تَسْتَهْزِئُ بِالْمَاعِنَاتِ أَنْتَ الَّذِي لَا يَصْرِفُ الْوَاصِفُونَ عَظَمَتَكَ
وَلَا يَتَّخِذُ طَيْعَ الْمُرَائِيُونَ حُجَّتَكَ أَنْتَ شِفَاءُ الْمَافِي الصُّدُورِ وَهَدْيُ وَرَحْمَةُ الْمُؤْمِنِينَ
أَنْتَ الَّذِي لَا يَخْفِيكَ سَائِلٌ وَلَا يَنْقُصُكَ نَائِلٌ وَلَا يَبْلُغُ مَدْحَكَ مَارُوحٌ وَلَا قَائِلٌ
أَنْتَ الْوَاحِدُ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَالْكَوْنُ لِكُلِّ شَيْءٍ وَالْكَوْنُ لِكُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ الْوَاحِدُ
الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَكَ كُفُوًا أَحَدٌ وَلَمْ يَخْلُقْ صَاحِبُهُ وَلَا وَلَدُكَ
لَكَ السَّمَوَاتُ وَمَنْ فِيهَا لَكَ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا لَكَ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَنْ تَحْتَ
الْأَرْضِ حَصَيْتَ كُلَّ شَيْءٍ وَاحْطَتْ يَدُكَ فِي الْخَلْقِ مَا شَاءَ وَأَنْتَ

لَا تُشْتَلَخُ أَعْمَالُكُمْ وَفِيكُمْ يُسْتَلَوْنَ وَأَنْتَ الْفَعَالُ يَا شَرِيفُ وَأَنْتَ الْقَرِيبُ وَأَنْتَ الْبَعِيدُ
وَأَنْتَ السَّمِيعُ وَأَنْتَ الْبَصِيرُ وَأَنْتَ الْمَاجِدُ وَأَنْتَ الْعَلِيمُ وَأَنْتَ الْحَكِيمُ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ
وَأَنْتَ الْكَرِيمُ وَأَنْتَ الْبَارُ وَأَنْتَ الْكَجِيمُ وَأَنْتَ الْقَادِرُ وَأَنْتَ الْقَاهِرُ لَكَ الْأَمَّا الْخَسِيُّ
كُلُّهَا وَأَنْتَ الْجَوَادُ الَّذِي لَا تُبْخَلُّ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ الَّذِي لَا يُدْرَكُ وَأَنْتَ مُنْتَعِجُ الْأُمَامِ
يُسَبِّحُ لَكَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْتَ بِالْخَيْرِ أَحَدُكُمْ بِالْإِشْرَافِ رَافِعُكَ
أَبْلَى الْأَوَّلِينَ أَنْتَ تَجِبُ الْمَخْطَرُ إِذَا دَعَاكَ أَنْتَ تَجِبُ تَوْعَامِنَ الْعَرَفِ وَأَنْتَ
عَفْوَتُ لِدَاؤِ ذَنْبِهِ وَأَنْتَ تَنْفَسُ عَنْ ذِي النُّونِ كَرَبْرَأَ وَأَنْتَ كَشَفْتَ عَنْ يُونُسَ
خُرُوجَهُ وَأَنْتَ رَدَدْتَ مُوسَى عَلَى آيِهِ وَأَنْتَ صَرَفْتَ قُلُوبَ الْبَصِيرَةِ إِلَيْكَ حَتَّى قَالُوا
أَمَّا بَرِيءًا لِعَالَمِينَ وَأَنْتَ وَلِيُّ نِعْمَةِ الصَّالِحِينَ لَا يَذْكُرُكَ إِلَّا الْخَيْرُ الْحَسَنُ الْجَمِيلُ
وَمَا لَا يَذْكُرُكَ إِلَّا الْأَلَاءُ وَالنِّعَمُ وَأَنْتَ الْحَسَنُ الْجَمِيلُ لَا تَبْلُغُ مِثْرَتَكَ وَلَا الشَّكَاةَ
عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَثَبْتَ عَلَى نَفْسِكَ سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ تَبَارَكَتْ أَسْمَاؤُكَ وَجَلَّ
شَأْنُكَ مَا أَعْظَمَ مِثْلَكَ وَأَجَلْ مَكَانَكَ وَمَا أَقْرَبَكَ مِنْ عِبَادِكَ وَالْأَطْفَالَ
بِحُلُقَمِكَ وَأَمْنَعَكَ بِقُوَّتِكَ أَنْتَ أَعَزُّ وَأَجَلُّ وَأَسْمَعُ وَأَبْصَرُ وَأَعْلَى وَأَكْبَرُ أَظْهَرُ
وَأَشْكُرُ وَأَقْدَرُ وَأَعْلَمُ وَأَجِيرُ وَأَخْبِرُ وَأَكْبَرُ وَأَعْظَمُ وَأَقْرَبُ وَأَمْلَكُ وَأَوْسَعُ
وَأَمْنَعُ وَأَعْطَى وَأَحْكَمُ وَأَحْضَلُّ وَأَحْمَدُ مَنْ أَنْ يَذْكُرَكَ الْعَيَانُ عَظَمَتِكَ أَوْ يَصِفَ
الْوَاحِدُونَ حُفَّتِكَ وَيَبْلُغُوا غَايَتَكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَجَلُ
مَنْ ذَكَرَكَ وَاشْكُرَكَ وَجَعِدَكَ وَارْتَفَعَ مِنْ بَرِّكَ وَاجْوَدَ مِنْ مِثْلِكَ وَأَوْسَعَ مِنْ أَعْطَى لِحَمْلِكَ
بَعْدَ مَا أَعْلَمَ وَتَعَفَّوْا وَتَعَفَّرْ بَعْدَ مَا تَقَدَّرَ لِقَطْعِ قَطْرِ الْأَيَّامِ وَلَمْ تَقْصُ قَطْرُ الْأَ
بْقِدْرِكَ طَاعَ رَبَّنَا فَتَشْكُرُ وَتَقْصُ رَبَّنَا فَتَعْفُو اللَّهُمَّ أَنْتَ أَقْرَبُ حَقِيقًا
وَأَدْنَى شَهِيدًا خَلَّتْ بَيْنَ الْقُلُوبِ وَخَلَّتْ بَيْنَ النَّوَاصِي وَلَحِصَتْ الْأَكْمَالُ وَكَرَّتْ
الْأَخْبَارُ وَبَيَّنَّتْ الْمَقَامِيرُ وَالْقُلُوبُ إِلَيْكَ مُقْصَدًا وَالشُّرُوكُ عَيْدَكَ عِلَالِيَّةً

وَالْمُتَعَفِّينَ مَنْ قَدَّيْتَ وَالْحَالِلَ مَا حَالَكَ وَالْمَحْرَمَ مَا حَرَّمْتَ وَالَّذِينَ مَا شَرَعْتَ
وَالْأَفْرَاقَ قَصَيْتَ تَقْصِي وَلَا يَفْقُصُ عَلَيْكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ
وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ قَوْفَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ
دُونَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ اللَّهُمَّ سُبْحَانَكَ مَقَابِيرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَبَيْنَكَ
مَقَابِيرُ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ وَبَيْنَكَ مَقَابِيرُ النَّصْرِ وَالْمَخْذَلِ وَبَيْنَكَ مَقَابِيرُ الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَبَيْنَكَ مَقَابِيرُ الْمَوْتِ وَالْحَيَاةِ وَبَيْنَكَ مَقَابِيرُ الْخَيْرِ وَالشَّرِّ حَلَّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَالْعَمَلُ وَغُفِرَ كُلُّ ذَنْبٍ ذَنْبَتَ فِي ظِلِّكَ اللَّيْلِ وَضَوْءُ النَّهَارِ عَمَلًا وَحَقًّا
سِرًّا أَوْ عَلَانِيَةً أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ سِيرًا وَلَا حَوْلَ وَلَا
قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَيْتُكَ بِأَحْسَنِ مَا أَقْدَرُ عَلَيْهِ وَأَشْكُرُ
بِمَا مَنَنْتَ بِهِ عَلَيَّ وَعَلَيْكَ مِنْ شُكْرِكَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ بِحَمْدِكَ كُلِّهَا عَلَى الْعَالَمَاتِ
كُلِّهَا وَعَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ حَتَّى يَذْكُرُوا الْحَمْدَ لِلَّهِ الْحَمْدُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ
عَدَدَ مَا خَلَقْتَ وَعَدَدَ مَا ذَرَأْتَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا بَرَأْتَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا
وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بِرَبِّ
مَرْتَبَةٍ بِكُلِّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ حَتَّى يَمُوتَ
وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِ الْخَيْرِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَهُوَ مَرْتَبَةٌ بِكُلِّ اسْتَغْفِرُ اللَّهَ
الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَقْبَرُ إِلَهٍ يُبْكِي مَا اللَّهُ يَا اللَّهُ دَعَا رَبِّهِ
يَا حَسَنُ يَا رَحِيمُ دَعَا رَبِّهِ يَا رَحِيمُ دَعَا رَبِّهِ يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ دَعَا رَبِّهِ
يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ دَعَا رَبِّهِ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ دَعَا رَبِّهِ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ دَعَا رَبِّهِ
يُسَبِّحُ اللَّهَ الرَّحْمَنَ الرَّحِيمَ دَعَا رَبِّهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ دَعَا رَبِّهِ بِكُلِّ
اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الْحَمْدُ وَتَبَارَكَ الْحَمْدُ وَتَبَارَكَ الْحَمْدُ قَدِيمُ الْحَمْدُ الْحَمْدُ
لِلَّهِ الَّذِي كَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ حِينَ لَا مَسْرَافَ لِقَوْلِهِ وَلَا مَقَرَّ لِقَوْلِهِ وَلَا يَحْجُزُ

ولا يباح تدنّي لاسماء مقدّسة ولا ارض مدحبة ولا ليل حجب ولا نهان كبر
ولا عين تدمع ولا صوت يسمع ولا جبل يرسى ولا سحب ينشئ ولا ارض
مير ولا حجب من دون ملك كريم ولا شيطان رجيم ولا ظل عمدة ولا شيء
معدود الحمد لله استشهد اليك استشهد من اهل عمارك ليحمده على ما يدل
من توافقه الذي فاق مدح المادحين ماثر عماره وعدا وصف الواصفين
هيبة جلالة هو اهل لكل حمد وسهى كل غيبة وقاضى كل حاجة الواحد
الذي لا بد له الملك الذي لا زال له الربيع الذي ليس قوته ناطرة والمغفرة
والرحمة المود ليدل نواله المعبود لهيبه جلالة الذكر يحسن الاله المتنا
يسعد فواضله الموعود اليه في عالم المواهب من خزانة العظم اشياء الكريمة في
سلطانها العلي في مكانه المحسن في قناتيه الجواد في فواضله الحمد لله ماري
خلق الخلق في بطنه وصوّر اجساد العباد بقدرته ومخالف صور من خلق
ونافخ الازواج في خلقه يعلم ومعلم من خلق من عباد الله ومليك خلق السموات
والارض وعظمته الذي وسع كل شيء خلق كرسيه وعلا عظمته فوق الاعلى
وقهر الملوك بجزوته الجبار الاعلى المعبود في الاعلى المعبود في سلطان الملك
يقوت المتعالي في دنوه المتداني من كل شيء في ارتفاعه الذي فقد جس
في خلقه وحاريت الابصار يشعاع نوره الحمد لله المهيمن القوي الشديد
البدي المعبد الفعال لما يريده الحمد لله منزه لا يات كاشف الكربات
وموفي السؤل الحمد لله في كل مكان وفي كل زمان وفي كل اوان الحمد لله
الذي لا ينشئ من ذكر ولا يحجب من دعاء ولا يذل من والاه الذي يحسن بالاحسان
اجسادنا وباحسانه الحمد لله الذي له ما في السموات وما في الارض وله الحمد
في الاخرة وهو الحكيم الخبير الحمد لله فاطر السموات والارض جابر الملوك

من عظمته

سلا اولى اجفوة منى وثلاث وبارع يدي في الخلق ما يشاء ازاله على كل شيء
قدّر سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اكبر ولا حول ولا قوة الا بالله العلي
العظيم وسبحان الله حين تمسون وحين تصبحون وله الحمد في السموات والارض
وعرشه وحين تظهرون وسبحان الله انا الملك والظاهر والظاهر وسبحان الله
والعز والاحوال وسبحان ربك ربنا العز عما يصفون وسلام على المرسلين
والحمد لله رب العالمين والحمد لله كما يحب ربنا وكما يرزقنا هذا كثر اطيبا سبحان الله
كل اسبح الله شئ وكما يحب الله ان يسبح والحمد لله على ما يشاء الله شئ وكما يحب الله ان
يحمده ولا اله الا الله كل اسبح الله شئ وكما يحب الله ان يسبح والله اكبر كلما ذكر الله
شئ وكما يحب الله ان يكبر ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم من يحوان يندعنا
محزون اللهم اني اسالك يا الله يا حسن **هفت** يا سامك الرقيب المصطفى
المكوثي يا الله اللهم اني اسئلك باسمك الكبير ال كبر يا سامك الله اني
اسئلك باسمك العزير المنيعة واسئلك باسمك الثاقبة الكاسية المشهورة
يا الله واسئلك باسمك البني رضاك يا الله واسئلك باسمك البني لا يرد لها
دونك الحمد يا الله واسئلك من مسائلك بما عاهدت وفي العهد يا الله ان لا تخيب
سائلك يا الله واسئلك بجملة مسائلك التي لا يبقى يحلمها شئ غيرك يا الله **هفت**
من تسب واسئلك بكل اسم اوجبت وكل اسم هو لك وكل مسالة حتى ينتهي اليك
الا عظم الا عظم الا كبر الا كبر العلي الاعلى الذي استويت به على عرشك واستقلت
به على كرسيك وهوانك الفاضل الكامل الذي فضلك على جميع اسمائك الرحمن
هفت واسئلك بما لا اعلمه ما لو علمته لسألتك يا الله وبكل اسم سألته
به في علم الغيب عندك يا رحمن ان تصلي على محمد عبدك ورسولك وبنيك
وامنيك وجناتك وصفوتك من خلقك وخاصيتك من برئتك وبخيلت

وَجَنِّبْنَا وَجَنِّبْكَ وَصَفِيَّاكَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَرَحِمَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ
كَأَفْضَلٍ وَأَحْسَنٍ وَأَكْثَرٍ وَأَكْثَرُ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيائِكَ وَرَأْسِكَ
يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي الْأَوَّلِينَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي الْآخِرِينَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي الْمَلَائِكَةِ الْأَعْلَى وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ فِي النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ اللَّهُمَّ اعْطِ مُحَمَّدًا صَلَواتَكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ الْوَسِيلَةَ
وَالْفَضِيلَةَ وَالشَّرَفَ وَالذَّرَجَةَ الرَّفِيعَةَ اللَّهُمَّ أَكْرَمَ مَقَامَهُ وَشَرَفَ بَنِيانَهُ
وَعَظَمَ نُورَهُ وَبَرَهَانَهُ وَبَيَّنَّ وَجْهَهُ وَأَعْلَى كَعْبَهُ وَأَفْلَحَ حُجَّتَهُ وَأَظْهَرَ غُذْرَهُ وَتَقَبَّلْ
شَفَاعَتَهُ كَمَا بَلَغَ رِسَالَتَكَ وَتَلَا أَيْمَانَكَ وَأَمَرَ بِطَاعَتِكَ وَاتَّوَعَّدَ بِهَا وَنَهَى عَنْ مُعَادَاةِكَ
وَأَنْهَى عَنْهَا فِي سِتْرٍ وَعَلَانِيَةٍ وَجَاهِدَ حَقَّ جِهَادٍ فِيكَ وَعَبَدَكَ خُلَاصَةً حَتَّى آتَاهُ
الْيَقِينَ صَلَواتَكَ عَلَيْهِ وَعَلَى أَهْلِهِ اللَّهُمَّ ابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا وَابْعِثْهُ عَلَيْهِ
الْأَكْوَافَ وَالْآخِرُونَ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ اللَّهُمَّ اسْتَعْمِلْنَا لِبَيْتِكَ وَتَوَفَّنَا
عَلَى مِلَّتِهِ وَابْعَثْنَا فِيهِ شَيْعَتَهُ وَاحْشُرْنَا فِي زَمَرَتِهِ وَاجْعَلْنَا مِنْ يَدْبَعِهِ وَاجْعَلْنَا
عِزَّ رُفَيْدِهِ وَلَا تَحْزُنْنا مَرَأْفَتَهُ حَتَّى نَشْكُكَ نَاغِرَةً وَتُخَلِّدَنَا فِي جِوَارِهِ بِإِنْجَابَتِهِ
فَاجْعَلْ لِدَائِكَ وَلَا تَفْرِقْ بَيْنِي وَبَيْنَ طَرَفَةٍ عَمِيرَةٍ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الَّذِينَ أَذْهَبَتْ عَنْهُمْ الرِّجْسَ وَطَهَّرَتْهُمْ تَطْهِيرًا اللَّهُمَّ فَخِّجْ
لَهُمْ فَخًّا يَسِيرًا وَأَنْصُرْهُمْ أَنْصَارًا عَزِيزًا وَاجْعَلْ لَهُمْ مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا
اللَّهُمَّ مَكِّنْ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَاجْعَلْهُمْ أَمَّةً وَاجْعَلْهُمْ الْوَارِثِينَ اللَّهُمَّ ارْهِمِ
فِي عِلْمِهِمْ مَا يَأْمَنُونَ وَارْعُدْهُمْ مِنْهُمْ مَا يَحْدَثُونَ اللَّهُمَّ اجْمَعْ بَيْنَهُمْ فِي حَبِيبٍ وَعَلِيقَةٍ
اللَّهُمَّ عَجِّلْ الرُّجُوعَ وَالْفَرَجَ لِأَخِي مُحَمَّدٍ اللَّهُمَّ اجْمَعْ عَلَى الْهَدَى أَمْرَهُمْ وَاجْعَلْ قُلُوبَهُمْ
عَلَى قُلُوبِ خِيَارِهِمْ وَأَصْلِحْ ذَاتَ بَيْنِهِمْ إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَمَا لَدَاكَ أَعْتَقَهُمَا مِنَ النَّارِ وَأَرْحَمَهُمَا

وَأَرْحَمَهُمَا عَنِّي وَأَغْفِرْ لِكُلِّ وَالِدٍ دَخَلَ فِي الْإِسْلَامِ وَلَا أَهْلِي وَوَالِدِي وَجَمِيعَ قُلُوبِ
أَيَّتْ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ اجْعَلْ عَنِّي وَجْهًا وَنَفْسًا لِي وَلِخَوَانِ قَبْلِكَ مِنْ أَهْلِي
وَلَيْتِكَ وَتَحَنُّنِكَ فَإِنَّهُ لَا يَقْدِرُ عَلَى ذَلِكَ غَيْرُكَ يَا اللَّهُمَّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَكَ
أَشْكُرُ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَى وَالِدَيَّ وَأَنْ أَجْعَلَ صَلَاتَكَ رِزْقًا وَأَصْلِحْ لِي وَنَفْسِي
إِنْ تَنَبَّهْتَ إِلَيْكَ وَإِنْ مِنْ الْمُسْلِمِينَ وَخَيْرُ الْوَالِدَيْنِ خَيْرٌ مَا جَزَيْتَ وَالِدَاهُ وَلِيٍّ وَاجْعَلْ
تَوَابِي عَمَلِي جَنَاتٍ لِلنَّعِيمِ وَأَغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي
قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا إِلَيْكَ رُؤُوفٌ رَحِيمٌ وَأَغْفِرْ لَنَا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ الْيَسَارَاتِ
مِنْهُمْ وَلَا تَوَاتِبِ اللَّهُمَّ أَصْلِحْ ذَاتَ بَيْنِهِمْ وَاجْمَعْ عَلَى الْهَدَى أَمْرَهُمْ وَاجْعَلْ عَنِّي وَآلِيَهُمْ
عَلَى طَاعَتِكَ وَتَحَنُّنِكَ اللَّهُمَّ أَلِّمْ شَعْبَهُمْ وَاحْشُرْهُمْ وَأَحْشُرْهُمْ وَأَحْشُرْهُمْ وَأَحْشُرْهُمْ وَأَحْشُرْهُمْ
الرَّافِقُ وَالْمَعْدِلُ عَلَيْهِمْ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اللَّهُمَّ بَدِّعِ الشُّعُورَ
وَالْأَرْضَ عَالَمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَالْجَلَالِ وَالْأَكْرَامِ وَالْجُودِ وَالْقُوَّةِ وَالسُّلْطَانِ
وَالْجَبَرُوتِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكَسْبِ وَالْعِظَمِ وَالْقُدْرَةَ وَالْمَدْحَةَ وَالرَّهْبَةَ وَالْقَبِيَّةَ
وَالْجُودَ وَالْعُلُوقَ وَالْخَجَرَ وَالْهَدَى وَالطَّاعَةَ وَالْعِبَادَةَ وَالْأَمْرَ وَالْخَلْقَ وَكُلَّ شَيْءٍ لَكَ
يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
السَّالِكِينَ الْمُسْتَكِينِينَ الْتَاغِيهِ مِنَ الْوَاهِبِينَ الَّذِينَ لَا يَحْدَثُونَ سِوَاكَ يَا مُجِيبُ
الْمُطْلَقِ وَيَكْشِفُ الْأَصْرَ وَيُجِيبُ الدَّاعِيَ وَيُعْطِي السَّالِئِلَ أَسْأَلُكَ يَا رَبِّ سِوَاكَ
يَعْبُدُ لضعفه مَقْصُودًا وَلَا لِدُنْيِهِ غُلْفًا وَلَا لِيَقِينِ سَاءَ مَا عَمِلْتَ سَأَلْتُكَ سِوَاكَ مِنْ
اشْتَدَّتْ فَاقَتُهُ وَضَعُفَتْ قُوَّتُهُ وَكَثُرَتْ دُنُوبُهُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْأَكْرَامِ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
يَا رَبِّ أَسْأَلُكَ يَا رَبِّ سَأَلَ كُلِّ سَائِلٍ وَرَغْبَةَ كُلِّ رَاغِبٍ بِنَدَائِهِ إِذَا دُعِيَ تَجَبَّهْتَ
وَبِحُجَّتِ السَّائِلِينَ عَلَيْكَ وَبِحُجَّتِ صَفْوَتِكَ مِنْ عِبَادِكَ وَسَمِعْتَ الْعَبِيدَ مِنْ عَمَلِكَ وَسَمِعْتَ
الرَّحِمَةَ مِنْ كِتَابِكَ إِنَّكَ لَا تَسْتَدِرُّ جَنِي بِخَطِيئَتِي وَلَا تَجْعَلْ مُصِيبَتِي فِي دِينِي وَأَدْرِكُنِي

اللَّهُمَّ وَمَا قَسَمْتُكَ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ
السَّنَةِ مِنْ خَيْرِ أَوْبَرِكَ أَوْ طَائِفَةٍ أَوْ مَغْفِرَةٍ أَوْ فَتْرَةٍ أَوْ رَحْمَةٍ أَوْ عَفْوٍ مِنَ الشَّيْءِ أَوْ فَرْقٍ
وَأَسْجَعِ حَلَالٍ طَيِّبٍ أَوْ تَوْبَةٍ يَصُوجُ فَاجْعَلْ لَنَا فِي ذَلِكَ وَقْرًا نَصِيبُ وَاجْعَلْ لَنَا حِطًّا
اللَّهُمَّ وَمَا أَتَيْتُكَ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ
مِنْ حَرِّ أَوْ شَرْقٍ أَوْ غَرْبٍ أَوْ هَدِيمٍ أَوْ قَدِيمٍ أَوْ خَسْفٍ أَوْ قَذْفٍ أَوْ رَجْفٍ أَوْ سَيْحٍ أَوْ صَيْحٍ
أَوْ زَلَّةٍ أَوْ فِتْنَةٍ أَوْ صَاعِقَةٍ أَوْ بَرْدٍ أَوْ جُنُونٍ أَوْ جَذَامٍ أَوْ حَرٍّ أَوْ كَيْلٍ سَبِيعٍ
أَوْ مَيْسَةٍ سَوْرٍ وَجَمِيعِ أَنْوَاعِ الْبَلَاءِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَاصْرِفْ عَنْنَا كَيْفَ شِئْتَ
وَأَنْ شِئْتَ وَعَنْ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ فِي كُلِّ دَارٍ وَمَنْزِلٍ فِي شَرْقٍ أَوْ غَرْبٍ وَعَنْهَا
عَنْ جَارِكَ وَجَلَّ شَأْنُكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ وَحَدَّثَكَ لَأَشْرِيكَ لَكَ فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَ
الْأَرْضِ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِكُهُ أَشْهَدُكَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ
لَأَشْرِيكَ وَأَشْهَدُكَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَشْهَدُكَ الْجَنَّةَ
حَوْثًا وَالتَّارِخَ وَأَوَّلَ السَّاعَةِ آتِيَةً لِأَرْبَابِهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مِنْ فِيهِ الرُّسُلَ أَشْهَدُ
أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ عَلَيْهِمْ أَخِيَاءُ وَلَهُمْ أُمُوتٌ وَعَلَيْهَا بَعْثٌ حَيًّا
أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ وَحْدَهُ بَالِدٌ رُبَّادٍ لَا يُسْلَمُ دِينًا وَبِحَمْدِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ نَبِيًّا
وَيَعْلَى وَلِيًّا وَمَا لِيُخْرَانِ كُنَا بَاوِلَ الْكَعْبَةِ قِبْلَةً وَبِأَرْهَمِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ لِنَبِيِّنَا أَبَا
وَبِحَمْدِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ نَبِيًّا وَبِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ لِحَقِّ مَوْضِعِهِ
وَلِقِبْلَتِهِ وَالتَّارِخَ قَائِمًا بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ شَيْعَتِهِ إِخْوَانًا لَا أَشْرَكَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يُعَذِّدُ
مِنْ دُونِهِ وَلِيًّا وَلَا أَدْعَى مَعَهُ إِلَّا إِلَهَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ الْهَادِي وَالْهَادِي
فَرْدًا صَدَقَ مَا يُخَدُّ صَاحِبُهُ وَلَا وَلَكَ إِلَّا اللَّهُ أَتَى اسْتَنْتَكَ بِالْعَظِيمِ مِنَ الْإِيكَ وَالْقَدِيمِ
مِنْ تَعَالِيكَ وَالْخَزُونِ مِنْ أَسْمَانِكَ وَمَا وَارِثًا مُجِيبٌ مِنْ عَهْدِكَ وَمَعَاوِدًا لِعُزِّكَ مِنْ غَرِّكَ
وَسَتَّى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَلَيْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ أَنْ تَنْصَلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ

مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَرْحَمَ هَذِهِ النَّفْسَ الْخَبِيرَةَ وَهَذَا الْبَدَنَ الْمَلُوعَ الَّذِي لَا يُطِيقُ
حَرَمَتِكَ وَكَيفَ تَعْرِفُكَ أَنْ تَعْلَمَ أَنَّ شَأْنِي لَا يَزِيدُكَ فِي مَلِكِكَ شَيْئًا
وَأَنْ تَعْفَ عَنِّي لَا يَنْقُصُ مِنْ مَلِكِكَ شَيْئًا يَا رَبِّ عَافِيكَ رَحْمَةً وَبِعَافِيكَ
أَعْلَمُ وَبِسَاطَاتِكَ أَزُوقُ وَعِظَمُكَ أَقْدَمُ وَبِعَفْوِكَ أَكْرَمُ وَعَلَى عِبَادِكَ نَعْمَةٌ
لَا يَزِيدُكَ فِي مَلِكِكَ طَاعَةُ الْمُطِيعِينَ وَلَا يَنْقُصُ مِنْهُ مَعْصِيَةُ الْعَاصِينَ
وَاعْفُ عَنِّي يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ وَيَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ أَلَوْ ذُبَّ عَنِّيكَ وَأَسْتَظِلُّ بِفَيْئَاتِكَ
وَأَسْتَجِيرُ بِقُدْرَتِكَ وَأَسْتَغِيثُ بِرَحْمَتِكَ وَأَعْتَصِمُ بِجَبَلِكَ وَلَا أَتُكِّ الْأَيْدِ
وَلَا أَتَجَلَّ إِلَّا إِلَيْكَ يَا عَظِيمَ الرِّبَالِ يَا كَاشِفَ الْبَلَاءِ وَيَا أَحَقَّ مَنْ تَجَاوَزَ عَفَا اللَّهُ
أَنْ ظَلَمْتُ مُسْتَجِيرَ بَعْضِكَ وَخَوَفْتُ مُسْتَجِيرَ بَابِيكَ وَفَقَرْتُ مُسْتَجِيرَ بَيْتِكَ وَتَوَقَّعْتُ
الْبَالِي الْعَاقِبِي مُسْتَجِيرَ بِيُجْهِكَ الَّذِي بَالِي الْبَاقِي الَّذِي لَا يَنْقُصُ وَلَا يَزُولُ مَا مِنْ لَيْفَةٍ
شَأْنٌ عَرَبِيٍّ لَا تَجْعَلُ مُصِيبَتَنَا فِي دِينِنَا وَلَا تَجْعَلُ الدُّنْيَا أَكْبَرَ مِمَّنَّا وَلَا تُسَاطِ
عَلَيْنَا مِنْ لَارِحَتِنَا وَعَدِّ جَهْلِكَ عَلَى جَهْلِنَا وَبِإِحْسَانِكَ عَلَى إِسَاءَتِنَا وَبِقُدْرَتِكَ
عَلَى ضَعْفِنَا وَبِعِزَّتِكَ عَلَى فَقْرِنَا وَاعْزِزْنَا مِنْ لَادِيٍّ وَالْقُدْرَى وَالْعِزَّ وَسُوءَ الْقَضَا
وَشَمَاتَةَ الْأَعْدَاءِ وَسُوءَ النَّظَرِ فِي الْمَالِ وَالْدِّينِ وَالْأَهْلِ وَالْوَلَدِ وَغِنَاءَ مُعَانِيَتِهِ
الْمُؤْمِنِ اللَّهُمَّ يَا رَبِّ نَشْكُوكَ أَعْيَبَ نَبِيَّنَا عَنَّا وَقِلَّةَ نَاصِرِنَا وَكَثْرَةَ عَدُوِّنَا
وَشِدَّةَ الزَّمَانِ عَلَيْنَا وَوُقُوعَ الْفِتَنِ تَوَظَّاهُ تَخْلُقُ عَلَيْنَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالْحَمْدُ وَأَفْرَجْ ذَلِكَ بِرَحْمَتِكَ تَعْجِلْهُ وَتَقْصِرْ تَعْرِيزَهُ وَحَقِّ تَطْهِيرِهِ اللَّهُمَّ وَبِعَدِّ
بِقَائِمِ الْحَمْدِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ لِلتَّصَدُّقِ لِدِينِكَ وَأَخْلَاصِ الْحُجَّتِكَ وَالْقِيَامِ بِإِثْرِكَ
وَتَطْهِيرِ أَرْضِكَ مِنْ رَجَائِيهَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ
أَنْ أُوَلِّيَ لَكَ عَدُوًّا أَوْ أُعَادِيَ لَكَ وَلِيًّا أَوْ أَسْخَطَ لَكَ رَجُلًا أَوْ أَرْضَى لَكَ سَخَطًا أَوْ
أَقُولَ بِحَقِّ هَذَا بِإِطْلَاقٍ أَوْ أَقُولَ بِإِطْلَاقٍ مُدَاخِعًا أَوْ أَقُولَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هُوَ لَا أَفْعَدُ

مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سُبْحَانَ اللَّهِ عَلَيْهِ صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاتَّبَعُوا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ
حَسَنَةً وَقَبَّاهُ بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ النَّارِ وَسَابِقًا مَدَّ كُورُ شَدَّ عَلَى اسْتِفْتَا حَرَامِيز
در این روز بعل آوردن مستحب است **فصل** در بیان اعمال ضروری شب عید قربان
و روزش و ایام شتر بواسطه این روز دهم و دوازدهم و سیزدهم بدانکه شب عید
اضحی از جمله چهار شب است که احیای آنها سنت مؤکد است و منقول است که در این
شب درهای آسمان بسته نمیشود برای آنکه صداهای دعا حاجیان بالا رود و صدای
ایشان در آسمان پیچیده است مانند صدای کس غسل در میان کند و حق تعالی
حاجیان را ندانید که در پیشورد کارها و شایید بندگان من و حق و ادا کردید و برین
لازم است که دعای شما را مستجاب گردانم پس هر که مستحق آمرزش است همه
کناهان و زانی امزد و هر که سزاواران نیست کنا هاش را که میکند پس کنا هاش
در عبادت و دعا شریک شود با ایشان در ثواب شریک خواهد بود و غسل و نهار
حضرت امام حسین علیه السلام در این شب سنت است و منقول است که هر که
انقضی نوزاد را در این شب زارت کند کنا هان گذشته و آینده اش آمرزیده شود **و اما**
نوع عید غسل در آن سنت مؤکد است و بعضی واجب دانسته اند و
بهتر است که پیش از نماز غسل کند و نماز عید بپوشد و در روزمان عید است
امام علیه السلام سنت مؤکد و بکار فقه و واجب است بشرط مقرر و نماز ترهیه
کیفیت است که در عید فطر مذکور شد و دعای پیش از رقت بنماز عید مذکور
شد و دعای بسیار پیش از نماز و بعد از آن وارد شده است و این رساله گنج اذکر
انها ندارد و بهترین دعاها دعای چهل هشت صحیفه کامله است که اولش اینست
اللَّهُمَّ هَذَا قَوْمٌ مَبَارَكٌ وَ أَكْرَدَعَى جَهْلٍ وَ شَتْمٌ رَاكِهِ اَوْ لَشِ يَأْمَنُ يَرْجَمُ مَنْ لَا يَرْجَمُهُ
العباد است نیز بخواند بهتر است زیرا که در بعضی از نسخ قدیمه صحیفه است

خواندن آن دعا نیز وارد شده است و دعا نیکو تر دعاهاست و در این روز و سوا
اعیان دست است خواندن چنانچه انشاء الله بعد از این در ضمن زیارات مذکور خواهد
شد و در این عید سنت است که افطار بعد از نماز از گوشت قربانی بشود و از جمله
احکام این عید قربان است و از سنت مؤکد است و بعضی از علما واجب دانسته اند
اگر قدرت بر آن داشته باشد و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که اضحیه
واجبست بر هر مسلمانی و فرمود که از برای خود البته بکن و از برای عیال خود اگر خوا
بکن و اگر خواهی مکن و از امام سلمه زوجه حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول
که با حضرت عرض کرد که عید اضحی حاضر میشود و من قیمت اضحیه ندارم از اقرض
کم و اضحیه بکنم حضرت فرمود که قرض کن که آن قرض خدا ادا میکند و بهتر است
که در روز عید بکشد و در روز یازدهم و دوازدهم نمیتوان کشت و اگر در منی نباشد
رو نیز در منی میتوان کشت و بهتر است که در دهه ذی الحجه خرید باشد و مگو
قربانی کردن حیوانی که در خانه تربیت کرده باشد و میباید یا کافرا و یا کوفه سفند
یا بن بوده باشد و حیوانات دیگر را قربانی نمیتوان کرد و اگر شتر باشد میباید پنج سال
تمام داشته باشد یا زیاده و اگر گاو یا بز باشد میباید که یکسال تمام باشد و داخل
در سال دویم شده باشد و اگر دو سال تمام داشته باشد بهتر است و اگر کوفه سفند
باشد شش ماهه کافیست و اگر هفت ماه تمام باشد بهتر است و میباید نقصی
در اعضایش نبوده باشد و کور و بکشم یا هر دو چشم نبوده باشد و بسیار را نباید
که زرافه رقت بر آن دشوار باشد و کوشش برید نباشد و اگر شتر شده باشد و جدا نشد
باشد باکی نیست و اگر شتر نیز نباشد بهتر است و باید که مغز شتر را شش کشته
باشد و اگر پوستش نیز شش کشته باشد بهتر است و بهتر است که بیمار و بسیار پیر
نبوده باشد و سنت است که فربه باشد و باید که بسیار لاغر نباشد که نپه بر کرده

نباشد و باید که خصی نباشد یعنی خصیه اش را برید باشد و مکرر هست اگر
خصیه اش مالیده باشند و اگر بغیر خصی هم نرسد خصی را قربانی می توان کرد و
که اگر قربانی شتر یا گاو باشد ماده باشد و اگر گوسفند یا بز باشد وقت است
که خود بکشد و اگر نتواند دست بروی دست قصاب بگذارد و مددی بکند
و طریقی گشتن داشت که اگر شتر باشد بخرد یعنی جریه را مانند گاو یا بز در کوه
پایین گردش فرورد و اگر بعوض آن ذبح کند حرام می شود و واجبست که رو بقبله
بدارد و نام خدا بر دوش است که انرا ایستاده بدارد و بقباله و هر دو دست
از سر بالا از او بر میان یاقه بر یکدیگر پیچد و آنکه خر می کند در جانب راست شتر
بایستد و جریه را در خرش فرورد و اگر گاو یا گوسفند یا بز باشد باید که چهار رکوع
از گوش بر روی خنق و در رکعت بزرگ که در دو جانب حلقوم است و رکعتی
حلقوم است که لب و صلف از آن می رود و اگر اینها را خر کند حرام می شود
و سنت است که دعا بخواند در وقت کشتن چنانکه بسند معتبر از حضرت صادق علیه
السلام منقولست که چون قربانی را بخیزی روی از اقبله کن و در وقت غریب ذبح بگو
و جَهَّتْ وَجْهَهُ لِلَّهِ فَطَرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ حَيُّ قَاسِمٌ لِّمَا مَلَائِكَةُ كُنُوزِ رَحْمَتِهِ
صَلَوَاتُكَ وَتَحِيَّاتُكَ وَمَنَاسِكُ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ تَمُوتُ أُمَّتُكَ
مُرْسِلِينَ إِلَيْهِ مِنْكَ وَلَكَ يَسْمِعُ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ تَسْبِيحُ بگوید و بگوید
اللَّهُ تَقَبَّلْ مِنِّي وَفَرِّغْ دَسْرَتِي أَجَلًا مَكْنُوحًا وَجَوْنًا بَسْمًا
که یک حصه را خود و اهل خانه بخورند و بهتر است که خود بان افطار کند
و یک حصه را برای همسایگان بدهد یا بفرستد و اگر پیر ایشان باشد بهتر است
و یک حصه را بفقر و سائل کند کان بدهد و اگر اکثر اقتصاد کند شاید
بهتر باشد و سنت است که پوست و کلاه و جمیع اجزای حلال از آن صدقه کند

و تصرف نکند و بقتاب ندهد مگر آنکه قصاب پریشا باشد و بتصدق
باید و در حدیث صحیح وارد شده است که یوست شتر می تواند یا غنم کند
و بر روی آن نماز کند و بنشیند و اگر گوسفند یا بز باشد سنت است که
قیمه و سبط را تصدق کند و اگر یک حیوان برای خود و عیال بکشد
کافیت و اگر یکی از برای خود و یکی از برای عیال بکشد بهتر است و اگر بعد
عیال بکشد ثوابش بیشتر خواهد بود و از برای بکر و مادر و اولاد و خویشان
که مرده باشند قربانی کردن خوبست و اگر از برای حضرت رسول و ائمه صلوات
علیهم قربانی کند ظاهر خوبست و منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه
و آله دو گوسفند قربانی کردند و در اول فرمودند که خداوند این زن و این مرد که
قربانی نکرده است از اهل بیت من و در دوم فرمودند خداوند این زن و این مرد که
قربانی نکرده است از امت من و حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه و آله
اینک قربانی می کرد و می فرمود خداوند این را بپذیرد است یک گوسفند دیگر
از برای خود قربانی می فرمود و اگر جمعی قادر نباشند که قربانی جدا بکنند جایز است
که بایکدیگر شریک شوند تا هفت نفر بلکه هفتاد نفر و حق تعالی فرموده است
که خَلَا رَاكُ كُنْتُمْ دِيَارًا مَعْدُونًا یعنی در روزی چند شمرده شد و در احادیث
معتبره منقولست که مراد تکبیر گفتن است در ایام تشریق پس هر که در روزی باشد
عقیب پانزده نماز بگوید که اولش ظهر روز عید است تا صبح روز و از بعد
و مشهور است استحباب است و بعضی واجب دانسته اند و اقلش بعد از نماز تکبیر
است و اگر مکرر بگوید بهتر است و بعد از نماز نافله نیز اگر بگوید خوبست
و طریقی تکبیر موافق حدیث صحیح اینست اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ
أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ وَلِلَّهِ الْحَمْدُ اللَّهُ أَكْبَرُ عَلَى مَا هَدَانَا اللَّهُ أَكْبَرُ عَلَى مَا رَزَقَنَا مِنْ نِعْمَةٍ

و اگر شش صبح روز عید هم
و در سایر شهرها عید
نماز که اولش ظهر روز عید

النظام و الحمد لله على ما ابلانا **افضل اجتهاد** در فضایل و اعمال شب و روز عید غدیر
 و عید غدیر هجدهم اینهاست و عظیمترین عبادت و احادیث از طرق
 عامه و خاصه در فضیلت این روز و اعمال آن زیاده از احصاست و در این مقام
 بچند حدیث اکتفا نمینماید پسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقول
 که چون روز قیامت شود چهار روز ازین روز عرش الهی بریند یازدیت تمام مانده
 عروسی که او را بخانه داماد بریند روز عید اضحی و روز عید فطر و روز جمعه و روز
 عید غدیر و در میان آنها مانند ماه باشد در میان ستارگان و ازین نیست که تعالی
 ابرهیم خلیل علیه السلام را از آتش نجات داد و ازین روز را روزه داشت برای شکر
 حق تعالی و ازین نیست که خدا در این روز کامل گردانید دین را بآنکه حضرت رسول
 صلی الله علیه و آله حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را نصب کرد بخلاف
 و فضیلت و از او وصی بود و از او ظاهر گردانید بر مردم پس روزه داشت این روز را
 و این روز کامل شدن دین است و روز نیست که بدین شیطان بر خاک مالیده
 است و روز نیست که اعمال شیعیان و دوستان آل محمد در این روز مقبول میشود
 و ازین نیست که حق تعالی علمهای مخالفان و سنیان را باطل میکرد انداخته اند
 که در میان هوا پراکنده میشود و ازین روز نیست که خدای عز و جل مومنین
 جبرئیل را که نصب کند کسی که امر خدا در برابر پیت الهی و جبرئیل بر آن
 گویند یا لامیز و د و ملکه از جمیع اسمانها نزد او جمع میشوند و ثنا میکنند
 بر محمد و آل محمد و استغفار میکنند برای شیعیان امیر المؤمنین و ائمه طاهرا
 علیه السلام و دوستان ایشان از فرزندان آدم و ازین روز نیست که امر نمیکند
 حق تعالی ملکه نو پسندگان اعمال را که قلم بردارد از حجاب اهل بیت و شیعیان
 ایشان تا سه روز ازین روز غدیر و نویسنده هیچ خطا و گناه ایشان را بری است

محمد و علی و ائمه صلوات الله علیهم و ازین روز نیست که خدا مخصوص محمد و آل محمد
 و شیعیان ایشان گردانید و ازین روز نیست که خدا زیاده میگرداند مال کثیری را که
 عبادت خدا کند در این روز توسعه دهد روزی را بر عیال خود و برادران مؤمن خود
 و او را از اندامی گرداند از آتش جهنم و این روز نیست که خدا سعی شیعیان را بشکون میکند
 یعنی نزد میدهد و گناه ایشان را میزد و عمل ایشان را قبول میکند و ازین روز نیست
 که خدا غنمها شیعیان را از ایل میگرداند و گناهان ایشان را که میکند و روز بخشنده
 و روز عطیه است و روز پهن کردن علم است و روز بشارت است و روز عید
 بزرگ است و روز نیست که دعاها در آن مستجاب میگردد و روز موقوف بزرگ است
 و روز پوشیدن جامهای نیکوست و روز بخشیدن گناهان شیعیان امیر
 المؤمنین است و روز نیست که بسیار صلوات باید فرستاد بر محمد و آل محمد
 و روز خوشنود است و روز عید اهل بیت محمد است و روز اعلاست و روز
 طلب زیادتی ثواب است و روز استراحت مؤمنان است و روز سوداگر بخیرایش است
 و روز دوستی کردن شیعیان است بایکدیگر و روز رسیدن بر حجت خلافت
 و روز ترک کبایر و گناهان است و روز عبادت است و روز افطار فرمودن روزه
 داران است پس هر که روزه دار را در این روز افطار فرماید چنانست که ده فائز او
 اطعام کرده باشد و هر فائز صد هزار گز است و روز تهنیت و مبارکباد است
 پس هر مؤمنی که دیگر بر ملاقات نماید چنین تهنیت بگوید **الحمد لله الذي جعلنا من المؤمنين**
جعله من المؤمنين که بگوید **يا امير المؤمنين** و آله **عليهم السلام** یعنی محمد
 و سپاه خداوند را سزاوارست که گردانید ما را از آنها که چنگ زده اند در دنیا
 و محبت پادشاه مؤمنان و ائمه علیهم السلام و ازین روز تقسم است در روی مؤمنان
 پس هر که ندیدم که در روی برادر مؤمن خود در روز عید غدیر حق تعالی نظر کند

در روز قیامت بسوی او بر حمت و بر آوردن هزار حاجت او را و بنا کند در بهشت
از برای او قصری از نیریز سفید و روی او را نورانی گردانند و این روز زیست است
پس هر که زیست کند برای روز غدیر حق تعالی بپایمزد از برای او هر که از هر کجای که باشد
از صغیر و کبیر و بفرستد حق تعالی بسوی او ملکی چند را بنویسد برای او و حسنا
و بلند گردانند برای او درجات تا سال ایند مثل این روز پس اگر بمیرد شهید
مرده باشد و ثواب شهیدان داشته باشد و اگر زند باشد سعادت مند
زندگانی کند و هر که طعام دهد در این روز مؤمن را چنان باشد که طعام
داده باشد جمیع پیغمبران و صدیقان را و هر که دهد کند در این روز مؤمن را
داخل گرداند خدا در قبر او هفتاد نور و قبرش را گشاده گرداند و زیارت کند
او را در قبر او هر روز هفتاد هزار ملک و بشارت دهد و او را بهشت دهد
غیر حق تعالی عرض کرد ولایت و امامت حجت ما اهل بیت را بر اهل آسمانها
هفتگان پس پیشی گرفتند باقرار بان اهل آسمان هفتم پس زیست داد انرا بعد
پس بعد از آن سبقت گرفتند اهل آسمان چهارم پس زیست داد انرا بعد از آن
پس سبقت گرفتند باقرار بان اهل آسمان اول پس از آن زیست بخشدید بستانکارا
پس حق تعالی عرض کرد ولایت ما را بر زمینها پس پیشی گرفت باقرار بان مکه معظمه
پس زیست داد انرا بکعبه پس پیشی گرفت مدینه طیبه پس داد انرا بمکه معظمه
پس سبقت کرد بسوی اربعه کوفه پس زیست داد انرا بقر حضرت امیر المؤمنین
علیه السلام پس عرض کرد ولایت ما را بر کوهها پس اول کوهی که اقرار کرد مسکوه
بود کوه عقیق و کوه فخر و کوه یا قوت و این سبب این جواهر در آنها پدید
پدید آمدن کوههای دیگر سبقت گرفتند و این سبب معدن طلا و نقره و سایر
معادن را گردیدند و هر یک که اقرار نکرد معدن هیچ چیز نگردید و باز در روز غدیر

عرض کرد ولایت ما را بر ابرها هر چه قبول کرد شیرین شد و هر چه قبول نکرد شور
و تلخ شد پس عرض کرد ولایت ما را بر مرغان هر یک که قبول کردند سخن گو خوش
انجان و خوش و از گردید و هر یک قبول نکرد لال و بد و از گردید و مثل و نسا
در قبول کردن ولایت امیر المؤمنین در روز غدیر مانند مثل ملکه است در قبول
کردن بجهت حضرت آدم علیه السلام و مثل آنها که قبول ولایت آنحضرت نکردند
در روز غدیر مانند مثل شیطان است در قبول نکردن سجده آدم و در روز غدیر
این ایام از آن شد ایوم اکملت لکم دینکم و اتممت علیکم نعمتی و رضیت لکم
الاسلام و دنیا یعنی امروز گردانیدم دین را بر شما و دنیا را و تمام گردانیدم بر شما نعمت
خود را و پسندیدم اسلام را برای دین شما پس حضرت فرمود که نفرستاده است
غدا پیغمبر را مگر آنکه وصی و خلیفه خود را در این روز نصب کرد و کلینی بسند معتبر
روایت کرده است که از حضرت صادق علیه السلام پرسیدند که آیا مسلمانان را عید است
هست غیر جمعه و اعیان و فطر فرمود بلی عیدی هست که از همه حرمش بیشتر است و او
گفت کدام عید است فرمود که از روزیست که نصب کرد رسول خدا امیر المؤمنین را
بخلافت خود و فرمود که هر که من مولا و اقای اویم علی مولا و اقا و پیشوای اوست
و از من پیغمبر هم ذی الحججه است راوی گفت چه کار در آن باید کرد فرمود که باید روز
بهارید و عبادت کنید و محمد و آل محمد را یاد کنید و بر ایشان صلوات بفرستید و خود
گرد رسول خدا امیر المؤمنین را که این روز با عید گرداند و هر پیغمبری وصی خود را
وصیت میکرد که این روز با عید گردانند و بروایت دیگر فرمود که روزه روز غدیر
کفایت هفت ساله گناه است و بروایت دیگر منقول است که مفضل از حضرت صادق
علیه السلام پرسید که امر میکنی مرا که روز غدیر را روزه بدارم فرمود ای و الله
ای و الله ای و الله بد رستی که در این روز خدا توبه حضرت آدم را قبول کرد و بشکر

عَزَّيْبِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَا حُلَّ وَدَعِيَ مَا اسْتَحْفَظَ وَحَقَّقَ مَا اسْتَوْجَرَ وَحَلَّ
حَلَالِكَ وَحَرَّمَ حَرَامَكَ وَأَقَامَ أَحْكَامَكَ وَدَعَى إِلَى سَبِيلِكَ وَوَلَّى أَوْلِيَاكَ
وَعَادَى أَعْدَانِكَ وَجَاهَدَكَ كَثِيرِينَ عَرَبِيَّةً وَالْقَاسِطِينَ وَالْمَارِفِينَ عَنْ أَمْرِكَ
صَابِرًا غَضَبًا مُقْبِلًا غَيْرَ مُدِيرٍ لَا تَأْخُذُ فِي اللَّهِ لَوْ مَنَّا لَأَنَّهُ حَتَّى نَلْعَ فِي ذَلِكَ الرِّضَا
وَسَلَّمَ إِلَيْكَ الْقَضَاءَ وَتَعَبَّدَكَ خُلُوصًا وَنَصَحَ لَكَ بِجَهْدٍ حَتَّى أَفَاءَ الْيَقِينَ فَقَبَضَهُ
إِلَيْكَ شَهِيدًا سَعِيدًا وَإِلَيْنَا تَقَبَّلَ رَضِيكَ مَا وَدَّاهُ اللَّهُ مَا هَدَى اللَّهُ سَبِيلَ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَعَلَيْهِ أَفْضَلُ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَنْبِيَائِكَ وَأَصْفِيَائِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ **وَأَكْرَمَ**
كُنْ بِأَكْثَرِ شَيْءٍ بجانب قبر شريفنا حضرت زین العابدین و زین العابدین و حضرت است
السلام عليك يا امير المؤمنين ورحمة الله وبركاته الله السلام عليك يا امين
في رضىه وجمعته على عباد الله لقد جاءه من يا امير المؤمنين في الله حوججاده و
صليت بكنائره واتبعت سنة نبيك صلى الله عليه وآله حتى دعاه الله الى جوارحه
فقبضك اليه باختياره لك كريم ثواب والزم اعدائك المحبة في قتالهم اياك
مع ما لك من الحجج البالغة على جميع خلقه اللهم صل على محمد وآل محمد
فمن مظلومة يقدر بك راضية بقضائك مولعة بيدك وروايتك محبة
اصفوة اوليائك محبوبة في رضىك وسمائك صابرة عند نزول ملكك شكراً
لِقَوْلِ خَلْقِكَ ذَاكَ لِسَوَابِغِ الْإِلَهِ مُشْتَاةً إِلَى فَوْحِ لِقَائِكَ مُتَوَدِّةً
التَّقْوَى لِيَوْمِ جَزَائِكَ مُسْتَكَّةً يَبِينُ أَوْلِيَاكَ مُفَارِقَةً لَأَعْدَائِكَ
مُسْتَعْوَاةً عَنِ الدُّنْيَا يَحْدُكُ وَتَنَالُكَ اللَّهُمَّ لَنْ قُلُوبِ الْمُحِبِّينَ إِلَيْكَ وَالْهَامَةِ
وَسَبِيلِ الرَّاعِبِينَ إِلَيْكَ شَارِعَةً وَأَقْلَامِ الْقَاصِدِينَ إِلَيْكَ وَاصْطَفَاةً
الْعَارِفِينَ مِنْكَ فَارِغَةً وَأَصْوَاتِ الدَّاعِينَ إِلَيْكَ صَاعِدَةً وَأَكْوَابِ الْإِجَابَةِ
لَهُمْ مُفْتَحَةً وَدَعْوَةً مِنْ بِلَالِكَ مُسْتَجَابَةً وَتَوْبَةً مِنْ أَنْبَابِ إِلَيْكَ مَقْبُولَةً وَغَيْرَةً

المؤمنين
عليه السلام

مَنْ بَكَاهُ مِنْ خَوْفِكَ مَرْحُومَةً وَأَلَا غَانَةً لِمَا اسْتَعَاثَ بِكَ مَوْجُودَةً وَالْإِعَانَةَ لِمَنْ
اسْتَعَانَ بِكَ مَبْنُودَةً وَعِدَائِكَ لِعِبَادِكَ مُجْتَمِعَةً وَوَلَّيْتَ بِرَأْسِكَ لَكَ مُفَا
وَأَعْمَالَ الْعَامِلِينَ لَدَيْكَ مَحْفُوظَةً وَأَرْزَاقَ الْخَالِقِينَ مِنْ لَدُنْكَ نَازِلَةً وَعَوَائِدَ الْمُرِيدِ
إِلَيْهِمْ وَأَصْلَةَ وَذُنُوبَ الْمُسْتَغْفِرِينَ مَغْفُورَةً وَخَوَائِجَ خَلْقِكَ عِنْدَكَ مَقْضِيَةً
وَجَوَائِزَ السَّالِمِينَ عِنْدَكَ مَوْفُورَةً وَعَوَائِدَ الْمُرِيدِ مُتَوَاتِرَةً وَمَوَائِدَ الْمُسْتَطْعِرِينَ
مُعَدَّةً وَمَنَاهِلَ الظَّمَا لَدَيْكَ مُتَرَعَّةً اللَّهُمَّ فَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَقَبْلِ شَأْنِي
وَأَجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَ أَوْلِيَائِي وَأَجْنَابِي بِحُجَّتِكَ وَعَلِيٍّ وَقَاطِعَةً وَأَحْسِنَ
وَأَلَا تُخَيِّرُ مِنْ ذُرِّيَّةِ الْحُسَيْنِ أَحَقَّ بِكَ وَلِيٍّ كَهَؤُلَاءِ وَمُسْتَهْزِئِي وَغَائِي رَجَائِي
فِي مُنْقَلَبِي وَمَتَوَاتِي وَكَرْبَعِ دَانِزَادِ لِي زِيَارَتِ رَابِعِلْ أورد واخران دعا را
بخواند شاید بهتر باشد و شب غدیر نیز شب بسیار مبارک است و شب نیز
مناسب است که این زیارت را بعل فرزند و نمازی در شب وارد شد است چون پیش
معتبر نبود ایراد ننمودیم و اما فضیلت روزه داشتن و تصدق کردن و افطار
روزی دار نمودن در این روز و در این ابواب احادیث بسیار است از جمله انها این
روایت است که حضرت صادق علیه السلام فرمود که روزه روز عید غدیر برابر است
با روزه عمر دنیا که اگر کسی بعد تمام عمر بیاید و روزه بداند روزه این روز
برابر است با ثواب او و روزه اش برابر است نزد خدا با صد حج و صد عمر و این حد
بزرگ خداست و خدا نقر ستاده است پیغمبر را مگر آنکه این روز را عبید
کرده است و حرمش را داشت است و ناسم در سال روز عید معهود است
و ناسم در زمین روز مشایق ما خواند است و جمع مشهور است و هر که در این روز
مؤمن را افطار فرماید ثواب کبیری دارد که ده فطام دهکده هر فغانی
صد هزار کس است و ثواب کبیری دارد که طعام دهد و لب دهد باین عید که هر

شد از پیغمبران و اوصیای ایشان و شهیدان صلوات الله علیه و آله و سلم و یکصد و هشتاد و نه روز تصدق کنند برابر است با صد هزار روز هم که در روز قیامت تصدق کنند پس فرمود که شاید کار کفایتی که خدا روزی خلق کرده است که حرمش از این روز بیشتر باشد که والله و الله و الله و الله و روایت دیگر فرمود که روزه اش برابر است با شصت ماه از ماههای حرام که روزه ندارند و فرمود که روز عید غدیر روز سرور و شادی است و پسند معتبر از قیاض بن محمد منقولست که گفت در روز عید غدیر در روز و در حضرت امام رضا علیه السلام بودم و آنحضرت در آن روز مخصوصان و خویشان و اصحاب خود را جمع کرده بودند و ایشانرا نگاهداشته بود که در شب افطار کنند و بنماهای ایشان طعام و زرها و خلعتهای فرستاد حتی آنکشترو گشتن نیز فرستاد و بایشان خلعتهای فاخر شصت فرمود و سال زمان و خدمت کاران خود را جامهای نوبسیا تقییس پوشانیده بود و فضیلت این روز را برای مردم نقل میفرمود از جمله آنها گفت که در بعضی از نماهای خلافت حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه و آله و سلم روز جمعه با عید غدیر و در یک روز جمع شده بود پس بعد از پنج ساعت که از روز گذشت بر منبر بالا رفت و خطبه طویله خواند و فضایل روز غدیر را بسیار بیان فرمود و نامهای بسیار از برای این روز ذکر کرد پس فرمود که بعد از انقضاء این مجمع بر گردید بخانهها خود و نوشه که کینه بر عیال خود و احسان و نیکی کنند نسبت به برادران مؤمن خود و در خانههای خود برادران مؤمن را جمع کنند و مینگویند کینه نسبت به ایشان بیکدیگر تمنیت و مبارکباد بگویند و نیکی و احسان کردن در این روز نماز را و عمر دنیا و میکنند و مهریانی بایکدیگر کردن موجب نزدیکی است و آقا و ائمه پیشتر و احسان کنند با عیال خود و برادران مؤمن خود و اطهار شادی و خوشحالی کنند و گفتند این دعا بسیار از شما دارد در حق او تقصیر نکنید و ضعیفان و فقیران و غلامان

و کینه از این بخود بر آید بکند بدست که دادن یکدیگر هم در این روز برابر است با دو نیت هزار و نه روز و حق تعالی زیاده نر عطا میکند و روزه این روز را چون نیت سنت گردانیده و بخواهند مانند ثواب کسی گردانیده که از اول دنیا تا آخر دنیا عبادت کند با آنکه روزها روزه ندارد و شبها عبادت بایستد و کینه که بر او روح حاجت برادر مؤمنی را پیش از آنکه او اظهار کند و از روی رغبت و خواهش او نیکی کند چنان باشد که این روز و این روزه داشته باشد و تمام شبش را عبادت کرده باشد و هر که در شبش مؤمن را افطار فرماید چنان باشد که هزار پیغمبر و صدیق و شهید را افطار فرموده باشد پس چگونه باشد ثواب کسی که متکفل احوال چندین نفر از مردان مؤمن و زنان مؤمن بشود و هر کاه چنان کند منضماتم بر خدا که امان یا بیکار کافر شدن و فقیر شدن را بکند بجز در آن شب یا در آن روز یا بعد از آن تا عید غدیر آید بدون آنکه کینه به بسیار بقی بکند البته امر زنده است و هر که قرضی بکند در آن روز برای برادران خود منضماتم بر خدا که اگر او از دنیا بگذرد یا بمیراندان قرض را از او محفل شود و از دوش او بگذرد و چون بایکدیگر ملاقات کنند مصافحه کنند و زبانها بیکدیگر را تمنیت بگویند و آنچه گفتیم حاضران بغایبان بگویند و توانگران رعایت کنند فقیران را و اقویاد ستمگر کنند ضعیفان را و حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم مرا همه اینها امر فرمود و بدانکه غسل در اول این روز سنت مؤکداست و اما کیفیت نماز روز عید غدیر نماز سه رکعت است که آنحضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند که هر که در این روز نیم ساعت پیش از زوال شمس دو رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت سوره حمد بیکر تبه قل هو الله احد و انا اترکناه و ایتة الکرمی نام فیهما خالودن هر یک را ده مرتبه بخواند برابر با صد هزار حج و صد هزار عمره و هر چنان از حاجتهای دنیا و آخرت که از خدا بخواهد که هر سؤال کند الله باسانی و عافیت

برآورده شود و چون برادر مؤمن را ملاقات کنی بگو الحمد لله الذي كرمنا بهذا اليك
وجعلنا من المؤمنين بعهد الذي عهدنا اليك وانشاء الذي انقضا بيننا وبينه
وذاؤ ايمره والقوام بقسطه ولم يجعلنا من الجاحدين والمكذبين بيوم الدين
يعني سباسب خدام وندبر اسراست كما را كراي داشت باين روز و كذا نيد مارا
از ايمان آورند كان و كذا نيد مارا از وفا كنندگان بعهد خود كه عهد گرفته بود ما
و پيمان كه حكم كرده ايد است بر ما كه ولايت و ايمان ملو ما مست و انما حكم
ميكند بعدالت در ميان خلق و نكره ايد مارا از انكار كنندگان و تكذيب
كنندگان بر روز جزا و فرمود كه بعد از نماز اين دعا بخواند رتبا اننا سمعنا مناديا
ينادي للامانيات ان يؤمنوا بكم فامتنوا بتنا فاعفوا لنا ذنوبنا وكفر عنا سيئاتنا وتوفنا
مع انك ارحم ربنا واننا ما وعدتنا على رسلك ولا تحجزنا بوعده اليمينه انك لا تخلف
الميعاد اللهم اني اشهدك وكفى بك شهيدا واشهد ملائكتك وانبياءك
وحملات عرشك ومسكن سواك وارضيتك بانك انت الله لا اله الا انت العبد
الذي ليس من الذين عرشك والله اعلم انك لا اله الا انت المعبود ولا تعبد سواك الاباطيل و
مضجل غير وجهك الكريم لا اله الا انت المعبود ولا تعبد سواك فعا ليت
عما يقول الظالمون علوا كبيرا واشهد ان محمدا عبداك ورسولك واشهد
ان امير المؤمنين عبدك ومولا ناسم عنا واجبنا وصدقنا المنادي رسولك
صلى الله عليه واله ان نادى بيننا عنك بالذي مرته ان يبلغ ما اقرت اليه من
ولا يترد اليك وحده و قد مر ان لم يبلغ ما امرت به ان تسخط عليهم ولما
بلغ رسالتي عصمت من الناس فنادى ببلغا عنك لا من كنت مولا فاعف
مولا ومرت كنت وليه فعلى وليه مولا ومرت كنت نبه فعلى امير رتبا قد اجابنا
دا عيك لتدبر محمدا عبداك ورسولك الى الهادي المهدي عبدك الذي اتممت

عليه وجعلته مثالا لبي اسرائيل على امير المؤمنين ومولاهم ووليهم ربنا واتبعنا
مولا ناسم عنا وها دينا ودا عينا ودا عي الانام وصير اهلك المستقيم وجعلك اليضا
وسبيلك لنا عي اليك على نصيرة هو مبراة و سبعا الله عنا فيكون واشهد
انك الانام الهادي الرشيد امير المؤمنين الذي ذكرته في كتابك وقولك الحق
فانك قلت واني في اثم الكتاب لدينا على خبيثكم اللهم فاننا شهدنا عبدك
والهادي بعد نبينا لتدبر المنذر وصير اهلك المستقيم وامير المؤمنين وقائد
الفرج المجلي وجعلك المارعة ولسانك المعبر عنك في خلقك وانه القائم بالقطر
في برئيتك وديان دينك وخازن عليك وليت لك الما مون الماخذ وانشاء
رسولك عليهما السلام من جميع خلقك وبرئيتك شاهدا بالانحلالك والوفا
والربوبية بانك انت الله لا اله الا انت وان محمدا عبداك ورسولك وان عليا
امير المؤمنين جعلته وليك والافراز بولايته تمام وحدانيتك وكما ل دينك
ولم يمتك على جميع خلقك وبرئيتك فقلت وقولك الحق اليوم اكملت لكم
دينكم واتممت عليكم نعمتي ورضيت لكم الاسلام دينك فاك الحمد لله
والعلم نعمتيك علينا بالذي جددت من عهدك وانشاءك وذكرنا ذالك
وجعلنا من اهل الاخلاص والتصديق بانشاءك ومراحميل الوفا وبذلك
ولم يجعلنا من اهل الباطل والبدلين والمخلفين والمبتكين اذ ان الانحلال
والغيرين خلق الله و من الذين استحوذ عليهم الشيطان فانساهم ذكرا لله
وصدقهم عن السبيل والاضراط المستقيم اللهم العن الجاحدين والناكثين
والمغترين والمبدلين والمكذبين بيوم الدين من الاولين والآخرين اللهم
قلك الحمد على انعامك علينا بالهدى الذي هديتنا اليه ولا اله الا انت
نبيك صلى الله عليه واله الائمة الهادة الراشدين واعلم الهدى ومنا

القلوب والتقوى والعروة الوثقى وكال ذبكت وتعلم بعثتك ومن بهم
 وبموالاتهم رخصت لنا الاسلام ديننا ربنا فالك الحمد امنا وصداقنا بعثتك
 علينا بالرسول المنذر والينا وبيهم وعادينا عدوهم وبرنا من الجاهدين
 والمكذبين يوم الدين اللهم فكما كان ذلك من شانك يا صادق الوعد
 يا من لا يخلف الميعاد يا من هو كل يوم في شان اذ اتممت علينا نعمتك بوا
 اوليايك المسئول عنهم عبادك فانك قلت ثم لتسئلن يومئذ عن النعيم
 وقلت الحق وقفوههم انهم مسئلون ومنعت علينا هذه الاخلاص
 وبولاية اوليايك الهداة بعد النذير المنذر بالسراج المنير فالك لنا بهم
 الدين واتمت علينا النعمة وجددت لنا عهدك وذكرتنا بميثاقك المأخوذ
 منافي ابتداء خلقك ايانا وجعلتنا من اهل الاجابة ولم تنسنا ذكرك فالك
 قلت واذا اخذت من بني آدم من ظهورهم ذريتهم واشهدهم على أنفسهم
 الست بربكم قالوا بلى شهدنا ما نعنتك ولطفك فانك انت الله لا اله الا انت
 ربنا ونحمدك عبدك ورسولك وندينك وعلى امير المؤمنين عبدك الذي
 انعمت به علينا وجعلته اية لنبيك صلى الله عليه واله واتيك الكبرى
 وصراطك المستقيم والنباء العظيم الذي هم فيه مختلفون وعنه مسئلون
 اللهم فكما كان من شانك ان انعمت علينا بالهداية الى معرفةهم فليكن
 من شانك ان تصلي على محمد وال محمد وان تبارك لنا في يومنا هذا الذي
 اكرمنا به وذكرتنا فيه عهدك وميثاقك واكملت ديننا واتممت علينا
 نعمتك وجعلتنا بميثاقك من اهل الاجابة لك والبراءة من اعدائك واعدا
 اوليايك المكذبين يوم الدين فاسئلك يا رب تمام ما انعمت وانجحتنا
 من الموقنين ولا تخلفنا بالمكذبين واجعل لنا قدام صديق مع المتقين ايامنا

وربنا

واجعل لنا
 من

يوم تدعو اكل الناس ايامهم واحشروا في رمة اهل بيت نبيك الائمة الصالحة
 واجعلنا من البركة من لدنهم دعاة الى النار ويوم القيمة هم من المقبوحين
 واجعلنا على ذلك ما احببنا واجعل لنا مع الرسول مسبلا واجعل لنا قدام
 صديق في الحج واليوم واجعل حيا ناخير الحيا ومما شاغر الماين ومسقبلنا خيرا
 المنقلب على الاوال اوليايك ومعادنا اعدائك حتى نوافنا وانت عن ارض قلنا
 لنا جنتك برحمتك يا ارحم الراحمين والمثوى من جوارك في دار المقامه فضيلك
 لا يستأفها نصب ولا يستأفها الغوب ربنا اغفر لنا ذنوبنا وكفر عنا سيئاتنا
 وتوفنا مع الابرار ربنا واتلما وعدتنا على رسلك ولا تخزنا يوم القيمة انك
 لا تخلف الميعاد اللهم احشرنا مع الائمة الهداة من ال رسولك نورين يسرهم
 وعافيتهم وشاهديهم وغايبهم اللهم احشرنا استسلك بالحق الذي جعلت عندك
 وبالذي فصلتهم بيني وبين العالمين جميعا ان تبارك لنا في يومنا هذا الذي اكرمنا
 فيه بالموافات بعهدك الذي عهدته لنا وبالميثاق الذي واقتننا به من والا
 اوليايك والبراءة من اعدائك ان يتم علينا نعمتك ولا تجعله مسودنا واجعله
 مستورا ولا تسلبنا ابدا ولا تجعله مستعارا وارزقنا رافعة وليك الهداية
 المهدى الى الهدى وتحت لوائه وفي رمة شهادة صادقين على بصيرة من ذك
 انك على كل شئ قدير واكرين عمل برادشوار باشد باين رواية عمل كند
 كه شيخ مفيد عليه الرحمه ودكر ان از حضرت صادق عليه السلام روايت كرده
 كه هر كه در روز غدیر دو ركعت نماز بكند هر وقت كه خواهد و اگر نزدك بزوال
 بكند كه در ساعت حضرت رسول صلى الله عليه واله حضرت امير المؤمنين
 صلوات الله عليه را در غدیر خم برای مردم امامت و خلافت نصب كرد و هر گاه
 يعني بهر سوره كه خواهد و اگر در ركعت اول نازل او در ركعت دوم قل هو الله

و ابودعققداد رضي الله عنهم ومانند گشت باشد که شهید شدن باشد
با حضرت رسول و امیر المؤمنین و حسن و حسین صلوات الله علیهم ومانند
گشت باشد که در زیور علم حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه و در زیر
ان حضرت بوده باشد از نجیبان و نقیبان و برگزیدگان اصحاب حضرت و لیقا
شیخ مفید علیه الرحمه روایت کرده است که سنت است که این دعا را در روز
غدير بخوانند اللهم انی اسئلك بحق محمد نبيك وعلى وليك والرضا
والقدر الذي خصصهم به دون خلقك ان تصلي على محمد وعلى آل محمد
في كل خير صالح اللهم صل على محمد وآل محمد لأمتي القادرة والدعاة السادة
والنجوم الزاهرة والأعلام الباهرة وساسة العباد وازكيا لبلادنا النافذة
المسيكة والسفينة الناجية لجارية في الحج الغامرة اللهم صل على محمد وآل
محمد خير إن عليك وأركان توحيدك ودهان دينك ومعاون كرامتك
وصفوك من بركات وحياتك من خلقك لا تقبل إلا التقياء النجباء الأبرار
والباب المبني على الناس من آناه من آناه هو اللهم صل على محمد وآل محمد
اهل الذكوة الذين امرت بمسالتهم وودى القرب الذين امرت بؤدبهم وقرضت
حقهم وجعلت الجنة معاذا لهم اقض ثأرهم اللهم صل على محمد وآل محمد كما أمرنا
بإطاعتك ونهوا عن معصيتك وذكروا عبادك على وحدانيتك اللهم اني
اسئلك بحق محمد نبيك وحييتك وصفوك وامينك ورسولك إلى خلقك
وبحق امير المؤمنين وبعسوسا لدين وقائد المجاهدين الوحي الوحي والعتيق
الأكبر والفاروق بين الحق والباطل والشاهد لك والذال عليك والصليا
بأترك والجاهد في سبيلك لم تأخذ فيك لومة لائم ان تصلي على محمد وآل
محمد وان تجعلني في هذا اليوم الذي عقدت فيه لوليتك العهد في أعقاب

خلقك وأكملت لهم الدين من العارفين بجزوتيه والمقرين بفضله ومن عتقا
وطلقائك من النار ولا تسمت في حاسدك النعم اللهم كما جعلته عبدك
الأكبر وسميته في السماء يوم العهد المعهود وفي الأرض يوم الميثاق المأخوذ
والجمع المسؤل صل على محمد وآل محمد وأقر به عيونا وجمع به شملنا ولا
تخذلنا بعد ذمدينا واجعلنا لا نعلم من الشاكرين يا أرحم الراحمين الحمد
لله الذي عرفنا فضل هذا اليوم وبصرنا حرمته وكرمنا به وشرقا بمعرفة
وهذا ما يؤيد به رسول الله يا امير المؤمنين عليا وعلى غيركما وعلى جميعكم امين
افضل السلام ما بقى الليل والنهار وبكما توجه إلى الله ربنا وبكما في غناج
طلبتي وقضائنا وحيي وتيسير اموري اللهم اني اسئلك بحق محمد وآل محمد
ان تصلي على محمد وآل محمد وان تلعن من محمد حق هذا اليوم وانكروا حرمته وقصد
عن سبيلك لإطفاء نورك فاقب الله لا ان شئ نوره اللهم فرج عن امير بيته
محمد نبيك واكشف عنهم وهم عن المؤمنين الكرامات اللهم لا تزل الأرض
بهم عد لا كما ملئت ظلم وجورا وانجز لهم ما وعدتهم انك لا تخلف ايمعا
واكر بعد ان دعاء بسجد روء وصدمته بشكر اوصدمته الحمد لله بكويد
وصدمته باليخه نواند بكويد الحمد لله على اكمال الدين واتمام النعمة ورضي
الزيت الكريم والحمد لله رب العالمين والصلوة على خير خلقه محمد وخيرته
الطاهرين بهتر خواهد بود چنانکه سيدالدين باقر و كنعني روايت کرده اند اما
شيخ مفيد عليه الرحمه زيارت را نقل نکرده است **فصل في دعاء حضرت**
واعمال روز مباحله است تا الزمان و در تعيين روز مباحله میان علماء خلافت
واسهر واقوي است که روز پيست و چهارم است و بعضی پيست و پنجم
و بعضی پيست و هفتم و بعضی پيست و يكم نیز گفته اند و اگر در هر يك از اينها اعمال

مستحب را بعلی آوردند بهتر است و آنچه مشهور است بدست و چهارم است
و سبب فضیلت روز مباحله است که چون حضرت رسول صلی الله علیه و آله
رسولان فرستاد بسوی نضادی بخران که اعظم تر سایان عرب بودند و ایشان یک
خود رجوع کردند و اوصاف حضرت رسالت صلی الله علیه و آله را در کتب جمیع انبیاء
کردند و دنیا را اکثر علمای ایشان غالب شد و ایمان را آوردند و هفتاد نفر
از علمای و عظمای خود را فرستادند که صفا در کتب سابقه برای حضرت دیدند
مشاهد نمایند و بدینه داخل شدند و صفات را موافق یافتند و حضرت
رسول ص حجت های شافی بر ایشان تمام کرد و باز بعضی از ایشان بسبب جسد
و اغراض باطله مضایقه کردند در ایمان آوردن و حق تعالی از هر کس را فرستاد
حاجات فی مری بعد ما جئتک من العلم فقل انما اوتدع ابنا و ابنا و ابنا و ابنا
و نسا و نسا و انفسکم و انفسکم ثم یثقل فثقل لعنة الله علی الکاذبین یعنی پس
هر که با تو مجادله کند در امر عیبی بعد از آنکه آمده است بسوی تو از علم و برهان
و اتفاقا کردی بر ایشان و قبول نکردند پس بگو ای محمد بیایید بخوانیم پیران
خود را و پیران شما را و زنان خود را و زنان شما را و خا بنهای خود را و خا بنهای
شما را یعنی آنها را که بمنزله جان ما اند و آنها که بمنزله جان شما اند پس وضع
کنیم و دعا کنیم پس بگو این لعنت و دوری از رحمت خدا را بر آنها که دروغ گویند
از ما و شما پس حضرت رسول صلی الله علیه و آله عباسی بر دوش مبارک گرفت
و حضرت امیر المؤمنین و فاطمه و حسن و حسین صلوات الله علیهم را در زیر
عبا داخل کرد و گفت پروردگار هر پیغمبری را اهل بدیتی بوده است که مخصوص
ترین خلق بوده اند با و خداوند آنها اهل بیت مرا بدست بر ایشان بر طرف
شک و کناه را و پاک کن ایشان را پاک کردی پس چو میل نازل شد و این را که می

در شان ایشان آوردند انما یرید الله لیذهب عنکم الرجس اهل البیت و یطهرکم
تطهیرا یعنی نیست جزای که اراده دارد حق تعالی ذیل کرد و انداز شما اهل بیت
بدنی و شک را و پاک کرد و انداز شما را از کناهان پاک کرد و ایندی پس حضرت رسول
صلی الله علیه و آله علی و فاطمه و حسن و حسین صلوات الله علیهم را با خود
پیرون برد و از مدینه برای مباحله و چون بضاری حقیقت آنحضرت را دانسته
بودند و بعد از ایستادن حضرت با آن بزرگواران در مقام مباحله اتفاقا فرود
عذاب در زمین و آسمان ظاهر شد و عالم بزرگ ایشان گفت بخدا سوگند
که من روی چندی بینم که اگر دعا کنند که کوهی از جا کنده شود و کند خواهد
شد جرات نکردند در مباحله و استدعای سائله و مصاحبه کردند و
قبول کردند که هر سال جزیه بدهند و حضرت ایشان را نفرین نکرد و مامور
الهی بر ایشان جزیه قرار داد و حضرت فرمود که بخدا سوگند که هلاک و عذاب
او بخیر شد بر اهل بخران و اگر مباحله منکر دم هرانیه همه انجماعت میمون و
خون میبشند و این وادی بر ایشان آتش میبشند و سرایت میکند و بخیران و
همه تر سایان بخران امید و خشنود و پیش از آنکه سال تمام شود و جمیع نضا
میروند و یک نفرانی بر روی زمین زند میمانند و باین سبب چندین
امر بر طایمان ظاهر شد اول حقیقت آنحضرت زیرا که اگر اعتماد بر حقیقت
خود نمیداشت خود را عزیزترین اهل خود را در معرض مباحله بدر نمی آورد
و اگر انجماعت حقیقت آنحضرت بر ایشان ظاهر نشده بود مباحله میکردند
و مذلت و خواری جزیه را بر خود قرار میدادند و می دانستند که ظاهر شد که آل
عبا علیه السلام بزرگوارترین خلق بودند که ایشان را آنحضرت در دعا با خود
شریک گردانید پس می دانستند که ایشان عزیزترین خلق بودند نزد آنحضرت که بزرگوار

اظهار حقیقت خود ایشان را در معرض تفرین بیدار آورد زیرا که بسیار است که
 ادبی خود را بهیچان نمی افکند اما اعزّه عیال خود را از حق نمی شنوند که در معرض
 خطر و آوار و چنانچه صاحب کشف و غیر او از متحصّیان سنیان اعتراف
 باین نمود هاند چهارم آنکه حسن و حسین صلوات الله علیهما فرزندان حقیقه
 انحضرتند و رتبه ایشان از سایر صحابه پیشتر بوده است نزد خدا و رسول
 بآن صغیر سن پنجم آنکه حضرت فاطمه صلوات الله علیها بهترین زنان بود
 و از زوجات و سایر قربات باحضرت اخص بوده و منزلت از نزد حق تعالی
 از همه پیشتر ششم آنکه با اتفاق عامه و خاصه حضرت امیر المؤمنین ^{علیه السلام} صلوات
 علیه در مباهله داخل بود و داخل بنا و ساندست پس باید داخل انفسنا
 باشد و حقیقت در اینجا امراد نمیتواند بود زیرا که اتحاد و نفس محاشست
 پس مراد آنست که اختصاص انحضرت بحضرت رسالت در کالات و صفات
 برتریه بود که بمنزله نفس و جان انحضرت بود پس هر کمالی که در حضرت رؤ
 بود باید که در انحضرت باشد بغیر پیغمبری پس باید که افضل باشد از جمیع
 صحابه و جمیع پیغمبران بغیر انحضرت و باید که مخصوص ترین خلق باشد
 باحضرت و آخر خالق باشد نزد او و آیات مفصله این مقصد شریفه و فواید
 که از ان مستفاد میشود در کتاب حیوة القلوب ذکر کرده ام و این رساله کفایت
 ذکر آنها ندارد و از جمله اموری که در روز نیست و چهارم واقع شده و موجب
 مزید فضل آن گردیده آنست که در این روز حضرت امیر المؤمنین صلوات الله
 علیه در کوع نماز انگشتی خود را بپایل بخشید و این آیه کریمه نازل شد و امامت
 انحضرت بر اصحاب جبریت هویدا گردید اما و لیکم الله ورسوله و الذین آمنوا
 الذین یقیمون الصلوة و یؤتون الزکوة و هم لا یؤمنون یعنی نیست اولی با من شما

و خدایتان

و مال اختیار شما مگر خدا و رسول و ائمه که ایمان آورده اند و نماز را برپا میدارند
 و چنانچه باید بجای آورند و زکوة میدهند و در کوع و این آیه مضحیه است
 انحضرت چنانچه در سایر کتب ذکر کرده ام و در این روز غسل سنت است و زیارت
 حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه را در این روز ذکر کرده اند و خواندن زیارت
 جامعه مناسب است و روزه این روز مستحب است و ناسی بولای خود امیر المؤمنین
 صلوات الله علیه کردن در رتبه فقر و اوار باب حاجات با نچه مقدور و معسر
 باشد مطلوب است و اعمال این روز مبارک بسیار است اول شیخ طوسی رحمه الله
 از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که در این روز پیش از نوا ابییم
 ساعت دو رکعت نماز بکنند برای شکر نعمت مباهله و در هر رکعت بعد از سوره حمد
 هر یک از سوره قل هو الله احد و آیه الکرسی تا فهم فیها غالدون و سوره انا انزلناه
 ده مرتبه بخوانند که این نماز را بعل آورد نزد خدا بر او است با صد هزار حج و صد هزار
 عمره و هر حاجتی که از حاجتهای دنیا و آخرت از خود بخواهد است سوال کند البته برآورده
 شود هر چند عظیم باشد انشاء الله و این نماز همان نماز است که در اعمال روز عید غدیر
 مذکور شد **عنا** از اعمال این روز دعای نیست که شیخ طوسی و سید بن طاووس ^{علیهما السلام}
 و وجهها پسند های معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده اند
 و انحضرت از یک بزرگوار خود امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده است که انحضرت
 فرمود که اگر گویم در این دعا اسم اعظم **حق تعالی** هست هر آینه راست گفته ام اگر
 مردم بدانند که این دعا در حاجات چگونه تاثیر می نماید البته بهر نحو که مقدور باشد سعی
 نمایند در تحصیل آن هر چند باید که قتال کنند و مواهراجت که عارض میشود این
 دعا را بخوانم و بعد از آن حاجت خود را بطلیم البته مستجاب می گردد و این دعا
 نیست که در وقتی که آیه مباهله نازل شد جبرئیل علیه السلام از جانب خداوند جل و

بر حضرت سید رسول صلی الله علیه و آله نازل شد و این دعا را آورد و گفت بر
مباهله بیرون برو و صی خود علی بن ابی طالب را و سید نسائه فاطمه زهرا را و پسران
و فرزندان پسندیده خود و حسن و حسین صلوات الله علیهم را با خود ببر و این دعا
بخوان و باقر سایان میاهله کن و بر ایشان نفرین کن پس حضرت امام جعفر صادق
علیه السلام گفت که هرگاه این دعا را خوانید جهنم و سحری کنید در دعا و تضرع و این دعا
شفیع خود گردانید در حاجتها و از کشتی اهلش نجات یابد از سیفها و منافقان و این دعا
دارید و بایشان تعلیم نمائید که از علماهای خرد و نیت و هر کس قابل این کوه را
نیست **دعای غنی** اللهم انی اسئلك من بهائک بابهائک و کل بهائک فی الاله
انی اسئلك بهائک کلمه اللهم انی اسئلك من جلالک باجلک و کل جلالک بجلالک
اللهم انی اسئلك جلالک کلمه اللهم انی اسئلك من جلالک باجلک و کل جلالک
بجلالک اللهم انی اسئلك جمالک کلمه اللهم انی ادعوك كما امرتني فاستجب
کا و عدتني اللهم انی اسئلك من عظمیتک باعظمتها و کل عظمیتک بعظمه
اللهم انی اسئلك بعظمتک کلمه اللهم انی اسئلك من نورک بانورک و کل
نورک بنورک اللهم انی اسئلك نورک کلمه اللهم انی اسئلك من رحمتک بارحمتها
و کل رحمتک واسعته اللهم انی اسئلك برحمتک کلمه اللهم انی ادعوك كما
امرتني فاستجب کا و عدتني اللهم انی اسئلك من کمالک باکمالک و کل کمالک
کامالک اللهم انی اسئلك بکمالک کلمه اللهم انی اسئلك من کلماتک باجمعتها
و کل کلماتک تامته اللهم انی اسئلك بکلماتک کلمه اللهم انی اسئلك
براسمائک باکبرها و کل اسمائک کبریه اللهم انی اسئلك باسمائک کلمه
اللهم انی ادعوك كما امرتني فاستجب کا و عدتني اللهم انی اسئلك من عزتک
باعزها و کل عزتک عزیه اللهم انی اسئلك بعزتک کلمه اللهم انی اسئلك

من مشیتک بامضاها و کل مشیتک ما حبه اللهم انی اسئلك بمشیتک
کلمه اللهم انی اسئلك بقدرتک الی اسئلتک بها علی کل شیء و کل
قدرتک مستطیله اللهم انی اسئلك بقدرتک کلمه اللهم انی ادعوك
كما امرتني فاستجب کا و عدتني اللهم انی اسئلك من علیک بایقین و کل علیک
نافذ اللهم انی اسئلك بعلمک کلمه اللهم انی اسئلك من قولک بإرضاء و کل قولک
رضی اللهم انی اسئلك بقولک کلمه اللهم انی اسئلك من مسائلک باجمعتها
و کل مسائلک حبیه اللهم انی اسئلك بمسائلک کلمه اللهم انی ادعوك كما
امرتني فاستجب کا و عدتني اللهم انی اسئلك من شرفک باشرف و کل شرفک
شریف اللهم انی اسئلك بشرفک کلمه اللهم انی اسئلك من سلطانک بادومیه
و کل سلطانک دائم اللهم انی اسئلك بسلطانک کلمه اللهم انی اسئلك
بمملکتک باخیره و کل مملکتک فاخر اللهم انی اسئلك بمملکتک کلمه اللهم
انی ادعوك كما امرتني فاستجب کا و عدتني اللهم انی اسئلك من علامک بالعلامه و کل علامک علام
انی اسئلك بعلامک کلمه اللهم انی اسئلك من آیاتک باعجها و کل آیاتک
عجبه اللهم انی اسئلك بایاتک کلمه اللهم انی اسئلك من مبینک باقلام
و کل مبینک قدیم اللهم انی اسئلك بمبینک کلمه اللهم انی ادعوك كما امرتني
فاستجب کا و عدتني اللهم انی اسئلك بما أنت فیہ من الشؤن و الخبر و
اللهم انی اسئلك بكل شیء و کل خبر و اللهم انی اسئلك بما یجیبنی به
حين اسئلك بالله لا اله الا انت اسئلك بیها لا اله الا انت یا اله
الا انت اسئلك بجلال لا اله الا انت یا اله الا انت اسئلك بکمالک یا اله الا انت
اللهم انی ادعوك كما امرتني فاستجب کا و عدتني اللهم انی اسئلك من رزقک
بأعین و کل رزقک عام اللهم انی اسئلك برزقک کلمه اللهم انی اسئلك من عطا

اللهم

بإيمانهم وكل عطائكم هنيئاً اللهم إني أسألك بعطائك كلمة اللهم إني أسألك
من خيرك ما عجله وكل خيرك عاجلاً اللهم إني أسألك بخيرك كلمة اللهم
إني أسألك من فضلك ما فضلته وكل فضلك فاضلاً اللهم إني أسألك
بفضلك كلمة اللهم إني أدعوك كما أمرتني فاستجب كما وعدتني اللهم صل على محمد
والمحمد وابعثني على الأيمان بك والتصديق برسولك عليه وآله السلام
والولاية لعلي بن أبي طالب والبراءة من عدوه والإتمام بالإمامة من آل محمد عليهم
السلام فإن قد رخصت بذلك يارب الله صل على محمد عبدك ورسولك
في الأولين وصل على محمد وآل محمد في الآخرين وصل على محمد وآله في المآثر
الأعلى وصل على محمد وآله في المرسلين اللهم أعط محمد الوسيلة والشفقة
والفضيلة والدرجة الكبيرة اللهم صل على محمد وآل محمد وقبني
فيما أزدقني وبارك لي فيما أعطيتني واحفظني في عيشتي وفي كل عتاك
هو لي اللهم صل على محمد وآل محمد وأسألك خير الجزاء وأنك والجنة وأعوذ
بك من شر الشيطان خطك والنار اللهم صل على محمد وآل محمد واحفظني من كل
مصيبة وق كل بليّة ومن كل عقوبة ومن كل فتنة ومن كل بلاء ومن كل
شر ومن كل مكروه ومن كل فاقة من كل فتنة من السماء إلى الأرض وفي هذه الساعة
وفي هذه الليلة وفي هذا اليوم وفي هذا الشهر وفي هذه السنة اللهم
صل على محمد وآل محمد واقسم لي من كل سرور ومن كل بركة ومن كل نعمة
ومن كل فرح ومن كل عافية ومن كل سلامة ومن كل كرامة ومن كل رزق ومن
حلال طيب ومن كل نعمة ومن كل سعة رزقك أو تنزل من السماء إلى الأرض
في هذه الساعة وفي هذه الليلة وفي هذا اليوم وفي هذا الشهر وفي هذه
السنة اللهم إني كنت ذنوبي قد أخلفت وجهي عندك وحالت بيني وبينك

وغيرت حالي عندك فإني أسألك بغير وجهك الذي لا يظني ويوجع محمد
حبيبك المصطفى ويوحده وليك على المرتضى ويحق وليايتك الذين
انتخبهم أن يصل على محمد وآل محمد وأن يغفر لي ما مضى من ذنوبي وأن يقبض
بمناقب من عمري وأعوذ بك اللهم أن أعود في شيء من معاصيكم أبداً ما أنا فيه
حتى توفاني وأمالك مطيعاً وانت عني راضٍ وأن تحتم لي على ما أحسنه وتكمل
ثوابي الجنة وأن تفعل بي ما أنت أهله يا أهل التقوى يا أهل المغفرة صل
على محمد وآل محمد وارحمي برحمتك يا أرحم الراحمين وبعد أن هرجاجتكم
داري أرحمكم طلب كن كذا شاء الله براهوده است **سورة الفاتحة** كذا خولدن
إني دعا در روزها هله انسب است وشيخ طوسي عليه الرحمه نيز در این روز
روایت کرده است واز روایت مذکوره معلوم نمیشود که در هر وقت میتوا
خواندن ودر دعا اختلاف هست میان روایات و آنچه در اینجا ذکر شد هست
موافق روایت شیخ است ودر روایت دیگر را با ترجمه در رساله دیگر ابرار دجو
و شنبه بایند عا در سه ماهه مبارک رمضان وروزهای آن نیز خواندن
بافضیلت بسیار و عظیمترین دعاهاست **عالم اسم** است که شیخ طوسی و
دیگران پسند معبر از حضرت موسی بن جعفر صلوات الله علیه روایت کرده
که روزها هله روز بیست و چهارم ماه ذی الحجه است و در این روز هر چه
انسان بکن و هر دو رکعت نماز که بکند بعد از آن هفتاد مرتبه استغفر الله ربی
و اتوب الیه بگوید بی یسری بموضع سجود خود نظر میکند و بایستد دعا میخواند
و باید که با غسل با شستن و روایت دیگر فرموده که روز بیست و چهارم روزها
باید که این روز را روزه بدارد برای شکر حق تعالی بر این نعمت عظمی و غسل
بکند و پاکیزه ترین جامهای خود را بپوش و با پنجه توانی از بوی خوش خود را

وأيديكم بأمرهم ولواهم من باشي وأكرديكي از شاهن مشرف باشي نزد افرنج
مقدس حاضر شوی و الايجای خلوق بروی یارکوه بلند یی برانی یا بصحرای
بروی یارک که از منزل خود بیرون رود و غسل کند و بهترین جامهای خود را بپوشد
و چون بجل دعا خواندن داخل شود دو رکعت نماز بکند یا ادا ب و شرایط و
بعد از سلام هفتاد مرتبه استغفار کند بایستد و بجانب آسمان نظر کند و این
دعا را بخواند و بعد از آن فرمود که پس هر دعائی که خواهی بکنی باز دو رکعت نماز کن
و دعا کن **یا ارحم الراحمین** الحمد لله رب العالمین الحمد لله فاطر السموات والأرض
الحمد لله الذي له ما في السموات وما في الأرض الحمد لله الذي خلق السموات
والأرض وجعل الظلمات والنور ثم الذين كفروا بربهم يعدلون الحمد
لله الذي عرفني ما كنت به جاهلا ولو لا تعريفي إياي لكنت هالكا إذ قال
وقوله الحق قل لا أسئلكم عليه أجر إلا المودة في القربى فبئس السعي القرابة
وقال سبحانه إيمان ربنا الله ليذهب عنكم الرجس أهل البيت ويطهركم
ظهورهم فبينما أهل البيت بعد القرابة ثم قال تعالى مبدئنا عبادنا
الذين آمنوا ما يكون معهم والرد إليهم يقول سبحانه يا أيها الذين آمنوا اتقوا الله
وكونوا مع الصادقين فافصح عنهم وأبان عن صفتهم بقوله جل ثناؤه فقل
تعالى اندع أبناؤنا وأبنائكم ونسائنا ونسائكم وأنفسنا وأنفسكم ثم تبدل
فجعل لعنة الله على الكاذبين فلك الشكر يا رب ولك لمن حيث
هديتني وأرشدتني حتى لم يخف على أهل البيت والقرابة فعرفني
نسانهم وأولادهم ورجالهم اللهم إني أقرب إليك بذلك المقام الذي لا
يكون أعظم منه وضد المؤمنين ولا أكبر منه رحمة لهم بغير نبيك يا أكرم
سائده وأبائك وضد أهل الذين بهم ادحضت باطل أعدائك وثبت بهم

فأعد دينك ولولا هذا المقام المحمود الذي فقدت عليه ودلتنا على اتباع
الحق من أهل بيت نبيك الصادقين عنك الذين عصمتهم من لغو القول
وسدائس الأفعال خصم أهل الإسلام وظهرت كلمة أهل الاتحاد وقيل أهل
العناد فلك الحمد ولك المن ولك الشكر على نعمائك وإياك اللهم فصل على
محمد وآل محمد الذين أفرضت علينا طاعتهم وعقدت في رقابنا ولايتهم
وأكرمنا بغيرتهم وشرفنا بأشباع آثارهم وثبتنا بالقول الثابت الذي عرفناه
فأعنا على الأخذ بما جردناه وأخر محمد أعنا أفضل الجزاء ما نصح خلقك وبذل
وسعه في إخراج رسالته وأخطر بنفسه في إقامة دينك وعلى أخيه ووليه
والهادي من بعده إلى دينه والمقيم سنته على أمير المؤمنين صلوات الله عليه
وصلى على أئمة من أتاه الصادقين الذين وصلت طاعتهم بطاعتك ولطفنا
بشفاعتهم دار كرامتك يا أرحم الراحمين اللهم هؤلاء أصحاب الكساء والعبا
يوم الباهلة اللهم اجعلهم شفعاءنا وأئمة الحق ذلك المقام المحمود واليوم
الشهود وانصرتي وقوب على أئمة التواب اللهم إني أشهد أن الله
وطيدتهم وأحد وهي الشجرة التي طاب أصلها وفرعها وأغصانها وأوراقها
اللهم أرحمنا بحقهم وأجرنا من مواقف الخزي في الدنيا والآخرة بولايتهم
وأوردنا مورد الأمن من أهوال يوم القيمة بخيرهم وأقرارنا بفضلهم وأتباعنا
آثارهم وأهدنا سبلهاهم وأحقنا دما عرفتاه من نوحيدك ووقفونا عليه
بزعيم مشائرك وتقديس اسمك وشكر الأئمة ونفع الصفات أشكلت
والعلم أن محط طيبك والوفاء أن يقع عليك فإنك أقمتم حججنا على خلقك
ودلائل على نوحيدك وهذا نذير على أئمتك وتهدى إلى دينك وتوضيح
ما أشكل على عبادك وبابا للخير إن التي تعجز عنها غيرك وبها تبارك

وَنَعُوْا إِلَىٰ بَعْضِهِمُ السَّغِيْرَ يَنْصُرْ بَيْنَكَ وَبَيْنَ خَلْقِكَ وَأَنْتَ الْمَتَّصِلُ عَلَيْهِمْ
حَيْثُ قَرَّبْتَهُمْ مِنْ مَلَكُوتِكَ وَأَخَصَصْتَهُمْ لِيَسْرِكَ وَأَصْطَفَيْتَهُمْ لِيُحْيِكَ
وَأَوْرَثْتَهُمْ عَوَامِصَ تَأْوِيلِكَ رَحْمَةً خَلَقْتَ وَلَطْفًا لِعِبَادِكَ وَحَنَانًا عَلَىٰ
بَرِيَّتِكَ وَعِلْمًا يَمْلَأُ بَطْنِي عَلَيْهِمْ خَيْرًا أَمْنًا نَاكِ وَمَا يَكُونُ مِنْ شَأْنٍ صِفْوَتِكَ
وَبَطْنِهِمْ فَمُسْتَأْنَدُهُمْ وَمُسْتَدَانُهُمْ وَحَرَسَتَهُمْ مِنْ بَقِيَّةِ نَافِيَةِ الْيَوْمِ وَأَوْدِيَتَهُمْ
بِرَهْمَانَا عَلَىٰ مَنْ عَرَضَ بِسُوءٍ لَهُمْ فَاسْتَجَابُوا لِأَمْرِكَ وَسَعَلُوا أَنْفُسَهُمْ بِطَاعَتِكَ
وَمَلَّوْا أَمْرَهُمْ مِنْ ذِكْرِكَ وَعَمَّرُوا قُلُوبَهُمْ بِتَعْظِيمِ أَمْرِكَ وَجَزَّوْا أَوْقَاتَهُمْ فِيهَا
بِرُضْنِكَ وَأَخْلَوْا دُخَانَهُمْ مِنْ مَعَارِضِ أخطَرَاتِ السَّالِخَةِ عَنْكَ فَجَعَلْتَ
قُلُوبَهُمْ مَكَامِينَ لِإِرَادَتِكَ وَخَفَوْتَهُمْ مَنَاصِبَ لِأَمْرِكَ وَنَهَيْتَهُمْ وَالسَّنَةِ
تَرَاهُ لِسَنَتِكَ ثُمَّ أَكْرَمْتَهُمْ بِبُيُوتِكَ حَتَّىٰ فَضَّلْتَهُمْ مِنْ بَيْنِ أَهْلِ رِزَالِهِمْ وَاللَّوْ
الْهَمَّ مَخَصَّصَتَهُمْ بِوَحْيِكَ وَأَنْزَلْتَ إِلَيْهِمْ كِتَابَكَ وَأَمَرْتَهُمْ بِالْإِسْلَامِ إِلَيْهِمْ وَلَزِمَ
إِلَيْهِمْ وَالْإِسْتِيسَاءَ مِنْهُمْ أَلْفَهُمْ فَأَقْدَمْتَهُمْ كِتَابَكَ بِكَفَايِكَ وَبَعَثْتَهُمْ بِبَيْتِكَ
مَكُونَاتِكَ عَلَيْهِمُ الَّذِينَ أَقْبَتَهُمْ لَنَا دَلِيلًا وَعَلَمًا وَأَمَرْتَهُمْ بِاتِّبَاعِهِمُ أَلْفَهُمْ فَأَرَادَ
قَدْ تَسَكَّنُوا إِلَيْهِمْ فَأَرَادَ شَفَاعَتَهُمْ حِينَ يَقُولُ الْخَالِيُونَ مَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ
وَالْأَصْدِيقِ جَمِيعٍ وَاجْعَلْنَا مِنَ الصَّادِقِينَ الْمُصْدِقِينَ لَهُمْ الْمُتَخَيَّرِينَ لِأَيَّامِهِمُ
الْمُتَخَيَّرِينَ إِلَىٰ شَفَاعَتِهِمْ وَلَا تَضِلَّنَا بَعْدَ زَهْدِنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً
إِنَّكَ أَنْتَ لَوْهَابُ آمِينَ رَبَّنَا الْعَالَمِينَ أَلْفَهُمْ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَعَلَىٰ أَجْنِهِ
وَحُضُوْهُ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَقِيْلَ الْعَارِفِينَ وَعَلِمِ الْمُتَهَدِّينَ وَتَأْنِي الْخَمْسَةَ الْمَيَامِينَ
الَّذِينَ تَحْمِلُهُمُ الرُّوحُ الْأَمِينُ وَبَاهِلِ اللَّهُ تَعَالَىٰ بِهِمُ الْمُبَاهِلِينَ فَقَالَ وَكَو
أَصْدَقَ الْفَائِلِينَ مَنْ جَلَّ جَلَّتْ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَانَتْكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقَالَ لَوْ أَنَّ دَعَا
أَبْنَانَا وَأَبْنَانَكُمْ وَنِسَانَا وَنِسَانَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ بَدَّ هَلْ فَجَعَلَ

لَعَنَهُ اللَّهُ عَلَىٰ الْكَافِرِينَ ذَلِكَ لِأَمَامِ الْخَصُوصِ بِمُؤَاخَاةِ يَوْمِ الْإِخْلَاقِ وَالْمَوْتِ
بِالْقَوْتِ بَعْدَ غَيْرِ الظُّوْهِمْ وَنَشَكَرَ اللَّهُ سَعِيَّةً فِي هَلْ أَقَىٰ وَمُسْتَعِدَّ بَقِيَّةِ
مُعَادُوهُ وَأَقْرَبَ بِمَا فِيهِ جَاهِدُوا مَوْلَى الْأَنَامِ وَمَكْتَبَةَ الْأَصْنَامِ وَمَنْ لَمْ يَأْخُذْ
فِي اللَّهِ لَوْ مَنَ لَا يُشْرِكُ اللَّهُ عَلَيْهِ وَالْهَلْ مَا طَلَعَتْ شَمْسُ الْبَهَارِ وَأَوْرَقَتْ الْأَشْجَارُ
وَعَلَى النَّجْمِ الْمُسْتَرْقَاتِ مِنْ خَيْرَتِهِ وَأَلْحَجَّ الْوَاصِحَاتِ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ وَابْنِ عَالَمِهِ
سند ومن اصح ادعيته است وذكر ان ايام كبري روز نيست و پنجشنبه است و شنبه
است که در اين روز سون کریمه همل الی در شان حضرت امير المؤمنين وفاطه
زهرا و امام حسين و امام حسين صلوات الله عليهم نازل شد بسبب انکه
حسن و حسين عليهم السلام پييار شدند و حضرت رسول صلى الله عليه
واله و عيادت ايشان رفت و امر فرمود که حضرت امير وفاطه و حسن و حسين
عليهم السلام نذر کردند که اگر خدا ايشان را عافيت دهد سه روز روزه بگيرند
و چون خدا عافيت کرامت کرد ان چهار بزرگوار با فضه خادمه ايشان روزه
گرفتند و نداشتند چيزي که بان افطار نمايند پس حضرت امير عليه السلام
قد بر پيشم از شمعون يهودي گرفت با سصاع انجو که حضرت فاطمه صلوات
عليها امر روز ثلث از پيشم را بر نيسد و يك صاع از ان جو را بمر خود بردارد پس در روز
اول حضرت فاطمه عليها السلام قدر ثلث از پيشم را گرفت و رشت و بجز در انجا
انجو برداشت و از ذکر و پنج کرده نان پخت و چون حضرت امير با حضرت رسول
صلى الله عليها نماز شام کرد و بخانه برگشت و حضرت فاطمه پنج کرده نان را حاضر
کرد و خواستند افطار نمايند مسكينى بر در خانه ندا کرد که السلام عليكم
اى اهل بيت محمد من مسكينىم از ساكنين مسلمانان مرا طعام دهيد تا خدا شما
از مايد ها بهشت طعام دهد پس حضرت امير عليه السلام ابتدا کرد و فرمود که

من نان خود را میپدیم و سایر اهل بیت علیهم السلام با فضله با حضرت موافقت
 کردند و نانهای خود را بسایل دادند و بآب افطار کردند و روز دیگر روزی داشتند
 و باز حضرت فاطمه صلوات الله علیها هم در ریشتن یک نعلت دیگر از پیشم یک صاع
 دیگر آورد داشت و ارد کرد و پنج کرده دیگر بخت و چون خواستند افطار کنند
 سائلی بر در خانه آمد و صدق الله علیه که ای اهل بیت محمد من یقینی ام از اولاد
 مهاجرین و پیدم در روز عقبه شهید شده است مرا طعام دهید تا خدا شایان
 از خوانهای هشت طعام دهد پس حضرت امیر مؤمنان اول نان خود را داد و بعد از
 او فاطمه زهرا و بعد از او دو کوشوان عرش خدا و بعد از ایشان فضا سعادتمند
 همگی نانهای خود را بیتییم دادند و بآب افطار نمودند و در روز سیم روزه داشتند
 و باز حضرت سیده النساء در روز سیم بقیه پیشم را رشت و بقیه جورا گرفت و در
 خور و کرد و باز پنج کرده نان بخت و چون حضرت امیر کبیر از غار برگشت و حضرت فاطمه
 طعام را حاضر ساخت که افطار نمایند ناگاه اسپری از اسیران کافران ندا کرد که السلام
 علیکم ای اهل بیت محمد ما را اسیر میکنند و میبندید و طعام نمیدهند بخوریم
 پس بخوریمهای سابق همه کردهای نان را بسایل دادند و بآب بخت افطار فرمودند چون
 صبح شد حق تعالی سوره کریمه هل ان داد نشان ایشان فرستاد و در آن سوره اش
 باین قصه نمود که یوهون بالتذکر و یخافون یوما کان شره مستطیرا و یطعموا الظعفا
 علی حیة میبکینا و یتیمنا و اسیرنا انما اطعمکم لوجه الله لا یتدینکم جزا و لا
 شکورا انما تخافون من ربنا انما عجبوا لظفرنا بیعق و فامیکند بند و میسرند
 از روزی که شران اکثر خلق را فر گرفته است و میخورانند طعام را با خواهرش و محبت
 آن یا از برای محض محبت خدا بمسکین و یتیم و اسیر و میگویند یعنی در دل خود نیست
 ایشان بدست که ما طعام نمیدهم شما را مگر از برای رضای خدا نمیخواهم از شما چیزی را

او پاداش را و نه شکر و ثنای را ما میترسیم از روز قیامت که در نهایت شدت
 و هول است و چون در روز چهارم که بدست و پنجم ماه ذی الحجه بود سوره هل
 ان در مدح ایشان نازل شد حضرت رسول صلی الله علیه و آله بخانه اهل
 بیت علیهم السلام آمد و ایشان را بآن شدت که سبکی و انحالت غریب مشای
 نمود و گریست و فرمود که این چه حال است که در شما مشاهده میکنم و ما حسن
 و امام حسین صلوات الله علیهم ما را دیدید که از نقاهت بیماری و از گرسنگی مشای
 جو که از تخم بیرون آید میارزند و حضرت فاطمه صلوات الله علیها در محراب
 عبادت ایستاده بود و از گرسنگی شکم مبارکش بدیشت چسبیده بود و چشمتها
 فرو رفته بود چون از غار فارغ شد و تلخا خوانی از هشت برای فاطمه فرستاد کرد
 آن کاسه بود و گوشت و ترید گرم در آن میان بود که میخوشتید و بوی بهتر از بوی
 مشک از آن ساطع بود پس حضرت فاطمه آن خوان را نیز و حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 حضرت فرمود که ای فاطمه این را از کجا آوردی گفت از جانب خدا آمد است خدا
 هرگز نخواهد روزی نمیدهد بحساب حضرت فرمود که الحمد لله که از دنیا رفتیم
 نادر اهل بیت خود شبیه مریم مادر عیسی را دیدیم پس از آن تناول فرمودند و تا
 روز از آن میخورند و آخر نمیشد و حضرت صادق ع فرمود که آن کاسه نزد ما است
 و حضرت صاحب الامر علیه السلام از اظافر خواهد کرد و طعام هشت از آن تناول
 خواهند نمود و ستیان نیز از رواتر ابا ترول ساید بطرق بسیار نقل کرده اند
 و تفصیل این قصه را در سایر کتب ذکر کرده ام پس مناسبات که شیعیان اهل
 بیت علیهم السلام در این اقامت تاسی نمایند بموالی خود در تصدق کردن بر مساکین
 و یتیمان و سعی نمایند در اطعام ایشان و شیخ مفید علیه الرحمه گفته است که
 مستحب است که این روز را روزه بدارند برای شکر نعمت نزول سوره هل ان

در نشان آل عباس علیهم السلام و ایضا مناسب است غسل و زیارت ائمه علیهم السلام
و زیارات جامعه یا خواندن در این روز مناسب است و چون بعضی از علما این روز را
روز مباهله میدانند دعا های مباهله را در این روز نیز خواندن خویست و روز
پست و ششم بنابر مشهور عمر علیه اللعنه را خنجر بر شکم کشیده اند و باین سبب
نهایت برکت دارد و در روز پست و هفتم همان که آخر خلفای بنی امیه است
بجایتم واصل شد و دولت ملعون بنی امیه لعنهم الله بر طرف شد پس در این روز
شکری این نعمت باید کرد و بعضی گفته اند که حضرت امام علی بنی علیه السلام
در این روز متولد شده است و در روز پست و نهم بنابر مشهور عمر با غسل در ک
سفر متقل شده است و باین سبب فضیلت عظیم دارد و در روز آخر
ذی الحجه که آخر سال عربیست روایت کرده اند که سنت است که دور که غدا
بجا آورد و در هر رکعت یک مرتبه سوره حمد و سه مرتبه سوره قل هو الله احد
و ده مرتبه این لکرمی بخواند و بعد از سلام این دعا را بخواند اللهم ما علك في
هذه السنة من عمل نهيته عنه ولم تره و نسيت و لم تنس و دعوت الى
التوبة بعد اجترائي عليك اللهم فاني استغفرك منه فاغفر لي و ما
عليك من عمل يقر بنبئي اليك فاقبله مني و لا تقطع رحا مني يا كريم
در سیاه اعمال ماه محرم است و در این سه فصل است **فصل اول** در اعمال دهه
اول محرم است از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که حضرت رسول ص
در روز اول محرم دو رکعت نماز میکردند و چون از نماز فارغ میشدند دست
بدعا بر میداشتند و این دعا را سه مرتبه میخواندند اللهم انت الاله الحق
وهذه سنة جدك فاستلک فيها العصمة من الشيطان والقوة على
هذه النفس الامارة بالسوء و لا تشغل بما يقربني اليك يا كريم يا ذا الجلال

باب ششم

یا کریم

و لا کریم یا عابد من لاعاد له یا ذخيرة من لا ذخيرة له یا حوز من لا حوز له یا غنیا
من لا غنیا له یا سدد من لا سند له یا کثر من لا کثر له یا حسن البکاء یا عظیم
الرتب یا عزیز الضعفاء یا منقذ الغرق یا منجی الهلک یا منعم یا مجمل یا مفضل
یا محسن انت الذي تجدد لك سواد الليل ونور النهار وضوء القبر وسعاع
الشمس و دوى الماء و حفيف الشجر لا شريك لك اللهم اجعلنا خيرا مما نأمل و
واغفر لنا ما لا نعلم و لا تأخذنا بما نقولون حسبي الله لا اله الا هو عليه
توكلت و هو رب العرش العظيم امنا به كل من عجل بيننا و ما يدرك الا اولوا
الالباب ربنا لا تزغ قلوبنا بعد اذ هديتنا و هب لنا من لدنك رحمة انك انت
الوهاب و چون حضرت سيد الشهدا صلوات الله عليه در دهه اين ماه بسعادت
شهادة فايز گردید و در اکثر اين دهه محزون و غمگين بودند و اخبار و حشده بها
میر رسید باید که شیعیان ایشان در مجموع این دهه روز بوازم تعزیر حضرت و نما
نایند و محزون و اند و هناك باشند و اخبار و احادیث که مشتمل بر مصابی ایشان
باشد بخوانند و بعضی از علما گفته اند که ترك بعضی از لذات بکنند و از حضرت
رضا ع منقولست که ماه محرم ماهی بود که کافران در این ماه جنگ کردند و احرام
میداشتند و منافقان از امانت در این ماه خون مارا احلال دانستند و هست
حرم سا کردند و زنان و فرزندان مارا اسیر کردند و آتش در خیمهایشان زدند و
و اسباب مارا غارت کردند و حرم حضرت رسالت پناه صمد را در بابها رعنا
نکردند بدرستی که مصیبت امام حسین صلوات الله عليه چشمهای ما را
جرح و کوبید و آب دینهای ما را جاری ساخت و عزیز ما را ذلیل گردانید
و واقع کرب بلا برای ما هیتا گردان و قیامت پس باید که بر مصایب حضرت
کوبید کنندگان بگویند بدرستی که کوبید بر این حضرت کناهان بزرگوار بطرف میکند

پرس فرمود که پدرم امام موسی علیه السلام چو روزه ماه محرم داخل میشد کنی آنحضرت را
خندان نمیدید و اثر خیزن و اندوه بر آنحضرت ظاهر میشد و مجموع دهه اول ماه
و چون روز دهم میشد روز مصیبت و گریه و اندوه او بود و میگفت امروز روز شما
حسین علیه السلام است و در حدیث دیگر فرمود که چون چدم حسین علیه السلام
شهید شد آسمان خون و خالت سرخ بارید که بر آنحضرت افتد و گوی که آب دید
بر روی تو جاری گردد حق تعالی جمیع گناهان کوچک و بزرگ تو را بیاورد پس فرمود
اگر خواهی که چون بیماری هیچ گناه بر تو نباشد زیارت کن امام حسین صلوات الله علیه
را و اگر خواهی که در غمهای بهشت با حضرت رسول و آل او باشی لعنت کن قاتلان حسین
و اگر خواهی که ثواب شهیدان کن بلا داشته باشی هر وقت که مصیبت آنحضرت بر آید و
بگو ای الکی کشت معتمد فافوز فافوز اعظمای یعنی ای کاشکی میبودم با ایشان پس دستگا
خجالت فرستکاری بزرگ و اگر خواهی که در درجات عالیه بهشت با ما باشی از برای
اندوه سازد و همتا و از برای شادی ما شاد باش و بد آنکه روزه روز اول ماه محرم است
و از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که روز نهم در روز محرم حضرت دعا کرد
و از خدا فرزند طلبید و حق تعالی او را استجاب کرد ایند و حضرت یحیی را با او
عطا کرد پس هر که از روز نهم روزه دارد و دعا کند حق تعالی او را استجاب گرداند
چنانکه دعای تو را از استجاب کرد و شیخ مفید علیه الرحمه گفته است که روز
سیم محرم روز مبارک است و در آن روز حضرت یوسف عم انچه پیرون آمد هر که
از روز نهم روزه دارد حق تعالی کارهای صعب را بر او آسان گرداند و غمهای او را زایل
گرداند و بهتر آنست که روز نهم و دهم را روزه نداد زیرا که بنی امیه این دو روز را
برای برکت و شهادت بر قتل آنحضرت روزه میداشته اند و احادیث بسیار
در فضیلت این دو روز و روزه آنها بر حضرت رسول صم بسته اند و از طریق

اهل بیت علیهم السلام احادیث بسیار در مذمت روزه این دو روز مخصوصا روز عاشورا
وارد شده است و ایضا بنی امیه علیهم السلام لغنه از برای آنکه آن دو روز عاشورا و عاشورا
ذخیره میکردند لهذا از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که هر که ترک کند
سبح و تحمید خور و در روز عاشورا و بی کار بی نوک و حق تعالی دنیا و آخرت او را ببرد
و هر که روز عاشورا روزه مصیبت و اندوه و گریه او باشد حق تعالی او را روز قیامت از رفیع
و سرور شادی او گرداند و دیدن آتش دوزخ بهشت بهار و شش کردن و هر که روز عاشورا
روز مبارک نامد و از برای منزل خود در آن روز چیزی ذخیره کند خدا آن ذخیره را بر او مبارک
نکرد و در روز قیامت بایزد و عین الله بن زیاد و عمر بن سعد علیهم السلام لعنت که
محشور کردند پس باید که در روز عاشورا ادی مشغول کاری از کارهای دنیا نکرد و در
مشغول گریه و توبه و مصیبت باشد و آنرا کند اهل خانه بخورد که تعزیه آنحضرت را
بگذارند و مشغول اقام باشند چنانکه در مقام عزیز ترین اولاد و اقارب خود میباشند
و در آن روز اساک کنند از خوردن و آشامیدن و آنکه قصد روزه کند و در آخر روز
بعد از عصر افطار کند اگر چه بشربت و باشد و روزه تمام ندارد مگر آنکه در خصوص
آن روز روزه واجب شده باشد که بنزد ریاسته بان بر او واجب شده باشد که آن روز را
باید بکشد و در آن روز از توبه در خانه ذخیره نکند و بخندد و مشغول لهو و لعب نگردد
و هر که بر قاتلان آنحضرت لعنت کند بگوید اللهم العن قتله الحسین و
در روایت وارد شده است که آنحضرت صادق عم که هر که در روز عاشورا هزار مرتبه
سوره قل هو الله احد بخواند خداوند رحمان نظر رحمت بسوی او بکند و هر که خدا
نظر رحمت بسوی او کند هرگز او را عذاب نکند و در شب عاشورا این را باید که احیا
کند بگوید و خیر برای تاسی حضرت امام حسین صلوات الله علیه و تحمید
او که در انشب در صحای کربلا در میان بنی هزار نفر از کافران یحیی انا صباح احیا

کردند و عبادت و تهیة سعادت میکردند **صالحی** در زیارت مشهور
انحضرت است در روز عاشورا و فضیلت زیارت انحضرت در شب و روز عاشورا
بسیار معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در شب عاشورا
نزد قبرش زیارت انحضرت باشد و انحضرت تر از یاد کند در روز قیامت محشور گردد
بخون آلوده و هبیت شهداء گرداند و در میان ایشان محشور گردد و هر که در شب
و روز عاشورا زیارت کند انحضرت ترا چنان باشد که در پیش روی انحضرت شهید
شدن باشد و بسند صحیح از انحضرت منقولست که هر که حضرت امام حسین ^{علیه السلام}
علیه را در روز عاشورا زیارت کند بهشت او را واجب گردد و اما زیارت مشهور
شیخ طوسی و ابن قولویه و غیر ایشان رحمة الله علیهم روایت کرده اند از سیف بن
عمیره و صالح بن عقبه و هر دو از محمد بن اسمعیل و علقمة بن محمد حضرمی و هر دو
از مالک جهنی که حضرت امام محمد باقر فرمود که هر که زیارت کند حضرت امام
حسین صلوات الله علیه را در روز دهم محرم یا نزد قبر انحضرت گریان شود ملاقات
کند خدا را در روز قیامت با ثواب دوهزار هزار حج و دوهزار هزار غزوة و دوهزار هزار
جهاد که هر یک را بار رسول صلی الله علیه و آله و آئمه طاهری علیهم السلام
کرده باشند مالک گفت فدای تو شوم چه ثواب است برای کسی که در شهرهای دور باشد
و ممکن نباشد او را رفتن بسوی قبر انحضرت فرمود که چون روز عاشورا و ایدین روز
رود بسوی حجر ایا یا لا و در بر نام بلند تر در خانه خود و ایشان کند بسوی انحضرت
بسلام و جهد کند در تعزین کردن بر قاتل انحضرت و بعد از آن دور کت نما میکند
و بکند از سجده اول روز پیش از پیشین پس ندبه و نوحه و گریه کند بر حسین
و امر کند هر که را در خانه اوست و از او تقیه نکند بگریه کردن بر انحضرت ^{علیه السلام}
خود صبیحتی بر پا دارد با طهارت رجوع بر انحضرت و ملاقات کند بعضی از ایشان

بعضی را در خانه خود بگریه کردن و تعزیر گویند بعضی از ایشان بعضی را بصیبت
انحضرت پس من ضامنم بر خدا که هرگاه این کارها را بکند حق تعالی جمیع آن ثوابها را
بایشان عطا فرماید مالک گفت تو ضامنی و کفیل از برای ایشان باین ثواب فرمود
که بی پرسید که چگونه یکدیگر را تعزیر میکنید فرمود که میکنید عظم الله
اجورنا عضايتنا يا حسين عليه السلام وجعلنا واثابكم من الظالمين بشاره
مع وليه الامام المهدي من آل محمد عليهم السلام و اگر توانی در این روز از برای هیچ
کار از خانه بیرون مرو که آن روز غمی است که حاجت هیچ مؤمنی در آن روز برآورده نشود
و اگر برآورده شود از برای او مبارک نیست و در آن خیری و رشتی نخواهد دید
و ذخیره مکن از برای منزل خود چیزی که هر که در این روز از برای منزل خود چیزی
کند از برای او مبارک نیست و آنچه ذخیره کرده است و اهلش که از برای ایشان
ذخیره کرده است نخواهند بود از برای او پس کسی که چندین کند از برای او شود
شود ثواب هزار هزار جهاد که هر بار بار رسول خدا ص کرده باشد و از برای او خواهد
بود ثواب صیبت هر پیغمبری و رسولی و صدیقی و شهیدی که مرده باشد یا کشته
شد باشد روحی که خدا دنیا را خلق کرده است تا روز قیامت علقمة بن محمد
گفت که من گفتم بحضرت امام محمد باقر که تعلیم نماين دعاي كنحوا لکم در این روز
که هرگاه که خواهم که انحضرت تر از زیارت کنم از نزدیک و دعاي که هرگاه در شهر و روستا
دور که خواهم که اشاره کنم و انحضرت تر از زیارت کنم بخوانم فرمود که ای علقمة هرگاه بکنی
آن دور که را بعد از آنکه ایشان کرده باشی بحاجت انحضرت بسلام و گفت با شریعت
ایشان و نماز آن قول را که مذکور خواهد شد پس دعا کرده خواهی بود بدعاي که
ملک که میخواهند در وقتی که زیارت انحضرت میکنند و میگویند خدا برای تو آن
زیارت هزار هزار حسنه و نحو میکند از تو هزار هزار گناه و بلند میکند از برای تو

در بهشت هزار هزار درجه و خواهی بود از آنها که شهید شده باشند یا حسین علیه
صلوات الله علیه تا آنکه شریک شوی با ایشان در درجات ایشان و نشناختند
ترا مگر از آنها که آنحضرت شهید شده اند و نوشته شود برای او ثواب هر چه بخواهد
در سوره و ثواب زیارت هر که آنحضرت را زیارت کرده است از بزرگترین که شهید شدن است
میگوید السلام عليك يا ابا عبد الله السلام عليك يا ابن رسول الله السلام
عليك يا ابن أمير المؤمنين وابن سيد الوصيين السلام عليك يا ابن فاطمة
سيدة نساء العالمين السلام عليك يا نازك الله وابن نازك الله والورث المؤمنون والسلام
عليك وعلى آله وأصحابك التي حلت بفنائك من سلام الله جميعاً أبداً ما بقيت
وبقي الليل والنهار يا أبا عبد الله لقد عظمت الزينة وحلت المصيبة
بك علينا وعلى جميع أهل الإسلام وحلت وعظمت مصيبتك في السموات
على جميع أهل السموات فلعن الله أمته استسأس الظلم والجور عليك يا أهل البيت
ولعن الله أمته دفعكم عن مقامكم وأزالتكم عن مراتبكم التي رتبكم الله فيها ولعن الله
المؤذنين لكم بالتمكين من قبلكم برئت إلى الله واليكم منهم ومن أشياعهم
وأولياهم يا أبا عبد الله إن سلم ابن سنانكم وحرث بن حارثكم إلى يوم القيمة
ولعن الله الزنادق والسرور ولعن الله بني أمية فاطمة ولعن الله ابن مرجانة ولعن
عمر بن سعد ولعن الله شمر ولعن الله أمية اسرجت وأجمرت وثقبت وفتيات
لعل لك يابن أنت وأخي لقد عظمت مصابيتك فاستل الله الذي أكرم مقامك
وأكرم من بك أن يرزقني طلب ثارك مع إمام منصوب من أهل بيته محمد صلى الله
عليه وآله اللهم اجعلني عندك وجهاً ما أحسن في الدنيا والآخرة يا أبا عبد الله
إن التقرب إلى الله وإلى رسوله وإلى أمير المؤمنين وإلى فاطمة وإلى الحسن وإلى
بوا لا ينك وبالإبراء ومن قالك ونصب لك الحرب وبالإبراء ومن استسأس

السلام
إمام حسين
زيارت حضرت

أشار الهم والطلب
الهم والطلب والهم والطلب
قبل علم ركن بدنه فامرس
الهم والطلب

الظلم والجور عليكم وآبوا إلى الله وإلى رسوله ومن استسأس ذلك وبني عليه
بنيته وجري في قلبه وجريه عليكم وعلى أشياعكم برئت إلى الله واليكم
منهم والتقرب إلى الله ثم اليكم بواللائكم وموالائكم وبالإبراء ومن عدائكم والناس
لكم الحرب وبالإبراء من أشياعهم وأتباعهم إن سلم ابن سنانكم وحرث بن حارثكم
وولي من ولاكم وعدو من عادكم فاستل الله الذي أكرم منكم ومعرفة
أولياكم ووزعني الإبراء من أعدائكم أن يجعلني معكم في الدنيا والآخرة وإن كنت
عندكم قد علم صديق في الدنيا والآخرة وأسأله أن يبلغني المجهود لكم عند الله
وأن يرزقني طلب ثارني مع إمام مهدي ظاهرناطون منكم وأسأله الله بحقيقة
بالشأن الذي لكم عند أن يعطيني بمصابي بكم أفضل ما يعطي بمصابي مصيبة
ما أعظمها وأعظم رزقيها في الإسلام وفي جميع أهل السموات والأرض اللهم
اجعلني في مقام من تناله منك صلوات ورحمة ومغفرة اللهم اجعل
مخالي حيا محمد وآل محمد ومالي ممان محمد وآل محمد اللهم إن هذا يوم تبركت
به بنوا أمية وابن كلفة الأكابر اللعين بن اللعين على لسان نبيك صلى الله
عليه وآله في كل موطن وموقف وقف فيه نبيك صلواتك عليه وآله
اللهم العن أباسفيان ومعووية بن أبي سفيان ويزيدين معوية عليهم نيك
اللحن أبداً لا يدين وهذا يوم فرحت به الزنادق والسرور ونفيلهم الحسين
سكوان عليه اللهم صاعف عليهم اللعن منك والعذاب اللهم اجعل
أقرب إليك في هذا اليوم وفي موقعي هذا أيام جوتي بالإبراء منهم والقعدة
عليهم ونالوا الآن لنبيك والنبى عليهم السلام **يا حسين** اللهم
العن أول ظلم ظلم حق محمد وآل محمد ولعن تابع له على ذلك اللهم العن العصابة
التي جاهدت الحسين وشايعت وبانت على قلبك اللهم العنهم جميعاً

بسم الله الرحمن الرحيم يا ابا عبد الله وعلى اهل بيته
عليك مني سلام الله ايداما بقيت وبقي الليل والنهار ولا يجعله الله اخر
العهد مني لزيارتك السلام على الحسين وعلى علي بن الحسين وعلى ابي
الحسين اللهم خص انت اول ناليم باللعن مني وابدا به اولائم الثاني شمة
القالت ثم الرابع اللهم العن يزيد بن معاوية خامسا والعن عبيد الله بن زياد
وابن مرجانة وعمر بن سعد وشمر اوال بن سفيان والزياد وال مروان لي يوم
القيامة بسبحان مروي وميكوفي اللهم لك الحمد حمد الشاكرين لك على
مصابهم الحمد لله على عظيم برئتي اللهم زدني شفاعة الحسين عليه السلام
يوم الورد وثبت لي قلبي صديق عندك مع الحسين واصحاب الحسين
الذين بدلوا وجههم دون الحسين عليه السلام علقه كفت كه امام محمد باقر عليه
فرمود كه اگر تواني هر روز اخضر تر باي كه بقيت زيارت كن بكن كه جميع از ثوابها
از براي تو خواهد بود و روايت كرد محمد بن خالد الطيالسي از سيف بن عميرة كه گفت
من با صفوان بن جلال و جماعتی از اصحاب خود رفتم بسوی نجف بعد از آنكه حضرت
صادق عليه السلام بيرون رفته بودند از حيره بمدينه پيش از ما پس چون نازل
حضرت امير المؤمنين صلوات الله عليه فارغ شدیم صفوان روي خود را كرد ايند
بسوی قبر حضرت امام حسين صلوات الله عليه وكفت زيارت كنيد حضرت امام
حسين صلوات الله عليه را از اين مكان را با لای سر امير المؤمنين صلوات الله عليه
كه حضرت امام جعفر صادق عليه السلام چنين كرد و روقتي كه من در خدمت اخضر
باين مكان شريف آمدن بودم پير خواند صفوان ان زيارت را كه علقه از حضرت امام
محمد باقر عليه السلام بری دود عاشورا روايت كرده است پس دو ركعت نماز كرد
نزد سر امير المؤمنين ووداع كرد بعد از نماز امير المؤمنين عليه السلام و اور و بجانب

قرب امام حسين عليه السلام كرد و اخضر تر اينزوداع كرد و از جمله دعاها كه بعد
ان دو ركعت خواند اين دعا بود يا الله يا الله يا الله يا محجب دعوت الخضرين
يا كاشف كرب المكروبين يا غياث المستغيثين و يا صريح المستصرخين و يا من
هو اقرب الي من حبل الوريد و يا من يحول بين المرء و قلبه و يا من هو بالمنظر
الاكلى و يا لافق المبين و يا من هو الرحمن الرحيم على العرش استوى و يا من يعلم
خائفة الاعين و ما يخفى الصدور و يا من لا يخفى عليه خافية و يا من لا تشبهه
عليه الاصوات و يا من لا تغلظه الحاجات و يا من لا يبرمه الخلق المحبين
يا مدرك كل فوت و يا جامع كل شئ و يا باري النفوس بعد الموت و يا من هو كل
يوم في شأن فافاض الحاجات يا منقر انكر ان يا معطي الشؤلات يا ويا انك
يا كافي الهيات يا من يكفي من كل شئ و لا يكفي منه شئ و السبل و
و لا ضرر انك يا محي محمد و يحيى علي و يحيى فاطمة بذيت نبيك و يحيى الحسين
و الحسين و باقي برهم اتوجه اليك في مقام هذا و برهم اتوسل و برهم استغفر
اليك و بحجة هم انك و افسيم و اعزم عليك و بالشان الذي لهم عندك
و بالقدرا الذي لهم عندك و يا الذي فضلتهم على العالمين و يا يارب الذي
جعلته عندهم و يخصصهم دون العالمين و يا ايتها و يا ايتها فضلتهم
من فضل العالمين حتى فاق فضلتهم فضل العالمين ان تصلي على محمد و آل محمد
و ان تكشف عني غيبي و همي و كربتي و تكفيني المصيبة من ابوري و تقضي عني
دينني و تحيوني من الفقر و تحيوني من الفاقة و تعينني عن المسئلة الى الخلق و
تكفيني هم من الخاف هم و عسر من الخاف عسره و حر و نة من الخاف حر و نة
و شر من الخاف شره و مكر من الخاف مكره و تبغي من الخاف تبغيه و جور من الخاف
جوره و سلطان من الخاف سلطان و كيد من الخاف كيد و مقدرة من الخاف

انچه ما کردیم در زیارت و ایند عار بخواند در هنگام وداع بعد از آنکه آن دور گشت
نماز اگر دو آن و دوا بر ایجا آورد بعد از آن صفوان گفت که حضرت صادق علیه السلام
هر کس که تعاهد نما این زیارت را بخواند عار و باین نحو زیارت بکن که هر ضامن
بر خدا که هر کس این زیارت را بکند و ایند عار بخواند از نزد بلیت یاد و ایند که زیارتش
مقبول باشد و ستمش نرزد داده شود و سلامش بر آنحضرت برسد و عجبی نکرد
و هر حاجت که از خدا بطلبد برآورده شود و هر چند حاجتش بزرگ باشد ای صفوان
این زیارت را با همین ضامنی از پدرم شنیدم و پدرم از علی بن الحسین علیه السلام
با همین ضامنی و او از امام حسین علیه السلام و او از امام حسن علیه السلام با همین
ضامنی و او از پدرش امیر المؤمنین با همین ضامنی و امیر المؤمنین از رسول خدا
صلی الله علیه و آله از جبرئیل با همین ضامنی و جبرئیل از خداوند عالمیان با همین
ضامنی و بتحقیق که حق تعالی بندها مقدس خود خورده است که هر کس حضرت
امام حسین علیه السلام را این روش زیارت کند از نزد بلیت یاد و ایند عار بخواند
زیارت او قبول کند و هر حاجت که بطلبد برآورده شود و هر کس
که بکند عطا کند و از درگاه من نا امید برنگردد و او را بر گردانم شد و خوشحال بماند
حاجتش و نیازش در بهشت و ازاد شدن از جهنم و از برای هر که شفاعت کند
شفاعتش قبول کند مگر کسی که دشمن ما اهل بکت باشد و کوه گرفت شد
باز از انچه کوه گرفته بود بر آن ملکه ملکوت خود را بر جبرئیل گفت یا رسول الله
حق تعالی بوی تو فرستاده است برای بشارت و سرور و خوشحالی تو و بشارت
و شادی علی بن ابی طالب و فاطمه و حسن و حسین و امامان از فرزندان تو فارزند
قیامت پس حضرت صادق علیه السلام فرمود که ای صفوان هرگاه ترا حاجتی بود
خدا بجز سدا این زیارت بکن هر جا که باشی و ایند عار بخوان و بر پروردگار خود

حاجت خود را بطلب که البته برآورده میشد و روحی تعالی خلف و صد خودی
فرماید **فصل ششم** که چون عبادت حدیث تشویش عظیمی دارد و قابل احتمال بسیار
است اگر اول زیارت السلام عليك یا ابا عبد الله را نخواند بلیت علیه السلام
بخواند و نماز زیارت را بکند و باز همان زیارت را اعاده کند بهتر است و اگر بعد از
صد مرتبه لغت یابد دیگر نماز بکند و بعد از صد مرتبه سلام یابد دیگر نماز کند
و متصل بسجده و بعد از سجده نیز نماز بکند شاید بچنین اجتناف عمل کرده باشد
و اگر اول یکی از این زیارات بعد از بعل آورد و نماز بکند و بعد از آن این دعا را
بعل آورد ظاهر کافی باشد و اگر زیارت امیر المؤمنین علیه السلام را باین روش
ضم کند بهتر است خصوصاً هرگاه این زیارت را در نزد ضریح امیر المؤمنین علیه
السلام بعل آورد و چون در حدیث تجویز کردن این زیارت در هر وقت وارد شده است
اگر در غیر روز عاشورا کند بجای اللهم ارحم هذا یوم تبرکت به بنو امیه
بگوید اللهم ان یوم قتل الحسين صلواتك علیه یوم تبرکت به بنو امیه
فصل سیم در سایر زیارات این روز است و از جمله آنها زیارتیست که بسند
صحیح عبد الله بن سنان روایت کرده است که رفیق خدمت حضرت صادق
علیه السلام در روز عاشورا و آنحضرت را شکسته رنگ و اند و هناك یافتم
و آنرا زید که مبارک آنحضرت مانند سروارید من تحت کفتم یا ابن رسول الله
سبب کردی شهادت خدا هر کس دید که شما را از کربلا نکرده اند حضرت فرمود
مکو غافل و نمیدانی که در مثل این روز حضرت امام حسین صلوات الله علیه
شهادت شده است گفت ای سید من چه میفرمایید در روزه اش فرمود که
روزه بخاری آنکه شب نیت روزه بکشی و افطار بکنی از روی شهادت و بگو روز
تمام روزه مگر و باید که افطار تو بعد از نماز عصر باشد یک ساعت پیش از آن

نیز که در این وقت جنگ بر طرف شد از آن رسول صلی الله علیه و آله و در این بین
سعی نفر اهل بیت و موالی ایشان افتاده بود که صاحب مصیبت در اینها حضرت
رسالت بود و اگر آنحضرت در دنیا میبود بایست آنحضرت برای ایشان تعزیه
بگویند پس آنحضرت چندان گریست که ریش مبارکش از آب دیده اش بر شد
پس حضرت فرمود که بهتر کاری که در این روز بکنی آنست که جامهای پاکیزه بپوشی
و بنده ها و اربکشان و اسدینهارا نامرقی بالا کنی بروش مصیبت زدن آن
پیر و روی بسوی بیابانی یا مسکنی که کنی بپوشانند یا خانه خالی از برای قیام
از ستمیان در وقت چاشت پس چهار رکعت نماز بخوانی یا خشوع و خضوع
و رکوع بکنی و بعد از هر دو رکعت سلام بگویی و در رکعت اول بعد از حمد
سوره قل یا ایها الکافرون بخوانی و در رکعت دوم سوره قل هو الله احد
و در دو رکعت دیگر در رکعت اول بعد از حمد سوره احزاب بخوانی و در رکعت
دوم سوره اذا جاءك المنافقون و اگر اینها را ندانی هر سون که توانی بخوانی
پس بگردانی روی خود را بجانب روضه مقدسه آنحضرت و بخاطر او بی نهایت
آن امام مظلوم و اولاد و اقارب و اصحاب آنجناب و سلام کنی بر او و صلوات
بر او و لعنت کنی بر قاتلان ایشان و بروایت دیگر هزار مرتبه لعنت کنی بر قاتلان
آنحضرت که هر یکی هزار حسنه برای تو نوشته میشود و هزار کشته میشود
و هزار درجه در بهشت از برای تو بلند میشود و بهتر اینست که هزار مرتبه
بگویی اللهم العن قتلک المحسنین و اصحابه پس فرمود که بعد از آن از موضع
که ایستاده چند گام پیش روی و بگویی انا لله و انا الیه راجعون رجائاً
و تسلیماً الامر و اگر هفت مرتبه چنین کند بهتر است و فرمود که در جمیع
این احوال باید که محزون و غمناک و گریان باشی پس بجا خود برگردی و بگویی

اللهم عذیب الحجرة الذین شاقوا رسولک و حادوا اولیاءک و عبدوا غیرک
و استعصموا عمارک و العن القادة و الاتباع و من کان منهم فحش و اوضع
معهم و رخصی بفعلهم لعناک کثیر اللهم و عجل فرج ال محمد و اجعل صلواتک
علیه و علمهم و استغفرهم من یدی المنافقین المصلین و الکفرة الجاحدين
وافتح لهم قضاة یبرأونهم روحاً و روحاً قریباً و اجعل لهم من لدنک علی
عدوک و عدوهم سلطاناً یضربهم دست بدعا بردار و قصد کن دشمنان را
عند علیهم السلام و بگو اللهم ارکبهم من الامة ناصبت المستخفین
من الامة و کفرت بالکلیة و عکفت علی القادة الظلمة و هجرت الکتاب و السیئة
و عدلت عن الحبلین اللذین ارتبطا علیهما و التمسک بهما فامانت الحق و طاعت
عیر القصد و ما لادب الاخراب و سوت الکتاب و کفرت بالحق لما جاءها و شکک
ما یبطل لما عترضها و صیغت حقک و اخلت خلقک و قتلت اولاد نبیک
و خیرة عبادک و حملة علیک و ورثة حکمتک و وحیک اللهم فزلزل اقدام
اعدائک و اعداؤ رسولک و اهل بیت رسولک اللهم و اخرجهم من ارضهم و اقلل
سلاحهم و خالف بین کلماتهم و قتل فی اعضادهم و اوفهم کیدهم و اخرهم من یسیرتک
القاطع و ازیرهم بحجراتک القامع و طعمهم بالبلای طناً و قهرهم بالعذاب ثناً و عذبهم
علی انکرا و اشد لهم بالینین و انکال الی اهلک بها اعدائک انک ذو نعمة
من الخیرین اللهم ان سئسک ضایعة و احکامک معظلة و عثرة نبیک
فی الارض هارعة اللهم فاعین الحق و اهلک و اقمع الباطل و اهلک و من علینا
بالحق و اهدنا الی الایمان و عجل فرجنا و انظمه یفرج اولیاءک و اجعلهم لنا
وذا و اجعلنا لهم و قدما اللهم و اهلک من جعل یوم قتل ابن نبیک و خیرک
عیداً و استهل به فرحاً و مرحاً و اخرجهم کما اخرجت و اهلکهم و ضاعف اللهم

العذاب والتكبد على ظالمى اهل بيت نبينا واهلنا شياعهم وقادتهم
ايرحاهم وجايعهم اللهم وصانع صلواتك ورحمتك وبركانك على
عترتنا بيتك العترة الضائعة الخائفة المستدلة بقية من الشجرة الطيبة
الزكية المباركة والعلو كمالهم كلمة الله واقلح جهنم واكثف ليلها واللاواء وحلها
الاباطيل والعوى عنهم وبنيت قلوب شيعتهم وحررت على طاعتك ووليتهم
ونصرتهم وموا لانهم واعينهم واتصمهم الصبر على اذى فيك واجعل لهم
اياما مسهودة واوقانا مسموعة مسعودة توشك فيها فوجهم وتوجب فيها
مكياتهم ونصرهم كما صميت لاوليائك في كتابك المنزلة فالتك قلت وقولك
الحق وعد الله الذين امنوا منكم وعملوا الصالحات ليستخلفهم في الارض كما
استخلف الذين من قبليهم وليكن من لهم دينهم الذي رضى لهم وليبدلهم
ميراثهم خوفا من الله ليعبدوه لئن لا يشعروا لئن لا يشعروا لئن لا يشعروا لئن لا يشعروا
من لا يملك كشف الضر الا هو يا واحد يا احد يا حي يا قيوم وانا يا الهى عبدك
الخائف منك والراجع اليك السائل لك المقبل عليك الراجى الى فناءك
العلم بالله لا اله الا انت اللهم تقبل دعائى واسمع يا الهى علامتى
وتجواى واجعلنى من رضى عملك وقبيل شكك ونجيت برحمتك انا انت
العزيز الكريم اللهم وصل اولا واعمل محمد وال محمد وبارك على محمد وال محمد
وارحم محمد وال محمد باكمل وافضل ما صليت وباركت وترحت على انبيائك
ورسلك وملائكتك وحلة عرسك بلا اله الا انت اللهم ولا تفرق بينى وبين
محمد وال محمد صلواتك عليه وعليهم واجعلنى يا مولاي من شيعه محمد وعلي
وقاطرة الحسن والحسين وذريتهم الطاهرة النجباء وهب لى المسئله
يخيرهم والرضا بسبيلهم والاخذ بطريقهم انك جواد كريم ليس بسعيد برونه

دوى خود را بر خاک بگذار و بگويا من بجهنم مايشاء وبقول مايريد انت حكمت
فلان الحمد محمود المستكور افعيل يا مولاي فوجهم وفوجنا بهم فانك صميت
اغزازهم بعد الذلة وتكثيرهم بعد القلة واظهارهم بعد الخمول يا اصدق
الصادقين ويا ارحم الراحمين فاستسلك يا الهى وسيدى تضرعا اليك
بجودك وكرمك بسط املى والتجاوز عني وقبول قليل عجلي وكثيرة الزيادة
فى ايامي وتبلغنى ذلك الشهد وان تجعلنى من يدعى فيجب الى طاعتهم ومولا
وتصيرهم وتربى ذلك قربا سرى عافيه انك على كل شى قدير يسر
خود ايجانبنا اسان بلند كن وبكو اعوذ بك ان اكون من الذين لا يرجون ايا مسك
فاعوذنى يا الهى برحمتك من ذلك چون چنين كن ابن عم بهتر است از برى نور انما
بسيار و عمرها بسيار كمال بسيار در انها صرف غنى و بدن خود را در انها
بتعب افكنى و از اهل و عيال و فرزند ان خود جدا شو و بدانكه كنى كه از بنان
در اين روز بكد و ايند عازا از دوى خلاص بخواند و اين علما بايقين و تصديق
بجاورد حق تعالى ده خصلت باو عطا كند كه از جمله انها امنست كه اورا از مردگان
بد حفظ كند مانند غرق شدن و سوختن و در زير عارت ماندن و امثال انها
و تا مردن دشمنى براو مسلط نكرد و نگاه داردا و از ديو اكنى و خره و پيشى
در خودش و در فرزندانش ناچهار پشت و شيطان را و ياوران را مسلط نكرد
بر او و برسل او تا چهار پشت **نور** زيارتيست كه مشتملست بر زيارت
شهيد او متضمن تعزيت حضرت رسول خدا و ائمه هدى صلوات الله عليهم
هست و مناسب است كه در اين روز خواند شود و اگر در آخر روز خواند شود
شايد انبب باشد و زيارت اينست السلام عليك يا وارث دم صفوة الله
السلام عليك يا وارث نوح نبي الله السلام عليك يا وارث ابراهيم خليل الله

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى كُلِّمَ اللَّهُ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسَى نَجَّحَ اللَّهُ
السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللَّهِ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عَلِيٍّ أَمِيرِ
الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ سَيِّدِ رُسُلِ اللَّهِ السَّلَامَ
عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْبَشِيرِ الْبَشِيرِ وَأَبْنِ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ
السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ
السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ تَمِّ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللَّهِ وَابْنَ ثَارِهِ السَّلَامَ
عَلَيْكَ أَيُّهَا الْوَرِثَةُ الْمَوُورُ السَّلَامَ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْأَيَّامُ الْهَادِي الزُّكِّي وَعَلَى الْوَجْهِ
الْبَاقِي حَلَّتْ بِفَيْئَاتِكَ وَأَقَامَتْ فِي جِوَارِكَ وَوَقَدَتْ مَعَ زُفَارِكَ السَّلَامَ عَلَيْكَ
مَعْنَى الْبَقِيَّةِ وَبَقِيَ لِلَّيْلِ وَالنَّهَارِ فَلَقَدْ عَظُمَتْ بِكَ الرَّثِيَّةُ وَجَلَّ الْأَصَابُ فِي
الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ وَفِي أَهْلِ السَّمَوَاتِ جَمْعِينَ وَفِي سُكَّانِ الْأَرْضِينَ فَإِنَّا لِلَّهِ
وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاغِبُونَ وَصَلَوَاتُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَنَحْمَاتُهُ عَلَيْكَ وَعَلَى آبَائِكَ الطَّيِّبِينَ
الْمُتَّجِبِينَ وَعَلَى ذُرِّيَّتِهِمُ الْمُهْدَوِينَ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا قَوْلَهُ وَعَلَيْهِمْ
وَعَلَى لُحْيِكَ وَعَلَى أَنْوَارِهِمْ وَعَلَى ثَرْبَتِكَ وَعَلَى ثَرَّتِهِمْ اللَّهُمَّ لِقِهِمْ رَحْمَةً وَرِضْوَانًا
وَرَوْحًا كَمَا السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا قَوْلَهُ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ يَا ابْنَ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَيَا ابْنَ
سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ وَيَا ابْنَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا شَهِيدَ الْوَقْتِ
الشَّهِيدَ يَا خَا الشَّهِيدِ يَا أَبَا الشَّهِيدِ اللَّهُمَّ بَلِّغْهُ عَنِّي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ
وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الْوَقْتِ وَفِي كُلِّ وَقْتٍ حُجَّةً كَثِيرَةً وَسَلَامًا سَلَامًا
عَلَيْكَ وَرَحْمَةً اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْعَالَمِينَ وَعَلَى الْمُسْتَشْهِدِينَ مَعَكَ
سَلَامًا مُصَلِّيًا مُتَّصِلًا لِلَّيْلِ وَالنَّهَارِ السَّلَامَ عَلَى الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ الشَّهِيدِ
السَّلَامَ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ السَّلَامَ عَلَى الْعَبَّاسِ بْنِ أَبِي الْمُوَيْنِينَ الشَّهِيدِ
السَّلَامَ عَلَى الشَّهِيدِ وَمِنْ وَلَدِ أَبِي الْمُوَيْنِينَ السَّلَامَ عَلَى الشَّهِيدِ وَمِنْ وَلَدِ أَبِي

المغنى

السلام علی الشهداء من ولید الحسین السلام علی الشهداء من ولید جعفر علی
 السلام علی کل شهید معهم من المؤمنین اللهم صل علی محمد و آل
 محمد و بلغهم عنی تحية کثیرة و سلاما السلام علیک یا رسول الله احسن الله
 لک العزاء فی ولیدک الحسین السلام علیک یا فاطمة احسن الله لک العزاء فی ولید
 الحسین السلام علیک یا امیر المؤمنین احسن الله لک العزاء فی ولیدک الحسین
 السلام علیک یا ابا محمد احسن الله لک العزاء فی اخیک الحسین یا ثوی
 یا ابا عبد الله انا صیف الله و صیفک و جوار الله و جوارک و کل صیف و جوار
 قری و قرای فی هذا الوقت انسال الله سبحانه و تعالی ان یزین فی کفک حیم
 من الثرائف سمیع الذواق قریب محب و شیع مفید علی الرحمه گفته است که در
 بعیت و یکم ماه محرم زفاف حضرت فاطمه و امیر المؤمنین صلوات الله علیهما
 واقع شد باید که روزی برای شکر این نعمت عظمی شیعیان روزه بدارند و شیخ
 طوسی به گفته است که در روز هفتم ماه محرم اصحاب قبل که بجهت خراب کردن
 کعبه آمدن بودند بکشتند و عذاب بر ایشان نازل شد و در روز بیست و نهم
 اینماه حضرت امام زین العابدین صلوات الله علیه بعالم اعلی ارحال نمود
باب هفتم در اعمال ماه صفر است و اینماه شهروراست بخوست و دو و جو و میتوا
 داشت اول آنکه موافق قول علما شیعه و وفات حضرت رسالت پناه صلی
 علیه و اله در این ماه واقع شد است دوم آنکه دوسه ماه متوالی اشهر
 حرم اند چون عرب قتال نمیکرده اند و در اینماه شروع بقتال میکردند لهذا
 نحس شمرده اند و در احادیث شیعه ندیده ام چیزی که دلالت بر نخوست کند
 و در روایات غیر معتبره عامه و از شد است و سید ابن طلوس رخصت
 از کتب معتبره روایت کرده است که در روز نهم اینماه مستحب است که دو رکعت

وَعَلَى وَرَثَتِهِ أَرْوَاحُهُمْ
لَهُمْ فِيهَا مَأْوَاهُمْ فَلَمْ يُضِلَّ
بِهِمْ سَبِيلًا وَهُوَ يَرْحَمُ
الْمُذْنِبِينَ وَلَهُ الْعِلْمُ
بِالسَّاعَةِ وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ
فِي السَّمَاءِ وَلَهُ حَقُّ
الْعِبَادَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
ذِي الْقُدْرَةِ

نماز بخا آورد و در کعبه ایستاد و بعد از آن سوره حمد سوره الفاتحه بخواند و در کعبه
سوره توحید و بعد از سلام صد مرتبه اللهم صل علی محمد و آل محمد و صد مرتبه
اللهم العن الابی سفیان و صد مرتبه استغفر الله و اتوب الیه و در روز بیستم
ایماه شهروراست روزاربعین یعنی روز چهارم شهادت حضرت سیدالشهدا
صلوات الله علیه و در کتب معتبره از حضرت امام حسن عسکری علیه السلام
روایت کرده اند که علامات مؤمن پنج چیز است نماز بخواند و یک نعت از فریضه و نافله
در شب و روز و زیارت اربعین و آنکه شتر و دست راست کردن و جبین را در سجده
شکر بر خاک گذاشتن و ششم الله الرحمن الرحیم را بلند گفتن و کیفیت زیارت پسند
معتبر از صفوان جمال منقول است که گفت مولای من حضرت صادق صلوات الله علیه
برگفت در زیارت اربعین که زیارت میکنی در هر روز که روز بلند شده باشد
و میگوئی السلام علی ولی الله و حبیبه السلام علی خلیل الله و حبیبه السلام
علی صبی الله و ابن صبیبه السلام علی الحسین المظلوم الشهید السلام علی سیر
الکربان و قاتل العبرات اللهم انی اشهد انه ولیک و ابن ولیک و صفیک
و ابن صفیک العائز بکر امتیک اکرمته بالشیهادة و جوده بالیسعاد و اجبتیه
بطیب الولاية و جعلته سید المرشادة و قائد المغانة و ذی المغانة و الحقیقة
موازیة الانبیاء و جعلته حجة علی خلقک من الاوصیاء فاعذونی فی الدار و فی
النار و بدّل محبته فیک لیستغفر عبادک من انجها للو حیرة الصلابة
و قد فاد علیه من عزته الدنيا و باع حظه بالادنی و شرى الخیرة بالثمن
الاکبر و غطّ راس و قد رقی فی هواه و استخط و استخط بکیتک و اطاع برکتک
اهل الشقاق و النفاق و جملة الاولاد المستوحین الثار فجاهد فمیک صلی
خاتیباً حتی سفیک فی طاعتک دمه و استبیح سریه اللهم فالعنهم لعنا

و بیاد و عذراهم عذاباً بالینا السلام علیک یا ابن رسول الله السلام علیک یا ابن
سیدنا الاوصیاء اشهد انک امین الله و ابن امینه عشت سعیداً و مضیداً
حجیداً و مت فقیماً مظلوماً شهیداً و اشهد ان الله منک ما وعدک و عاکل
من خذلک و معذّب من قتلک و اشهد انک و قیت بعهد الله و جاهد بحجة
سبیل الله حتی اناک الیقین فالع الله من قتلک و لعن الله من ظلمک و لعن الله
انته سمعت یذکرک فرطت به اللهم انی اشهد انک ابن ذی القین و الاله و عذو
لین عاداه یا بنی انت و ابی ما بن رسول الله اشهد انک کنت نوراً فی الاصلاب
الشامخه و الارحام الظاهره لم تنجسک نجاسة بائنا بها و لم تلدنک
النجاسة من قبایلها و اشهد انک من دعائم الدین و ارکان المسلمین و عید
المؤمنین و اشهد انک الامام الهی التقی الرضی الذی الهادی المهتدی فی
اشهد انک الامی من و لدک کلمة التقوی و اعلام الهدی و العروة الوثقی
و النجدة علی اهل الدنیا و اشهد ان یرحم مؤمن و یبایکم و یقر بشارع دینی و یقر
علی و قلنی لقسمیکم سلّم و امری بکم منکم و یقر فیکم معذرة حتی
یأذن الله لکم فمکم معکم لا مع عذرة صلوات الله علیکم و علی اولادکم و
اجسادکم و مشاهدکم و غائبکم و ظاهرکم و باطنکم امین رب العالمین و دور
نی و هر دعا که خواهی میکنی و بر من میگردی و سید ما بن طایوس علیه السلام
گفته اند که من بر این زیارت و داع یافته ام که مخصوص است باین زیارت بلکه
بایستی پیش روی ضریح و بکوی السلام علیک یا ابن رسول الله السلام
علیک یا ابن علی المرتضی و حتی رسول الله السلام علیک یا ابن فاطمة
الزهراء و سیده نساء العالمین السلام علیک یا وارث الحسین الرضی السلام
علیک یا حجة الله فی ارضه و شاهید علی خلقه السلام علیک یا ابا

توجهش آیت
اگر از در خواهی زیارت

عبدالله الشَّهيد والسلام عليك يا مولاي وابن مولاي اللهم انك انت
الصلوة واتيت الزكوة وامرت بالمعروف ونهيت عن المنكر وجاهدت
سبيل الله حتى اناك البقيين واشهد انك على بينة من ربك انك انت يا
يا مولاي زائر واقدار غيا مقبول لك ما لا تقوب هارباً اليك من الخطايا لا تنفع
لي عند ربك يا ابن رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم فافان لك عند الله
مقاماً معلوماً وشفاعة مقبولة لعن الله من ظلمك لعن الله من جرمك وعقب
حقك ولعن الله من قتلك ولعن الله من جحدك ولعن الله من دونه فلم يجز
ولم يعنك ولعن الله من منعك من جرم الله وجرم رسوله وجرم ابيك وخيك
ولعن الله من منعك من شرب ماء الفرات لعنا كثير ايتبع بعضهما بعضاً
الكلهم فاطر السموات والارض عالم الغيب والشهادة انت عظيم بين عبادك
فيما كانوا فيه يخفون وسيعلم الذين ظلموا اى منقلب يعقلبون اللهم
لا تجعله اخر العهد من زيارته وارزقنيه ابداً ما بقيت وحيث يارب وان
مت فاحضرني في زمرة يا رحيم الزاخرين واكرز زيارت اخر روز عاشور در اين روز
نيز بخواند مناسب است و بدانكه مشهور است كه سبب تاكيد زيارت
انحضرت در اين روز است كه حضرت امام زين العابدين صلوات الله عليه باشتا
اهل بيت در اين روز بعد از مراجعت از شام بكر بلاي معمله وارد شدند و سرها
مقدس شهد از ابد نهائ طهر مقدس ايشان ملحق گردند و از نيسابا بعبد
از جهات بسيار كه ذكر آنها موجب تقويم است و بعضي گفته اند در اين روز
اهل بيت عليهم السلام وارد مدینه طيبه شدند و اين نيز بسيار بعيد است
و بعضي گفته اند كه شايد حضرت امام زين العابدين با عجاز و طي الارض مخفي
بكر بلا رفته باشند از شام و سرها را بدينها ملحق كرده باشند و اين ممكن است

امثال و ايق در اين باب بنظر بنسبت است بلكه بعضي از روايات متافاتي
في الجملة باين دارد وجهتي كه از احاديث ظاهر ميشود است كه اول كسي كه از شما
حضرت رسالت بزيارت انحضرت مشرف شد جابر بن عبد الله انصاري
بود و او در اين روز بكر بلا رسيد و انحضرت را با شهدا زيارت كرد و چون جابر را كابر
صحايب بود و اساس اين امر عظيم را گذاشت ميتواند بود كه سبب مزيد فضل
زيارت انحضرت در اين روز نشد باشد و شايد وجه ديگر داشته باشد
كه بر ما مخفي باشد و چون فرموده اند كه در اين روز زيارت كنيم بايد كه در تفحص
سبب ضروريست و مشهور ميان علماي اماميه است كه وفات حضرت
سيد انبيا صلي الله عليه وآله در روز پست و هشتم ماه صفر واقع شد
و شيخ طوسي جمعي ديگر گفته اند كه شهادت امام حسن مجتبي صلوات الله
عليه نيز در اين روز واقع شد پس قيام بر اسم تعزيت اين دو بزرگوار و زيارت
ايشان از زديت و دور مناسبست و بدانكه در ميان عوام بلكه خواص نيز
چهار شنبه اخير ماه صفر شهرت دارد و در كتب معتبره عامه و خاصه خبري
كه دلالت بر اين كند بنظر بنسبت است و احاديث در نحوست مطلق چهار شنبه
خصوصاً چهار شنبه اخير ماه وارد شده است و چون اين ماه بنا بر استنباط
كه مذكور شد في الجملة نحوستي دارد ممكن است كه چهار شنبه اخير از شما
چهار شنبهها نحوستش بيشتر باشد و در اين روز از قبيل احترام از طريقه استدفاع
و طبع بلا يا بتصدقات و اعيه و استعاذات كه از ائمه صلوات الله عليهم وارد
شده است بكنند و توكل نمايند بر جناب مقدس الهي كه آن كفاره طيره است
مناسب است و اگر بلايي متوجه باشد باينها دفع ميشود و نيز آنكه بروش
جهت اعم متابعت محوسان كنند و بجهت و لعب و سرور و سرور و ساز و اعمال

چشمه مشغول شوند که موجب مرید استقام قضاهاى اسمائى و تقوی
باقی کرده **با هشتم** در فضایل ایام و اعمال ماه ربیع الاول است و در آن دو
فصل است **فصل اول** در فضیلت و اعمال روز اول تابستان از دهم است شیخ
مفید و شیخ طوسی و دیگران رضی الله عنهم گفته اند که حضرت رسالت شریف
اول ماه ربیع الاول را ده هجرت نمود از مکه معظمه که بنوی مدینه مشرف و در
اشتب بغار رفت و حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه جان شریف خود را
فدای جان مقدس حضرت رسول صلی الله علیه و اله کرد و در جای انحضرت
خوابید و از شمشیرهای کین و تیال مشرکین پروا نکرد و فضل او بر جمیع امت بلکه
بر جمیع عالمان بر همه کسان ظاهر گردید و تحت بامی که ستموات باحضرت هب
نمود و ایر کرم و من الناس من یشرى نفسه ابتغاء مرضات الله در شان او نازل
گردید چنانکه تفصیلش در حبات القلوب مذکور است و چون حجتان در
مقدس بنیاد را از کید کافران حفظ کرده اند و در روز شاکر روز اول ماه ربیع
اول است مستحب است که برای شکر این نعمت عظیمه روزه بدارند و هر چند علما
در این روزه زیارت ذکر نکرده اند اما زیارت حضرت رسول و حضرت امیر المؤمنین
صلوات الله علیهما در این روز مناسب است بجهانی که مذکور شد اما شیخ
طوسی رحمه الله در صبح گفته است که در روز اول ایام حضرت امام حسن
عسکری علیه السلام بعام بقار حلت نمود و حضرت صاحب الامر صلوات الله
علیه بمنصب جلیل امامت فائز گردید پس زیارت آن دو امام عالی مقام در این
روز نیز مناسب است و اما شیخ رحمه الله در تهذیب و کلینی و محمد بن جریر طبری
و ابن الحشاش و شیخ مفید رحمه الله علیهم و غیر ایشان گفته اند که وفات امام
حسن عسکری صلوات الله علیه در روز هشتم این ماه بود پس در این روز زیارت

آن دو امام علیهما السلام انسب است و اما روز نهم این ماه بدانکه میان علی ای
خاصه و عامه در تاریخ قتل عمر بن الخطاب علیه اللعنه و العذاب خلافت
و مشهور میان فریقین است که قتل امساعون در روز بیست و ششم ماه ربیع
واقع شد چنانچه سابقا اشاره باز شد و بعضی بیست و هفتم نیز گفته اند
و مستند این دو قول نقل مورخان است و از کتب معتبره چنانچه معلوم میشود
که چنانچه الحال در میان عوام شیعه مشهور است قتل او نهم ماه ربیع اول
واقع شده است و سابقا میان جمعی از محدثین شیعه نیز چنین مشهور بوده است
و سید بزرگوار علی بن طاووس رضی الله عنه در کتاب اقبال اشاره نموده است
بانکه ابن بابویه رحمه الله علیه روایتی از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
روایت کرده است که امساعون در روز نهم ماه ربیع الاول بیدلک اسفل جیم
سوخه شد است از نقل او چنان معلوم میشود که شیخ صدوق چنین
اعتقاد داشته است هر چند سید خود اخذ یثرا و اولیات نموده است
و ایضا استیذکر کرده است که جماعتی از شیعیان عجم پیوسته از روز نهم این
سبب تعظیم و تکریم مینموده اند و خلف بزرگوار سید علی بن طاووس در کتاب
زوائد القوائد این منقح را تقویت کرده است و روایت معتبره در این باب دارد
نموده است چنانچه گفته است که روایت کرده اند محمد بن ابی العلاء همدانی
و یحیی بن محمد بن جریج بغدادی که روزی ما منازعه کردیم در باب عمر بن الخطاب
علیه اللعنه و العذاب و رفیق در شهر قریه زاهد بن اسحق قبی که از خواص
حضرت امام علی نقی و امام حسن عسکری صلوات الله علیهما بودند و بخت
حضرت صاحب الامر علیه السلام نیز رسید بود و چون در را کو بیدیم دختر
عراقیه بیرون آمد و لحوا الحمد را از او پرسیدیم گفت و امروز مشغول اعمال

عید است و آن روز هم ماه ربیع الاول بود گفتیم سبحان الله عید های مؤمنان
چهار است عید فطر و عید اضحی و عید غدیر و روز جمعه آن دختر گفت که
احمد بن اسحق از حضرت امام علی نقی صلوات الله علیه روایت میکند که
امروز روز عید است و بهتر بر عید هاست نزد اهل بیت رسالت علیهم السلام
و شیعیان ایشان ما گفتیم که رخصت بطلب ما بنزد او اییم چون آن دختر
افزاید کرد پیرون آمد بسوی ما و لنگی بسته بود و عیانی بر خود پیچید بود
و بسوی مشک از او ساطع بود گفتیم که این چه حالتیست که در تو مشاهده میکنیم
گفت آنحال از غسل عید فارغ شده ام گفتیم امروز مگر عید است گفت بل و ما
بخانه خود را آورد و بروی کرسی نشاند و گفت روزی با جمعی از برادران خود
بنزد مولای خود حضرت امام حسن عسکری علیه السلام رفتم در سر من رای
در مثل این روز که شما بنزد من آمدید چون رخصت یافتیم و بخدمت حضرت
رسیدیم دیدیم که حضرت مجلس خود را راسته و حجره در پیش خود گذاشته
و بدست مبارک خود عود در آن حجره می اندازد و مجلس خود را مرتب گردانیده
و بر غلامان و خدمتکاران خود جامهای فاخر پوشانیده است گفتیم یا این
رسول الله پدر آن و مادر آن ما فدای تو باد یا از برای اهل بیت امروز فوجی تازه
رو داده است حضرت فرمود که کدام روز حرمتش از این روز نزد اهل بیت عظمت
بدست که خبر دادیم پدرم علیه السلام که حدیقه بن یمان در روز نهم ماه ربیع
الاول داخل شدیم بر جد رسول خدا صلی الله علیه و آله حدیقه گفت که دیدم
حضرت امیر المؤمنین و حضرت امام حسن و حضرت امام حسین صلوات الله
علیهم را که با حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله طعام تناول می نمودند
و آنحضرت بروی ایشان بنشینم می نمود و با امام حسن و امام حسین علیهم السلام

می گفت بخورید که از آبادی برای شما برکت و سعادت این روز بدست که این روز
که حق تعالی آنرا می کند در این روز دشمن خود و دشمن جسد شما را و مستجاب
میگردد آن در این روز دعا یا در شما را بخورید که این روز نیست که حق تعالی این
روز قبول میکند اعمال شیعیان و محبان شما را بخورید که این روز نیست که ظاهر
میشود و راستی گفته خدا که میفرماید قُلْ لَّکَ یَوْمَکُمْ خَاوِیَةٌ بِمَا ظَلَمْتُمْ اِیُّهَا الَّذِینَ
خَانَهُای اِیْشَانِ کَ خَاۡلِی کَرْدِیۡنَ است بسبب ستمها ایشان بخورید که این
روز نیست که شکسته میشود و در این روز شوکت دشمن جسد شما و یاری کردن
دشمن شما بخورید که این روز نیست که در این روز هلاک میشود و فرعون اهل بیت
من و ستم کنند بر ایشان و غضب کنند حق ایشان بخورید که این روز نیست که
حق تعالی اعمالهای دشمنان را باطل و هبانی کند حدیقه گفت که من چه کنم
یا رسول الله یا در میان امت تو کسی خواهد بود که هلاک این حرمها نماید حضرت
فرمود که ای حدیقه بقی از منافقان بر ایشان سر کرده خواهد شد و دعوی
ریاست در میان ایشان خواهد کرد و مرد مرا بسوی خود دعوت خواهد نمود
و تا زمانه ظلم و ستم را بر دوش خود خواهد گرفت و مرد مرا از راه خدا منع خواهد
کرد و کتاب خدا را تحریف خواهد نمود و سنت است مرا تغییر خواهد داد و
میراث فرزندان مرا تصرف خواهد شد و خود را پیشوای مردم خواهند و زیادتی
بر من و علی بن ابی طالب خواهد کرد و مالهای خدا را بناحق بر خود حلال خواهد
کرد و در غیر طاعت خدا صرف خواهد کرد و مرا و برادر من و وزیر من علی را بدین
نسبت خواهد داد و دختر مرا از حق خود محروم خواهد کرد و این پس دختر من
او را نفرین خواهد کرد و حق تعالی نفرین او را در این روز مستجاب خواهد کرد و این
حدیقه گفت یا رسول الله چرا دعایم بکسی که حق تعالی او را در حیات تو هلاک

گرداند حضرت فرمود که ای حذیفه دوست نیکو دارم که جرات کنم بر قضای خداوند
طلب کنم تغییر امر مرا که در علم او گذشته است و لیکن از حق تعالی سؤال کردم که
فضیلت دهد از تو زیرا که در آن روز و بجهت می رود بر سایر روزها تا آنکه احترام
آن روز سبقتی گردد در میان دوستان من و دوستان شیعیان اهل بیت من پس
خویشا و حی کرد بسوی من که ای محمد در علم سابق من گذشته است که در بابک
تو و اهل بیت تو را محنتها و بلاهای دنیا و ستمهای منافقان و غضب کنندگان
از بندگان من آن منافقان که خیر خواهی ایشان کردی و با تو خیانت کردند و تو
با ایشان راستی کردی و ایشان با تو مکر کردند و تو با ایشان صاف بودی و ایشان
دشمنی تو را بدل گرفتند و تو ایشان را احشود گردانیدی و ایشان تو را نکند
گردند و تو ایشان را برگزیدی و ایشان تو را بلیه گذاشتند و سوگند یاد می کنم
بحول و قوت و پادشاهی خود که البته بکشایم بر روح کنی که غضب کند حق علی را
که وصی است بعد از تو هزاران بیت ترین طبقاتی جهتم که از افیکون
میگویند و او را اصحاب او در قعر جهنم جادهم که شیطان از مرتبه خود بر او
مشرق شود و او را لعنت کند و از منافقان در هیأت عبرتی گردانم برای فرعونها
که در زمان پیغمبران دیگر بوده اند و برای سایر دشمنان دین و ایشان را و دوستان
ایشان را بسوی جهنم برم بادیدهای کبود و روهای تریش با نهایت مذلت
و خواری و پستی و ایشان را ابدالا باد در عذاب خود بدارم ای محمد نمی رسد
علی بن ابي طالب تو مگر با آنچه می رسد با و از بلاها از فرعون و او غضب کند حق
او که جرات میکند بر من و کلام مرا بدل میکند و شرک بمن می آورد و مرا
منع میکند از راه رضای من و کوساله از برای امت تو بر پامس کند که آن بویکوست
و کافر میشود دین در عرش عظمت و جلال من بدرستی که من امر کرده ام مثل که

هفت اسمان خود را که برای شیعیان و محبتان دین شما عید کنند از روزی که
افلاکون گشته میشد و او امر کرده ام ایشان را که گرسی گرامت مرا نصب کنند
در برابر بیت المعمور و شاکند بر من و طلب از من نمایند برای شیعیان و محبتان
شما از فرزندان آدم و امر کرده ام مثل که نویسندگان اغا را که از این روز تا سه
روز قلم از مردم بردارند و ننویسند گاه ایشان را برای گرامت تو و وصی تو ای محمد
این روز عیدی گردانم برای تو و اهل بیت تو و برای هر که تابع ایشان باشد
از مؤمنان و شیعیان ایشان و سوگند یاد می کنم بر خود بعزت و جلال خود و علو
منزلت و مکان خود که عطا کنم کسی را که عید کند این روز را از برای من نه که بدو
عرش احاطه کرده اند و قبول کنم شفاعت او را در خویشان او و زیاد کنم مال او را
اگر گشادگی دهد بر خود و عیال خود در این روز و هر سال در این روز صد هزار
هزار گز از مالیان و شیعیان شمارا از آتش جهنم آزاد گردانم و اعمال ایشان را
قبول کنم و گناهان ایشان را بیاورم حذیفه گفت که پس برخواست رسول خدا
صلی الله علیه و آله بخانه ام سلمه رفت و من برگشتم و صاحب یقین بودم که در
عمرتا آنکه بعد از وفات رسول خدا صلی الله علیه و آله دیدم که او چه فتنه بر انگشت
و کفر صلی خود را اظهار کرد و از دین برگشت همان پیمیا و وقاحت برای غضب
امامت و خلافت بر زد و قوا را تحریف کرد و آتش در خانه وحی و رسالت زد
در دین خدا پیدا کرد و ملت پیغمبر را تغییر داد و سنت انحضرت را بدل کرد و شما
حضرت امیر المؤمنین را در کرد و فاطمه دختر رسول خدا صلی الله علیه و آله را بدو
نسبت داد و فدک را غضب کرد و یهود و نصاری و مجوس را از خود اخراج کرد
و نور دین مصطفی را بخشیم آورد و رضا جوئی اهل بیت رسالت نکرد و جمیع
سنتهای رسول را بطرف کرد و تدبیر کشتن امیر المؤمنین کرد و جور و ستم را

مردم علانیه کرد و هر چه خدا حلال کرده بود حرام کرد و هر چه خدا حرام کرده بود
حلال کرد و حکم کرد که از پوست شتر دینار و درهم بسازند و خرج کنند و
در بر و و شکم فاطمه زهرا زد و بر منبر حضرت رسالت صلی الله علیه و آله
بغصب و جور بالا رفت و بر حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه افتاد
و با آنحضرت معارضه کرد و رای آنحضرت را سفاقت نسبت داد و حذیفه
گفت که پس حق تعالی بگریه خود و دختر پیغمبر خود را در حق آن منافق
کودنید و قتل او را بردست کشیدند و او را که الله علیه جاری ساخت پس رفتم
بخدمت حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه که آنحضرت ترائینیت و مبارکنا
بگویم بآنکه آن منافق کشته شد و بعد از آنکه او اصل گوید چون حضرت
فرمودند گفت ای حذیفه ایاد خاطر داری از فرزند اگر آمدی بنزد من رسول
خدا صلی الله علیه و آله و من و دو سبط او حسن و حسین نزد او نشسته بود
و با او طعام میخوردیم پس تو را دلالت کرد بر فضیلت این روز گفت بلی ای برادر
خدا صلی الله علیه و آله حضرت فرمود که بخدا سوگند که این روز نیست که حق
در آن دیده اگر رسول صلی الله علیه و آله را روشن گردانید و من برای این روز
هفتاد و دو نام میدادم حذیفه گفت یا امیر المؤمنین میخوام که آن نامها را
از تو بشنوم حضرت فرمود که این روز است احدیست که مؤمنان از شر آن منا
استراحت یافته اند و روز را میبشدن کرب و غم است و روز غدیر دوم است
و روز تخفیف کناهان شیعیان است و روز اختیار نیکو برای مؤمنان است و روز
برداشتن قلم از شیعیان است و روز برهم شکستن بنای کفر و عدوانست و
روز عافیت است و روز برگشت و روز طلب خونهای مؤمنان است و روز غنیمت
بزرگ خداست و روز مستجاب شدن دعا است و روز موقوف اعظم است

و روز وفای به عهد است و روز شریست و روز کندن جامه سیاه است و روز
ندامت ظالم است و روز شکسته شدن شوکت مخالفان است و روز نفی
هموم است و روز فتح است و روز عرض اعمال انکار است و روز ظم و رقت
خداست و روز عفو از کناه شیعیان است و روز فرح ایشانست و روز توبه
و روز تابایی حق تعالی است و روز ذکوة بزرگست و روز فطر دوم است
و روز اندوه باغیان است و روز گرده شدن آب دهان در کلوئی مخالفانست و روز
حسن روی مؤمنانست و روز عید اهل بیت است و روز ظفر یافتن بنی اسرائیل
بر فرعون است و روز مقبول شدن اعمال شیعیانست و روز پیش فرستادن
تصدقات است و روز یادی متوابعانست و روز قتل منافقت و روز قتل باحو
و روز سر و اهل بیت است و روز مشهور است و روز قهر بر دشمنانست و روز
خراب شدن بنیان ضلالت است و روزیست که ظالم انکشتند نامت بدندان
میکنند و روز تنبیه است و روز شرف است و روز خنک شدن دلهای مؤمنانست
و روز شهادت است و روز در گذشتن از کناه مؤمنانست و روز تازگی بوستان
اهل ایمانست و روز شیرینی کام ایشانست و روز خوشی دلهای مؤمنانست
و روز بر طرف شدن پادشاهی منافقانست و روز توفیق اهل ایمانست و روز هلاک
مؤمنان از شر کافرانست و روز ظاهر است و روز مفاخر است و روز قبول اعمال
و روز تجلیل و تعظیم است و روز نخله و عطاست و روز شکر حق تعالی است
و روز یاری ظالمین است و روز زیارت کردن مؤمنانست و روز محبت کردن ایشانست
و روز رسیدن بر جمتهای الهی است و روز پاک گردانیدن اعمال است و روز فاش
کردن رازهاست و روز بر طرف شدن بدعتهاست و روز ترک کناهان کبیره است
و روز ناکردن بخی است و روز عبادت است و روز وعظه و نصیحت است و روز

انقیاد پیشوایان دینست مدینه گفت که پس از خدمت حضرت امیرالمومنین
صلوات الله علیه بر خواستم و گفتم اگر در نیام از افعال خیر و آنچه است ثواب آن
دارم مگر محبت این روز و دانستن فضیلت این روز اهرایه منتهای از روی من خواهد
بود پس محمد و یحیی و ابویان حدیث گفتند که چون این حدیث را از احمد بن اسحق شنیدیم
هر یک بر خواستیم و سرور ابو سیدیم و گفتیم حد و شکر میکنیم خداوند را که بر خیر
تو را از برای ما انکه فضیلت این روز بماند پس بماند پس بماند پس بماند پس بماند
و این روز را عید کردیم و صاحب کتاب زواید الفوائد گفته است این حدیث از خط
علی بن محمد بن طای و حماد الله علیه نوشته شد و در کتب دیگر که منتهی بودم چندین روایت
دیگر موافق این یافته ام پس اعتماد بر این روایات نمودم و سرور او است شیعیان را
که این روز را عظیم نمایند و اظهار سرور و شادی در این روز بکنند و شیخ ابو نعیم
علی گفته در کتاب صباح گفته است که صاحب کتاب مسال الشیعه
روایت کرده است که هر که در روز نهم ماه ربیع الاول چیزی نفاق کند جز آنکه
گناهان او را بیاورد و مستحب است در این روز طعام برادران مؤمن و خشنود
کرد اینند از ایشان و نوسعه دادن بر عیال خود و دیگران و پوشیدن جامه های نیکو
و شکر و عبادت حق تعالی و این روز بطرف شدن غنماست و روز نوزده داشتن
نیست مؤلف که از نقل این بزرگواران معلوم شد که بر فضیلت این روز و
و وقوع این قضیه مبارکه در آن حدیث بسیار وارد شده است و در اعصار
سابقه میان شیعه مشهور بوده است و برخلاف روایتی بنظر این قاصر نمیشود
و اتفاق مورخان عامه با احادیث معتبره معارضه نمیکند و اگر کسی استماع
کند که چنین واقعه عظیمی که سبب خرن جمعی و سرور جمعی گردد چون میتواند
بود که مضبوط نماید جواب است که این واقعه از واقعه وفات حضرت رسالت

صلی الله علیه و اله و مشاهدت حضرت امیرالمومنین صلوات الله علیه عظیمتر
نیست و در هر یک از آنها خلاف میان خاصه و عامه هست و در واقعه
اول اتفاق دارند عامه برخلاف آنچه مختار شیعه است و اگر گویند که باعث
برافزای ایشان در اینجا نیست جواب میگویم که شبهه دهر و وجاریت
و باعث قوی در اینجا هست زیرا که ممکنست که برای رفع شائبه شیعیان
اختلاف آن نموده باشند و علی ای حال چون مدار علمای خاصه و عامه بر آنست
که در مستحبات با حدیث ضعیفه مستند میشوند بنا بر حدیث صحیح که
که از ائمه طاهرين صلوات الله علیهم اجمعین وارد شده است که هر که ثوابی
از خدا ببرد بر عملی و از اینجا آورد آن ثواب باو داده میشود هر چند چنانچه
نباشد که باور رسیدن است پس اگر اعمال این روز را که نوعش از شاعر وارد شد
باشد و مخالفی بایات و اخبار نداشته باشد کسی که بعل او رکوب خواهد
بود و مستحق ثواب خواهد گردید و بعضی گویند که عمر بر سعد علیه السلام در این
روز بجهنم و اصل شده است اگر چنین باشد این شرافت نیز برای آن کافیست
و شیخ مفید رحمه الله علیه گفته است که در روز نهم اینها حضرت رسول
صلی الله علیه و اله حدیثی که بری رضی الله عنهما را از وی می نمود مستحب است
برای شکر او و اصلت عظیم البرکت شیعیان روزه بدارند و گفته است که
در روز دوازدهم اینها حضرت رسول صلی الله علیه و اله داخل مدینه طیبه
شد و از شتر دهنمان این کس کردید و باز جهت روز مبارک گیس و ایضا کوفتی
مروان که اقیه بنی امیه وارد دهنمان اهل بیت علیهم السلام بودند در این روز و
ایشان به نهایت رسید و زایل گردید و این نیز فضیلت دیگر است برای این روز
و اگر مستیان ولادت با سعادت حضرت رسول صلی الله علیه و اله را در

روز میدادند و محمد بن یعقوب کلینی رحمه الله از علمای امامیه نیز در کتاب کاف
چنین قایل شده است و بعضی از ابواب حساب موافق فتوای بعضی اندوایان
اینرا اظهار میدادند و اگرچه خلاف مشهور میان امامیه است اما اگر روزه
و غسل و زیارت و سایر اعمال که در هفتدهم مذکور خواهد شد در این روز
بعلا آورند با احتیاط اقربست و سید ابن طاووس رحمه الله از بعضی از علمای عجم
روایت کرده است که سنت است که در روز دوازدهم اینماه دو رکعت نماز یا
او نهد و در رکعت اول بعد از حمد سه مرتبه قل یا ایها الکافرون و در رکعت
دویم سه مرتبه قل هو الله احد بخواند و ایضا شیخ مفید و شیخ طوسی رضی الله
عنهما روایت کرده اند که نرید بپلید علیه اللعنه و العذاب الشدید در روز چهاردهم
اینماه با سفل دل جهت منقل شد باید که شیعیان این روز را بخود مبارک دانند
و شکر حق تعالی را بر نعمت عظمی او آکنند و بعضی روزه این روز را مستداشته اند
فصل در فضایل و اعمال روز هفتدهم اینماه است و مشهور میان علمای شیعه
است که ولادت کثیرا الشعادت حضرت رسالت صلی الله علیه و اله در روز جمعه
هفتدهم ماه ربیع اول واقع شد و در بعضی اندوایات وارد شده است که عروج
حضرت بابائنها نیز در شب هفتدهم واقع شد و شب و روز هر دو مبارک است
و در روز زیارت حضرت رسالت و حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه مامنا
و علماء ذکر کرده اند و روزه و نذران فضیلت بسیار دارد و شیخ مفید علیه الرحمه
گفته است که در این روز شریفی است و پیوسته فرقه محقه شیعه از تقدیم
الایام الى الان تعظیم آن میکرده اند و حقانرا میباشناخته اند و روزه میدادند
و از آنکه هفتدهم علمای امامیه روایت کرده اند که هر که این روز را روزه دارد ثواب روزه
یکسال برای او نوشته شود و مستحب است که تصدقات بآب حاکات

بدهند و مؤمنان و مؤمنات را شاد گردانند و زیارت مشاهد مشرفه برونند
خصوصا رقد طهر حضرت رسالت و ضریح منور حضرت امیر المؤمنین
صلوات الله علیه و شیخ مفید و شیخ شهید و سید ابن طاووس رضی الله
گفته اند که چون در غیر مدینه طیبه خواهی که حضرت رسول صلی الله علیه
و اله را زیارت کنی و غسل بکن و شبیه بقرع پیش روی خود بساز و اسم
مبارک آنحضرت را بر آن بنویس و بایست و دل خود را متوجه آنحضرت گردان
و بگو اشهد ان لا اله الا الله و خدا لا شریک له و اشهد ان محمدا عبده
و رسوله و انه سید الاولین و الآخرین و انه سید الانبیاء و المرسلین
اللهم صل علیه و علی اهل بیتی الاثمه الطیبین **در یکی** السلام عليك
یا رسول الله السلام عليك یا خلیل الله السلام عليك یا نبی الله السلام
عليك یا صفی الله السلام عليك یا حمه الله السلام عليك یا خیر الله
السلام عليك یا حبیب الله السلام عليك یا محبوب الله السلام عليك
یا خاتم النبیین السلام عليك یا سید المرسلین السلام عليك یا قائما
بالعقید السلام عليك یا قاضی الحیر السلام عليك یا معین الوحی و التبلی
السلام عليك یا مبلغا عز الله السلام عليك ایها السراج المشر
السلام عليك یا مبشر السلام عليك یا نذیر السلام عليك یا منیر
السلام عليك یا نور الله الدی فی بستانه السلام عليك و علی اهل
بیتک الطیبین الظاهرین المهدیین السلام عليك و علی اجدات
عبد المظلیب و علی ائمتک عبد الله السلام علی ائمتنا من بعدک و علی
السلام علی عتک حمزه سید الشهداء السلام علی عتک و کعبه الانبیا
السلام علی ابر عتک جعفر الطیار فی جنان الخلد السلام عليك یا محمد

زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و اله
در هفدهم ماه ربیع الاول در ایام اوقات مجاز

السلام عليك يا احمد السلام عليك يا محمد الله على الاولين والآخرين
والسابقين في طاعة ربنا العالمين والمهمين على رسله والخاتم الانبياء
والشاهدين على خلقه والتقيين اليدين والمكين لذيده والمطاع في ملكوته
الاحقر من الاوصاف المحمد لسائر الامم ارف الكرم عند الرب والمكلم من
وراء الحجب الغائب بالنبيا والفايت عن الخلق تسليم عارف بحجرتك
معتزف بالتقصير في قيامه بواجبك غير منكوما انتهى اليه من فضلك
موقن بالبريدان من ربك موثق بالكتاب المنزل عليك تحلل حلالا للبحر
حرمانك اهد يارسول الله مع كل شاهيد وانما اعز كل باحسانك تكلت
رسالا ربك ونصحت لامتك وجاهدت في سبيل ربك وصعدت بامر
واحملت الاذى في جنبه ودعوت الى سبيله بالحكمة والموعظة الحسنة
الجبيلة واديت الحق الذي كان عليك وانت ووفت بالمؤمنين وقاظت
على الكافرين وعبدت الله خلاصا حتى اناك اليقين قبلت الله بشارته
على الكرمين واعلى منازل المؤمنين وانفع درجات المرسلين حيث لا يلحقك
لاحق ولا يفوتك فائق ولا يسبقك سابق ولا يطعم في ادراكك طامع
الحمد لله الذي استنقذنا من الهلكة وهذا نايك من الصلوة ونورنا بك
من الظلمة فجزاك الله يارسول الله من مبعوث افضل ما جازى نبيغا ربي
ودسو لاعن رسل اليه باي انت واني يارسول الله نذرتك عارفا بحجرتك
مقر بفضلك مستبصر بضلاله من خالفك وخالف اهل بيتك عارفا
بالهدى الذي انت عليه باي انت واني ونفسي واهلي وصالي وولدي نا
اصلي عليك كما صلى الله عليك وصلى عليك ملائكته وانبياءه ورسله
صلوة مستبعدة وافرة مواتجة لا انقطاع لها ولا امد ولا اجل صلى الله

عليك وعلى اهل بيتك الطيبين الطاهرين كما انتم اهل بيوتهم الكفا
وبكو الله ان جعل جوامع صلواتك وتواي بركانك وقواضل خيرائك ونشر
نجائك وتسلمائك وكرامائك ورحمتك وصلوات ملائكتك المقرنين
وانبيائك المرسلين والتمسك المتجيبين وعبادك الصالحين واهل السموات
والارضين ومن سبغ لك يارب العالمين من الاولين والآخرين على محمد عبدك
ودسوك وشاهيدك وبنيتك ونذرتك وامينك وحبيبك وخائبك
وصفيك وصفوتك وخاصتك وخاصتك ورحمتك وخير خيالك من
خالقك نبي الرحمة وخازن الغفيرة وقائد اخيرة البركة ومفيد العباد من الهلكة
باذنك وداخلك الى دينك القيم بامرك اولا النبيين ميثاقا واخيره ميعثا
الذي غمسته في بحر الفضيلة والمنة المنة الجميلة والدرجة الرفيعة
والمرتبة الخطيرة وادعته الاصلاح الظاهرة ونقلته منها الى الانوار
الظاهرة لظفائرك له وحسنائك عليه اذ وكأت لصونيه وجراسته
وحفظه وحياطينه من قد ربك عينا عاصمة محبت بها عنه مداد الهجر
ومعانيها لشفاح حتى رفعت به نواظر العباد واجيدته ميتا لبلادها كشف
عن نور ولا يدرك ظلم الاستار والكسب حرمتك به حلل الانوار اللهم فكما خصته
بشرف هذه المرتبة الكريمة ودفن هذه المثبته العظيمة صل عليه كما وفي
بعهدك وبلغ رسالتك وقائل اهل النجود على توحيده وقطع رحم الكفر
في اغر ازديتك وليس ثوب الهوى في مجاهدة اعدائك واجبت له بكل اذى
منه لو كيد احقر من الغفوة التي حاولت قتله فتيلا تقوى الفضائل وتلك
بها الجزيل من نوالك وقد اسر الحسرة واخفى الزفرة ونزع العضة ولم يحط
ما مثل له وحياتك اللهم صل عليه وعلى اهل بيته صلوة ترضاهم وبلغهم

مِثْلَ حَاجَةٍ كَثِيرَةٍ وَسَلَامًا وَاتِّبَانًا لَدُنْكَ مِنْ مَوْلَانِيهِمْ فَضْلًا وَاجْسَادًا وَجَمْعًا
 وَغُفْرَانًا إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ بِرَجَائِي لَدَعْتُ نَمَازِيكَ بِكَ بَدَلِ
 سَلَامٍ بِأَهْوَى كَمَوَاهِي وَجَوْنٍ فَارِعْ شَوْيَ تَسْبِيحِ فَاطِمَةَ عَلَيْهَا السَّلَامُ
 بِجَوَانِ بَيْنِ كَلِمَةٍ إِنَّكَ قُلْتَ لِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ
 أَذْكَلُوا أَنْفُسَهُمْ بِجَاوَزَاتِ فَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ
 تَوَّابًا رَحِيمًا وَأَمَّا الْخَضِرُ زَمَانَ رَسُولِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ اللَّهُمَّ وَقَدْ دُنْتُ
 نَائِبًا لِنَائِي سَيِّئِي عَلَى وَاسْتِغْفَرُكَ مِنَ ذُنُوبِي وَمَقْرَأْتُكَ بِهَا وَلَسْتُ أَعْلَمُ
 بِهَا سِوَى وَتَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَاجْعَلْ
 اللَّهُمَّ مُحَمَّدًا وَاهْلَ بَيْتِهِ عِنْدَكَ وَجْهًا قَائِمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ يَا مُحَمَّدُ
 يَا رَسُولَ اللَّهِ يَا بَنِيَّ اللَّهُ يَا سَيِّدَ خَلْقِ اللَّهِ إِنْ تَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ إِلَى اللَّهِ
 رَبِّكَ وَرَبِّي لِيُغْفِرَ لِي ذُنُوبِي وَيَقْبَلَ مِنِّي عَلَى وَاقِعِي فَكُنْ لِي شَفِيعًا
 عِنْدَ رَبِّكَ وَرَبِّي فَيَعْمَلَ الْمَسْئُولَ الْمَوْلَى رَبِّي وَنِعْمَ الشَّفِيعُ لَنْتَ يَا مُحَمَّدُ عَلَيَّ
 وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ السَّلَامُ اللَّهُمَّ وَأَوْجِبْ لِي مِنْكَ الْمَغْفِرَةَ وَالرَّحْمَةَ وَالثَّقَالَاتِ
 الطَّيِّبَةِ النَّافِعَةِ كَمَا أَوْجَبْتَ لِي فِي نَبِيِّكَ مُحَمَّدًا صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَهُوَ
 قَائِمٌ لِي بِذُنُوبِي وَاسْتَغْفِرْ لِي رَسُولُكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَغَفَرْتَ لِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ وَقَدْ مَاتَ لَكَ وَجْهٌ نَاكِثٌ وَقَدْ بَيْنَ يَدَيْكَ وَرَغَبْتُ إِلَيْكَ
 عَنْ سِوَاكَ وَقَدْ مَاتَ جَزِيلُ نَوَائِلِكَ وَإِنِّي مُقَرَّرٌ غَيْرُ مُتَكِرٍّ وَنَائِبٌ لِي
 مِمَّا اقْتَرَفْتُ وَعَامِلٌ لِي فِي هَذَا الْمَقَامِ مِمَّا قَدِمْتُ مِنَ الْأَعْمَالِ الَّتِي تَقْدَرُ
 إِلَيْكَ فِيهَا وَتَهَيَّئْ لِي عَنْهَا وَأَوْعِدْ عَلَيَّهَا الْعِقَابَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهَنَّمَ
 أَنْ تَقْبَلَ مِنِّي مَقَامَ الْخَوْبِيِّ وَالَّذِي لَيْتَ يَوْمَ تَهْتِكُ فِيهِ الْأَسْتَاوُتُ وَتَبْكَوَابِيهِ
 الْأَشْرَارُ الْقَضَائِحَ وَتُؤَدُّ فِيهِ الْفَرَاغُ يَوْمَ الْحَسْرَةِ وَالنَّدَامَةِ يَوْمَ

الْأَفْكَارِ يَوْمَ الْآزِفَةِ يَوْمَ الْمُتَعَابِينَ يَوْمَ الْفَضْلِ يَوْمَ الْحَزَنِ يَوْمًا كَانَ مَقْدَرُهُ
 حَسْبَ بَيْنِ الْكَفِّ سَنَةِ يَوْمَ التَّخْفَةِ يَوْمَ تَرْجَفُ الْأَجْفَةُ تَتْبَعُهَا الزَّادَةُ
 يَوْمَ التَّشْرِيقِ يَوْمَ الْعَرِضِ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ يَوْمَ يُفْرَقُ الْمَرْءُ
 مِنْ أَخِيهِ وَآلِهِ وَأَبْنَاهُ وَصَاحِبَتِهِ وَبَيْنَهُ يَوْمَ تَشَقُّقُ الْأَرْضُ وَكَانَتْ
 السَّمَاءُ يَوْمَ نَأَى كُلُّ نَفْسٍ بِجَاوِلٍ عَرَبِيٍّ هَالِكٍ يَوْمَ يُرْذَلُونَ إِلَى اللَّهِ فَيَقْبَلُهُمْ
 بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَوْلَانِ عَنْ مَوْلَى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ
 هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ يَوْمَ يُرْذَلُونَ إِلَى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ يَوْمَ يُرْذَلُونَ إِلَى اللَّهِ
 مَوْلَاهُمْ الْحَقُّ يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاجًا كَانَتْ لَهُمْ إِلَى نُصْبٍ يَوْفُؤُونَ
 كَانَتْ لَهُمْ جَوَارِدٌ مُنَشَّرَةٌ مُطَهَّرِينَ إِلَى الدَّاعِ إِلَى اللَّهِ يَوْمَ الْوَاقِعَةِ يَوْمَ تَرْجُ الْأَرْضُ
 رَجَائِي يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ وَتَكُونُ الْأَجْمَالُ كَالْعِهْنِ وَلَا يَسْأَلُ حِمِيمٌ حِمِيمًا
 يَوْمَ الشَّاهِدِ وَالشَّهِيدِ يَوْمَ تَكُونُ الْمَلَائِكَةُ صِفَافًا اللَّهُمَّ ارْحَمْ مَوْفِقِي
 فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ بِمَوْفِقِي فِي هَذَا الْيَوْمِ وَلَا تَحْزِنِي فِي ذَلِكَ الْمَوْفِقِ بِمَا جِئْتُ
 عَلَى نَفْسِي وَاجْعَلْ بَارِيَّتِي فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ مَعَ أَوْلِيَائِكَ مَنْطَلِقِي وَفِي زُفْرَةِ
 مُحَمَّدٍ وَاهْلِ بَيْتِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ تَحْشُرِي وَاجْعَلْ حَوْصَةَ مَوَدِّي وَفِي
 الْغُرَى الْكَوَامِ مَصْدَرِي وَأَعْطِنِي كِتَابِي بِمِثْقَلِي حَتَّى أَفُوزَ بِحَسَنَاتِي وَ
 تَبْلُغَ بِهِ وَجْهِي وَيَكْتَسِرَ بِهِ حِسَابِي وَتَرْجَحَ بِهِ مِيزَانِي وَأَمْضِيَ مَعَ الْعَالَمِينَ
 مِنْ جِبَالِكَ الصَّالِحِينَ إِلَى رِضْوَانِكَ وَجَنَانِكَ إِلَهَ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ لِي فِي
 أَعُودِيكَ مِنْ أَنْ تَقْضِيَنِي الْيَوْمَ بَيْنَ يَدَيِ الْخَلْقِ بِحَبِيرِي وَأَنْ أَلْقَى الْحَيَاةَ
 وَالنَّدَامَةَ بِخَطِيئَتِي أَوْ أَنْ تُظْهِرَنِي سَيِّئَاتِي عَلَى حَسَنَاتِي وَأَنْ تُشَوِّهَنِي
 الْخَلْقَ بِبَائِسِي يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ الْعَفْوَ الْعَفْوَ الشَّرَّ اللَّهُمَّ وَأَعُوذُ بِكَ
 مِنْ أَنْ يَكُونَ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ فِي مَوَاقِفِ الْأَشْرَارِ مَوْفِقِي أَوْ فِي مَقَامِ الْأَشْقِيَاءِ

مقامی و از امیرت پر خلیفت قسقت کلاً با عیال و مرگ الی منازل غیر مستثنی
 و خلیفت عبادک الصالحین و فی ثمره اولیایک المتقین الی جنات
 یارب العالمین پس وداع کن انحضرت را و بگو **السّلام علیک یا رسول الله**
السّلام علیک ایها البشیر النذیر السّلام علیک ایها المرسل المبرر
السّلام علیک ایها السّفیّر برکاته و بر خلیفه اش هدایت یار رسول الله انک
كنت نوراً فی الاصلاب الشاخنة و الارحام المظفرة لم یخترک الجاهلیة
یا نجاسها و لم یلیسک من مذہمات بنیها و اشهد بان رسول الله ان
من یرک و بالائمة من اهل بیتک مؤمن یجمع ما الیک یراض مؤمن و کاشهد
ان الائمة من اهل بیتک الاعلام الهدی و العرفه الوفی و الحجّة علی
اهل الدنیا الائمة لا یجعلہ اخر العهد من زیارة نبیک علیہ السّلام
و ان یومئذین فان اشهد فیما فی قلبی ما اشهد علیک فی حیویتی انک لک الله
لا اله الا انت و حدک لشریک لک و ان یجحدک عبدک و رسولک و ان
الائمة من اهل بیتک اولیایک و انصارتک و حججت علی خلقک و خلقتک
فی عبادک و اعلامک فی بلادک و خزائنک و حفظه سیرک و راحة
و حیاتک الائمة صل علی محمد و آل محمد و بلغ روح نبیک محمد و آلہ فی سجدات
هیک و فی کل ساعة حجة منی و سلاماً و السّلام علیک یا رسول الله
و رحمة الله و برکاته لا یجعلہ الله اخر تسلیمتی علیک **مولی که از زیارت**
 اگر چه سندش بنظر من سید است و لهذا در تحفه الزائر ایراد نکرد ام
 و اما زیارت جامعہ کاملست و در همه اوقات میتوان بجا آورد و اگر کسی
 نتواند زیارت مختصر که بعد از ایراد نشاء الله مذکور خواهد شد بجا آورد
 و علماً ذکر کرده اند که زیارت حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه در این

روز سنت است و خصوصاً از زیارت را در این روز ذکر کرده اند و بعضی از روایات
 خصوصاً از روز معلوم نمیشود و بهترین زیارت از جهت لفظ و معنی و
 معتبر بسیار منقولست که در همه ایام و اوقات از نزدیک و دور میتوان کرد خصوصاً
 در این روز چنانکه شیخ مفید و شیخ شهید و سید ابن طاووس رضی الله عنهم
 روایت کرده اند که حضرت امام جعفر صادق علیه الصلوة و السّلام زیارت کرد
 حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه در هفتاد و پنج سال و در این زیارت تعلیم
 فرمود زیارت را بر او یثقه عظیم الشان محمد بن مسلم ثقفی فرمود که چون بیاییش
 امیر المؤمنین علیه السّلام غسل زیارت بکن و پاکیزه ترین جامه های خود را بپوش
 و بقدری بوی خوش خود را خوش بوی کن و بر تو باد و بارام دل و آرام من پس چون برسی
 بباب السّلام یعنی درگاه روضه مقدسه که ضریح مقدس نمایان میشود که پس
 روی بقبله بایست و بی مرتبه **الله اکبر** بگو و بگو **السّلام علی رسول الله السّلام**
علی خیرة الله السّلام علی البشیر النذیر المرسل المبرر و رحمة الله و برکاته السّلام
علی انبیاء الله المرسلین و عباد الله الصالحین السّلام علی سلیکة الخافین هذا
الحرم و بهذا الضریح اللایذین به پس برزد یک قبر و بگو **السّلام علیک یا ولی**
الارضیاء السّلام علیک یا عباد الانبیاء السّلام علیک یا ولی الاولیاء السّلام
علیک یا سیدنا الشهداء السّلام علیک یا آیه الله العظمی السّلام علیک
یا خایس اهل العباء السّلام علیک یا قائد الغر المحجلین الانبیاء السّلام علیک
یا عصمة الاولیاء السّلام علیک یا زین الموحیدین الجماء السّلام علیک یا
الاعیاء السّلام علیک یا و الائمة الامناء السّلام علیک یا صاحب الحوض
وسایل اللؤلؤ السّلام علیک یا قسیم الجنة و لعلی السّلام علیک یا قسّم
به مکة و منی السّلام علیک یا بحر العلوم و کشف الفقر السّلام علیک

زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در هفتاد و پنج سال

يَا مَنْ وَلَدَ فِي الْكَعْبَةِ وَرُوحَ فِي السَّمَاءِ بَسِيْدًا الْفَسَادُ كَانَ شَهْوَاهَا الْمَلَكُةُ
الْأَصْفَاءُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَبَاحَ الضُّبَيْلَةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَجْصَةَ
النَّبِيِّ مُحَمَّدٍ يَا حَبَابَةَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ بَاتَ عَلَى فَوَاشِي خَائِمِ الْأَنْبِيَاءِ وَوَقَّافَةً
شَرِّ الْأَعْلَامِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ رَدَّتْ لَهُ النَّفْسُ فَمَا حَيَّيْتُمْ مَعُونِ الصَّغَاةَ الْقَلَمِ
عَلَيْكَ يَا مَنْ أَخْبَى اللَّهُ سَفْيَانَهُ نُوحًا بِاسْمِهِ وَلِسَمِ أَحِبِّهِ حَيْثُ لَطَمَ الْمَاءُ حَوْكَهَا
وَطَمَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ تَابَ اللَّهُ بِهِ وَيَا خَيْدَ عَلَى أَدَمٍ أَوْ غَوَى السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا قَالَتِ النَّجَاةُ الَّذِي مِنْ رَكْبِهِ نَحْنُ مَنْ نَأْتِي عَنْهُ هَوَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ خَاطَبَ
الْمُتْعِبَانَ وَذَرَّبَ الْعَلَاةَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى مَنْ جَعَلَ قُرْآنًا لِسَلَامٍ عَلَيْكَ يَا إِيَّامَ ذِي
الْأَبْوَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَعْدِنَ الْحِكْمَةِ وَفَضْلَ الْخُطَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا مَنْ عَيَّنَ عِلْمَ الْكِتَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مِيزَانَ يَوْمِ الْحِسَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا فَاحِصَ الْحُكْمِ النَّاظِقِ بِالْأَصْوَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُنْصَدِّقَ الْخَلْقِ فِي الْحَقِّ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ كَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ بِيَوْمِ الْأَحْزَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا مَنْ أَخَصَّ اللَّهُ الْوَحْدَانِيَّةَ وَأَنَابَ لِسَلَامٍ عَلَيْكَ يَا فَالًا بِخَيْرٍ وَقَالَعَ الْبَابِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ دَعَاهُ خَيْرُ الْأَنَامِ لِلْمَيْمَنَةِ عَلَى فَرَسِهِ فَاسْلَمَ نَفْسَهُ لِلْمَيْمَنَةِ
وَأَجَابَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ لَهُ طُوبَى وَحُسْنُ مَبَازٍ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَثِيَّ عَصْمَةِ الَّذِينَ وَيَا سَيِّدَ السَّادَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ
الْبَيْتِ يَا سَلَامَ عَلَيْكَ يَا مَنْ بَرَزَتْ فِي فَضْلِهِ سُورَةُ الْعَادِيَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا مَنْ كُتِبَ اسْمُهُ فِي السَّمَاءِ عَلَى الشُّرُوفَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُظْهِرَ الْعَجَائِبِ
وَالْآيَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْعُرَوَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ الْأَيَّامِ عِزِّ
وَيَا هَوَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُخَاطَبَ ذُرِّيَةِ الْفُلُوكِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

يَا خَائِمَ الْحِصْنِ وَمَبْنَى الْمُسْكِلَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ عَجَبَتْ مِنْ جَمَالِهِ فِي الْوُجُوهِ
مَلَكُةُ السَّمَوَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ نَجَّى الرَّسُولَ فَقَدَّمَ بَيْنَ يَدَيْهِ نَجَاةً
الْصَّدَقَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَالدَّ لَا يُنْمِةُ الْبَرَّةَ السَّادَاتِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ
وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَاظِرَ الْمَبْعُوثِ لِسَلَامٍ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِلْمِ خَيْرِ
مُورُوثٍ وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِيَّامَ الْمُتَّقِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا غِيَاثَ الْكَافِرِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَصْمَةَ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا مُظْهِرَ الْبَرَاهِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا طَهُرَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبْلَ اللَّهِ
الْمُتَيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ نَصَّدَّقَ فِي صَلَاتِهِ بِخَاتَمِهِ عَلَى الْمُسْكِينِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا فَالَعَ الصَّخْرَةِ عَنْ قِمَةِ الْقَلْبِ وَمُظْهِرَ الْمَاءِ الْمَعِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا عِزَّ اللَّهِ الشَّاطِرَةِ وَبَيْنَ الْبَاسِطَةِ وَلِسَانَهُ الْمُبَرَّعَةَ فِي بَرِيَّتِهِ الْجَمْعِينَ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ وَسُودِ عِلْمِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَصَاحِبَ
لُؤْلُؤِ الْحَمْدِ وَسَاقِي الْيَلْبَابِ مِنْ حَوْضِ خَائِمِ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِزُّوْبَ
الَّذِينَ وَقَفَدَ الْعِزَّ الْمُجَلِّينَ وَوَالِدَ الْأُمَمَةِ الْمَرْضِيَّةِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
السَّلَامُ عَلَى إِيَّامِ اللَّهِ الرَّضِيِّ وَوَجْهِهِ الْمُضِيِّ وَجَبِّهِ الْقَوِيِّ وَصِرَاطِهِ الْيَقِينِ
السَّلَامُ عَلَى الْإِيَّامِ النَّبِيِّ السَّلَامُ عَلَى الْكُوكُبِ الدُّنْيَى السَّلَامُ عَلَى الْإِلْهَامِ إِلَى
الْحُسْنِ عَلَى وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَى أُمَمَةِ الْهُدَى وَمُضِيَّاتِ الدُّنْيَى
وَعِلْمِ الْفَقْرِ وَمَنَارِ الْهُدَى وَذِي الشَّيْءِ وَكَهْفِ لُورِيٍّ وَالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى وَالْحُجَّةِ
عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى نُورِ الْأَنْوَارِ وَحُجَّةِ الْجَبَارِقِ
الْأَوَّلَةِ الْأَطْلَافِ وَقِسْمِ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ الْخَيْرِ وَالْأَفْكَارِ الْكَثْرَةِ عَلَى الْكُفَّارِ
مُسْتَقْبَلِ الشُّبُهَةِ الْمُخْلِصِينَ مِنْ عَظِيمِ الْأَوَارِ السَّلَامُ عَلَى الْمُخْصُوصِ وَالْمُظْهِرِ
النَّقِيَّةِ آيَةِ الْخِتَارِ الْوَلُورِ وَالْبَيْتِ ذِي الْأَسْتَارِ الزُّرْجِ وَالسَّمَاءِ بِالْبَرِّ

الظاهرة الرضية اية الاظهار ورحمة الله وبركاته السلام على النبى
العظيم الذى فقهه تحت كفون وعليده بعرضون وعنه نسا لون السلام
على نور الله الانور وصيابه الانور ورحمة الله وبركاته السلام عليك
يا ولي الله وحجته وخالصة الله وخاصته اسأله يا ولي الله لقد جاهدت
في سبيل الله جهادى واسبغت منها رج رسول الله صلى الله عليه وآله
حلت حلال الله وحرمته حرامه وشربت احكامه واقتت الصلوة و
انبت الزكوة وامرت بالمعروف ونهيت عن المنكر وجاهدت في سبيل
صاير انا حجتا عند الله عظيم الامير حتى اناك الكفين فاعن
الله برضك عن حجتك وازالت عن قلبك ولعن الله من بلغه ذلك
فرضي به اسأله الله وملائكته وانبيائه ورسله اني والى من والاك وعاد
ليوم عاينك السلام عليك ورحمة الله وبركاته يس خودا بقر بچسبان
وقبر ابوس وبكوا اسأله انك تسامع كلامي وتشهد مقامي واسأله انك
يا ولي الله بالبلاغ والا دايما ولاي يا حجة الله يا امين الله يا ولي الله اني
وبين الله عز وجل ذنوبا قد اثقلت ظهري ومنعتني من الرقاد وذكريها قليل
اجشاني وقد هربت الى الله عز وجل وايتك في حق امرئك على سيرة واستغاث
امر خفيته وقرن طاعتك بطاعة غيره وموا الا انك بموا لا اله الا الله فكن لي الى الله شفيعا
ومن النار عجزا وعلى الدهر ظهري يس باخودا بقر بچسبان وقبر ابوس
وبكوا يا ولي الله يا حجة الله يا باب حظرة الله وليك وذليوك واللا بد بغيرك
والثاني بغيانك والمبني رحلة في جوارك نسا لك ان تستغفره الى الله فضا
حاجته وتخرج طلبه في الدنيا والاخرة فاذ لك عند الله الجاه العظيم والفقير
المقبولة فاجعلني يا مولاي زهيرك ولا تخلي بيني وبينك والسلام عليك وعلى

صغيريك دم ونوح والسلام عليك وعلى ولدك الحسن والحسين وعلى
الائمة الظاهرين من ذريتك ورحمة الله وبركاته يس ازروي بضرع وضوع
هو حاجت که داری از حق تعالی بطلب که چون از دور زیارت کند در این محرم
و بهذا الصریح قصد روضه و ضریح حضرت امیر المؤمنین علیه السلام میکند
وزیارتها و دعاها را متصل بیکدیگر میخواند و نزدیک رفتن و یوسیدن نمیشد
یعنی بعضی افراد کار نیست که چیزی را بعل و در دو سید این طاس رضی الله عنه
گفته است که مستحب است در این روز دو رکعت نماز بکند و در هر رکعت بعد از
سوره فاتحه ده مرتبه انا انزلناه و ده مرتبه قل هو الله احد بخواند و چون سلام بگوید
در جای نماز خود بنشیند و این دعا بخواند انما انت حی لا تموت و خالق لا تغلب و ربک
لا تشد و قریب لا تشدد و قادر لا تضاد و غافر لا تضلم و صمد لا تطعم و قیوم
لا تنام و عالم لا تغلب و قوی لا تضعف و عظیم لا توصف و وفی لا تخلف و غنی
لا تنفق و وحکم لا تجور و مبین لا تقهر و معروف لا تنکر و وکیل لا تنفی و طالب
لا تغلب و ود لا تشبه و وفاب لا تمیل و سریع لا تدمل و جواد لا تجل و عزیز
لا تنزل و حافظ لا تغفل و قائم لا تزول و محجب لا تری و دائم لا تقنی و باور لا تنک
و واحد لا تشبه و مقتدر لا تضاعف و اللهم انی اسألك بعلم الغیب عندك
وقدرتك على الخلق اجمعين ان تحييني باعليت الحيوة خيرا لي وان تتوفاني اذا
كانت الوفاة خيرا لي واسألك خشية في الغيب والشهادة واسألك اللهم
كله ارحمني في الغضب والرضا واسألك فيما لا يتعد واسألك الرضا بعد القضا
واسألك ببرد العيون بعد الموت واسألك لذة النظر الى وجهك الكريم امين
رب العالمين اللهم اني اسألك بمناك الكريم وفضلك العظيم ان تغفر لي وترحمني
يا لطيف الطيف في كل ما تحب وترضا اللهم اني اسألك بفعل الخير ان تترك

الْمُسْكِرَاتِ وَحَبَابِ الْمَسَاكِينِ وَمَحَالَةَ الصَّالِحِينَ وَارْتَعِشْ لِي وَتَرْجِي لِي وَلَا
 ارْتَدَّتْ بِعَقْرِ قَيْسٍ فَفَقِيْتُ هَيْدَرِ مَقْتُونٍ وَاسْأَلْكَ حَبْلَكَ وَحَبْلَ مَرْجِيَّتِكَ وَحَبْلَ
 كُلِّ عَمَلٍ يَرْجِي لِي حَبْلَكَ اللَّهُمَّ بِحَبْلِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ حَبْلِكَ وَبِحَبْلِ
 إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِكَ وَبِحَبْلِكَ وَبِحَبْلِ مُوسَى كَلِيمِكَ وَبِحَبْلِ عِيسَى رُوحِي وَبِحَبْلِكَ وَاسْأَلْكَ
 بِصُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَتُورِيهِ مُوسَى وَبِحَبْلِ عِيسَى وَبُورِيهِ دَاوُدَ وَفُوقَانِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاسْأَلْكَ بِحَبْلِ حَبْلِي وَحَبْلِي وَبِحَبْلِ كُلِّ قَضَاءٍ قَضَيْتَهُ وَبِحَبْلِ
 سَائِلٍ أَعْطَيْتَهُ وَاسْأَلْكَ بِكُلِّ إِنْسَانٍ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ وَاسْأَلْكَ بِأَسْمَائِكَ
 الَّتِي اسْتَقْبَلَتْ بِهَا عَرْشَكَ وَاسْأَلْكَ بِأَسْمَائِكَ الَّتِي وَضَعْتَهَا عَلَى النَّارِ فَاسْتَأْنَسَتْ
 وَاسْأَلْكَ بِأَسْمَائِكَ الَّتِي وَضَعْتَهَا عَلَى اللَّيْلِ فَظَلَمَ وَاسْأَلْكَ بِأَسْمَائِكَ الَّتِي وَضَعْتَهَا
 عَلَى النَّهَارِ وَاسْأَلْكَ بِأَسْمَائِكَ الَّتِي وَضَعْتَهَا عَلَى الْأَرْضِ فَاسْتَقَرَّتْ وَاسْأَلْكَ
 بِأَسْمَائِكَ الْحَدِّ الصَّمَدِ الَّذِي مَلَأَ أَرْكَانَ كُلِّ شَيْءٍ وَاسْأَلْكَ بِأَسْمَائِكَ الظَّاهِرِ
 الظَّاهِرِ الْمُبَارَكِ الرَّحْمَنِ الْقَيُّومِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ وَاسْأَلْكَ بِمَا قَدَرِ
 الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمَبْلَغِ الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَبِأَسْمَائِكَ الْعُظَامِ وَجَدْتَ
 الْأَعْلَى وَكُلَّ أُنْثَى الثَّمَانِ أَنْ تَرْزُقَنَا حِفْظَ الْقُرْآنِ وَالْعَمَلِ وَالطَّاعَةِ لَكَ
 وَالْعَمَلِ الصَّالِحِ وَارْتَقِ ذَلِكَ فِي شَأْنِنَا وَابْصَارِنَا وَأَنْ تَخَاطَبَ ذَلِكَ بِحَبْلِي
 دَمِي وَحَبْلِي وَنَحْبِي وَارْتَقِ بِذَلِكَ بَدَنِي وَفُوقِي فَإِنَّهُ لَا يَقْوَى عَلَى ذَلِكَ إِلَّا
 أَنْتَ وَحَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ يَا اللَّهُ الْوَاحِدَ الرَّبَّ الْقَدِيرَ يَا اللَّهُ الْخَالِقَ الْبَارِئَ
 الْمُصَوِّرَ يَا اللَّهَ الْبَاعِثَ الْوَارِثَ يَا اللَّهَ الْفَتَّاحَ الْغَزِيرَ الْعَلِيمَ يَا اللَّهَ الْمَلِكَ الْقَاضِيَ
 الْمُتَعَدِّدَ الْغَفُورَ وَارْتَقِ لَكَ أَنْتَ أَزْهَمُ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ أَنْتَ قُلْتَ وَهَؤُلَاءِ
 الْحَقُّ لَدَعُونِي اسْتَجِبْ لَكُمْ فَاسْأَلْكَ يَا اللَّهُ بِأَسْمَائِكَ الَّتِي دَعَاكَ بِهَا إِبْرَاهِيمُ إِدْمُ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَآلِهِ حَبْلُكَ لَهُ الْجَنَّةُ وَاسْأَلْكَ بِأَسْمَائِكَ الَّتِي دَعَاكَ بِهَا شَيْثَانُ إِدْمُ

صَلَّى اللَّهُ تَجْعَلْتَهُ وَصَلَّى أَبِيهِ بَعْدَ أَنْ اسْتَجِيبَ دُعَانَا وَأَنْ تَرْزُقَنَا إِنْغَادَ كُلِّ
 وَصِيَّةٍ لِأَحَدٍ عِنْدَنَا وَأَنْ تَقْدِمَ وَصِيَّتَنَا أَسْأَلُكَ يَا سَيِّدَ الَّذِي دَعَا
 بِهِ إِبْرَاهِيمُ فَرَفَعْتَهُ مَرَكَا نَاطِلِيًا أَنْ تَرْفَعَنَا إِلَى حَبْلِ الْبِقَاعِ إِلَيْكَ وَتَمُنَّ
 عَلَيْنَا بِرِضَائِكَ وَتُدْخِلَنَا الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَاسْأَلْكَ يَا سَيِّدَ الَّذِي دَعَاكَ
 بِهِ نُوحٌ فَجَنَّبْتَهُ مِنَ الْغَرَقِ وَأَهْلَكَ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ أَنْ تَجَنِّبَنَا بِمَا نَحْزَنُ بِهِ
 مِنَ الْمَلَاءِ وَاسْأَلْكَ يَا سَيِّدَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ هُودٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَجَنَّبْتَهُ مِنَ الْبَيْعِ
 الْعَقِيمِ أَنْ تَجَنِّبَنَا مِنَ الْبَلَاءِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَعَذَابِهَا وَاسْأَلْكَ يَا سَيِّدَ الَّذِي
 دَعَاكَ بِهِ صَالِحٌ فَجَنَّبْتَهُ مِنْ خُرْبَى يَوْمٍ يُجْزَى النَّجَّيَاتُ مِنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 وَصَلَّاهُمَا وَاسْأَلْكَ يَا سَيِّدَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ لُوطٌ فَجَنَّبْتَهُ مِنَ الْمُؤْتَفَكَةِ
 وَالْمَطَرِ السَّوْدِ أَنْ تَجَنِّبَنَا مِنْ خُزَايِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاسْأَلْكَ يَا سَيِّدَ الَّذِي
 دَعَاكَ بِهِ شُعَيْبٌ فَجَنَّبْتَهُ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الظَّالِمَةِ أَنْ تَجَنِّبَنَا مِنَ الْعَذَابِ الَّتِي
 دُخِلَتْ بِرَحْمَتِكَ وَاسْأَلْكَ يَا سَيِّدَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ إِبْرَاهِيمُ فَجَعَلْتَ أَسْمَاءَ
 عَلَيْهِ بَرْدًا وَسَلَامًا أَنْ تَجْلِسَ أَمَّا خَلَصَتْهُ وَأَنْ تَجْعَلَ لَنَا خَيْرَ بَرْدٍ وَسَلَامًا
 كَمَا جَعَلْتَهَا عَلَيْهِ وَاسْأَلْكَ يَا سَيِّدَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ إِيْمَا عَمِلَ عِنْدَ الْعَطِشِ
 فَأَخْرَجَتْ مِنْ زَفَرَمِ الْمَاءِ الرُّوْيَ أَنْ تَجْعَلَ مَخْرَجَنَا الْخَيْرَ وَأَنْ تَرْزُقَنَا الْمَالَ
 الْوَاسِعَ بِرَحْمَتِكَ وَاسْأَلْكَ يَا سَيِّدَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ يَعْقُوبُ فَزِدْتِ
 عَلَيْهِ بَصْرَهُ وَوَلَدَ وَفَرَّغْتِ عَيْنَهُ أَنْ تَجْلِسَ أَمَّا وَتَجْمَعُ بَيْنَنَا وَبَيْنَ أَوْلَادِنَا وَأَهْلِنَا
 وَاسْأَلْكَ يَا سَيِّدَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ يُوسُفُ فَأَخْرَجْتَهُ مِنَ السِّجْنِ أَنْ تَخْرِجَنَا
 مِنَ السِّجْنِ وَتَمْلِكَنَا بِعَمَّتِكَ الَّتِي أَلْعَمْتَ بِهَا عَلَيْنَا وَاسْأَلْكَ يَا سَيِّدَ الَّذِي
 دَعَاكَ بِهِ لَاسِبَا طُفَيْتَ عَلَيْهِمْ وَجَعَلْتَهُمْ أَنْبِيَاءَ أَنْ تَتُوبَ عَلَيْنَا وَتَرْزُقَنَا
 طَاعَتَكَ وَعِبَادَتَكَ وَالْخَلَاصَ بِمَا نَحْزَنُ بِهِ وَاسْأَلْكَ يَا سَيِّدَ الَّذِي دَعَاكَ

به انوب اذ حله النبلاء فقال رب اني مستني الضر وانت ارحم الراحمين فاستجبت
له وكشفت عنه ضره ورددت عليه اهله ومثلهم معهم رحمة منك وذكر
للعايدين اللهم اني اقول كما قال رب اني مستني الضر وانت ارحم الراحمين
فاستجب لنا وارحمنا وخلصنا ودد علينا اهلنا ومالنا ومثلنا معهم رحمة
منك واجعلنا من العائدين لك واسألك باسمك الذي دعاك به موسى
وهرون فعلت عززت من قائل قد اجبت دعوتكما ان يستجيب دعائنا
ونحننا واسألك باسمك الذي دعاك به داود فغفرت ذنبه ونبت عليه
ان تغفر ذنبي وتبوب علي انك انت التواب الرحيم واسألك باسمك الذي دعا
به سليمان فرددت عليه ملكه وامكنته من عدوه وسخرت له البحر
والارض والظير ان تخلصنا من عدونا وردد علينا نعمتك وتخرج لنا من
ايديهم حقا وتخلصنا منهم انك انت على كل شيء قدير واسألك باسمك
الذي دعاك به الذي عند علم الكائنات على عرش ملكه سبأ ان يجعل اليه
فاذا هو مستقر عند ان تخلصنا من طغيان هذا الى بيتك احرام حجاجا ووزارا
لغير ربك عليه واليه السلام واسألك باسمك الذي دعاك به يوسف
مضى في الظلمات ان لا اله الا انت سبحانك ان كنت من الظالمين فاستجبت
له ونجيت من بطن الحوت ومن الغم وقلت عززت من قائل وكذلك انجي
المؤمنين فشهد انا مؤمنون ونقول كما قال لا اله الا انت سبحانك
اني كنت من الظالمين فاستجبت لي ونجيت من غم الدنيا والاخرة كما ضمنت
ان تنجي المؤمنين واسألك باسمك الذي دعاك به ذكيا وقال رب لا تدن
فردا وانت خير الوارثين فاستجبت له وهبت له ريحيا واصلمت له روجه
وجعلتهم يسارعون في الخيرات ويدعونك رغبا وهبا وكانوا لك خاشعين

فاني اقول كما قال رب لا تدنني فردا وانت خير الوارثين فاصلي لي شاني
وجميع ما ائمت به علي وخاصني بما انا فيه وهب كرامة الدنيا والاخرة
واولاد اصحابي يرثوني واجعلنا من يدعوك رغبا وهبا ومن الخاشعين
المطيعين لك واسألك باسمك الذي دعاك به يحيى فجعلته برد القيمة
ولم يجعل معصية ولم يهزم بها ان تعصمني من اقرار المعاصي حتى تلقاك
طاهرين ليس لك قتلنا معصية واسألك باسمك الذي دعاك به يريم
فطق وكدهما بنجرهما ان توفقنا وتخلصنا بحجنا عندك وعند كل ملك
حق تظهر حجتنا على ظالمينا واسألك باسمك الذي دعاك به عيسى بن مريم
فاحيه الموتى وبركاته والاكه والارض ان تخلصنا وبكنا من كل سوء وافية
وام تحيينا حياة طيبة في الدنيا والاخرة وان تزدنا العافية في ابداننا
واسألك باسمك الذي دعاك به الخوازيون فاعنتهم حتى بلغوا عن عيسى ما
امرهم به وصرفت عنهم كيد الجبابرة وتولينهم ان تخلصنا وتخلصنا من الدواعي
الى طاعتك واسألك باسمك الذي دعاك به جبرئيل فرقت عنه ألم العذاب
ان ترفع عنا ألم العذاب الدنيا والاخرة وان لا تبليتنا وارسلتنا فصرنا
والعافية احب الينا واسألك باسمك الذي دعاك به اخضر حتى اقبلته
ان تخرج عنا وتصرفنا على قلوبنا وتردنا الى ما سنك واسألك باسمك الذي
دعاك به حبيبك محمد صلى الله عليه واله جعلته سيد المرسلين وايدته
بعلي سيد الوصيين ان تصلي عليهم وعلى ذريتهم الطاهرين وان تبليهم
هذا اليوم عشرين وتغفر لي ما سلف من ذنوبي وخطاياي ولا تصرفني
من مقام هذا الا يستغنى شكوري وذنب مغفور وعمل مقبول ورحمة وغفيرة
وتعينهم موصول بوعيدهم الاخرة ورحمتك يا حنان يا منان يا ذا الجلال والاكرام

اِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ **باب ثامن**
در اعمال ماه ربيع الثاني وجمادى الاولى وجمادى الثاني است ودر آن سفر است
فصل اول در اعمال ماه ربيع الثاني است سيد بن طاووس رضي الله عنه روايت
كرد است كه در روز اول اين ماه مستحب است كه اين دعا بخواند اللهم انشاء الله
كل شئ وخالف كل شئ ورب كل شئ اسألك بالعرفى الوفى والغايه والمنتهى
وبما خالفته بين الأنوار والظلمات والنجاة والشارف الدنيا والآخرة وبك
اسألك فى اللوح المحفوظ وأتم اسمائك فى التوراة ببلا وأظهر اسمائك فى
الزبور عزرا واولئك اسمائك فى الانجيل قدرا فادفع اسمائك فى القرآن ذكرها
وأعظم اسمائك فى الكتب المنزلة وأفضلها واسم اسمائك فى نفسك
الذى ليس كمثل شئ واسألك بعزيتك وقدرتك وبالعرش العظيم وما
حوله الكريم وما وسع ان تصلى على محمد وآل محمد وينصلى برعيتك
فربك القريب العظيم الأعظم اللهم أتم على اجساننا القديم الاقدم
وتابع الى معروفك الدائم الادوم وانعشنى بعز جلالك الكريم والكرم والكرم
اله واحد لا اله الا هو الرحمن الرحيم الله لا اله الا هو الحى القيوم لا اله الا هو
سنة ولا قوم له اله الله لا اله الا هو الحى القيوم هو الذى يصوركم فى
الاحلام كيف يشاء لا اله الا هو العزيز الحكيم شهد الله ان لا اله الا هو
الملك لا اله الا هو العليم قايما بالقيسط لا اله الا هو العزيز الحكيم الله لا اله الا
هو جمعكم الى يوم القيمة لا ريب فيه ذلكم الله ربكم لا اله الا هو خالق
كل شئ فاعبدوه وهو على كل شئ وكيل اشبع ما اوجعك من ربك لا
اله الا هو واعرض عن المشركين قل يا ايها الناس انى رسول الله اليكم جميعا الله
له ملك السموات والارض لا اله الا هو يحيى ويميت قايما بالله ورسوله

النبى الامى الذى يؤمن بالله وكلماته واتبعوه لعلكم تهتدون وما امروا الا
ليعبدوا الها واحدا لا اله الا هو سبحانه عما يشركون فان تولوا فقل حسبي
لا اله الا هو عليه توكلت وهو رب العرش العظيم حتى اذا ذكره الغريق
قال انت الله لا اله الا الذى انت به يتوكل بنو اسرائيل وانا من المسلمين قل هو
ربى لا اله الا هو عليه توكلت واليه متاب يقول الملائكة بالروح من امره
على نبيك من عباده ان نذروا الله لا اله الا انا فاتقون وان يجهر بالقول فانه
يعلم البصر واخفى الله لا اله الا هو له الاسماء الحسنى وانا اخترت لك فاستمع
لما يوحى انى انا الله لا اله الا انا فاعبدنى واقيم الصلوة لذكرى بما الهكم الله
الذى لا اله الا هو وسيع كل شئ علما وما ارسلنا من قبلك من رسول الا
اليه الله لا اله الا انا فاعبدون وذال الثواب ذهاب مغاضبا فظن ان لن نقدر
عليه فنادى فى الظلمات ان لا اله الا انت سبحانك فى كثرة الظالمين
فعلى الله الملك الحق لا اله الا هو رب العرش الكريم الله لا اله الا هو رب
العرش العظيم وهو الله لا اله الا هو له الحمد فى الاولى والاخرة وله الحكم
واليه ترجعون ولا تدع مع الله الها اخر لا اله الا هو كل شئ هالك الا
وجهه له الحكم واليه ترجعون يا ايها الناس اذكروا نعمة الله عليكم
هل من خالق غير الله يرزقكم من السماء والارض لا اله الا هو فاقى تؤفكون
ذلكم الله ربكم له الملك لا اله الا هو فاقى تضرعون غافرا للذنوب وقابيل
التوب شديد العقاب ذى الطول لا اله الا هو اليه المصير ذلكم الله
ربكم خالق كل شئ لا اله الا هو فاقى تؤفكون ذلكم الله ربكم متباركا الله
رب العالمين هو الحى لا اله الا هو فادعوه مخلصين له الدين الحمد
له رب العالمين رب السموات والارض وما بينهما ان كنتم موقنين

لا اله الا هو يحيى ويميت ويحكم ورب العالمين فاقم لهم اذاجاتهم ذكروهم
فاحكم الله لا اله الا الله واستغفر لذنوبك وللمؤمنين والمؤمنات هو الله الذي
لا اله الا هو عالم الغيب والشهادة هو الرحمن الرحيم هو الله الذي لا اله الا
هو الملك القدوس السلام المؤمن المهيمن العزيز الجبار المتكبر سبحان الله
عما يشركون الله لا اله الا هو وكل الله فليؤكل المؤمنون اللهم اني اسالك
عنوا ليس بعد عقوقه ورضا ليس بعد سخطه وما فيه ليس بعد ما بلاه و
سعادة ليس بعد ما شقاءه ومهدى لا يكون بعد ضلاله واما لا لا يداخله كفره
وقلب لا يداخله فتنه اللهم اني اسالك السعة في القبر والخجة البالية
والقول الشايت وان تنزل علي الامان والفرج والشفقة ونصرة النعيم اللهم
صل على محمد والمحمدية في بركة هذا الشهر ويمنه وان تقضي خيره وامره في شريته
واجعلني فيه من الغايبين برحمتك يا ارحم الراحمين اللهم انت وقاب الخير
فصب سؤالي الى لقائك واشفاق من عذابك رحمة منك وتوفير واجل الا
حتى يوجل من ذلك قلبي ويقشع مني جيلدي ويخافني له جني وتدمع مني
عيني ولا اخلو من ذكرك في ليلي ونهاذي يا ارحم الراحمين اللهم اني اتق
عليك وما عسى ان يبلغ مدحى وتسابى مع قلبي على وقصر راي وانت الخالق
وانا المخلوق وانت المليك وانا المملوك وانت الرب وانا العبد وانت العزيز
وانا الذليل وانت القوي وانا الضعيف وانت العتي وانا الفقير وانت
المعطي وانا السائل وانت الحي الذي لا يموت وانا مخلوق اموت فاغفر لي ولجميع
واعطيني سؤالي في شأى واخرى وتجا وزعمى وعن جميع المؤمنين والمؤمنات
والمسلمين والمسلمات الاحياء منهم والاموات اللهم صل على محمد عبدك
ورسولك وتبنيك وصفيك وخيرتك من خلقك اللهم ارفع درجة

وكرم مقامه واجزل نوابه وافلح حجتة واظهر قدره وعظم نوره و
قامته واجني به امته وذريته واقر بذكر عينه اللهم اجعل محمد
اكرم النبيين تبعاء واعظمهم منزلة واشرفهم كرامة واعلاهم درجة
واهمهم في الجنة منزه لا اللهم بلغ محمد درجة الوسيلة وشرف نبيا
وعظم نوره وبرهانه وتقبل شفاعته في امته وتقبل صلوة امته
عليه اللهم صل على محمد كما بلغ رسالائك وتلا ايانك ونصحه لعيالك
وجاهد في سبيلك حتى انا اليقين اللهم زد محمد مع كل شرف شرفا
ومع كل فضل فضلا ومع كل كرامة كرامة ومع كل سعادة سعادة حتى
يجعل محمد في الشرف الاعلى من الدجانب العلى اللهم صل على محمد وال محمد
وسهل لي عني وبلغني مني وسع علي في ديني واقض عني ديني في
فرج عني وهي وكربي وليتربى اذ ادني واوصلني الى بعثتي سريرا عاجلا
يا ارحم الراحمين وشيخ مفيد رضي الله عنه كفته است كدود ذمهم ماه
ربيع الآخر سال دويست وسني ودوا فحجرت نبوي صلى الله عليه واله حضر
امام حسن عسكري صلوات الله عليه متولد شده است وروز شريف بيا
مباركيت و مستح است كه بشكر ابريقت عظمي بفره بدارند **و تفكر**
زيارت حضرت و سابر اعمال خير دايروز ببارك مناسب است **و تفكر**
در اعمال امام مجادي الاولى است سيد بن طاوس رضي الله عنه ان بعضي
از كتب معتبره نقل کرده است كه در روز اول اينا مستحب است كه اين دعا را
بخواند اللهم انت الله وانت الرحمن الرحيم وانت الملك القدوس وانت
السلام المؤمن وانت المهيمن وانت العزيز وانت الجبار وانت المتكبر
وانت الخالق وانت الباري وانت المصور وانت العزيز الحليم وانت

الْأَوَّلَ وَالْآخِرَ وَالظَّاهِرَ وَالْبَاطِنَ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى اسْتَغْلِي يَارَبِّ
يَحْيِ هَذِهِ الْأَسْمَاءُ وَيَحْيِ أَسْمَاكَ كُلَّهَا أَنْ يَحْيِيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَأَتِيَا
اللَّهُمَّ فِي الدُّنْيَا حَسَنًا وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَخَتِّمْ لَنَا بِالْإِسْعَادَةِ وَالشَّهَادَةِ
فِي سَبِيلِكَ وَغَيْرِهَا بِرُكَّةٍ شَهْرًا هَذَا وَبِمَنَّةٍ وَأَرْزُقْنَا خَيْرَ وَأَصْرِفْ عَنَّا
شَرَّهُ وَاجْعَلْ فِيهِ مِنْ الْفَائِزِينَ وَقِنَا بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ النَّارِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَرْبُّنَا يَا تَارِخُ اسْمِكَ مُحَمَّدٌ رَبِّ الْعَالَمِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ
يَعْمَلُونَ هُمُ الَّذِينَ خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَى أَجَلَهُمْ وَأَجَلٌ أَسْمَى عَنْهُمْ ثُمَّ أَنْشَأَ
مَعَهُمْ وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا قَلِيلًا يُدْرِكُ أَسَا
سِدِّهَا مِنْ لَدُنْهُ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ يَقُومُ وَالْحَمْدُ
لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ
الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكِ رُسُلًا أُولَى جَنَّتِ مَشْرِقُهَا ثَلَاثَ
وَرَبَاعٍ يَنْبُذُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ مَا يَفْقَهُ اللَّهُ لَنَا
مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يَمْسِكُ فَلَا مَرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلًا
رَبَّنَا بِالْحَقِّ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ عَلَيَّ الْكِبَرَ إِنْ سَمِعْتُ لِشَيْءٍ لَسَمِعْتُ لَكَ
الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَلَّمَنَا الْقُرْآنَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيَرُكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا
وَمَا تُلْكُ بِغَايِلٍ عَمَّا تَعْلَمُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ
شَكُورٌ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَبَوَّسُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ

نَشَاءُ فَيَعْلَمُهَا الْعَالَمِينَ وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ
مُحَمَّدَ رَبَّهُمْ وَقَضَى بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ
السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَلَهُ الْكِبَرُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ
وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَدٌّ مِنْ كَذَلِكَ وَكَثِيرٌ مُكْبِرٌ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِي
وَتَدَارِكْنِي فِيمَا بَقِيَ مِنْ عَمَلِي وَتَوْصِعْنِي لِلَّذِي خَلَقْتَنِي لَهُ وَحَبِّبْ لِي الْإِيمَانُ
وَزَيِّنْهُ لِي قَلْبِي وَقَدْ دَعَوْتَنِي كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ اصْبِرْ لَكَ
عَبْدًا لَا اسْتَطِيعُ دَفْعَ مَا أَكْرَهُ وَلَا اسْمُكُ مَا أَرْجُو وَأَصْبِرْ مِنْهُنَّ لِي عَمَلِي
فَلَا فُقِيرٌ أَفْقِرُ مِنْهُنَّ إِلَيْكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اسْتَغْلِي يَارَبِّ اسْتَغْلِي عَلَى مَنْ اسْتَيْقَنَ
حُضُورَ لَحْدِهِ لَا بَلْ عَلِمَ مِنْ قَدْ فَاتَ قَرَأَى عَمَلَهُ وَنَظَرَ لِي ثَوَابَ عَمَلِهِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ اللَّهُمَّ هَذَا مَكَانُ الْعَالَمِينَ بِرَحْمَتِكَ مِنْ عِلَالِكَ وَهَذَا مَكَانُ الْعَالَمِينَ
يُعَاوَانِيكَ مِنْ عَصِيكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي بِرَحْمَتِكَ فَاجِبَةً وَسَا لَكَ فَأَعْطِنِي
وَأَمْرِيكَ فَهَدَيْتَ وَتَوَكَّلْ عَلَيْكَ فَكَفَيْتَ وَتَقَرَّبَ إِلَيْكَ فَادْنَيْتَ وَأَفْقَرْتُ
إِلَيْهِ فَأَغْنَيْتَ وَاسْتَغْفَرْتُكَ فَغَفَرْتَ لَهُ وَرَضَيْتَ عَنْهُ وَارْضِنِي بِهِ وَهَدَيْتَ
إِلَى مَرْضَاتِكَ وَاسْتَعْلَمْتُ بِطَاعَتِكَ وَلِذَلِكَ فَفَرَّقْتَهُ أَبَدًا مَا أَحْيَيْتَ فَتَبَّ
عَلَى يَارَبِّ وَلَعَلِّي سُنُوِي وَلَا عَزْ فِي شَيْءٍ مِمَّا سَأَلْتُكَ وَكَفَيْتَنِي شَرَّ مَا يَأْتِي الظَّالِمِينَ
فِي الْأَرْضِ وَاسْتَغْفِرُكَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الَّذِي لَا يَقُولُ الدُّنْبُ إِلَّا هُوَ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ عَلَى الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ خَيْرَهَا وَكَرِّهَهَا إِلَى الْكَفَرِ وَالْفُسُوقِ
وَالْعُصْيَانِ وَاجْعَلْنِي مِنَ الشَّاهِدِينَ اللَّهُمَّ قَوِّنِي لِعِبَادَتِكَ وَاسْتَعْلَمْنِي بِطَاعَتِكَ
وَبَلِّغْنِي الَّذِي أَرْجُو مِنْ رَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ فِي اسْتَغْلِي يَارَبِّ يَوْمَ
الظُّلُمَةِ وَالْجَهَادَةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الْكَبِيرِ وَالْفَوْزِ يَوْمَ الْحِسَابِ وَالْأَمْنِ يَوْمَ الْحُجُوفِ

وَأَسْأَلُكَ النَّظَرَ إِلَى وَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَالْحُلُودَ فِي جَنَّتِكَ فِي دَارِ الْقَامَةِ مِنْ
مُضِيِّكَ وَالنَّجُودَ يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَالظِّلَّ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّكَ
مِرَافِقَةُ لَيْلِيَا نَيْكَ وَرُسُلِكَ وَأُولِيَا نَيْكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ مِنْ ذُنُوبِي
وَمَا أَخَّرْتُ وَمَا سَرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ وَمَا أَسْرَفْتُ عَلَى نَفْسِي وَمَا أَنْتَ لِعَلَمِ
بِهِ بَعِيثِي وَارْزُقْنِي الثَّقَى وَالْهُدَى وَالْعَفَافَ وَالْغِنَى وَوَقِفْنِي لِعِلْمٍ بِمَا حُبِبْتَ
وَرَضْنِي اللَّهُمَّ اصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةُ أَمْرِي وَاصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي
فِيهَا مَعَاشِي وَاصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي إِلَيْهَا مُنْقَلِبِي وَاجْعَلْ حَيَاتِي زِيَادَةً لِي
فِي كُلِّ عَمَلٍ وَاجْعَلْ الْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ سَوْءٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا رَبِّ
الْأَبَاحَ وَيَا سَيِّدَ السَّادَاتِ وَيَا مَالِكَ الْمُلُوكِ أَنْ تَرْجِيَنِي وَتَسْتَجِيبَ لِي
تُصَلِّحْنِي فَإِنَّهُ لَا يَصْلِحُ مِنْ صَلَحِ مَرْعِيَا دِيكَ إِلَّا أَنْتَ فَإِنَّكَ أَنْتَ رَبِّي وَتَقَبَّلْ
وَرَجَائِي وَمَوْلَايَ وَمَلِكَايَ وَلَا تَرْجِمْنِي غَيْرَكَ وَلَا تُغَيِّثْ لِي سِوَاكَ وَلَا تَمْلِكْ
سِوَاكَ وَلَا تُجِيبْ إِلَّا أَنْتَ أَنَا عَبْدُكَ وَأَبْنُ عَبْدِكَ وَأَبْنُ امْرَأَتِكَ خَاطِبُ اللَّهِ
وَسِعَتُهُ رَحِمَتُكَ وَأَنْتَ الْعَالَمُ الْبَاطِنُ وَحَاجَتِي وَكَثْرَةُ ذُنُوبِي وَالْمَطْلَعُ عَلَى
أَعْوَابِي كُلِّهَا فَاسْأَلْكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَنْ تَغْفِرَ لِي مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِي وَمَا
تَأَخَّرَ اللَّهُمَّ لَا تَدْعُ لِي ذَنْبًا إِلَّا غَفَرْتَهُ وَلَا هَمًّا إِلَّا فَرَجْتَهُ وَلَا حَاجَةً هِيَ
لَكَ رِضًا إِلَّا أَقْضَيْتَهَا وَلَا عَيْبًا إِلَّا أَصْلَحْتَهُ اللَّهُمَّ وَأَتَيْنَاكَ الدُّنْيَا حَسَنَةً
وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقَبْلِي عَذَابُ النَّارِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ عَلَى أَهْوَالِ الدُّنْيَا وَبِوَأَقِ
الْذُّهُورِ وَمُضِيبَاتِ اللَّيَالِي وَالْأَيَّامِ اللَّهُمَّ وَاحْرُسْنِي مِنْ مَنِّ مَالِ بَعْلِ الظَّالِمِ
فِي الْأَرْضِ فَإِنَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيْمَانًا ثَابِتًا وَعَمَلًا
مُتْقِنًا وَدُعَاءَ مُسْتَجَابًا وَبَقِيَّةً صَادِقَةً وَوَلَدًا طَيِّبًا وَقَلْبًا شَاكِرًا وَوَيْدًا صَابِرًا
وَلَيْسَانًا ذَاكِرًا اللَّهُمَّ أَنْزِعْ حُبَّ الدُّنْيَا وَمَعَاصِيَهَا وَذُرْهَا وَشَهْوَتَهَا مِنْ قَلْبِي

اللَّهُمَّ إِنَّكَ بِكَرَمِكَ تَشْكُرُ الْيَسِيرَ بِرُحْمَتِكَ فَاعْفُ لِي الْكَثِيرَ مِنْ ذُنُوبِي وَكُنْ
لِي وَلِيًّا وَنَصِيرًا وَنُصِيرًا وَحَافِظًا اللَّهُمَّ هَبْ لِي قَلْبًا أَشَدَّ رَهْبَةً لَكَ مِنْ قَلْبِي
وَلَيْسَانًا أَزْهَمَ لَكَ ذِكْرًا مِنْ لِسَانِي وَجِسْمًا أَقْوَى عَلَى طَاعَتِكَ وَعِبَادَتِكَ مِنْ
جِسْمِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ نَوَالِ نِعْمَتِكَ وَمِنْ مُجَاوِزَةِ نِعْمَتِكَ وَمِنْ حَوْلِ غِنَا
وَمِنْ حَوْلِ غَضَبِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ وَدَرَكِ الشَّقَاءِ وَمِنْ شِمَاتِهِ
الْأَعْدَاءِ وَسُوءِ الْقَضَاءِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا نَبِيَّكَ
الْكَرِيمَ وَعَرَشَكَ الْعَظِيمَ وَمَلَائِكَتَكَ الْقُدُّوسَ يَا وَهَّابَ الْعَطَا يَا وَهَّابَ الْإِسْرَارِ
وَيَا وَفَّاءَ كُنَّاكَ الْإِقْرَابِ وَيَا كَاشِفَ الْعَذَابِ أَسْأَلُكَ أَنْ تُخْرِجَنِي مِنَ الدُّنْيَا سَلَامًا
غَالِيًا وَأَنْ تُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ آمِنًا وَأَنْ تَجْعَلَ أَوَّلَ شَهْرِي هَذَا صَالِحًا
وَأَوْسَطَهُ قَامًا وَآخِرَهُ نَجَاحًا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلَامُ الْغُيُوبِ **وَالْفَتْحُ** كَيْفِي
بِسْمِ اللَّهِ صَحِيحٌ أَنْ حَضَرَ صَادِقٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ رَوَيْتُ كَرَاهَةً أَنْتَ كَيْفِي
فَاطِمَةُ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهَا هَفْتَادٍ وَبِخِ رُوزٍ بَعْدَ أَنْ حَضَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ زَنْدِ بُودِيسَ بِنَارِ شَمِ وَرَكَهَ وَفَاتِ حَضَرَ رَسُولُ اللَّهِ دَرِ مَدِيسَتِ هُوشَمِ
سَاهِ صَفَرٍ بُودِ بَايَكِ وَفَاتِ حَضَرَ فَاطِمَةَ عَلَيْهَا السَّلَامُ دَرِ سِينِزِ وَفَمِ بَايَهَادِهِمْ
يَا بَايَزْدِهِمْ مَاهِ جَادِي الْأَوَّلِي بَاشَدِ بِي زِيَارَتِ أَنْ حَضَرَ دَرِ اِنْدِ اِنْدِ مَنَاسِبِ
خُصُوصًا دَرِ جِهَادِهِمْ كَيْفِي ظَاهِرِ تَرَاوِسْتِ وَشَيْخِ مَقْبِدِ عَلَيْهِ الرِّحْمَةُ كَيْفِي أَنْتَ
كَيْفِي دَرِ شَبِّ بَايَزْدِهِمْ اِنْمَاءِ حَضَرَ مَامِ زِيَارَتِ الْعَابِدِينَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ مَتَوَلَّدِ
شَدَّ أَنْتَ وَرُوزِ شَرِ فَيَسْتِ وَسَيَحْبِ اِنْمَاءِ كَيْفِي رُوزَةِ بَدَارِ دَوَاغَالِ خَبَرِ
از عِبَادَاتِ وَبَصَدَقَاتِ بَايَا أَوْدَدِ وَشَيْخِ طُوسِي كَيْفِي أَنْتَ كَيْفِي فَتَحِ بَكْرِهِ
بِرَايِ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَزِيدِ دَرِ اِنْدِ مَدِيسَتِ **وَالْفَتْحُ** كَيْفِي زِيَارَتِ هَرِ وَهَامَا
عَلَيْهِمَا السَّلَامُ دَرِ اِنْدِ مَنَاسِبِ اِنْمَاءِ اِكْرِيَارَتِ جَامِعِ دَرِ اِنْدِ قِسْمِ اِنْمَاءِ خُشَا

عَلَيْكَ أَيُّهَا الْفَاضِلُ الرَّكِيَّةُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْخَوَاءُ الْإِنْسِيَّةُ
السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّقِيَّةُ النَّقِيَّةُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمَحْدَثَةُ
الْعَظِيمَةُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمَعْصُومَةُ الْمَظْلُومَةُ السَّلَامُ عَلَيْكَ
أَيُّهَا الظَّاهِرَةُ الْمُطَهَّرَةُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُضْطَهَرَّةُ الْمُغْصُوبَةُ
السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْغُرَاءُ الرَّقَرَاءُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةُ بَيْتِ مُحَمَّدٍ
رَسُولِ اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَانِي وَابْنَةَ مَوْلَانِي
وَعَلَى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ أَشْهَدُ أَنَّكَ مَضَيْتِ عَلَى بَيْتِنَا عَنْ رَبِّكَ وَأَنَّ مِنْكَ
فَقَدْ سَمِعَ رَسُولُ اللَّهِ وَمَرَجَعُكَ فَقَدْ جَاءَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
وَمَنْ آذَى فَقَدْ آذَى رَسُولَ اللَّهِ وَمَنْ وَصَلَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَنْ قَطَعَ فَقَدْ
قَطَعَ رَسُولَ اللَّهِ لِأَنَّكَ بَضْعَةٌ مِنْهُ وَرُوحُهُ الْفِي بَيْنِ جَنْبَيْهِ كَمَا قَالَ عَلَيْهِ
أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَأَكْمَلُ السَّلَامِ أَشْهَدُ اللَّهُ وَمَلَائِكَتُهُ إِنِّي وَفِي الْمَرْوَةِ وَالْأَنْبِيَاءِ
وَعَلَى كَرَامَتِكَ وَحُبِّكَ لِيَنَّ حَارِبِكَ نَا مَوْلَانِي بَيْتِ وَيَابِسَاتِ وَيَعْلَمُكَ وَالْأَمَّةُ
مِنْ وَلَدِكَ مُؤْمِنٌ وَيُؤَلِّيهِمْ مُؤْمِنٌ وَيُطَاعُهُمْ مُلْتَمِزٌ أَشْهَدُ أَنَّ الدِّينَ دِينُهُمْ
وَالْحُكْمُ حُكْمُهُمْ وَهُمْ قَدْ بَلَّغُوا عِزَّ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَدَعَا إِلَى سَبِيلِ اللَّهِ بِالْحُكْمَةِ
وَالْوَعْدَةِ الْحَسَنَةِ لَأَتَّخِذَهُمْ فِي اللَّهِ لَوْ مَسَّ لَأَعْمَى وَصَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَعَلَى
أَبْنَيْكَ وَبَعْلِكَ وَذُرِّيَّتِكَ الْأَمَّةُ الظَّاهِرِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ بِبَيْتِهِ
وَصَلِّ عَلَى الْبَتُولِ الظَّاهِرَةِ الصِّدِّيقَةِ الْمَعْصُومَةِ النَّقِيَّةِ النَّقِيَّةِ
الرَّضِيِّةِ الرَّكِيَّةِ الرَّشِيدَةِ الْمَظْلُومَةِ الْمُقْصُوبَةِ الْمُغْصُوبَةِ حَقَّهَا الْمُنَوَّرَةِ
أَرْنَهَا الْمَكْسُورَ صَلِّ عَلَيْهَا الْمَظْلُومَ بَعْلَهَا الْمُتَوَلَّى وَلَدَهَا فَاطِمَةَ بَيْتِ رَسُولِ اللَّهِ
وَبَضْعَةَ نَحْوِهِ وَصَمِيمَ قَلْبِهِ وَفَلَذَ كَرِيمِهِ وَالْحَبَّةَ مِنْكَ لَهُ وَالْحَفَّةَ حَصَّةَ
بِهَا وَصِيَّةَ وَحِيدِيَّةَ الْمُصْطَفَى وَفَرْنِيَّةَ الْمُرْتَضَى وَسَيِّدَةِ الدِّينِ وَالْمُؤْمِنِينَ

الْأَوَّلِ الْخَلِيفَةِ الْوَرِيعِ وَالْزَهْدِ وَفَاحَةِ الْفِرْدَوْسِ وَالْخَلْدِ الْبَيْتِ شَرَفَتْ
مَوْلَاهَا نِسَاءَ الْمَجْنَّةِ وَسَلَّتْ مِنْهَا أَنْوَارُ الْأُمَمِ وَارْتَحَبَتْ دُونَهَا حُجَابُ النُّبُوَّةِ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهَا صَلَوةَ مَرْيَدِي حُجَلَهَا عِنْدَكَ وَشَرَفَهَا لَدَيْكَ وَمَتَرَهَا
مِنْ رِضَاكَ وَبَلِّغْهَا مَنَاجِيحَ وَسَلَامًا وَاتِّمَامًا لَدُنْكَ وَخُجَّهَا فَضْلًا وَاجْزَاءً
وَرَحْمَةً وَغُفْرَانًا إِنَّكَ ذَا الْعَفْوِ الْكَرِيمِ وَسَيِّدُ الْبَرِّ طَاوُسٌ عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ كَفَتْ آسَ
بَيْنَ غَائِرَاتِ بَكْنٍ وَكَرْتَانٍ غَايَا غَضْرَتِهَا بَيْنَا أَوْرَانِ دُورِ كَعْلَسَتْ وَدُرُكَتْ
بَعْدَازِ فَاتَحَتْ شَصَتْ مَرْتَبَهُ سُورَةُ قُلْ هُوَ اللَّهُ بَحْوَانٍ وَكَرْتَانِ دُورِ كَعْلَسَتْ وَدُرُكَتْ
دُرُكَتْ أَوَّلِ بَعْدَازِ فَاتَحَتْ بَيْتَ مَرْتَبَهُ سُورَةُ قُلْ هُوَ اللَّهُ بَحْوَانٍ وَدُرُكَتْ دُرُكَتْ
بِكُرْتَبِهِ سُورَةُ قُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا الْكَافِرُونَ بَحْوَانٍ وَبَعْدَازِ غَايَا تَسْبِيحِ الْخَضِرِ تَرَاكِبُوا
وَأَيْنَدُ عَلَا بَحْوَانِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَوَجِّهُ إِلَيْكَ بَيْتِيَا مُحَمَّدٍ وَبِأَهْلِ بَيْتِهِ صَلَوَاتُكَ
عَلَيْهِمْ وَأَسْأَلُكَ حَقِّكَ الْعَظِيمَ عَلَيْهِمُ الَّذِي لَا يَعْصِي كَلِمَةً سِوَاكَ وَأَسْأَلُكَ
بِحَقِّ مَرْجَعَتِكَ عِنْدَكَ عَظِيمٍ وَبِأَسْمَائِكَ الْحُسْنَى الَّتِي أَمَرْتَنِي إِذَا دَعَاكَ بِهَا وَأَسْأَلُكَ
بِأَسْمَائِكَ الْأَعْظَمِ الَّذِي أَمَرْتَنِي بِأَرْفَعِهِمْ أَنْ يَدْعُو بِهِ الْغَيْبُ فَأَجَابَتْ بِأَسْمَائِكَ الْعَظِيمِ
الَّذِي قُلْتَ لِلشَّارِبَةِ كُونِي بِرَدَا وَسَلَامًا عَلَى أَرْفَعِهِمْ وَكَانَتْ وَبِأَجَبَتْ
الْأَسْمَاءُ إِلَيْكَ وَأَسْرَفَهَا وَأَعْظَمَهَا لَدَيْكَ وَأَسْرَعَهَا إِبْجَابَةً وَأَجْمَحَهَا طَلِبَةً
وَبِأَلَّتْ أَهْلَهُ وَمَسْتَوْجِبَةً وَسُتُوجِبَةً وَأَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ وَارْتَعَبْتُ إِلَيْكَ وَأَتَوَسَّلُ
وَالْحَمْدُ عَلَيْكَ وَأَسْأَلُكَ بِكَتَبِكَ الَّتِي أَرْنَاهَا عَلَى أَلْبَابِكَ وَرَسَلِكَ صَلَوَاتُكَ
عَلَيْهِمْ مِنَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ فَإِنَّ فِيهَا اسْمَكَ
الْأَعْظَمَ وَبِأَرْفَعِهِمْ اسْمًا لَكَ الْعَظِيمُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُفَرِّجَ
عَنْ آلِ مُحَمَّدٍ وَشَبْعَتِهِمْ وَنَحْبَهُمْ وَعَنْ قِيَامِ أَبْوَابِ السَّمَاءِ لِدُعَائِي وَتَرْفَعَهُ
فِي عِلِّيِّينَ وَتَأْذَنَ لِي فِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذِهِ السَّاعَةِ بِفَرَجِي وَأَعْطَانِي

اَبی و سَنُو بَی فی الدُّنْیَا وَاْلآخِرَةِ یَا مَنْ لَا یَعْلَمُ أَحَدٌ کَیْفَ هُوَ وَقَدَرَتَهُ اِلَّا هُوَ
 یَا مَنْ سَمِعَ اَلْهَوَا وَاَبَا السِّمَاءِ وَکَبَسَ اَلْاَرْضَ عَلَی الْمَاءِ وَاخْتَارَ لِنَفْسِهِ احْسَنَ
 الْاَسْمَاءِ یَا مَنْ سَمِعَ نَفْسَهُ بِالْاِسْمِ الَّذِی یَقْضِی حَاجَتَهُ مِنْ تَدْعُوهُ اسْتَمَلَکَ
 بِحِجَّتِکَ الْاِسْمِ فَلَا شَفِیعَ اقْوِ لِي مِنْهُ اَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَقْضِیَ لِي
 حَوَائِجِي وَتَسْمَعَ بِحَمْدِی وَعَلِی وَفَاطِمَةَ وَالحَسَنِ وَالحُسَيْنَ وَعَلِی بْنِ الْحُسَيْنِ وَکُلَّ
 عَلِیٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَعَلِی بْنِ مُوسَى وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ وَ عَلِیَّ بْنَ مُحَمَّدٍ
 وَالحَسَنَ بْنَ عَلِیٍّ وَابْنَةَ الْحُسَيْنِ لِذَیْنِکَ صَالَوَاتُکَ وَسَلَامُکَ وَرَحْمَتُکَ وَبَرَکَاتُکَ
 عَلَیْکُمْ صَوِّقُوا لِشَفْعَتِی اِلَیْکَ وَتَشْفِعْهُمْ لِي وَلَا تَرْدُنِي خَائِبًا یَا حَقُّ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ
 یَا حَاجَتِهَا ی خُودِ اَطْلُبْ کَنْ کَنْ بَرآورده است **باب هفتم** در اعمال هوا هبیت
 بدانکه در وقت دیدن ماه نو خواه در شب اول و خواه دویم و خواه سیم مستحب است
 که دعا های منقول را بخوانند و بهتر اینها دعا ی هلال صحیفه کامله است
 که در جاهل و سیم است و هفت مرتبه سوره حمد خواندن برای دفع درد چشم
 منقولست و اندک پنیر خوردن گفته اند مستحب است و از حضرت صادق علیه السلام
 السلام منقولست که بگوید لعنه است پند هر که از شیرین و خشب و میکند و
 اشتها ی طعام نجا آورد و باعث هضم طعام میشود و هر که در اول ماه بخورد
 حاجت او رد نمی شود و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در
 اول ماه دو رکعت نماز بکند و در هر رکعت بعد از سوره فاتحه سوره افعام بخواند
 و از حق تعالی سؤال کند که او را از هر تر سبی و دردی ایمن گرداند نه بپندد و آن
 ماه امری را که مکروه او باشد و از حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقولست
 که چون ماه نازد باید در روز اول ماه دو رکعت نماز بکند و در رکعت اول بعد از
 حمد سی مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند و در رکعت دویم بعد از حمد سی مرتبه

سوره انا انزلناه بخوان و بعد از نماز صدق بکن چون چنین کنی سلامتی
 آن ماه از حق تعالی خرید و در روایت دیگر وارد شدن است که مستحب است
 که بعد از این دو رکعت نماز این دعا را بخواند بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ وَاَمَّا زَلَّیْکَ
 فَاِیَّ الْاَرْضِ اَلْعَلٰی اَللّٰهُ یَذِقُهَا وَیُعَلِّمُ مَسْتَقَرَّهَا وَمَسْتَوْدِعَهَا کُلِّ وَفِیْهَا
 مَیْمَنٌ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ وَارْتَسِسْکَ اللّٰهُ بِضَرْفٍ لَا کَاشِفَ لَهُ اِلَّا هُوَ وَاِنْ
 یُرَدَّکَ یُخْرِجْکَ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِکَ یُضِیْبُ بِهِ مِنْ لَیْسَ اَوْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْعَفْوُ الرَّحِیْمُ
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ سَیَجْعَلُ اللّٰهُ بَعْدَ عَشْرِ لَیْسَ اَمَّا شَاءَ اللّٰهُ لَا اُوْهُوَ اِلَّا اللّٰهُ
 حَسْبَکَ اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِیْلُ وَاَقُوْضُ اَمْرِیْ اِلَیْ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ یَصِیْرُ بِالْعِبَادِ لَا اِلَهَ اِلَّا
 اَنْتَ سُبْحَانَکَ اِنِّیْ کُنْتُ مِنَ الظَّالِمِیْنَ رَبِّ اِنِّیْ لَمَّا اَنْزَلْتَ اِلَیَّ مِنْ خِیْرِ فَقِیْرٌ
 رَبِّیْ لَا تُنْزِلْنِیْ قَرْدًا وَاَنْتَ خِیْرُ الْمَوَازِیْنِ وَیَدَانِکَ اَرْجُلُهُ سَتَهِای تُؤْکَدُ کَدُ
 حضرت رسول صلی الله علیه و آله بر آن مواظبت نمود تا از دنیا رفت و روز
 سه روز در هر ماه است و آن موافق شهر و پنجشنبه اول ماه و پنجشنبه
 آخر ماه و چهارشنبه اول از دهه میان ماه است و در بعضی از روایات
 عکس این نیز وارد شده است اعنی چهارشنبه اول و چهارشنبه آخر و
 پنجشنبه اول از دهه میان و اول شهر و هفت است و سن آن حضرت تسکا
 واجبات در فضیلت و تاکید و آن حضرت نماز سنت را در هر شب و روز
 دو برابر نماز واجب مقرر فرمود هشت رکعت نافله پیش از نماز ظهر و هشت
 رکعت پیش از نماز عصر و چهار رکعت بعد از نماز شام و دو رکعت و سوره
 بعد از نماز خفتن و چون نشست که کرده میشد و برابر دیگر که شست و بپا زد و
 نماز شب و دو رکعت پیش از نماز صبح و اینها مستهم فریضه اند و در ثواب
 و تاکید مثل اند و مانند فریضه اگر ترک کند ستمت که قضا کنند و

ترشان کفاره بپاینداز کنند یا چیزی برای نافله روز و یک مد از برای نافله شب
 مقرر کرده اند همچنین روزه سنت دو برابر روزه واجب است که تمام ماه شعبان
 و در ده ماه دیگر هر ماه سه روز و اگر فوت شود سنت است که قضا کنند
 و اگر در تابستان دشوار باشد سنت است که در زمستان قضا کنند و اگر در تابستان
 باشد بدل هر روز یک درهم بدهند که بحساب زده و آنکی سه سببی و سه
 نال باشد و بحساب نه های ناقص این زمان احوط چهارده غازی است یا یک
 کدم که بحساب وسط صد درم بوزن قدیم اصفهان باشد و اگر صد درم
 شاه بدهند احوط است و در هر دو به تر است و پسند صحیح از حضرت
 صادق علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله مدتی
 روزه سنت افتد گرفت که مردم گمان کردند که هرگز افطار نخواهد کرد و
 مدتی افطار کرد که گمان کردند که دیگر روزه سنت نخواهد گرفت پس رفتند
 روزه حضرت داود علیه السلام گرفت که یک روز روزه میداشت و یکروز
 افطار میفرمود پس در آخر عمر گفته بود بر روزه سه روز در هر ماه بخونی که
 گذشت تا آنکه بر امت انسان باشد و متابعت آن حضرت و فرمود که این
 روزه ثوابش برابر است با روزه تمام سال و وسوسه شیطان را از سینه
 برطرف نمیکند راوی پرسید که کدام روزهاست فرمود که پنجشنبه
 اول و چهارشنبه اول دهه دوم و پنجشنبه آخر پرسید که چرا این روزها
 روزه میداند فرمود برای آنکه عذاب بر امتهای سابق در این روزها
 نازل میشد است پس امر کرد که در این روزها روزه بدارند برای دفع عذاب
 و در روایت دیگر فرمود که پنجشنبه را برای این روزه میدارند که اعمال آن روز
 تا در این روز بخدا عرض نمیکند و چهارشنبه میان برای این روزه میدارند

که افسر جهنم در روز چهارشنبه خلوت بشود است و روزه سپهر افسر جهنم است
 و روایت دیگر هر عذاب که بر امتهای گذشته نازل شده است در چهارشنبه
 میان ماه نازل شده است و اگر در دهه اول دو پنجشنبه بوده نباشد پنجشنبه
 اول را گرفتن بهتر است و اگر میسر نشود پنجشنبه دوم را بگیرند و اگر در دهه
 آخر دو پنجشنبه بوده باشد موافق مشهور پنجشنبه دوم افضل است چنانکه
 در حدیث صحیح وارد شده است و در روایت دیگر وارد شده است که پنجشنبه
 اول بهتر است و بعضی حمل کرده اند تصویری که محتمل باشد که پنجشنبه
 دوم اول ماه دیگر باشد و پسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقولست
 که گفتم که در هر ماه اربعه روز را روزه دارد باید که یا پنج کس بخادله نکند و سقا
 و قند بخونی و بخوردی نکند و سبادت نکند بسوگند خوردن بخدا و اگر گفتم یا او
 سقاها و بخوردی کند در کند و در معارضه نکند و اگر در این ایام روزه داشته
 باشد و بخانه برادر مؤمن وارد شود و او را تکلیف کند افطار کردن بهتر است این
 روزه داشت آن جهت است که برابر یا نود برابر چنانچه در حدیث معتبر از حضرت صادق
 علیه السلام منقولست و در حدیث صحیح دیگر فرمود که هر که داخل شود بخانه
 برادر مؤمن خود در روزه باشد و افطار کند و اظهار نکند که من روزه ام که بر او
 متکبر دارد حق ثواب روزه یکسال برای او بنویسند و اگر این سه روز را
 در اول ماه یا میان ماه یا آخر ماه بعمل آورد خوبست و فی الجمله متابعت سنت
 کرده است و ثواب روزه سال بجای باید چنانچه حق تعالی فرموده است
 مَنْ جَاءَ بِأَحْسَنِ فُلْكَ عَشْرًا مِثْلًا يَعْنِي هَرَكَةً حَسَنَةً بَدْرًا خَدَّيَا وَرَدَّ
 بِرَأْيِ أَوْ هَسْتِ دَهْرًا بِرَأْيِ وَيَا بَعْضُونَ دِرْهَامًا بِرَأْيِ وَارْدُ شَهْرِ
 اسْتَبْرَأْتِ أَنْتِ كَيْفَ بَشَرِي بَأْسَدَ كَيْفَ بَأْسَدَ كَيْفَ بَأْسَدَ كَيْفَ بَأْسَدَ

هرگاه روزه ایام البیضا است یعنی سیزدهم و چهاردهم ماه و احادیث در فضیلت
این سه روز از طریق عامه و خاصه منقولست و در بعضی از روایات وارد شده است
که چون حضرت آدم علیه السلام ترکبان مکروه شد در هشتاد و او را بر زمین فرستادند
بدنش سیاه بود یا بعد از قول توبه خط سباهی از سر تا پای او ماندن بود چون بپایان
این حالت را آوردید ندخروش بر آوردند و گریستند و استغاثه کردند بدگاه
حق تعالی بنیادی از آسمان ندا کرد که امروز روز بدار و آن روز سیزدهم ماه بود
چون روزه داشت ثلث آن سیاهی برطرف شد پس در روز چهاردهم نداشتید
که امروز روز بدار چون روزه داشت یک ثلث دیگر برطرف شد پس در روز پانزدهم
باز بدار سید چون روزه داشت تمام سیاهی برطرف شد پس بدار سید
از آسمان که ای آدم روزه این سه روز بدار برای تو و فرزندان تو مقدر کردم هر که
در هر ماه این سه روز را روزه بدار چنان باشد که در تمام عمر خود روزه نباشد
و این بابویه علیه الرحمه گفته است که روز پنجشنبه و چهارشنبه بدل
ایام البیضا مقدر شده است و منافات ندارد که هر دو سنت باشد و دو
پنجشنبه اول و آخر و چهارشنبه میان بهتر باشد تا اکثر احادیث ایام
البیضا از طرق عامه است و ابن طاووس علیه الرحمه از حضرت رسول صلی الله
علیه و آله روایت کرده است که جبرئیل علیه السلام بر من نازل شد و گفت که
بعلی علیه السلام که روزه بدار از هر ماه سه روز تا نوشته شود برای تو سب
روزه روز اول روزه ده هزار سال و بروزه روز دوم سی هزار سال و بروزه روز
سیم صد هزار سال حضرت امیر گفت یا رسول الله این مخصوص منست یا برای
همه کس است حضرت فرمود که هر که از شیعیان تو این روزها روزه بدار
این ثواب برای او خواهد بود گفت کدام روزهاست از ما فایز بود که سیزدهم

و چهاردهم و پانزدهم است و از جمله روزهای مرغوب روزه روز چهارشنبه
و پنجشنبه و جمعه است برای کسی که حاجتی داشته باشد چنانکه در
ربیع الاسابع در ضمن نمازهای حاجت ذکر کرده ام و مشهور میان علما
است که هر پنجشنبه و هر جمعه را روزه گرفتن سنت است مگر آنکه موافق
یکی از ایام حرمه یا مکروهه واقع شود و پسندیدم از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که کسی که اراده عمل خیریه داشته باشد مانند صدق کردن و روزه
داشتن و مثل اینها باید که در روز جمعه بعمل آورد زیرا که ثواب عمل در روز جمعه
مضاعف است و ابن جنید رحمه الله گفته است که مستحب نیست روز جمعه را
تنها روزه گرفتن و اگر ملحق سازد بان یک روز پیش یا یک روز بعد از این است
و گفته است استحباب روز روزه و شنبه و پنجشنبه منسوخ است و روزه
شنبه نهی از آن وارد شده است **مؤلف گوید** که اکثر آنچه ابن جنید گفته خلاف
مشهور میان علماست و شیخ طوسی علیه الرحمه در صباح گفته است
که ترغیب در روزه روز جمعه وارد شده است و بهتر است که از آن روزه نداشت
مگر آنکه یک روز پیشتر روزه بدارد و کافقر است که نهی از آن روزه گرفتن روزه
روز جمعه عمول بر تفتیه است زیرا که سنیان این حدیث را از ابوهریره نقل
کرده اند و بعضی از علمای نهی از روزه جمعه را حمل کرده اند بر آنکه کراهت آن در
صور نیست که او را ضعیف گردانند و فرائض و نوافل و دعاها را روز جمعه و این
حمل بد نیست و اما روزه و شنبه احادیث بر نهی از روزه آن واقع شده است
و بهتر است که خصوصاً هرگاه بقصد برکت روزه و شنبه باشد مگر آنکه
با روزه متبرکی از روزهای ماه موافق واقع شود مثل غدیر و مبعث و مولد و انشا
اینها و نهی از روزه شنبه بنظر فقیر نرسیده است اما فضیلتی هم در روزه

آن بخاطر ندانم مگر آنکه شیخ متعبد قدس سره روایت کرده است که هر که
 در یکی از ماههای حرام یعنی رجب و ذی القعدة و ذی الحجة و محرم بختبند
 و جمعه و شنبه را روزه بخشد حق تعالی برای او ثواب عبادت نهصد سال
 بنویسد **باب بیستم** در بیان زیارات حضرت رسول خدا و ائمه هدی صلوات
 علیهم بغير انچه سابقا مذکور شد بدانکه زیارت حضرت رسول خدا و ائمه هدی
 صلوات الله علیهم در همه اوقات نزدیک و دور مستحب است و اگر بعد از
 غسل باشد افضل است خصوصاً در شب و روز جمعه و سایر ایام و ایالی
 متبرکه که در کتاب تحفه الزائر بتفصیل ذکر کرده ام و در این مقام بذکر چند زیارت
 بعید و زیارت جامعه و دعا و ندبه و صلوات فرستادن بر ایشان اکتفا ننمایم
 اما زیارات حضرت رسالت صلی الله علیه و آله از حضرت رسول صلی الله علیه
 و آله منقولست که خدا را ملکی چند هست که میگردند در زمین و هر که از آن
 من برون سلام میفرستد بمن میرسانند و بسند معتبر از حضرت امام محمد
 باقر علیه السلام منقولست که ملکی از ملائکه از خدا سؤال نمود که هر چه
 بندگان خدا گویند و بشتنود و حق تعالی با و عطا کرد پس آن ملک ایستاده است
 تا بعد قیامت و هر که از مؤمنان بگوید صلی الله علی محمد و آله و سلم التبت التبت
 میگوید و صلیت یعنی بر تو باد و نیز سلام پس از ملک میگوید یا رسول الله فلا
 شخص سلام رسانیده است بر شما پس حضرت میفرماید و علیکم السلام
 یعنی بر او باد و نیز سلام و بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه
 منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که در هر جای زمین
 برون سلام کند بمن میرسد و هر که نزدیکتر برون سلام کند بمن میشنوم و
 در حدیث حسن از حضرت عی منقولست که حضرت صادق علیه السلام فرمود

فرمود که در مسجد رسول خدا صلی الله علیه و آله بسیار نماز کن تا توانم فرمود
 که همیشه نور امیرت نمیشود که باین مکان شریف بیایی و فرمود که نزدیک
 رسول صلی الله علیه و آله میروی گفت بلی فرمود که بدرستی که سلامی که از
 نزدیکت میبینی آنحضرت میشنود و اگر دو یا بیست سلامت با آنحضرت میرسد
 و در حدیث معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که بر اوید بمدینه و سلام کنید
 و رسول خدا صلی الله علیه و آله هر چند صکوات مؤمنان در هر جا که بفرستد
 با آنحضرت میرسد و در حدیث صحیح از آنحضرت منقولست که صلوات فرستد
 بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله در هر یکاوی قبر آنحضرت هر چند صلوات
 مؤمنان هر جا که باشند با آنحضرت میرسد و این حدیث احتمال نماز هدیه دارد
 که در نزدیات و دور نماز کنند و ثوابش را هدیه روح مقدس آنحضرت کنند و لحاظ
 صلوات و سلام بر آنحضرت و زیارت آنحضرت در شهرهای دور بسیار است
 و بسند صحیح منقولست که از بابی بجزیر بخدمت حضرت امام رضا صلوات الله
 علیه عرض کرد که بعد از نماز چگونه صلوات و سلام بر حضرت رسول صلی الله علیه
 و آله باید فرستاد فرمود که میگوئی السلام علیک یا رسول الله و رحمة الله
 وبرکاته السلام علیک یا محمد بن عبد الله السلام علیک یا خیرة الله
 السلام علیک یا حیدر الله السلام علیک یا صفوة الله السلام علیک
 یا امین الله اشهد انک رسول الله و اشهد انک محمد بن عبد الله و اشهد
 انک قد نضحت لاسنک و جاهدت فی سبیل ربک و عبدت الله حتی مات لیقین
 فجزاک الله یا رسول الله افضل ما جزی نبیاً عن امتیه اللهم صل علی محمد و آل
 محمد افضل ما صلیت علی ابرهیم و آل ابرهیم انک حمید مجید و در روایت
 معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که خواهد زیارت کند

حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله

حضرت رسول و قهرامان المومنین و فاطمه و حسن و حسین را و قبرهای چهار تن
خدا را صلوات الله علیهم اجمعین و او در شهر خود باشد پس غسل کند در روز جمعه
و در جامه پاکیزه بپوشد و بیرون رود بصلواتی پس چهار رکعت نماز بگذارد
با هر سوره که میسر شود پس بایستد رو بقبله و بگوید السَّلامُ عَلَیْكَ
اَیُّهَا النَّبِیُّ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکَاتُهَا السَّلامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا النَّبِیُّ الْمُرْسَلُ وَ
الْوَحْیُ الْمُرْسَلُ وَالسَّیِّدَةُ الرَّقْرَاءُ وَالسَّیِّدَةُ الْمُتَجَبِّیَّةُ وَ
الْاَسْمَاءُ الْمُتَجَبِّیَّةُ وَ جِبَّتْ اِنْطَاعًا لِّلْیَکُمْ وَاِلٰی اَبَائِکُمْ وَوَلَدِکُمْ اَخْلَافٌ عَلٰی بَرَكَةٍ
اَحَقُّ فَلَکُمْنِی لَمْ یَسْلَمْ وَنَصْرَتِی لَمْ یُعَدَّ حَتّٰی یُحَکِّمَ اللهُ لِدِیْنِهِ فَعَمَّکُم بِعَمِّ
لَا مَعَ عَدُوِّکُمْ اِنِّی لَیْلَی الْقَابِلِیْنَ یَفْضَلُکُمْ مُّقَرَّرٌ رَّجَعْتُکُمْ لَا اَنْکَرُ اللهَ فَدَرَّ وَلَا
اَزْهَمَ اِلَّا مَا شَاءَ اللهُ سُبْحَانَ اللهِ ذِی الْمَلٰئِکَ وَ الْمَلٰئِکُوتِ یَسْبِیْحُ اللهُ بِاَسْمَائِهِ
جَمِیعُ خَلْقِهِ وَ السَّلامُ عَلٰی اَرْوَاحِکُمْ وَاَجْسَادِکُمْ وَ السَّلامُ عَلَیْکُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکَاتُهَا
و در روایت دیگر وارد شده است که این زیارت را در بام خانه خود بکن و زیارت
حضرت فاطمه صلوات الله علیها سابقا مذکور شد و اما زیارت حضرت حُسن
حسین صلوات الله علیه پسندند هائ معتبر از سدید صراف منقولست
که گفت حضرت صادق علیه السلام فرمود که چه مانع است تو از این که
زیارت کنی قبر امام حسین صلوات الله علیه را در هر هفته پنج مرتبه یا در هر
یک مرتبه گفتی فدای تو شوم میان من و آنحضرت فرضهای بسیار هست فرمود
که بالا میروی پیام خان خود پس ملتفت میشوی بجانب راست و چپ خود پس
سر خود را بسوی آسمان بلند میکنی پس و بجانب قبر آنحضرت میگردانی و میگوئی
السَّلامُ عَلَیْکَ یا اَبَا عَبْدِ اللهِ السَّلامُ عَلَیْکَ یا بِنِی رَسُولِ اللهِ السَّلامُ عَلَیْکَ
وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکَاتُهَا تا نوشته شود برای تو ثواب حجی و عمره سدید گفت که

بسیار است که من در روزی بیست مرتبه چنین زیارت میکنم و پسندیدم
از آنحضرت منقولست که کنی که ناحیه اشربعید و خانه اش دو در باشد از مایه
بالا رود پیام خان خود دو رکعت نماز بکند و اشاره کند بسلام بسوی قبرها
تا که آن سلام بمایه رسد و در حدیث معتبر منقولست از سلیم بن عقیبی
که گفت پدرم عرض کرد خدمت حضرت صادق علیه السلام که چگونه تو از زیارت
کنم هرگاه قادر بر آمدن بخندمت تو نباشم فرمود که ای عقیبی هرگاه قادر بر آمدن
نباشی چون روز جمعه شود غسل کن و با وضو بسیار و بالا رود بام خانه خود و
دو رکعت نماز بکن و تسبیح شوی بیست مرتبه بدستی که هرگاه مر از زیارت کند در حیات
من چنانست که مر از زیارت کرده است بعد از موت من کنی که مر از زیارت کند بعد
موت من چنانست که مر از زیارت کرده باشد در حیات من و آنکه که حدیث
دلیلست میکند بر این که در این زمانها حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه را
در همه موضع زیارت توان کردن و اگر رؤیای او کند در وقت زیارت بهتر است
و بعضی از زیارات مخصوصه آنحضرت مذکور خواهد شد انشاء الله تعالی
و در حدیث معتبر دیگر مرویست که حضرت صادق علیه السلام پسید فرمود که
بسیار از زیارت میکنی قبر حسین بر علی علیه السلام را گفت از بسیاری شغل
مرامق دور میشو فرمود که میخواهی ترا چیزی تعلیم نمایم که هرگاه بکنی از برای تو
ثواب زیارت آنحضرت نوشته شود گفت بلی فدای تو شوم فرمود که غسل بکن
در خانه خود و بالا رود بام خانه خود و اشاره کن بجانب آنحضرت بسلام کردن تا نوشته
شود برای تو ثواب زیارت و در حدیث معتبر دیگر منقولست که خانبر سدید
رفت بخندمت حضرت صادق صلوات الله علیه و نزد آنحضرت جامع از آنجا
او بودند پس فرمود که ای حنان زیارت امام حسین علیه السلام میکنی هرگاه

بیک مرتبه گفت نه فرمود که هر دو ماه یک مرتبه گفت نه فرمود که هر سال یک مرتبه
گفت نه فرمود که چه بسیار جفا کارید بسید و آقای خود گفت یا این رسول
منافع من لکی نوشته و دوری سافشت فرمود که میخواهی که شمار زاد لالت کنی زبانی
که مقبول باشد هر چند زیارت کنند دور باشد گفت چه گونه زیارت کن یا این
رسول الله فرمود که غسل کن در روز جمعه یا هر روز که خواهی و بپوش پاک ترین
جامه های خود را و بالا برو بر بلندترین بام های خانه خود یا برو جحرانی و در جفا
قبر کن و بگو **السَّلامُ عَلَیْكَ یا مَوْلای وَاَبْنَی مَوْلای وَاَبْنَی سَیِّدِ السَّلامِ**
عَلِیْكَ یا مَوْلای یا قَبِیلَ ابْنِ الْقَبِیلِ الشَّهِیدِ الشَّهِیدِ السَّلامُ عَلَیْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ
وَبَرَکَاتُهُ اَنَا زَارُكَ یا ابْنَ رَسُولِ اللهِ یَقْبَلُنِی وِلِسانِی وَجَوَارِحِی اَنْ لِّمَ اَزْوَکَ
یَنْقِصَی وَاَلْشَّافِیةَ لِقَبْرِیْکَ فَعَلِیْکَ السَّلامُ یا وارِثَ اَدَمَ صَفْوَةَ اللهِ وَوَارِثَ
نُوحٍ بَنِی اللهِ وَوَارِثَ اِبْرَهِیمَ حَلِیلِ اللهِ وَوَارِثَ مُوسَى کَلِیمِ اللهِ وَوَارِثَ عِیْسَى
رُوحِ اللهِ وَکَلِیْمِهِ وَوَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِیبِ اللهِ وَنَبِیِّهِ رَسُوْلِهِ وَوَارِثَ عَلِیٍّ اَمِیرِ الْمُؤْمِنِیْنَ
وَوَصِیِّ رَسُوْلِ اللهِ وَخَلِیفَتِهِ وَوَارِثَ حَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ وَوَصِیِّ امِیرِ الْمُؤْمِنِیْنَ کَعَنْ
قَابِلِیْکَ وَجَدَدَ عَلَیْهِمُ الْعَذَابُ فِیْهِ السَّاعَةُ وَفِیْ کُلِّ سَاعَةٍ اَنَا یا سَیِّدَ
مَشْرِیْقِ رَبِّ اللهِ جَلَّ وَعَزَّ وَ اَلِیْ جَلَّتْ رَسُوْلُ اللهِ وَ اَلِیْ اَبِیْکَ اَمِیرِ الْمُؤْمِنِیْنَ وَ اَلِیْ
اَخِیْکَ الْحَسَنِ وَ اَلِیْکَ یا مَوْلای عَلَیْکَ السَّلامُ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکَاتُهُ یا زَیَّارَیْ
لَتَقْبَلُنِی وِلِسانِی وَجَمِیعَ جَوَارِحِی فَاَنْتَ یا سَیِّدَ شَعِیْبَی لَقَبُوْا ذَٰلِکَ مِنِّیْ وَاَنَا یا اَبْرَ
مِیرَ اَصْلَیْکَ وَ اَللَّعْنَةُ لِمَنْهٗ وَ عَلَیْهِمْ اَتَقَرَّبُ بِذَٰلِکَ اِلَى اللهِ وَ اِلَیْکُمْ اَجْمَعِیْنَ
فَعَلِیْکَ صَلَوَاتُ اللهِ وَرَحْمَتُهُ وَبَرَکَاتُهُ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکَاتُهُ یا مَوْلای یا زَیَّارَیْ
وَرَوِیْکَ دَافِیْ بَسُوْیِ قَبْرِ عَلِیٍّ بْنِ الْحُسَیْنِ عَلَیْهِمَا السَّلامُ که او نزد پای پدر خود
مدفونست و سلام میکنی بر او مثل این سلام سر دعا میکنی و بیاطنی حاجت ها

علیه السلام
چنان
زیارت حضرت امام

دنیا و آخرت خود را پس چهار رکعت نماز میکند از آنکه نماز زیارت هشت رکعت
یا شش رکعت یا چهار رکعت یا دو رکعت و بهترش هشت رکعت است
پس روی میکنی بجانب قبر امام حسین صلوات الله علیه و میگوئی **اَنَامُ وَرَحْمَتُکَ**
یا مَوْلای وَاَبْنَی مَوْلای وَاَبْنَی سَیِّدِی وَاَبْنَی سَیِّدِکَ یا سَیِّدِکَ وَاَبْنَی سَیِّدِکَ
یا عَلِیَّ بْنَ الْحُسَیْنِ وَوَدَّعَیْکُمْ یا سَادَتِی یا مَعْشَرَ الشُّهَدَاءِ فَعَلِیْکُمْ سَلامُ اللهِ
وَرَحْمَتُهُ وَبَرَکَاتُهُ وَرَحْمَتُهُ **مَوْلای** چون عبارت این حدیث تشویش و
اضطرابی دارد و چند احتمال دارد بهتر است که همین زیارت را با و از چنانچه
در بقع شریف میخواند روی بقبله نیز بکند و بخواند تا آنکه بهیچ احتمال
عمل کرده باشد و در زیارت علی بن الحسین بجای یا وارِث در همه جای این
وارِث بخواند یا از وارِث قصد وراثت و امامت و خلافت نکند زیرا که
انحضرت امام نبوده است و بدانکه این حدیث دلالت میکند بر آنکه از خود
که زیارت کنند نماز زیارت را بعد از زیارت باید بکنند و احادیث پیش دلالت
کرد بر آنکه پیش باید بکنند و در روایتی که مخیر باشند و اگر این زیارت را کنند
بهمین نحو که وارد شده است بکنند و از این احادیث معلوم شد که غسل
از برای زیارت بعید مستحب است و از بعضی هم می شود که بی غسل بنویسند
کردن از بعضی عموماً مستفاد میشود که بر هر حال توان کرد چنانچه اکثر
علماء گفته اند و اگر در بام خانه یا صحرای واقع سازد احوط و اولی است و در حدیث
معتبر از حسین بن ثور بنقل است که بنجدت حضرت صادق علیه السلام
عرض کرد که من بسیار حضرت امام حسین صلوات الله علیه را یاد میکنم
در آنوقت چه بگویم فرمود که سه مرتبه بگو **صَلَّى اللهُ عَلَیْکَ یا اَبَا عَبْدِ اللهِ**
که سلام بر انحضرت میرسد یا انحضرت از نزدیک و دور و شیخ طوسی علیه السلام

ذکر کرده است که زیارت میخوان کرد ائمه علیهم السلام را از دور چنانچه از تو
 ایشان از زیارت میکنند اما بخانی که آنست که زیارت باشد نکوید بلکه بگوید
 قَدْ صَلَّيْتَ بِقَلْبِي زَائِرًا اِذْ تَخْتَبِ عَنْ حُضُورِ شَهْدِكَ وَجَهْتُ لَكَ سَلَامًا
 اَعْلَمِي اِنَّهُ يَسْلُكُكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ فَاسْتَفْعِ لِي عِنْدَ رَيْكَ جَلَّ وَعَزَّ وَدَعَاكَ
 اِنْ خَلَّوَانِي وَبَعْضِي اَنَا كَابِرٌ عَلِمَارُ وَاَيْتِ كَرْدَه است از ابو الحسن فارسی که گفت
 من زیارت زیارت حضرت امام حسین میفرستم پس چندی بسبب بیماری و کمی
 مال توفیق زیارت آنحضرت نیافتم پس شیعی حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 در خواب دیدم که حضرت امام حسن و حضرت امام حسین علیهما السلام
 در خدمت آنحضرت بودند چون من نزد ایشان رسیدم امام حسین علیه
 السلام گفت یا رسول الله اینم در میان زیارت من کرد و اکنون ترک کرده است
 حضرت رسول صلی الله علیه و آله متوجه من گردید و فرمود که آیا ترک زیارت
 مثل حسین میتوان کرد گفت یا رسول الله قلت مال و پیروی مرا مانع دارک
 این سعادت گردیده است حضرت فرمود که هر شب بر بام خانه خود برو و بآنست
 شهادت بسوی قبر آنحضرت اشارت کن و بگو اَسَلَامٌ عَلَيْكَ وَطَى جِلَّتْ
 وَابْنِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَطَى النِّكَتِ وَلَخَيْكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَطَى الْاُمَمِ مِنْ بَيْنِكَ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الْمَعَادَةِ الشَّارِكَةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الْحَبِيبَةِ
 الْاَزَلِيَّةِ لَقَدْ اصْبَحَ كِتَابُ اللهِ فِيكَ مَهْجُورًا وَرَسُولُ اللهِ فِيكَ مَوْجُودًا السَّلَامُ
 عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى اَنْصَارِ اللهِ وَخُلَفَائِهِ السَّلَامُ عَلَى اَسْنَانِ اللهِ
 وَاجْنَادِ السَّلَامِ عَلَى اَحْمَالِ مَعْرِفَةِ اللهِ وَمَعَادِينِ حِكْمَةِ اللهِ وَحَفَظَةِ سِرِّ اللهِ وَحَمَلَةِ
 كِتَابِ اللهِ وَلَوْصِيَاءِ نَبِيِّ اللهِ وَذُرِّيَةِ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ
 پس هر حاجت که خواهی از خدا سوال کن پس اگر چنین کنی زیارت تو از دور و نزدیک

المعصومين

هر دو مقبولست و اما زیارت سایر ائمه علیهم السلام از نزدیک و دور بهترین
 آنها زیارت جامعهاست که این بابویه و دیگران بسند معتبر روایت کرده
 که شخصی از حضرت امام علی بن ابی طالب علیه السلام سوال نمود که ای فرزند
 رسول خدا من تعلیم غناسن بلیغ کاملی که از انجوام هرگاه زیارت کنم یکی
 فرمود که چون بد رگاه برسی بایست و بگو اَسَلَامٌ عَلَيْكَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ
 لَا شَرِيكَ لَهُ وَاشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَبَلِّغْ
 كَذَلِكَ بِأُتَى بِسُيُوفٍ دَاخِلَةٍ بِسُيُوفٍ وَبِقُرْبَانٍ بَيْتِي بَايَسْتُ وَسَيِّدَةَ اَللَّهِ كَبُرَ
 بِكَوَيْسٍ رَاهُ بَرَوَا اَنَامِ دَلَّ وَاَرَامُ بَنَ وَكَا مَهَارُ اَنَزْدِيكَ بِكَدِكُ بِيكَ كَذَلِكَ بَايَسْتُ
 وَسَيِّدَةَ اَللَّهِ كَبُرَ بِكَوَيْسٍ بِنَزْدِيكَ قَبْرِ بَرَوِ وَجَهْلُ مَرْتَبَةِ اَللَّهِ اَكْبَرُ بِكَوَيْسٍ
 تَكْبِيرُ بَقَامِ شُودِ بِيكَوَيْسٍ اَللَّهِ عَلَيْهِ اَللَّهِ اَهْلُ بَيْتِ الشُّوْةِ وَوَضِيعُ الرِّسَالَةِ
 وَخَلِيفَةُ الْمَلِكَةِ وَنَهْضَةُ الْوَحْيِ وَبَعْدُ مِنَ الرَّحْمَةِ وَخَزَانُ الْعِلْمِ وَنَهْضَةُ الْوَحْيِ
 وَاصُولُ الْكُرْمِ وَقَادَةُ الْاُمَمِ وَلَوْلَا اِيَّاهُ النِّعَمُ وَعِنَّا خَيْرًا اَلْبَرَارُ وَدَعَا اَهْلَ الْاَحْيَاءِ
 وَسَائِرِ الْعِبَادِ وَاَنَّكَ اَنَّكَ الْبَلَادُ وَابْوَابُ الْاِيْمَانِ وَامْنَاءُ الرَّحْمَنِ وَسَلَامَةُ الْكَلْبَيْنِ
 وَجِبَالُ صِفْوَةِ الْمُرْسَلِينَ وَغَيْرُ خَيْرَةٍ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ
 السَّلَامُ عَلَى اَيُّمَةِ الْهَدْيِ وَمَصَابِيحِ الدُّجَى وَاعْلَامِ النُّقْى وَذَوِي الشَّهَى
 وَابْنِ الْحَيِّ وَكُنْزِ الْوَحْيِ وَوَدِيَّةِ الْاَنْبِيَاءِ وَالْاَعْلَى وَالْاَعْلَى وَالْاَعْلَى الْحَسَنِي
 وَحُجَّجِ اللهِ عَلَى اَهْلِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَالْاَوَّلَى وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى
 اَحْمَالِ مَعْرِفَةِ اللهِ وَسَائِرِ بَرَكَاتِهِ وَمَعَادِينِ حِكْمَةِ اللهِ وَحَفَظَةِ سِرِّ اللهِ
 وَحَمَلَةِ كِتَابِ اللهِ وَلَوْصِيَاءِ نَبِيِّ اللهِ وَذُرِّيَةِ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَرَحْمَةُ اللهِ
 وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى الدُّعَاةِ اِلَى اللهِ وَالْاِدْلَاءِ عَلَى تَرْصُافِ اللهِ وَالْمُسَوِّفِينَ
 اِلَى اللهِ وَالْثَابِتِينَ فِي رَحْمَةِ اللهِ وَالْخَالِصِينَ فِي تَوْحِيدِ اللهِ وَالْمُطَهَّرِينَ فِي رَحْمَةِ اللهِ

اَعْلَى الْعِلْمِ وَالْفُطُوحِ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

در این باب زیارت را از دور و نزدیک هر دو مقبولست و اما زیارت جامعهاست که این بابویه و دیگران بسند معتبر روایت کرده
 که شخصی از حضرت امام علی بن ابی طالب علیه السلام سوال نمود که ای فرزند رسول خدا من تعلیم غناسن بلیغ کاملی که از انجوام هرگاه زیارت کنم یکی
 فرمود که چون بد رگاه برسی بایست و بگو اَسَلَامٌ عَلَيْكَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَاشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَبَلِّغْ
 كَذَلِكَ بِأُتَى بِسُيُوفٍ دَاخِلَةٍ بِسُيُوفٍ وَبِقُرْبَانٍ بَيْتِي بَايَسْتُ وَسَيِّدَةَ اَللَّهِ كَبُرَ بِكَوَيْسٍ رَاهُ بَرَوَا اَنَامِ دَلَّ وَاَرَامُ بَنَ وَكَا مَهَارُ اَنَزْدِيكَ بِكَدِكُ بِيكَ كَذَلِكَ بَايَسْتُ
 وَسَيِّدَةَ اَللَّهِ كَبُرَ بِكَوَيْسٍ بِنَزْدِيكَ قَبْرِ بَرَوِ وَجَهْلُ مَرْتَبَةِ اَللَّهِ اَكْبَرُ بِكَوَيْسٍ تَكْبِيرُ بَقَامِ شُودِ بِيكَوَيْسٍ اَللَّهِ عَلَيْهِ اَللَّهِ اَهْلُ بَيْتِ الشُّوْةِ وَوَضِيعُ الرِّسَالَةِ
 وَخَلِيفَةُ الْمَلِكَةِ وَنَهْضَةُ الْوَحْيِ وَبَعْدُ مِنَ الرَّحْمَةِ وَخَزَانُ الْعِلْمِ وَنَهْضَةُ الْوَحْيِ وَاصُولُ الْكُرْمِ وَقَادَةُ الْاُمَمِ وَلَوْلَا اِيَّاهُ النِّعَمُ وَعِنَّا خَيْرًا اَلْبَرَارُ وَدَعَا اَهْلَ الْاَحْيَاءِ
 وَسَائِرِ الْعِبَادِ وَاَنَّكَ اَنَّكَ الْبَلَادُ وَابْوَابُ الْاِيْمَانِ وَامْنَاءُ الرَّحْمَنِ وَسَلَامَةُ الْكَلْبَيْنِ وَجِبَالُ صِفْوَةِ الْمُرْسَلِينَ وَغَيْرُ خَيْرَةٍ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ
 السَّلَامُ عَلَى اَيُّمَةِ الْهَدْيِ وَمَصَابِيحِ الدُّجَى وَاعْلَامِ النُّقْى وَذَوِي الشَّهَى وَابْنِ الْحَيِّ وَكُنْزِ الْوَحْيِ وَوَدِيَّةِ الْاَنْبِيَاءِ وَالْاَعْلَى وَالْاَعْلَى وَالْاَعْلَى الْحَسَنِي
 وَحُجَّجِ اللهِ عَلَى اَهْلِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَالْاَوَّلَى وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى اَحْمَالِ مَعْرِفَةِ اللهِ وَسَائِرِ بَرَكَاتِهِ وَمَعَادِينِ حِكْمَةِ اللهِ وَحَفَظَةِ سِرِّ اللهِ
 وَحَمَلَةِ كِتَابِ اللهِ وَلَوْصِيَاءِ نَبِيِّ اللهِ وَذُرِّيَةِ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى الدُّعَاةِ اِلَى اللهِ وَالْاِدْلَاءِ عَلَى تَرْصُافِ اللهِ وَالْمُسَوِّفِينَ
 اِلَى اللهِ وَالْثَابِتِينَ فِي رَحْمَةِ اللهِ وَالْخَالِصِينَ فِي تَوْحِيدِ اللهِ وَالْمُطَهَّرِينَ فِي رَحْمَةِ اللهِ

وَلَا يَفُوقُهُ فَالِقُ وَالْإِسْبِقُ سَابِقٌ وَلَا يَطْمَعُ فِي ذَرَاكِهِ طَامِعٌ حَتَّى لَا يَبْقَى
مَلَكٌ مُقَرَّبٌ وَلَا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ وَلَا صِدِّيقٌ وَلَا شَهِيدٌ وَلَا عِلْمٌ وَلَا جَاهِلٌ وَلَا
دِينٌ وَلَا فَاضِلٌ وَلَا مُؤْمِنٌ صَلَاحٌ فَاجِرٌ طَالِحٌ وَلَا جَبَّارٌ عَيْنِدٌ وَلَا سَيِّطَانٌ مُرِيدٌ
وَلَا خَلْقٌ فَيُنَاقِشُ ذَلِكَ شَهِيدٌ لَا عَرَفَ لَهُمْ جَلَالُهُ أَمْرٌ وَعَظَمَ خَطَرُهُ وَكَبُرَ
شَانُهُ وَمَا نُورُهُ وَصَدَقَ مَقَاعِدُهُ وَثَبَتَ مَقَامُهُ وَشَرَفَ حَمَلُهُ وَتَنَزَّلَ
عِنْدَهُ وَكَرَامَتُهُ عَلَيْهِ وَخَاصَّتْهُ لَدَيْهِ وَقَرُبَ مَنَازِلُهُ بَابِي أَنْتُمْ وَأَخِي
وَأَهْلِي وَمَالِي وَأَسْرَافِي أَشْهَدُكُمْ وَأَشْهَدُكُمْ أَنْ مَوْثِقُكُمْ وَمَا اسْتَمَرَّ بِكُمْ
يَعْدُكُمْ وَمَا كَفَرْتُمْ بِمُسْتَبْرَئِيكُمْ وَيَضَلُّكُمْ مِنْ خَلْقِكُمْ مَوَالٍ
لَكُمْ وَلَا لِيَاكُمْ مَبْغُضٌ لِأَعْدَائِكُمْ وَمَعَادٍ لَكُمْ سَلَامٌ لِمَنْ سَأَلَكُمْ خَرْبَ لِيَنْ
حَادِيكُمْ مُحَقِّقٌ لِمَا حَقَّقْتُمْ مُبْطِلٌ لِمَا أَبْطَلْتُمْ مُطْمَعٌ لَكُمْ عَارِفٌ بِحَقِّكُمْ مُقَوِّ
يَفْضَلُكُمْ مُحَقِّقٌ لِعِلْمِكُمْ مُحْتَجِبٌ بِذِمَّتِكُمْ مُعْتَرِفٌ بِكُمْ مُؤْمِنٌ بِأَبْرَارِكُمْ
مُصْرَفٌ بِرَجْعَتِكُمْ مُنْظَرٌ لِأَمْرِكُمْ مُرْتَقِبٌ لِدَوْلَتِكُمْ أَخَذَ يَقُولُكُمْ عَامِلٌ
بِأَمْرِكُمْ مُسْتَجِيرٌ بِكُمْ زَانِتٌ لَكُمْ حَارِثٌ بِكُمْ لَا يَدُ يَقْبُولُكُمْ مُسْتَشْفِعٌ إِلَى اللَّهِ عَزَّ
وَجَلَّ بِكُمْ وَمُقَرَّبٌ بِكُمْ إِلَيْهِ وَمُقَدِّمٌ أَمَامَ طَلِبَتِي وَمَوَاجِئِي وَإِرَادَتِي فِي
كُلِّ أَحْوَالِي وَأُمُورِي وَمِنْ بَسِيرَتِكُمْ وَعَلَانِيَتِكُمْ وَشَاهِدِكُمْ وَقَائِدِكُمْ وَأَوَّلِكُمْ
وَأَخْرَجَكُمْ وَمَقْوُضٌ فِي ذَلِكَ كَلِمَةُ إِلَيْكُمْ وَمُسَلِّمٌ فِيهِ مَعَكُمْ وَقَلْبِي لَكُمْ مُسَلِّمٌ
وَرَأْيِي لَكُمْ مُتَّبِعٌ وَنَصْرِي لَكُمْ مُعَدٌّ حَتَّى يَحْيِيَ اللَّهُ تَعَالَى دِينَهُ بِكُمْ وَيُرَدِّكُمْ فِي أَيْدِيهِ
وَيُظْهِرَكُمْ لِعَدْلِهِ وَيُمَكِّنْكُمْ فِي أَرْضِهِ مَعَكُمْ لَامِعٌ عَدُوٌّ لَكُمْ أَنْتُمْ بِكُمْ
وَوَلَّيْتُ لَكُمْ مَا قَوْلِيَتْ بِكُمْ وَأَوَّلَكُمْ وَبَرَّيْتُ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَمِنْ أَلْبَابِ
وَالظَّالِمِينَ وَالشَّيَاطِينِ وَخَزَائِمِ الظَّالِمِينَ لَكُمْ وَأَهْلًا جَدِينَ بِحَقِّكُمْ وَالْمُؤْمِنِينَ
مِنْ دَوْلَتِكُمْ وَالْعَاصِبِينَ لِأَرْثِكُمْ وَالشَّاكِينَ فِيكُمْ وَالْمُخْضِقِينَ عَنْكُمْ وَمِنْ كُلِّ

وَلِجَمَّةِ دَوْلَتِكُمْ وَكُلِّ مُطَاعٍ سِوَاكُمْ وَمِنْ الْأَيَّةِ الَّذِينَ يَدْعُونَ إِلَى التَّارِكَةِ اللَّهِ
أَبَدًا مَا حَيَّتْ عَلَى مَوَالِيكُمْ وَمَحَبَّتِكُمْ وَدِينِكُمْ وَقَضَى لِعَاطِيَتِكُمْ وَرَفَقَ شَفَاعَتِكُمْ
وَجَعَلَنِي مِنْ خِيَارِ بَوَالِيكُمْ الشَّافِعِينَ لِمَا دَعَوْتُمْ إِلَيْهِ وَجَعَلَنِي مِنْ يَفْتَضِّلُكُمْ
وَيَسَلِّتُكُمْ سَبِيلَكُمْ وَيَهْدِي بِكُمْ هَدَاكُمْ وَيُخَشِّرُكُمْ فِي رُؤُسِكُمْ وَيَكْرِزُ بِكُمْ
وَيَمْلِكُ فِي دَوْلَتِكُمْ وَيُشْرِفُ فِي عَاطِيَتِكُمْ وَيُمَكِّنُ فِي أَيْمَانِكُمْ وَقَرَّ عَيْنُهُ عَدَائِيكُمْ
بِأَوَانَتِكُمْ وَأَخِي وَنَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي مَنْ أَرَادَ اللَّهُ بِدَلَالِكُمْ وَمَوْثِقٌ قَبْلَ عَنْكُمْ
وَمَنْ قَصَدَ تَوَجُّهَ بَيْتِكُمْ مَوَالِي لَا أَحْصِي ثَنَائَكُمْ وَلَا أَبْلَغُ مِنْ الْمَدْحِ كَهَمَّكُمْ وَمِنْ
الْوَصَفِ قَدَرَكُمْ وَأَنْتُمْ نُورٌ لِأَخْيَارِ هُدَاةُ الْأَبْرَارِ وَنَجَّى الْجَبَّارِ بِكُمْ فَتَحَ اللَّهُ
وَبِكُمْ يَحْيِيكُمْ وَبِكُمْ يَنْزِلُ الْغَيْثُ وَبِكُمْ يَسِيلُ السَّمَاءُ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ
الْأَيَّانُ وَبِكُمْ يَنْقَسُ الْهَمُّ وَبِكُمْ يَكْشِفُ الضَّرَّ وَعِنْدَكُمْ مَا تَرْتَدُّ بِهِ رُسُلُهُ
وَقَبِطَتْ بِهِمُ الْأَنْفُكَةُ وَالْأَجْدَادُ بِعِشْرِ الرُّوحِ الْأَمِينِ وَكَرَزَاتِ الْمُرْسَلِ
عَلَيْهِ السَّلَامُ بَأَشَدِّ جَلَالِي وَالْأَجْدَادُ بِعِشْرِ الرُّوحِ الْأَمِينِ بَكُوَالِي أَحْيَاكُمْ
بِعِشْرِ الرُّوحِ الْأَمِينِ بَكُوَالِي أَنْتُمْ مَا لَمْ يُولَدَتْ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ طَاطَا
كُلِّ شَرِّفٍ لِشَرِّفِكُمْ وَتَجَمُّعٌ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لِعَاطِيَتِكُمْ وَخَضَعُ كُلِّ جَبَّارٍ لِفَضْلِكُمْ
وَذَلُّ كُلِّ شَيْءٍ لَكُمْ وَأَشْرَقَتْ لَأَرْضُ بَنُورِكُمْ وَقَارَا الْفَارُوقُ بِيُولَايَتِكُمْ فَبِكُمْ
يَسْلُكُ إِلَى الرِّضْوَانِ وَعَلَى مَحْجَدٍ وَلَا يَكُنْ غَضَبُ الرَّحْمَنِ بَابِي أَنْتُمْ وَأَخِي
وَنَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي دَعَاكُمْ فِي الدَّارِ الْبَرَّةِ وَالسَّمَاءِ الْكَافِيَةِ وَالْأَرْضِ وَالْجَسَادِ
فِي الْإِحْسَادِ وَأَرْوَاهُكُمْ فِي الْأَرْوَاحِ وَالنَّفْسُ فِي النُّفُوسِ وَالثَّارُ فِي الثَّامِرِ
وَقَبُولُكُمْ فِي الْقَبُورِ مَا خَلَى أَسْمَاءُكُمْ وَأَكْرَمَ أَنْفُسَكُمْ وَأَعْظَمَ شَانَكُمْ وَأَجَلُكُمْ
خَطَرَكُمْ وَأَوْفَى عَهْدَكُمْ وَأَصَدَّ وَعْدَكُمْ كَلَامَكُمْ نُورُكُمْ وَرُشْدُكُمْ وَوَجْهَتُكُمْ
جَيْشُكُمْ الْمَشْهُورُ وَفِعْلُكُمْ الْخَيْرُ وَعَادَتُكُمْ الْإِحْسَانُ وَسَجِيَّتُكُمْ الْكَرَمُ

[illegible]

ان جميع احاديثي که در مناقب ائمه عليهم السلام وارد شده است اگر ذکر و تفسیر
بلکه هر روز از این کتاب را بخوانند و تدبر و تفکر در معانی آن بکنند و موقوف آنچه
فقیر بمجال ترجمه کرده و والد مرحوم علیه الرحمه مفضل الشرح نمود برای
کمال معرفت ایشان بسیار نافع خواهد بود و عمدت از کمال ایمان معرفت ایشان
و زیارت حضرت صاحب علیه السلام بطور بسیار منقول شد و در کتاب تحفه الزائرین
ذکر کرده ام و در این مقام زیارت مختصری را بتجدید عهد امامت و ولایت حضرت
علیه السلام ایراد مینمایم که امام خود پیوسته یاد نمایند و از برکات هدایا
انحضرت بهم مندرک دهند سید ابن طاووس علیه الرحمه ذکر کرده است که
مسحبت است که هر روز بعد از نماز صبح حضرت صاحب الامر را چنین زیارت
کنند اللهم بلغ مولای صاحب الزمان صلوات الله علیه عن جميع المؤمنين
والمؤمنات فی مشارق الارض و مغاربها و بربرها و بحرها و سهلها و جبلها
حورهم و بناتهم و عن والدی و ولدی و عینی بن الصلوات و التحیات زنة عمره
و مدار کلماته و مشکلی رضاه و وعدد ما لخصه کتابة و لحاظ علیه اللهم انی
اعید ذلک فی هذا اليوم و فی کل یوم عهدا و عهدا بیعة له فی ربی اللهم
فما کما شفنی بهذا الشریف و فضلتنی بهذه الفضيلة و خصصتني بهذه
النعمة فضل علی مولای و سیدی صاحب الزمان و اجعلنی من اصحابه و اولیائه
و الدائین عنه و اجعلنی من المستشهدين بینه یوم یذبح طایع غیر مکره
فی الصف الذی نعت اهلک و فی کتابک فتک صفا کانتهم بنبیان
مخصوص علی طاعتک و طاعة رسولک و الیه ملامهم السلام اللهم هذه
بیعة له فی غیة الیوم القيمة و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که هر که چهل صباح این عهد را بخواند از یاوران قائم باشد

وَأَكْرَمَهُمْ وَجَّهَكَ وَقَدْ نَهَمَ بِعِلِّكَ وَجَعَلْتَهُمُ الدَّرَجَةَ إِلَيْكَ وَالْوَسِيلَةَ
إِلَى رُضْوَانِكَ فَبَعْضُ اسْتَكْنَتِهِ جَنَّاتُكَ إِلَى أَنْ أَرْجُوهُ مِنْهَا وَحَمَلَتْهُ فِي
فَلَاحِكَ وَنَجَّيْتَهُ وَمَنْ مَعَهُ مِنْ هَلَاكِهِ بِرَحْمَتِكَ وَبَعْضُ اخْتِذَتْهُ لِقَابِكَ
خَلِيلًا وَسَالَتْ لِسَانُ صِدْقِي فِي الْأَخْرَافِ فَأَجَبْتَهُ وَجَعَلْتَ ذَلِكَ عَلِيًّا
وَبَعْضُ كَلِمَتِهِ مِنْ شَجَرَةٍ تَكَلَّمَ بِهَا وَجَعَلْتَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ رِزْقًا وَبِزْرًا وَبَعْضُ
أَوْلَدَتِهِ مِنْ غَيْرِ أَبِي وَأَتَيْتَهُ الْبَيْتَانِ وَأَيْدِي تَرْجُحِ الْقُدْسِ وَكَلَامُ شَيْءٍ
لَهُ شَيْءٌ بَعِيَّةٌ وَنَجَّيْتَهُ لَهَا مِنْهَا جَاوِجَ نَزَلَتْ لَهُ أَوْصِيَاءُ مُسْتَحْفَظًا بَعْدَ مُسْتَحْفَظٍ
مِنْ مَلَائِكَةِ إِمَامَةٍ أَقَامَتْ لِدِينِكَ وَنَجَّيْتَهُ عَلَى عِبَادِكَ وَلِيًّا لِقَوْلِ الْحَقِّ عَمَقُوه
وَيُقَلِّبُ الْبَاطِلَ عَلَى أَهْلِهِ وَلَا يَقُولُ أَحَدٌ لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا مُنْذِرًا
وَأَلَّيْنَا عَمَلًا هَادِيًا فَتَدْبِعْ أَيَّامَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَنْدَلِ وَتَخْرُجَ إِلَى نَارِ نَارِيَّةٍ
بِالْأَمْرِ إِلَى حَبِيبِكَ وَنَجَّيْتَهُ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَكَانَ كَمَا انْقَجَبَتْ سَيِّدُ
مَرْجَلَتِهِ وَصَفْوُهُ مَرَاصِطُ قِيَمَتِهِ وَأَفْضَلُ مَرَاجِدَتِهِ وَكَأَنَّكُمْ مَرَّاتُهَا
قَدَمَتُهُ عَلَى أَنْبِيَائِكَ وَبَعَثْتَهُ إِلَى التَّحَالُفِ مِنْ عِبَادِكَ وَأَوْطَانَهُ مُشَارَكَتَ
وَمَغَارِبِكَ وَتَحَوَّلَتْ لَهُ الْبَرَاقُ وَعَرَجَتْ بِرُوحِهِ إِلَى سَمَائِكَ وَأَوْدَعَتْهُ جِلْمُكَ
وَتَلَوَّكَ وَكَوْنُكَ إِلَى انْقِضَاءِ خَلْقِكَ ثُمَّ نَصَرْتَهُ بِالرَّحْمَةِ حَقَّقْتَهُ بِجَرِيدَتِ الْوَسِيلَةِ
وَالْمُسْتَوْمِينَ وَالْمُسْتَوْمِينَ مِنْ مَلَكُوتِكَ وَوَعَدْتَهُ أَنْ تَطْلُعَ رِيحُهُ عَلَى الدِّينِ
كَلِمَةً وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ وَذَلِكَ بَعْدَ أَنْ بَوَّاهُ أَصْدَقِي لَهُ مِنْ أَهْلِهِ وَجَعَلْتَ لَهُ
وَلَهُمْ أَوَّلَ بَيْتٍ وَضَعْتَ لِلنَّاسِ الْكَذِبَ بِكَلِمَةِ سُبْحَانَكَ وَهَدَيْتَ الْعَالَمِينَ مِنْهُ
أَيَّامَ بَيْتَانِكَ مَقَامَ إِبْرَاهِيمَ وَمَرَدَّ خَلَّةٍ كَلَامًا وَنَاوَلْتَهُ بِإِيمَانٍ يَدُ اللَّهِ لِيُذْهِبَ عَنْكُمْ
الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا وَجَعَلْتَ أَجْرَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ
مَوْذَنًا فِي كِتَابِكَ فَضَلْتَ قُلُوبَ الْأَسْمَاءِ عَلَيْهِ أَجْرَ الْأَلْوَدَةِ فِي الْقُرْبَى

وَقُلْتَ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَمْرٍ هُوَ لَكُمْ وَقُلْتَ مَا سَأَلْتُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَمْرٍ إِلَّا تَحْتَالُ
أَنْ يَخْتَلُوا لِي بِهِ سَيِّئًا فَكَانُوا أَهْلَ السَّبِيلِ إِلَيْكَ وَالْمَسَالِكِ إِلَى رُضْوَانِكَ
فَلَمَّا انْقَضَتْ أَيَّامُهُ فَلَمَّا انْقَضَتْ أَيَّامُهُ أَلَامَ وَلَيْتَهُ عَلَى تَرْجِيهِ طَالِبِ حُلُولِ اللَّهِ
عَلَيْهِمَا وَالْهِمَا هَادِيًا إِذَا كَانَ هُوَ الْمُنْذِرُ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ فَقَالَ وَالْمَلَأَ
أَكْلَامَهُ مِنْ كُنْتُمْ مَوْلَاهُ فَعَلِيَ مَوْلَاهُ اللَّهُمَّ وَالِ مِنْ وَالْأَهْوَ عَادَ مِنْ عَادَاهُ وَأَنْصُرْ
مَنْ نَصَرَهُ وَخُدُّ مَنْ خُدَّ لَهُ وَقَالَ تَكُنْتُ أَنَا بَيْتُهُ فَعَلِيَ أَمِيرُهُ وَقَالَ أَنَا وَعَلِيَ
مِنْ شَجَرَةٍ وَاحِدَةٍ وَسَائِرُ النَّاسِ مِنْ شَجَرَةٍ شَتَّى وَاحِدَةً تَحُلُّ هُرُونَ مِنْ مَوْجِي
فَقَالَ لَهُ أَنْتَ حَقِّي بِمَنْ لَمْ يَهْرُونَ مِنْ مُوسَى إِلَّا أَنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي وَزَوْجَتُهُ
أَبْنَتُهُ سَيِّدَةُ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَاحِلٌ لَهُ مِنْ مُسَيِّدِينَ مَاحِلٌ لَهُ وَسَدَّ الْأَبْوَابَ
إِلَّا بِأَبَائِهِ ثُمَّ أَوْدَعَهُ عَلَيْهِ وَحَكَمَتْهُ فَقَالَ أَنَا مَدِينَةُ الْعِلْمِ وَعَلِيَ بَابُهَا قَدْ رَأَى
الْحِكْمَةَ فَلَمَّا تَهَامَنَ بَابُهَا ثُمَّ قَالَ لَهُ أَنْتَ أَحْيَى وَوَحْيِي وَوَارِثُ حُكْمِي وَنَجَّيْتَهُ
مِنْ دَعْوَى وَمِلْكِي سَبَلِي وَحَرَبْتَ حَرْبِي وَالْإِيمَانُ نَحَاطُ حُكْمِكَ وَدَمَكَ كَمَا
خَالَطَ حَيٍّ وَدَعَى وَأَنْتَ غَدَا عَلَى الْخَوْضِ خَلِيفَتِي وَأَنْتَ تَقْضِي دِينِي وَتُجِزُّ
عِدَائِي وَتَشْبِعُنِي عَلَى مَنَابِرٍ مِنْ نُورٍ مُبَيَّضَةٍ وَجُوهُهُمْ حَوْلِي وَالْجَنَّةُ مِنْهُمْ
جِيرَانِي وَلَوْلَا أَنْتَ يَا عَلِيُّ لَمْ يَعْرِفُوا الْمُؤْمِنُونَ بَعْدِي وَكَانَ بَعْدِي هَدًى
مِنَ الضَّلَالِ وَنُورًا مِنَ الْعَمَى وَجَبَلَ اللَّهُ الْمُتَيْنِ وَصَوَّرَ طَهَ الْمُسْتَقِيمِ لَا يُسْبِقُ
يَقْرَأُ فِي رَحْمَةٍ وَلَا يَسْلُوقُ فِي دِينٍ وَلَا يَلْحَقُ فِي مَنَاقِبَةٍ مِنْ مَنَاقِبِهِ يَخْدُو خَدَّ
الرَّسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَيُقَاتِلُ عَلَى التَّأْوِيلِ وَلَا تَأْخُذُ فِي اللَّهِ لَوْمَةٌ
لَا يَمُوتُ قَدْرُ فَيْدِهِ صَادِقًا لِلْعَرَبِ وَقُلُّ الْبَطَالِمِ وَنَاوَلْتَهُمْ دُوبَانَهُمْ فَأَوْدَعَ
قُلُوبَهُمْ أَحْقَادَ الْبَدْرِيَّةِ وَخَبَرِيَّةِ وَحَدِيثِيَّةِ وَعِيدَهُمْ فَأَصْبَحْتَ عَلَى عِدَائِهِمْ
وَأَكْبَتَ عَلَى مِلَّةِهِمْ حَتَّى قَتَلَ التَّائَكِينَ وَالْقَاسِطِينَ وَالْمَارِقِينَ وَلَمَّا قَضَى

عَجَبُهُ وَقَتْلُهُ اشْفَى الْأَجْرَيْنِ يَدْبَعُ الشَّقَى الْأَوَّلِينَ أَمْ تُنْشِئُ أَقْرَارَ الرَّسُولِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي الْهَادِينَ بَعْدَ الْهَادِينَ وَالْأَمَّةَ خَصْرَةً عَلَى مَقْتِهِ مَجْمُوعَةً عَلَى
قَطِيعَةٍ رَجِيمَةٍ وَأَفْصَلَةً وَلَدًا إِلَّا الْقَائِلِينَ مِنْ فِي لِرَعَايَةِ الْحَقِّ فِيهِمْ فَنُشِئُ
مَنْ قِيلَ وَسَيِّئٌ مِنْ سَيِّئٍ وَأَخْصَى مِنْ أَفْصَى وَجَرَى الْقَضَاءُ لَهُمْ بِمَا رَجَعَتْ حُسْنُ
الْمُتَوَكِّلِينَ إِذْ كَانَتْ الْأَرْضُ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ
وَسَبَّحَانَ رَبَّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا وَلَنْ يَخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ فَعَلَى الْأَطَائِبِ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَأَرْوَاحِهِمْ فَالْيَسِيرُ
الْبَاكُونَ وَإِنَّا لَهُمْ فَلْيَسْتَدْبِرُوا لِنَاوِلُونَ وَلِيَسْتَدْرِغُوا لَدُونَهُ وَيَصْرُخَ الصَّادِقُونَ
وَيَضْحَكُ الضَّاحِكُونَ وَيَبْغِ الْعَاجُونَ إِنَّ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ وَإِنَّ ابْنَهُمَا الْحَسَيْنَ
صَلَحَ بَعْدَ صَلَاحٍ وَصَادَقَ بَعْدَ صَادِقٍ وَإِنَّ السَّبِيلَ بَعْدَ السَّبِيلِ أَيْرُ الْخَيْرِ
بَعْدَ الْخَيْرِ وَإِنَّ الشَّهْرَ وَالظَّالِمَةَ إِنَّ الْفَقَارَ الْمُبِيرَ إِنَّ الْأَنْجَمَ الزَّاهِرَ
إِنَّ أَعْلَامَ الدِّينِ وَقَوَاعِدَ الْعِلْمِ إِنَّ بَقِيَّةَ اللَّهِ الْبَاقِي لَأَتَحَلَّوْا مِنَ الْعِزَّةِ الظَّاهِرَةِ
إِنَّ الْمَعْدَلَ لَقَطْعٌ دَائِرُ الظُّلْمَةِ إِنَّ الْمُنْتَظَرَ لِرَأْسَةِ الْأَمَّةِ وَالْعُوجَ أَيْرُ الرَّحْمَى
لِإِزَالَةِ الْجَوْرِ وَالْعُدُوَانِ إِنَّ الْمَدْعَى لَصَدِيدُ الْقَرَائِصِ وَالسَّيِّئُ إِنَّ الْخَيْرَ
لِإِعَادَةِ الْمِلَّةِ وَالشَّرِيعَةِ وَإِنَّ الْمَوْثَلَ لِإِخْصَاءِ الْكِتَابِ وَخُدُودِهِ إِنَّ الْخَيْرَ مَعَالِمُ
الدِّينِ وَأَهْلِيهِ إِنَّ فَاحِشَ شَوْكَةِ الْمُعْتَدِينَ إِنَّ هَادِمَ أَبْدِيَةِ الشَّرِّ وَالْبَقِيَّةِ
إِنَّ مَبِيدَ أَهْلِ الْفُسُوقِ وَالْعِصْيَانِ مِنْ حَاصِدٍ فَرُوعِ الْعِجَى وَالشِّقَاقِ إِنَّ
طَائِفَ نَارِ الزَّيْفِ وَالْأَهْوَاءِ إِنَّ قَاطِعَ حَبَائِلِ الْكُذْبِ وَالْإِفْرَادِ أَيْرُ بَيْتِ الْعُلَمَاءِ
وَالْمُرَدَّةِ أَيْرُ سِتَاحِلِ أَهْلِ الْعِنَادِ وَالضَّمَلِيلِ وَالْإِحَادِ أَيْرُ حُجْرَةِ الْأَوْلِيَاءِ
وَمَبْدَأُ الْأَعْدَاءِ أَيْرُ جَامِعِ الْكَلَامِ عَلَى التَّقْوَى أَيْرُ بَابِ اللَّهِ الَّذِي مِنْهُ يُؤْتَى
أَيْرُ وَجْهِ اللَّهِ الَّذِي إِلَيْهِ يَتَوَجَّهُ الْأَوْلِيَاءُ أَيْرُ السَّبَبِ الْمَصِلُ بِأَهْلِ الْأَرْضِ

وَالسَّمَاءِ أَيْرُ صَاحِبِ يَوْمِ الْقِيَامِ وَنَاشِئُ رَأْيَةِ الْهَدْيِ أَيْرُ مَوْلَى سُبُلِ الصَّلَاةِ
وَالِإِضَاءَةِ الْقَالِبِ يَدْحُولُ الْأَنْبِيَاءَ وَابْنَاءَ الْأَنْبِيَاءِ أَيْرُ الطَّالِبِ يَدْمُ الْقَتْلِ
بِكُرْبَلَاءِ أَيْرُ الْمَصُورِ عَلَى مَرَاغِبَتِي عَلَيْهِ وَافْتَرَى أَيْرُ الْمَضْطَرِّ الَّذِي يُجَابُ
إِذَا دَعَى أَيْرُ صَدْرِ الْخِلَافَةِ ذُو الْبَيْتِ وَالتَّقْوَى أَيْرُ بَلَدِي الْمُصْطَفَى وَابْنُ
عَلِيٍّ الْمُرْتَضَى وَابْنُ خَدِيجَةَ الْغُرَاءِ وَابْنُ فَاطِمَةَ الْكُبْرَى يَا بَنِي أَنْتَ وَابْنِي
وَنَفْسِي لَكَ الْوَفَاءُ وَاجْمَا يَا بَنِي السَّادَةِ الْمُقَرَّبِينَ يَا بَنِي الْجَبَالِ الْأَكْرَمِينَ
يَا بَنِي الْهَدْيِ الْمُتَهَنِّينَ يَا بَنِي الْخَيْرَةِ الْمُتَهَنِّينَ يَا بَنِي الْمَغْطَرَةِ الْأَجْمَعِينَ
يَا بَنِي الْخَضَارِ الْمُتَجَبِّينَ يَا بَنِي الْقَهْقَرَةِ الْأَكْرَمِينَ يَا بَنِي الْأَطَائِبِ الْمُطَهَّرِينَ
يَا بَنِي الْبُيُوتِ الْمُبِيرَةِ يَا بَنِي الشَّرْحِ الصُّبْحِيِّ يَا بَنِي الشَّهْبِ الشَّافِعِ يَا بَنِي الْأَنْجَمِ
الزَّاهِرِ يَا بَنِي السَّبِيلِ الْوَاضِحِ يَا بَنِي الْأَعْلَامِ الْأَمْشِجَةِ يَا بَنِي الْعُلُومِ الْكَامِلَةِ
يَا بَنِي السُّنَنِ الشَّاهِرَةِ يَا بَنِي الْمَعَالِمِ الْمَأْثُورَةِ يَا بَنِي الْمَجْزَاتِ الْمَوْجُودَةِ يَا بَنِي
الدَّلَائِلِ الشَّاهِدَةِ يَا بَنِي الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ يَا بَنِي النَّبَا الْعَظِيمِ يَا بَنِي مَنْ هُوَ
فِيهِ الْكِتَابُ لَدَى اللَّهِ عَلَى حِكْمٍ يَا بَنِي الْأَيَّامِ وَالْبَيِّنَاتِ يَا بَنِي الدَّلَائِلِ
الظَّاهِرَةِ يَا بَنِي الْبَرَاهِينِ الْوَاضِحَاتِ يَا هَوَاتِ يَا بَنِي النَّجْمِ الْبَالِغَاتِ يَا بَنِي
النِّعَمِ الشَّائِعَاتِ يَا بَنِي طُدِّ وَالْحُكْمَانِ يَا بَنِي يَسَّ وَالذَّارِيَّاتِ يَا بَنِي الظُّوْرِ
وَالْعَادِيَّاتِ يَا بَنِي مَنْ دَنَى فَدَنَى فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ وَأَدْنَى دُنُوًّا وَأَقْرَبًا
بَيْنَ الْعَالِيِ الْأَعْلَى لَيْتَ شِعْرِي أَيْرُ اسْتَقَرَّتْ بِلَدُ النَّوَى بَلْ أَيْرُ رَضِيَ تَهْلُكَ
أَوْ التَّرَى أَيْرُ ضَوَى أَمْ غَيْرُهَا أَمْ ذِي طَوَى غَيْرُ عَلَى أَنْ أَرَأَى خَلْقَ وَلَا مَوْسَى
وَلَا اسْتَمَعَ لَكَ حَسْبِي سَاءَ لَا يَجُوزُ غَيْرُ عَلَى أَنْ لَا يَحْطُبُ فِي دُونِكَ الْبَلَاءُ
وَلَا يَنَالُكَ مَنِيٌّ صَبِيحٌ وَلَا مَشْكَوَى يَنْفَسِي أَنْتَ مَرْمُوحٌ لَمْ يَخْلُ مِنْ أَنْفُسِهِ
أَنْتَ مِنْ نَارِجٍ يَنْجَحُ عَنَّا يَنْفَسِي أَنْتَ أَمِيَّةٌ شَانِقٌ مَنِيٌّ مِنْ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ

ذَكَرَ احْتِسابًا بِنَفْسِي اَنْتَ مِنْ عَقِيدٍ عَزِيزٍ لَا يَسَامِي بِنَفْسِي اَنْتَ مِنْ اَنْبِيَاءِ تَجِدُ
لَا يَجَازِي بِنَفْسِي اَنْتَ مِنْ رُلَادِيْعٍ لَا تَضَاهِي بِنَفْسِي اَنْتَ مِنْ صِغْفَرٍ شَرِيفٍ
لَا يَسَاوِي لِي مَتْنِي اَجَارُ فَيْتَ يَا مَوْلَايَ وَارِي مَتْنِي وَارِي خِطَابَ صِفَتِ
فَيْتَ وَارِي بَحْوِي عَزِيْزِي عَلَى اَنْ اُجَابَ دَوْلَتِكَ وَارِنَاغِي عَزِيْزِي عَلَى اَنْ اُبْكِيكَ
وَيَحْتَدُّ لَكَ الْوَرَى عَزِيْزِي عَلَى اَنْ يَجْرِي عَلَيْكَ دَوْلَتُهُمْ مَا جَرَى هَلْ مُعَيَّنَ
فَاطِلٌ مَعَهُ الْعَوِيْلُ وَالْبَكَاهِلُ مِنْ جُرُوعٍ فَاسَاعِدْ جِرْعَةً اِذَا خَلَّ اَهْلُ
قَدِيْتِ عَيْنٍ فَتَسْعِدْهَا عَيْنِي عَلَى الْقَدَى هَلْ اِلَيْكَ يَا ابْنَ اَحْمَدَ سَبِيْلُ
فَتَلْقَى هَلْ يَصِلُ يَوْمَنَا مِنْكَ بَعْدِي فَتَخْطِيْ مَتْنِي نَزْدَنَا هَيْلَكَ الزَّوِيَّةَ
فَزَوِيْ مَتْنِي نَنْتَفِعُ مِنْ عَذَابِ مَا نَكَتَ فَقَدْ طَالَ الصَّدَى مَتْنِي نَعَاذِكَ
وَرَاوِسَكَ فَمَقَرَّ عِيُونَنَا مَتْنِي تَرَيْنَا وَتَرْبِكَ وَقَدْ تَشَرَّبْتَ لِيْوَ اَلْغَضَبِ
اَنَا نَاخَعْتُ بِكَ وَاَنْتَ تَأَمُّ الْمَلَاوَقَدَ مَا لَكَ اِلَّا رَضَ عَدَاوَاتِكَ اَعْدَا
هُوَ اَنَا وَعِقَابًا وَابْرَتْ الْعَنَاءُ وَحَجَّكَ الْحَقُّ وَقَطَعْتَ دَابِرَ الْمَكْبَرِيْنَ
وَاَجْتَدَيْتَ اَصُوْلَ الظَّالِمِيْنَ وَنَحْنُ نَقُوْلُ اَحْمَدُ بِاللهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ اَللّٰهُمَّ
اَنْتَ كَشَفْتَ الْكَرْبَ وَالْبَلْوَى وَارْتَبْتَ اَسْتَعْدَى ضَعْفِكَ الْعَدُوْ
وَاَنْتَ رَبُّ الْاٰخِرَةِ وَالْاَوَّلَى فَاغْنِ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِيْنَ عِبَادَكَ
الْمُبْتَلى وَارِهِ سَيِّدَهُ لَا يَسْتَدِيْدُ الْقُوَى وَارْزُقْ عَنَهُ الْاَسْمَى وَالْحَوَى وَبَرِّزْ
عَلَيْهِ لِيْ يَأْمَنَ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوْى وَمَنْ اِلَيْهِ الرَّجْعِي وَالْمُنْتَهَى اَللّٰهُمَّ وَنَحْنُ
عَبِيدُكَ لَنَا نَهْوُنَ اِلَى وَلِيَّتِكَ الْمَذْكُوْرِيْكَ وَبِكَيْتِكَ حَلَقَتَهُ لَنَا عِصْمَةٌ
وَمَلَاوَاغَتَهُ لَنَا قَوَامًا وَمَعَاذًا وَجَعَلْتَهُ لِلْمُؤْمِنِيْنَ مِنْ اِيْمَانًا قَبْلَهُ
مِنْ اَلْحَيَّةِ وَسَلَامًا وَزَيْدًا بِذَلِكَ يَا رَبِّ اَكْرَامًا وَاجْعَلْ مُسْتَقَرًّا لَنَا مُسْتَقَرًّا
وَمُقَامًا وَانْجِمْ بَعْدَكَ بِتَقْدِيْمِكَ اِيَّاهُ اَمَامَنَا حَتَّى تُوْرِدَ بِلَجْنَتِكَ وَمُرَافَقَةٍ

الشَّهَادَةِ مِنْ خُصَالَتِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى اٰلِهِ وَصَلِّ عَلَى اَحَدٍ
مُحَمَّدٍ رَسُوْلِكَ السَّيِّدِ الْاَكْبَرِ وَصَلِّ عَلَى اَبِيهِ السَّيِّدِ الْقَسُوْر
وَسَامِلِ الْوَلَوْرِ فِي الْحَشْرِ وَسَاقِيْ اَوْلِيَايَاهُ مِنْ نَهْرِ الْكُوْتِ وَالْاَمِيْرِ عَلَى سَائِرِ
الْبَشَرِ الَّذِيْ مَنْ اَمِنْ بِهِ فَقَدْ ظَهَرَ وَمَنْ اِيْمَنْ بِهِ فَقَدْ خُطِرَ وَكَفَرَ
صَلِّ اَللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَى اَخِيْهِ وَعَلَى غُلَامِيْهِمَا الْيَا مَيْنِ الْغُرِّ مَا طَلَعَتْ
تُسُوسٌ وَمَا اَضَاءَ قَمَرٌ وَعَلَى جَدِّهِ الصِّدِّيقِ الْكُبْرَى فَا طَهَّرَ
الزَّهْرَ اَوْ نَيْتَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى وَعَلَى مِرَاطِطِيَّتِ مِنْ اَبَانِهِ الْبَرَّةِ وَعَلَيْهِ
اَفْضَلُ وَاَكْمَلُ وَاَنْتَ وَادُوْمُ وَاَكْثَرُ وَوَقُرُّ مَا حَلَيْتَ عَلَى اَحَدٍ مِنْ اَصْفِيَاكَ
وَخَيْرِيْكَ مِنْ خَلْقِكَ وَصَلِّ عَلَيْهِ صَلَوةً لَا غَايَةَ لِعَدَدِهَا وَلَا نِهَآيَةَ
لِمَدَدِهَا وَلَا نِفَادَ لِمَدَدِهَا اَللّٰهُمَّ وَارْتَبْ بِرَحْمَتِكَ وَادْحَضِ بِرِ الْبَاطِلِ وَارْزُقْ
بِهِ اَوْلِيَاكَ وَارْزُقْ اَعْدَاكَ وَصَلِّ اَللّٰهُمَّ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ وَصَلِّ اَللّٰهُمَّ
اِلَى مُرَافَقَةٍ سَلْبَةٍ وَاجْعَلْنَا مِنْ اَخْلَافِ حُجْرَتِهِمْ وَيَكُنْ فِيْ ظِلِّهِمْ وَاعْنَا
عَلَى تَابِيْدِهِ حَقُوْقِهِ اِلَيْهِ وَالْاِجْتِهَادِ فِيْ طَاعَتِهِ وَالْاِجْتِنَابِ عَنْ مُعَصِيَتِهِ
وَأَمْنٌ عَلَيْنَا بِرِضَاكَ وَهَبْ لَنَا رَافِقَةً وَرَحْمَةً وَدُعَاءَهُ وَخَيْرَهُ مَا نَالُ
بِهِ سَعَةً مِنْ رَحْمَتِكَ وَفَوْزًا عِنْدَكَ وَاجْعَلْ صَلَواتِكَ بِمَقْبُولَةٍ وَذُنُوبَنَا
بِهِ مَغْفُوْرَةً وَدُعَائَاتِنَا بِمُسْتَجَابًا وَاجْعَلْ اَزْوَاقَنَا بِمُسَوِّطَةٍ وَهُوْمَنَا بِه
مَكْفِيَةٍ وَحَوَائِجِنَا بِمُقْضِيَةٍ وَاقْبَلْ لِيْنَا بِوَجْهِكَ الْكَرِيْمِ وَأَقْبَلْ
تَقَرُّبَنَا اِلَيْكَ وَانْظُرْ لِيْنَا نَظْرَةً رَحِيْمَةً تَسْتَكْمِلُ بِهَا الْكَرَامَةَ عِنْدَكَ
شَوْقًا لِنَصْرِفَهَا عَنْ اَعْيَادِكَ وَاسْتِقْنَا مِنْ حَوْضِ جَدِّكَ صَلَّى اَللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
يَكَايِسِهِ وَيَبْدِيْكَ رِيًّا وَيَا هَيْدِنَا سَابِقًا لَظْهَارِ بَعْدِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ
وَمَا تَرَى مِنْ مَخْلُوْقٍ فَرَسِيْدَانِ بْنِ اَبِيْ شَيْخٍ طَوْسِيْ رَحِمَهُ اَللّٰهُ

يسند معتبر روايت کرده است که عبدالله بن محمد گفت که من سؤالات
کردم از حضرت امام حسين عيسى كرى عليه السلام که املا نمايد بر من كيفيت
صلوات فرستادن بر حضرت رسول صلى الله عليه وآله و اوصيا
لحضرت صلوات الله عليهم را و با خود حاضر کرده بودم که اخذ بدارم
پس بر من املا فرمود پس آنکه از كتابي املا کند باین نحو اللهم صل على
محمد و آل محمد کما حل و حاک و بلغ رسالتک و صل على محمد کما حل
جلالتک و حرّم حرّامک و علم کفایتک و صل على محمد کما اقام الصلوة
و ادى الزکوة و دعا الى دينک و صل على محمد کما صدق بوعدهک و اشفق
من عبيدک و صل على محمد کما غفرت به الذنوب و سترت به العيوب
و فرجت به الكرب و صل على محمد کما دفعت به الشقاء و كشفت
به القمار و احييت به الدعاء و نصبت به من الابل و صل على محمد کما رحمت
به العباد و احييت به البلاد و قصمت به الجبابرة و اهلکت به الفلج
و صل على محمد کما اضعفت به الاموال و حذرت به من الاهوال و کثرت
به الاصنام و رحمت به الانام و صل على محمد کما بعثت به خير الاديان
اعزّت به الايمان و تبررت به الاوثان و عظمت به البيت الحرام و صل
على محمد و اهل بيته الطاهرين الاخيرين و سلم تسليمنا اللهم صل على
امير المؤمنين علي ابن ابی طالب اخي نبيک و وليته و وصيه و وزيره
و مستودع عليه و موضع سيره و باب حکمته و الناطق بحجته و الداعي
الى شريعته و خليفة في امته و مفرج الكرب عز وجهه فاصبر
الکفر و مخرج الفجرة و الذي جعلته من نبيک بمنزلة هرون
من موسى اللهم و آل من و الاله و عاده من عاداه و انصر من نصره و اخذ

من خذله و العن من نصب له من الاولين و الاخيرين و صل عليه افضل
ما صليت على احد من وحياته انبيائك يا رب العالمين اللهم صل
على الصديق فاطمة الزكوية حبيبة حبيبك و نبيك و ام
اجيائك و اصفيائك التي انجبت لها و فضلها و اخترتها على سائر
العالمين اللهم كن الظالم لها من ظلمها و استخف بحقوقها و كن
الثاق للهم بدم اولادها اللهم و كما جعلتها ام ائمة الهدى
و حليمة صاحب اللواء و الكرمة عند الملأ الاعلى فصل عليها
و على امها صلوة تكرم بها وجهه ايها محمد صلى الله عليه وآله و آله و عترته
اعين ذوي بيتها و ابلغهم عنى في هذه الساعة افضل النجاة و السلام
اللهم صل على الحسن و الحسين عبيدك و ولييك و ابني رسولك
و سبطي الرحمة و سيدي شباب أهل الجنة افضل ما صليت على
احد من اولاد النبيين و المرسلين اللهم صل على الحسن بن سيدي
النبيين و وصي امير المؤمنين السلام عليك يا بن رسول الله السلام
عليك يا بن سيدي الوصيين اشهد انك يا بن امير المؤمنين امير الله
و ابن امينه عشت مظلوما و مضيت شهيدا و اشهد انك الانام
الزكي الهادي المهدى اللهم صل عليه و بلغ روحه و جسده عنى في
هذه الساعة افضل النجاة و السلام اللهم صل على الحسين بن علي
المظلوم الشهيد قتيل الكفرة و طريح الفجرة و السلام عليك
يا ابا عبد الله السلام عليك يا ابن رسول الله السلام عليك يا بن
المؤمنين اشهد موقنا انك امير الله و ابن امينه ثقلت مظلوما
و مضيت شهيدا و اشهد ان الله تعالى الظالم يشارك و محجرا و

مِنَ الْبَصِيرَةِ وَالْقَائِدِ فِي هَلَاكِ عَدُوِّكَ وَأَظْهَارِ دَعْوَتِكَ وَأَشْهَدُ
أَنَّكَ وَقَّيْتَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَبَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَبَدْتَ اللَّهَ خُلُصًا
حَتَّى أَنَاكَ الْبَقِيَّةُ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً خَذَلَتْكَ
وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً أَلَبَّتْ عَلَيْكَ وَأَبْرَأَ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى مِنْ كَذِبِكَ وَاسْتَخَفَّ
بِحَقِّكَ وَاسْتَحْلَزَكَ بِأَبْنَيْتِ وَأَمْنِي يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ لَعَنَ اللَّهُ قَاتِلَكَ
وَلَعَنَ اللَّهُ خَاذِلَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ سَمِعَ وَأَعْيَتْكَ فَلَمْ يُجِيبَكَ وَلَمْ يُصْرِكَ
وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ تَبَيَّنَ نِسَابُكَ أَنَا إِلَى اللَّهِ مِنْهُمْ بَرِيٌّ وَمِنْ الْأَهْمِ وَمَا لَاهُمْ
وَأَعَامَهُمْ عَلَيْهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ وَالْأُمَّةُ مِنْ وَلَدِكَ كُلُّهُ الثَّقَوَى وَبَابُ
الْهُدَى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَالْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَأَشْهَدُ أَنْزِلَ فِيكُمْ
مُؤْمِنٌ وَمَيِّزٌ لِيَكُم مَوْقِفٌ وَلَكُمْ تَابِعٌ بِذَلِكَ نَفْسِي وَشَرَايِعُ دِينِي وَخَوَاشِيمِ
عَلَى مَنْ تَقَلَّبَ فِي دُنْيَايَ وَأَخْرَجَ اللَّهُ صِلَ عَلَى عَلِيٍّ ابْنِ الْحُسَيْنِ سَيِّدِ
الْعَالَمِينَ الَّذِي اسْتَخَاصَهُمْ لِنَفْسِكَ وَجَعَلْتَ مِنْهُ أُمَّةً الْهُدَى
الَّذِينَ يَهْتَدُونَ بِأَلْحَى وَيُبْعِدُونَ الْخُرَّةَ لِنَفْسِكَ وَطَهَّرْتَ مِنَ الرِّجْسِ
وَأَصْطَفَيْتَهُ وَجَعَلْتَهُ هَادِيًا يَهْدِي بِنَا اللَّهُ صِلَ عَلَيْهِ أَفْضَلُ مَا صِلْتَ
عَلَى أَحَدٍ مِنْ ذُرِّيَةِ إِبْنِيكَ حَتَّى تَبْلُغَ بِهِ مَا نَقَرُ بِهِ عَيْنَهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
أَنَّكَ عَزَّ وَجَّهَ كَيْفَ اللَّهُ صِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ بَاقِرُ الْعِلْمِ وَآمَامُ الْهُدَى
وَقَائِدُ أَهْلِ الثَّقَوَى وَالْمُسْتَجِيبُ مِنْ عِبَادِكَ اللَّهُمَّ وَكَأَجَعَلْتَهُ عَلَا
لِعِبَادِكَ وَمَنَّا إِلَيْكَ وَلَوْكَ وَمُسْتَوْدَعًا لِحُكْمِكَ وَمُتَرَجِّمًا لَوْحِكَ
وَأَمَرْتَ بِطَاعَتِهِ وَخَذَرْتَ مِنْ مَعْصِيَتِهِ فَصِلَ عَلَيْهِ أَفْضَلُ مَا صِلْتَ
عَلَى أَحَدٍ مِنْ ذُرِّيَةِ إِبْنِيكَ وَأَصْفِيَاكَ وَرُسُلِكَ وَأَمَّا أَنْتَ يَا رَبَّ
الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صِلَ عَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الضَّادِ خَازِنِ الْعِلْمِ الْكَلَامِ

إِلَيْكَ بِالْحَقِّ التَّوَالِيهِ الْمُبِينِ اللَّهُمَّ وَكَأَجَعَلْتَهُ مُعَدِّنَ كَلَامِكَ وَوَحْيِكَ
وَحَازِنَ عِلْمِكَ وَلِسَانَ تَوْحِيدِكَ وَوَلِيَّ أَمْرِكَ وَشَيْخَ فِطْرَتِكَ
فَصِلَ عَلَيْهِ أَفْضَلُ مَا صِلْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَصْفِيَاكَ وَجُجَلَّتْ لَكَ
حَمِيدٌ مُجِيدُ اللَّهُمَّ صِلَ عَلَى الْأَمِينِ الْمُؤْمِنِ مُوسَى بْنِ جَعْفَرِ
الْبَرِّ الْوَفِيِّ الظَّاهِرِ الزَّكِيِّ التَّوَالِيهِ الْمُبِينِ الْمُجْتَمِعِ الْحَسْبِ الصَّالِحِ
عَلَى الْأَذَى فِيكَ اللَّهُمَّ وَكَأَبْلَغَ عَنْ بَابِهِ مَا اسْتَوْذِعَ مِنْ أَمْرِكَ وَ
فَتِيكَ وَحَلَّ عَلَى الْحُجَّةِ وَكَأَبْلَغَ أَهْلَ الْعُرْوَةِ وَالشَّدَّةِ فَمَا كَانَ يَلْفِي
مِنْ جَهَالِ قَوْمِهِ رَبِّ فَصِلَ عَلَيْهِ أَفْضَلُ وَأَكْلُ مَا صِلْتَ عَلَى أَحَدٍ
مِنْ أَطْلَعَكَ وَضَمَّ لِعِبَادِكَ إِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ اللَّهُمَّ صِلَ عَلَى طَائِفَةٍ
مُوسَى الَّذِي أَرْضَيْتَهُ وَرَضَيْتَ بِهِ مِنْ شَيْئٍ مَرَجَلَيْكَ اللَّهُمَّ
وَكَأَجَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلَى خَلْقِكَ وَقَائِدًا بِأَمْرِكَ وَنَاصِرًا لِدِينِكَ وَشَهِيدًا
عَلَى عِبَادِكَ وَكَأَصَحَّ لَهُمْ فِي السِّرِّ وَالْعِلَانِيَةِ وَدَعَا إِلَى سَبِيلِكَ الْحَقِّ
وَالْوَعْدَةِ الْحَسَنَةِ فَصِلَ عَلَيْهِ أَفْضَلُ مَا صِلْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَهْلِ الْإِيمَانِ
وَجَيْرَتِكَ مَرَجَلَيْكَ إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ اللَّهُمَّ صِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ
مُوسَى عِلْمِ الثَّقَوَى وَنُورِ الْهُدَى وَمُعَدِّنِ الْوَفَاءِ وَفَرَجِ الْأَزْكَاءِ وَخَلِيفَةِ
الْأَوْصِيَاءِ وَأَمِينِكَ عَلَى وَحْيِكَ اللَّهُمَّ وَكَأَهْدَيْتَ بِهِ مِنْ أَفْضَلِ اللَّهِ
وَاسْتَفْقَذْتَ بِهِ مِنْ خَيْرِهِ وَأَرْشَدْتَ بِهِ مِنْ اهْتِكَادِكِ وَمِنْ رُكْنِ
فَصِلَ عَلَيْهِ أَفْضَلُ مَا صِلْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَهْلِ الْإِيمَانِ وَبَقِيَّةِ أَوْصِيَاكَ
أَنَّكَ عَزَّ وَجَّهَ كَيْفَ اللَّهُ صِلَ عَلَى عَلِيٍّ ابْنِ مُحَمَّدٍ وَصِيِّ الْأَوْصِيَاءِ وَلِإِمَامِ الْأَقْبِيَاءِ
وَخَلِيفَةِ أُمَّةِ الدِّينِ وَالْحُجَّةِ عَلَى الْخَلَائِقِ أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ كَأَجَعَلْتَهُ نُورًا
يَسْتَضِي بِهِ الْمُؤْمِنُونَ فَتَبَشِّرْنَا بِأَجْرٍ يَلِي مِنْ تَوَالِيكَ وَأَنْذِرْنَا بِالْإِيمِ مِنْ عِقَابِكَ

وَحَدَّثَ بَأْسًا تَذَكَّرَ بِأَيَاتِكَ وَأَحْلَ جَلَالِكَ وَحَرَّمَ حُرَامَكَ وَبَيَّنَّ
 شَرَّ لَعْنِكَ وَفَرَّضَ عَلَيْكَ عِبَادَتَكَ وَأَمَرَ بِطَاعَتِكَ وَهَيَّأَ
 عَمَلُكَ مَعِصِيَتِكَ فَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَاءِكَ
 وَذُرِّيَّتِكَ أَنْبِيَاءِكَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ
 الْبَقِيِّ الْمَصَادِقِ النُّورِ الْمُخَيَّرِ خَازِنِ عِلْمِكَ وَالْمَذْكُورِ يُؤَخِّدُكَ وَوَلَّيْتَ
 أَمْرَكَ وَخَلَفَاةَ الَّذِينَ هُدَاهُ الرَّاشِدِينَ وَالْحُجَّةَ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا
 فَصَلِّ عَلَيْهِ يَا رَبِّ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَصْفِيَائِكَ وَحُجَّجِكَ وَ
 أَوْلَادِ رُسُلِكَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى وَلِيِّكَ وَنَبِيِّكَ وَأَوْلِيَاءِكَ
 الَّذِينَ قَرَضَتْ طَاعَتَهُمْ وَأَوْحَيْتَ حَقَّهُمْ وَأَذْهَبْتَ عَنْهُمْ الرِّجْسَ وَ
 طَهَّرْتَهُمْ تَطْهِيرًا اللَّهُمَّ ضَرِّهِ وَأَنْتَ بِلَدِّ نَبِيِّكَ وَأَنْتَ بِلَدِّ أَوْلِيَاءِكَ
 وَأَوْلِيَاءَتِهِ وَشِيعَتِهِ وَأَنْصَارِهِ وَاجْعَلْنَا مِنْهُمْ اللَّهُمَّ أَعِدْ مِنْ شَرِّ كُلِّ بَاغٍ
 وَطَالِعٍ وَمِنْ شَرِّ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَاحْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ
 يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ وَأَحْرُسْهُ وَأَمْنَعْهُ مِنْ أَنْ يُوْصَلَ إِلَيْهِ لِبُؤْسٍ وَاحْفَظْ
 فِيهِ رَسُولَكَ وَالرَّسُولَ وَأَظْهِرْ نَبِيَّ الْعَدْلِ وَابْنَهُ الْبَاقِي وَأَنْصُرْ
 نَاصِرِيهِ وَأَخْذُلْ خَاذِلِيهِ وَأَقْضِ بِجَبَابَةِ الْكَفَرَةِ وَأَقْتُلْ الْكَافِرَ
 وَالْمُتَأَفِّقِينَ وَجَمِيعَ الْمُخَلِّدِينَ حَيْثُ كَانُوا أَمْشَرِيقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا
 وَبَرِّهَا وَبَحْرِهَا وَأَمْلَأْ لِبِلَادِ الْأَرْضِ عَدْلًا وَأَظْهِرْ دِينَ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَالْإِلَهَ
 السَّلَامَ وَاجْعَلْنِي اللَّهُمَّ مِنْ أَنْصَارِهِ وَأَعْوَانِهِ وَأَتَابِهِ وَشِيعَتِهِ وَأَوْثَرِي
 فِي آلِ مُحَمَّدٍ مَا يَمْلِكُونَ وَفِي عَدُوِّهِمْ مَا يَحْذَرُونَ إِلَهَ الْحَقِّ آمِينَ **سَبَا**
دُفَانِ دَهْمِ دُفَانِ غَزَايِ وَحَبَسِ که مخصوص روزی و ماهی نیست
 و نمازهاست که اختصاص بوقتی ندارد و آنهایی که بغیر ماهها عارضی

دارند و در آن هشت فصل است **فصل اول** در بیان نماز یا نشست
 بدانکه این نماز واجب است نزد کسوف و اقواب و خسوف ماه خواه
 کل بکبر و خواه بعض و در زلزله که زمین بلرزد و مشهور است
 که هر آنی که از جانب آسمان نازل شود که موجب خوف غالب خلق
 گردد این نماز واجب میشود مانند بادهای بسیار شدید که برخلاف
 عادت باشد خواه رنگین باشد خواه نباشد و صاعقه های عظیم
 و رعد های بسیار شدید و تاریک شدن هوا و امثال اینها و این قول
 اقوی است و کیفیت این نماز آنست که قصد کند که نماز افتاب گرفتن
 یا ماه گرفتن یا زلزله یا آیات منکرمه ادا از جهت آنکه واجب است بر ای
 رضای خدا با قریه ای که الله پس بکبر احرام بگوید و یکسوی بخواند
 پس رکوع کند پس سر بردارد و سست است که در سر برداشتن الله اکبر
 بگوید پس حمد و سوره بخواند پس رکوع کند تا آنکه پنج رکوع بعمل آورد و
 از رکوع پنجم که سر بردارد سبّح الله لمن حمد بگوید بعد از آن سجود و سجده
 بجا آورد پس رکوع دوم رکعت دیگر بجا آورد بدستور رکعت اول و دوم
 برداشتن از رکوع دوم و سوره تکوین بجا آورد و سبّح الله لمن حمد بگوید و اگر در رکوع
 اول بعد از حمد بعضی از سوره را بخواند و بر رکوع رود و بعد از سر برداشتن
 باقی سوره را بخواند اعاده حمد نمی کند و اگر سوره که پنج آیه باشد تقریباً
 بر رکوعها بیست حمد که در رکوع اول خوانده اکتفا میکند و همچنین در رکعت
 دوم بیست حمد و سوره که چنین که تقریباً کند اکتفا نمیتواند کرد و بهتر
 آنست که بطریق اول بکند و بعد حمد و سوره بجا آورد اگر وقت تنگ
 باشد و اول وقت نماز کسوف و خسوف ابتدای گرفتن است و آخر وقت

بقول مشهور ابتداي منجلی شدن است و طهر نزد فقیر و جمیع تحقیقین
انست که تا تمام منجلی نشود و قنقش باقیست و نماز نزل و آیات
که و قنقش و قایمان نکند موافق مشهور در تمام عباد است و اگر کسی
ترک کند نماز مذکور را با حدوث یکی از اسباب مذکور مشهور میا
علم است که قضا نمیکنند آن نماز را مطلقا و جمعی گفته اند که بر پایه
که فراموش کرده باشد قضا نیست مادام که تمام قرص نکرده باشد
و عمل بشهر و حوط است و اگر مطلع نشود تا وقت بدر و در شهر
میان احکام است که قضای کسوفین واجب نیست مگر آنکه تمام قرص
گرفته باشد و جمعی گفته اند واجبست قضا مطلقا و قول اول اقوی
و ثانی احوط است و مستحب است که این نماز را جماعت بخوانند و طول
بدهند بقدر زمان کسوف و خسوف و هرگاه از نماز فارغ شود و بخلا
نشد باشد شهر و اقوی است که اعاده نماز مستحب است و بعضی
دانست و مستحب است خواندن سوره های طولانی با وسعت وقت
برابر ساختن رکوع و سجود با قرائت و مستحب است قنوت خواندن پیش از
رکوع دوم و چهارم و ششم و هشتم و دهم و اگر در ایام نزل مکرر این ایر را
بخواند مناسبت است از الله یسئل السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ
زَالَا لَإِنَّمَا أَنتَ مُبْقِیةٌ إِنَّهُ كَانَ حَلِیْمًا غَفُورًا و از حضرت امام رضا
علیه السلام منقول است که هر که در وقت خواب این آیه را بخواند خانه
بر سرش خراب نشود **فصل فی قیام** نماز استسقا است یعنی نماز طلب باران
در وقتی که باران کم آید و آب چاهها و چشمه ها کم شود و کیفیت این نماز
مثل نماز عید است که سابقا مذکور شد و جماعت باید کرد و در وقت

هایش طلب رحمت و استغفار از گناهان و طلب باران باید کرد و پیش
دعاها دعای نوزدهم ضعیفه کامله است و اکثر گفته اند که و قنقش
میان طلوع افتاب است تا زوال و باید امر کند مردم را که سه روز و سه
بهارند و روز سیم بیرون روند یا برهنه ایشان بیرون برود بهتر است
که روز سیم جمعه باشد یا دوشنبه و بصره بیرون روند یا برهنه
با سبکینه و وقار و مؤذنان عصاها بدست گرفته پیش روی امام بروند
و چون امام از نماز فارغ شود بر منبر یا الارود و در آنجا بگردانند یا آنکه بنجا
راست را بجانب چپ آورد و جانب چپ را بجانب راست و پیر و بقیه
کند و باواز بلند صد مرتبه الله اکبر بگویند و بجانب راست بگرد
و صد مرتبه سبحان الله بگویند پس بجانب چپ بگرد و صد مرتبه لا اله
الا الله بگویند پس دو مرتبه کند و صد مرتبه الحمد لله بگویند و گفته اند
که مردم در ذکرها موافقت کنند باؤنه در کشتن پس دو خطبه بخوانند
و مبالغه کند در استغفار و دعا و طلب رحمت و خطبه های منقوله
بهتر است نیست که اگر آن ذکرها را بعد از خطبه بخواند باز خوب باشد
فصل سیم در بیان نماز حضرت رسول صلی الله علیه و آله است
سید ابن طاووس قدس الله روحه بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه
السلام روایت کرده است که از آنحضرت سوال کردند از نماز حضرت
جعفر طیار حضرت فرمود که چراغ افلی از نماز حضرت رسول صلی الله
علیه و آله شاید حضرت رسول نماز جعفر را نکرده باشد و شاید
جعفر نماز آنحضرت را کرده باشد راوی گفت پس آن نماز را تعلیم کن من
حضرت فرمود که دو رکعت نماز منی کنی و در هر رکعت یک مرتبه فاتحه

و پانزده مرتبه سوره انا انزلناه میخوانی پس در رکوع و بعد از سر برداشتن
و در سجده اول و سر برداشتن و در سجده دوم و سر برداشتن هر یک
پانزده مرتبه سوره قدر را میخوانی پس تشهد میخوانی و سلام میگوئی
و چون فارغ شوی میان تو و خدا گناهی نمی ماند مگر آنکه امر زین شده
و هر حاجت که بطلی رواست و بعد از آن این دعا را میخوانی لا اله الا
الله ربنا ورب ابائنا الاولین لا اله الا الله الهنا و احدنا و نحن له سائلون
لا اله الا الله لا نعبد الا اياه تخاصین له الذین ولو کره الکافرون
لا اله الا الله و احد و احد و احد الفزع و عد و نصر عبد و همزم الا غراب
و احد فله الملك و له الحمد و هو على کل شیء قدير اللهم انت نور
السموات و الارض و من فیهن فلک الحمد و انت و یام السموات و الارض
و من فیهن فلک الحمد و انت احی و وعدک احی و انما یرک حق و الحجة
حق و التاریخ الله لله لتسلمت و بیک امنت و علیک توکلت و بیک
خاصمت و الیک حاکمت یا رب یا رب یا رب غفر لی ما قد مت و ما
اقررت و اسررت و اعلنت انت الهی لا اله الا انت صل علی محمد و آل محمد
و اغفر لی و ارحمنی و تب علی انک انت التواب الرحیم **مؤلفی** که این نماز
از نمازهای مشهور است و عامه و خاصه دو کتب خود روایت کرده اند
و بعضی این را از نمازهای روز جمعه شمرده اند و از روایت اختصاص معلوم
نمیشود و ظاهر ادراک سایر انام توان کرد **فصل پنجم** در بیان نماز حضرت امیر
المؤمنین صلوات الله علیه است ابن بابویه و عیاش و شیخ و دیگران رضی الله
عنهم بسند های صحیح و حسن و معتبر بسیار از حضرت صادق علیه السلام
روایت کرده اند که هر که چهار رکعت نماز بگذارد یعنی بدو سلام و در هر رکعت

لا اله الا الله

و قول الحق

بعد از سوره فاتحه پنجاه مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند چون فارغ گردد
میان او و حق تعا کناهی نماید مگر آنکه امر زین باشد و سید و شیخ
از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند که هر که چهار رکعت
نماز امیر المؤمنین علیه السلام را بخواند او را از گناهان بیرون آید مانند روز
که از مادر متولد شده باشد و حاجتهای او برآورده شود و در هر رکعت
سوره حمد و پنجاه مرتبه سون توحید بخواند و چون فارغ شود این دعا را
بخواند که تسبیح انحضرت سبحان من لا یبید معالیه سبحان من لا
تفقد عزائیه سبحان من لا یخجل لفرجه سبحان من لا یفقد ما عند
سبحان من لا یفقد لمدته سبحان من لا یثارک احد فی امره سبحان
من لا اله غیره پس این دعا بخواند یا من عینی عن السیئات و لم یجربها ارحم
عبدک یا الله یا الله نفسی نفسی عبدک یا سیدنا انا عبدک یا ربک
یا ربنا رب الهی بکینونیک یا املنا یا رحمانا یا غیاثنا عبدک عبدک لاجله
له یا منتهی رغبته یا مجری الدم فی عروقی عبدک یا سیدنا یا مالک
ایا هو یا هو یا هو یا ربنا عبدک لاجله فی ولا عنی بے عن نفسی ولا
استطیع لها ضرر ولا نفع ولا اجد من اصابه تقطعت اسباب الخدایع
عنی و اضمحل کل مظنون عنی فردنی الذهر الیک فتمت بین یدیک هذا
المقام یا الهی بعینک هذا کان کله و کیف انت صانع ذو کبیت شعری
کیف تقول لدعانی اتقول نعم ام تقول لا فان قلت لا فیا و بلی یا و بلی یا و بلی
یا عولی یا عولی یا عولی یا شقونی یا شقونی یا ذلی یا ذلی یا ذلی
الی من و بمن و عندهم کیف او ما ذا اولی شیخ الحجا و من ارجو من یجود علی
یفصله حین برخصنی باوسع المغفرة و ان قلت نعم کا هو الظن بک و الرجاء

لَكَ فَطَوْبِي يَا اَنَا السَّعِيدُ وَاَنَا السَّعُودُ فَطَوْبِي لِي وَاَنَا الْمَرْحُومُ
 يَا مُرَحِّمُ يَا مُرْتَفِعُ يَا مُعْظِفُ يَا مُتَجَبِّرُ يَا مُتَمَلِّكُ يَا مُقْسِطُ لَا اَعْلَمُ
 مَعَ خَلْجِ حَاجَتِي اَسْأَلُكَ يَا سَيِّدِي الَّذِي جَعَلْتَهُ فِي مَكُونِ عِيَّتِكَ وَ
 اسْتَقَرَّ عِنْدَكَ فَلَا يَخْرُجُ مِنْكَ لِي شَيْءٌ سِوَاكَ اللَّهُمَّ يَرْوِيكَ وَيَلِيكَ
 وَيَهْدِيكَ فَانْهَ اَجَلَ وَاَشْرَفْ اَتْمَانِكَ لَا يَنْجِيَنِي غَيْرُ هَذَا وَلَا اَحَدٌ اَعُوذُ عَلَى
 مِنْكَ يَا كَيُّوْنُ يَا مَكُونُ يَا مَنْ عَرَفَنِي نَفْسُهُ يَا مَنْ اَمَرَنِي بِطَاعَتِهِ يَا مَنْ
 نَهَانِي عَنْ مَعْصِيَتِهِ وَيَا مَدْعُو وَيَا مَسْئُولُ يَا مَطْلُوبُ اَلْيَدِ رَفَضْتُ
 صِيَّتَكَ الْيَوْمَ وَصِيَّتِي بِهَا وَلَمْ اَطْعَمَكَ وَلَمْ اَطْعَمَكَ فَمَا اَمْرِي لَكَ كَقَبِي
 مَا قُتِلْتُ اِلَيْكَ فِيهِ وَاَنَا مَعَ مَعْصِيَتِي لَكَ رَاجِعٌ فَلَا تَحُلْ بَيْنِي وَبَيْنَ مَا
 رَجَعْتُ يَا مُرَحِّمُ اَلْعَذَابِ مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَمِنْ فَوْقِي وَمِنْ
 تَحْتِي وَمِنْ كُلِّ جِهَاتِ الْاِحَاطَةِ يَا اللَّهُمَّ بِحَسْبِكَ سَيِّدِي وَبِعِلِّي
 وَلِيِّي وَيَا اَلْاَمِيْنَةَ الرَّاشِدِيْنَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ اجْعَلْ عَلَيَّ صَالِحَاتِكَ وَزَادَ
 وَرَحِمَتِكَ وَارْزُقْ عَالِيَةً مِنْ رِزْقِكَ وَاَقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ وَجَمِيعَ حَوَائِجِنَا
 يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ اِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ پس حضرت فرمود که هر
 این نماز را بکند و این دعا بخواند هیچ گناهی میان او و خدا نماند مگر آنکه
 امر زید شود **فصل پنجم** در تزیین فضیلت نماز حضرت فاطمه است صلوات الله
 علیها سید این طاوس قدس سر بسند معتبر از حضرت صادر و علی
 السلام روایت کرده است که فرمود که مادر من فاطمه علیها السلام اول بعد
 از سوره حمد صد مرتبه قدر و در رکعت دوم صد مرتبه سوره توحید
 بخواند و چون سلام می گفت این دعا بخواند سُبْحَانَ دِي الْعِزِّ
 الشَّامِخِ الْمُنِيفِ سُبْحَانَ دِي الْجَلَالِ الْمُبَارِخِ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ دِي الْمَلِكِ

الْفَاخِرِ الْقَدِيمِ سُبْحَانَ مَنْ لَيْسَ الْبَهْجَةُ وَالْجَمَالَ سُبْحَانَ مَنْ يَرَى
 بِالْأَنْوَارِ وَالْوَاقِرِ سُبْحَانَ مَنْ يَرَى أَثَرُ الْغَلِّ فِي الْأَضْفَانِ سُبْحَانَ مَنْ يَرَى
 وَقَعَ الظُّلُمُ فِي الْهَوَاءِ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ هَكَذَا وَلَا هَكَذَا غَيْرُهُ وَسَيِّدُ
 گفته است که در روایت دیگر وارد شده است که بعد از این نماز
 تسبیح مشهور حضرت فاطمه علیها السلام را که بعد از هر نماز خوانده میشود
 بخواند و بعد از آن صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد شیخ
 رحمه الله در صباح این نماز امر بر روایت کرده است و گفته است
 که چون سلام بگویی تسبیح فاطمه را بخوان و این دعا را بخوان یعنی دعایی که
 پیش مذکور شد پس گفته است که سر او راست برای کسی که این نماز را
 بکند و از این دعا فارغ شود زانو ها و در اعماق خود را برهنه کند و بگوید
 رَدِّ وَجْهِ سَاجِدٍ سَبْعَةَ رَاجِحَاتٍ بَرِّسَانَدُ كَمَا جَاءَهُ دُرِّ يَانِ مَا نَعِ
 نباشد و دعا کند و حاجات خود را از خدا طلب نماید و در سجده این
 دعا بخواند یا مَنْ لَيْسَ غَيْرُهُ رَبُّ يَدْعُو مَنْ لَيْسَ فَوْقَهُ إِلَهٌ يُعْشَى يَنْ لَيْسَ
 دُونَكَ مَلِكٌ يُقْبَلُ يَنْ لَيْسَ لَهُ بَوَابٌ يُعْشَى يَنْ لَا يَزِدُّكَ عَلَى كَثْرَةِ السُّؤَالِ
 إِلَّا كَرَمًا وَجُودًا وَعَلَى كَثْرَةِ الدُّعَا لَا عَفْوَ وَصَفْحًا حِيلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَافْعَلْ فِي كَذَا وَكَذَا وَحَاجَتِي هِيَ خُودُ رَايَدُ كَذَا **فصل ششم** در بیان فضیلت
 و کیفیت و احکام نماز حضرت جعفر طیار است بدانکه این نماز از جمله
 متواترات است و عامه و خاصه پسند های بسیار روایت کرده اند و
 مخالفان نیز از این نماز را مستحب میدانند مگر نادری از ایشان اما اکثر ایشان
 باعتبار عدالت باطنی که با ائمه المؤمنین علیه السلام و اقرار با حق
 دارند این نماز را بعباس عم پیغمبر صلی الله علیه و آله نسبت داده اند

این دعا را
 بعد از هر نماز
 بخواند

و بعد از نماز شبانه روزی نمازی بحسب صحت سند و کثرت ثواب این
نماز غیر سبک و بیست معتبر از حضرت امام زین العابدین علیه السلام
منقولست که چون جعفر طیار برادر حضرت امیر المؤمنین از هجرت حبشه
مراجعت نمود در روزی آمد که فتح خیبر بر دست امیر المؤمنین علیه السلام
شد بود حضرت رسول بقدر مسافت یک تیر پرتاب بآستقبال او شتافت
چون نظرش بر جمال عظیم المثلان حضرت افتاد مشتاقانه بجانب آنحضرت
دوید حضرت او را در برگرفت و دست در کردن او آورد و ساعتی با او سخن
گفت پس بر ناله غصبا سوار شد و جعفر را در یف خود ساخت و چون
ناقره افتاد حضرت فرمود که ای جعفر ای برادر من خواهی بخششی بزرگ
کم نسبت بتمنای تو را عطیه کران بهای بدی میخوانی تو را برگزینم
مردم کان کردند که مالی جز بلی از غنایم خیر باو عطا خواهد فرمود جعفر
گفت بلی پدر و منادم فدای تو باد پس حضرت نماز تسبیح را باو تعلیم
نمود و حضرت صادق علیه السلام فرمود که صفته اینست که آنچنان
رکعت است بدو تشهد و بعد سلام و در رکعت اول بعد از سور حمد
سوره اذ انزلت میخواند و در رکعت دوم سور و العادیات و در
سیم سوره اذ لجاء نصر الله و در رکعت چهارم سوره قل هو الله احد
و در هر رکعت بعد از فراغ از قرائت یا تَزِدْه مرتبه بگوید سُبْحَانَ اللَّهِ
اَلْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ و در رکوع همین تسبیحات تَزِدْه مرتبه
میگوید و چون سر از رکوع بر میدارد ده مرتبه و در سجده اول ده مرتبه
و بعد از سر برداشتن ده مرتبه و در سجده دوم ده مرتبه و بعد از سر
برداشتن پیش از آنکه برخیزد ده مرتبه در هر چهار رکعت چنین میکند

که مجموع سیصد مرتبه شود و هزار و دویست تسبیح بوده باشند
و بروایت معتبر دیگر حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که اگر
هر روز یکی بهتر است از برای تو از دنیا و آنچه در آن هست و اگر هر روز
روز یکبار یکی کنایهائی که در میان دو نماز کرده امر زید شود و اگر در
هر جمعه یکی بگذراند و ماهی یک مرتبه یاد رسالی یک مرتبه یکی هفت
کنایه که در میان دو نماز کرده امر زید شود و بروایت معتبر دیگر اگر
بعد رکعت در یاها و بعد در یک بیابان کنایه بر تو باشد خدا بیامرز
و اگر از جنگ کریمه باشی که بدترین کنایه است خدا تو را بیامرزد
و بروایت دیگر اگر توانی هر روز یکبار و اگر توانی هفت یکبار و اگر
تواند ماهی یکبار و اگر توانی سالی یکبار و اگر توانی در عمر خود یکبار
بکن تا خدا کنایه آن بگیرد و صغیره و تازه و کهنه و عهد و خطای تو را
بیامرزد و **نادرها** که در این نماز مستحب است کلمتی بیست و معتبر از حضرت
صادق علیه السلام روایت کرده است که در سجده آخر نماز جعفر چون
از تسبیحات فارغ شوی بگو سُبْحَانَكَ يَا لَيْسَ الْكَرِيمُ وَالْوَقَارُ سُبْحَانَكَ
مَنْ يَعْظُمُ بِالْجَدِّ وَتَكْرُمُ بِرَسْبَحَانَ مَنْ لَا يَنْبَغِي الشَّيْخُ إِلَّا لَهُ سُبْحَانَكَ
مَنْ أَحْضَى كُلَّ شَيْءٍ عَلَى سُبْحَانَكَ ذِي الْمَنِّ وَالنِّعَمِ سُبْحَانَكَ ذِي الْقُدْرَةِ
وَالْأَمْرِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَاقِدِ الْعَرْشِ مِنْ عَرْشِكَ وَبَشْطِ الرَّجْمَةِ
مِنْ كِبَالِكَ وَأَسْأَلُكَ بِالْحُجُومِ وَكُلِّ أَثَرٍ لَنَاثِمَةِ النَّبِيِّ نَمَتَ صِدْقًا وَعَدًا لِكُلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ پس حاجات خود را ذکر کند و شیخ در صباح
این دعا را ذکر کرده است با این زیادتى سُبْحَانَكَ ذِي الْقُدْرَةِ وَالْكَرَمِ
سُبْحَانَكَ ذِي الْعِزَّةِ وَالْفَضْلِ سُبْحَانَكَ ذِي الْقُوَّةِ وَالْظُّلْمِ اللَّهُمَّ

استنكثنا الخروفا و ايضا شيخ وسيدنا مفضل ابن عمر روايت كرده اند
كه كفت ديلم مؤذني حضرت امام جعفر صادق عليه السلام نماز جعفر
بجا آوردند پس اين دعا خواندند يا رب يا رب بقدرى كه يك نفس
وفا كنند يا وثقه يا وثقه بقدرى يك نفس رب رب بقدرى يك نفس
يا الله يا الله بقدرى يك نفس يا رحيم يا رحيم بقدرى يك نفس يا رحيم يا رحيم
هفت مرتبه يا ارحم الراحمين هفت مرتبه پس اين دعا خواندند اللهم
انني افتخرك بالقول بحمدك وانطق بالثناء عليك واتخذك ولا غايه
لمدحك واشفي عيالك ومن يبلغ غايه ثنائك وامدحك وان يخطئك
كنه معرفه بحمدك وان يزن له وزن ممدوحا يفضلك موصوفا
يحمدك عوادا على المذنبين يحلمك تخلف سكان ارضك عن
طاعتك وكنيت عليهم عطوفا بحدودك جوادا بفضلك عوادا
يكريمك يا لا اله الا انت المثلان ذو الجلال والاكرام پس حضرت فرمود
كه اى مفضل هرگاه نور حاجتي ضرورى بوده باشد نماز جعفر را بكن
واين دعا را بخوان و حوايج خود را از خدا طلب كن كه برآورده ميشود
انشاء الله تعالى **دعای مهم** بعد از اين نماز روايت شيخ وسيدنا محمد الله
عليه السلام استخوان من ليس العز وتردي سبحان من تعطف بالمجد وتكرم
به سبحان من لا ينبغي الشيعه الا له جل جلاله سبحان من احصى كل
شيء بعلمه وخلقك بقدره سبحان ذي المن والنع سبحان ذي
القدرة والكرم اللهم اني استنكث بمعاقد العزم وعروشك
وسنن الرخه من كتابك ويا سبوت الاعظم وكلما انك المثلان التي
تمت صدا وعدلا ان تصلي على محمد وال محمد الطيبين

الظاهرين وان تجتمع في خير الدنيا والاخره بعد غير طويل اللهم
انت الحي القيوم العلي العظيم الخالق الرازق المحي المميت المبدئ
المبدع لك الشكرم ولك الحمد ولك المن ولك الجود ولك الامر
وحبك لا ستر بك لك يا احديا احدا يا صمديا من لم يلد ولم يولد
ولم يكن له كفوا احد يا اهل التقوى ويا اهل المغفرة يا ارحم
الراحمين يا عفو يا عفورا وودود يا شكور انت ابررى من ابى واهي
وارحم من نفسى ومن الناس اجمعين يا كريم يا جواد اللهم اني
صليت هذه الصلاه ابتغاء مرضاتك وطلب نائلك ومعروفك
وجار فديك وجائزتك وعظيم عفوك وقديم غفرك انك اللهم
فضل على محمد وال محمد وارفعها في عليين وثقتها لمي و اجعل
نائلك ومعروفك وجار ما ارجوا منك وكاك رقيب من الشيا
والفوز بالجنة وما جمعت من انواع النعيم ومن حسن الجوار العين
واجعل جاري منك العتق من النار وعفوان دنوبي ودنوب والدي
وما ولدنا وجميع اخواني واخواني المؤمنين والمؤمنات والمسلمين
والمسلمات اهلها منهم والاموات وان تستجيب دعائي وتوحيتم
صري ونياي ولا تردني خائبا خاسرا واقبلني مني محبا مقبلا مرحوما
مستجابا دعائي مغفورا لي يا ارحم الراحمين يا عظيم يا عظيم يا عظيم
قد عظم الذنب من عبدك فليحسن العفو منك يا حسن الخاور
يا واسع المغفرة يا باسط اليدين بالرحمة يا فتاح يا حارث يا معطي
المسؤلان يا فكاك الرقاب من النار يصل على محمد وال محمد وفك
رقبي من النار واعطني سنوئي واستجب دعائي وارحم صرختي وصرخي

وَبَلَدِي وَأَقْرَبِي خَلَّاهُ الدُّنْيَا وَآخِرَتِي وَدِينِي ذَكَرْتُهَا
وَسَلَّمَ أَذْكَرُ وَأَجْعَلْ لِي فِي ذَلِكَ الْخَيْرَ وَلَا تُؤْخِرْ خَائِبًا خَائِرًا وَأَقْلَبْ بَنِي
مُفْلِحًا مُنْجِيًا سُبْحَانَكَ يَا دُعَانِي مَغْفُورًا مَوْجُودًا يَا رَحِمَ الرَّاحِمِينَ
يَا مُحَمَّدُ يَا أَبَا الْقَاسِمِ يَا رَسُولَ اللَّهِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ يَا عَبْدَ كَمَا وَمَوْلَا كَمَا
غَيْرَ مُسْتَكْبِرٍ وَلَا مُسْتَكْبَرٍ بَلْ خَاضِعٌ ذَلِيلٌ عَبْدٌ مُقَرَّرٌ مُتَمَسِّكٌ
يُجِبُّ كَمَا مَغْتَضَمٌ مِنْ ذُنُوبِي بِوَلَايَتِكَ أَنْتَ قَرَّبَ لِي اللَّهُ تَعَالَى وَأَوْسَلُ
لِي اللَّهُ بِكَ وَأَقْدَمَكَ بَيْنَ يَدَيَّ حَاجِي إِلَى اللَّهِ جَلَّ وَعَزَّ فَاشْفَعْ لِي فِي
فَكَالِ رَقَبَتِي مِنَ الْإِثْمِ وَغُفْرَانِ ذُنُوبِي وَإِجَابَةِ دُعَائِي اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَيَّ
مُحَمَّدًا وَآلَهُ وَتَقَبَّلْ دُعَائِي وَاعْفُ عَنِّي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **اَنَا أَحْمَدُ ابْنُ**
در چند مقصد این را می نمایم **اول** بدانکه مشهور میان علما و اقوی
است که نماز جعفر را بجای نوافل شبانه روزی میتوان کرد که هر دو
شود و همچنین به نیت قضای نافله میتوان کرد و احادیث بر این مضاف
وارد شده است و بعضی تجویز کرده اند که نماز فریضه را اداء و قضا
بکیفیت نماز جعفر بکنند و خالی از قوی نیست ولیکن احوط آنست
دویم روایات وارد شده و اکثر علما گفته اند که کسی که ضرورتی تعجلی
داشته باشد میتواند نماز جعفر را بدون تسبیحات بجا آورد و تسبیحات را
در راه بخواند **سیم** حدیث صحیح وارد شده است که کسی که دو رکعت
از نماز جعفر را بکند و او را امر ضروری رود هک می تواند پی ان کار برود
و دو رکعت دیگر را در وقت دیگر بکند و اگر بدون عذر چیزی نکند
و همه با هم بکند بهتر است **چهارم** روایت معتبری از حضرت قائم علیه
السلام وارد شده است که کسی که تسبیحات نماز جعفر را در موضعی بخواند

کند هر وقت که بخاطرش آید بخواند و از غلامی که متعرض این حکم نشده
است و اگر باین روایت عمل کنند ظاهر اینک نباشد **پنجم** خلاف است
در تعیین سوره ها که مستحب است که در این نماز خواند شود و مشهور
است که در رکعت اول از زلزله و در دویم و العاديات و در سیم
اذ جاء نصر الله و در چهارم قل هو الله میخواند و این بابویه و پدر رکش
در رکعت اول و العاديات و در رکعت دویم از زلزله گفته اند
و در روایتی در اول از زلزله و در دویم اذ جاء نصر الله و در سیم انا انزلنا
و در چهارم توحید وارد شده است و در روایت صحیحی وارد شده
است که در هر رکعت قل یا ایها الکافرون و قل هو الله احد هر دو را بخواند
و در روایتی وارد شده است که هر سوره که خواهد بخواند و این بابویه گفته
است که همه را بسوره توحید میتوان کرد و ظاهر همه خوب است اگر چه اول
و سیم افضل است **ششم** مشهور است که تسبیحات بعد از سجده دو
رکعت اول و سیم را نشسته میخواند و بعضی گفته اند بعد از برخاستن
بر رکعت دیگر پیش از قرائت میخواند و عمل بمشهور و اولیست **هفتم** بعضی
گفته اند که چهار رکعت را بیک سلام میکنند و مشهور و اقوی دو
سلام است چنانچه گذشت **هشتم** مشهور میان علما است که تسبیحات
این نماز که پیش از رکوع خوانند بعد از قرائت میباید بخواند و این بابویه
موافق بعضی از روایات قایل شدن است که مخیر است میان آنکه پیش
از قرائت بخواند یا بعد از قرائت و عمل بمشهور و اقوی و اولیست **نهم**
هفتم در بیان فضیلت و اعمال روز نوروز است بدانکه در میان علما
در تعیین روز نوروز اختلاف بسیار هست بعضی گفته اند دهم آیار است

از ماههای روحی و بعضی گفته اند شباط است و مشهور است که اول
انتقال شمس است به برج حمل چنانچه در این از منده معمول است و این مطلب را
در کتاب بخارا لا نوار بسط عظیمی داده ام و این رساله کنایه اش ذکر آنها
ندارد و بیکان فقیر همین نوروز که در این از منده مشهور است افرست
بصواب و اضبط است در حسابا کرنای اعمال را بر این بگذارند ظاهر
بد نیست و اما فضایل و اعمال این روز با سائید معتبره از معنی برجین
از خواص اصحاب حضرت صادق علیه السلام بوده است منقول است
که گفت در روز نوروز بخندمت حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
رفتم فرمود ایامیست شایسته این روز گفتم فدای تو شوم این روز نیست که عجم را
تعظیم میکنند و در این روز تحفه ها و هدیه ها برای یکدیگر میفرستند و
فرمود که سوگواری بکنیم بحق خانه کعبه که در مکه معظمه است که
ای تعظیم کردن نیست مگر برای امری قدیمی که تفسیر میکنم از برای تو
تا بفهمی اینرا گفت ای سید و افای من دانستن اینرا برکت شما محبوس است
نژد من از آنکه مردگان من زند شوند و دشمنان من بجزند حضرت فرمود
که ای معلی بد رستی که روز نوروز روزیست که حق سبحانه تعالی در این روز
پیمان بندگان را گرفت از انواح ایشان در روز است که او را پیکان
بهرستند و برای او شریکی قرار دهند و در بندگی و پرستیدن هیچ
چیز را شریک او نکرده اند و ایمان بیاورند به پیغمبران و رسولان و
پیامها او بر خلق و امانان و پدیش و ایان دین و ائمه معصومین صلوات
علیهم اجمعین و اینرا اول روزیست که در آن آفتاب طلوع کرده است
و بادهای بستان کینند درختان و زمین است و کله ها و شکوفه های زمین

افزین شدن است و در این روز کشتی حضرت نوح علیه السلام بعد از
طوفان بر کوه جودی قرار گرفته است و این روز نیست که حق تعالی
حیوة بخشید چندین هزار کس را که از غلظت گریختند یعنی از ظلمت
و بیکد فعه خداوند قهار همه را میراند پس بعد از مدتها که استخوان
شد بودند پیغمبری از پیغمبران خدا بر این استخوانها گذشت و از
پروردگار خود سؤال کرد که با و بقاید که چگونه اینرا بستانم
پوئیدند و از من میگردانند پس حق تعالی وحی فرستاد بوی او که آب
بریزد بر این استخوانها ایشان در همانجای خود که هستند بچین
گردد و همه بقدرت الهی زند شدند و این اول سال فرس و عجم است
و باین سبب سنت شد که در این روز آب بر یکدیگر بریزند یا آب بخورد
بریزند و غسل کنند و حق تعالی در قرآن مجید اشاره باین قصه نموده است
در آنجا که فرموده اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِیْنَ خَرَجُوْا مِنْ دِیَارِهِمْ وَهُمْ اِلَیْهِ حَذَرَ الْمَوْتِ
فَقَالَ لَهُمْ اللّٰهُ مُوْتُوْا ثُمَّ اَحْيَاهُمْ وَفَسَّرَ اَنْ كَفَتْ اَنْدَکَ اَنْ یَّخْبِرَ حَضَرَ
خَرَقِلَ عَلَیْهِ السَّلَامُ بُوْد و حضرت فرمود که ایشان سی هزار کس بودند و فرمود
که در این روز جبرئیل بر حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله و آله و آله
شد یعنی نوروز موافق روز مبعث بوده که بدست و هفتم ماه مبارک
رجب است و فرمود که این روز نیست که حضرت رسالت پناه صلی الله
علیه و آله و آله بتهای کنایه قریش را در مکه شکست و حضرت ابراهیم علیه
السلام نیز در این روز بتهای کافران را شکست و اول اشاره است
بان است که سنی و شیعه روایت کرده اند بطریق بسیار که شیخ
رسالت پناه صلی الله علیه و آله حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را

با خود بسجده الحرام آورد و حضرت امیر را امر کرد که بر دوش آن حضرت
 بالا رفت و تنهای کافران را بر او زد و شکست پس مراد اینست که در
 شب این روز بوده و فرمود که در این روز حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 امر کرد اصحاب خود را که بیعت کنند با امیر المؤمنین و اقرار کنند که او
 پادشاه مؤمنانست یعنی روز غدیر ایستاده بود یا آنروز که سر کرده ها
 صحابه را گفت بروید و بر علی سلام کنید و بگویند السلم علیک یا امیر
المؤمنین این روز بوده و فرمود که در این روز حضرت رسول امیر را فرستاد
 بوادی جنیان که از ایشان بیعت ز برای او بگیرد و فرمود که در این روز
 حق خلافت با امیر المؤمنین صلوات الله علیه بر گشت و باز در کربلا
 کشته شدن عثمان با حضرت پیعت کردند و در این روز حضرت امیر علیه السلام
 با خاریان نهر و آن جنک کرد و بر ایشان ظفر یافت و سر کرده ایشان را
 که ذوالشدید میکشند کشت و در این روز قایم ال محمد صلوات الله علیه
 ظاهر خواهند شدن و در این روز امانان دیگر بدین جمع خواهند کرد
 و در این روز قایم ما ظفر خواهند یافت بر دجال و در کناسه که محله ایت
 انجلاآت کوفه او را بردار خواهند کشید و در هیچ روز نوروزی نیست
 مگر آنکه ما انتظار فرج میکشیم زیرا که آن از روزهای ماوروزهاست
 شیعیان ماست از روز عجمان حفظ کردند و حرمت ازار غایت کردند
 و شما عربان از ضایع گردید پس حضرت فرمود و جعلی که چون روز نوروز
 شود غسل بکن و پاکیزه ترین جامهای خود را بپوش و بهترین بوش
 خوش خود را خوشبو گردان و در آن روز روزه بدار پس چون از نماز پیشین
 و پسین و نافله های آنها فارغ شوی چهار رکعت نماز بکن از بعضی هر روز

بیست سلام و در رکعت اول بعد از حمد ده مرتبه سوره انا انزلناه بخواند و
 در رکعت دوم ده مرتبه سوره قل یا ایها الکافرون و در رکعت سیم
 بعد از حمد ده مرتبه سوره قل هو الله احد و در رکعت چهارم بعد از حمد
 در تبه سوره قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس بخواند و بعد از
 نماز بیست شکر بگوید و این دعا را بخوان اللهم صل علی محمد و آل محمد الا
 المرشدين و علی خیر ائمتنا و صل علی اجدادهم و اجسادهم اللهم باریک علی محمد
 و آل محمد و باریک لنا فی يومنا هذا الذی فضلتہ و کرمتہ و شرفته و عظمتہ
 خطره اللهم باریک فیما انعمت علی حق لا اشکر احدًا غیرک و شیخ
 علی فی رزقی یا ذا الجلال و الاکرام اللهم ما غاب عنی فلا یغیب عنی
 عونک و حفظک و ما فقدت من شیء فلا تنقصه فی عونک علی حق لا
 ان کتف مالا احتاج الیه یا ذا الجلال و الاکرام چون چنین کنی کناهان
 پناه ساله تو امر زین شود و بسیار بگوید یا ذا الجلال و الاکرام و در غیر کت
 مشهوره روایت کرده اند که در وقت تحویل بن دعا را بسیار بخواند و بعضی
 سب صد و شصت و شش مرتبه گفته اند یا محول الحول و الاحوال
 حول حالتنا الی احسن الحال و بعضی روایت کرده اند که این دعا را
 نیز در روز نوروز بعد دایام سال بخواند اللهم هذ سنة جدیدة و انت
 ملک قدیم اسألک خیرها و خیر ما فیها و اعوذ بک من شرها و شر ما فیها
 و استکفیک مؤتمها و شغلها یا ذا الجلال و الاکرام و اگر پنج در دعا
 نیست آن دعا را خواندن هر چند نمازش کرده نشود چو سید
 معتبره از به تر است **فصل هشتم** در اعمال ماههای رومیست

نسخا
 در رکعت اول بعد از حمد ده مرتبه سوره انا انزلناه بخواند و در رکعت دوم ده مرتبه سوره قل یا ایها الکافرون و در رکعت سیم بعد از حمد ده مرتبه سوره قل هو الله احد و در رکعت چهارم بعد از حمد در تبه سوره قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس بخواند و بعد از نماز بیست شکر بگوید و این دعا را بخوان اللهم صل علی محمد و آل محمد الا المرشدين و علی خیر ائمتنا و صل علی اجدادهم و اجسادهم اللهم باریک علی محمد و آل محمد و باریک لنا فی يومنا هذا الذی فضلتہ و کرمتہ و شرفته و عظمتہ خطره اللهم باریک فیما انعمت علی حق لا اشکر احدًا غیرک و شیخ علی فی رزقی یا ذا الجلال و الاکرام اللهم ما غاب عنی فلا یغیب عنی عونک و حفظک و ما فقدت من شیء فلا تنقصه فی عونک علی حق لا ان کتف مالا احتاج الیه یا ذا الجلال و الاکرام چون چنین کنی کناهان پناه ساله تو امر زین شود و بسیار بگوید یا ذا الجلال و الاکرام و در غیر کت مشهوره روایت کرده اند که در وقت تحویل بن دعا را بسیار بخواند و بعضی سب صد و شصت و شش مرتبه گفته اند یا محول الحول و الاحوال حول حالتنا الی احسن الحال و بعضی روایت کرده اند که این دعا را نیز در روز نوروز بعد دایام سال بخواند اللهم هذ سنة جدیدة و انت ملک قدیم اسألک خیرها و خیر ما فیها و اعوذ بک من شرها و شر ما فیها و استکفیک مؤتمها و شغلها یا ذا الجلال و الاکرام و اگر پنج در دعا نیست آن دعا را خواندن هر چند نمازش کرده نشود چو سید معتبره از به تر است فصل هشتم در اعمال ماههای رومیست

جلیل علی بن طاووس رضی الله عنه روایت کرده است که روزی حججه
 از صحابه نشسته بودند حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و اله
 داخل شد و برایشان سلام کرد و ایشان جواب گفتند پس حضرت فرمود
 که میخواهی تعلیم بنمایم بنماز ادعای که جبرئیل علیه السلام مرا تعلیم کرده است که
 محتاج بدوای اطباء نبوده باشیم پس حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه
 و سلمان فارسی رضی الله عنه و دیگران سنوال نمودند که آن دو اجابت
 حضرت رسول صلی الله علیه و اله بحضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه
 خطاب نمود و فرمود که در ماه نسیان رومی اب باز آن منیکیری و سوره ف
 الکتاب و آیه الکرمی و قل هو الله احد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب
 الناس و قل یا ایها الکافرون هر یک را هفتاد مرتبه میخوانی و برایت
 دیگر سوره انا انزلناه فی لیل القدر این هفتاد مرتبه میخوانی و هفتاد
 مرتبه الله اکبر و هفتاد مرتبه لا اله الا الله میگوئی و هفتاد مرتبه صلوات
 بر محمد و آل محمد میفرستی و هفت روز در بامداد و پیمین از آن فرشتگان
 بحق آن خداوندی که مرا بر اینی مخلوق مبعوث گردانید است سوگند
 یاد میکنم که جبرئیل علیه السلام گفت که حق تعالی دارد از کسی که این را بشناسد
 هر روز یکبار که در بند نش باشد و عافیت بخشد و او را پیرون کند در دهان
 از بدن او و استخوانهای او و اگر در لوح دردی برای او بمقدور شد بشناسد
 بخواند و بحق پروردگاری که مرا بحق فرستاده اگر فرزند نداشته باشد و
 فرزند خواهد و اب نسیان باین نیت بیاشامد و از فرزند روزی گردد
 و اگر زن عقیقه باشد و فرزند نیاورد و از این اب باین نیت بیاشامد فرزند
 و بوجود آید و اگر مرد وزن پسر خواهد یا دختر و از این اب بیاشامد مقصود

ایشان بعل ای چنانچه حق تعالی میفرماید یحب لمن یشاء انا انما و یحب لمن
 یشاء الذکور و اویز و جهم ذکر انا و انا و یجعل من یشاء عقیقه یعنی حق تعالی
 پنجشک هر که خواهد دختران و پنجشک هر که خواهد پسران با جفته
 میگرداند برای ایشان پسران و دختران را یعنی هر دو را ایشان عطا
 میکند و هر که خواهد عقیقه و پیفرزند میگرداند پس حضرت فرمود
 که اگر کسی در دسر داشته باشد و از این اب بیاشامد صداع او ساکن
 گردد و قدرت الهی و اگر در چشم داشته باشد و در چشمهای خود قطره
 از این اب بچکاند و بیاشامد و چشمهای خود را از این اب بشوید باذن
 خدا شفا یابد و انشامیدن این اب بر دندانها را محکم گرداند و دهان را
 خوشبو گرداند و لعاب بر دندانها را که کند و بلغم را که کند و تخی و امتلا
 بسبب خوردن طعام و انشامیدن این اب بهم نرساند و از بادهای قوی
 و غیر آن متاثری نگردد و در پشت و در شکم بهم نرساند و از زکام آزاد
 نکشد و در دندان بهم نرساند و در دمع و کرم معدن را زایل گرداند
 محتاج و محجالت نگردد و از مرض بواسیر و خارش بدن و ابله و دیوانگی
 و خره و پیمسی و رعاف و قی نجاست یابد و کور و لال و کور و بین پیر نشود
 و اب سیاه بر دیده اش نزول نکند و دردی که موجب افطار روزه و نقصان
 نماز او باشد و از اعراض نگردد و از سواسمهای جنیان و شیاطین متاثری
 نگردد پس حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و اله فرمود که جبرئیل علیه السلام
 گفت هر که از این اب بیاشامد و بجمع دردهای که در دم میباشند مبتلا
 نباشد موجب شفا از جمیع آنها گردد پس جبرئیل گفت بحق خداوندی که
 تو را بر اینی فرستاده است هر که این را تا بر این اب بخواند حق تعالی او را

کردند از نور و روشنایی و الهام خود را بر دل او وارد سازد و حکمت بر زبان او
جاری گرداند و بر کند دل او را از همه و پنداری و باو عطا کند از گزافتها
انچه با حدی از عالمیان عطا نکرده باشد و هزار مغفرت و هزار رحمت
بر او بفرستد و غش و خیانت و غیبت و حسد و بغی و کبر و بخل و حرص
و غضب را از دل او بردارد و از عداوت و دشمنی مردم و بدگویی ایشان بچلای
یابد و موجب شفا جمیع امراض او گردد و روایتی که این روایت مشهور
بعبد الله بن عمر علیه السلام منتهی میشود و باین سندش ضعیف است
و فقیر بخط شیخ شهید رحمه الله علیه دیم که روایت از حضرت امّا
جعفر صادق صلوات الله علیه روایت کرده بود با همین خواص و سوره ها
اما آیات و از کار زباین روش روایت کرده است میخونی بر لب بازار این
فاتحة الكتاب و اية الكرسي و قل يا ايها الكافرون و سبح اسم ربك الاعلى
و قل عوذ برب الفلق و قل عوذ برب الناس و قل هو الله احد هر یک را
هفتاد مرتبه و میخونی هفتاد مرتبه لا اله الا الله و هفتاد مرتبه الله اکبر
و هفتاد مرتبه اللهم صل على محمد و آل محمد و هفتاد مرتبه سبحان الله و الحمد
لله و لا اله الا الله و الله اکبر و در خواص آن مذکور است که اگر در زندان
باشد و از آن بیاشامد از حبس بجات یابد و سرودی بر طبع او غالب گردد
و اگر از آن خواص که مذکور شد در این روایت نیز مذکور است و آب بازار آن
مطلقا مبارک است و منفعت دارد خواه در نیسان ببارد و خواه در خزان
چنانکه در حدیث معتبر از حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه نقل شده
که بیاشامید آب آسمان را که یال میکنند بدن شماست و دردها را دفع میکند
چنانچه حق تعالی فرماید و نیز علیکم من السماء ماء لیطه یرزق به

عنکم یخزل الشیطان و لیربط علی قلوبکم و میثبت به الاقدام یعنی میسر است
حق تعالی شما را از آسمان آبی برای آنکه پاک گرداند شما را بان و ببرد آن شما و بنویسد
شیطان را و دلهای شما را محکم گرداند و ثابت گرداند بان قدمهای شما را
و در عمل نیسان بهتر است که اگر جمعی خوانند هر یک مجموع آن سوره ها را
و از کارها را هفتاد مرتبه بخوانند و از برای آنها که میخواهند فایده اش
عظیمتر و ثوابش بیشتر است و در این سالها بعد از بیست و سه روز که
از نوروز تقریباً داخل نیسان ماه رومی میشود و ماه نیسان هم روز است
و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که در هفتم خزیران البیاض
بکن و اگر میسر نشود در چهاردهم بکن و اول خزیران تقریباً هشتاد و چهارم
نوروز است و آن نیز میروز است و خزیران ماه تحسین چنانچه در حدیث
معتبر منقولست که در خدمت حضرت صادق علیه السلام ماه خزیران
مذکور شد حضرت فرمودند که ایها هبست که حضرت موسی علیه السلام
در این ماه نوزین کرد بر بنی اسرائیل و در یکشب و یکروز سیصد هزار کس ایشان
مردند و باز بسند معتبر از حضرت منقولست که حق تعالی اجلهار از دروا
خزیران نزدیک میکند و بدین معنی موت در آن بسیار میباشد و بدانکه
ماههای رومی بنایش بر حرکت افتاب است و عدد و عدد آنها دوازده است
باین ترتیب تشرین الاول تشرین الثانی کانون الاول کانون الاخر ربیع الاول ربیع الثانی
ایار خزیران تموز اب یلول و چهار ماه را میگویند که آنها آخرین الاخر
و نیسان و خزیران و اب یلول و هفت دیگر غیر شباط را میگویند
و شباط در سه سال متوالی بیست و هشت میگویند و در سال
چهارم که سال یکسه ایشانست بیست و نه میگویند و سال ایشان

بیصد و شصت و پنج روز و ربعی است و تقریباً اول که اول سال
ایشانست در اینها موافق نوزده درجه میزانست و تفصیلش در
کتاب بخارا الاوار مذکور است و چون اینهاها در احادیث مذکورند
است محلی در اینها ایراد نمودیم باب بیست و نهم در بیان احکام اموات
و در آن پنج فصل است فصل اول در بیان ادا و احکام حال اختضا
و برداشتن میت است باید که چون در بیمار آثار موت ظاهر شود متوجه
احوال خود گردد و عازم گردد که اگر زندمانند متکب معصیت الهی
نکردن و وصیت کند و حقوق خدا و خلق آنچه بر ذمه او باشد ادا کند
و بیکران نکند از پس بقدر ثلث مال خود وصیت کند که بخویشان
پرنشان و فقرا و مساکین و سایر وجوه بر صرف نمایند پس برای ذمت از بزرگان
مؤمن بطلبد و هر کوا غیبت کرده باشد یا از یتیمی رسانیده باشد اگر
حاضر باشد از ایشان التماس نماید که از او عفو کنند و اگر غایب باشند
از حاضران التماس نماید که ایشانرا از او راضی گردانند و از برای ایشان استغفار
نماید پس امور و اطفال و عیال خود را بعد از توکل بر جناب مقدس الهی
بایستی بگذارد و وصی برای اولاد صغیر خود تعیین نماید پس کفن خود را
سازد و شهدا و دین و اقرارنامه علیهم السلام و ادعیه که وار شده است
که سنت است که بر کفن نوشته شود بفرماید که بترت حضرت امیرالمؤمنین
علیه السلام بران بنویسند اگر پیشتر کفن را مهیا نکرده باشد اما مؤمن را
است که کفن پیوسته با او باشد چنانچه از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که هر که کفنش با او باشد در خانه اش او را از غافلان بنویسند و هر
گاه که نظرش بران کفن افتد برای او حسنه نوشته شود و باید که در آنوقت

امیدوار رحمت حق تعالی و شفاعت رسول خدا و ائمه هدی صلوات الله
علیهم بوده باشد و پسند معتبر از حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله
منقولست که هر که در وقت مرگ وصیت نیکو نکند علامت کمی عقل و نقص
مروت و مردی اوست گفتند یا رسول الله چگونه وصیت کند فرمود چون بیک
وفات او شود و مردم نزد او جمع شوند بگوید اللهم فاطر السموات والارض
عالم الغیب والشهادة الرحیم فی اعهدک لیک فی شهادتک ان لا اله الا الله وحده لا شریک لک وان محمداً صلی الله علیه و آله عبدک و رسولک
و ان الساعة آتیة لا ریب فیها و انک تبعث من فی القبور و ان احسننا
حق و ان اجنۃ حق و ما وعد الله فیها من النعمین من الماکل و المشرب و الکاحج
حق و ان لا ریح و ان لا یمان حق و ان الذین کما وصفت و ان لا یملاک ما غشیت
و ان القول کما قلت و ان القرآن کما انزلت و انک انت الله الحق المبین و ان فی
اعهدک لیک فی دار الدنیا انی رخصت لک رباً و ما لا یملاک دیناً و یجحد
صلی الله علیه و آله و علی ابی و ما لا یقران کنا با و ان اهل بیت نبیتک
علیه و علیهم السلام ائمتی اللهم انت تقبی عند شیدتی و رجائی عند
کربتی و عندتی عند الامور الذی تنزل فی و انت ولیتی فی نعمتی و الهی و اله
ابی صلی علی محمد و آله و لا تکلمنی فی شقی طایفه عین ابدا و ان فی قبری
و حسنی و اجعل لک عندک عهداً یوم القاک منشوراً پس حضرت رسول
صلی الله علیه و آله فرمود که این عهد و پیمانست است با خدا و دوزخی
میخواهد وصیت کند و وصیت واجب و لازم است بر هر مسلمان و عیقه
اعتقاد و چنانچه در کتاب حلیه المتقین ذکر کرده ام درست کند و بهر
کوهان برساند تا در میان کفن او بگذارد و چون آثار اختضا ظاهر شود

این دعا را مکرر بخواند اللهم اغفر لي الكثير من معصيتك و قبل مني
اليسير من طاعتك تا جان کندن بر او آسان گردد و باید که او را در وقت
و برادران مؤمن در انصاف است و از آنها نگذارند و نزد او قرآن و دعا بخوانند
و سوره یس و صفات بخوانند و اعتقاد بوجدانیت و صفات کمالیه
الهی و رسالت حضرت رسول و امامت ائمه علیهم السلام بیقین و اعتقاد
بعباد و بهشت و دوزخ و سوال قبر و سایر اعتقادات حق را مکرر تلقین
او کند که بگوید و بیاورند و اگر نتواند خواند نزد او بخوانند و دعای
عذری که را بر او بخوانند و اگر عصبی نداند مضامینش را بر او القا کنند
که در این وقت شیطان بر او دست نیابد که او را از دین برگرداند و باید که
کلمه طیبه لا اله الا الله بسیار بگوید و مکرر تلقین او کند زیرا که در حدیث
معتبر وارد است که هر که آخر سخن او لا اله الا الله باشد داخل بهشت شود
و در حدیث معتبر از امام محمد باقر علیه السلام مرویست که تلقین کند مردی که
خود را لا اله الا الله بدرستی که گناهان را در هم می کشد و مؤمن و مؤمنه است
در حال حیات و نزد مردن و نزد مبعوث گردد بدین و هر که در هنگام مردن این
کلمه طیبه را بگوید داخل بهشت شود و احوط آنست که در این حال پای و زانوها
قبله بگردانند تا ملکه رحمت با او و او را در در این وقت حایض و جنب
نزد او نیامد که ملکه از ایشان نفرت میکنند و اگر بغیر ایشان کسی
نباشد جایز است که برای ضرورت پرستاری او نمایند و چون نزدیک
شود که جانش بر آید بیرون روند و در احادیث معتبره وارد شده است
که اگر جان کندن بر او دشوار شود او را ببرند تا جایی که همیشه نماز می کرده
بخوابند و او را بر جای که بران نماز می کرده است بپراکند اگر امید شفا

باشد

شفا نیابد و الا جانش باستانی بر می آید و از حضرت امام رضا علیه السلام
منقولست که زنهار در حال احتضار دست بر او مگذارید و اگر دست
و پا حرکت دهد مانعش مشوید چنانچه جاهلان میکنند و نزد او قرآن
بخوانند و یاد خدا بکنند و صلوات بر رسول و آل او هم رسند و در حدیث
دیگر منقولست که فرزندی از حضرت صادق علیه السلام در احتضار بود
و حضرت امام محمد باقر علیه السلام در کنار خانه نشسته بود و هرگز نزد
او میرفت منع میکرد و میفرمود که دست بر او مگذارید که او در اینجا در نهایت
تأویست هر که دست بر او بگذارد چنانست که او را کشته است و در حدیث
صحیح از حضرت باقر علیه السلام منقولست که هرگاه کسی را در وقت جنازه
کندن بیاید کلمات فرج تلقین و کند و کلمات فرج اینست لا اله الا الله
الحکیم الکرم لا اله الا الله العلی العظیم سبحان الله رب السموات
السبع ورب الارضین السبع وما فیهن وما یدهن ورب العرش العظیم
و الحمد لله رب العالمین و در حدیث دیگر منقولست که چون از کلمات
تلقین کسی میگردند حضرت امیر المؤمنین علیه السلام میفرمود که برو که
دیگر بر تو باکی نیست و حضرت رسول صلی الله علیه و اله این کلمات را
تلقین شخصی کرد و چون او خواند حضرت فرمود که الحمد لله که خدا او را
از آتش جهنم نجات داد و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که
هیچکس نیست مگر آنکه شیطان در وقت مردن کجی از شیاطین را وکل
میگرداند بر او که او را بکشاند از بدن خود تا جانش مفارقت کند اگر
مؤمن کامل باشد نمیدانند بر او دست یافت پس در حال تلقین ایشان
بکنند کلمات فرج و شهادت بوجدانیت خدا و اقرار بحضرت رسالت و

طاهرین علیهم السلام را بیک مخصوص تا از سخن گفتن باز ماند و ایضا
سنت است که از برای سانی جان کند تا این دعا را تلقین او کنند یا من
بِقِسْمَةِ الْبَسْمِ وَبِعَفْوِ عَمَلِ كَثِيرٍ اَقْبَلْ مَنِي الْبَسْمِ وَاعْفُ عَمَّا لَكَ كَثِيرٌ
اِنَّكَ اَنْتَ الْعَفْوُ الرَّحِيمُ الْعَفْوُ الْعَفْوُ وَجَوْنُ رُوحٍ اَوْ مَفَارِقَتِ كُنْدِ
سنت است که دهانش را بر هم گذارد و چنانچه اش را برینند و چشمهایش را
بر هم آورند و دهانش بر پاهایش بکشد و او را بجای ریشی یا جامه پوشانند
و قرآن نزد او بخوانند و زودش بردارند مگر بقدر جمع شدن مؤمنان
اگر استیلاهی در موت او نباشد و اگر مشتبه باشد یا یقین نشود
برندارند و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که مرگ او را است
که برادران مؤمن اخیر کنند بر بدن او تا بجانه او حاضر گردند و بر او نماز کنند
و از برای او استغفار کنند و میت و ایشان همه ثواب ببرند و در حدیث
حسن از حضرت صادق علیه السلام منقولست که چون مؤمن را بقبور
میگذارند و او را ندانند میگذارند که اول عطای که تو را دادم هشت است
و اول عطای که دادم انها را که با جانان تواند اندام زش کناهاست و در حد
دیگر فرمود که حقه که بمؤمن میدهند در قبر است که می آید هر کس را
که هر راه جنازه او بوده است و در حدیث دیگر فرمود که هر که همراهی جنازه
مؤمنی بکند تا او دفن کنند حق تعالی در قیامت هفتاد مالت بر او بگذارد
که همراهی او نمایند و استغفار برای او کنند از قبر تا موقف حساب و فرمود
که هر که بیک طرف جنازه را ببرد پست و پنج گناه از او بزداید شود
و هر که چهار طرف را ببرد از گناهان پر کند آید و باید که جنازه را چهار کس
بردارند و بهتر است برای کسی که تشییع جنازه کند اول دست راست

که جانب چپ جنازه است بدوش راست خود بردارد پس پای راست میت را
باز بدوش راست بردارد پس از پشت جنازه بردو پای چپ میت را بدوش چپ
خود بردارد پس دست چپ میت را که در جانب راست جنازه است بدوش
چپ بردارد و چون خواهد که نارد دیگر تربیع کند از پیش جنازه نرود بلکه از
جانب پشت جنازه برگردد و باز بهمان روش تربیع کند بجا آورد و اکثر علما
بر عکس گفته اند که اول ابتدا بدست راست جنازه میگذارد پس پای راست
پس پای چپ پس بدست چپ و اول موافق احادیث معتبره اولی است
و اگر هر دو را بعمل آورند بهتر است و افضل است که عقب جنازه را با پاهای
راه رود و پیش جنازه نرود و ظاهرا اکثر احادیث که اگر جنازه مؤمن باشد پیش
ان راه رفتن خوبست و در جنازه خلاف مذهب خوب نیست زیرا که ملائکه
او را استقبال بعذاب میکنند و با جنازه سوار رفتن مکروهست و از حضرت
رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که جنازه را بر بپند و این دعا
بخواند الله اکبر هذا ما وعدنا الله ورسوله وصدق الله ورسوله اللهم زدنا
إيماناً و تسليماً الحمد لله الذي عجزت بالقدره و قهر العباد بالوحدانية
در انمان نمائند مگر آنکه گریه کند از برای ترخیم بر او و از حضرت صادق
علیه السلام منقولست که در حال برداشتن جنازه این دعا بخواند اللهم
و بالله اللهم صل على محمد و آل محمد و اغفر للمؤمنين و المؤمنات و المستغفرين
که حضرت امام زین العابدین علیه السلام هرگاه جنازه را امید میدید میگفت
الحمد لله الذي لم يجعلني من السواد المحترم و زنا ان تشيع جنازه سدا
نیست و بعضی گفته اند که جنازه را سدا بردن مکروهست و بجز با جنازه بردن
کرامت دارد و در روز جزا غ بردن خوب نیست و اسرافست و در شجاعت

و مکرهست کتی را که بچنان حاضر شود خندیدن و حرف باطل گفتن
فصل اول در غسل دادن میت است بدانکه احکام میت از غسل دادن و کفن
کردن و نماز کردن و دفن کردن و احکام پیش از کفایت یعنی بر هر چه واجب
است و اگر یکی یکند از همه ساقط میشود و اگر همه ترک کنند همه معاقب
میشوند و مشهور میان علمای است که ولایت این معنی بقرائن میت
دارد و بر شخصیت او دیگری متوجه اینها نمیتواند شد و مردان و زن
اولاد از زنان و شوهر اولی است از دیگران و احوط است که پیش از درت
خود غسل ندهد و غسل و نماز و سایر احکام میت واجبست بر ائمه
شیعه اثنا عشری و در سنی و سایر فرق مخالفان خلافت و ظاهر
واجب نباشد مگر در حال تقیه و شهیدیه که در جهاد با امانت
گشته شدن باشد و در معرکه مرده باشد و از غسل نمی دهند و کفن
نمیکند بلکه نمائند بیکدیگر و با جامه های که پوشیده است دفن میکنند
و بعضی گفته اند که در جهاد حتی که کشته شود چنان است و حالی از فوت
نیست و مشهور میان اصحاب است که هرگاه از میت عضوی یافت شود
که در آن استخوان باشد میبشوند و کفن میکنند و دفن میکنند و بعضی
سه کفن را در آنجا واجب دانسته اند و اگر بضعی باشد که دل در آن
باشد نماز هم میباید کرد و احوط است که اگر سینه را تنها ببندد بچین
کنند و همچنین اگر جمیع استخوانهای میت را ببندد و عضوی باشد استخوان
باشد مشهور است که در لته می بچیند و دفن میکنند و بعضی می بچینند
واجب ندانسته اند و بجه که از شکم ساقط شود هرگاه که چهار ماه
زیاده داشته باشد غسل نمیدهند و کفن و دفن میکنند و بر او نماز نیست

و بعضی گفته اند بیه جامه کفن میکنند و جنوط میکنند و هرگاه که
ماه نداشته باشد مشهور است که در لته میبچیند و دفن میکنند و در
روایت در لته میبچیندن مذکور نیست و بعضی تمام شدن خلقت طفل را
اعتبار کرده اند در غسل و کفن نه چهار ماه و این احوطست و اگر عضوی
استخوان داری از دندن برین نباشند احوط است که غسل و کفن و دفن
نمیکند اگر چه ظاهر عدم وجوبست و اگر طفلی در شکم مادر مرده باشد و زنا
زند باشد اگر تواند در دست پیرون آورند و الا پاره پاره میکنند و پیرون
میآورند و اگر مادر بچیزد و طفل زند باشد شکم مادر را میشکافند و اگر
چپ و طفل را پیرون می آورند و بجهت آنست که شکمش را بدوزند و زنا
است که مرد را در غسل و نماز و زنا از آن چند موضع اول زن و شوهر
که بقول شهر و اقوی هر یک را غسل نمیتواند داد و احوط است که در شکم
جامه غسل دهد و نظر بعبور نکند و بهتر آنست که بدون ضرورت
غسل ندهد خصوصاً مرد زنا و زنی که جایز است که اقامت خود را غسل دهد
هرگاه زن کشته و در عده کبی نبوده باشد و در غسل کثیر اقامت خلافت سیم
جایز است که غسل دهد مرد اجنبی دختر سه ساله را برهنه و زن اجنبیه
پسر سه ساله را برهنه و بعضی در پنج ساله نیز تجویز کرده اند چهارم هرگاه
مردی فوت شود و مردی نباشد که او را غسل دهد زن محرم او را غسل
میتواند داد از زینجامه و همچنین است هرگاه زن فوت شده باشد و ظاهر
در حال احتیاط نیز محرم یکدیگر را غسل میتوان داد اما احوط اینست
که تا ممکن باشد زنا زن و مرد را در غسل دهد و اما کیفیت غسل بهتر
آنست که پیش از غسل کفن را مهیا کند و اول جیره را و بعد از آن بیره را بپوشد

و بعد از آن پیراهن را بپوشد و نصف بالای پیراهن را بر گرداند و لنگر او بکشد
و آن پیراهن را بجای خود بپوشد و پیش از آنکه غسل شود و اگر میسر باشد که میت را
در وقت غسل بر روی تختی یا تختی بجا بیاورد بهتر است و مستحب است که در وقت
غسل پای میت بسوی قبله باشد بطریق حال احتضار و بعضی واجب دانسته اند
و در سایر احوال باید که چنین باشد مگر در حال نماز و حال دفن و باید درختها
بکشند و اگر خواهد پیراهن غسل دهد و اگر خواهد لنگر بپوشد و پیراهن
بکشد و هر قدر بدو اجابت که در وقت غسل دادن عورتین را بپوشانند و
افست که واجب است که اول زاله نجاست از بدن رخت بکند و سنت است
که برای حوت میت پیراهن از طرف پایرون کند و اگر تنگ باشد باذن
و در شیشکاف و سست است که در زیر سقمی یا خیمه غسل دهد که برابر است
نباشد و سنت است که در و نهضت باشد غسل دهند یکی آب بریزد و دیگری
گرداند ^{و سنت است که لنگر او} میت را نرم کنند و اگر دشوار باشد و خوف شکستن باشد
دست بردارد و واجب است که میت را سه غسل بدهد اول آب سرد
و بعد از آن آب کافور و بعد از آن آب خالص و سنت است که اول بپاشد
میت را تا نصف ذراع سه مرتبه بشوید و بنا بر بعضی از روایات پس عورت
میترا بشوید و احوط آنست که چون خواهد عورت را بشوید لایه بردست
بر بندد که دستش بعورت نرسد و اگر بدست چپ بشوید بهتر است
و سنت است که اول عورت میت را بکف سدر و اشنان سه مرتبه بشوید
و آب بسیار بریزد تا خوب پاک شود پس دست بر بالای شکمش بکشد و بر
و به مواری پائین کشد که اگر فضل باشد بیرون آید و اگر چیزی بیرون
آید باز محض را و اگر تنگ حامله باشد و خوف افتادن فرزند باشد دست

در شش

بر شکمش نکشد و طهارت گفته که سنت است که بر وریشش را پیش از غسل
بکف سدر بشوید پس سنت است که دستهای خود را با مرقع بشوید
یعنی انگشتی که دست بر میت میگذارد پس وضو دهد میت را بر وضو
زند کار با آب خالص و بعضی واجب دانسته اند و نیت کند که وضو
میدهم از میت را قریه الی الله پس بر او دستهایش را بشوید و سه و یا هائش
کسح کند پس ابتدا کف بغسل و احوط آنست که آب بریزد و گرداند لنگر
دو گس باشد هر دو نیت کند و بهتر است که نیت هر گس را در اول
بکند و از برای غسل کافور و قراح نیز نیت جدا بکند پس اول نیت کند
که این میترا غسل میدهم یا بیدرد کافور و قراح از جهت آنکه واجب است
از برای رضا خدا یا قریه الی الله پس بر سر میت را آب سدر بشوید و لحوط آنست
که اول بجانب راست سر را بریزد و بعد از آن جانب چپ و سنت است
که سر را و هر جانب را سه مرتبه بشوید پس میت را بر پهلو چپ بجا باند و جانب
و راستش را بشوید و هر سه سویی را که میبازد قطع نکند تا با پا برساند و اگر
آنکه میت را میگرداند در هنگام آب ریختن دست بر پشت و شکم بمالد
به مواری که آب خوب برسد بهتر است و دست میت را از پهلو جدا کند تا آب
بر میان برسد چنانکه که آب بر لنگ و عورت و ران و سایر اعضا خوب
جاری شود پس میت را بگرداند و بر پهلو چپ راست بجا باند و پهلو چپ را
همان طریق که مذکور شد سه مرتبه بشوید و در آب سدر رسمی کافیت است
و مشهور آنست که حدیثی ندارد و بعضی گفته اند که باید هفت بار سدر را
و بعضی یک بار و نیم گفته اند که نزدیک بر دست و چند دم و زیاده بوده
باشد و گویا این زیادتها برای شستن فرج و سایر اعضا پیش از غسل

+

بوده باشد و انحوط انست که در آب غسل بمقدار داخل نکند که وضو
 شود و این گویند و در بعضی روایات در شستن هر جانب شستن
 نصف سر نیز وارد شدن است و شاید نباشد اگر چه خلاف مشهور است
 پس بهتر اینست بخواباند و طرفها را میبشوید که اثر سد را از آنها بر طرف
 شود و اندک کافور بر آیه کند و داخل آب میکند و غسل دهند و دستها
 خود را نام فرو میبشوید و بهتر است که دست میترانند تا نصف ذراع سه
 مرتبه بآب فرو میبشوید و فرج را نیز سه مرتبه بشوید بهمان نحو که لبه یا
 دستمالی بر دست بپیچید و دست بر شکم میت بکشد به کواری و بهتر است
 که وقتی که دست بر شکم میکشد سر میترانند که فضلات از آن طرد
 پیرون فرو پس احتیاطا آب ریزند و گردانند هر دو نیت کنند که این
 میترا غسل میدهد بآب فوران برای آنکه واجب است از برای رضای خدا
 پس اگر آب بشوید و سنت است که سه مرتبه بشوید و در هر مرتبه ابتدا بخواب
 راست سر بکند و گردانند به کواری و سبقتی به آید پس جانب راست را سه
 مرتبه و جانب چپ را سه مرتبه بشوید که در غسل سدر مذکور شد
 بشوید پس میترا بر پشت بخواباند و باز دست خود را نام فرو میبشوید و طرفها را
 خوب بشوید که اثری از سد رو کافور در آنها نماند و اگر مسوی دیکر از بوی
 آب قراح مهیا کند بهتر است و انحوط انست که آب غسل قراح از انحوط
 که آب سدر و کافور در آن ریخته شدن است بر ندارد و از آن بر دارند
 که اینها مطلقا در آن داخل نشدن باشد پس دستهای میترا تا نصف ذراع
 سه مرتبه بآب خالص بشوید استیجابا و فرج میترا نیز سه مرتبه بآب خالص
 بشوید و اگر در آن وقت نیز باز دیکر میترا وضو دهند شاید بهتر باشد پس

احتیاطا نیت کنند که غسل میدهم این میترا بآب قراح از جهت آنکه
 واجب است میترا را از الله پس سر را سه مرتبه و جانب راست را سه مرتبه
 و جانب چپ را سه مرتبه بشوید که یک مرتبه واجب است و دو مرتبه سنت
 و بهتر است که گردانند بعد از آن وقت آب ریختن و سبقت بکشد بر بدن
 میت و پیش ازین غسل و در آشتای این غسل دست بر شکم میت بکشد
 و چون ازین هر سینه فارغ شود اگر خوف خروج نجاستی بوده باشد قدر
 پنبه در درش داخل کند اگر خوف پیر شدن خون یا نجاستی بود پنبه
 پس سنت است که بدینتر ایضا خشک کند و بعد از آن او را بر روی جامه
 کهن بگذارد و سنت است که هر مرتبه که میترا از جانبی بخوابی گردانند و بگویند
 اللَّهُمَّ هَذَا بَدَنُ عِيْدِكَ الْمُؤْمِنِ وَقَدْ أَرْجَتْ رَوْحَهُ مِنْهُ وَفَرَّقَتْ بَيْنَهُمَا
 عَفْوُكَ وَأَكْرَمْنَا بِكَ بَكْوِيْدِكَ اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا بَدَنُ أَمَتِكَ الْمُؤْمِنَةِ وَكَرَّمْتَهُمَا
 بِكَوِيْدِكَ بَهْتَرِ اسْتِ وَدَسَائِرِ لِحْوَالِ غَسْلٍ مَكْرُومٍ بِكَوِيْدِكَ عَفْوُكَ عَفْوُكَ
 نَاخِلًا أَوْ رَايَا مَرْزُوقٍ وَسَنَتِ اسْتِ كَمَا هَرَجَ مِنْ عِيُوبِ مَيْتٍ بِرَوْضَةٍ شَرِيفَةٍ
 بِكَيْفِي نَقْلِ نَكِدٍ تَاخِرٍ تَعَالَى كَاهِنًا أَوْ رَايَا مَرْزُوقٍ جَنَانِكُمْ أَنْ مَادَ مَسْئُولُكُمْ
 وَسَنَتِ اسْتِ كَمَا هَدَنَ مِنْ جَانِبِ رَاسْتِ بَايَسْتِ كَمَا كُوْدَالِي دَرِزِيرِ قَبْلَهُ
 بَكُنْتُمْ وَنَحْتِ سَرَايِرِ بَاشَدِ كَمَا آبِ غَسْلٍ دَرَانِ كُوْدَالِ رُوْدِ مَكْرُوهِ اسْتِ
 كَمَا آبِ غَسْلٍ رَايَا لَهْ كَمَا دَرَانِ بُولِ وَغَايِطِ كُنْدِ بَرِزَنْدِ وَكَوْچَالَهْ بَاشَدِ
 كَمَا كَشَافَاتِ خَانِدَرَانِ رِزَنْدِ قُصُورِ نَدَارِ دُومَكْرُوهِ اسْتِ مَيْتِرِ بَابِ كَرَمِ
 غَسْلِ دَانِ مَكْرُوهِ عَالِضِ رَوِيْتِ وَمَكْرُوهِ اسْتِ كَمَا مَيْتِرِ دَرِ مِيَانِ بَاهَايِ
 خُوْدِ بَكِيْرِ وَدَايِضَا مَكْرُوهِ اسْتِ كَمَا نَاخِ مَيْتِرِ اَبَكِيْرِ دَايَمُوِيْ وَرَا بَكِيْرِ دَايِشَا
 كُنْدِ وَكَوْچَالِ مَكْرُوهِ اسْتِ دَرِ آسَايِ غَسْلِ جَدَا شُوْدِ بَايَدِ كَمَا

در میان کفن که از دو بامیت دفن کند حتی متقولات که دندان از حضرت
 باقر علیه السلام کن شد بحضرت علیه السلام داور فرمود که با من در کفن
 در قبر و اگر سدر و کافور بهم نرسد یک مرتبه بابت قراح غسل دهند و اگر
 انست که سه مرتبه غسل دهند و اگر آب بهم نرسد یا بیشتر غسل نتوان داد که
 خوف ابتلا شد که بدن میت از هم بپاشد نیم دهند و از وظایف این تیمم کافور
 و سه تیمم احوطست و بهتر است که نیم را چنین بدهد که نیت کند که
 نیم میدهم این میت را بدل از غسلهای سدر و کافور و قراح از جهت رضای خدا
 و تیمم دیگر را قصد کند که نیم میدهم این میت را بدل از غسل کافور احتیاطا
 فیه الى الله و همچنین قراح او چون نیت کند دست خود را بر خاک زند
 و بر پیشانی میت کشد و دیگر بر پشت دست راست میت کشد و بعد از آن
 بر پشت دست چپ و اگر بدو ضرب تیمم دهد یکی برای دو و یکی برای دستها
 خوبست و اگر نیت محرم باشد او را غسل کافور دهند و حوط نکند
 فصل در کفن کرد میت است و واجب است که میت را سه کفن کنند و اگر علما
 گفته اند که اول آنها لنگ است که از ناو تا بعضی از ساق ایو شود و بعضی
 گفته اند که سنت است که سینه را بپوشد و پاها را برسد و دویم پیراهن را
 و سیم سرتاسری جمیع بدن را بپوشد و بعضی از علما گفته اند که پیراهن است
 و دو سرتاسری و جایز است که بجای پیراهن یک سرتاسری دیگر بکن که مجموع
 سه سرتاسری باشد و این قول ظاهر است و احادیث معتبر بر این دلالت دارد
 و احوط اینست که با اینها لنگ نیز بکنند و با ضرورت یک سرتاسری کافیست
 و باید که کفن سرتاسری نبوده باشد و احوط است که کفن زن را بر محض
 نباشد و احوط است که کفن از پوست نبوده باشد و مستحب است که سرتاسری

در میان کفن که از دو بامیت دفن کند حتی متقولات که دندان از حضرت باقر علیه السلام کن شد بحضرت علیه السلام داور فرمود که با من در کفن در قبر و اگر سدر و کافور بهم نرسد یک مرتبه بابت قراح غسل دهند و اگر انست که سه مرتبه غسل دهند و اگر آب بهم نرسد یا بیشتر غسل نتوان داد که خوف ابتلا شد که بدن میت از هم بپاشد نیم دهند و از وظایف این تیمم کافور و سه تیمم احوطست و بهتر است که نیم را چنین بدهد که نیت کند که نیم میدهم این میت را بدل از غسلهای سدر و کافور و قراح از جهت رضای خدا و تیمم دیگر را قصد کند که نیم میدهم این میت را بدل از غسل کافور احتیاطا فیه الى الله و همچنین قراح او چون نیت کند دست خود را بر خاک زند و بر پیشانی میت کشد و دیگر بر پشت دست راست میت کشد و بعد از آن بر پشت دست چپ و اگر بدو ضرب تیمم دهد یکی برای دو و یکی برای دستها خوبست و اگر نیت محرم باشد او را غسل کافور دهند و حوط نکند فصل در کفن کرد میت است و واجب است که میت را سه کفن کنند و اگر علما گفته اند که اول آنها لنگ است که از ناو تا بعضی از ساق ایو شود و بعضی گفته اند که سنت است که سینه را بپوشد و پاها را برسد و دویم پیراهن را و سیم سرتاسری جمیع بدن را بپوشد و بعضی از علما گفته اند که پیراهن است و دو سرتاسری و جایز است که بجای پیراهن یک سرتاسری دیگر بکن که مجموع سه سرتاسری باشد و این قول ظاهر است و احادیث معتبر بر این دلالت دارد و احوط اینست که با اینها لنگ نیز بکنند و با ضرورت یک سرتاسری کافیست و باید که کفن سرتاسری نبوده باشد و احوط است که کفن زن را بر محض نباشد و احوط است که کفن از پوست نبوده باشد و مستحب است که سرتاسری

بند
 این تیمم کافور و سه تیمم احوطست و بهتر است که نیم را چنین بدهد که نیت کند که نیم میدهم این میت را بدل از غسلهای سدر و کافور و قراح از جهت رضای خدا و تیمم دیگر را قصد کند که نیم میدهم این میت را بدل از غسل کافور احتیاطا فیه الى الله و همچنین قراح او چون نیت کند دست خود را بر خاک زند و بر پیشانی میت کشد و دیگر بر پشت دست راست میت کشد و بعد از آن بر پشت دست چپ و اگر بدو ضرب تیمم دهد یکی برای دو و یکی برای دستها خوبست و اگر نیت محرم باشد او را غسل کافور دهند و حوط نکند فصل در کفن کرد میت است و واجب است که میت را سه کفن کنند و اگر علما گفته اند که اول آنها لنگ است که از ناو تا بعضی از ساق ایو شود و بعضی گفته اند که سنت است که سینه را بپوشد و پاها را برسد و دویم پیراهن را و سیم سرتاسری جمیع بدن را بپوشد و بعضی از علما گفته اند که پیراهن است و دو سرتاسری و جایز است که بجای پیراهن یک سرتاسری دیگر بکن که مجموع سه سرتاسری باشد و این قول ظاهر است و احادیث معتبر بر این دلالت دارد و احوط اینست که با اینها لنگ نیز بکنند و با ضرورت یک سرتاسری کافیست و باید که کفن سرتاسری نبوده باشد و احوط است که کفن زن را بر محض نباشد و احوط است که کفن از پوست نبوده باشد و مستحب است که سرتاسری

بالا از جمله دو سرتاسری جیره نباشد و انجامه که ان بن کمی آورند و الحال
 معلوم نیست و در نیت که اگر بجای او قطعی سفید بکنند بدن نباشد
 و علما گفته اند که سنت است که اول جانب چپ لفافه را بر جانب
 راست میت اندازد و بعد از آن جانب راست لفافه را بر جانب چپ میت
 و بهتر است که چنین کند اگر چه مستندش بنظر نرسید و سنت است
 که خرقه طویل که عرضش یک شبر و نیم و طولش اقل سه ذرع و نیم باشد بدین
 دست زیاد کند برای آن پنج بانکه سرانرا بشکافند و بر یک میت بپندند
 پس با بر دو فروج میت بگذارند و اگر زن باشد پنبه بیشتر بگذارند و اگر
 بر پنبه مقداری کافور بپاشند شاید بدن نباشد و سر دیگر خرقه را از وسط
 پاها بدارند و از زیر آنچه کمرش بسته اند بپوشانند و او را بر سر او بکشند
 که فرو او پنبه که گذاشته فرا گیرد و پاها را بهم آورند و آنها را با یکدیگر بربان
 خرقه سخت بپندند و بر پنبه چند تا زانو ها و بر خا که منتهی شود سر او را
 بپنجه اند فرو بپند و سنت است که عمامه از برای مرد زیاد کنند که در پیش
 بگردانند و موافق مشهور بر زیر چنگ بگردانند و سرهای عمامه را از هر دو
 بد راوند و بر سینه میت اندازند چپ را بر جانب راست و راست را بر چپ
 چپ و بدل از عمامه مرد از برای زن مقنعه زیاد کنند و با چاه بر سینه زن
 بندند که پستانهای او را بکند و بر پشتش بگردانند و مکرر هست که کفن
 از کفن نباشد یا پیراهنی که تازه کنند استین داشته باشد اما اگر میت را
 در پیراهن خوش کفن کنند در کار نیست بریدن استین و یا استین باکی
 نیست اما تنگها و بندهایش را بپند و سنت است که بیشتر کفن کنند و پیراهن
 که در آن عمامه میکرده است و اگر در پیراهن بعضی از علما و صلحا این کفن کنند

شاید یک نباشد و مستحب است که در جامه که در آن احرام بسته است هیچ
یا عمر و کفن کنند و مستحب است که کفن خوش قماش و صاحب قیمت باشد
چنانچه در حدیث وارد شده است که سبک کنید کفنهای مردگان خود را
که زیادتایشانست و با آن کفنهای در قیامت مبعوث میشوند و مستحب است
که در قیمت کفن مضایقه و بصیری نکنند و کفن از مال بسیار حلالی
شبهه باشد و سنت است موافق مشهور که بر کفن شهادتین و اقرار بامته
علیهم السلام بنویسند و دعای جوشن و غیر آن در بعضی روایات وارد شده
و سنت است که بترتیب حضرت امام حسین علیه السلام بنویسند و فعلا
گفته اند که سنت است که کفن از اینهایی که از آن پیروان آورده اند بدوزند
و باب دهان تر نکنند و سنت است که در وقت غسل دهند و خواهند
که مینا کفن کنند دستهایش را تا دوش یا تا مرفق بشوید و بعد از آن شروع
کنند در کفن کردن و واجب است حنوط کردن مینا یا آنکه بر هفت موضع
سجده او یعنی پیشانی و کف دستها و زانوهای او و انگشت میهن پاها کافور
بمالند اگر چه اندکی باشد و بهتر است که سر بینی را نیز بمالند و بوسیدنش
بریزند و اگر گودال پادین کردن و بندهای دست و مرفقها و زیر بغلها و پنج
زان و بند انگشتان و سایر بندها را بمالند و حنوط است و بهتر است که کافور
حنوط کافور خام جو زان باشد و مقدارش بقدر یک اشرفی باشد که چها
دانگ و نیم مثقال است و بهتر از این است که سه مثقال باشد و بهتر از این است
که سیزده درهم و ثلثی بوده باشد موافق حنوط حضرت رسول صلی الله علیه
و آله که تقریباً هفت مثقال صافی بوده باشد و بهتر است که کافور غسل
از این مقدارها نباشد و سنت مؤکد است که در جوین تازه بامیت بگذارد

و در اخبار بسیار وارد شده است که تا این چوبها از است میت را عذاب
نمیکنند و بهتر است که چوب درخت خرما بوده باشد و اگر یافت
نشود چوب مد کنند و اگر یافت نشود چوب درخت بید و اگر یافت
نشود چوب درخت نار و اگر بهم نرسد چوب گری خوبست و باید تر باشد و تا
اورد درخت برین باشند و چوب خشک هر چند اورد درخت حرمای امکان
شریفه باشد فایده نمیکند و باید هر یک بقدر یک شبر بوده باشد که یا
یک ذراع دست و بعضی گفته اند که بقدر استخوان ذراع که از یک شبر بیشتر
است و ظاهر هر چه خوبست و بعضی گفته اند که پنبه بر آنها بچینند تا طوی
پیشتر یابند و بیکر از جانب راست بگذارند و سرش را بچینند و گردن بگذارند
و ماصق ببدن سازند و دیگری را از جانب چپ و میان پیراهن و تلبیس
بگذارند و سر را بچینند و گردن بگذارند و بعضی گفته اند که سنت است
که بر جوین تین شهادتین بنویسند بترتیب شریف و اگر تقیه باشد
و جوین نتوان در کفن گذاشت در میان قبر بیدانند و اگر بعد از بر کردن
قبر بخاطرشان آید در قبر فرو برند و بدانکه کفن واجب میت از اصل مال
اوست مقدم بر دین و وصیت و میراث و اگر چیزی نداشته باشد چها
اورا اظہیر کنند و بازها کفن کنند و اگر آن هم نباشد برهنه دفن کنند
و بعضی گفته اند که از زکوة واجب کفن میت میتوان کرد و خالی از قوت
نیست و سنت مؤکد است که مسلمانان او را کفن کنند چنانچه در حدیث
معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که کفن مؤمن را
چنانست که ضامن جامه او شدن نباشد تا روز قیامت و هر که بکند
از برای مؤمنی قبری چنانست که او را در خانه موافق نیکویی جای داده باشد

تاریخ قیامت و کفن زن بر شوهر واجب است هر چند مالدار باشد و همچنین
 کفن بنده بر صاحبش واجب است و اگر میت نجاستی بر روی بدن او باشد
 بشویند و اگر کفن الوده باشد تا در قبر نکند داشته اند از امپشوند و اگر
 بقبر برده باشند مشهور است که انموضع را مقراض میکنند و کفن را از
 یکدیگر میکنند تا بدن میت پوشیده شود و بعضی گفته اند که اگر
 ممکن بوده باشد شستن دندان و نقره یا کلاه طشت و لغت بر بدن و بشویند
 بهتر است خصوصاً هرگاه بدن میت نجس شده باشد و قطعه از آن باشد
 کفن از این بان عنوان بشویند و اگر حوط است و جعی گفته اند که هر چه هست کفن را
 باهن بر بدن و گفته اند از شاخ چن شندیم ایم و در حال کفن نیز سنت است
 که با هایش بجانب قبله باشد و کسی که در غیر جهاد با امام کشته شده باشد
 جز احتیای بدنش را از آله نمیکند و غسل میدهند و اگر سر جدا باشد و هر
 غسل اول سر را میشویند و آخر بدن را و بعضی گفته اند که اگر خون بدن نشود
 کار است بر بدن تا بدن نشود و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که
 در حکم چنین کفن اول خون را میشویند و آب بر آن میپزند در غسل و دست
 بر بدن نمیالند و بر جراحاتش پیچیده و کافور میگذارند و محکم میبندند و همچنین
 اگر گردنش بریده باشد و جدا نشده باشد کافور میپاشند بر موضع جراح
 و پیچیده بر آن میگذارند و بخور قری میپزند که خون بر روی نیاید و اگر از بدن
 جدا شده باشد در غسل اول سر را میشویند و بعد از آن بدن را و پیچیده
 کردن میگذارند و بعد از آن سر را بر روی کردن میگذارند و در میان کفن همچنین
 و در هنگام دفن سر را با بدن محکم میکنند و در محد میگذارند و رویش بجانب
 قبله نمیکردند **فصل پنجم** در نماز میت است و این نماز واجب است بر همه

مسلمان که علم بقیامت شخصی بهم رسانند و اگر یکی از ایشان بمالور از دیگران
 ساقط میشود و واجب است نماز بر هر شیعه اثنا عشری که بالغ باشد بخواند
 و اشهر و اقوی آنست که بر طفلی که شش سالش تمام شده باشد نماز واجب است
 و ظاهر این بقصد تربیت گفتار و نیکو کرد و کمتر از شش ساله را اگر ندانند متولد شده باشد
 بعضی سنت دانسته اند و بعضی بدعت و احوط نماز نکردنست و جایز نیست
 نماز کردن بر کفار و خوارج و ناصیان که عداوت اهل بیت علیهم السلام داشته باشند
 که ائمه علیهم السلام را بگویند که خدا در ایشان سلوک کرده است و بر مرتد و انهارا
 که خدا را جرم میداند و بر غیر ایشان از مخالفان خلافت و ظاهر اخیر اینست
 آنکه نماز نکند یا نکند و چهار تکبیر بگوید و در تکبیر چهارم تقریرین و لغت کند
 بر او و در موضع تقیه ترک نماید کرد و سزاوارترین مردم بنماز بر میت و ارشاست
 بنا بر شهور و بعضی گفته اند که بر خصم ایشان نماز جماعت نمیتوان کرد و با فخر
 توان کرد و احوط آنست که تا توان از ایشان رخصت گرفت بر رخصت نکنند و
 از همه خویشا اولی است نسبت بر زن و مردان و از این زنان و وراثت اگر خود
 قابلیت پیش نمازی نداشته باشد و بهتر اند مقدم دارد و جایز است که
 زن پیش نمازی زنان بکند و یا مؤمنان در یک صف بایستد و مرد باید که پیش
 بایستد اگر چه مأموم یک نفر باشد و اگر زنان با مردان جمع شوند زن را در عقب
 مردان بایستند و اگر طایفی باشد سنت است که در صف جدا بایستند
 و واجب است که نماز گذارنده رو بقبله بایستد و سر جنازه بجانب راست او
 باشد اگر امام باشد و در مأموم در کنار نیست و احوط در منقرض است که از پهلوی
 جنازه بیرون نباشد و واجب است که میت را بر پشت بخوابانند و در این نماز طهارت
 از حدث شرط نیست و جنب و حیاض و یبوست و این نماز میت است و احوط

مرد و زن هر دو
 اعتقاد داشته
 باشند

و در طریقه داشته باشد که خشت بروی آن توان گذاشت که خاک بر میت ریخته
نشود و لوط انبیه که در زمانند سر پایه و تابوت و صندوق نگذارند شخصی که
در دنیا بماند اگر ممکن باشد بخشکی برسانند و اگر در زمانند خمی نگذارند و شراب
برسینند و در دنیا اندازند اگر ممکن باشد و الا او را سنگین کنند و رو بقبله
بایست اندازند و چون جان نزدیک قبر رسد سنت است که او را نزد پای قبر بگذارند
اگر مرد باشد بر قبر بگذارد و شهورانست که زمانی نگذارند و سر بر تنه
او را نقل میکنند و ربه چهارم او را بقبور میبرد و آنچه در روایات معتبره وارد شد
انست که چون میت را نزدیک قبر رسانند و او را نگاه بگیرند و گار او را بر زمین نکن
و پائین تر از قبر بگذارد و یا سه ذراع بگذارد و ساعتی صبر کند تا میت خود را بگیرد
برای سوا قبر زیرا که قبر اهل های عظیم هست و دعا کن که خدا او را پناه دهد و اگر
قبر و سنت است که سر میت را پیش کشند و از پیش پای قبر بر آید بقبور برسد و جمعی از علما
گفته اند که زنا از پیش قبله نمیکردند و بعضی بقبور میبردند و سر ایشانست نمیکند و چنانچه
در بعضی از روایات وارد شد است و سنت است که شخصی که بقبور رود که میت را بگیرد
بند های قبا را بکشاید و یا لایوش و دغا را بپندارد و سر و پایش برهنه باشد و جایز است
یک کس بر روی آناده خواه طاق باشد و خواه حفت و اگر عمل گفته اند که مکروه است
اگر میت بر آن باشد خویش او را بقبور بر داند و آنچه از احادیث ظاهر میشود داشت که بدو مگر
که در قبر فرزند داخل شود و فرزند و سایر اقارب یا کی نیست و اگر میت زن بوده باشد
احوط انست که محرم او را بقبور بر داند و اگر محرم نبوده باشد زن صاحبه بر داند و اگر زن نبوده
باشد مرد صاحب بر داند و در دفن و بیرون آمدن سنت است که از پیش پای قبر باشد
که چون میت را از حیات بر بدارد بگوید اللهم عبدك ابن عبدك وابن امك تزلزل
وانت خير مني و اگر میت را از دنیا ببرد بگوید بسم الله و بالله و على امرة رسول الله

صلى الله عليه و آله الكهنة الى رحمتك لا الى عذابك اللهم افصح له في قبره و لقمته
تحت ثوبه و تبثه بالقول الشايب و قبا و اياه عذاب القبر و چون در قبر بگذار و سنت است که
بند های قبا را بکشاید و روی میت را باز کند و طرف راست روی او را بر زمین بوساند
و اگر بر سر را از خاک بلند کند بدینست و خشتی بر پشتش بگذارد که بر پشت نیفتد
و سنت است که بقبور از تربت حضرت امام حسین صلوات الله علیه در بر روی او بگذارد
و اگر تربت آن حضرت در گفن نیز بگذارد بهتر است و بگوید اللهم رب الشيطان
الرحيم پس بوره فاتحه و قل عوذ برب الفلق و قل عوذ برب الناس و قل هو الله احد
وانما الکرهی بخواند و اگر حاضران هم بخوانند بهتر است پس بگوید بسم الله و بالله و في
سبيل الله و على امرة رسول الله صلى الله عليه و آله اللهم صل على محمد و آل محمد
اللهم افصح له في قبره و الحق به بنبيه صلى الله عليه و آله اللهم ان كان محسنا
فرد في احسانه و ان كان مسينا فاغفر له و ارحمه و عاوزه پس بگوید اللهم
جافا الارض عجبته و صاعد عله و لقمه منك و رضوانا پس بگوید اللهم جدد
و ابرجيدك و ابر امك تزلزل بك و انت خير مني و اللهم افصح له في قبره و لقمته و الحق به بنبيه
و قد شر منك و كبر و ايضا بگوید بسم الله و في سبيل الله و على امرة
رسول الله صلى الله عليه و آله اللهم عبدك ابن عبدك ابن عبدك تزلزل بك و انت خير
منني و اللهم افصح له في قبره و الحق به بنبيه اللهم انما لا تعلم منه الا خير و انت اعلم
به و بروايت معتبره بگوید اللهم يارب عبدك ابن عبدك تزلزل بك و انت خير مني
و اللهم ان كان محسنا فرد في احسانه و ان كان مسينا فجاوزه و ارحمه و احقه
بنبيه محمد صلى الله عليه و آله و صالح بنيعته و اهدنا و اياه الى صراط مستقيم
اللهم عفوك عفوك و بروايت معتبره بگوید اللهم هذا عبدك فلان
و بجای فلان نام او را بگوید و ابن عبدك و قد تزلزل بك و انت خير مني و اللهم افصح له في قبره و لقمته

الى رحمتك اللهم ولا تعلم نيتي الا خيرا وانت اعلم بغيري ورحمتك الشهداء بعد الله
اللهم تجاونا الارض عن جنتك ولقنه حجة واجعل هذا اليوم جريوم اذ عظمته
واجعل هذا القبر جريمتي وكل فيه وصية الى جبرئيل كان فيه ووسع له فيه
مذنبه وايش وحشة واغفر ذنبه ولا تقربنا الى النار ولا تجعلنا بعدك وسيت
كه در ايجال عقايد حق تالفيان وكند خصوصاً ولايت امير معصومين عليهم السلام
وبكر انك بدست واست دوش راست تير اليك و بدست چپ دوش چپ تير
بكر و دوش چپ تير است و تالفيان كنند و اكر باين نحو بگويد جامع تراست اسمع افهم
اسمع افهم اسمع افهم يا فلان بن فلان و نام او بد شراب بگويد هل انت على العهد
الذي فاقناك عليه من شهادة ان لا اله الا الله وحد لا شريك له وان محمد
صلى الله عليه واله عبد ورسوله و سيد النبيين و خاتم المرسلين وان عليا امير
المؤمنين و سيد الوصيين و امام اقرض الله طاعته على العالمين وان الحسن
والحسين و علي بن الحسين و محمد بن علي و جعفر بن محمد و موسى بن جعفر و علي بن
موسى و محمد بن علي و علي بن محمد و الحسن بن علي و القائم الحجة المهدي صلوات
عليهم ائمة المؤمنين و حجج الله على خلقه اجمعين و انت ست ائمة هدى البرايا فلا
ابن فلان اذا اتاك الملكا المقربان رسولك من عند الله بارك و تعالى و سالك
عنك و عن بيتك و عن دينك و عن كتابك و عن قيتك و عن اهلك فلا تخف
و قل هو الله جل جلاله في و محمد صلى الله عليه واله النبي و الاسلام ديني و القرآن
كتابي و الكعبة قبلتي و امير المؤمنين علي بن ابي طالب الهادي و الحسن بن علي
المجتبي الهادي و الحسين بن علي الشهيد بكوني الهادي و علي بن ابي طالب الهادي و
محمد باقر علم النبيين الهادي و جعفر الصادق الهادي و موسى الكاظم الهادي و علي
الرضا الهادي و محمد باقر الهادي و علي الهادي الهادي و الحسن العسكري الهادي و

الحجة المنتظر الهادي و صلوات الله عليهم اجمعين ائمتي و سادتي و فاضلي
فيهم ائمتي و من بعدنا من ائمتي في الدنيا و الآخرة ثم اعلم يا فلان ان الله تبارك
و تعالى نعم الرب و ان محمداً صلى الله عليه واله نعم الرسول و ان امير المؤمنين
علي بن ابي طالب و اولاده الائمة عشر نعم الائمة و ان ساجدة محمد صلى الله عليه
و اله و ان الموت حق و سؤال منكر و نكير في القبر حق و البعث حق و النور حق
و الخصال طم و الكيزان حق و تطاير الكسبي حق و الجنة حق و النار حق و ان الله
ائمه الاربعة فيها و ان الله يبعث من في القبر من يريد ان يبعث يا فلان و در حاشا
انت كميت در جواب بگويد بلي فحينئذ ينزل بگويد ثبتك الله بالقول الثابت
هذان الله الى جبرائيل مستقيم عرف الله بينك و بين اوليائك في مستقر من الجنة
ينزل بگويد اللهم جاف الارض عن جنتك و اجمع يد روجه اليك و لقمه منك و اجمع
اللهم عفوكم عفوكم بركت بركت بكدار و اجمع يد روجه اليك و لقمه منك و اجمع
خام بركت اكرخت بركت بركت بركت بركت بركت بركت بركت بركت بركت بركت بركت
بكر و دوش چپ تير است و تالفيان كنند و اكر باين نحو بگويد جامع تراست اسمع افهم
اسمع افهم اسمع افهم يا فلان بن فلان و نام او بد شراب بگويد هل انت على العهد
الذي فاقناك عليه من شهادة ان لا اله الا الله وحد لا شريك له وان محمد
صلى الله عليه واله عبد ورسوله و سيد النبيين و خاتم المرسلين وان عليا امير
المؤمنين و سيد الوصيين و امام اقرض الله طاعته على العالمين وان الحسن
والحسين و علي بن الحسين و محمد بن علي و جعفر بن محمد و موسى بن جعفر و علي بن
موسى و محمد بن علي و علي بن محمد و الحسن بن علي و القائم الحجة المهدي صلوات
عليهم ائمة المؤمنين و حجج الله على خلقه اجمعين و انت ست ائمة هدى البرايا فلا
ابن فلان اذا اتاك الملكا المقربان رسولك من عند الله بارك و تعالى و سالك
عنك و عن بيتك و عن دينك و عن كتابك و عن قيتك و عن اهلك فلا تخف
و قل هو الله جل جلاله في و محمد صلى الله عليه واله النبي و الاسلام ديني و القرآن
كتابي و الكعبة قبلتي و امير المؤمنين علي بن ابي طالب الهادي و الحسن بن علي
المجتبي الهادي و الحسين بن علي الشهيد بكوني الهادي و علي بن ابي طالب الهادي و
محمد باقر علم النبيين الهادي و جعفر الصادق الهادي و موسى الكاظم الهادي و علي
الرضا الهادي و محمد باقر الهادي و علي الهادي الهادي و الحسن العسكري الهادي و

الائمة

شست
 کف خاک بر قبر بریزند و اگر بشکم دست کفها را برکت دهد و بریزند نیز خوب است و بیشتر
 است که سه مرتبه بریزند و در وقت ریختن بگویند **اللهم ايمانك وصديقنا**
بكرامك هذا ما وعدنا الله ورسوله وصدق الله ورسوله وما زادنا الا ايمانا
وقسامة در حدیث است که هر که چنین کند و این دعا بخواند **حسبنا الله ورسوله**
 از خاک حسد برای او بویسد و مکر و هتک خودیشان میت خاک بر قبر بریزند که
 مورد قضاوت قلب است و دوری از رحمت الهی نیست است که از غیر خاک قبر بریزند
 که بار است بر میت و شش است که قبر را بقدر چهار انگشت بلند کنند و بعضی چهار
 انگشت کشاده و بعضی هم آورده گفته اند و ظاهر خوب باشد و دور نیست
 شیرین بخور باشد و مستحب است که قبر را چهار گوشه کنند و رویش را پس کنند و خوش
 نکند بخوری که سبب آن میکنند و بعد از آن آب بر قبر بریزند و در خبر است که نانبری
 در قبر هست نیز اعدا میکنند و شش است که آب بریزند و بقبله بایستد و ابتدا
 از پیش سر کند و بر یک جانب قبر بریزد و بپیش پای و بر آن جانب دیگر و بریزد و بپیش سر
 و بعد از آن بر میان قبر بریزد و شش است که آب را قطع نکند و متصل بریزد تا تمام
 شود و مستحب است که بعد از آب ریختن دست بر قبر بگذارد در حال آنکه انگشتان
 ایشان کشاده باشد و قوت کنند تا اثر انگشتان در کل بماند و بقبله باشند
 و از بعضی روایات مفهوم میشود که نزدیک سر او بنشینند و این دعا بخوانند **اللهم**
جافنا لك عن جنتك واصعد اليك روحه ولفريقك رضوانا واسكن قبره
وزن مثلك ما تغنينا به عما عزن من موالاته هفت مرتبه انا انزلناه بخوانند
 و اگر میت زن باشد در جمیع دعاها که گذشت خمیر مویث بیاورند چنانچه بعضی
 نوشته شده است و مستحب است که و طاعت یعنی از خودیشان او بعد از آنکه
 مردم بر گردند در سر میت بنشینند و با او از بلند ان تلقین کنند که گذشت بار دیگر

بکنند و اگر دیگر توانا بکنند نیز خوب است و در اخبار وارد شده است که چون بر تلقین
 بکنند مکر بر دیگر بگویند بیاوریم که تلقین خودش کردند احتیاج بر سرستیدن
 نیست پس بر دیگر کردند و سؤال نمیکند و مکر و هتک عبارت بر سر قبر کردن
 و بر سر قبر بسیار ماندن و کج ما لیدن بر قبور مکر قبور انبیا و ائمه صلوات الله
 علیهم و بعضی گفته اند که قبور علما و صلحا نیز این حکم دارند و مکر و هتک تان
 کردن قبر بعد از مندر شدن و در خبر است که حق تعالی دوست میدارد دلهای شکسته
 و قبرهای مندر شدن را و مکر و هتک در حال اختیار و میتراد رنگ قبر گذاشتن
 و میتراد بلدی که در اخبار آمده است بشهرهای دیگر کردن مکر بمشاهد مشرفه
 علیهم السلام و بعضی استنسا کرده اند نقل بقبره صلحا و علما و شهدا را نیز مکر و هتک
 بر روی قبر نشستن و راه رفتن مکر بواسطه زیارت قبور مکر در چند و وره یکی آنکه
 در قبر ما صاحب حق افتاده باشد دیگر آنکه در زمین غضبی دفن کرده باشند دیگر
 آنکه او را بی غسل و کفن در خاک کرده باشند و از هم ناشیده باشد و مشهور است
 که جایز نیست نقل مردگان بعد از دفن و بعضی استنسا کرده اند نقل بمشاهد مشرفه
 حضرات ائمه معصومین علیهم السلام را و مشهور است که جایز نیست کوبیدن چاک کردن
 و جامه در بدن برای غیر زیاد و پدید و برای ایشان جایز است بلکه از بعضی اخبار ظاهر
 میشود که مستحب باشد خصوصاً بر پدر و بعضی تجویز کرده اند زنا را مطلقاً
 و احوط ترک است و جایز نیست خراشیدن رو و کندن و بریدن مو و احوط آنست که
 طپاچه بر روی او نزن و غیر آن ترتیب و بعضی از علما موافق روایتی قایل شده اند که رفتن
 که موی سر خود را در مصیبتی ببرد واجب است کفاره بدهد چنانچه در خانه مذکور
 خواهد شد ان شاء الله تعالی و بعضی گفته اند کفاره دارند و کفاره بر او نیست و دور نیست
 که سست باشد و احوط دادن کفاره است و بعضی تراستیدن مور نیز الحاق کرده اند

در خبر است که نانبری
 در قبر هست نیز اعدا میکنند
 و شش است که آب بریزند
 و بقبله بایستد
 و ابتدا از پیش سر کند

بهرین بدید و بگویند که اگر علم اقبال شد اندک واجب کفاره قسم
برفت که موی کبریا بکند در صیبت یا روی خود را بخاشد که خون برآید و بر روی
که بریزد و زنده خود یا زنده خود چاک کند و کفاره عین انشاء الله مذکور خواهد شد
و بعضی واجب ندانند و احوط علی مشهور است و لازم است صاحب صیبت را که صبر
کند بلکه بقضای الهی راضی باشد و بداند که خوشحالی را از این صاحب کرامت
منقیر نماید و باید که صاحب صیبت بسیار بگوید اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ تا کفاره
گذشته او امری که شود و هرگاه که آن صیبت بخاطرش آید از یک کلمه را بگوید تا کفاره
مابین این دو کلمه امری که شود و بسند معتبر منقولست که هر که صیبتی را بخاطر آورد
اگر چه بعد از مدتی باشد و بگوید اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ و الحمد لله رب العالمین
اللَّهُمَّ اَعْرِضْ عَنِّي مُصِيبَتِي و اخلف علی افضل منها ثواب همان صیبت باریکه
باور داده شود و شایست که دیگران تعزیر و بکنند و ایشان را صبر و شکیبایی بکنند
پیش از آن تا صاحب عزت ایشان را ببیند و منقولست از حضرت رسول صلی الله علیه و آله
که هر که صبر نماید اندوهناکی را در صحرای محشر که همه کس برهنه اند خدا او را حله
نیکویی از حلهای بهشت بپوشاند که موجب شرف و در و در هر که صیبت شده را صبر
فرماید و ثواب صاحب صیبت کرامت فرماید فی آنکه از اجر چیزی که شود و فرمود
که ثواب صبر و صبر فرمودن بهشت است و مستحبست که صاحب صیبت تغییر وضع خود
نکند تا اول بهشتانسد و جایز است که بگوید و بگوید که من کیمایی میباشم و بخواه
کردن بخیر جایز است که دروغ نگوید و چیزهای بد را برای سبب اظهار نکند و صبر است که
نوحه گویا و ند و مستحبست که تا شرف و در دیگران خصوصاً همایگان برای صاحبان
صیبت طعام بفرستند و زیاده از سه روز تمام نگیرند مگر زنی که چهار ماه و ده روز
برای شوهر ماتم میگذرد بانکه جاهای رنگین نمیشود و زینت نمیکند و شست و کد

زیارت قبر مومنان خصوصاً خویشان و چون داخل قبرستان شود بگوید اَلسَّلَامُ
عَلَى اَهْلِ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ اَنَّمْ لَنَا فِرْقَةٌ وَنَحْنُ اِنشَاء الله بکم لاخرون
و بروایت دیگر اَلسَّلَامُ عَلَى اَهْلِ الدِّيَارِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ رَحِمَ الله الْمُسْتَقْدِمِينَ
وَالْمُسْتَخَارِينَ وَاِنَّا اِنشَاء الله بکم لاخفون و بروایت دیگر اَلسَّلَامُ عَلَى
اَهْلِ الدِّيَارِ مِنَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ وَرَحِمَ الله وَبَرَكَاتُهُ اَنَّمْ لَنَا سَلَفٌ وَنَحْنُ لَکُمْ شُعْرٌ
الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْکُمْ وَالْمُسْتَخَارِينَ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ و در احادیث بسیار
وارد شده است که هر که نزد قبر برادر مؤمن خود هفت مرتبه اِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ بگوید
ترس بزرگ روز قیامت از آن کرد و بروایت دیگر خدا او را صاحب قبر باریا فرمود
که در وقت خواندن دست بر قبر گذارد و زود قبیل باشد و شایست که این دعا بخواند
اَللّٰهُمَّ جَانِبِ الْاَرْضِ عَنْ جُودِیْهِمْ وَصَاعِدِ الْيَمِّ اِرْوَاحَهُمْ وَلَقَرَهُمْ مِنْکَ رِضْوَانًا
وَاَسْکِنِ الْيَمِّ مِنْ رَحْمَتِکَ مَا تَقْضِیْهِ وَوَحْدَهُمْ و توفیر و وحشتهم اَنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ
فَکَرِهُوا و بروایت معتبر دیگرانید عا بنو اند اَللّٰهُمَّ اَرْحَمْ غُرْبَهُ وَحِلْ وَحْدَهُ وَاَنْزِلْهُ
وَالْزَمِ رَحْمَةً و اسکن الیه من رحمتک ما یستغنی بها عن رحمة من سواک و ارحمه
بمن کان یؤلاک و بروایت دیگر مستحبست که نزد قبر رسول محمد و قل اعوذ برب الفلق
و قل اعوذ برب الناس و قل هو الله احد و الیه الکرسی هر یک را سه مرتبه بخواند و سوره
اِنَّا اِنزَلْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ رَبِّهِ و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که
در قبرستان بگذرد و سوره قل هو الله را یا ند و مرتبه بخواند و ثوابش برابر دو گان قبرستان
بخشد بعد از آن که از اجر و ثواب بگذرد و بروایت دیگر هر که آیه الکرسی بخواند و ثوابش را
هدیه اهل قور کند و ثواب بعد هر کس که بخواند که شش کس بگوید برای او ثواب
قیامت و در عصر و روز پنجشنبه و جمعه زیارت قبول مستحبست و در احادیث معتبر
وارد شده است که هر که صیبتی وارد شود و صیبت حضرت رسالت صلی الله

عليه واله را بياورد که معتبرين مصيبت هاست و در اخبار بسيار آورده شدن است
که هر که در وقت مصيبت دست بر زبان خود زند ثواب و جبريط ميشود و نيکايي که بشود
و فرمايد کند و او نياده و انکار کند بگويد و در حديث معتبر منقولست که هر که بيايد
از او برود و صبر کند بهتر است براي او از آنکه هفتاد فرزند از او بماند که همه سوار شوند
و در راه خدا جهاد کنند و منقولست که هر که را خدا دوست بدارد بهترين فرزندان
او را ميگرداند و منقولست که ثواب و مژگان کردن فرزندان بهشت است خواه صبر کنند خواه
نکنند و بهترين منقولست که حضرت صادق عليه السلام در وقت مصيبت اين دعا
مخواند **الحمد لله الذي جعل مصيبتني في ديني و الحمد لله الذي لو شاء جعل**
مصيبتني اعظم مما كانت و الحمد لله الذي شاء ان يكون في مكان و بيايد که هر که
فرستادن کنند و اگر دست ایشان از اعمال خیر کوتاه گردید و از جانب فرزندان و
خویشان و برادران مؤمن امید دارند و احسان ایشان را چشم بر اهمل خصوصاً دعا گو
در غایت شب و بعد از نمازهای مخصوصه و در شاهد مشرق و بیدار ماندن و زیاده اگر
دنیا بماند دعا گو و اعمال خیر برای ایشان بعمل آورد که در خبر است که بسا فرزندانی
که در حال حیات پدر و مادر عاقل ایشان باشند و بعد از فوت ایشان بنیکو کار گردند و بسبب
اعمال خیریکه از برای ایشان بعمل آورد و بسا فرزندی که در حال حیات پدر و مادر بنیکو
کار باشد و بعد از فوت ایشان عاقل گردد بسبب آنکه اعمال خیر برای ایشان بعمل آورد
و بعد از خیرات برای پدر و مادر و سایر خویشان انست که فرض ایشان را از آن گذارد و ایشان
از حقوق خدا و مخلوقی گردانند حج و سایر عباداتی که از ایشان بعمل نیامد و فوت شده
باشد سعی کند با استیجاب یا تبرع بعمل آورد و در حديث صحيح منقولست که حضرت
صادق عليه السلام هر شب برای فرزند خود و در هر روز برای پدر و مادر خود دعوت
نماید منیکو کند و در رکعت اول تا از ناله و در رکعت دوم انا اعطینا امین خوانند

علي الاخر علی امیر

و پسند صحيح منقولست از حضرت صادق علیه السلام که بسا باشد که ميتراشند و ميتراشند
بوده باشد و حق تعالی او وسعت دهد و تنگي را از او بردارد پس او گویند که این
فرج که تو را آورد بسبب نماز نیست که فلان برادر من برای تو کرد و او بی پرسید
که دوستی او در دو رکعت نماز تنگي ميتوانم گردانم و بی فرمود که ميت شاد ميشود
و فرج ميتابد بدعا و استغفار و بی که برای او کنند چنانچه زند شاد ميشود و بهتر
که برای او برین فرمود که بریت داخل ميشود و در قبرش نماز و روزه و حج و صدقه و
سایر عملهای خیر و دعا و ثواب را اعمال برای کسی که کرده و برای مرده هر دو نوشته ميشود
و در حديث ديگر فرمود که هرگاه از مسلمانان برای ميتي عمل صالحی بکند خدا ثواب
او را مضاعف ميگرداند و ميت بان عمل منتفع ميشود و در روایت وارد شده است
که هرگاه شخصی نیت ميتي بصلی بکند حق تعالی جزای او را مضاعف ميگرداند
هر از ملک بنزد قبر او میروند و هر یک طبقی بدست دارند از نعمتهای الهی و هر یک
با او سپیند السلام علیک ای دوست خدا این هدیه فلان مؤمن است برای تو پس
قبر او روشن ميشود و حق تعالی نماز را شکر در بهشت با او گرامت ميگرداند و هزار خوبی
با او ترجیح ميدهد و هزار رحله با او میپوشاند و هزار حاجت او را روا ميگرداند و در حديث
معتبر منقولست که شش چوبون میرسد بعد از وفات اولول فرزندی که از جهت او
استغفار کند دویم صحیفی یا کتابی از کتب علمی که از او بماند و مردم بعد از او بخوانند ششم
در چوبی که بکار دویم از آن نفع یابند چه عامی که جاری سازد چه خاص که حفر نماید
که شایع خدا استغفر کردند ششم منقولست که مردم بان عمل نمایند از ارشاد و هدایت
خلق یا تصنیف کتب و مانند آن **باب چهارم** در جمعی از احکام زکوة و خمس و عتقا
و در آن سه فصل است **فصل اول** در زکوة است و آیات و احادیث بر وجوب آن
ترک کنند از بسیار است از جمله حق تعالی میفرماید **والذين يکفرون الذهب و الفضة**

[illegible]

بی بیم خود گردان و از این ندان و بیش هر صاحب هر یک بیش خود و هر که زیاده داشته باشد
 باشد با باغ و خوما و انکو داشته باشد و زکوة از آن داده باشد آن قطعه های بیشتر از
 ناطبقه هفتم طوق کرده و در کردن و انکارند و انهمه افسر گرد و در زیاده و بیش
 خبر و هر که زکوة مال شراند و هر که اغانا را در کردن و از آن های گردانند و در
 خود و کو شتر از این ندان کنند تا از حساب خلائق فارغ شوند و در حدیث یک کس
 صادق علیه السلام فرمود که هیچ مال در حجر او دنیا تلف نمیشود مگر بپایان زکوة
 و حق که بفرماید مثل الذين يتفقون اموالهم في سبيل الله كمثل حبة انبتت سبع
 سنابل في كل سنبلة مائة حبة والله يضاعف لمن يشاء یعنی مثل جماعتی که
 صرف می نمایند مالهای خود را در راه خدا از زکوة و خمس و جهاد و غیر آنها مانند دانه
 ایست که بر وی دانه هفت خوشه و در هر خوشه صد دانه بوده باشد که مجموع
 هفتصد برابر میشود و حق که مضاعف می گرداند با مضاعف این از برای هر که هوا
 و ایات و اخبار و بین باب بسیار است و آنچه مذکور شد برای کسی که ایمان بفرموده خدا
 و بتول داشته باشد کافیست **و اما اجتنابی کردن از کارهای مذموم و اجتنابی**
 پس از جنس است **اول** طلایه که مقدار پست اشرفی باشد و سکه داشته باشد
 و یک سال بماند که بدل نکنند و تغییر ندهند مقدار چهل دینار از زکوة بسیار است
 و بعد از آن هر چهل اشرفی که نیاد شود بعد از آن چهل یک بسیار است **دو** آنکه
 هرگاه بدو بیت در هر یک سکه که تخمیناً دوازده هزار و شصت دینار عجمی باشد و
 یک سال بحال خود بماند بعد از آن چهل یک بسیار است **و همچنین هر چند چهل**
درهم زیاد شود که دوازده هزار و پانصد و بیست دینار باشد چهل یک از بسیار است
سیم شتر است و مضایب آن دوازده است **چهارم** بیخ شتر است و در آن یک کوسفند است
پنجم شتر است و در آن دو کوسفند است **ششم** پانزده شتر است و در آن یک کوسفند

عرفی باشند در سال و او شرف چهار دانگی و نمی نهد و اگر با او باشد که یکی
 از این که موادش عرفی نباشند یا شرفی می دهد و در زکوة تجارت جمعی بوجوب
 قابل شدن اند و مشهور است که مستمسک است و آن مالی است که مالک شود از
 بعنوان معاوضه و در وقت مالک شدن قصد آن کتاب و تجارت بان داشته
 باشد و می باید که قیمت آن یکی از نصاب طلا و نقره برسد و در تمام سال برضا
 باقی باشد و در تمام سال از سایر که نشود که یا بجا یا بیشتر بخورند و اگر چند سال
 بگذرد که نمایان یکی باشد مستمسک است که زکوة یک سال را بدهد و اگر بر مایه باقی
 باشد هر سال چهل یکو امین دهد و اگر معاوضه کند در اثنا سال بقصد تجارت خلا
 و احوط است که باز بدهد و مستمسک است که در وقت دور کردن اگر فقر حاضر باشند
 هر فقیری را دست کدم بدهد هر قدر که در دستش در لید و در وقت چندین خرما
 و انگوشت بدهد و بر زکوة حساب نکند و بعضی واجب است اند و احوط است
 که ترک نکند و **فصل نهم** در هشت طایفه اند **اول فقر** و **ثانی** و **ثالث** و **رابع** و **خامس** و **ششم** و **سابع** و **ثامن**
 کسانیکه قوت سالیا خود و عیال خود نداشته باشند و قادر بر کسبی نباشند
 که معاش خود و عیال خود را بمان توانند گذرانند و احوط است که صاحب باشند و کذا
 و سایر بخت نباشند **سیم** کسی است که انعام علیه السلام نصب نکند برای گرفتن زکوة
 و حصه با او میدهد و این زمان نباشد غالباً و همچنین **چهارم** که مولف و قلم
 اند و این زمان نمی باشد غالباً **پنجم** صرف کردن در ازادی بندگان مثل آنکه تا بی
 غلام خود را مسکات کرده است که مالی بدهد و از او شود و او عاجز باشد از رد آن
 اگر بر اقا زکوة واجب شد نباشد باید که قندی از زکوة را بمال کتابت او حساب کند
 و الا دیگران از زکوة حصه با او بدهند که با قاعده و از او شود یا غلامی که از دست
 اقا و عقب و شدت باشد از مال زکوة بخورند و از او کنند **ششم** قرض دارانند که قرض

کرده باشند و در معصیت صرف نکرده باشند در ادای قرض ایشان میتوان داد **هفتم**
 و **شیب** الله یعنی صرف راههای خدا مانند جهاد و تسبیل الله و نای حاجیان و
 انتم معصومین علیکم السلام و بنای ساجد و پناه و امثال اینها و بعضی گفته اند که مخصوص
 جهاد است و نه مالی که جهاد حق باشد و این احوط است **هشتم** اگر استبیل است
 و آنکس است که بغیر افتاده باشد و خرج رفتن بخانه خود نداشته باشد و مقدار با او
 میدهد که بخانه خود برسد اگر سفرش معصیت نباشد و باید که کفایت باور زکوة باشد
 غیر مطلق شش ماهی عشری باشد و احوط است که اجتناب از کاهان بگیرد کند
 خصوصاً اگر بخوردن دیگر شرط است که واجباً التفتحه مالک نباشند مثل پدر
 و مادر و جد و جد هر چند پانین روند و زن و بنده و بهتر است که زکوة را بخویشان
 بریشان بدهند غیر آنها که مذکور شدند اگر شرط داشته باشند و غیر سید زکوة
 برسد نمیتواند داد اما سید زکوة خود را بسید و غیر سید نمیتواند داد و غیر سید
 احوط است که بشرفیهم ندهد و بهتر است که زکوة را بزد و بجهاد یا غلامی که رضا
 زکوة را داند ببرد که او مصرف برساند **فصل دهم** در خمس است بدانکه خمس در
 چیز واجب میشود **اول** غنیمتی که از کافران در جنگ بگیرند خواه در جنگ کما باشد
 و خواه در بیرون **و ثانی** معادنست مانند طلا و نقره و مس و سرب و باقوت و زبرجد
 و سمرمه و غیره و قیر و نعط و کبریت بعد از آنکه خرج بیرون آوردن بدو پنج
 پلش را بایک داد و مشهور است که نصاب غنایم و بعضی گفته اند که نصابش
 یکدینار است تا یکدینار برسد خمس واجب نمیشود و بعضی بیست دینار
 گفته اند یعنی بیست اشرفی که نصاب اول طلا است و اگر کمتر از این باشد قابل
 شدن اند و خالی از تقوی نیست و اگر چند کس شریک نباشند باید حصه هر یک
 جدا بنصاب برسد **سیم** کجاست یعنی مالی که در زمین پنهان کرده باشند اگر

بالاد و دو
 فزند و فزند
 زاد کانه
 هر چیز در

کچھ اور بلا کفار بیابند کہ در آنجا اسلامی نباشد هر چند سکه اسلام داشته
باشد یا در و از اسلام بیابند و سکه اسلام نداشته باشد و بیعت فیما
بینی بیعت است و بیعت بر سکه اگر طلا باشد خمس از آن می رسد و باقی از اوست و اگر
نقره باشد بیعت در نقره بر سکه که موافق رزده دانند و از ده هزار و شصت صد
وینار است و اگر غیر طلا و نقره باشد قیمت آن بیکی از آن دو مقدار برسد و اگر سکه
اسلام داشته باشد یا علامتی که دلالت کند بر آنکه از اسلامی نبوده است مشهور
میان علمای است که حکم لقطه دارد بیاید یکا تعریف کند اگر صاحبش پیدا
صاحبش دهد و الا بخیر است میان مالک شدن و تصدق کردن و یا بابت نکاح
داشتن و اگر در دو صورت اول صاحبش پیدا شود و راضی نباشد عوض بدهد و طلا
اخبار است که اگر از روی زمین یافته است لقطه است و اگر در زمین بوده است
کچ است خواه اثر اسلام داشته باشد و خواه نداشته باشد و جمعی باین قائل اند
و خالی از تقوی نیست و اگر کچ را در زمین خود بیاید که از یدران باور رسیدن است
از او است و اگر خمس از آن بدهد و احوط است و اگر زمین را خریده باشد تعریف نمیکند
ببایع نزدیک و دور اگر نشانی بدهند که ظن صدق ایشان حاصل شود بایشان
میده و علی المشهور الا از او است و باز احوط است که خمس از آن بدهد و همچنین
اگر جوانی بجز چون شهر و گاه و در شکم آن چیزی بیاید تعریف نمیکند ببايع و اگر
نشان ندهد که از او است و احوط و اخراج خمس است و اگر در شکم ماهی یا بید خمس
دهد احتیاطا و باقی از او است و باین ملحی کرده اند حیوانات شکاری را مانند
افه و اگر محتمل باشد که در خانه مالک سابق خورده باشد احوط است که تعریف
باو بکنند چیزی نیست که بغوص از دریای پرون و زدن مانند مروارید و مرجان و
دران معتبر است و مشهور است که نصابش یک دینار است یعنی یک اشترقی تمام و کن

عشر

و بعضی بیعت دینار گفته اند و اگر چند برشته بود و در نصاب با هم حشمت
نیکند و چند در نصابین ترک عوض کرده باشند علی الاحوط و اگر چند گزین باشند
حصه هر یک میباید بنصاب برسد و غیره را اگر از نصاب غوص در آورند حکم
مروارید دارند و اگر از روی آب یا ساحل بردارند مشهور است که حکم معدن دارند
و احوط است که حکم معدن دارند و احوط است که بهر حال خمس از آن بدهند و رعنا
نصاب در آن نکند **ببخش** فاضل ثروت سالیان است از ارباب زراعت و تجارت
و جمیع کسبها و مشهور است که میراث و بخشش و هدیه و غیره باشد و خرج سالیان
که پیون میکنند قدر وسط مناسب حال آن شخص را اعتبار کرده اند پس اگر کسی
گرفته باشد خمس آنچه اسراف کرده است پیون میکند و اگر بر خود تنگ گرفته باشد
از آن پیون میکند علی المشهور و احوط است که از هر چه حاصل شود و خرج بگذرد
زیاده از نوزده روز خمس بدهد و اگر در ثانی سال آنرا اجات ضروری واقع شود مثل
خرج کدخدایی و حج و یکت الله و زیارت رسول خدا و ائمه صلوات الله علیه و ثلثا
اینها همه را بقدر وسط پیون میکند و همچنین تعدیات و زیادتها که ظلم کنند
جمیع را پیون میکند و عمر بقیه را میدهد و ابو الصلاح را قایل شدن است که
در میراث و هبه و هدیه نیز خمس واجب است و در حدیث صحیح وارد شده است
که اگر شخصی جایزه عظیمی باو برسد یا میراثی از خانی که گمان نداشته باشد یا بر
باطل از دشمنان و غیره باو برسد و او را در آن شک نیست که بهو دیان و تصرف
و خمس میباید داد و عمل باین روایت احوط است **ششم** زمین نیست که بهو دیان و تصرف
و مجوسیان از اسلامی بجز در خمس از زمین را یا خمس قیمت از ابارضای ذمی میکنند
و اگر خانه یا باغی بجز در مشهور میان علمای است که خمس زمینها را میکنند و اکثر
قدمای علمای تعرض این نوع خمس نشاندند و **هفتم** مال حلافت که مخلوط شد
بجرام و صاحب آنرا ندانند و مقدار حرام را ندانند خمس از آن بدهد بقرایه

سادات و غیر ایشان و بعضی از اخصوص سادات میدانند و بعضی گفته اند
سادات نمیتوان داد و ظاهر امر بدین توان داد و اگر بشیرت بدهند بهتر است و اگر
مقدار خواست دادند و صاحبش را نیز دادند و مقدار را واجبست بصاحبش بدهند و اگر
صاحب را دادند و مقدار را ندانند صاحب را بدین صلح کند و بعضی گفته اند که در حق
خمس را بصاحب میدهند و بعضی گفته اند مقدار را که علم دارد بصاحب میدهند
و مابقی را بصاحب صلح میکند احتیاطا و این احوط است و اگر مقدار دادند و صاحب را
ندانند یعنی بیکند تا صاحب را هم رسانند و اگر هم رساند از برای اوصاف میکند این
صورت و صورت اول مستحبی است بر دین و اگر خسر را بدهند یا تصدق کند کل را باطل
و بعد از آن صاحب پیدا شود خلافت که ایاباید باز بصاحب بدهند یا نه و احوط آنست
که بدهند و اما مستحبی مشهور میان علما آنست که شش حصه بدین شود چنانچه ظاهر
ایده گویند است و حصه خدا و رسول و ذوی القربی که نصف خمس است بعد از خسر
رسول صلی الله علیه و آله از امام زمان علیه السلام است و نصف دیگر حصه
میشود که یقینا سادات و سبکین سادات و این سبیل سادات میدهند
و مراد از اینست موافق مشهور گویند است که منسوب باشند از جانب پدر و بعد از اطلب
و تفسیر سبکین و این سبیل در زکوة گذشت و در یقیم احوط آنست که پرتیا باشد
و این سبیل را نقد میدهند که بشهر خود رود و لذا حدیث معتبر ظاهر میشود
که در زمان حضور امام علیه السلام جمیع خسر را بخدایت آنحضرت میرساند
و حضرت نصف را خود بر میداشته اند و نصف را بآن سرفرو سادات میدادند
که مذکور شد و بهر حال بقدر کفایت ایشان در یکسال میداده اند و آنچه
نیاد می آمد خود بر میداشته اند و اگر وفا نمیکرده از حصه خود تهمه را میدادند
و ایشان بمنزله عیال امام بوده اند و در زمان غیبت احوط آنست که حصه

سادات را بعام عادل اثنا عشر عید دهند که سادات برسانند بقدر احتیاج ایشان
و اما نصف دیگر خمس که حصه آنحضرت است در زمان غیبت خلافت و شیعیان
آنست که بعام عادل باید داد که بر سبیل تهمه بنیابت آنحضرت بر سادات بدهند
و اگر چیزی نیاد باید حفظ کنند و بعد از خود بعام دیگر بدهند که اگر سید پرتیا
بیاورد بدهند و الا از برای آنحضرت ضبط کنند و این فرض در این زمانها بسیار نادر است
زیرا که سادات پرتیا بنیادند و خمس دهندگان کم اند و جمعی گفته اند که در زمان
غیبت ائمه علیهم السلام ابر حصه را بر شیعیان حلال کرده اند و این سخن بیوجاست
زیرا که آنحضرت صاحب الامر صلوات الله علیه روایت صریحی بر سید است که
بر شیعیان حلال کرده باشد بلکه خلافت ظاهر است زیرا که در زمان غیبت حضرت
که هفتاد سال و کمی بود نایبان آنحضرت اعیان عمری و پسر احمد و حسین
روح و علی بن محمد عمری رضی الله عنهم حصه آنحضرت را بلکه جمیع خسر را از شیعیان
میکرفتند و بقدر و برده حضرت مردم نمی دانند و ظاهر آنست که در این زمان
نیز علم آنحضرت که علمای ربانی و محدثان و علما ایشانند باید بگردند
و بساد که عیال آنحضرت اند برسانند و الا باید که سادات که اشرف خلق اند از کم
بمیزند یا سبیل بیکت شوند و از همه کم ذلیل تر باشند زیرا که زکوة و صدقات خدا
بر ایشان حرام است و خمس را بعبودان با پشاداده اند و بسبب اختلافی که در میان
علما بهم رسیده است و بعضی از علمای عصری اغنیاء را اجرات داده اند بوضع خسر
و با عشار است است که اکثر سادات بفقرو فاقه میکنند و حقوق ایشان و اجداد
ایشان بر ذمت اغنیاء میباشد و بر تقدیری که امام برایشان رحم کرده باشد و نه افکار
تقیه و خوف و عتبات که از خلفای جور برایشان واقع میشود و حلال کرده باشد
ایشان چگونه بر خود هموار میکنند که عیال و خویشان و اقارب امام خود را فقیر

واحد طریقی هستند و بر اینشان رحم نکنند و باز در قیامت امید شفاعت از ایشان
داشته باشند و حال آنکه فرموده اند که بدترین احوال در قیامت و قیامت واقعی خواهد
بود که صاحبان خمس برخیزند و بگویند بروید کار اخس خود را اینجا بهم و حاضر و حاضر
علیه السلام فرمود که من یکدفعه خمس را از شما میگیرم و حال آنکه مال من از همه اهل
مدینه بیشتر است و نمیگیرم مگر آنکه شما پاک شوید از گناه و از حقوق من و حضرت
رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که احسان را بکند از اهل بیت من بکند من
مکافه میدهم او را در قیامت و اگر علمای ابرارند که اگر صاحبان خود حصه را
علیه السلام را بسادات بدهند بری الذمه میشوند مگر آنکه دستش بجام محمد
خالد نرسد و بجان فقیر همه خمس این چیکم دارند **فصل سیم** در بیان فضیلت
و کیفیت اعتکاف است اعتکاف مکنی است در مسجد جامع جهت عبادت و آن
سنت مؤکد است بمقتضای آیات و اخبار بسیار خصوصاً در دهه انحراف رضا
چنانکه حضرت سید المرسلین صلی الله علیه و آله همیشه در دهه اخرا
و مضای اعتکاف مینمودند مگر یکسال که در آن جنات بدر واقع شد و در آن
بعد از آن نیست روز اعتکاف داشتند ده روز قضای سال گذشته و در روز
اول او را آنحضرت صلی الله علیه و آله منقول است که اعتکاف دهه انحراف رضا
بر او است با دو حج و عمره و اعتکاف بنزد و شبیه آن مانند عهد و قسم و بار
دادن خود بغیر واجب میشود و اگر بیکدیگر واجب شدن باشد و نکرده باشد لوط
الست که پس بر یک قضای بعضی گفته اند بعد از نیت و شروع کردن واجب میشود
و بعضی گفته اند روز سیم واجب میشود و همچنین ششم و نهم و
و یازدهم و هر چه بالا رود باین نسبت و بعضی گفته اند مطلقاً واجب میشود
تا آن سیاب و موجب جعل نیاید و این قول قوی است و لوط است که در آن

شبها مذکور تجدید نیت میکند قصد قربت و مستحب است که معتکف شرط کند
بپیروندگان خود که اگر او را مانع عارض شود بیرون تواند رفت از اعتکاف و ظاهراً
جمعی نیست که جایز است اشتراط رجوع باختیار بی تقیید عارض و مانع و بعضی
در این مضایقه کرده اند و ظاهر احوال و مانع اعم از عذر ضرورت و محل این
شروط اعتکاف سنت نیت نزد اعتکاف است و دخول در آن و جماعتی از اصحاب
ذکر کرده اند که محل آن در اعتکاف واجب نیست و نزد گفتن ضیعه نیت است
و حال آنکه اشکالی نیست و فایده شرط آنست که نزد عارض یا مطلقاً اگر خواهد
رجوع تواند کرد اگر چه در روز سیم باشد و فایده دیگر آنکه اگر با شرط رجوع کند
فضایر و واجب نیست و اما مکان اعتکاف جمعی از اصحاب گفته اند که در غیر مسجد
مکه و مسجد مدینه و مسجد کوفه و مسجد بصره اعتکاف نمیشد و بعضی بجا
مسجد بصره و مسجد مدین گفته اند و بعضی هر دو گفته اند و خلاف دیگران بجا
بسیار است و مسجد مدین در این زمانها کویا معلوم نیست و مسجد بصره در این
اوقات در بیابان واقع است و اعتکاف در آن مشکوکست و گفته اند مراد مسجد
مکه و مدینه آن قدر نیست که در زمان حضرت رسول صلی الله علیه و آله
مسجد بوده و بعد الحاق کرده اند و ظاهر آنست که مسجد جامع اعتکاف و
کرد و مراد مسجد جامع مسجد بن زکیست و بدلیل آنکه در آنجا نماز جماعت کنند
و مخصوص بجهل نباشد و از اکثر محلات شهر یا نجاری ای قاصد جمعی یا جماعت
حاضر شوند که متعدد باشد مثل مسجد جامع عباسی و مسجد جامع قدیم در آنجا
و سایر آنها مثل مسجد قانون و مسجد عباس آباد محل تأمل است و لوط است که اگر
در مکه و مدینه و کوفه باشد در غیر آن مساجد مخصوصه واقع نشاند و در آنجا
دیگر لوط است که در مسجد کبیر باشد که مشهور بجامع باشد بجا آورند و اگر مسجد

بزرگتر شکر باشد باحوطت و غایت احتیاط است که قصد کند که اعتکاف یکم
در این مسجد اگر مطلوب شارع باشد بعنوان اعتکاف مقرون فیه و الا در مسجد حیاتی
میکنم از برای رضای خدا یا قریه الی الله و شرط است در اعتکاف لبث سه روز یا
بیشتر و مشهور است که در شب میان داخلند و بعضی گفته اند که شب و غیر
داخل است و احوط است که ترتیب بعروب اوقات اعتکاف یکند تا شام روز
سیم و اگر تا صبح روز چهارم قصد کند نهایت احتیاط است و شرط است در اعتکاف
که معتکف روزه باشد خواه روزه واجب و خواه سنت و در سنت باید بر خضت
کسانی باشد که رخصت ایشان در روزه سنت شرط است مانند شوهر زن را
و مالک بنده را و احوط است که فرزند پدر و مادر اعتکاف نشیند
و مهمان بر رخصت مهمان دار و بر عکس واقع نسازند و نیت در اعتکاف
شرط است و ظاهر اقتضا قربت کافیه است و واجبست که بیرون نرود از مسجد
که در آن اعتکاف میکند بدون ضرورت مانند نماز جمعه اگر در غیر آن مسجد کند
یا عیادت بنهار و غیره یا حاضر شدن بر جنازه مؤمن یا قضای حاجت مؤمن یا برای
حاجات ضروری خود مانند بیت الخلاء رفتن و غسل جنابت اگر محتاج شد باشد
و در غسل جمعه بنا بر قول بایستحباب آن و سایر احوال مستحبه اگر در مسجد
توان کرد اشکالی هست و مشهور است که نمیتوان کرد و همچنین جایز است
بیرون رفتن از برای تحصیل آب و نان و سایر ضروریات اگر کسی نداشته باشد
که برای او تحصیل نماید و همچنین جایز است بیرون رفتن از جهت کراهی دادن
و گواشدن اگر دیگر محتاج باشد و نتوان در مسجد بجا آوردن و چون بدو در سجده
نشیند تا برود مسجد و بهتر است که در زیر سقف راه نرود تا نمک باشد و
از راههای نزدیکتر بطلب برود به بیت الخلاء و دیگر بود اگر ممکن و توقف

بسیار زیاد ضرورت واقع نسازد و چون وقت نماز شود نماز کند بجای دیگر غیر آن
مسجد که محل اعتکاف نیست نکند مگر در مکه معظمه که در هر کجا میتوان کرد و اگر وقت
تکبیر شود در جای دیگر بنشیند کرد و اگر سهوا از مسجد بیرون رود اعتکاف باطل میشود
مگر آنکه زمان بسیار بگذرد که او را معتکف نگویند و همچنین اگر بجز اول و بیرون
برسد و احوط است که جزو بدتر از آن از مسجد بیرون نکند و بعضی منع کرده اند
از رفتن بیام مسجد و ظاهر اگر داخل مسجد باشد قصور ندارد و بداند که اگر
بر معتکف جماع کردن باز مان در روز و شب و همچنین حرامست بوسیدن
بشهوة و دست بردن او یا بلباس بشهوت و احوط اجتناب است از هر دو اگر
چه بشهوت نباشد و حرامست طلب عینی کردن اگر چه بکفرتو باشد هرگاه
قادش از نباشد که او عینی آید بلباس و احوط است که بعیت دست برد
نماید و حرامست بوی خوش کردن و کل بوییدن هر گلی که باشد علی الشهور و باید
جدال و نزاع با کسی نکند و احوط است که مباحثه علمی نیز نکند مگر بقدر
اظهار حق و خرید و فروش نکند مگر برای ضروریات خورد و عیال خود و احوط است
که وکیل از برای خود قرار دهد که اینها را بکند و احوط است که مطلق غافل
خود را واقع نسازد حتی عقد نکاح را و جمیع آنها که در اعتکاف حرامست دست
و شبهه همه حرامست مگر خوردن و آشامیدن که در شب جایز است و در روز
و هر چه روزه باطل میسازد اعتکاف نیز باطل میکند اگر در روز بفعل او و در روز
افطار میتواند کرد و مطلق غیر جماع و استمناء واقع میشود ساخت و او را اجتناب
از غیر اکل و شرب و اگر جماع کند اعتکاف او باطل میشود و کفاره میدهد اگر اعتکاف
واجب باشد و در روز اول و دوم اعتکاف سنت خلافت و احوط کفاره است
اگر چه جماع در شب واقع شود و احوط است که هر چه روزه باطل میکند اگر آنها

در روز واقع سازد کفاره بدهد احتیاطا و کفاره بکند از آن گذشت اگر تواند
 و الا دو ماه پی در پی روزه گرفتن و الا نیت مسکین را طعام دادن و بعضی گفته اند
 که بخیر است میان اینها و اول احوط است بلکه اظهار آن اگر جماع در شب واقع شود یک
 کفاره میدهد و اگر در روز ماه رمضان واقع شود دو کفاره میدهد یکی مرتبه
 و دیگری بخیره و بعضی گفته اند که اگر در غیر ماه رمضان واقع شود باز دو کفاره میدهد
 و این بی وجه است و بیع و شرا و سایر عورات غیر از جماع سبب بطلان اعتکاف
 نمیشود و کفاره بانها واجب میشود و در بطلان باسنة و کفاره بسبب بطلان
 واحوط اتم است و کفاره اگر در شب واقع شود و اگر در روز واقع شود اسنة
 باطل نمیکند اعتکاف البتة و کفاره میدهد احتیاطا و احکام اعتکاف اسنة
 و باینچه ضرر بود اعتکاف دریم **خاتمه** در بیان کفاره است بدانکه کفاره بر عتق
اول کفارات احرام حج و عمره و انها از دس ساله حج بیان کرده ام **فصل** سایر کفالات
 و انها بسیار است بعضی متفق علیه و بعضی مختلف برین و بعضی واجب بعضی
 سنت و بعضی بر تریب و بعضی بتخییر و همه را باید که بر سهیل احوال برای طالبان
 اذنان سعادت ابداً و محصلان نجات عقوبات اخروی میان نمیدانند **اول** کفاره
 افطار روزه مبارک رمضان است و واجب میشود خوردن و آشامیدن چیزی
 که خوردن یا آشامیدن آن معتاد و متعارف باشد اتفاقاً و در غیر معتاد خلافت
 و اشهر و اقوی و وجوب است و در جماع کردن در قبل از اتفاقاً و در بر زن علی الاقوی
 و باینکه ماندن بر جنابت عمدتاً مطلق صبح علی الاقوی و بخوابیدن یا جنابت
 نیت غسل اصبح علی الاحوط و بخوابیدن بعد از بیدار شدن یک مرتبه بآن نیت
 علی الاحوط و بر ساندن غبار غلیظ بر حلق و سایر قول جمعی بطلان کون منقوض است
 باین کردن یا مکرر نظر کردن بزنی شامی یا یک علی الاحوط و بقی کردن عمدتاً بر

قول بعضی و محققه کردن و شافعی عمل کردن بنابر قول بعضی و بدو غایت بر خدای
 و الله عهده علیهم الصلوة والسلام بنابر قول بعضی و بسوی بریدن عمدتاً بر بنابر
 قول بعضی هر گاه یکی از این امور عمدتاً بعمل آورد مسئله فاند کفاره باید داد و بعضی
 اجماعاً و در بعضی احتیاطاً و اگر از روی سهو باشد کفاره ندارد و اگر مسئله نداند
 در کفاره خلافت و احوط کفاره است و اگر افطار بجلال باشد کفاره یک
 بند از آن گذشت یا دو ماه پی در پی روزه گرفتن یا نیت مسکین طعام دادن است
 و در بعضی بر تریب قایل شدن اند بعضی اگر قادر باشد بر بند از آن گذشت یا مقدار
 و الا دو ماه روزه بگیرد و اگر از این عاجز باشد شصت مسکین را طعام بدهد
 و قول اول اقوی و ثانی احوط است و اگر افطار بخرام کرده باشد مانند شراب و خمر
 و مال مخصوب داشته و نفا و لو طه بعضی از علما قایل شدن اند که هر کس کفاره او
 واجب میشود و بعضی مانند افطار بجلال میداند که اول احوط است **دویم** هرگاه
 در قضای ماه رمضان بعد از زوال افطار کند مشهور و است که کفاره واجب است
 و بعضی سنت میدانند و اشهر و اقوی است که کفاره طعام دادن ده مسکین است
 و اگر عاجز شود دس روزه میگیرد و بعضی میگویند میان این دو میدانند و بعضی
 کفاره قيم و بعضی کفاره افطار ماه رمضان لازم میدانند **سیم** کفاره ظهار است
 که کسی بآن خود بگوید یا است علی کظهری یا بعضی قهرمون مانند پشت مادر یا خواهر
 یا سایر عمارت علی الاثم اگر این را بگوید در وقتی که زن حایض نباشد و در آن طهر
 با او جماع نکرده باشد و در حضور و عاقل بگوید پس اگر خواهر که جماع کند باید
 که کفاره بدهد و اگر بدون کفاره جماع کند و کفاره بر او واجب میشود بنا بر آنست
 و کفاره یک بند از آن گذشت و اگر عاجز شود دو ماه پی در پی روزه داشتن و یا
 شصت مسکین طعام کردن **چهارم** کفاره ایست یعنی قسم بخورد که زوجه دائمه

خود را چه ماه یا زیاده و طری کند و در آن روز دعا که شرع برده و تا حکم کند که او را
طلاق بگوید یا طری کند و اختیار و طری نماید باینکه کفاره بدهد و کفاره اش کفاره
قسم است که بعد از این مذکور میشود انشاء الله **پنجم** کفاره مخالفت قسم است
بآنکه قسم خورد یا سبای مقدس خدا بر کردن فعلی که ترکش رجحان نداشته باشد
یا نکردن فعلی که فعلش رجحان نداشته باشد و مخالفت آن قسم نماید و کفاره اش
است که یک بند از او کند یا ده مسکین را جامه ببوشاند یا ده مسکین را اطعمه
کند و اگر از هر سه عاجز شود سیه روز یا بی روزی بدارد **ششم** کفاره مخالفت نذر
بآنکه نذر کند فعلی را که راجح باشد یا ترک امری را که مرجح باشد و مخالفت
نماید و کفاره اش بعضی گفته اند مانند کفاره قسم است و بعضی گفته اند که مانند
کفاره افطار ماه رمضان است یک بند از او کردن یا دو ماه روزه گرفتن یا شصت
مسکین طعام دادن و بعضی گفته اند که اگر نذر و تعاقب روزه داشته باشد کفاره
کفاره افطار ماه رمضان است و اگر تعاقب بغیر روزه داشته باشد کفاره اش کفاره قسم
و این قول خالی از قیود نیست و احوط کفاره ماه رمضان است مطلقا **هفتم** کفاره عهده
که با خدا عهده کرده باشد که امر را بچیزی یا غیر مرجحی بعمل آورد یا ترک کند امر غیر
راجحی یا مرجحی را و مخالفت آن عهده نماید و در کفاره اش مانند کفاره نذر خلا
و احوط است که در نذر مذکور شد **ششم** قسم خوردن بعنوان پزیری از خدا
و رسول و ائمه علیهم السلام است و در حرام بودن چنین قسمی خلایق نیست
و لیکن در وجوب کفاره بچنین قسمی یاد کردن خلافست بعضی گفته اند که کفاره اش
کفاره طهارت است اول بند از او کردن و یا عجز از آن دو ماه روزه داشتن و یا
از آن شصت مسکین اطعام کردن و اگر عاجز شود ده مسکین را اطعام یا
کسوه دهد و اگر عاجز شود سه روز متوالی روزه دارد و بعضی گفته اند کفاره اش

کفاره نذر است و این یا بوی گفته است سه روز روزه بدارد و ده مسکین را اطعمه
بدهد و بعضی گفته اند که گناه کرده است و کفاره ندارد و در حدیث صحیح وارد
شد است که صفار حضرت امام حسن عسکری علیه السلام فرمود که اگر کسی
یاد کرد پزیری از خدا و رسول و مخالفت کرد و توبه و کفاره او چیست حضرت
فرمودند که ده مسکین را طعام بدهد و مسکین را بیکم و طلب امروزش میکند و خدا بخیر
از عیال یا بیاضون قایل شد اند و خالی از قیود نیست و ایضا خلافی کرده اند که این
کفاره برای اصل سوگند خوردنست یا برای مخالفت سوگند کردن و باید که چنین سوگند
یاد نکند و اگر کند بمحض و کند عمل بقول اول بکند اگر چه ظاهر است که عمل بر
مخیر نیست **ششم** بعضی از عیال قایل شد اند که زنی در صیبت موی سر خود یا بر کفاره
افطار ماه رمضان بدهد بترتیب بر قول بعضی و بخیار بر قول بعضی و بعضی
که ایند
کفاره دارد و کفاره ندارد و در این دو اندیشه است که کفاره افطار ماه رمضان لازم
و احوط عمل بر واجب است و بعضی تراشیدن موی نیز الحاق کرده اند بپزیردن
و وجوب کفاره **هفتم** هرگاه زنی در صیبت موی سر خود را بکند یا روی خود را بچسباند
یا مردی جامه خود را در ترک فرزند خود یا زوجه خود چاک کند کفاره قسم لازم میشود
بنابر قول بعضی و در این بر بیاضون وارد شده است و احوط است که بچسبیدن
نیست **یا نهم** مردی که زنی یا متعه یا یکی از خود را با نام حیض جماع کند که قبل از حیض
کفاره واجب است و بعضی سنت و مشهور میان علما است که اگر در اول حیض
باشد یک اشرفی تصدق میکند و در وسط حیض نیم اشرفی و در آخر حیض ثلث
اشرفی و احوط عدم ترک کفاره است **و نهم** کسی که بخواب رود و غافلانه خفتن نکند
باشد تا نصف شب بکند و بعضی گفته اند که واجب است از روزه بدارد و بنا
و اشهر است نجاست و بعضی عامد و ناسی یا نسیر ملحق کرده اند و مشهور است

وگناه قتل احوط است که بالغ نباشد و در غیر آن مرد و زن و بالغ و نابالغ مجزئ است
و باید که این بند کور و صاحب خرم و زمین گیر نباشد و مولا و جری او نیز نباشد
نباشد که موجب عتق او نباشد و بعضی گفته اند که باید که حصی و لال و کرباشد
و ولد از آن نباشد و مشهور است و احوط ترک است و غلام که بخت را بشود
است که از آن میتوان کرد تا علم مرگش بهم نرسد و بعضی شرط کرده اند که خبری از او
و بعضی شرط کرده اند که ظن حیات او نباشد **فقط** در کفاره مرتبه تا از بند آزاد
کردن عاجز نشود و روزه مستقل نمیشود و هر جا که روزه دو ماه نباشد سبب است
بیکر و توانی بیکجا و یکروز که متصل بیکروز بعلی یک با این معنی که اگر بعد از آن
بدون عذر افطار کند نباید از سر بیکروز یا تقریق جایز است و عذر بی حوائج
اول ظاهر است و ثانی احوط است و اگر پیش از یکجا و یکروز عذر افطار کند
از سر بیکروز و اگر بعد از آن باشد حیض و نفاس و پیهوشی و دیوانگی و بیمار
و سفر ضروری بعد از ازال عذر بنا میگذارد و تمام میکند و همچنین اگر مجبور
شود در افطار روزه تا بر اوقی و هر جا که کفاره دو ماه متوالی نباشد اگر کفاره دهند
بند نباشد یکماه و بی سبب بود علی الاقوی **سیم** هر جا که اطعام لازم شود مشهور
است که هر یک انقدر طعام بخوراند که سیر شود و بهتر است که نان خورشی بماند
خم کند مانند غریبا یا گوشت یا سرکه و بعضی گفته اند میباید که پاشت و شام هر دو
به هم بکین بخوراند انقدر که سیر شود و احوط اینست که اگر چه اظهار است که یک
وقت اکتفا توان کرد و اگر خواهد طعام را بکین میتوان داد و در مقدار آن خلقت
بعضی یک سکه گفته اند و بعضی دو سکه و احوط دو سکه است و بهتر است که با آن نان
خورشی نیز بدهد چنانچه بعضی واجب است اند و در طعام دادن کوچک و بزرگ
تفاوت نمیکند و احوط است که حصه اطفال را بولی شرعی ایشان بدهد و اگر طعام

خوراند ظاهر صغیر و کبیر را بام تواند ضم کرد و اگر دو طفل را بجای یکدیگر کف
احوط است و در یک کفاره و حصه را بکین مسکین نمیتوان داد مگر آنکه شخصی
یافت نشود و احوط است که تا مسکین نباشد بغیر مؤمن ندهد و پیش از اینست
پیش از اینست که مسکین بر و صاد و باشد و صد بخار یک صاع است و صد
بکین نیز و چهارده شقال و در بعیت بنابر مشهور و چون در احوط اختلافی
در عید صاع و مد هشت احوط است که بجای مد نیم من باشد تقریباً بدهد
چهارم در بجای که کسوت باید داد در دین پیراهن و مقنعه با هم مجزئ است و در کف
بعضی بیست جامه مانند پیراهن اکتفا کرده اند و بعضی دو جامه لازم میدانند و
است که پیراهن و قبا بدهد و یا پلوش و بهتر است که باشد و جامه طفل را بهتر
است که بر خضت و بی بر و پوشانند **پنجم** هرگاه از عتق رقبه عاجز شود و بپای
ازاد کردن روزه او از اعزیت و بهتر است که ترک کند روزه را و بند ازاد کند
خصوصاً هرگاه کمتر از یکماه و یکروز روزه داشته باشد و جمعی از اصحاب قایلند
که هرگاه بر کسی دو ماه متوالی روزه واجب شود و عاجز باشد از کوفتن آن همچون روزه
روژه میدارد و اگر نتواند برای روزه مدی لطعام میدهد و اگر نتواند استغفار
بدان از میکند و اشهر و اقوی است که از هر کفاره که عاجز شود استغفار بدان
میشود مگر کفاره ظهار که بعضی گفته اند که تا کفاره ندهد حکم طین بر او حلال
نمیشود هر چند عاجز باشد و اگر بعد از عجز استغفار بیکفاره قدرت بهم رساند
احوط است که باز کفاره را بعلی بیاورد و چون اگر مردم جاهلند بکفارات و لغوا
انها و برایشان لازم میشود و نمیدانند و مشغول الذمه بحق الهی نباشند و در میان
احکام انها از این رساله گفته اند **الفایده** اگر آدمی مملکتی از برادران
است که هر که درین رساله منتفع گردد در حال حیات یا بعد از وفات این شکست را

بديعناي ستم ومغفرتين مستغني دعارنا وكند وختم بفضل الله سبحانه وتعالى
 في شهر الله المعظم شهر رمضان سنة سبع ومائة والف من الهجرة المقدسة
 على يد مؤلفه الزاجي بحمد الكريم المثنان في محروسة اصبهان صيغت عن
 طوابع الحكام مع وفور الاشغال واختلال الاحوال وقوزع البال والخذ
 لله اولاد اخر او الصلوة على سيد المرسلين محمد وآله الامم برزوا لا اله الا الله

ولعمرة الله على اعدائهم اجمعين

كتبه الحفيظ الفقير ابن

مكرم علي نفع حسن علي

ابن

الصلوة المستمرة من الظهر وقال الله عز وجل